

ומשארתך ארוך פרו כטנך  
ופרי אדמתך שגר אלפך  
ועשתות צאנך ארוך אתה  
בבארו ארוך אתה בעצאתך  
ושלח יתוה כן את המאנה  
את המהוה ואת המגעת  
בכל משלח חורך אשר תעשה  
עד השמרך ועד אכדך  
מהר מפני רע מעללך  
אשר עוכתי יתק יתוה  
כן את הדבר עככלתו אתך  
מעלה אדמה אשר אתה  
באשמה לרשתה וככה  
יחיה בשחפת ובקדחת  
ובדלקת ובחרחר ובחרב  
ובשדפו ובירקון וירדפיך  
עד אכדך ויהי שמך אשר  
עדר אשר נחשתה ארץ  
אשר תחתך ברזל יתו  
יהוה את מטור ארצך אכז  
ועפר מזה שמים יקד עליו  
עד השמרך ויתגב יתוה  
נגח לפני איבך בדרך אמן  
תצא אליו ובשבעה דנים  
תעס לפני ויהי ת לו עוה  
לכל מלבנות הארץ ויהי  
נבלתך למאכל לכל עוף  
השמים ולבהמת הארץ

ואז מחרור ופכה יתוה  
בשחזן מצויס ובעפלים  
ובגרב ובחרס אשר לא  
תוכל להרפא וככה יתוה  
כשגועו ובעורו ובתמחה  
לבב ויהי ת ממשש בצחזים  
באשר ימשש העור כט  
באפלה ולא תצליח את  
הרכיב ויהי ת אך עשוק  
ונזול כל הימים ואח מושע  
אשה תארש ואיש אחר  
ישלכה בית תכנה ולא  
תשב בו כרם תטע ולא  
תחללנו שורך טבוח י  
לעונך ולא תאכל ממנו  
חמרה גוול מלפניך ולא  
ישוכלך צאנך נתעת י  
לאיבוד ואז לך מושוע  
בנך ובנותיך נתנים לעם  
אחר וענך ראות וכלות  
אלוהים כל הימים ואין לאל  
יך פרי אדמתך וכלי גועך  
ואכל עם אשר לא ידעת  
והיות רק עשוק וכצון  
כל הימים והיות משגע  
מפראח ענך אשר תראה  
וככה יתוה בשחזן רעע  
חברכוס ועל השקום י

אשר לא תוכל להרפא  
מכף גלך ועד חך קדך  
ולך יתוה אתך ואתי  
מלבך אשר תקום עליו  
אל גו אשר לא ידעת  
אתה ואבתיך ועבדי תשם  
אלוהים אחרים עאובו  
והיות לשמה למשל  
ולשנונה בכל העמים  
אשר ינהג יתוה שמה  
זרע רב תוציא השדה  
ומעטת אסף כי יחס לנו  
הארבה כרמים תטע  
ועבדי תוין לא תשתה ולא  
תאגר כו תאכלנו התלעת  
זיתים יתוה לך בכל גבולך  
ושמו לא תסוך כי ישל  
ותך כנים ובנות תוליד  
ולא יחז לך כו ילכו בשנו  
כל עציך ופרי אדמתך  
מדי שחך לך חגר אשר  
בקרנך ועלה עלך מעלה  
מעלה ואתה תרד מטח  
מטה הוא ילך ואתה  
לא תלוננו הוא יתה לראש  
ואתה תתוה לונג ובלא  
עלך כל חלק ללות האלה  
והרפת וזשניך עד השמך

זכרתי לך  
קרי

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

1

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ואין... והיות ממשש פרי

למי... שבועי חמור ולא

לשוננו... והיות לשמה חמור ולא

ולדעך עדי עלים ל כי את כל הארץ נ  
ובורעך עד עלים ל וחיי בך לאות ולמו נ  
ובורעך לעולם ל וערעת נעמן תדבץ נ

דגו תירוש ב אשר לא ישאיד לך זכני ישראל  
ויהויה דייטבים נ

ב חס א הויצת מבין דגלוד ויאמר ערם  
ועתה נ

כיל אשמעת בקול יהוה י  
אלהיך לשמר מצותיו כי  
וחקתו אשר ערף וחקתו כן  
לאות ולמופת ובורעך עד  
עולם תחת אשר לא עבדת  
את יהוה אל הוה בשמחה  
ובטוב לבב מרב כל ועבדת  
את אובך אשר ישלחנו  
והחכך ברע ובכעמא כי  
ובעורס ובחסר כל ונתנו על  
כחך על צנאך עי כי  
השמדו אתך ושמדתו  
עליך גוי מרחק מקצה  
הארץ באשר יד אה הנשר  
גוי אשר לא תשמע לשען  
גוי שפנים אשר לא ישא  
פנים לזקן ונער לא חקר  
ואכל פרו בהמתך ופרך  
אדמתך עד השמרך אשר  
לא נשא אור לך דגו תירוש  
והצחר שגך אל פרו ועשתת  
צאנך עד האבותו אתך  
והער לך בכר שערך עד  
רדת חמתך חובות ותבעות  
אשר אתה בטוח בהן בכל  
ארצה והער לך בכל  
שערך בכל ארץ אשר  
נתנו יהוה אלהיך לך כי

ואכלת פרו בטוב בשור בער  
ובנך אשר נתלך וחקתו  
אלהיך במצור ובמצוק  
אשר ציק לך אובך האיש  
הכך בכוה ענג מאד תלע  
עניו באחוז ובאשת חיקו  
וביתו בנו אשר וחקתו מתו  
לאחד מהם מבשר בנו  
אשר ואכל מכלו השאד  
לו כל במצור ובמצוק אשר  
מציק לך אובך בכל כי  
שערך הרבה בנות עונה  
אשר לא נסתה כס דגיה  
הצג על הארץ מהתענג  
ומךך תרע ענה באיש  
חוקה ובכנה ובבתה כי  
ובשלוחה ומוצתו מבין  
דגלים ובבועה אשר תלך  
כית אכלם בחסר כל בשור  
במצור ובמצוק אשר  
מציק לך אובך בשערך  
אם לא תשמר לעשות  
את כל דברי התורה הזאת  
הכתובים בספר חוה לדא  
אתה שם הנבדך והנבדך  
הוה את יהוה אלהיך והפלא  
יהוה את מכותיו ואת מכות  
ורעם עוור לך ותאמנת

וחלית רעסו ונאמנת וחסות  
בך את כל מדות מצותי  
אשר יצרת מפניתי ודבך  
בך וגם כל חלוי וכל מכה  
אשר ללא נתוב בספר התורה  
הזאת ועלם יהוה עלוך עד  
השמדך ונשארתם במתו  
מעט תחת אשר היותם  
בכוכבי השמים לזכר לא  
שמעת בקול יהוה אלהיך  
והמך באשר יש יהוה י  
עלונם להיקרב אתכם  
וההיות אתכם כגוי שיש  
יהוה עליכם להאבד אתכם  
ולא שמד אתכם ונסחתם  
מעל האדמה אשר אתה  
באשמה לך שמה וחקתו  
יהוה בברית עם מקצת  
הארץ וערקתה הארץ  
ועבדת שם אלהים אחרים  
אשר לא מדעת אתה  
ואבתך עזרא אבונבונט  
החס לא תרצנו ולאתה  
מנח לקך רגלך ונתנו יהוה  
לשם לב רגלך וכליו ענים  
ודגלו נפש וחקתו חוקך  
ת איסלך מגד ופחתת  
לילה וזכר לא תאמן

והשומר ד יהוה כאשר ששוענו את יהושע  
ל ברבר יהוה ויעמדו בני עמון  
ובגוים ד לא תחשב לא תרגיע זולתו הרבובים נ  
ברעב ד ועצות פדך ממזל חלא ויהיה חובות  
ועשפים נ

בן יד בבקרת אמר מריתו  
עירובי ערב תאמר מריתו  
בקר מפרח לבבך אשר  
תפח דומא אה ענין אשר  
תראה ויה שובך יהודה  
מצרים באנות בדרך אשר  
אמרתי לך לא תקו עור  
לד אתה ויהת מכה שם  
לאובך לעבודי שפחות  
ואז קנה  
אלהי דבר הברית  
אשר צוה יהוה את משה  
לברית את בני ישראל  
בארץ מוא אצל כל הברית  
אשר ברית אתם בחרב

והקרא משה אל כל ישראל  
ואמר אליהם אתם ראיתם  
את כל אשר עשה יהוה  
לעניכם בארץ מצרים  
לפני עוה לכל עבדו לכל  
ארץ המסות הגלילות  
אשר ראיתם והאת  
ועתה יזכר ליס סהם  
ולא תעו יחזה לכם ל  
לד עת ענים לד את ואנוס  
לשמע ער היום חוה ואלך  
אתכם ארבע עוס שעה במעבר

לאכלו שלקתיכם מעלה  
ונעלך לאכלתה מעל  
רגלך להם לא אכלתם ויתו  
ושכר לא שתיתם למעו  
יד ע כי אני יהוה אלהיכם  
ותבאו אל המקום הזה  
ויצא סיחו מלך השבח ועג  
מלך חכשו לקראתך  
למלחמה הונכס ונקת את  
ארצם ונתנה לעולה  
לד אובך ולגידול חצי  
שבת חכשו וישמרתם  
את דבר הברית הזאת  
ועשותם אתם למעו  
תשפילו את כל אשר  
תעשו

קכב ס  
אתם נעבדים היום כלכם  
לפני יהוה אלהיכם ראיתם  
שכטיתכם וקנינתו שטחיתם  
כל אישי ישראל טפכם  
בשונכם וברך אשר בקרב  
מחנך מחטב עציך ער  
שאב מומיה לעברך  
בברית יהוה אלהיך ובריתו  
אשר יהוה אלהיך ברית  
עמך היום למעו תקום  
אתך היום לו לעס והוא  
יהיה לך לא היום כאשר

דבר לך ובי אשר נשבע  
לאבתך לאברהם ליעקב  
ולד עקב לא אתכם לש  
לברכם אני כרת את  
הברית הזאת ואת האלה  
הזאת כי את אשר וישו  
פה עמנו עמר היום לפני  
יהוה אלהינו ואת אשר  
אנו עמנו עמנו היום כי  
אתם ידעתם את אשר  
ישבע בארץ מצרים ואת  
אשר עברנו בקרב הגוים  
אשר עברתם ותראו את  
שקוציהם ואת גלילות  
עז ואכו נסך והחכ אשר  
עמקם פרו שפכם איש  
או אשה או משפחה או  
שבט אשר לבנו פנה  
היום מעת יהוה אלהינו  
ללכת לעבד את אלהי  
הגוים ההם פרוש בכם  
שרש פרה ראשו לענה  
והיה בשמע את דברי  
האלה הזאת ויהת בלבך  
בלבבו לאמר שלום יהוה  
לך כי בשר חיה לכו אלך  
למעו ספוח הרוח את  
דעמאה לא אני יהוה

ד  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך  
לנ

ד  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך  
לנ

בבריתו ה' ויהת בלבבו לאמר וישפד דוד כי לה שמיד בלבבו יעברך בלבבו ויברך אמר סוה ובלתי ויהוה  
וענין ד' כי את אשר וישו כי אם ישנו בלבבו ויהוה אם ישנו בארץ וישו עפ אוה  
יוה ושכר ג' להם מכל אשר ויצא ותש חעד

סלח לכו או ועשו אף ויחיה  
וקנאתו באיש חיה ואורבצה  
פולחן אלה הכתובה בספר  
הזה ומחה יחיה את שמו  
מתחת השמים והבדול ויחיה  
לרעה מכל שבטו וישך אל  
בכל אלות הכרות הכתובה  
בספר התורה הזה ואמר  
הדור האחרון בניכם אשר  
יקומו אחריכם והנבדו  
אשר יבא מארץ רחוקה  
וראו את מצבות הארץ  
ההוא ואת תחל איה אשר  
חלה יחיה בה נפרותו מלח  
שופח כל ארצה לא  
תורעול את צמח ולא  
יעלה כה כל עשב מחפנות  
סוס ועמכה אדמה ועבנים  
אשר הפך יחיה באפו  
ובחמתו אמרו כל הגוים  
עלמה עשה יחיה ככה  
לארץ הזאת מה חרו  
האף הגדול הזה ואמרו  
על אשר עונו את כרות  
יחיה אל חי אכתם אשר  
ברת עפס כהוציא אתנו  
מארץ מצרים וילכו ויעשו  
אלהים אחרים וישתחוו

להם אלהים אשר לא  
ידעו סולא חלק להם  
ויחר אף יחיה בארץ החיה  
להביא עליה את כל  
הקללה הכתובה בספר  
הזה ויתשם יחיה מעל  
אדמתם בארץ ובחמה  
ובקץ גדול וישלכם אל  
ארץ אחרת כיום הזה  
הנסתרת ליהוה אלהינו  
והנגלת לנו ולבנינו עד  
עולם לעשות את כל  
דברי התורה הזאת  
והנה כיוצא בך  
כל הדברים האלה הכתובה  
וחק ללה אשר נתנו  
לפניך וחסבות אל לבך  
בכל הגוים אשר הרוחך  
יחיה אל חיך שמהו שבת  
עדי חנה אלהיך ושמעת  
בך לך בכל אשר אנכי  
מצוה היום אתה ובניך  
בכל לבבך ובכל נפשך  
ושב יחיה אל חיך את  
שבתיך ורחמך ושב  
וקבע למכה עמים אשר  
הפיר יחיה אל חיך שמה  
אם יחיה נדחך בקצה

השמים משם וקבע יחיה  
אל חיך ומשם וקבע י  
והביא יחיה אל חיך אל  
הארץ אשר ירשו אבותיך  
ורשתה ודיטבך וחרבך  
מאבותיך וכל יחיה אלהיך  
את לבבך ואת לבב זרעך  
לאחריה את יחיה אל חיך  
בכל לבבך ובכל נפשך  
למען חייך ונתן יחיה  
אל חיך את כל האלות  
האלה על אבותיך ועל  
שנאיך אשר רדפו ואת  
תשובו שמעת בקול יחיה  
ועשית את כל מצותיו  
אשר אנכי מצוה היום  
והותיר יחיה אל חיך בכל  
מעשה ידך בפלי בטנך  
וכפרו בה מתדוכרו אדמתך  
לטבה כמי שוב יחיה לשוש  
עלך לטוב כאשר יש  
על אבותיך כוית שמע  
בקול יחיה אל חיך לשמו  
מצותיו וחקתיו הכתובה  
בספר התורה הזאת כוית שוב  
אל יחיה אל חיך בכל לבבך  
ובכל נפשך  
כוית מצוה הזאת אשר

ישש ד והיה כאשר שש יחוד כאשר שש על אבותיך פועל ית שש שש אנכי על אבותיך כו חזי ושש ובעי  
זאת כל מצותיך ד כוית שמע דבני ויהיה ים שמע ויהיה אם יג תשמע ואתה תשוב כו דמלכות את כו  
ויצותיו וחקתיו כו חזי בניאניא יאמר וית כל מצותיו

חוקו אמר עו אל תיראו אל  
 תעזבו מפני חס בני יחנה  
 אל תירד הוא תהיה עמך  
 לא ידפדול א מעבך  
 ויקרא משה ליהושע  
 ויאמר אליו ליענ כ ל ל  
 ישראל חוקו אמר כי אתה  
 תבוא את העם הזה אל  
 הארץ אשר נשבע ייחזק  
 לאבתם לתת להם ואתה  
 תנחילנה אותם ויהיה הוא  
 ההלך לפניך הוא יהיה עמך  
 לא ידפדול א מעבך לא  
 תיראו א תחת ומכת משה  
 את התורה הזאת ויתנה  
 אל חקנים בני לוי הנשאם  
 את ארון ברית יהוה אל כל  
 יקני ישראל ויצו משה  
 אותם לאמר מקץ שבע  
 שנים במעד שנת השמטה  
 בחק הסבות כט אכל ישראל  
 לראות את פני יהוה אל תיר  
 במקום אשר יבחר תקרא  
 את התורה הזאת נגד כל  
 ישראל באזניהם תקחל  
 את העם האנשים והנשים  
 וחסף וגרד אשר בשערות  
 למעו ושמעו ולמעו ולמדו

יט  
 חמ  
 סמך  
 לרף

יט  
 חמ

לט  
 חמ  
 בתו

יט  
 חמ

הברכה ויהי קל לך ובחרת  
 בחיים למען תחיה אתה  
 ויהי עך לאחבה את חזק  
 אל תירד לשמע בקלו לא  
 ולדבק בכו הוא חזק  
 וארד ומור ל שבת על ל  
 הארמה אשר נשבע ייחזק  
 לאבתך לאבתם לו עחק  
 וליעקב לתת להם

והלך משה וידבר את הדברים  
 האלה אל כל ישראל  
 ויאמר אלהים כד מאה  
 ועשרים שנה אנכי היום  
 לא אוכל עוד לעאת  
 ולבוא ויהוה אמר אל  
 לא תעבר את הירדו הזה  
 יהוה אל תירד הוא עבר  
 לפניך הוא איש מיר את  
 העים האלה מלפניך  
 ורשתם יהושע הוא עבר  
 לפניך באשר דבר יהוה  
 ועשה יהוה להם באשר  
 עשה לסיוח ולעג מלכו  
 האמר ואל ארעם אשר  
 השמיד אתם ונתת יחזק  
 לפניכם ועשיתם להם ככל  
 המצוה אשר צויתי אתכם

אנכי מעוף היום לאנפלא  
 הוא ממך ול ארקה הוא לא  
 בשמים הוא לאמר מועלה  
 לטח שמימה וקחה לנו  
 וישמע אתה ונעשנה ולא  
 מעבר לים הוא לאמר מועבר  
 לנו אל עבר חום וקחה לנו  
 וישמע אתה ונעשנה כי  
 קרוב אליך הדבר מאד בפיך  
 ובלבבך לעשותו  
 והאנתתי לפניך היום  
 את החיים ואת הטוב ואת  
 המות אתה רע אשר אנכי  
 מעבד היום לאתכה את יהוה  
 אל תירד ללכת בדרכיו ולשמר  
 מצותיו וחקתו ומשפטיו  
 וחקתו רבית וברכך יהוה  
 אל תירד בארץ אשר אתה בא  
 שמה לרשתה ואסופנה לבנה  
 ולא תשמע ונחיתו ושתיות  
 לא להים אחרים ועבדתם  
 הגדתו לכם היום כי אבד  
 תאבדו לאת ארובו ומום  
 על הארמה אשר אתה  
 עבר אתה וירדו לבוא שמה  
 לרשתה העלתי בכם היום  
 אתה שמים ואת הארץ  
 החיים ומות נתתי לפניך

יט  
 חמ

לט  
 חמ

יט  
 חמ

יט  
 חמ

יט  
 חמ

יט  
 חמ

יט  
 חמ

ועשה יחזק י עשה יהוה להם ועשה יחזק  
 נבאחט

ולבוא י ויאמר אלהים עדיני חזק ויאמר  
 אוכל ואחרי כן בעת חזית ב חזית ויבין  
 חזית אה וביתר

ולא תשמע י לא תאבדו ואם יפנה לבכך גו  
 לא תדע לשנו עד אט ויהוה

ויראו את יהוה אלהיכם  
ושמחו לעשות את כל דברי  
התורה הזאת ובעיניכם אשר  
לא ידעו שמעו ולמדו  
להראה את יהוה אלהיכם  
כל הימים אשר אתם חיים  
על האדמה אשר אתם עבדים  
את יהוה שמה לד שמה

ואמר יהוה אל משה הן  
קרובים לבמות קרא את  
יהוה והתייעבו באהל  
מועד אצו וילך משה  
ויהוה שעיניו עבר באהל  
מועד וירא יהוה באהל  
בעמוד ענן ועמוד עמוד  
הענן על פתח האהל ואמר  
יהוה אל משה הנה שוכב  
עמך בתוך קמט עם היה  
ונתה אחרי אל הינני הארץ  
אשר הוא באשמה בקרבן  
וענבני והפר את בריתי  
אשר ברתי אתו ונתת אפי  
בזרעו והוא ועבדו  
וקטרתו פני מדין והנה  
לאכל ופע אהו פעת  
רבות ופעת וואמר ביום  
הזה אכל על בני אלה

בקרבי מצאונך הרעות  
האלה ואנכי הסתר אסתור  
פני ביום ההוא על כל הרעה  
אשר עשה כפני אל  
אלהים אחרים ועתה כתבו  
לכם את השירה הזאת  
ולמדו את בני ישראל שמה  
בפיהם למען תהיה לו  
השירה הזאת לעד בבני  
ישראל כי אביאנו אל  
הארמה אשר נשבעתי  
לאבותי וזבת חלב ודבש  
ואכל וישבעו וישו ופנה  
אל אלהים אחרים ועבדו  
ונאצו והפר את בריתי  
והמה ברת מצאנו אתו  
רעות רבות ופעות וענתה  
השירה הזאת לפניו  
לעד כי לא תשכח מפי  
ויעו כי נדעת את ויעור  
אשר הוא עשה היום  
בטרים אביאנו אל הארץ  
אשר נשבעתי וכתב  
משה את השירה הזאת  
ביום ההוא ולמדו את  
בני ישראל ויעו את  
יהוה ש עבדו והאמר  
לעל כל עמך ישראל

חוקי אמיץ כי אתה תביא  
את בני ישראל אל הארץ  
אשר נשבעתי להם  
ואנכי אהיה עמך ויהיו  
בכלות משה לכתב את  
דברי התורה הזאת  
על ספר עד תמס ויעו  
משה את הלוים נשיא  
ארו ברות יהוה לאמר  
לקח את ספר התורה  
הזה ושמעתם אתו מעד  
ארו ברות יהוה  
אלהיכם ותוה שם בך  
לעד כי אנכי נלעתו  
את מריכם ואת צרפיכם  
הקשדתם וזעדתם הרי  
עמכם היום ממרים  
היתם עם יהוה ואף כי  
אחרי מותי הקהילת  
לשון לשון לשון לשון לשון לשון  
אלו את כל זקני  
לשון לשון לשון לשון לשון לשון  
שגטריכם ושטריתכם  
לשון לשון לשון לשון לשון לשון  
ואנכי כאתם היום כי  
לשון לשון לשון לשון לשון לשון  
את הנבטים והאמורים  
לשון לשון לשון לשון לשון לשון

זשה חקשוד יז בלשן ושומעו מיעתו  
סדרו לשון דמלוו דרפני

מביא יז ומכל חרדי איות בכורי ואנכי... במלאך אתנו ונתת... על כל חרפה ו...

ואעפ"י רפ השיער ועוף וטוש ט במותי ג מל ורבעה וחרבנותך וידך וכל אודיותי ודבם בר מז א ידיכם כי ידעת וכל קרית וכו' בדר מז חזי ויען וחזקתו ויאמר עטר מלא תם ידיכם י

ואַעֲבֹדָה בְּסֵם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וַיֵּדֶא דַּא דַּא דַּא כִּי יֵד וְיַדְעֵתוּ דַּא  
אֲחֵרֵי יֵי מוֹתוּ דַּא כִּי הַשְׁחֵת דַּא תַּשְׁחֵתוּן דַּא דַּא יִסְרַתְמֵם דַּא יֵד מִד  
הָרֶדְדֵי יֵי אֲשׁוּר עַנּוֹתֵי יֵי אֲתֵכֶם דַּא וְקָרְאֵת דַּא אֲתֵכֶם דַּא הַדְעֵה דַּא  
בִּאֲחֵרֵי דַּא הַיְמוֹם דַּא כִּי וְתַעֲשׂוּן יֵי אֶת־דַּא הַרְעֵ יֵי בַּעֲנֵי יֵי וְחִוּהֵי דַּא  
לְהִכְעֵסוּן יֵי בְּמַעֲשׂוֹהֵי וְדַיְכָם יֵי וְיִדְבַר יֵי מִשָּׂה דַּא בְּאַוְנוֹ יֵי כָּל  
קַהֲלֵי־יִשְׂרָאֵל אֲתֵדְבְרֵי הַשׁוּרָה הַזֹּאת עַד־תָּמֵם

י  
ב  
כס  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכס  
לד  
ל

ס  
לא  
והשיע  
ב מא  
זכות  
קה  
וכל  
בתו

וּתְשַׁמְעֵה דְאָרֶץ אֲמַרְדִּי כְּוֵי  
תִּנְזַל כְּטַל אֲמַרְתּוּ י  
וְכַרְבִּיבִים עָלָיו עֲשֵׁב  
הָבוּ־זֶרֶק לְאֵל־הַיְנוֹ  
כִּי כָּל־דַּרְכָּיו מִשְׁפֹּט  
עַד־יִקוּ וַיִּשְׂרָה הַיָּא  
הוֹר עַקֵּשׁ וּפְתֵלְתֵל  
עִם נְכַל וְלֹא חֵכֶם  
הוּא עֲשֵׂה וְיִכְנַע  
שָׂאֵל אֲבִיבֵי וְהִגֵּד יֵי קֵנְדֵי וְאֲמַרְדִּי  
בַּחֲפֹרֵיו בְּעַ אֲרָם י  
לְמִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל  
יַעֲקֹב חֲבֵל עַלְתָּו  
וּבִתְהוֹרֵי לְשֵׁמוֹ  
יַעֲנֵהוּ כִּפְאוֹ שׁוֹעֵנֻו  
יִפְדֵּשׁ כְּנָפֹו וּקְחָהוּ וְשִׂאֵהוּ עַל אֲבֵרָתּוֹ  
וְאִזְעֵמוּ אֵל נִכְרֵי  
וְיִאֲבֵל תַּנּוּבֵת שְׂדֵי  
וְשָׂמוּ מִחֲלֵמי שְׁעוֹר  
עַם חֶלְבַּב כְּלִים וְאוֹלִים  
עַם חֶלְבַּב כְּלִיֹת חֶטֶה

הֵאוֹנוּהַ שְׁמַיִם וְאֲדַבְרָה  
יֵעֲרָף כְּמַטֵּר לְקֹחֵי  
בְּשָׁעֵי־דָם עַל־דַּשֵּׂא  
כִּי שֵׁם יְהוָה אֲקַרֵּא  
הַעוֹל תָּמוּם פְּעַל  
אֵל אֲמוּנָה וְאִינוֹ עוֹל  
שָׁקָתְלוּ לֹא בְּעֵי מוֹמֵם  
הַ לְוֵתוּהָ תַגְמֵל וְזֹאת  
הַ לְוֵתוּהָ אֲבִיבֵי קִנְר  
כִּי לִמְוֵת עוֹלָם בֵּינֵי שְׁנוֹת הַרְדֵּי  
בַּחֲמֵל עַל־לֹו צוֹיִם  
וְיַבֵּב גְּבֻלַת עַמּוֹיִם  
כִּי חֵלֵק יְהוָה עִמּוֹ  
כִּי יִפְדֵּשׁ הוּא בְּאַרְץ מִדְבַר  
וְיַעֲנֵהוּ וְיִכְנַע  
כִּי יִפְדֵּשׁ יֵעֲרָב קֵנְט עַל־עוֹלֵי וִירְחַף  
וְיִתֵּן בְּרֵד עִתְּנֵוּ  
וְיִרְכַּבְהוּ עַל־בְּמוֹתֵי אָרֶץ  
וְיִנְקֹהוּ דִבְשׁ מִסְלַע  
חֶמֶל אֲתֵב בְּקֹר וְחֶלְבַּב עֲאוּ  
כִּי בְּשׁוֹעֵתוֹ יֵיִם

י  
ב  
כס  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכס  
לד  
ל

אמר דר קימל וסימחון ורכבהו שאול הכינו אבל דנורע ואשח חשק וכלסכה נחיו הנע יחוד עיו משא בחרבים סכלא אמת וסופ כסוף דכות  
בר מז ד רגע קציו עניים רגזה טיאמדו ט רפ וסימחון וקנר נחלו אבותינו חוסר יהוה כלם יענו אמר תמיד תמיד בעינים לך רגעו ט  
יעד ה כנשר לשון למחיה ב כי כנבוד אלחנז כלחמונו כי עתה את מלכות





אל עמיו על אשר מלגם כי  
בתוך בני ישראל במו מרובת  
קדש מדבר עז על אשר לא  
קדשתם אותי בתוך בני ישראל  
כי כעני תראו אותה ארץ  
ושמה לא תבוא אל הארץ  
אשר אגננתו לבני ישראל  
נב

וזאת הברכה אשר בכה משה  
איש האלוהים את בני ישראל  
לפני מותו ואמר יהוה מסת  
באוורח משערי לבנו הופיע  
מחר פארו ואתה מרובת  
קדש מילתו אשרת לבו  
אף חבב עמוס כל קדשיו  
בתוך וחסתו לבו לרוב שש  
מרביתו תורה ענה לבו  
משה מורשה קולו עקב  
ויהי בני ישראל מלך ביו אספ  
ראשו עם יחד שבט  
ישראל יחור אבן ואל  
יביר ויהי נקח מספר  
וזאת ליהודה ואל  
שמע עתה קול יהודה ואל  
עמו תביא עיניך לראש  
מצביו ותיחזק

וזאת אמר תמיד ואוריך

לאיש חסידך אשר נסיתו  
במטה תמיכה על מי מרובה  
חאמר לאסוף לבני  
ראותו ואת אחיו לא הפיר  
ואת בני לא ירע כי שמרה  
אמרתך ובקרתך נשחחו  
משפטך ללעקבותיך  
לישראל ישומו קטורה  
באפך וכל ליל על מוכתך  
בבך יהוה חילו ופעל ויניח  
תדעה מחא מתעם קמו  
ומשנאו מוקמו

לכנימו אמר יהוה יהוה  
ושכון לבטח עליו חפה עליו  
כל היום ויבן בתפיו שכן  
וליוסף אמר מברכת  
יהוה ארע ממנו שמים מלא  
ומתחיים רבצת תחת וממנו  
תבואת שש וממנו גרש  
ידחוס ומר אש הירי קודם  
וממנו גבשות עולם וממנו  
ארץ ומד אהור עז שכן  
סנה תבו אתה לראש חסר  
וזקד קד עור אחור כבוד  
שויו הדר לו וקרע האם  
קדני בהם עמוס ינגח וחת  
אפס ארצם רבבות  
אפס יתם אלפי מעשהו

ולבוזו אמר שמח  
ובוזה כי אתה ויש שכר  
באת ליד עמוס חדר יקראו  
שם ויבחו ויבחו ויעדק כי שפע  
ימוס חנקו ושפנו סמוע  
חול ולגד אמר  
ברוך מר חובבך כלבני  
שכן וזכור וזכור אף קדקד  
וידארא שחולו כי שם וזלמת  
מחקק טפח ויהוה  
עם צדקות יהוה עשה  
ומשפטו עם ישראל

ולגד אמר יהוה  
אריה חנקו חבשו ונפתלו  
אמר נפתלו שבער עזומלא  
ברכת יהוה ים ויחולו ים  
ולאשר אמר יהוה  
מכונק אשר יהי קצוי אסון  
וטבל בשמון גדו ברוד  
וחשית מנעל וימנו זכאך  
אז כאר ישהו רב שמים  
בעולך ובכאוו שחוקים  
מעתה אלך קדם ומתחת  
זרעת עולם והגוש מפתח  
אחבו אמר השומר השכן  
והסר אבטח ביד עז ומתק  
אל ארץ דגן ותירוש אף  
שמנו עמוס ים אשר

בחו

בחו

בחו

בחו

בחו

בחו

והמופתים ב מל ברו או הוסדו אליהם לכל האותות וכל נביא יבא דמותו בר מז חד אשר שמע אתות  
והמופתים וכל כותבי דמופת חס ב בצי ג חס א ויכבר אתו והצי בינו והגדתי לגי אכתיח

ישאלו מן המון עם נישע  
כיהודים אשר באו אלך  
באמת ויבטחו אצלך לך  
ואתה על כל מיני ותרדוק  
ויעל משה מערבית  
מבבא אלהיך נכור אשר הפסידו  
אשר עד פני מרחו ויבא אהרן  
יהודה אשר בלד הארץ אתה חסע  
עדין ואת כל נופת ואת  
אקץ ונפרים ומכשה ואת  
כל אשר יתחזה עת חוס  
האורות ואת חנגב ואת  
הכפר בקעת יתחזו ערי  
התמרים ער ער ויבאמר  
פתח אלי ואת הארץ אשר  
לפני עשית לאבדו לזעק  
וירעק כל אשר לוד ער  
אנשה חר איתך בעיניך  
ושמה לשת עבדות שם  
משה עת יהודי בארץ מואב  
על פי יהודה ויבא אתו בצו  
בארץ מואב מול בית פעור  
וילא רע אשר אתה עתו  
ער חוס יהודה ומשה ויהודה  
ואנשים שנה במות לא  
סוחר עמו ולא יבא לקח  
וכבר כושר אל משה  
בינו מואב ויהודה

ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

והמופתים ב מל ברו או הוסדו אליהם לכל האותות וכל נביא יבא דמותו בר מז חד אשר שמע אתות  
והמופתים וכל כותבי דמופת חס ב בצי ג חס א ויכבר אתו והצי בינו והגדתי לגי אכתיח  
ישאלו מן המון עם נישע  
כיהודים אשר באו אלך  
באמת ויבטחו אצלך לך  
ואתה על כל מיני ותרדוק  
ויעל משה מערבית  
מבבא אלהיך נכור אשר הפסידו  
אשר עד פני מרחו ויבא אהרן  
יהודה אשר בלד הארץ אתה חסע  
עדין ואת כל נופת ואת  
אקץ ונפרים ומכשה ואת  
כל אשר יתחזה עת חוס  
האורות ואת חנגב ואת  
הכפר בקעת יתחזו ערי  
התמרים ער ער ויבאמר  
פתח אלי ואת הארץ אשר  
לפני עשית לאבדו לזעק  
וירעק כל אשר לוד ער  
אנשה חר איתך בעיניך  
ושמה לשת עבדות שם  
משה עת יהודי בארץ מואב  
על פי יהודה ויבא אתו בצו  
בארץ מואב מול בית פעור  
וילא רע אשר אתה עתו  
ער חוס יהודה ומשה ויהודה  
ואנשים שנה במות לא  
סוחר עמו ולא יבא לקח  
וכבר כושר אל משה  
בינו מואב ויהודה

מא

סנים הפסוקים שלפני  
תשע מאות וחמשים  
וחמשה

והמופתים ב מל ברו או הוסדו אליהם לכל האותות וכל נביא יבא דמותו בר מז חד אשר שמע אתות  
והמופתים וכל כותבי דמופת חס ב בצי ג חס א ויכבר אתו והצי בינו והגדתי לגי אכתיח

מבחריו  
ע  
א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ויהי אחריו מות משה עבד ה'  
ויהוה יאמר ויהוה אל יחושע  
בנותו משרת משה לאמר  
כשהעבדיו מתו עתה לזמן עבד  
את חזקתך חזק אתה וכל העם  
היה אלה ארץ אשר אנכי נתן  
לחסד לבני ישראל כל המזון  
אשר תדרךך בדרך חסד נתן לכם  
נתתו כאשר דברתי אל משה  
כחמדבר ויהי לבנותו חזק ועד  
הנהר הגדול נהר פרצת כל ארץ  
החתיים ועד חיים הגדול מנוא  
השמש יחיה בול לכם לא  
יתנוצב איש לפניך כל ימי חוקך  
כאשר היותי עם משה אחיה  
עמך לא ארפך ולא אעזבך  
חוק ואמץ כי אתה נתת את  
העם הזה אתה ארץ אשר  
נשבעתי לאבותם לתת לחסד  
דך חוק ואמץ מאד לשמר  
לעשות בכל התורה אשר  
צוה משה עבדך אל תקסוד  
ממנו ומן ושמאל למען  
תשפיל בכל אשר תלך לא  
כמו שספר התורה תוה מפוף  
והגית בו ומסולי לה למען  
תשמר לעשות בכל חפצתי  
בכראו תעלוק את דרכי ואז

בסוף  
ל  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

תשפיל הלו אענותך חזק  
ואמץ את העקר ואז תחתבי  
עמך והיה אל חזק בכל אשר  
תלך  
ויעו יהושע את שטריו העם  
לאמר עברו ויבקר ב חפצתי  
ויעו את העם לאמר חבנו  
לכם צידה כי כעוד שלש  
ימים אתם עברים את הנהר  
היה לכו אל השם אתה ארץ  
אשר יהיה אל חובם נתן לכם  
לדשתה  
ולך אובני ולצור לחצי שבט  
המנשה אמרו יהושע לאמר  
יכול אתה דבר אשר ענה  
אתכם משה עבדך והוה לאמר  
יחיה אל חובם מנחה לכם  
ונתן לכם אתה ארץ הזאת  
גשוחם טפכם ומקנכם ושנו  
בארץ אשר נתתם לכם משח  
בעבר הנהר ואתם תעבדו  
חמשים לפני אחיכם כל  
גבורי חיל ועדתם אותם  
עי אשר ינחה יהוה לאחיכם  
בכם ויד שונם חמה את  
דארץ אשר יהיה אל חובם  
תולה סו שבתם לארץ  
רשיתכם ויד שבתם אותה

ל  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

אשר נתתם לכם משה עבד ה'  
ויהוה בעבר הנהר מזרח ל  
השמש שומעו את יהושע י  
לאמר כל אשר צויתו נעשה  
ואל כל אשר תשלחני נלך  
בכל אשר שמענו אל משה  
כונשם עאלך נק והיה יהוה  
אל חוב עמך כאשר היה  
עם משה כל אוש אשר י  
נמרה את פיה ול אושמעי  
את דברך לכל אשר נתנו  
ומת רק חוק ואמץ

הישראל ויהושע צונו מן  
השנים שנים אנשים מרגלים  
חוש לאמר לכו דאו את  
הארץ ואת ירוחו והלכו  
ובאו בית אשרה זונה ושמה  
רחכה שכבו שמה והאמר  
למלך ירוחו לאמר הנה  
אנשים באו הנה חלו לה  
מבני ישראל לחפר את  
הארץ וישלח מלך ירוחו  
אל דחב לאמר הו עיאו  
האנשים חכמים אלך  
ישא דבאו לביתך כן לחפר  
את כל הארץ באונתם  
האשה את שני האנשים

שכבה שמו ג' וישכבו שמה ויסה אל  
ועליו כי יורם שכב שמו

יא ושמע ד' אלכם כדעת ויסרו אתם חלו  
ואות רבות כחדש ב' בתרי לישן יחוש  
ויהי

ד' יקבר עשאו יד עז תשכולו ויא חול נלך  
גשר נשבעת לאבותם ב' קום לך למען יהיה



והכהנים הלויים נשאום אתו  
ואתם תסעו ממקומכם והלכתם  
אחריו אן רחוק יהיה בניכם  
ובנו באלפים אמה בפרה אל  
תקרבו אליו למעו אשר תדעו  
את הדרך אשר תלכו בה  
לא עברתם בדרך מתמול  
של שום

עמוכמה

וואמר יהושע אל העם  
התקדשו ונמחר יעשה יהוה  
בקרבכם נפל אתו וואמר  
יהושע אל הכהנים לאמר שאו  
את ארון הברית ועבדו לפני  
העם ושאו את ארון הברית  
ולכו לפני העם

ג

מיעים

ואמר יהוה אל יהושע  
היום הוה אהלך בלך בעני  
כל ישראל אל אשר יהיו כו  
באשר היותי עם משה  
אחיה עמך ואתה תענה  
את הכהנים נשאו ארון  
הברית לאמר בבאכם עד  
קצה מי הירדן בירדן  
תעמדו

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

בקרבכם והורשו יורשי  
מפניכם אתה כנעני ואת  
החתי ואת החוי ואת הפרזי  
ואת הגרגשי והאמרי  
והחובסי הנח ארון הברית  
אדון כל הארץ עברי  
לפניכם בירדן ועתה קחו  
לכם שש עשר איש משבטי  
ישראל איש אחד איש  
אחד לשבט והלה כנות  
כפות רגלי הכהנים נשאו  
ארון יהוה אדון כל הארץ  
כמו הירדן מי הירדן  
יכרתו המים היורדים  
מלמעלה ויעמדו נח אחר  
והיבנסו העם מאחלו  
לעבר את הירדן והכהנים  
נשאו ארון הברית לפני  
העם וכבדו נשאו ארון  
עדי הירדן ורגלי הכהנים  
נשאו ארון נטלו בקנה  
המים והקרו מלא על כל  
גדתו כל מי קעור  
ויעמדו המים היורדים  
מלמעלה קמו נח אחר  
הרוקמאד בארם העיר  
אשר מצד ערת וזה הירדן  
על יס העברות המלא

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

תמונכתו ודעם עברו נגד  
וירחו ויעמדו וכהנים נשאו  
הארון כפיות יהוה כחרכה  
בתוך השדה כבונכיה שואל  
עבדו כחרכה ער אשר  
תמו כל הצי ליער את הירדן  
ויהו באשר תמו כל הצי לעבר  
את הירדן  
וואמר יהוה אל יהושע לאמר  
קחו לכם מות עם שנים עשר  
אנשים איש אחד איש אחד  
משבטי בני ישראל לאמר  
שאול לכם מות מנחם הירדן  
מפני עבד יהוה הכהנים תכו  
שמים עשרה אבנים  
והעברתם אותם עמכם  
והקחתם אותם ממלון אשר  
תלכו בה הירדן  
והקרא יהושע אל  
שנים עשר איש אשר  
הכין מבני ישראל איש אחד  
איש אחד משבטי בני ישראל  
להם יהושע עבדו למן ארון  
יהוה אליו כנס אליו וישב  
והימי לכנס איש אדם אחת  
על שמה למספר שבטי בני  
ישראל למען תהיה זכרון  
את בקרבכם בני ישראל

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

שכנסו בני ישראל ג והיו לאחיה וואמר להם  
יעשו כן בני ישראל ג

ג כח ב וקרו מ מאדם מעבר ממלך ממלון אמנם  
ועו דאיים ג

ג מאדם קו  
ג כח ב וקרו מ מאדם מעבר ממלך ממלון אמנם  
ועו דאיים ג



העלות ויהי הדבר אשר מל  
יהושע כלה העם היצא לו  
ממצרים חובלים כלאנשו  
המלחמה מתו במדבר בדרך  
בצאתם ממצרים כיו מלום  
היו כלה העם היצאום וכל  
העם הילדים במדבר בדרך  
בעאתם ממצרים לאמל  
כיו ארבעים שנה הלכו בני  
ישראל במדבר עדתם כל  
הציו אנשו המלחמה  
היצאום ממצרים אשר  
לאשמע בקול יהוה אשר  
נשבע יהוה להם לבלתי  
חראותם את הארץ אשר  
נשבע יהוה לאבותם לתת  
לנו ארץ זבת חלב ודבש  
ואת בני חם הקים תחתם  
אתם מל יהושע כיו ערלים  
היו כילאמלו אותם בדרך  
והחייב אשר תמו כל הציו  
להמול ושבו תחתם  
במחנה עד חיותם  
ויהי אמר יהוה אליהושע חום  
גלות את חרפת מצרים  
מעליכם ויקרא שם המקום  
ההוא גלעד חיום הזה

כג  
דא  
מט

ל  
וחס

י  
ב  
חל  
והד  
מל

ל

ב  
ויקרא  
משד

ד  
ו  
חס  
בסיפ

ל  
א  
טע

והחננו בני ישראל בגלגל  
ויעשו את הפסח בארבעה  
עשר יום לחודש כערב  
בערבות ירוחו ויאכלו  
מעבור הארץ ממחרת  
הפסח מצות וקלו בעעם  
חום הזה וישבת המזי  
ממחרת באכלם מעבור  
הארץ וקלו אהיה עוד לבני  
ישראל מזו ואכלו מתבואת  
ארץ פנעו בשנה הקוא  
ויהי בזהות יהושע  
בורחו וישא עינו וירא  
והנה אושע עמד לגו  
וחרבו שלופה בידו וילך  
יהושע אליו ויאמר לו  
הלנו אתה אם לערינו  
ויהי אמר לו לא כיו אנש שרעב  
והנה עתה באתי ויפל  
יהושע אל פניו ארצה  
וישבת חווי אמר לו מה אנני  
מדבר אל עבדו ויאמר  
שרעב איהוה אליהושע  
שלנעלך מעל גלגל כיו  
המקום אשר אתה עמד  
עליו קדש הוא ועש  
יהושע כווי ירוחו סגרת  
ומסגרת מפני בני ישראל

ד

ד

ב  
ומל

ל

ב

ב

ה

ל

ב

ב  
ז  
זא

וכל  
כתיב

ב  
מא

ל

ל

ט  
מל  
וכל  
כתי  
כות  
במ  
א

ל  
מל

ב

כשאלעכס  
קרי

ב  
חס  
בסיפ

ל

וויאמר  
ק

ל

איו ויצאו און בא  
ויהי אמר יהוה אליהושע  
ראה נתתי בידך את ירוחו  
ואת מלכה גבורי החיל וסנתם  
את העיר כל אנשו המלחמה  
הקוף את העיר פעם אחת  
כהתעשה ששת ימים  
ושבעה כהנים ישאו שבעה  
שופרות חובלים לפני האוח  
וביום השביעי תקבו את  
העיר שבע פעמים והכניסם  
יתקעו בשופרות ויהי במשך  
בקרו הוכל בשמעכם את  
קול השופר ירועו כל העם  
תרועו גדולה ותפלה חומת  
העיר תחתיה ועלו העם  
איש נגדו ויקרא יהושע  
בזנו אל הכהנים ויאמר  
אלהם ישאו את ארוח הברית  
ושבעה כהנים ישאו שבעה  
שופרות חובלים לפני ארוח  
יהוה ויאמרו אל העם עבדו  
וסבו את העיר ותחלוץ  
מעבר לפני ארוח יהוה ויהי  
כאמר יהושע אל העם  
ושבעה הכהנים נשאות  
שבעה שופרות חובלים  
לפני יהוה עבדו

ל

ט

וְתִקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וְאֲרוֹן בְּרִית  
 וְהוּא הִלֵּךְ אַחֲרֵיהֶם וְהִחֲלוּן  
 הִלֵּךְ לִפְנֵי הַכְּהֻנִּים תִּקְעוּ  
 הַשׁוֹפְרוֹת וְהִמְאִסָּף הִלֵּךְ  
 אַחֲרֵי הָאֲרוֹן הִלֵּךְ וְתִקְעוּ  
 בְּשׁוֹפְרוֹת וְאֵת הָעַם עִוָּה  
 יְהוֹשֻׁעַ לֹא מָרָא תִלְוִעוּ  
 וְלֹא תִשְׁמָעוּ אֶת קוֹלְכֶם וְלֹא  
 יִצְא מִפִּיכֶם דְּבַר עַד יוֹם אִמְרִי  
 אֲלֵיכֶם הָיָה וְהָיָה עִתְּמִי  
 וְסָבְאוּ וְהָיָה אֶת הָעָר  
 הַקָּדָשׁ פָּעַם אַחַת וְכִּי אֲחַת  
 וְהָיָה בְּמַחְנֵה  
 וְיִשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבִקְרֹוּ שְׂאוֹ  
 הַכְּהֻנִּים אֶת אֲרוֹן יְהוָה לֵי  
 וּשְׂבָעָה הַכְּהֻנִּים נִשְׂאִים  
 שְׂבָעָה שׁוֹפְרוֹת הַיְכָלִים  
 לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה הַלְכִים  
 הִלֵּךְ וְתִקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת כִּי  
 וְהִחֲלוּן הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם וְהִמְאִסָּף  
 הִלֵּךְ אַחֲרֵי אֲרוֹן יְהוָה הִלֵּךְ  
 וְתִקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וְיִסְבְּבוּ אֶת  
 הָעָר בְּיוֹם הַשְּׁנִי פָּעַם אַחַת  
 וְיִשְׂבוּ הַמַּחְנֵה כִּי עָשׂוּ  
 שִׁשְׁתֵּי יָמִים וְהָיָה בְּיוֹם  
 הַשְּׂבִיעִי וְיִשְׁכַּמוּ בַּעֲלֹת  
 הַשָּׁחַר וְיִסְבְּבוּ אֶת הָעָר  
 כַּמִּשְׁפָּט הָיָה שְׂבָע פְּעָמִים

דִּקְ בְּיוֹם הַיּוֹם אִסְבְּבוּ אֶת  
 הָעָר שְׂבָע פְּעָמִים וְהָיָה  
 בְּפָעַם הַשְּׂבִיעִית תִּקְעוּ  
 הַכְּהֻנִּים בְּשׁוֹפְרוֹת וְיִאמְרוּ  
 יְהוֹשֻׁעַ אֲלֵהֶם הָיָה עַד  
 בְּנִתְּמוּ וְהָיָה לָכֵן אֶת הָעָר  
 וְהָיָה הָעָר חָרָס הוּא וְכָל  
 אֲשֶׁר בָּהּ לִיהוָה דִּקְ רָחֵב  
 הַנֹּחַ תִּחִידָה הוּא וְכָל אֲשֶׁר  
 אֵתָהּ בְּבִית כִּי הִחֲבֵאתָ  
 אֶת מַלְאָכֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר  
 שָׁלַחְתָּ וְיִקְרָא אֶת שְׁמֵיהֶם  
 מִן הַחָרָס פֹּתֵחַ חֲרוֹמוֹ לֹא  
 וְלִקְחֶתֶם מִן הַחָרָס וְשִׁמַּתֶּם  
 אֶת מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל לְחָרָס  
 וְעִבְרֶתֶם אוֹתוֹ וְכָל בְּסָף  
 הַיְכָל וְכָל נֹחַ שְׂתוֹ וְכָל קֹדֶשׁ  
 הוּא לְחִוּוֹת אוֹצַר יְהוָה וְכִי  
 וְיִדְעוּ הָעַם וְיִתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת  
 וְהָיָה כִּשְׂמֵעַ הָעַם אֶת קוֹל  
 הַשׁוֹפְרוֹת וְיִדְעוּ הָעַם תְּרוּעָה  
 גְּדוֹלָה וְתִפְּלֵה הַחֹמָה לֵי  
 תַחֲתֵיהֶם וְעַל הָעַם הָעִירָה  
 אֵי שֶׁנִּגְדוּ וְיִלְכְּדוּ אֶת  
 הָעִיר וְיִחְרְמוּ אֶת כָּל  
 אֲשֶׁר בְּעִיר מֵאִוֶּשׁ וְעַד  
 אֲשֶׁר מִנְעַר עַד זִקְוֹ וְעַד  
 שׁוֹר וְשָׂחָ וְחִמּוֹר לְפָר חֲרָב

וְלִשְׁנֵים עָשָׂר יוֹם לֵאלֹהֵי  
 הַמְּרָגְלִים אֶת הָאָרֶץ אָמַר  
 יְהוֹשֻׁעַ בָּאוּ בֵּית הָאִשָּׁה  
 הַזֹּנָה וְהוֹצִיא וְיִמָּשֵׁם אֶת  
 הָאִשָּׁה וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ  
 בְּאֶשׁ וְנִשְׂבַעְתֶּם לָהּ לֵי  
 וְכִי אֵין הַנְּעָרִים הַמְּרָגְלִים  
 וְיִצְאֵוּ אֶת דָּחָב וְאֶת אֲבִיחָה  
 וְאֶת אֲמֵה וְאֶת אֲהִיחָה וְאֶת  
 כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל  
 מִשְׁפַּחֹתֶיהָ הַיּוֹצֵא אוֹתוֹ וְיִחַסּוּ  
 מִחוּץ לְמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל כִּי  
 וְהָעִיר שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ וְכָל אֲשֶׁר  
 בָּהּ דִּקְ הַכְּסֵף וְהַזָּהָב וְכָל  
 הַנְּחֹשֶׁת וְהַבְּרִזְלִית נָתַן אוֹצַר  
 בֵּית יְהוָה וְאֶת דָּחָב הַזֹּנָה  
 וְאֶת בֵּית אֲמֵה וְאֶת כָּל  
 אֲשֶׁר לָהּ הִחִיָּה יְהוֹשֻׁעַ  
 וְיִשְׂכַּב בְּקִרְבֵי יִשְׂרָאֵל עַד  
 הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הִחֲבִי אֶת  
 הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר שָׁלַח  
 וְהוֹשִׁיעַ לְדָגַל אֶת יְרִיחוֹ  
 וְיִשְׂבַע יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵת הַיּוֹם  
 לֵאמֹר אֲרוּר הָאִישׁ לִפְנֵי  
 יְהוָה אֲשֶׁר יִקְוֶם וְכִנָּה אֶת  
 הָעִיר הַזֹּאת אֶת יְרִיחוֹ  
 בְּכִי וְיִמְסֹדְנָה וְכִי עִירָהּ

תקיעה קרי

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ל

ל

ב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ו

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

אחת ו' זקופ כול וסומנהו ויננה ויסבר סגור ויחלק גדרו בכר ו  
 וכל חדה מדחישנה תורה דכות בר מח חר זקן ויחיה לבינה  
 שנה אחת ו' וכל אתנה וסופו פסו דכות ו

וירושלם ל' מל וירושלם וירושלם וירושלם  
 וירושלם וירושלם וירושלם וירושלם

וישמעו ב רפ הכנעני יתנו עריהם ויגדלו  
וימלו ב בני ישראל באלהי אבותיהם

קדש ליהוה

לא ומכר

כי כה אמר יהוה אלהי ישראל ה קם קדש כד  
הקמת חנני קדש את כוס על בתי

ויבדלו ליהוה ויהו יהוה  
את יהושע ויהושמעו בכל  
הארץ וימלו בני ישראל  
מעל ביהוה וילחעבו ביהוה  
באביון ביהוה למטה יהוה  
מזה חרסו וחר אף יהוה בבני  
ישראל וישלחו  
יהושע אנשים מיהוה  
חש אשך עסקת צחמקתם  
לבינת אל ויזמר אלהים לאמר  
על יהוה ויזמר ארץ ויעלו  
האנשים וירצו אתהע  
ושבו אל יהושע והאמרו  
אלהי אל על כל העם  
כאלפים איש אוב שלטת  
אלפים איש ועל ויבואת  
הע אל תיגע שמה את כל  
העם כי מעט חמה ויעלמו  
העם שמה שלטת אלפים  
איש ותסור לפני אנשי הער  
ויבואו אנשי הער בשלמות  
וששה איש ויהוה לפני  
השער שה שבדים ויכוס  
במורד ומט לבכה עטויהו  
למס ויקר עיהושע שמלתו  
ומל על פני ארצה לפני  
ארו יהוה ערה ערב והוא  
וזקני ישראל ויעלו עפר

על אשם ויאמר יהושע  
אתה יהוה יהוה למה העבדת  
העבד אתה עם הזה את  
היהוה לתת אתם ביהוה אמרו  
להאמרינו ליהוה אלנו ונשב  
בעבד היהוה כי ארצי מה אמר  
אחרי אשר הפך ישראל  
עוף לפני אנבי יהושמעו  
קבני עור כלו שבי הארץ  
ונסבו על יניו הכריחו את  
שמנו מזה ארץ ומה תעשה  
לשכר הנהו לו אמר יהוה  
אלהי אשך קם כל למה נה  
אתה נפל על פני חטא  
ישראל וגם עבד את כהות  
אשר עזרת אותם וגם לקחו  
מזה חרס וגם גבוהם בחשו  
וגם שמו בליתם ואלו  
בני ישראל לקום לפני אביהם  
ערף ופני לפני אביהם כי  
היו להרס לא אוסוק להיות  
עמכם אקל את שמע יהוה  
מקרבכם קם קרש את העם  
ואמרת התקדשו למחר  
כי כה אמר יהוה אלהי  
ישראל הרתם בקרב ישראל  
לא תוכל לקום לפני אביך  
עדה קורבם החרס מקרבכם

ונקרבכם בקר לשבטכם  
והנה השבט אשר הלבנו  
יהוה וקרוב למשפחות  
והמשפחה אשר הלבנו  
יהוה תקרב לבתים והבות  
אשר הלבנו יהוה וקרוב  
לגברים והנה הנלבי בחרם  
וישקבאש אתו ואת כל  
אשר לו ביעבר את ברות  
יהוה וביעשה נבלה בישראל  
וישבע יהושע לבקר ויקרב  
אני ישראל לשבטו ולבית  
שבט יהוה ויקרב את לי  
משפחות יהוה וילבד את  
משפחת יהוה ויקרב את  
משפחות יהוה ללביתם  
וילבד ויבין ויקרב את כות  
לגברים ולבד עבו בבינו  
ביתו ביהוה למטה יהוה  
ויאמר יהושע אל עט בני  
שום נא כבוד ליהוה אלהי  
ישראל ויהוה ליהוה יהוה  
נא למה עשיתם אלהיכם  
במני ועו עבן את יהושע  
ויאמר אמנה אנכי מטאתי  
לאתו אלהי שר אלו בנות  
וכי את עמיתו ואת אהב שלי  
אדת שבער אחת טובה

בי אדני ה קמץ וסימחון איש דברים  
נא מה במה ויעבר

כי ישיבו ח וישמעו ויאמרו אלנו ויעל דמלכו ואמרנו אליו ונתת פשחור היום רעשו כי אמר  
לך כי חמס לבנו שמש ד קמץ ויהי יהוה בני שמענו ופני דינו חולך בכל המדינות ט

נצל

רדא

אתה ערב באש בדבר יהוה  
תעשור ואני עויתי אתכם  
וישלחם יהוה שוע ואל כבא  
המארכו ושבו במוצות אל  
גבון העומים לעז ואל  
יהושע בלילה החזיר את  
העם וישפם יהושע בבקר  
ויפקד את העם ויעל הוא  
והקני ישראל לפני העם  
העזי וכל העם המלחמה  
אשר אתו עלו וישאו וקראו  
נגד העיר והחט מעפון  
לערוהו בנינו וכוונת ערוהו  
כחמשת אלפים איש חושם  
אותם איב במוצות אל וכוונת  
העז מים לעיר וישומר  
העם את כל הקמנה אשר  
מצפון לעיר ואת עקבו  
מסל לערוהו יהושע  
בלילה החזיר את העמק  
והחזיר את מלך העז  
וימחלו וישלמו ויעאו  
אנשי העיר לקראת  
ישראל למלחמה הוא  
ויבועמו לבוער לפני  
העיר והוא אל אנדע כו  
ארבלו מאחר העיר וינגע  
ויהושע וכל ישראל לפניו

העיר ואל וקח קח עמך את  
כל עמ המלחמה וקחם עליה  
העיר וראה עמך בידך את  
מלך העיר ואת עמו ואת  
עירו ואת ארצו וישלח  
המלך כפאשר עשית ליהוה  
המלך וקח את כל הנהגה  
תבנו לכם שם לב אוכל עין  
מאד יהוה וקחם יהושע וכל  
עם המלחמה לעלות העז  
והחזיר יהושע שלשים  
אלף איש ובית החול וישלחם  
לילה וישא אתם לאמר ויא  
איש אויבם לערוהו  
העיר אל העיר וקומו העיר  
מאד והיותם כלכם נבעים  
ואני וכל העם אשר אתו  
נקרב אליה עיר ויהיה כו  
יעאו לקראתנו כאשר  
בראשטו ונסנו לפני העם  
ויעאו אחרינו עד התקנו  
אותם מזה עד כי יאמרו  
נסנו לפנינו כאשר נסנו  
בראשטו ונסנו לפני העם  
ואתם תקמו מה אויב  
והחזיר אתם את העיר ונתנה  
תודה אל הוים כפי כנסתה  
כתפשמם אתה עיר תציתו

וימאתם שקלים כסף ולשוה  
זהב אחד חמשים שקלים  
משקלו ואת חמרים ואקתם  
וחם טמנים בארץ בתוך  
האדמה כסף פחתה וישלח  
יהושע מלאכים וימחלו ויהיה  
העיר טמונה באדמה כסף  
והחזיר וקחו סמיתו ואת  
הכסף אל יהושע ואל כל  
בני ישראל ויעקום לפני  
היהוה ויקח יהושע את עבני  
בוהר ואת הכסף ואת  
האדמה ואת לשון החתם  
ואת בניו ואת בניו ואת שוה  
ואת חמרי ואת צאנו ואת  
אחלו ואת כל אשר לו וכל  
משדאר עמו ועל אותם עמק  
עבדו ויאמר יהושע מה  
עבדתי עבדתי יהוה ביום  
היהוה ויעמו אתו כל ישראל  
אבו וישתו אתם באש  
ויסקלו אתם כאבנים ויקמו  
עליו ויאבנו עד ויעקום  
היהוה שבתו ויהיה מתרו אפו  
על בני ישראל וישטת המלכות והוא  
עמק עבוד עד היום הזה  
והאמר יהוה אל יהושע אל

בינו  
רדי

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ב' זרפ'

ואת בניו וויקח יהושע ויקרי את ישיבי אם איש את אשתו ויביצאו אותם ויהי דבר דשמאל ותלו אותו  
וכל אורית דכות בר מז' את בניו כו ידעתי ויקם יעקב וכל יעקב החיל

וישלחם ה' ושינעוהו המאד יהושע  
החלף אמת



בקרבים ויהי כשמעם על המלכים  
אשר בעבר הנהגו בהר כ  
ובשפלה ובכל חוף הים כ  
הגדול אל מול הלבנון החתול  
והאמרי הפנעו הפרו החור  
והיבנסי והתקבצו וחנו כ  
להלחם עם יהושע ועם  
ישראל פה אחר כ

ושבו ובעו שמעו את  
אשר עשה יהושע לוריתו  
ולעו ויעשו וגם המה כ  
בערמה וילכו ויצטורו כ  
והקחו שקים בלום לחמוריהם  
ונאדות היו בלום ומבקעם  
ומצרכים ונעלות בלות  
ומטל את ברגליהם ושלמות  
בלות עליהם וכל לחם צורם  
יבש היה נקודים וילכו אל  
יהושע אל המחנה הגדול  
ויאמרו אליו ואל איש  
ישראל מארץ החוקה  
באנו ועתה כרתו לנו ברית  
ויאמרו איש ישראל אל  
חמו אלו בקרבנו אתה  
יושב בארץ אכרות לך  
ברית ויאמרו אליו יהושע  
עבדך אנחנו ויאמרו כ

אלהם יהושע מרי אתם  
ומאין תבאו ויאמרו אליו  
מארץ החוקה מארץ כנען  
עבדך לשם יהודה אל חור  
כישמענו שמעו ואת כל  
אשר עשה במצרים ואת  
כל אשר עשה לטנו מלכו  
האמרי אשר בעבר הנהגו  
לסנחוז מלך השבון ולעוג  
מלך הבשן אשר בעשתרות  
ויאמרו אליו וקונונו וכל  
ושבו ארצנו לאמר קחו  
בריתם עידיה ליהרף ולכו  
לקראתם ויאמרתם אליהם  
עבדיכם אנחנו ועתה ברית  
לנו ברית ויהי לחבנו חם כ  
הצטורנו אתו מבתנו ביום  
צאתנו ללכת אליכם כ  
ועתה הנה יבשו ויהי נקודים  
ואלה נאדות היו אשר  
מלאנו חרשום והנה כ  
התבקעו ואלה שלמותנו  
ונעלינו בלוי מרכ הדרך מאד  
ומקחו האנשים מצודם ואת  
כנייהוה לאשאלנו ועש  
לחם יהושע שלום וכרת  
להם ברית לחיותם וישבעו  
להם נשואי הערה ויהו כ

מקעו שלשת ימים אחר  
אשר כרתו להם ברית  
וישמעו כו קרבנים הם אליו  
ובקרבנו הם וישבים ויסעו  
בני ישראל ויבאו אל עיניהם  
ביום השלושי ויערוהם  
גבעו והכפירה ונארות  
וקרית יערים ולא חכום  
בני ישראל כנשבעו להם  
נשואי הערה ביהוה אלהו  
ישראל ולעו כל הערה  
על הנשואים ויאמרו כל  
הנשואים אל כל הערה  
אנחנו נשבענו להם ביהוה  
אלהי ישראל ועתה לא  
ניבד לנו עבדכם ואת נעשה  
לחם וזה חמיה אותם ולא  
יהיה עלנו קצף על  
השבועה אשר נשבענו  
להם ויאמרו אליהם הנשואים  
והיו ויהיו חטבי עצים כ  
ושאביתום לכל הערה  
כאשר דברו לחם הנשואים  
ומקראתם יהושע וידבר  
אליהם לאמר למה רמתם  
אתנו לאמר רחוקים אנחנו  
מכם מאד ואתם בקרבנו  
ישבים ועתה ארורים אתם כ

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ד  
כ  
כ  
כ

ב  
ה  
ג  
ג

ג  
בט  
דאט  
פסו

ג  
ג

ד

ג

ג

ג

ארורים ג ומל ועתה ואם בני האדם גערת כ  
ויאמרו אליהם ג כליאוריות הנשואים חקרו כ

ובקרבם ג הם ישבים וישום ארבוו אשור  
מרמה כ שאלו ג ויחקו החלבים נדרשתי כ

וגאיו ה וסימנחו יהושע האיש חזקו מה  
אמרו וחבירו מה מלאכתו כ



משה גידולו מאד ג ויהי ככלות הזושע ויצא מערועי וילחמו פלישתים

בחיים החיים ב חס אף כל הים ואח מיוחד

ויבה ג ואת מקורו ויתן גס אתה ויתן ויהי את לבוש

הגלגול והשן הששת המלכס  
הגלגול והשן הששת המלכס  
בקורה ויפך להושע  
לאסן וישא המשת  
המלכס והכאנים במעה  
במקורה והאמר והושע  
גלו אבנים גדולות אל  
המעשה והמקורה עליו  
אנשים של שפרים ואתאל  
תעבודו היו אחר אבנים  
והשם אתם אל תנעס  
לפא אל עיניהם כניעם  
והת אל והשם פד כמחה  
כלה והשם עשר ושאל  
להשם כמחה וזוה אור  
על השם והשם והשם קורה  
ביום והשם אל עין והשם  
השם כד יעם אל המחה  
אל השם והשם והשם  
לאתו והשם והשם  
לוש את השם והשם  
והשם פתח את השם  
המלכס והשם והשם  
וישבו וישא אלו את  
המשת המלכס והשם  
כוח השם והשם והשם  
אתמלך והשם אתמלך

אתם החוצה

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אויב

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

ירמות אתמלך לכיש את  
מלך עמון ויהי כהוצא  
את המלכס האלה אל  
והושע ויקרא והושע  
אל כל ארש ישראל  
והמך אל קצני אנשו  
המלכס והשם למה אתו  
קוצני שיש אתם גילכס  
על צאד המלכס האלה  
ויקרא וישעו את המלכס  
על עור והשם והשם  
אלהם והושע אלהם  
ואת השם והשם והשם  
ביום השם והשם והשם  
אבינו אשר אתם חמס  
אתם והשם והשם אחר  
כאשר השם על  
המשה עמו והשם והשם  
על השם על השם והשם  
לענו את השם ענה  
והושע והשם והשם  
העצם השלכם אל  
המענה אשר נתבאו שם  
והשם אבינו גדולת על  
פיה מענה עינים חסם  
השם והשם והשם והשם  
לבו והשם והשם והשם  
ויבה לפי חייב ואתמלך

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

אל

ההרים אותם את כל הנפש  
אשר בה לא השאיר  
שריד וישלם מלך מקרה  
כאשר עשה למלך ויהיו  
ויעבדו והושע וכל  
ישראל עמו ממקרה לבנה  
והלחם עם לבנה ויתו ויהיו  
גם אותה ביד אשר אלו את  
מלכה ויבה לפי חייב ואת  
כל הנפש אשר בה לא  
השאיר כה שרד ויעשו  
למלכה כאשר עשו  
למלך ויהיו  
ויעבדו והושע וכל  
ישראל עמו מלכה  
לכיש והיהו עליהו והלחם  
בה ויתו ויהיו את לכיש  
ביד אשר אל וילכה ביום  
השם והשם לפי חייב ואת  
כל הנפש אשר בה בכל  
אשר עשו ללכיש  
אעלה היסמלך גור לשם  
את לכיש והשם והשם  
ואת עמו ערב את השם  
לו שרדו ויעבדו והושע  
וכל אשר אל עמו מלכיש  
עלנה והחן עליה וילחמו

כט

אל

אל

אל

אל

אל

אל

וישלכם ב וישראל והמערה וישראלים  
והשם השלם יחד מה חס

אלפי ה וכוונתו והפקודו ולכבבו ויתה  
והקדנה והחלטה חס חדות









אתה דבר אשר דבר יהוה  
אל משה איש האלהים  
על אדותו ועל אדותך  
בקרש ברנע בוארבעים  
שנה אנכונב שלח משה  
עבד יהוה אתו מקדש  
ברנע לרגל את הארץ  
ואשב אתו דבר באשר  
עסלכני ואחו אשר עלו  
עמי המסו את לב העם  
ואנכי מלאתי אחרי יהוה  
אלהי וישבע משה ביום  
ההוא לאמר אם לא  
הארץ אשר דרבה נגלך  
בה לכת יהוה לנחלה  
ולבנך עד עולם כמלאתי  
אחרי יהוה אל יהוה עתה  
הנה החנה יהוה אותי  
באשר דבר זה ארבעים  
וחמש שנה מאז דבר  
יהוה אתה דבר הנה אל  
משה אשר דרדך וישאל  
במדבר ועתה הנה אנכי  
היום כפוח משושנים  
שנה עודני היום חזק  
באשר ביום שלח אותי  
משה ככחי או וכח עתה  
למלחמה ולצאת ולבוא

ועתה תנח לך את חר יהוה  
אשר דבר יהוה ביום  
ההוא כי אתה שמעת  
ביום ההוא כי ענקים שם  
וערום גדולות בערות אלה  
יהוה אותי וחורשותים  
באשר דבר יהוה ויברכהו  
יהוה וישע ותתן את הכרח  
לכלב ביופנה לנחלק על  
בן יהוה הכרונו לכלב  
ופנה חקנו לנחלק על  
היום הזה יעז אשר מלא  
אחרי יהוה אלהי וישאל  
ושם הכרונו לפנים קרית  
ארבע הארס הגדול  
בענקים הוא ודארץ  
שקטה ממלחמה  
והי חגור ללמטה בני  
יהודה למשפחת אל  
גבול אהוס מדבר צו  
נגבה מקצה תימן ויהי  
לחס גבול נגב מקצה  
ים המלח מזה לשון הפנה  
נגבה ויצא אל מנגב  
למעלה עקר בים ועבר  
צנה ועלה מנגב לקדש  
ברנע ועבר הצרו ועלה

אתה דבר אשר דבר יהוה  
אל משה איש האלהים  
על אדותו ועל אדותך  
בקרש ברנע בוארבעים  
שנה אנכונב שלח משה  
עבד יהוה אתו מקדש  
ברנע לרגל את הארץ  
ואשב אתו דבר באשר  
עסלכני ואחו אשר עלו  
עמי המסו את לב העם  
ואנכי מלאתי אחרי יהוה  
אלהי וישבע משה ביום  
ההוא לאמר אם לא  
הארץ אשר דרבה נגלך  
בה לכת יהוה לנחלה  
ולבנך עד עולם כמלאתי  
אחרי יהוה אל יהוה עתה  
הנה החנה יהוה אותי  
באשר דבר זה ארבעים  
וחמש שנה מאז דבר  
יהוה אתה דבר הנה אל  
משה אשר דרדך וישאל  
במדבר ועתה הנה אנכי  
היום כפוח משושנים  
שנה עודני היום חזק  
באשר ביום שלח אותי  
משה ככחי או וכח עתה  
למלחמה ולצאת ולבוא

י  
ל  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך  
לם  
לנ  
לס  
לע  
לפ  
לץ  
לכ  
לם  
לנ  
לס  
לע  
לפ  
לץ

לפאת צפונה 2 וגבול קדמה ויהו להם  
הגבול וזה גבול הארץ 5

י כול ויהו וקריו עקביו דודבר נחל מצרים דיהודה בית און בית חורן בית חגלה דבעמון צאו אכדון  
ולא יהיה עוד לשני כוחו פיהו ויהיו פרו למאכל

אלהי שיעור ועבר אל ביתך  
 חרועים מצפונך הויאי  
 כסלו וירד בית שמש  
 ועברת מעד ויצא הגבול  
 אל ביתך עקרון צפונה ותאר  
 הגבול שפרונה ועברך חר  
 חבעלה ויצא יבנאל ויהו  
 תצאות הגבול ומה ויגבול  
 ים הים הגבול ויגבול זה  
 גבול בני יהודה סביב כי  
 למשפחתם ולכלב בופנה  
 נתן חלק בתוך בני יהודה  
 אלפי יהודה לחושע את  
 קרית ארבע אבי הענק  
 הוא חכרון וירש משם  
 כלב את שלמה בנה הענק  
 את ששון ואת אחימוז ואת  
 תלמי ולוידו הענק ויעל  
 משם אל שבו דבר ושם  
 דבר לפני קרית ספר  
 ויאמר כלב אשרמכה את  
 קרית ספר ודברה ונתת  
 לו את עבסה בתגל אשה  
 ולכדת עתני אל בוקנו  
 אחו כלב ויתלו את עבסה  
 בתו לאשה ויהי בבואה  
 ותסותחו לשאל מאת  
 אביה שדה ותענח מעל

ויבא אל חר הנו

הנ

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

החמוד ויאמר לה כלבמה  
 לה ותאמר תנה לה כרבה  
 כי ארץ הנגב נתתני ונתתה  
 לחילת מים ויתולה את  
 גלת עלות את גלת החתמות  
 ואת נחלת מטח כע יהודה  
 למשפחתם ויהיו הערים  
 מקצה למטה בני יהודה  
 אל גבול אדום בנגבה  
 קבצאל ועדר וגה וקונה  
 ודימונה ועדי ערה וקרש  
 וחצור ויתנו יור וטרס  
 ובעלות וחצור חדתה  
 וקרית חצרוז היא חצור  
 אמסו שמע ומולדה וחד  
 גבה וחשמו ובית פלט  
 וחצור שועל ובאר שבע  
 ובית עיה בעבה ועינים  
 ועצסו אל תולד וכסר  
 וחרימה ויצקל ומרמנה  
 וסנסנה ולבאנת ושלחום  
 וענו ורמוז כל ערים עשרים  
 ותשע וחצרוז  
 בשפלה אשתאול  
 וערעה ואשנה וזעח וזעח  
 גנים תפוח וזענים ידמות  
 וערים שוכה ועקה י

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

וישעלו ועדות ויהגדרה  
 וגדרתום ערים ארבע  
 עשרה וחצרוז  
 ענן וחרשה ומגדל  
 גהוד לגו וחמצפה י  
 ויקתאל לכישוב צקת  
 ועגרון ובכזו ולחמס י  
 וכתלש וגדרות בית הגון  
 ונעמה ומקרה ערים שיש  
 עשרה וחצרוז  
 לבנה ועתר ועשו  
 ופתח ואשנה ונצוב י  
 וקעלה ואכוז ומראשה  
 ערים תשע וחצרוז  
 עקרון ובנתיה י  
 וחצרוז מעקרון ומה  
 כל אשר עלה אשדוד  
 וחצרוז אשדוד  
 בנותיה וחצרוז עיה  
 בנותיה וחצרוז עגול  
 מצרום וחיס הגבול ויגבול  
 ובחר שמיר ותור  
 ושוכה ודרנה וקרית ספר  
 הוא דבר וענב  
 ואשתמה וענים וגשו וחלו  
 וגלה ערים אחת עשרה  
 וחצרוז ארב  
 ורימה ואשען וענים ובית

ל

ל

ל

ל

ל

ל

תחנות ו וסניסננו נתנו שתי וחורדותך רנו שמים נחה עליה קראתי

וימה ו ויחה אמר מעקרון ועמדר רגלון ובחר י ונאים בבקעה שמיר ויתר

ופתח ג ואשנה הגעדי שפתיו ב קני וחזר פוז ואינו בתולת לשוני

תפוח ואפקה וחסדך וקרית  
ארבעה הוא חברו וצער  
עיוס תשע וחסדך ויהו  
מען כפר מל וחסדך ויהו  
וזרע אל תקדעם ויהו  
הקור גבעה ותמנה עיוס  
עשר וחסדך ויהו  
חלחול בנות צור ויהו  
ומערת בנות ענת ויהו  
עיוס שש וחסדך ויהו  
קרית בעל הוא קרית עיוס  
והרבה עיוס שמוס וחסדך ויהו  
במדבר בנות הערבה  
מחונן סנכה והנכשו ועד  
הפלח ויעזובו עיוס שש  
וחצרו ויהו ואת היבוסו  
ושבו וישלם לא ויהו  
בני הויה להורישם וישע  
חבוסו את בני הויה  
בירושלים עד חיוס היה  
ויצא הגוי ללבנו יוסף  
מירדן ויהו למי ויהו  
מזרח המדבר עליה  
מירדן בנה בית אל ויהו  
מבית אל ליהו ועבר אל  
גבול הארץ עטרו ויהו  
ומה אל גבול הפלטי ועד

גבול בית חובן ויהו ועד  
גור וקחתי עצאתי ימה  
והנחלו בני יוסף מנשה  
ואפרים ויהו גבול בני  
אפרים למשפחתם ויהו  
גבול נחלתם מזרח עטרו  
אדר ערבית חורו עליו  
ויצא הגבול למחנה המנחת  
מעפון ונסב הגבול מזרח  
תאנת שלה ועבר אותם  
ממזרח ויהו ויהו מנשה  
עטרו ונערתה ופגע  
במירדן ויהו ויהו  
מתפוח ויהו הגבול ויהו  
נחל קנה ויהו תצאתו  
הנמדה ואת נחלת מטה  
בני אפרים למשפחתם  
והעיוס המבדלות לבני  
אפרים בתוך נחלת בני  
מנשה כל העיוס וחסדך ויהו  
ולא הורישו את חבני עני  
היושב בגור וישב חבני עני  
בקרוב אפרים עד חיוס  
היה ויהו למס עברי  
ויהו הגבול למטה מנשה  
בו הוא בכור יוסף למכור  
בכור מנשה אבי הגלעד

בו הוא היה איש מלחמה  
ויהו הגלעד והבשו  
ויהו לבני מנשה הנותרים  
לב משפחתם לבני אבי ער  
ולבני חלקו לבני אשר ויהו  
ולבני שכם ולבני חפר  
ולבני שמון ועלה בני  
מנשה ביוסף הוזהרים  
למשפחתם ולצלח לבני  
חפר בוגלעד בנמרד בן  
מנשה לא יהו לו בני ספי  
אם בנות ואלה שמות  
בנות מחנה ונעה חגלה  
מלכה ותרצה ונת קלבה  
לפני ארעור חכנו ולפני  
יהושע בנות ויהו הנשיאם  
לאמר יהוה צדק את משה  
ליתת לבנו נחלה בתוך אחיו  
ויהו לחס אל פני יהוה נחלה  
בתוך אחיו אביהו ויהו  
חבל מנשה עשרה לבני  
מארץ הגלעד והבשו  
אשר מעבר ליהו בן  
בנות מנשה נחלו נחלה  
בתוך בניו וארץ הגלעד  
היתה לבני מנשה הנותרים  
ויהו גבול מנשה מאשר  
המנחת אשר על פני שכם

למס עבר ג' חוט שמונו לטבל ויהו חיוס  
את חבני עני ויעלם שולחן המלכה

לויה ד' ויהו ועבר ויהו מבית אל ועבר  
מחם חבול ב' בן

ב' במדבר בית רכבי אתנות להטות מדין  
ואינון בנחלת לשעז

בנותיה ב חס בסיב עקרון ובנותיה וישבי  
תעור ובנותיה ב חס בסיב עקרון ובנותיה וישבי

דליא

והנהגה לאלה קפצו אל  
שם עזרתם לנשים  
היהו ארץ תפוסתם אגון  
בנשים לבן אפרים והיה  
הגבול לחל קנת נבכה לחל  
ערוס האלה לאפרים סתור  
ערו מנשה והגבול מנשה  
מצפון לחל קנת תצאנו  
היה נבכה לאפרים וצפונה  
למנשה והיה חס בגבול  
ובצפון פגעו מצפון  
וכי ששבו ממורה היה  
למנשה ביש שבו ונאמר  
בית שמו ונבכה וכלע  
ובנותיה ואתי שבי דאר  
ובנותיה וישבי עזרה  
ובנותיה וישבי תענה  
ובנותיה וישבי מנו ונבכה  
שלשת חקפת ולא נכלו  
בני מנשה לתוריש את  
הערים האלה ויהי אל  
הנביע לשבת בארץ  
הוא נתוקו פחוקו בני  
ישראל ויתע את הנביע  
לנסי ויהי שלא חורישו  
והדבר בני יוסף  
את חושע לאמר מדוע  
נתתה לנבכה גבול אחו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו

אל הימין ב וחלק הגבול אל הימין ופני ארצה  
אל הימין ב וחלק הגבול אל הימין ופני ארצה

דליא

והכל אהר ואני עמד ער  
אשר ער כה פרכי חנה  
והאמר אל חס מהו שעאת  
עמד באכה ענה לך חנה  
וכי את לך שם בארץ  
הפרו והודפאם בארץ לך  
הראפרים והאמר בני  
יוסף לאמר צאלע חנה  
והנביע ביד בכל הנביע  
הישב בארץ העמק  
לאשר נבית שאו ונבית  
ולאשר בעמק חקשאל  
האמר יהושע אל בית  
יוסף לאפרים ולמנשה  
לאמר עמד אתה נכח  
גבול לך לא היה קדמך  
אמר ביתו והיה לך כר  
וער הוא וכל אתו והיה  
לך תצאנו כיתה ויש את  
הנביע ביד בכל הנביע  
כי חוק הוא  
והקדו וכל עדת בני  
ישראל שלקו וישבו  
שם את אהל מועד והארץ  
נבכה לפניהם והיה  
בבני ישראל אשר לא  
חלקו את נבכה לתם שבעה  
שבטים ואמר יהושע

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו

על גבוה ב ובית יוסף שמעתי חרפת מואב  
בבית יוסף ב ועמדו ויהיה בית יעקב אשר

דליא

אל בני ישראל עד אנה  
אתם מתרפים לבוא ללדת  
את הארץ אשר נתנו לכם  
יהיה אלהי אבותיכם חבו  
לכם שלשה אנשים לשבע  
ואש לחס ויקמו והיה לנו  
בארץ וכתבו אותה לפני  
נחלתם וכל אלו ויהיה חלק  
אתה לשבעה חלקים  
והיה עמך על גבול  
מנבכה וחסת יעמך  
על גבולם מצפון ואתם  
תכתבו את הארץ שבעה  
חלקים וכל אתם אל חנה  
ויהיו לכם גבול פה לפני  
יהיה אלהי בני און חלק  
ללוים בקרבכם כי סונת  
יהיה נחלתו ויהי ויהי  
והעל עבט חמנשה לקחו  
נחלתם מעמך למי יון  
מוכחה אשר נתנו לחס  
משה עבד יהוה ויקמו  
האנשים ויהי ויעו וישע  
אתה ללויים לכתב את  
הארץ לאמר לנו והיה לנו  
בארץ וכתבו אותה ושובו  
אלו ופחד אשליך לכם  
גבול לפני יהוה בשלחה

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו

חוקו ב חס בסיב עקרון ובנותיה וישבי  
ויהי תצאנו ב וסומתון קנתה מחלק

והיה ב חס בסיב עקרון ובנותיה וישבי  
בנותיה חס ואינו במלתה לשעו

ויקמו האנשים ב וכלו אשר נקב בשמות  
יהושע לבו והיה לבו בארץ ויהיה לבו חלק

בארץ

גורל ב פת ויעל גורל כי לא ינוח שבת הדשע  
וחד בגורל נחלקם

אל חזנה ובעני ישראל אל ויהי הגבור ויעל חזנה יחודה

אחד יפנה

וילכו אנשים ויעבדו בארץ  
ותתסה לערים לשבעה  
חלקים על ספר ויבאו אל  
יהושע אל המחנה שלה  
וישאלו להם יהושע עשר  
בשלה לפני יחודה ויחלק  
שם יהושע את הארץ  
לבעני ישראל כמחלקתם

ל

ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא

ועל גורל מטה בני בנימו  
למשפחתם ויצא גבול  
גורלם בן בני יהודה ובן  
בני יוסף ויהו להם הגבול  
לפאת צפונה מזה הרון  
ועלה הגבול אל פתח  
ירחו מצפון ועלה בחר  
ונצה ויהיה תצאתו מדבחה  
בית און ויעבר משם הגבול  
ליוה אל פתח ליוה נגבה  
הוא ביות אל ויהי הגבול  
עטרות אדר על החר  
אשר מנעב לבית הרוח  
תחתו ותאר הגבול ונסב  
לפאתם נגבה מוסחר  
אשר על פני ביות חרון  
נגבה ויהיה תצאתו אל  
קריות בעל היא קריות  
וערים עיר בני יהודה

יב

יג

יד  
טו

יז

יח

יט

כ  
כא

כב  
כג

ואת פאתם ופאת נגבה  
מקצה קריות יערים ומצא  
הגבול ויצא אל  
מען מונפתוה תחד הגבול  
אל קצה החר אשר על  
פני בני חנם אשר בעמק  
רפאים צפונה והר ג  
חנם אל פתח חיבוסו  
נגבה ויהי ענו רגל ותאר  
מצפון ויצא ענו שמש  
ויצא אל גולות אשר  
נכה מעלה ארמים ויהי  
אבו בוחז בוך אובן ועבד  
אל פתח מור הערבה  
צפונה והרד הערבה  
ועבר הגבול אל פתח ביות  
חגלה צפונה ויהיה תצאתו  
הגבול אל לשון וס  
חמלה צפונה אל קצה  
הירדן נגבה זה גבול  
נגב והירדן וגבול את  
לפאת קרומה ואת  
נחלת בני בנימו לגבולותיה  
סביב למשפחתם

העמק  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל

תצאת

והיה ערים למטה בני  
בנימו למשפחותיהם  
וירחו ביות חגלה ועמק

כד  
כה  
כו  
כז

קצין וכות הערבה ועמרים  
וביות אל ווערים והפרה  
ועפחה וכפר העמק  
ועפנו וגבע ערים שמים  
עשרה וחצר יהו גבעו  
וחרמה ובארות וחרמ  
והפורה והמצצה ורקם  
והפאל ותראלה וצלע  
האלף וחובוסו הוא  
והשלם גבעת קריות  
ערים ארבע עשרה  
והצריהו ואת נחלת בני  
בנימו למשפחתם

ווצא חזק השני  
לשמעו למטה בני  
שמעו למשפחותם  
ויהו נחלתם בתוך נחלת  
בני יהודה ויהו לחם  
בנחלתם באר שבע  
ושבע ומוקדה וחצר  
שו על ובלה ועצם  
ואלתול ובתול וחרמה  
וצק לג וביות חמר בכות  
וחצר סוסה וביות לבאות  
וישריהו ערים שלש  
עשרה וחצר יהו עזורמה  
ועתרו ועשו ערים ארבע

עשו ה שם קריה לבנה ועתו עזר רמון ולאש  
בבול עשו רמון ומכו ואת מגר שיח

ג חנם ג ונלה הגבול ליהודה תנו דפס ויהי  
הגבול תני דפס ויהו מבאר שבע

מבירה ב פת והיו תצאתו לך שוב לדרכך





והוא שיעבדו ואלו יאשרו  
אבות המצות לבעי ישראל  
והיהו אלוקים בשלה  
בארץ בעל לאמר יתק  
ענה ביד משוה לתת לנו  
עדים לשבת ומגד שיהו  
לכוננו  
והנה בני ישראל ללוקים  
מחלוקים אלפי יהוד את  
העמים האלה ואת מגד שיהו  
ויצא הענין למשפחות  
הקחת יהודי לבני אחריו  
הנהו מחלוקים במטה  
יהודי ומטה השומע  
ומטה בנימן בעל לעם  
של ישראל  
ולבני קהת ולישראלים  
ממשפחות מטה אפרים  
ומטה דן ומתיצ מטה  
מנשה בני גד לעמם אשר  
ולבני שון ממשפחות  
מטה ששבון ומטה  
אשר ומטה נפתלי ומתיצ  
מטה מנשה בשון בני גד  
עדים של ישראל  
לבני מורה למשפחות  
מטה ראובן ומטה גד  
ומטה זבולון עדים שתים

עשרה ויהי עבד  
ישתה אל ללוק את העמים  
האלה ואת מגד שיהו  
באשר ענה יהודי ביד משוה  
בגדל  
והנה ממשלה בני יהודי  
ומטה בני שמעון את  
העמים האלה אשר יהיה  
אתה בשם יהודי לבני  
אחריו ממשפחות הקחת  
מבני לוי כי לקם יהיה ק  
הנה לראוי שנה ויהיה ללוק  
את קהת ארבע אפי  
הענין הוא חביון ביד  
יהודי ואת מגד שיהו  
סביבותיה ואת שרת העני  
ואת העמים נתן לכל  
בויפת באחות  
ולבני אחריו חביון  
נתן את שר מקלט העני  
את חכיו ואת מגד שיהו  
ואת לבנה ואת מגד שיהו  
ואת יתרו ואת מגד שיהו את  
אשתמע ואת מגד שיהו  
ואת חלון ואת מגד שיהו  
ואת יביר ואת מגד שיהו  
ואת עזרו ואת מגד שיהו  
ואת יטה ואת מגד שיהו

את בית שמש ואת  
מגד שיהו עדים תשעי  
מאת שני השבטות האלה  
ומטה בנימן את  
גבעון ואת מגד שיהו את  
גבעון ואת מגד שיהו את  
ענתות ואת מגד שיהו את  
עלמו ואת מגד שיהו עדים  
ארבע כל עני בני אחריו  
הבית שלש עשרה  
עדים ומגד שיהו  
ולמשפחות בני קהת  
הלוקים הנתונים מבני קהת  
יהודי עני גור לם ממשלה  
אפרים ויהיו לחם את  
עני מקלט העני את  
שכם ואת מגד שיהו ביד  
אפרים ואת עזרו ואת  
מגד שיהו ואת קבצים ואת  
מגד שיהו ואת בית חורון  
ואת מגד שיהו עדים  
ארבע ולמטה  
וזאת אלתקא ואת  
מגד שיהו את גבתון ואת  
מגד שיהו את אלו ואת  
מגד שיהו את גת ומזו ואת  
מגד שיהו עדים ארבע  
ומכה צית מטה מנשה

יא שנה ו יושם זה יצא יסעו לחטאת היה הגורל בחזרו לבם ומדיני בעלתם  
ושלמתי החטאים במעל הזה הגורל ראי שנה ומלק ושלמתי במעל ראשונה  
כתב ושאר ראי שנה

אילן ט וירח בעמק ושעליו ואת מגד שיהו ויטעו עדים ויקבצו  
ואת מגד שיהו דתי ימיה וצדק ואת צדעה ופלטותיה ס

את מעלו ואת מבשחתה ואת  
את רמזו ואת מבשחת ערס  
שתים כל ערים אשר י  
ומגרי שיהו למשפחות בני  
קחת הנותרים:  
ולבני גרשון ממשפחת  
הלויים מה צומטה מנשה  
את ערמקלט הרצה  
אתגלו בפשו ואת י  
מגרישה ואת בעשתרה  
ואת מגרישה ערים שתים  
וממטה וששכר  
אתקשוז ואת מגרישה  
את דברת ואת מגרישה  
את דמיות ואת מגרישה  
את עוזנעס ואת מגרישה  
ערים ארבע  
וממטה אשר את י  
משאל ואת מגרישה את  
עבדו ואת מגרישה את  
חלקת ואת מגרישה ואת  
רחב ואת מגרישה ערים  
ארבע:  
וממטה  
נפתלי את ערמקלט  
הרצה את קרדש בגלל  
ואת מגרישה ואת חמתי  
דאר ואת מגרישה ואת  
קריתו ואת מגרישה ערים

שלש כל ערו הגר שני  
למשפחתם שלש עשרה  
עיר ומגרי שיהו:  
ולמשפחות בני מרחו  
הלויים הנותרים מאת מטה  
זבולן אתקנעס ואת י  
מגרישה את קרתה ואת  
מגרישה את דמנה ואת  
מגרישה אתגלל ואת  
מגרישה ערים ארבע:  
וממטה גר את עיר  
מקלט הרצה את דמת  
בגל ער ואת מגרישה ואת  
מחנים ואת מגרישה את  
השבון ואת מגרישה את  
וערו ואת מגרישה כל ערים  
ארבע כל הערים לבני  
מרחו למשפחתם הנותרים  
ממשפחות הלויים והיו  
גורלם ערים שתים עשרה  
כל ערי הלויים בתוך י  
אחות בני ישראל ערים  
ארבעים ושמונה ומגרי שיהו  
תהוונח הערים האלה עיר  
עיר ומגרי שיה סבבתו חבו  
לכל הערים האלה:  
ותנו והיה לוישראל  
את כל הארץ אשר י

נשבע לתת לאבותם יע  
ורשוות וישבו בה ונח  
והיה לחם מסכות בכל  
אשר נשבע לאבותם ולא  
עמד איש בפניהם מכל  
אויביהם את כל אויביהם  
נתנו והיה בידם לאנפי י  
דבר מכל הדבר הטוב אשר  
דבר יהוה אל בית ישראל  
חל בא  
אז וקר אחושו שע לדאובני  
ולגרו ולחצומטה מנשה  
ויאמר אליהם אתם י  
שמרתם את כל אשר  
עוה אתכם משה עבדי  
והיה ותשמעו בקולי לכל  
אשר צויתו אתכם לא  
עזבתם את אחיכם זה  
ומים רבים ער היום הזה  
ושמרתם את משפחת י  
מצות יהוה אלהיכם ועתה  
הניח ויהיה אלהיכם לא אחיכם  
כאשר דבר לחם ועתה  
פנו ולכו לכם לא אחיכם  
אל ארץ אחותכם אשר  
נתנו לכם משה עבדי יהוה  
בעבר הירדן רק ושמרנו  
מאר לעשות את המעוה

מיצור יהוה 5 לא עבותם נסבלת מקודי יהוה 5

5 מחלקת חד מפך א וחד לא מפך משאל משל וקראחו וקריתו תב ארתי הדברתי וידפאו וידפו 5  
קריתו נפך א סימטוהו שאל וקריתו לחודו אמיתו 5

ואת התורה אשר ענה אתכם  
 משה עבדי ייחיה לאתכם  
 את יהוה אלהיכם וללכת  
 בכל דרכיו ולשמר מצותיו  
 ולדבק בו ולעבדו בכל  
 לבבכם ובכל נפשכם ובכנס  
 והושעו וישלחם וילכו אל  
 אלהיהם  
 ולחצו שבט המנשה נתן  
 משה בפי שזול חצו נתן  
 והושעם אחיהם מעבר  
 הירדן ומה גם משלחם  
 והושעם אל אלהיהם ובכנס  
 והאמר אלהים לאמר כי  
 בכנסם רבים שובו אל  
 אלהיהם וכמקנה רבמאד  
 בכסף ובהבובות חשת כי  
 וכברו לוב שלמות הרבה  
 מאד חלקו שלל אויביכם  
 עם אחיכם  
 וישבו וילכו בניד אויבוננו  
 גדו וחצו שבט המנשה כי  
 מאת בני ישראל משלה  
 אשר בארץ כנענו ללכת  
 אל ארץ הגלעד אל  
 ארץ אחותם אשר נאחזו  
 בה על פי יתוה ביד משה  
 ובאו אל גלות חמדה

אשר בארץ כנענו ויבנו  
 בניד אויבוננו ויחצו  
 שבט המנשה שם מופת  
 על חמדה מופת גדול  
 למראה והשמעו בני  
 ישראל לאמר חנה בני  
 בניד אויבוננו ויחצו  
 שבט המנשה את המופת  
 אל מול ארץ כנענו אל  
 גלות חמדה אל עבר  
 בני ישראל והשמעו בני  
 ישראל ויקדחו בלעת  
 בני ישראל שלח לעלות  
 עליהם לעבא  
 וישלחו בני ישראל אל  
 בניד אויבוננו אל בני  
 ואל חצו שבט המנשה  
 אל ארץ הגלעד את  
 פונחם כוואל עזר הכחו  
 ועשרה נשאום עמו כי  
 נשוא אחד נשוא אחד  
 לבית אב לכל מטות  
 ישראל וישלח ראשבות  
 אבותם המה לאקפו  
 וישד אל ובאו אל בני  
 ראו ובאו אל בניד ואל  
 חצו שבט המנשה אל ארץ  
 הגלעד וידפה אתם לאמר

כה אמרו כל עדת יהוה  
 מה חמ על חנה אשר כי  
 מעלתם כאלהו ישראל  
 לשוב היום מאחרי יהוה  
 בכנותכם לכם מופת כי  
 למרדכם היום ביהוה כי  
 חמעט לנו את עזו פער  
 אשר לא חטא חנו ממנו  
 עד היום חנה ויהו חנו  
 בעדת יהוה ואתם תשובו  
 היום מאחרי יהוה ויהו  
 אתם תמדהו היום ביהוה  
 ומחר אל כל עדת ישראל  
 וקצף ואך אם טמאה  
 ארץ אחותכם עבדו לכם  
 אל ארץ אחות יהוה אשר  
 שבו שם משכן יהוה כי  
 והאחוזו בתוכנו ובחנה אל  
 תמדהו ואתנו אל תמדהו  
 בכנותכם לכם מופת כי  
 מבל ערו מופת יהוה כי  
 אלהינו הלו אעבוננו  
 מעל מעל בחרס ועל כל  
 ענתו ישראל חנה קצף  
 והוא איש אחד לאניע  
 בעונו  
 והענו בני  
 ראו ובנו בניד ויחצו שבט  
 המנשה וידפו אתם לאמר

כח  
ב  
ח  
ח  
ח  
ח

ב

בטחתי

ב

ל

ל

ו

ב  
וסחרהו

ל  
ח

ו

ל

ב  
נחמד

ב  
בעבר  
ק

ב

ב  
בסיפ

ב  
ח  
בני

ל

ב  
בסיפ

ל

כל סיפרא אל כל ואל כל בר מן ג על כל ועל כל  
נתקו נטבולו הלו ענתו

ויאמר אלהים לאמר ב עלו ורגלו את הארץ  
בכנסים רבים

שבט מנשה ג בסיפ ויזם משה וישלחו ויבאו  
וכי אורית דבור בר מן חד ויזר הגלעד

אלו ישראל אל אלהים  
 יהוה אל אלהים יהוה הוא  
 וידעו ישראל הוא ידע  
 אספיהו ואספיהו  
 ביחודה אל תושוע היום  
 היה לבנות לנו מיבח לשון  
 מאחר ויהוה ואסל העלות  
 עליו עליה וימנה ואסי  
 לעשות עליו ויבחו שלמים  
 יהוה הוא ויבך שואס לא  
 מהאנה מדבר עשוע את  
 זאת לאמר מחד ואמר  
 בניכם לבנו לאמר מה  
 לכם ויהוה אל יהוה ישראל  
 ויבד נתו ויהוה בינו ויבנו  
 בני דאובו ויבנו את יהוה  
 אוכלכם חלק ביהוה  
 ודי שביתו בניכם את בנינו  
 לכלתו ורא את יהוה  
 ונאמר נעשה חנא לנו לבנות  
 את חמובח לא לעלה ורא  
 לובח פוע הוא בינו  
 ובניכם ויבד יהוה את  
 לעבד את עבדי יהוה לפעו  
 בעל יהוה ויבכחו ויבכחו  
 ולא אמרו בניכם מהר  
 לבנו את חלק ביהוה  
 ונאמר ויהוה מראמר

אלו יהוה יהוה  
 ואמרנו וראו את תבניות  
 מוסח יהוה אשר עשו  
 אבותינו לא לעלה ורא  
 לובח פוע הוא בינו  
 ובניכם חלילה לנו  
 למרד ביהוה ולשוב  
 חוס מאחר ויהוה לבנות  
 מיבח לעלה למנה  
 ולובח מלכד מיבחהו  
 אלהינו אשר לפני משפח  
 וישמע פועתם חכחו  
 ונשואו העלה וראשו  
 אל פיו ישראל אשר את  
 אתה ויבדו אשר הבח  
 בני דאובו ויבנו ויבנו  
 מנשוא ויטב בעינות  
 ונאמר פועתם בו אל ער  
 חכחו אל בני דאובו ורא  
 בנינו ורא בני מנשה יהוה  
 נלענו בכתובנו ויהוה  
 אשר לא מעלתם בחוה  
 חמ על יהוה או העלתם  
 את בני ישראל מן יהוה  
 וישב פועתם כדאל ער  
 חכתו וחשיאוס מאת  
 בני דאובו ורא את פועת

מארץ תבל עד אל ארץ  
 בנינו אל בני ישראל  
 וישבו אותם דבר ויטב  
 חזקו בעיני בני ישראל  
 ויבדו אל אלהים בני ישראל  
 ולא אמרו לעלות עליהם  
 לעבד לשחת את ארץ  
 אשר ביד אבותינו נר  
 וישבם בה יהוה קראו בני  
 דאובו ויבנו למנח פו  
 עד חנא בינותנו ביהוה  
 האלהים  
 ויהי מימים רבים אחרי  
 אשר חנא יהוה לישואל  
 מכל אבותם בסב  
 ויהוה יקו ברא בימים  
 ויבדו יהוה שכל ישראל  
 לוקנו ויבדו אשר לישואל  
 ולשטריו ויאמר אלהים  
 אני וקנתי באת בימים  
 ואתם ראיתם את כל  
 אשר עשה יהוה אל חכם  
 לכל חגיוט האלה מפניכם  
 ביהוה אל חכם הוא  
 העלה לכם ראיה פועת  
 לכם את חגיוט הנשואת  
 האלה פועתה לשיבטנו  
 מוחסרדו וכל חגיוט אשר

וכל חגיוט ב מן הודו למען חרשו את  
שאריות ארצו ט

ידע וט אס במרדל יעצב מאורח כי בטרם בטרם המדבר אטיא יכנה בויבם יבדו ויבדו עבר בער ויבדו  
חסר שמא בבו כדגם ודככל ו לא אמרו ו ויטב מדבר איה ויהוה עלבם חעביוט ט

מחכה מעל הארץ חטובה  
אשר נתת לנו  
ויאמר יהוה שבע את כל  
שבט וישראל אל שכמה  
ויקרא לוקנו וישראל  
ולא אשון ולשפטו ולשטרו  
והתיצב לנגח האל והיום  
והאמר יהוה שבע אל כל העם  
כדבר אשר דבר יהוה אל הווישראל  
בעבר החד וישבו אבותינו  
מעלם ויהוה אמר אברהם  
ואבי נחמה ועבדו אלהים  
אחרים ויאקח את אבינו  
את אברהם מעבר הנהר  
ואמר אתה ככל אשר בנני  
ואמר אתה עושה ואתה לו  
אתי צחקו ואתו ליעצק  
אתי עקבו ואת עשו ואתו  
לעשו ואתה שער לרשת  
אותו ויעקבו ובערו ויהוה  
מצרים ואלה חאת משה  
ואת אהרן ואגף את מצרים  
כאשר עשיתו בקרבנו  
ואחר הוצאתי אתכם  
ואוציא את אבותיכם  
מעריסות באו הנה  
והרדפו מצרים אחר אבותיכם  
ברכבו ובפרשים יסקוהו

ו  
ב  
א  
זכר  
בית

א  
אברהם  
אמר

ב  
א  
א

אית  
בפס  
אלף  
בית

א  
זכר

א  
זכר  
בית

וכאתם בהם והם בככם על  
השם ללא חסד וחסד  
אלהיכם להוריש את העמים  
האלה מלפניכם והיו לכם  
לפחול מוקשו ולשטט  
בצויהם ולצנצנכם בעיניכם  
עד אבדיכם מעל הארץ  
הטובה הוצאתי את ישראל  
לכם ויהוה אלהיכם ויהוה  
אנכי הולך היום בקרבך ככל  
הארץ וידעו עלם ככל לבנתם  
ובכל נפשכם ככל נפול  
דבר אשר מכל הדברים  
הטובים אשר דבר ויהוה  
אלהיכם על לכם הכל באו  
לכם לאנפול ממעדי דבר אחר  
ויהוה כאשר בא על לובם כל  
הדבר הטוב אשר דבר ויהוה  
אלהיכם אלהיכם כן וביא  
ויהוה על לובם את כל הדבר  
הרע עד השמידו אותכם  
מעל הארץ הטובה הוצאתי  
אשר נתת לנו יהוה אלהיכם  
בעברכם את כל דבר יהוה  
אלהיכם אשר עוה אתכם  
והלכתם ועבדתם אלהים  
אחרים והשתחיתם להם  
והורה אלהי הוה בכם ואצרתם

א  
זכר

ב

ב

ב

א

ב

ב

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

הכרתו והם הגדול מבוא  
השם שיהוה אלהיכם ואלהיכם  
ויהוה שבע אתכם ויהוה ש  
אונם מלפניכם ויהוה שבע את  
אדניכם כאשר דבר ויהוה  
אלהיכם לכם ויהוה שבע את  
לשמו ולעשות את כל  
הטובים בספר תורת משה  
לכל בני ישראל ויהוה  
ושקאל לכל בני ישראל  
האלה הנשארם האלה  
אתכם וכשם אלהיכם לא  
תופיחו ולא תשבעו עליהם  
תעבדו ואלה שתתחילו להם  
כאשר דבר יהוה אלהיכם  
תדבקו כאשר עשיתם עד  
היום היה ויהוה שיהוה  
ספניכם גימט ליום ועצומים  
ואתם לא עמד איש בפניכם  
עד היום היה איש אחר מכם  
ויהוה אלהיכם ויהוה אלהיכם  
הוא הנלחם לכם כאשר  
דבר לכם ונשמרתם מאד  
לנפשותיכם לא תהבה את  
יהוה אלהיכם כמיאם שוב  
תשובו ויהוה שבע אתכם  
האלה הנשארם האלה  
אתכם ויהוה שבע אתכם

א  
זכר  
בית



אשר במקדש יהודה:  
ואמר יהושע אל כל העם  
הנה האבו הואת תחידבנו  
לעדה כו היאשמעה את  
כל אמרו יהודה אשר דבר  
עמנו וחיתה בכס לעדה פן  
תכחשו באל חוכם וישלח  
יהושע את העם איש לנחלתו

והוא אחרי חרב ברום האלה  
ומת יהושע בנתו עבד  
יהודה בומאה ועשר שנים  
ויקברו אתו בגבול נחלתו  
בתמנת סרח אשר בהר אפרים  
מצפון להר געש ויעבד  
ישראל את יהודה כל ימיו  
יהושע וכל יומי הזקנים  
אשר הארוכו ומום אחיו  
יהושע ואשר ידעו את  
כל מעשה יהודה אשר  
עשה לישראל ואת  
עצמות יוסף אשר העלו  
בני ישראל לממצרים קברו  
בשכם בחלקת השדה  
אשר קנה יעקב מאת  
בני חמור אבו שכם במאה  
קשוטה ויקחו לבני יוסף  
לנחלה ואל עור בו אחרו

ואת עצמות ז וכימנהו יוסף והנהו יחוננו  
בעת החיה ארבעה בו

מתו קברו אתו בגבעת  
פונחס בנו אשר נתו  
לו בחר אפרים:

סכום הפסוקים שלפני  
שש מאות וחמשים וששה

והוא אחרי מות יהושע  
ושאלו בני ישראל ביהודה  
לאמר מויעל הלנו אל  
הפנעע בתחלה להלחם  
בו ויאמר יהודה יהודה  
ועלה הנה נתתו את הארץ  
ביהו ויאמר יהודה לשמעון  
אחיו עלה אתו בגר לוי  
ונלחמה בפנעע וחלכתו  
גם אני אתך בגר לקה וילך  
אתו שמעון ויעל יהודה  
ויתו יהודה את הפנעע  
וחפרו בידם ויכוס בכזק  
עשרת אלפים איש ומצאו  
את אדני בזק בכזק וילחמו  
בו ויפכו את הפנעע ואת  
חפרו וינס אדני בזק כי  
ירדפו אחריו ויאחו אותו  
ויקצצו את כהנות נדון  
ורגלו ויאמר אדני בזק  
שב עים מלכום כהנות  
ויהם ורגל יחם מקצצים

ואת העיר ה וילחמו בני יהודה וביאו על לוי וחוספני זמלכו ומכר מלך אשור דישעוהו כשלה נכה אשור  
עשתי אתכם ואת כל נשוק ו וביאחו ז וכימנהו אדני בזק ופליטלים בחכים בחיים וירכבו אחיהו  
אוריהו

היו מלקטוים תחת שלחני  
כאשר עשותי כן שלם  
לו אל יהוס וביאחו יהושלם  
ומת שם

וילחמו בני יהודה ביהושלם  
וילכדו אותה ויבנה לפי  
חרב ואתה עיר שלחני  
כאשר ויבנה וירדו בני יהודה  
להלחם בפנעע וישב  
ההר והנגב והשפלה וילך  
יהודה אל הפנעע היושב  
בחרו וישם חכרו לפנים  
קרית ארבע ויכו את שו  
ואת אחימו ואת תלמו  
וילך משם אל וישבו דבור  
וישם דבור לפנים קרית  
ספר ויאמר כלב אשר  
יכה את קרית ספר וילכה  
ונתתו לו את עכסה בת  
לאשה וילכה עתני אל  
בזקנו אחי כלב הקטן  
מפניו ויתורו את עכסה  
בתו לאשה ויחו בנו אח  
ותסותהו לשאל מאת  
אבות השדה ותענח מעל  
החמור ויאמר לה כלב  
מה לך ותאמר לו הכה  
לו ברכה בני ארץ הנגב

ואת העיר ה וילחמו בני יהודה וביאו על לוי וחוספני זמלכו ומכר מלך אשור דישעוהו כשלה נכה אשור  
עשתי אתכם ואת כל נשוק ו וביאחו ז וכימנהו אדני בזק ופליטלים בחכים בחיים וירכבו אחיהו  
אוריהו

הבנים

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

וירש ב חס וירש משכיל כלב ויחיד יחיד את  
והידוד וירש כ

עֲתָנוּ וְנִתְחַלְּוּ לְגַלְתִּי מִיָּסָם  
וְחָזַק בְּלִבְךָ אֶת־גַּלְתִּי עֲלֵיתָ  
וְאֶת־גַּלְתִּי תַחֲנוּנֵי:

וּכְנִי קִרְבֵּי חֲזוֹן מַשֶּׁה עַל־מַעַד  
הַתְּמָרִים אֶת־בְּנֵי יְהוּדָה בְּיַד־ךָ  
וְהַיְהוּדָה אֲשֶׁר בְּנִגְבַּע עִבְדֶּיךָ  
וְיִלְדוּ שָׂב אֶת־חַעֲסֵי וְיִלְדוּ  
וְהַיְהוּדָה אֶת־שָׁמַעוֹן אַחֵיו  
וְכִי אֶת־הַכְּנֻעִי וְיִשְׁבַּע עַפְתִּי  
וְהַיְהוּדָה אֶת־הַיְהוּדָה וְיִקְרָא אֶת־  
שֵׁם הָעֵדֶר הַרְמָה וְיִלְכְּדוּ  
וְהַיְהוּדָה אֶת־עַהֵה וְאֶת־גְּבוּלָהּ  
וְאֶת־אֲשַׁק לְהוֹ אֶת־גְּבוּלָהּ  
וְאֶת־עֲקִרוֹ וְאֶת־גְּבוּלָהּ  
וְהַיְהוּדָה אֶת־הַיְהוּדָה וְהַיְהוּדָה  
אֶת־הַיְהוּדָה כִּי לֹא הוֹדִישׁ  
אֶת־יִשְׁבֵּי הָעֵמֶק בְּיַד־כַּבֵּן  
בְּיָד לְחַס וְיִתֵּן לְכַלְב  
אֶת־חַבְרוֹן בְּאֲשֶׁר דָּבַר  
מִשֶּׁה וְיִדַּר שִׁמְשֵׁם אֶת־  
שֵׁלֶשׁ אַחַד בְּנֵי הָעֵמֶק וְאֶת־  
הַיְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְרוּשָׁלַם לֹא  
חֹרֵי שׁוֹבֵעֵי בְּעַמּוֹ וְיִשְׁבֵּי  
הַיְהוּדָה אֶת־בְּנֵי בְּעַמּוֹ  
בְּיָד שְׁלֵס עֵי חָיִים הַיְהוּדָה

וְעַל־כֵּן יִתְחַלְּוּ מִיְּמֵינוּ בְּיָד

אֶל־וְהַיְהוּדָה עִבְדֵי וְנִתְחַלְּוּ בְּיָד  
וְיִשְׁבֵּי בְּיָד אֶל־וְיִשְׁבֵּי עֵדֶר  
לְכָנֹס לְהוֹיְהוּדָה אֶת־שִׁמְרֵי  
אִשׁוּי וְיִצְאָ מִיְּהוּדָה וְיִצְאָ מִיְּהוּדָה  
לֹא הוֹדִישׁ אֶת־מִכּוֹא  
הָעֵדֶר וְעָשׂוֹ עִמָּךְ חֶסֶד  
וְיִרְאֵם אֶת־מִכּוֹא הָעֵדֶר  
וְכִי אֶת־הָעֵדֶר לְפָנֶיךָ חָרַב  
וְאֶת־הָאִשׁוּ וְאֶת־כָּל־  
מִשְׁפַּחַתוֹ שִׁלְחוּ וְיִלְדוּ  
הָאִשׁ אֶרֶץ הַחֲתוּמֵי וְיִכּוּ  
עֵדֶר וְיִקְרָא שֵׁם הָעֵדֶר  
הוֹאֵ שֵׁם הָעֵדֶר חָיִים הַיְהוּדָה

וְלֹא־חֹרֵי שִׁמְשֵׁם אֶת־  
בְּיָד שִׁמְשֵׁם וְאֶת־בְּיָדֶיךָ  
וְאֶת־תַּעֲנֵךְ וְאֶת־בְּיָדֶיךָ  
וְאֶת־יִשְׁבֵּי יְהוּדָה אֶת־בְּיָדֶיךָ  
וְאֶת־יִשְׁבֵּי יְהוּדָה אֶת־  
בְּיָדֶיךָ וְאֶת־יִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
וְאֶת־בְּיָדֶיךָ וְאֶת־יִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
לְשָׁבֶת בְּאֶרֶץ הַיְהוּדָה וְיִחַד  
בְּיָדֶיךָ וְיִשְׁבֵּי אֶת־וְיִשְׁבֵּי אֶת־  
הַכְּנֻעִי לְמַס וְהַיְהוּדָה  
לֹא־חֹרֵי שִׁמְשֵׁם

וְאֶפְרַיִם לֹא־חֹרֵי שִׁמְשֵׁם  
אֶת־הַכְּנֻעִי חֹרֵי שִׁמְשֵׁם בְּיָדֶיךָ  
וְיִשְׁבֵּי הַכְּנֻעִי בְּקִרְבֵּי

בְּיָדֶיךָ וְכִי לֹא  
חֹרֵי שִׁמְשֵׁם אֶת־יִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
וְאֶת־יִשְׁבֵּי יְהוּדָה לֹא־וְיִשְׁבֵּי  
הַכְּנֻעִי בְּקִרְבֵּי וְיִחַד לְמַס  
אֲשֶׁר לֹא־חֹרֵי שִׁמְשֵׁם

אֶת־יִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְאֶת־יִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
צִדְדוֹ וְאֶת־אֶחָד וְאֶת־  
אֶחָד וְאֶת־חֲלִיפָה וְאֶת־  
אֶפְרַיִם וְאֶת־חֲבִיב וְיִשְׁבֵּי  
הָאִשׁוּ בְּקִרְבֵּי הַכְּנֻעִי  
וְיִשְׁבֵּי אֶרֶץ מִיְּהוּדָה וְיִשְׁבֵּי  
נְפִלְאוֹ לֹא־חֹרֵי שִׁמְשֵׁם  
אֶת־יִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
הַכְּנֻעִי וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
בְּיָדֶיךָ וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
לְחַס לְמַס וְיִלְכְּדוּ חַמַּת  
אֶת־בְּיָדֶיךָ וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
לְיָדֶיךָ לְעִמָּךְ וְיִלְכְּדוּ  
הָאֶמְרָה לְשָׁבֶת בְּיָדֶיךָ חָיִים  
בְּיָדֶיךָ וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה בְּיָדֶיךָ וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
לְמַס וְיִלְכְּדוּ חַמַּת וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
עַקְרֵי מַס לְעֹמְשֵׁם

וְעַל־כֵּן יִתְחַלְּוּ מִיְּמֵינוּ בְּיָד  
אֶת־חַבְרוֹן  
וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה אֶת־בְּיָדֶיךָ

ב  
יחיד  
חסד

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

בז"ל וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה

וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה  
וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה

וַאֲבִי אֲתֶכֶם אֱלֹהֵי אֶרֶץ  
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם  
 וְאָמַר לְאַבְרָהָם בְּרִיתוֹ אֲתֶכֶם  
 לְעַלְמֵי אֵת לֹא תִכְרְתוּ  
 בְרִית לֹאֲשֶׁבֵי אֶרֶץ חֵזֶק  
 מִבְּחֹזְתֵיכֶם תִּבְעֵנוּ וְלֹא  
 שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי מֵחַ וְאַתֶּם  
 עֲשִׂיתֶם וְגַם אֲמַרְתִּי לֹא  
 אֲנִי אֲנִי אֲנִי מִפְּנֵיכֶם וְחַזְוּ  
 לְבַבְכֶם לֹאֲשֶׁם וְאַלֵּהֶם יָחַזְוּ  
 לְבַבְכֶם לְמִן שִׁיחַ וְיָחַזְוּ בְּדַבַּר  
 מִלֶּאֱדָרְיָהוּ אֶת הַדְּבָרִים  
 הַאֵלֶּה אֲלֶכֶּם בְּעַד־יִשְׂרָאֵל  
 וְיִשְׂרָאֵל הִעֲזָב אֶת־קוֹלִי וְכַעַבְדוּ  
 חֵזֶק אֲשֶׁם הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה  
 בְּכִסֵּי וְהַכּוֹשֵׁם לַיהוָה

חט בסוף

מלא

ז

ז

ז

ז בסוף

מלא

חט

ז

ז

ז

ז

בְּגִבּוֹל נַחֲלֹתָי שְׂתַמַּעְתָּ חֵזֶק  
 בְּדַר אַפְרַיִם מֵעַפְזוֹ לַחַד  
 גַּעֲשׂוּנָם כִּלְהַדּוֹר הַזֶּה  
 נֶאֱסַפּוּ אֶל־אֲבוֹתָיו וַיִּקְסוּ  
 לָדָר אַחֵר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר  
 לָעָרָה עָלֵיהֶם וְגַם אֶת  
 חַמֵּי עֲשָׂה אֲשֶׁר עֲשָׂה יי  
 לְיִשְׂרָאֵל

וַיַּעֲשׂוּ כְּבִי־יִשְׂרָאֵל אֶת־חַדָּע  
 בְּעַד־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת  
 הַבַּעַלִּים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה  
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמּוֹעֵצִים  
 אֲתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא  
 אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים יי  
 מֵאֲלֹהֵי הַעַמּוֹת אֲשֶׁר  
 סָבְבוּתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם  
 וַיִּכְעַסוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ  
 אֶת־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לְבַעַל  
 וְלַעֲשֻׂמְרוֹת וְיַחֲרָאָה יי  
 יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְנַסְּבוּ  
 שִׁסִּיט וַיִּשְׂסוּ אֹתָם יי  
 וַיַּכְרִסוּ בְּיָד אֲוִיבֵיהֶם יי  
 מִסִּבְבוֹל אֲוִיבֵיהֶם עַד לַעַמֵּד  
 לִפְנֵי אֲוִיבֵיהֶם כְּכֹל אֲשֶׁר  
 יַעֲמִי וַיִּחַזְקוּ קוֹתָהּ בְּטֵט  
 לְרֵעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה  
 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם  
 וְיַעֲבֹד לָהֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם יי

ז

ז

מלא

ז

ז

ז

וְיָחַזְדוּ שְׁפָטִים וַיִּשְׁרַעוּ  
 מִיָּד שְׁסִיחֵם וְגַם אֶל־י  
 שְׁפָטֵיהֶם לֹא שָׁמַעוּ כִּי  
 זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים  
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם כַּדּוֹר מֵחַד  
 מִדָּוִד לְדָוִד אֲשֶׁר הִלֵּט אֲבוֹתָם  
 לְשִׁמְעַי מִצִּדְוֹת יְהוָה לֹא  
 עָשׂוּ כְּוַכִּי קוֹס יְהוָה לָהֶם  
 שְׁפָטִים וְסִיחֵי יְהוָה עִם  
 הַשְּׁפָטִים וְהִשְׁמַעוּ מִיָּד  
 אֲוִיבֵיהֶם כִּלְיָמִר הַשְּׁפָטִים  
 כִּי יָנַחְסוּ יְהוָה מִנְּאֻמָּתָם מִפְּנֵי  
 לְחַצְיָהֶם וְדָחְקוּהֶם וְיָחַזְוּ  
 בְּמֹת הַשְּׁפָטִים וַיִּשְׁכְּחוּ יי  
 וְהִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם לִלְכַת  
 אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּי  
 לְעַבְדָם וְלֹא שְׁתַּחֲוּת לָהֶם  
 לֹא חִפְּזוּ מִמַּעַל לָהֶם  
 וְמִדַּבְּרֵם הִקְשָׁה וְיַחֲרָאָה  
 יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר  
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲבַדוּ הֵנִי הַזֶּה  
 אֶת־בְּרִיתֵי אֲשֶׁר עָמַדְתִּי אִתְּ  
 אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמַעוּ לְקוֹלִי  
 וְגַם אֶנִּי לֹא אוֹסִיף לְחַזְרְשׁ  
 אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן הַיּוֹם  
 אֲשֶׁר עָבַד יְהוָה וַיַּעֲמִת  
 לְמַעַן נִקְוּתָם אֶת־יִשְׂרָאֵל  
 הַשְּׁמַרְשֵׁם אֶת־יְהוָה

ז ועשיתי באר

ז יחזק אלהיהם

ז

ז

ז

ז

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־חַמֵּי  
 וְלַכּוֹשֵׁם יִשְׂרָאֵל אִישׁ יי  
 לְנַחֲלוֹ לַיָּשׁוּת אֶת־אֶרֶץ  
 וַיַּעֲבְדוּהָ עַל־אֲתֵתָהּ כֹּל  
 יְמֵי יְהוָה וְכִלְיָמִר חֻקָּם  
 אֲשֶׁר הָאֲרֻכּוֹיִמִים אַחֲרָי  
 וְהוֹשִׁיעַ אֲשֶׁר רָאָה אֶת־כֹּל  
 מַעֲשֵׂי יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר  
 עֲשָׂה לְיִשְׂרָאֵל וְנִמְתִּי יְהוָה  
 בְּזַעַף יְהוָה בִּזְמַן אֶחָד  
 וַיַּעֲשֵׂר עַמֵּי יִשְׂרָאֵל אֹתֵי

זב אני ז ראש פסוק לא אוסיף גם אני אבחר גם אני נשאתי ונין יחזקאל גם אני אודך גם אני לא אחשך פי וגם אני באידיכם וכל מיני פסוק דבורהון כל מי ז וגם אני אגיד שומע בך וגם אני דא וגם אני אולי וגם אני שמעתי דרב יונה

ללכת כפי כפי אשר שמרו לא  
אבותם אסל אונח יהוה  
אתה חנוים האלה לבלתי  
הורישם מהר ולא נתנם  
בדיחה וישע

ואלה חנוים אשר הניח  
יהוה לנסות כפי את ישראל  
את כל אשר לא ידעו  
את כל מלחמות כנען ורק  
למען דעת דרות כנען  
ישראל ללמד כפי מלחמה  
רק אשר לפנים לא ידעו  
חמשת סדני כל שתיים וכל  
הכנעני והעירני והחור  
ושב הר הלבנון מהרבעל  
חרמון על לבוא חמת  
ויהוה לנסות כפי את ישראל  
לדעת חוש שמעו את מצות  
יהוה אשר צוה את אבותם  
בדמשה ובני ישראל  
ושבו בקרב הכנעני החת  
והאמרי והפרזי והחור  
והיבוס וימקחו את בני תיהם  
לחם לנשים ואת בני תיהם  
נתנו לבניהם ויעבדו את  
אלהיהם  
ויעשו בני ישראל את

הדיעה ויהוה וישכחו  
את יהוה אלהיהם ויעבדו  
את הדבעלים ואת האשורות  
והחראף יהוה בני ישראל  
והכפרים ביד פושן לא  
רשעתו מלך ארם נחום  
ויעבדו בני ישראל את  
פושן רשעתו ששמה  
שנים ויועקו בני ישראל  
אל יהוה ויקם יהוה לא  
מושוע לבני ישראל  
והשוע את עת אלכו  
קנו אחי כלב הקטן  
מכנעני ותהי עליו רוח  
יהוה וישפט את ישראל  
ויצאל מלחמה ויהוה יהוה  
בדו את פושן רשעתו  
מלך ארם ותעו וידו על  
פושן רשעתו ותשקט  
הארץ ארבעים שנה  
ומת עת אלכו קנו

והספובני ישראל לעשות  
הדיעה ויהוה ויחנק  
יהוה את עגלון מלך  
מואב על ישראל על  
פושן את הדיעה ויעו  
יהוה ויאסף אליו את

כפי עמו ועמלק וילך  
ויד את ישראל אל ויהוה שו  
את עיר התמרוס ויעבדו  
בני ישראל את עגלון  
מלך מואב שמונה כ  
עשרה שנה ויועקו בני  
ישראל אלהיהם ויקם  
יהוה להם מושוע את  
אחור פוגרא כוהומוני  
איש אטרודומוני ויעו  
וישלחו בני ישראל אל פוג  
מנחה לעגלון מלך מואב  
ויעשו לו אהוד הרבולה  
שנע פיות נמר ארבה  
והחגד אותה מתחת למי  
על ידה ומוני ויקרב את  
המנחה לעגלון מלך  
מואב ועגלון איש ברוא  
מאד ויהו כפי אשר כלה  
להקרוב את המנחה  
וישלח את העם נשאו  
המנחה והוא שב מד  
הפסולוס אשר את הגלגל  
והאמר דבר סתר לו אלו  
המלך והאמר הסו ויצאו  
מעלו כלם עמדיס עליו  
ואחור כפי אליו והוא אי  
ושכב עלות המקרה אשר



ועל לקראת סוסך ואת אמר אליו סוּרָה אֲדַע סוּרָה אֵלַי אֶלְתִּיר אֶנְסֶה  
 אֵלַיִךְ הָאֵלֶּה לָּהּ וְתַכְסְּהוּ בִשְׁמוֹכָהּ וְיֹאמֶר אֵלַיִךְ הִשְׁקוּנִי אֲמַעֵט  
 מִיּוֹם כִּי עָצַמְתִּי וְתִפְתַּח אֶת־נְאֻמֵי חֲלָבוֹת שִׁקְחוּ וְתַכְסְּהוּ וְיֹאמֶר אֵלֶּיךָ  
 עַמְד פְּתַח הָאֵה לִּי וְהִדָּה אִסְאִי שׁוֹב אִישׁ אֶל־רֵוֹאֵמֵי הַשָּׂפָה אִישׁ  
 וְאִמְרַת אֲנִי וְתִקַּח וְעַל אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶת־יְתֵד הָאֵה לִּי וְתִשֶׁם אֶת־הַמַּקְטָן  
 בְּיָדָהּ וְתָבוֹא אֵלַי כִּלְאֵט וְתִקַּע אֶת־חֲתוּלֵי בְרָקְתוֹ וְתַעֲנֶה בְּאַרְצָךְ  
 וְהוֹאֲנֶדְם וְיַעֲמִי וְיִמְתֵּן וְהֵנָּה בְּרִק רִדְף אֶת־סוּסֵי אֹתָעֵי אֵלַי  
 לְקִרְאָתוֹ וְתֹאמַר לוֹ לָדוּ אֶלְאֵלֵי אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אֶתְּחַמְּכֶם  
 וְיָבֵא אֵלַיִךְ וְהֵנָּה סוּסֵי אֲנִפֵּל מֵת וְהִתְדַּבְּרֶתוּ וְיִכְנַע אֶל־חֹם  
 בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־נִבְיוֹ מִלֶּךְ דָּנִיעוּ לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִלְךְ נֶדְבֵי יִשְׂרָאֵל  
 חֲלוּ וְקִשְׁהָ עַל־נִבְיוֹ מִלֶּךְ דָּנִיעוּ עַל אֲשֶׁר־הִנְיִוְתוּ אֶת־נִבְיוֹ מִלֶּךְ דָּנִיעוּ

עֶשְׂרֵת אֶלְפֵי אִישׁ וְתַעֲלֶמְנָה  
 דְּבוּרָהּ וְיַחַד הַקִּינֵי נִפְרָד  
 מִקִּוּם מִבְּעַן חֲבִיבֵי חֲתוּ מִשָּׂה  
 וְיִטְּ אֶהְלוּ עַד אֵלֶיךָ וְיִכְנַעוּ  
 אֲשֶׁר־אֶתְּקַדְשׁ וְנִגְדוּ לְסוּסֵי  
 כּוֹעַלֵי בְרִק בּוֹ אֲבִינוּעֵם  
 חֲדָתְבוּר וְיִעַק סוּסֵי אֶת  
 כָּל־כְּבוֹת שְׂעֵמֵי אֹתֵי רִכְבִּי  
 בְּרִלּוֹ אֶת־כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ  
 מִחֲרֵשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־גַּחַל קוֹשׁוֹ  
 וְתֹאמַר דְּבוּרָהּ אֶל־בְּרִק קוֹם  
 כְּיֹזֵה חֹם אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה  
 אֶת־סוּסֵי אֶת־בְּרִיךְ הָאֵלֵי  
 וְהוּא יַעֲלֵף וְיִפְגֵּד וְיִרְדֵּף בְּרִק  
 מִחֲדָתְבוּרוֹ עֶשְׂרֵת אֶלְפִים  
 אִישׁ אַחֲרָיו וְיִחַם וְיִהוּ אֶת  
 סוּסֵי אֹתָעֵי כָּל־חֲדָתְבוּרָת  
 כָּל־חֲמַנְהָ לִפְנֵי חֲרִב לִפְנֵי  
 בְּרִק וְיִרְדֵּף סוּסֵי אֶת־מַעַל  
 הַמִּרְכָּבָה וְיִנְסֵם כְּרָגָלוֹ וְיִבְרִק  
 לִדְף אַחֲרָיו חֲרִיב וְאֶחָד  
 חֲמַנְהָ עַד־חֲרֵשֶׁת הַגּוֹיִם  
 וְיִפְלֵף כָּל־חֲמַנְהָ סוּסֵי אֶלְפֵי  
 חֲרִיבֵי אֶת־שֵׁנֵי עַד־אֶחָד  
 וְסוּסֵי אֲנִסֵּם גְּלוּ אֶל־אֵה  
 וְעַל אֶשְׁתַּחֲוֶה הַקִּינֵי כּוֹ  
 שְׁלוֹם בְּיָדֵי מֶלֶךְ חֲצוּר  
 וְיָבוּ בֵית־חֲפָרֵי הַקִּינֵי וְתַעֲלֵ

ותשר דבורה וברק בו אבינועם  
 לאמר בפריע פריעות בני ישראל  
 עם ברכו יהוה אנכי ליהוה אנכי אשירה  
 ליהוה אלהי ישראל משעיר בצעדיך משרה אלוים  
 רזנים רעשה גם שמים נטפו חרים נולו מפני יהוה  
 ליהוה אלהי ישראל סיני מפני יהוה אלהי ישראל  
 משה ענת בומי ועל חרלו ארחות נתונות ילכו ארחות עקלקלות  
 חרלו ער שקמתיה דבורה שקמתו אס בני ישראל ופחד  
 אלהים חרשים אי לחם שערים חרבו עיני אלה בני ישראל  
 ורמח לחוקי קיני ישראל חמת נביים בעם ברכו  
 יהוה רכבי אתונות עחרות ושבו

ותבוא ו מל בנייא בלאט בעלת אוב והיא מתקדשת בחממתה דוד מבוא חסוים ער שנתיה ותבוא אחרב  
 וחבירו בהם חרוח אלויהת פלתי וכל בתוביאי דבורהחן בר מן ב חסי ותבא במים ותבא בליט

ויזעק ל וסומחהו ברק סוסרא אתי בשעה

על מהיווה לכו על דרך שוחו

מקול מחצעים בן

משאפוס פרוזנו בישראל

צדקת או יהוה לשערים עם

שם יתנו צדקות יהוה

יהוה עורו דברו שור

עורו קום ברכו ושבה שביד בן

אבינעם ירדלו בגבורים

יהוה מני אפוס שרשם י

אז ירד שרוד לא הורים עם

בעמלק מכיר יהוה מחק קום

מני וצונו לו משכוס כשכט

אחריו בנמוז בעממיר

ספר בן ברכ בעמק שלח פרגליו

ושח בוש שכר עם דברה

למה ושבת ביו המשפתים

בפלגות ראובן גדלים חק קו

לפעד בעבר הירדן שכו

שרקות עדרים

לשמע לפלגות ראובן גדלים חק קו

ועל מפריציו ושכנו

למה יגור אניות

אשר ישל לחוף

באו מלכוס נלחמו

ומים עם חרף נפשו למות

זבלון ונפתלו על מרומי

בצע כסף לא לקחו

שרה נלחמו מלכו כנעו

אז בתענך על מו

חכוכבים ממסלותם נלחמו עם

מגרו שמים נלחמו

מו נחל קושון גרפס

אז חלמו עקבוסוס

קוסרא קדומים נחל קישון

נחל תהרכו נפשו

אז חלמו עקבוסוס

עז דחרות אכיריו

מדהרות אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארו

אז חלמו עקבוסוס

ושבית יהוה בגבורים

לעזרת תברך מנשים ועל אשת חברי

אז חלמו עקבוסוס

הקיני מנשים באה ל תברך

מיו

אז חלמו עקבוסוס

הקיני

בשכט ו ריפ ומזובלו משכוס והכחתינו נחכה ארץ תרעם ופקדתי אני דגבר סוחד ובשכט אפרים תברך י ועל ב בו נחלה מבחלת בגבורים ו ומל יהוה וירד לה לעזרת יהוה ואמין לבו והנמד בגבורים סנדקות ו מל וחי חס מקור מחצעים ב בו וענה חתיצבו עמי וכו נא סתינעד דמקול חס נשלה ג ב פת וחד קני בעמק שלח ויניד בגוים כש שלה ברשת ס דברי ג עורו עורו כו מדוי דברי בו ואחריו דברי

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including the word 'אנשים' and other small characters.

שאל חלב נתנה

חמאה

להלמות עמלים

ראשו

רגליו ברע נפל שכתב

נפלא

החלון נשקפה ותנבב אם

לבו

שרותיה תעננה

לה:

רחמתים לראש נבד

לקיסרא

לקמתים לעזארו שלל

ואהבו כיצאת השמש בגברתו

ידה ליתר תשלחנה

ומחצה וחלפה רקתו

באשר פרע שם נפל שרוד

מדוע אחרו פעמי מרכבותיו

הלא ומצאו וחלקו שלל

שלל עבעים רקמה

בספל אדורים הקרובה

ומונה

וחלמה קיסרא מחקה

בזו

בזו רגליו ברע

בעד

מדוע בשש רכבו

חכמות

אף הוא תשוב אמרו

רחם

שלל עבעים

עבד

בזו ואבדו כל אוזבוק יהוה

ותשקט הארץ ארבעים שנה

ויעשו בני ישראל חרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים ותעו ודמדון  
על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את חמנהרות אשר בהרים ואת  
המערות ואת המערות והיה אסור על ישראל ועלה מדין ועמלק ובעקדם ועלו  
עלו ויחננו עליהם וישחותו את יבול הארץ עד בואך ענה ולא ישאורו מחנה  
בני ישראל וישור וחקור כי הם ומקניהם ועלו ואלהיהם יבאן כדוארבה לרב  
ולתם ולגמליהם און מספר ובאובארץ לשחתה ויהל ישראל מאד מפני מדין  
ויעקובני ישראל אל יהוה

יהוה כיועקובני ישראל אל יהוה על אדות מדין וישלח יהוה אוש נביא אל  
בני ישראל ויאמר להם פה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם כי  
ממצרים ואצא אתכם מבית עבדים ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחצנים  
ואגרש אתם מפניכם ואתנה לכם את ארצם ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא  
תיראו את אלהי האמרי אשר אתם וישבים בארצם ולא שמעתם בקולי

דושיבים חיושבים ז מל ואמרה לכם והנה שם כל השדים אני וישב בביתי ואחיידי באביר ומלך ישראל דוד חימי ופקדתי על חיושבים ובני  
ישראל ויהודה וחיושבים וראשעים וחיושבים ביהודה ואבוא אל הגולה תינעט דפסוק ס רחם ה ג קמיז חלא ומצאו שמעראלי ואטמא  
אותם ושמע חוליד שאול ועצר ס וחד בדכור  
שרים ורחם



זרוח יחזק ג לבשה סודו מעם שאור וזרז  
אני יאלך מאתך

על כל הארץ ה' הער אנכי מצו ויעש אלהים ועתה אל תלוצצו ויאמר ג' דעו זאת העצה היעוערה  
ואני חנה נבתיך חיים ודוד יחזק ו וכל תליס דכונתרון בר מז ב כי כגבה שמים ויקרא דעב ס

לא ומכר

קדש לוחזו

ג' דעו עך העם רב חורף  
אותם אל חמים ו אצרפני  
לדשם ויהיה אשר אמר  
אלוהי ויהי אלהיך הוא  
ולך אתך וכל אשר אמר  
אלוהי זה לא ילך עמך הוא  
לא ילך ויורד את העם  
אל חמים ויאמר ויהי אל  
ג' דעו כל אשר ילק בלשונ  
מזחמים פאשר ילק חכל  
תצג אותו לכד וכל אשר  
וכרע על ברכו לשתות  
ויהו מספר המלק קום פיותם  
אל פיהם של שמאות איש  
וכל יתר העם כרע על  
ברכיהם לשתות מים  
ו' אמר ויהי אל ג' דעו  
בשל שמאות האיש כ  
המלק קום או שיע אתכם  
ונתתו את מדו בנה וכל  
העם ילכו איש למקמו ויקחו  
את צדה העם בידם ואת  
שופרתיהם ואת כל איש  
וישראל שלח איש לאחיו  
וכשל שמאות האיש כ  
החוק ומחנה מדו הנה לו  
מתחת בעמק  
ויהי בלילה ההוא ויאמר

ויהיו שנים ממחנותיו  
את הגנה ומן טל מוגנה  
מלא הספל מים ויאמר  
ג' דעו אלהי חיים אל  
וחר אפל ביו אברה אף  
הפעם אנסה נא דק הפעם  
בגיה יהונא חרב אל  
הגנה לכה ועל כל הארץ  
ויהי טל ויעש אלהים  
כז בלילה ההוא ויהיו חרב  
אל הגנה לכה ועל כל  
הארץ היה טל  
וישנים ירבעל הוא ג' דעו  
וכל העם אשר אתו ויחט  
על עון חרדו מחנה מדו  
הנה לו מצפון מגבעת  
המורה בעמק  
ו' אמר ויהי אל ג' דעו  
רב העם אשר אתך מתת  
את מדו בידם פודת פאר  
על ישראל לאמר ויהי  
חושועה ליועתה קרא  
נא באנני העם לאמר כו  
נראו חרדו ישב ויצפר מדו  
הגלעד וישב מדו העם  
עשרים ושנים אלף כ  
ועשרת אלפים נשארו  
ו' אמר ויהי זה אל

מזבח הפעל וכו' כרת האשה  
אשר עליו ויאמר וואש  
לכל אשר עמדו עליו ואתם  
תריבו לבעל אם אתם  
תושיעו אותו אשר יריב  
לו וימת עד הבקר אסד  
אלהים הוא ארבע לו כונתן  
את מזבח ויקרא לו ביום  
ההוא ארבעל לאמר ורב  
בו הבעל כונתן את מזבח  
וכל מדו ועמלק  
ובני קדם נאספו ויחזו ויעבו  
ויחננו בעמק וירע אל וירוח  
יהיה לבשה את ג' דעו ויהי  
ויתקע בשופר ויזעק אביעוד  
אחריו ומלאכים שלח בכל  
מנשה ויזעק גם הוא אחיו  
ומלאכים שלח באשר  
וכז בלילה ויכנפתלו ויעלו  
לקראתם ויאמר ג' דעו  
אלהי חיים אם ישך  
מו שיע בידו את ישראל  
באשר דברת הנה אנכי  
מצו את גנת העמד בגז  
אם טל ויהי על הגנה כ  
לכה ועל כל הארץ חרב  
ויעתו כיתו שיע בידו  
את ישראל באשר דברת

ילך עמך ב זה למולך עמך למח ילך עמך

ויהי ד' את העם אליקט לכב גשם את המלך  
ידב ימים כנדרות מים עד גבלים

שב ה' וסימחה אכל מסכניא נפרתא דירושלם  
ואתננה כוונתך אביעוד גם הוא שאולי



מעט מים לקחוי נא לי פת לחם ונטו ארצם נחלה ונתנו ארצם לנחלה ימים אלה לימים אלה שער השמות לטעור האשפות

ס ב

אפרים כעור אבי עור בודכם  
נתנו אלהים את שריו מרון  
את ערב ואת זאב ומה  
יכלתו עשות בכם אז רפתה  
רוחם מעלו ופדפדו הדבר  
הזה ובא גרעון חורדעה  
עבר הוא ושלש שם אות כי  
האיש אשר אתן עופים  
ודדפים ויאמר לאנשיו  
ספות תנינו אכפרות לחם  
לעם אשר פדגלו בעופים  
הם ונכיר להם אחרי זבח  
ועלמנע מלכי מרון ויאמר  
שרי ספות הכף זבח ועלמנע  
עתה בידך כיתתו לעבאך  
לחם ויאמר גרעון לכו  
פתת יהוה את זבח ואת  
עלמנע בידו ודשתו את  
בשרכם את קוצי המדבר  
ואת חבר קנים ויעל משם  
פני אל וידבר אלהים פואת  
ויעט אותו אנשיו פני אל  
כאשר ענו אנשיו ספות  
והאמר גם לאנשיו פני אל  
לאמר בשוכי בשלום כי  
אתן את המגדל הזה  
וזבח ועלמנע בקרקר

י י  
דמשד

י

י

י

י

י

י

י

י

י

ומחנה עם כחמשת  
עשר אלה כל הנותרים  
מכל מחנה כע קדם והנפלים  
מאה ועשרים אלה איש  
שלוה חרב ויעל גרעון  
דרך השכונות באת לים כי  
מקדם לנכח ונגבהה ויהי  
את המחנה והמחנה היה  
בטח וינסו זבח ועלמנע  
וירדף אחריהם וילכד את  
שני מלכי מרון את זבח  
ואת עלמנע וכל המחנה  
החרידי וישב גרעון בוד  
וואש מוחמה מלמעה  
החרס וילכדנער מאנשו  
ספות וישאלהו וכתב  
אליו את שרי ספות ואת  
זקניה שבעים ושבעה  
איש ונבא אל אנשו  
ספות ויאמר הנה זבח  
ועלמנע אשר חרפתם  
אותי לאמר הכף זבח  
ועלמנע עתה בידך בנתנו  
לאנשיו הועפים לחם  
ויקח את זקני העיר ואת  
קוצי המדבר ואת חבר קנים  
וידע בהם את אנשיו ספות  
ואת מגדל פני אל נתן

ל

כז ה

ל

ל

יח ה

ל

ל

ל

ל

ל

י

ל

י

פסו

גס גס

י

י

ל

י

חס

כס"ב

י

יב

כ"ב

כ"ב

ויהרג את אנשיו העיר  
והאמר אל זכח ואל עלמנע  
אופה האנשים אשר  
הרגתם בתבור והאמר  
כמוך כמוהם אחר פתאר  
בני המלך והאמר אחי בני  
אמי הם חוי הוה ליה חותם  
אותם לא הרגתי אתכם  
והאמר לוותר בכורו קום  
הרג אותם ואלא שלף הנער  
חרבו כי ירא כי עודנו נער  
והאמר זבח ועלמנע קום  
אתה ופגע בפני כי לאיש  
גבורתו ויקס גרעון ויהרג  
את זבח ואת עלמנע ויקח  
את השחרנים אשר י  
בצוארו וגמלוחם  
והאמר אוי שרא אל  
גרעון משלפני גם אתח  
גם כנגדם כוננך כי כ  
הושעתנו מיד מרון והאמר  
אלהם גרעון לא אמשל  
אני בכם ולא אימשל בני  
בכם יהוה ומשל בכם  
והאמר אלהם גרעון כי  
אשאלה מכם שאלה ותנו  
לי אישנים שללו פרעמי  
זה כל להם כיו שמע אלו הם

כמוהם י ומל ויאמר כמוך יהיו עשיהם  
וזכירו

רוחם ג או רפתה אשר חלבים אחר רוחם  
תסף רוחם יועיו

באהלים י דרך השכונות ובית לא תבנו ונסב עד  
יושיבך י וחד באהלים נטע יחוד





כַּאֲשֶׁר תִּמְצַא וְדָבַר וְיָקָם  
 אֲבִימֶלֶךְ וְכָל הָעָם אֲשֶׁר  
 עִמּוֹ לִלְלוּ וַיֹּאדְבוּ עַל שְׂכָם  
 אַרְבַּעַת רֵאשִׁים וַיִּצְאָנָעַל  
 בּוֹ עֶבֶד וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר  
 הָעִיר וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וַהֲעֵם  
 אֲשֶׁר אִתּוֹ מִזֶּה מִאֲרָב וַיִּרְאֵהוּ  
 גַּעַל אֶת הָעָם וַיֹּאמֶר אֵל  
 זְכַר הַנְּהָעָם וַיִּרְדַּם מֵרֵאשִׁי  
 הַחֲרוּס וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי זְכַר  
 אֶת צַל הַחֲרוּס אֶת הָרֵאָה  
 כַּאֲנָשִׁים וַיִּסַּף עוֹד גַּעַל  
 לְדַבְּרוֹ וַיֹּאמֶר הַנְּהָעָם מִי  
 וַיְרַדוּסָם מֵעַם טַבּוֹר הָאָרֶץ  
 וְרֵאשִׁי אַחֲרַי כִּי מִהֲרָה  
 אֲלוֹן מַעֲנֵנִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי  
 זְכַר אִיִּה אֶפּוֹא פּוֹלֵךְ אֲשֶׁר  
 תֹּאמַר מִי אֲבִימֶלֶךְ כִּי  
 נַעֲבֹדְנָה הֲלֵא זֶה הָעָם אֲשֶׁר  
 מֵאֶסְתֵּה כִּי צִאנָה עִתָּה  
 וְהָלַחְסָם בּוֹ וַיִּצְאָנָעַל לַפָּנַי  
 בְּעַלְיוֹ שְׂכָם וְהָלַחְסָם כַּאֲבִימֶלֶךְ  
 וַיְרַדְּפוּהוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיִּנַּס  
 מִפָּנָיו וַיִּפְלוּ חַלְלוּס רַבִּים  
 עַד פֶּתַח הַשַּׁעַר וַיִּשָּׁב  
 אֲבִימֶלֶךְ בְּאֶרְוֹמָה וַיַּעֲרֵשׂ  
 זְכַר אֶת גַּעַל וְאֶת אֲחִיו  
 מִשִּׁבְתֵי שְׂכָם:

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

וַיְהִי מִמַּחְרַת וַיִּצְאֵי  
 הָעָם הַשָּׂדֶה וַיַּגְדּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ  
 וַיָּקָח אֶת הָעָם וַיְחַצֵּם  
 לְשָׁלֹשֶׁה רֵאשִׁים וַיֹּאדְבוּ  
 בַּשָּׂדֶה וַיִּרְאוּ וַהֲעֵה הָעָם  
 וַיִּצְאִמוּ הָעִיר וַיָּקָם עַל יָהִם  
 וַיָּקָם וַיִּאֲבִימֶלֶךְ וַהֲרֵאשִׁים  
 אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ וַיַּעֲמִדוּ  
 פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיִּשְׁנֵי  
 הָרֵאשִׁים פָּשְׁטוּ עַל כָּל  
 אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם וַיִּאֲבִימֶלֶךְ  
 נִלְחַם בְּעִיר כָּל הַיּוֹם הַהוּא  
 וַיִּלְכְּדֵה אֶת הָעִיר וְאֶת־  
 הָעָם אֲשֶׁר בָּהָּ חָגַג וַתַּץ  
 אֶת הָעִיר וַיִּזְכֵּת מַלְחָה:

ב

ג

ד

ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

וַיִּשְׁמַעוּ בְּלִבְעַל מְגִדָּה  
 שְׂכָם וַיָּבֵאוּ אֶל צִוּיָה פִּתַח  
 אֵל בְּהֵית וַיַּעַד לְאֲבִימֶלֶךְ  
 כִּי הִתְקַבְּצֵי כָּל בְּעַלֵי  
 מְגִדָּה שְׂכָם וַיַּעַל אֲבִימֶלֶךְ  
 הַר עֲלֵמוֹן הוּא וְכָל הָעָם  
 אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּקָח אֲבִימֶלֶךְ  
 אֶת הַקִּרְדָּמֹת בִּידוֹ וַיִּכְרֹת  
 שׁוֹכֶת עֵצִים וַיִּשְׂאֵה וַיִּשַׁם  
 עַל שְׂכָמוֹ וַיֹּאמֶר אֵל הָעָם  
 אֲשֶׁר עִמּוֹ מַה רָאִיתֶם  
 עֲשִׂיתִי מִחֲדָרוֹ עֲשִׂו כִּמּוֹעַ

יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

וַיִּכְרֹתוּ גַם כָּל הָעָם אִישׁ מִי  
 שׁוֹכֵנוֹ וַיִּלְכוּ אַחֲרָי אֲבִימֶלֶךְ  
 וַיִּשׁוּמוּ עַל הָעִיר וַיַּחַצְמוּ  
 עַל יָהִם אֶת הָעִיר כַּאֲשֶׁר  
 וַיִּצְתִּיגָם כָּל אֲנָשׁוֹ מְגִדָּה  
 שְׂכָם כַּאֲלֹהֵי אִישׁוֹ אֲשֶׁה

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

וַיִּלְכְּדֵה אֲבִימֶלֶךְ אֶת תְּבַץ  
 וַיַּחַצְמוּ כַּתְּבָץ וַיִּלְכְּדֵה וַיַּמְגִּיד  
 עַל הַיָּהֵב כְּתוּרֵה הָעִיר וַיִּנַּסוּ  
 שְׂמָה כָּל הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים  
 וְכָל בְּעַלֵי הָעִיר וַיִּסַּגְּרוּ  
 בְּעֵדָם וַיַּעַל עַל גַּח מְגִדָּה  
 וַיִּבְאֵהוּ אֲבִימֶלֶךְ עַד הַמְּגִדָּה  
 וַיִּלְחַם בָּנוֹ וַיַּגֵּשׁ עַד פֶּתַח  
 הַמְּגִדָּה לְשׂוֹפְרוֹ כַּאֲשֶׁר  
 וַתִּשְׁלַח אֲשֶׁה אַחַת פְּלֹחַ  
 רֶכֶב עַל רֵאשִׁי אֲבִימֶלֶךְ  
 וַתַּרְץ אֶת גַּל הַיָּהֵב וַיִּקְרָא  
 מִהֲרָה אֱלֹהֵי עִירֵי נִשְׂאָה  
 כִּלְמוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂלַח  
 חֶרֶב בְּיָמַי וְתִתֵּן פּוֹר אֲמַר  
 לֵאשֶׁה הַרְגַתְחוּ וַיִּדְקָרוּהוּ  
 נַעֲדוּ וַיָּמָת וַיִּרְאוּ אִישׁ  
 וַיִּשְׂרָאֵל כִּי מָת אֲבִימֶלֶךְ  
 וַיִּלְכוּ אִישׁ לְמַקְמוֹ וַיִּשָּׁב  
 אֱלֹהִים אֶת רַעַת אֲבִימֶלֶךְ  
 אֲשֶׁר עָשָׂה לְאֲבִי לַחֲדָה

ומותתני ב' מלך חרבך עמדני עלי' וכו'  
 אשר לא מותתני מרחם

ישיר עמו יא' ויאכל וישתו ויביא יעקב ויאמר ועקב ויאדבו על שכם והראשית מה ראיתם המד באו  
 ושאל וישב ויקר דוד ואנשיו אשר עמו ויגש יואב וכל דברי הימים דבנתחון

אֵת שְׂבָעִים אֲחֵיו וְאֵת כָּל  
רַעַת אֲנָשׁוֹ שָׂכַם הַשּׁוֹבֵב  
אֱלֹהִים בְּרֹאשׁוֹ וְתָבֵא  
אֱלֹהִים קָלִל תּוֹתֵם בּוֹ  
וְרַב־עַל

וַיִּקַּם אַחֲרָיו אֲבוֹתָהּ לְהוֹשִׁיעַ  
אֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בּוֹדֵי  
פִּי אֶהְיֶה בּוֹדֵדוֹ אִישׁ לְאִישׁ  
וַיֵּשֶׁב בְּרָד וְהוּא אִישׁ כְּשֵׁמוֹ  
בְּהַר אֶפְרַיִם וַיִּשְׁפֹּט אֶת  
יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וְשֵׁלֶשׁ  
שָׁנָה וַיָּמָת וַיָּקַבְּרֵם בְּשֵׁמוֹ

וַיִּקַּם אַחֲרָיו אִיר הַגְּלָעָד  
וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל כֹּט  
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה  
וַיְהִי לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים  
רַב־בָּיִם עַל שְׁלֹשִׁים עִירִים  
וְיִשְׁלָשִׁים עִירִים לָהֶם  
לְהֵם יִקְרְאוּ חַת וַיִּאֲרֶעַד  
הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ  
הַגְּלָעָד וַיָּמָת וַיִּאֲרֶעַד  
בְּקָמָה

וַיִּסּוּפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת  
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבֹדוּ  
אֶת הַבְּעָלִים וְאֶת גְּזֵי  
הָעֲשֻׁתִּים וְאֶת אֱלֹהֵי  
אֲרָם וְאֶת אֱלֹהֵי צִידוֹן

וְאֵת אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְאֵת  
אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְאֵת אֱלֹהֵי  
פְּלִשְׁתִּים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת יְהוָה  
וְלֹא עָבְדוּהוּ וַיַּחֲרִיבֵם  
יְהוָה בְּיַד שָׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם  
בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וַיְבִידוּ בְּנֵי  
עַמּוֹן וַיַּדְּעוּ וַיַּחֲרִיבֵם עַל  
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הַחֲמִישִׁי  
שָׁמְנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֶת  
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר  
בְּעַבְרֵי הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ יִי  
הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּגִלְעָד  
וַיַּעֲבֹדוּ בְּנֵי עַמּוֹן אֶת  
הַיַּרְדֵּן לְהִלַּחֵם בְּיַד יְהוָה  
וַיִּבְנֵם מִן וּבְבֵית אֶפְרַיִם  
וַתִּצַּר לְיִשְׂרָאֵל מְאֹד  
וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל  
יְהוָה לֵאמֹר חָטְאנוּ לָךְ  
וְכִי עָבַדְנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ  
וְנַעֲבֹד אֶת הַבְּעָלִים

וְאֵת אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְאֵת  
אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְאֵת אֱלֹהֵי  
פְּלִשְׁתִּים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת יְהוָה  
וְלֹא עָבְדוּהוּ וַיַּחֲרִיבֵם  
יְהוָה בְּיַד שָׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם  
בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וַיְבִידוּ בְּנֵי  
עַמּוֹן וַיַּדְּעוּ וַיַּחֲרִיבֵם עַל  
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הַחֲמִישִׁי  
שָׁמְנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֶת  
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר  
בְּעַבְרֵי הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ יִי  
הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּגִלְעָד  
וַיַּעֲבֹדוּ בְּנֵי עַמּוֹן אֶת  
הַיַּרְדֵּן לְהִלַּחֵם בְּיַד יְהוָה  
וַיִּבְנֵם מִן וּבְבֵית אֶפְרַיִם  
וַתִּצַּר לְיִשְׂרָאֵל מְאֹד  
וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל  
יְהוָה לֵאמֹר חָטְאנוּ לָךְ  
וְכִי עָבַדְנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ  
וְנַעֲבֹד אֶת הַבְּעָלִים

וַיִּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל  
הֲלֹא מִצְרַיִם וּמִצְרָיִם  
וּמִצְרַיִם עַמּוֹן וּמִצְרַיִם  
וְצִידוֹן וְעַמְלָק וּמִצְרַיִם  
לְחַצְּנוֹתְכֶם וַתַּצַּעְקוּ אֵלַי  
וְאִישׁ יִשְׁעַד אֶתְכֶם מִיָּד  
וְאַתֶּם עֲבַדְתֶּם אֹתוֹ וַתַּעֲבֹדוּ

אֱלֹהִים אַחֲרָיו לְהוֹשִׁיעַ  
אֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בּוֹדֵי  
פִּי אֶהְיֶה בּוֹדֵדוֹ אִישׁ לְאִישׁ  
וַיֵּשֶׁב בְּרָד וְהוּא אִישׁ כְּשֵׁמוֹ  
בְּהַר אֶפְרַיִם וַיִּשְׁפֹּט אֶת  
יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וְשֵׁלֶשׁ  
שָׁנָה וַיָּמָת וַיָּקַבְּרֵם בְּשֵׁמוֹ  
וַיִּקַּם אַחֲרָיו אִיר הַגְּלָעָד  
וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל כֹּט  
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה  
וַיְהִי לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים  
רַב־בָּיִם עַל שְׁלֹשִׁים עִירִים  
וְיִשְׁלָשִׁים עִירִים לָהֶם  
לְהֵם יִקְרְאוּ חַת וַיִּאֲרֶעַד  
הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ  
הַגְּלָעָד וַיָּמָת וַיִּאֲרֶעַד  
בְּקָמָה  
וַיִּסּוּפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת  
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבֹדוּ  
אֶת הַבְּעָלִים וְאֶת גְּזֵי  
הָעֲשֻׁתִּים וְאֶת אֱלֹהֵי  
אֲרָם וְאֶת אֱלֹהֵי צִידוֹן

וַיִּצַּעְקוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנֹן  
בְּגִלְעָד וַיִּשְׁפֹּט בְּנֵי יִי  
יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנֹן בְּמִצְפָּה  
וַיִּאמְרוּ יְהוָה עַל שְׁתֵּי גִלְעָד  
אִישׁ אֶל אֶחָד מֵהֶם אִישׁ  
אֲשֶׁר יַחֲלֵל לְהִלַּחֵם בְּבְנֵי  
עַמּוֹן וַיַּחֲלֵל לְאִישׁ לְכָל  
יִשְׂרָאֵל

וַיִּפְתַּח הַגְּלָעָד וַיִּהְיֶה גִבּוֹר  
חַיִל וְהוּא בּוֹא שָׁחַ וְזוּנָה  
וַיִּלְךְ גִּלְעָד אֶת יְפֹתָהּ  
וַתִּלְךְ אֶת גִּלְעָד לִבְנֵי  
וַיִּגְדְּלוּ בְנֵי יְהוָה אִשָּׁה וַיַּעֲבֹדוּ  
אֶת יְפֹתָהּ וַיִּאמְרוּ לוֹ לֹא  
תִּנְחַל בְּבֵית אֲבוֹתֵינוּ בּוֹ

וַיִּצַּעְקוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנֹן בְּגִלְעָד וַיִּשְׁפֹּט בְּנֵי יִי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנֹן בְּמִצְפָּה וַיִּאמְרוּ יְהוָה עַל שְׁתֵּי גִלְעָד אִישׁ אֶל אֶחָד מֵהֶם אִישׁ אֲשֶׁר יַחֲלֵל לְהִלַּחֵם בְּבְנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲלֵל לְאִישׁ לְכָל יִשְׂרָאֵל

וַיִּצַּעְקוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנֹן בְּגִלְעָד וַיִּשְׁפֹּט בְּנֵי יִי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנֹן בְּמִצְפָּה וַיִּאמְרוּ יְהוָה עַל שְׁתֵּי גִלְעָד אִישׁ אֶל אֶחָד מֵהֶם אִישׁ אֲשֶׁר יַחֲלֵל לְהִלַּחֵם בְּבְנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲלֵל לְאִישׁ לְכָל יִשְׂרָאֵל

וַיִּצַּעְקוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנֹן בְּגִלְעָד וַיִּשְׁפֹּט בְּנֵי יִי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנֹן בְּמִצְפָּה וַיִּאמְרוּ יְהוָה עַל שְׁתֵּי גִלְעָד אִישׁ אֶל אֶחָד מֵהֶם אִישׁ אֲשֶׁר יַחֲלֵל לְהִלַּחֵם בְּבְנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲלֵל לְאִישׁ לְכָל יִשְׂרָאֵל

אשה אחרת אתה ויכרח  
 ופתח מפני אחיו וישב ט  
 בארץ טוב ויתלקטו אל  
 ופתח אבנים רוקים ויצאו  
 עמו ט

והיו מימים וילחמו בני  
 עמון עם ישראל ויהיו  
 כאשר נלחמו בני עמון  
 עם ישראל וילכו זקני  
 גלעד לקחת את פתח ט

מארץ טוב ויאמרו לפתח  
 לכה ויהיו תה לנו לקצו  
 ונלחמך בבני עמון ויאמר  
 ופתח לזקני גלעד הלא  
 אתם שנאתם אותו ט

ותגישונו מבית אבונו ויע  
 באתם אלו עתה כאשר  
 ער לכם ויאמרו זקני  
 גלעד אלו פתח לבו עתה  
 שבעו אלו ויהלכת עמו  
 ונלחמת בבני עמון ויהיו ט

לע לראש לכל וישבו  
 גלעד ויאמר ופתח אל  
 זקני גלעד אם משושים  
 אתם אותו לה לחם בבני  
 עמון ונתו יהוד אותם ט  
 לפע אנכי אחיה לכם  
 לראש ויאמרו זקני

גלעד אלו פתח ויהיו יהיה  
 שמע בנינו תנו אם לא  
 כדברך בונעשה ואלה  
 ופתח עסקנו גלעד  
 וישומו העם אותו עליהם  
 לראש ולקצו וידבר  
 ופתח את כל דבריו לפני  
 יהודה במעפה ט

וישלח ופתח מלאכים אל  
 מלך בני עמון לאמר מה  
 לך קרב את אלוי  
 לחלם בארץ ויאמר  
 מלך בני עמון אל מלאכי  
 ופתח מלך וישראל ט

את ארצו בעלותו כאי  
 ממעלים בארצו ועד  
 ויעד הידיו ועתה  
 השובה אתה בשלום  
 ויוסף עוד ופתח וישלח  
 מלאכים אל מלך בני ט

עמו ויאמר לו כה אמר  
 ופתח לאלך וישראל  
 את ארץ מואב ואת  
 ארץ בני עמון כי בעלותם  
 ממערים ואלך וישראל  
 במדבר ערבים סוף ויבא  
 קדשה וישלח וישראל ט

מלאכים אל מלך אדום ט  
 לאמר אעברה הנא בארצך  
 ולא שמע מלך אדום  
 וגם אל מלך מואב שלח  
 ולא אבה וישב וישראל

בקדש ואלך במדבר ונסכ  
 את ארץ אדום ואת ארץ  
 מואב ויבא ממזרח שמע  
 לארץ מואב ויחננו בעבר  
 ארצו ולא באו בגבול ט

מואב כי ארצו גבול ט  
 מואב וישלח וישראל אל  
 מלאכים אל סחזו מלך  
 האמרי מלך חשבון ט  
 ויאמר לו וישראל נעבוד

נא בארצך עד מקומו  
 ולא אהאמו סחזו את  
 וישראל עבר בגבולו ויאסוף  
 סחזו את כל עמו ויחננו  
 במדעה וילחם עם ישראל ט

ויהיו ויהי אלה וישראל  
 את סחזו ואת כל עמו  
 ביד וישראל ויבוס ומדש  
 וישראל את כל ארץ ט  
 האמרי וישב הארץ ט  
 והוא אלו שני את כל גבול  
 האמרי מארצו ועד היבוק  
 וימחה מדבר ועד היבוק ט

מל ט

מל ט

מל ט

מל ט

מל ט

מל ט

הרוב ג ב חס וחזק מל הדובר הדב דברים  
לא יענה הרב עם שדי וסוד

ובכנותו ד ב מל וב חס בשבת ישראל בכו  
וישנו בבאר שבע ובניקלג ובמכנר

ואת מנשה ב שומאלו ויעבד  
את הגלעד

ועתה יהיה אלתי ישראל  
חזי שאתי אמרו מפני עמי  
ישראל ואתה תירשנו חלא  
את אשר חזי ישראל כמותי  
אלהו אתו תירש ואת  
כל אשר חזי ישראל חזי  
אלהינו מפנינו אותו עתש  
ועתה הטוב טוב אתה  
מכל קבור צפור מלך מוצא  
הדובר עמי ישראל את  
נלחם נלחם עם כשבת  
ישראל באשבוו וכבנותיה  
ובער עור וכבנותיה ובכל  
הערס אשר עלהו ארנו  
שלש מאות שנה ומהו  
לאה עלתם בעת חתי  
ואנכי אחטאתי לך ואתה  
עשה אתי רעה להלחם  
בוי שפט יהודה שפט  
חיוס פון בני ישראל ובן  
בני עמו ואל אשמע מלך  
בני עמו אלדברו ופתח  
אשר שלח אליו

בני עמו וילך ופתח נדר  
להנהו אמר את נתון  
תתן את בני עמו בחר  
והיה חזי אשר ויצא  
מדתו כותו לקראתו  
בשוכו בשלום מבני עמו  
והיה להנהו עלותו  
עלה  
ויעבר ופתח אל בני עמו  
להלחם בס ותנסי יהודה ביהו  
ויכלם מערו ערוער באך  
בנות עשרים עיר ועד  
אכל כרמוס מכה גדולה  
מאר וכן עני בני עמו מפני  
בני ישראל  
ובא ופתח חמצפה אל  
ביתו והנה ביתו ויצאת  
לקראתו בת פיס ובמחלות  
ורק היא וחויה אוו לו  
ממנו כו אובת ויהי כראותו  
אותה ויקרע את בגדיו  
ויאמר אהה ביתו הכרע  
הכרעתני ואת היות בעני  
ואנכי פעיתו פוי אליהו  
ולא אוכל לשוב ותאמר  
אליו אבוי פעיתה את  
פק אליהו עשה לו  
כאשר יצא מפיק אחרי

אשר עשה לך יהודה נקמות  
מאכר מבני עמו ותאמר  
אל אלהי עשה לו חזר  
חזו הדפה מבני שנים  
חדשים ואלכה ויהיה על  
ההרים ואלכה על בתול  
אנכי ורעותי ויאמר לפי  
ושלח אותם שני חדשים  
ותלך היא ורעותיה ותכר  
על בתוליה על ההרים  
והיו מקא שנים חדשים  
ותשב אל אלהי ויעשה לה  
את נדרו אשר נדר והוא  
לא ידעת איש ותחוק  
בו ישראל מימיו ומימה  
תלכנה בנות ישראל לתנות  
לבת ופתח הגלעד וירבעם  
ומים בשנה  
ויצעק איש אפרים תעבד  
צפונה ויאמר לו ופתח  
מהו עעברת להלחם בני  
עמו ולנו לאקראתך לבת  
עמר ביתך נשרף עליך  
באש ויאמר ופתח אלהים  
איש רוב היותי אנן ועמו  
ובני עמו מאד ואעק מי  
אתכם ואל אהו שעתם אותי  
מדתו וראיה מר אנכי

ותהי על ופתח רנה יהודה  
ויעבר אתה גלעד ואת  
מנשה ויעבד את מעפוז  
גלעד וממ צפה גלעד עבד  
ולא אוכל ג ואנכי פעיתי פי ונלאיתי כלכל  
מלאכה גדולה אני עשה

מימים יממה ה ושמות תלכנה ועלה האיש  
חזו חגי יהודה ומעל קטן

ולנו ג לא קראת ולנו הסגידו ולנו בשתחפני  
חזו לא לכס ולנו

ויאמר אליה הנה צא את  
 עקר הולד אילדת ויהיית  
 ויהיית בן ויעתה השמה  
 נא ואל תשתתמו ושכר  
 ואל תאכלו כל טמא כי  
 הנה הרה ויהי תבוא מונה  
 לאעלה עלד אשו כי  
 נזיר אל היס יהיה חנע  
 מזהבטו והוא מתל ל  
 להושיע את ישראל  
 מכל פלשתים ותבא האשה  
 ותאמר ל אשה לאמה  
 אישה אל היס בא אלו  
 וברא אהו כמראה מלאך  
 האלהים נזרא כ אדולא  
 שאלתי הו אומיה הוא  
 ואת שמולא הגיד לי  
 ויאמר לי הנה הרה ויהיית  
 בן ויעתה אל תשתתמו  
 ושכר ואל תאכלו כל  
 טמא כי בנזיר אל היס  
 יהיה חנע מזהבטו עד  
 יום מותו  
 ויעתר מנחה אל יהוה ויאמר  
 בי אדוני איש האלהים  
 אשר שלחת ובו אעז  
 אליו ויוודע מה תעשה  
 לנער היולד וישמעם אלהים

הבוא לבני מזה חרץ וישפט  
 את ישראל שבע שנים  
 וימת אבצו ויקבר בבית  
 לחם  
 וישפט אחריו את ישראל  
 אלו הובלני וישפט את  
 ישראל עשה שנים וימת  
 אילון הובלני ויקבר  
 באילון בארץ וכולו  
 וישפט אחריו את ישראל  
 עבדו בזה הל הפרענות  
 ויהיו ארבעים בנים  
 ושלשים בני בני רנבים  
 על שבע עים ערסו וישפט  
 את ישראל שבע שנים  
 וימת עבדו בזה הל הפרענות  
 ויקבר בפרענותו בארץ  
 אפריס בהר העמלקי  
 ויסופ בני ישראל לעשות  
 חרעב עני יהודה ויתנם  
 ויהיה ביד פלשתים ארבעים  
 שנה  
 והיה איש אחד מצרעה  
 ממשפחת הדני ושמנו מעח  
 ואשתו עקרה ואל אילדה  
 וירא מל איהות אל האשה

מושיעו אשמה נכסי בכני ואשמה  
 ואעברה אל בני עמון ויתנן  
 יהיה בידו למה עליהם את  
 חיוס הזה להלחם בין קבץ  
 ופתח את כל אנשי גלעד  
 וילחם את אפריס ונכחו אנשו  
 גלעד את אפריס כי אמה  
 פלשו אפריס אתם גלעד  
 בתוך אפריס בתוך מנשה  
 וילכו גלעד את מ עבדות  
 חרדו ל אפריס ויהיה כי  
 יאמרו פליטו אפריס  
 אעבדה ויאמרו לו אנשו  
 גלעד האפרת אתה ויאמר  
 לא ויאמרו לו אמה נא  
 שבלתי אמה סבלתי ואלא  
 וכלי רכב בן ויאמרו אותו  
 וישחטוהו עד מעבדות  
 חרדו ויפל בעת החוא  
 מאפריס ארבעים ושנים  
 אלק וישפט ופתח את  
 ישראל שש שנים וימת  
 ופתח הגלעדי ויקבר בער  
 גלעד  
 וישפט אחריו את ישראל  
 אבצו בנית לחם ויהיו  
 שלשים בניו ושלש שנים בעת  
 שיהיה חרץ ויהיו שלשים שנים

ויורנו ג ב מלוחי חס מה נעשה מרדכי

ויורנו ג ב מלוחי חס מה נעשה מרדכי  
ויורנו ג ב מלוחי חס מה נעשה מרדכי  
ויורנו ג ב מלוחי חס מה נעשה מרדכי

בפיתח חס ג וימת אבצו ונציב פלשתים  
ועשור חס ב אפרותה כ

בקול מענח ויבא מלאך  
האלהים עוד אלה אשה  
והיא אויבת בשדה ומענח  
אוישה און עמה ותמהר  
האשה ותקצות על האשה  
ותאמר אליו הנה נראה  
אלוה איש אשר בא ביום  
אליו ויקסו וילך מענח אחרי  
אשתו ויבא אל האיש  
ויאמר לו האתה האיש  
אשר דברת אלה אשה  
ויאמר אני ויאמר מענח  
עתה יבא ויברוך מה  
יהיה משפט הנער  
ומעשהו ויאמר מלאך  
יהוה אל מענח מכל אשר  
אמרתו אלה אשה תשמר  
מכל אשר יצא מגפו היום  
לא תאכל ויחזו שכל אכל  
תשתו וכל טמא אה אל  
תאכל כל אשר צויתיה  
תשמר ויאמר  
מענח אל מלאך יהוה  
נעצר הנא אותך ונעשה  
לפניך גדי עינים ויאמר  
מלאך יהוה אל מענח  
אסתעצרו לא אכל  
בלחמך ואם תעשה עליה

ליהוה תעלנה כי לא מדע  
מעח כי מלאך יהוה הוא  
ויאמר מענח אל מלאך  
יהוה מי שמך כי יבא דברך  
וכבדניך ויאמר לו מלאך  
יהוה למד זה תשא  
לשמי וזה אפל או

ויקח מענח את גדי העינים  
ואת המנחה ובעל עלה עוד  
ליהוה ומפל אל עשות  
ומענח ואשתו ראום ויהו  
בעלותה להב מעל המזבח  
השמונה ובעל מלאך  
יהוה בלהב המזבח ומענח  
ואשתו ראום ופל על  
פניהם ארצה ולא יסר  
עוד מלאך יהוה להראו  
אל מענח ואל אשתו אז  
ידע מענח כי מלאך יהוה  
הוא ויאמר מענח אל  
אשתו מות נמות כי אלהים  
ראינו ותאמר לו אשתו  
לו חפץ יהוה להמותנו לא  
לקח ממנו עליה ומענח  
ולא חראנו את כל אלה  
וכעת לא השמיענו בנות  
ותלד האשה בנות קרא

את שמו שמשו ויגדל  
חנני ויברכהו יהוה ותחל  
רוח יהוה לפעמו במחנה  
הזבין צרעה זבין אשת אל

וירד שמשו ותמנתה וירא  
אשה בתמנתך מבנות  
פלשתים ויעל ויגד לאביו  
ולאמו ויאמר אשה ראיתי  
בתמנתה מבנות פלשתים  
ועתה קח אותה לו לאשה  
ויאמר לו אביו ואמו האין  
בבנות אחיך וככל עמו  
אשה כי אתה חולך לקחת  
אשה מפלשתים הערלים  
ויאמר שמשו אל אביו  
אותה קח לו כיהו אגודה  
בעניו אביו ואמו לא  
מדע כי מיהוה היא כי  
תאנה הוא מבקש מפלשתים  
ובעתה היא פלשתים  
משלים בישראל וירד  
שמשו ואביו ואמו תמנתה  
ויבאו עיר כרמיתמנתה חנה  
כפיר אריות שאגל קראתו  
ותעלח עליו רוח יהוה  
וישם עליו כשסע הגדי  
ומאומה אין ביהו ולא חגור



הדיעו ב' ופליטתים חריגען לקריאתו וכל העם  
 חריגעו ודויעה גדולה

על זרועותיו ד' שמעון של דשל ס' קחם על  
 זרועותיו כ' וב' ושא' זרועותיו ס'

לענותו ג' ואס' נוחו ותחיל לענותו והיא יס' ב'  
 בני עילה ד' שמעון א' ס'

ואתו אמרו שמעון חתנו  
 חתמנו כי לקח את אשתנו  
 ותנה למרעהו ועלו די  
 פליטתים וישרפו אותה  
 ואת אמה באש ויאמר  
 להם שמעון אם תעשו  
 כזאת כי אסנקמתו ככם  
 ואקר אחר לונך אותם שוק  
 עליהם מכה גדולה ויהי  
 וישכם עין קלע עיטם  
 ועלו פליטתים ויחגו כי  
 ביהודה וינטשו בלחן  
 ויאמרו איש יהודה למה  
 עלותם עלינו ויאמרו  
 לאסור את שמעון עלינו  
 לעשות לו באשר עשה  
 לנו ויהיו שלשת אלפים  
 איש מיהודה אלס עוף  
 סלע עיטם ויאמרו כי  
 לשמעון הלא ידעתם  
 משלום בני פליטתים ומה  
 זאת עשית לנו ויאמר להם  
 באשר עשו לו בני עשותי  
 להם ויאמרו לו לאסרה  
 וידע לתת ביד פליטתים  
 ויאמר להם שמעון מה  
 השבעו לו פות פגעו בני

אתם ויאמרו לו לאמר  
 לא כי אסר נאסרה ונתנוך  
 בידם ודמת לא נמותך  
 ויאסרהו בשנים עבתיים  
 חדשים ועלו והומוקסלע  
 הוא בא עד לחו ופליטתים  
 היו על לקראתו ותעלה  
 עליו רוח יחיה ותהינה  
 העבתיים אשר עלו ועתו  
 כפשיטתים אשר בערו באש  
 וימסו אסוריו מעל ודו  
 וימצאו לחו חמור טריה  
 וישלחוהו ויקחם ויבדו  
 אלף איש ויאמר שמעון  
 בלחו חמור חמור חמורתים  
 בלחו חמור חמור חמור  
 איש ויהו בכלתו להבר  
 וישלך הלחו מידו ויקרא  
 למקום החו ארמת לחו  
 ויצמא מאד ויקרא אר  
 יהודה ויאמר אתה נתת  
 ביד עבדיך את התשועה  
 הגדלה הזאת ועתה  
 אמות בצמא ונפלת ביד  
 הערלום ויבקע אלהים  
 את המכתש אשר בלחו  
 ויצאו מני מום וישת  
 ותשברו חו ויחיו על כו

קרא שמעון עז חקורא י  
 אשר בלחו ער חוס חנה  
 וישפט אתו שראל במו  
 פליטתים עשרים שנה  
 וילך שמעון עתה ויקרא  
 שם אשה זונה ובא אליה  
 לעיתים לאמר בא שמעון  
 חנה ויטבבו ויאבדו כל  
 הלולה בשע הער  
 ויתחרשו כל הלולה לאמר  
 עד אור חבקר וחרגנו  
 וישכם שמעון עד חצ  
 הלולה ויקסם בחצי הלולה  
 ויאחז ברלתות שע  
 העיר ובשתי המזוות כי  
 ויסקעם עם הברוח וישם  
 על כתפיו ועלם אר ראש  
 חחר אשר על פני חברו  
 ויהו אחרי כן ואתה אשן  
 בעל שר קו שמח הלולה  
 ועלו אליה סרע פליטתים  
 ויאמרו לה פת אותנו ורא  
 במה כחו גדול ובמה ניב  
 לו ואסרנוהו לענתו כי  
 ואנחנו נתולד איש אר  
 ומאח בסוף ותאמר הלולה

ויעלחו ב' מן הסלע אל נכונדיאני מלך  
 בב' ס' ד' מיהו ס'

ויאסרוהו ג' ב' חל בשעם עבונים ויאחזוהו  
 פליטתים ויבא יחיה עליהם

ח' וסומנהו דמים דמים חתמני בות  
 מאב כ' וחד וחוס חמלך ס'

אל שמשון הגדולה לא  
במה כחך גדול וכמה תאסר  
לענותך ויאמר אלהי  
שמשון אסור אסור בשבעה  
יתרום לחוס אשר לא חרבו  
וחליתו וחריתו באחד כי  
האדם והעלולה סרני כי  
פלשתים שבעה יתרום  
לחוס אשר לא חרבו כי  
ותאסר חובבם ויה ארבושך  
להבחר ותאמר אלהי  
פלשתים עליך שמשון  
ונתק את חיתרום באשר  
ונתק פתול הנתפחת פחרו  
אשר לא נודע כחך ותאמר  
הלילה אל שמשון הנח  
התלתביו ותדבר אלו פוזים  
עתה הגדלה לאו במה  
תאסר ויאמר אלהי אם  
אסור אסורניו בעבדות  
חדשים אשר לא נעשה  
בחס מלאכה וחריתו וחריתו  
באחד האדם ותקח הילדה  
עבתיים חדשים ותאסרהו  
בהם ותאמר אלו פלשתים  
עליך שמשון והארבושך  
בחר ונתקם מעל זרעתי  
בחוט ואתאמר הלילה אל

ל  
חט  
וחד  
מל

והחבל  
עולם

ל

ל

ל  
מל

ח  
וכל  
חולת

ומלה  
דכות

ל  
חרי

שמשון עדי הגדלה תב  
ותדבר אלו פוזים הגדלה  
לו במה תאסר ויאמר אלהי  
אסתארג את שבעה חלפות  
ראשי עסקי מסכות ותתקע  
ביתך ותאמר אלו פלשתים  
עליך שמשון ויקץ כי  
משנתו ונסע את היתד  
הארג ואת חמסכות ותאמר  
אלו אף תאמר אהבתך  
ולבך איז אתי זה שלש  
פעמים התלתביו ולא  
הגדת לו במה כחך גדול  
ויחיו ביה עיקה לו בדבריה  
כל הימים ותאלצה ותתקע  
נפשו למות והגדלה את  
כל לבו ויאמר לה מורה  
לא עלה עלי ראשו כי  
ניוד אלהים אני מכטו  
אמי אסור חתיו סר ממני  
כחן וחריתו וחריתו ככל  
האדם ותראה הילדה כי  
הגיד לה את כל לבו  
ותשלח ותקרא לסרני  
פלשתים לאמר עליו  
הפעם בהנהגה לה את כל  
לבו ועליו אלהי סרני כי  
פלשתים ועליו הפסר

ל

ל  
חט  
וחד  
מל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל  
חט

בסיב

כטוב  
ל

ביתו ותשענו על ברית  
ותקרא לאש ונתגלה את  
שבעה חלפות ראשו ותחל  
לענותו ויסקר כחן מעליו  
ותאמר פלשתים עליך  
שמשון ויקץ משנתו ויאמר  
אני כפעם כפעם ויאמר  
והוא לא ידע כי יתק סר  
מעליו ויאחרו והו פלשתים  
והנקרו את עינו ויהיה  
אותו עתה ויאסרוהו  
בנחשתים והו קטווח בכות  
האסירים והחל שער  
ראשו לצמח כאשר גילה

וסרני פלשתים נאספוי  
לזכור כחך גדול לדניו  
אלהיהם של שמחה ויאמרו  
נתנו אלהינו כידני את  
שמשון אויבנו ויראו  
אתו העם והללו את  
אלהיהם כי אמרו נתנו  
אלהינו כידני את אויבנו  
ואת מחוץ ארצנו ואשר  
הרבה את חלליו והו  
כי טוב לבס ויאמרו קראו  
לשמשון וישח קדניו וקראו  
לשמשון מבית האסירים

ל

ל  
חט  
וחד  
מל

ל  
מל

ל

חאסורים  
קר

ל  
חט  
וחד  
מל

ל

ל

חאסורים  
קר

כטוב ל דפ והיו כי טוב לבס כת לב אמנו  
כטוב לארצנו לב חמלך ס

ולבך ה איז אתי כי איז ענין דהטאונך ושמע ענין  
וראו זרות אל תבחר על פיך ס

ונתק ל כאשר ונתק ונתק מאחורי וחחוט המשלש  
ולא חגות ב ואשלהך בשמחה בנחך בחך גדול ס









עלות בני ישראל למאן מערים  
עד הימים הזה שומותכם  
עליהם עזוב דברו

י  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

ויצאו כל בני ישראל ותקח  
העדה כאיש אחד למנו  
וערבארי שבוע וארץ חגלעד  
אליהוזה המצפה ויתועבו  
פנות כל העם כל שבטו  
וישראל בקהל עם האלהים  
ארכע מאות אלף איש  
רגלו שלף חרב

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ

וישמעו בני בנימין כו  
עלו בני ישראל המצפה  
ויאמרו בני ישראל אל דברו  
איכה נהיתה הרעה  
הוא אתו עוה איש חלו  
איש האשה הנרעה  
ויאמר הגבעתה אשר  
לבנימין באתי אני ופולגשו  
ללון ויקמו עלו בעלי  
הגבעתה ונסבו עלו את  
הבית לולח אתו המו  
להרגו ואת פולגשו ענו  
ותקמת ואחו בפולגשו  
ואנתחך ואשלחה בכל  
שדה נחלת ישראל כו

יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

עשו זממה ונבלה בו ישראל  
הנה כלכם בני ישראל  
הקול לכם דברו עצה חלם  
ותקסבלה עם כאיש כו  
אחד לאמר לא נלך איש  
לאחלו ולא נסור איש  
לבתו ועתה זה הדבר  
אשר נעשה לגבעת עליה  
בגורל ולקחנו עשרה  
אנשים למאה לכל  
שבטו וישראל ומה  
לאלף ואלף להכבה  
לקחת עדה לעם לעשות  
לבו אם לגבע בנימין בכל  
הנבלה אשר עשה י  
בני ישראל ויאסף כל איש  
ישראל אל העיר כאיש  
אחד חברים

י  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

וישלחו שבטו וישראל  
אנשים בכל שבטו בנימין  
לאמר מה הרעה היתה  
אשר נהיתה בכם ועתה  
תני אתה אנשים בני  
כלי על אשר בגבעת  
ונמיתם ונבערה רעה  
מני ישראל ולא אבו  
בנימין לשלע בקול

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

אחיהם בני ישראל די  
ויאספו בני בנימין מו  
הערים הגבעתה לצאת  
למלחמה עם בני ישראל  
ויתפקדו כל בנימין ביום  
ההוא מה ערום עשרים  
ויששת אלף איש שלף  
חרב לבר מושבו הגבעת  
התפקדו שבע מאות  
איש בחור מכל העם  
היה שבע מאות איש  
בחור אטרודומונו כל  
זה קלע באבו אל  
השערה ולא וחטא

ל

ואישו ישראל התפקדו  
לבר בנימין ארכע מאות  
אלף איש שלף חרב כל  
זה איש מלחמה ויקמו  
ויעלו בית אל וישאלו  
באלהים ויאמרו בני  
ישראל מועל לנו בתחלה  
למלחמה עם בני בנימין ויאמר  
יהוה יהודה בתחלה ויקמו בני  
ישראל בפקדונתו על הגבעת  
ויצא איש ישראל למלחמה  
עם בנימין ויערכו אתם  
אישו ישראל מלחמה אל

ל

איש רגלו ד ויתועבו וילכד דוד וחבירו  
וינס אדם מלפני ישראל

י קרו ולא כותב בני פרו אושכו בני עבאות  
דמלכים באים לח אלו אלו נ

על הגבעת ב ויקמו בני ישראל אלף אחד



כלה עיר השקמה ואיש  
וישראל הפך ויבדל איש  
בבניו פיראם פיראם עליו  
הרעה ופניו לפני איש  
וישראל אל הדרך הפדבר  
והמלחמה חרב ויתחו  
ואשר מה ערים משחוקים  
ואותובתו כו כתר אתי  
בנימו הרדופחו מניחה  
הדרוכהו עד נכח הובעה  
מפוחו שמשחוקים  
שמשך עשר אלף איש את  
כל אלה אנשוחול והפני  
ותסו המדברה אל סלע  
הרמון ויעללהו בכסלות  
חמשת אלפים איש וחביו  
אחריו עד גלעם ויבנו ממנו  
אלמס אשחיהו כל הנמלים  
מבניו עשרים וחמשה  
אלף איש שלק חרבבוט  
חורא את כל אלה אנשי  
חול ופניו ותסו המדברה  
אל סלע הרמון ששמאת  
אישו שבוכסל ערמון ארבעה  
חר שנים ואיש וישראל שני  
אל בני בנימו ויבנו לפוחוב  
מעיר מנס ערבהמה ער  
כל הנמצאות כל הערים

ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ  
לו  
לז  
לח  
לט

הנמצאות של חזק  
ואיש וישראל נשבע  
בפעפה לאמר איש ממנו  
לאיתובתו לבנימו לאשה  
ויבא העם בית אל ושכן  
שם עד הערב לפנה אלחום  
וישא אוקולס וחבבו בכר  
גדה ויאמרו למה יחזק  
אלה וישראל היתה ואת  
בישראל להפקד היום  
מישראל שבט אחר ויחזק  
ממחרת וישכמו העם  
ויבנו שם מוכחתי עליה  
עלות ושלמים  
ויאמר בני ישראל למי אשר  
לאעלה בקול למפל  
שכנו וישראל אל חזק  
כיה שבו עת הגדולה היתה  
לאשר לאעלה אל חזק  
הפעפה לאמר מות וימת  
וינחמו בני ישראל אלס  
בנימו אחו ויאמו הגדע  
היום שבט אחר מישראל  
מחנעשה להם לנותים  
לכטוס ואנחט נשבענו  
בחוזה לבלתת להם  
מכנתינו לנשים ויאמרו

ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ  
לו  
לז  
לח  
לט

מי אחד משוכנו וישראל  
אשר לאעלה אל חזק  
הפעפה ויהי לאכטאיש  
אלה מחנעתי שאלע  
אל חזק היתה הפקד העם  
ודעה איש שם איש מושיב  
יב של ער וישראל שן  
הערה שנים עשר אלף  
איש ממנו חזק ויעו  
אותם לאמר לבני חזק  
איתו שבו ויב של ער לפי  
חזק וינשום ויחזק ויחזק  
חזק אשר תעשו פלדור  
וכל אשר יהי עת משוכנו  
תהרבו וינשום ויב של ער  
גלעם ארבע אלף ויבנה  
בתולה אשר לא סיעה  
איש לא שני בכר ויבאו  
אותם אל חמחנה שלה  
אשר בארץ כנען

וישראל כל הער ויבנה  
אל בני בנימו אשר בסלע  
רמו ויבנו אלהם שלום  
וישב בנימו בעת ההוא  
והיה להם הנשים אשר  
חזק משוכנו ויב של ער ויב  
מצאו להם קבוי ויעט נחס

וישא קולם ויבא חזק ויחזק ויחזק ויחזק  
וישא את עניו ויחזק ויחזק ויחזק

בקהל ויבא חזק ויחזק ויחזק ויחזק  
הלכתו לא יבא בקהלך

חזק ויחזק ויחזק ויחזק ויחזק  
ויחזק ויחזק ויחזק ויחזק





וּבָא אִישׁ אֶל הַיּוֹם אֵלָיו  
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כִּי אִמְרֵי יְהוָה  
הִנְנֵה נִגְדְּלֹתֶיךָ אֶל בֵּיתִי  
אֲכִיב בְּחַיֹּתָם כַּמַּעֲרֹסִים  
לְבֵית פְּרַעֲיָה וּבְחַד אֲתוֹ  
מִכָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֹא  
לָבוֹן לְעֵלֹת עַל מִזְבֵּחוֹ  
לְהַקְטִיב קַטְרֹת לַשָּׁמַיִם  
אֲפֹדֵי לְפָנַי וְאֶתְנֵה לְבֵיתִי  
אֲכִיב אֶתְכֶם אִישׁ בְּנֵי  
יִשְׂרָאֵל לִמְחָה תִבְעֵטוּ  
בִּזְבוּחֵי מִנְחֹתַי אֲשֶׁר לִי  
עֲמִיתֵי מַעֲזֹן וְתַכְבְּדוּ אֶת  
בְּנֵי מַמְצֵי לְהַבְרִיאֲכֶם  
מִרְאשׁוֹת כָּל מִנְחַת יִשְׂרָאֵל  
לְעַמִּי לְכוּ נָא סִיחוּ אֵלָיו  
יִשְׂרָאֵל אֲמֹר אֲמַרְתִּי  
בְּיַתְדֵי בָּיִת אֲכִיב וְתַחֲלִבוּ  
לְפָנַי עַד עֶלְמִים וְעַתָּה נָא־  
יְהוָה חִלְּלָה לֹא בִּזְמוּנֵי  
אֲכִיב וּבְנֵי יִקְלֵה הִנֵּה  
נָמוֹס בַּאִיִּם וַיִּגְדַּעְתִּי אֶת  
זֵרְעֵיךָ אֶת זֵרַע בָּיִת אֲכִיב  
מִחַיֹּת יִקְוֹן בְּבֵיתְךָ וְחַבֵּטָה  
עַד מַעֲזֹן כָּל אֲשֶׁר יוֹסִיב  
אֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶחֱיֶה יִקְוֹן  
בְּבֵיתְךָ כָּל הַיָּמִים וְאִישׁ  
לְאֶבְרֹת לְךָ מִעַם מִזְבֵּחוֹ

עַל אֶת אֶלְקָנָה וְאֶת אֲשֵׁתוֹ  
וְאֶמְרֵי שֵׁם יְהוָה לְךָ וְרַע  
מִזֶּה אִשָּׁה הִזְאת תַּחַת־  
הַשָּׂאֵלָה אֲשֶׁר שָׂאָל לַיהוָה  
וְתַלְכוּ לְמִקְוֵי מִפְקָדֵי  
יְהוָה אֶת חֲנֹה וְתַחַד וְתַלְדוּ  
שְׁלֹשָׁה בָנִים וְשֵׁמוֹת בָּנֹת  
וְיִגְדַל חֲנָנִי שְׁמוֹ אֶל עַם  
יְהוָה: וְעֵלְיוֹן יִקְוֹן  
מֵאָד וְשָׂמַע אֶת כָּל אֲשֶׁר  
וַעֲשׂוּ בְנֵי לְבֵית יִשְׂרָאֵל  
וְאֶת אֲשֶׁר יִשְׁכָּבוּ אֶת  
הַנְּשִׁים וְעַבְדָּוּת פֶּתַח אֹהֶל  
מוֹעֵד וְאָמַר לֵהֵם לְמַעַן  
תַּעֲשׂוּ כְּדַבְרֵי הָאֱלֹהִים  
אֲנִי שָׂמַעְתִּי אֶת דְּבָרֵיכֶם  
רַעִים מֵאֶת כָּל הָעָם אֱלֹהִים  
אֲלַפְנֵי מִלּוֹא טוֹבָה הִשְׁמַעְתִּי  
אֲשֶׁר אֲנִי שָׂמַע מְעַבְרֵי הַיָּם  
עַם יְהוָה אֲסִיחֲטָא אִישׁ  
לְאִישׁ וּפְלִלֵי אֱלֹהִים וְאִם  
לִיהוָה וְחַטָּא אִישׁ מִן  
וְתַחֲלִלֵי לֹא אִישׁ שָׂמַע עוֹלֵל  
לְקוֹל אֲבִיחַס כִּי חַפֵּץ יְהוָה  
לְהַמִּיתָם וְהַנְּעִיר שְׁמוֹ אֶל  
הַלֵּךְ וְגַדְלֵי טוֹב גַּם עַם  
יְהוָה וְגַם עַם אֲנָשִׁים:

יְהוָה אֶת פְּנֵי עָלוֹת הַפְּהִי וְכַעֵ  
עָלוֹ בְנֵי בְלִיעַל לֹא יִהְיֶה עֹת  
יְהוָה וְכַעֵ שִׁפְטֵי הַכַּהֲנִים אֶת  
הָעַם כֹּל אִישׁ זָכָה וּזְכָה וְכָא  
נִעַר הַכַּהֲנִים כִּבְשֵׁל הַבָּשָׂר לִי  
וְחִמּוֹל גְּשֵׁל שְׁשֵׁנִים בְּיָדוֹ  
וְחִכָּת בְּכֹאֹר אוֹ כְּדוֹר אוֹ  
כִּי לָחַת אוֹ כְּפָרוֹר כֹּל אֲשֶׁר  
וְעִלָּה חִמּוֹל גְּשֵׁל חַבְזוֹ בְּיָדוֹ  
כְּכַדֵּי עֲשׂוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל לִי  
חַבְאִים שִׁסַּם בְּשָׁלָה גַם בְּטָרֵם  
יִקְטְרוּ אֶת חֲלֵב וּבְאֵנַעַר  
הַכַּהֲנִים וְאִמְרֵי לְאִישׁ הַזֵּבַח תִּתֵּן  
בְּשָׂר לְעֵלֹת לִכְהֹן וְלֵאֲקִיחַ  
מִמֶּנִּי בְּשָׂר מִבְּשָׂרִי אֲסַחֲתוּ  
וְאָמַר אֵלָיו הֲאִישׁ קִטְרֵךְ  
וְקִטְרוֹן כִּי מִסֵּךְ חֲלֵב וְקִיחַ  
לְךָ בְּאֶשֶׁר תֹּאמֶה נִפְשֶׁךָ -  
וְאִמְרֵי לֹא כִי עַתָּה תִּתֵּן וְאִם  
לֹא לְקַח וְבַחֲוֹקָה וְתֵלֶךְ  
חֲטָאת הַנְּעִירִים גְּדוֹלָה מֵאֵד  
אֶת פְּנֵי יְהוָה כִּי נָא עוֹה אֲנִשִׁים  
אֶת מִנְחַת יְהוָה וְשְׁמוֹ אֶל  
מִשְׁרַת אֶת פְּנֵי יְהוָה נִעַר חֲנִיךְ  
אֲפֹדֵי כְּדֹם עֵל קִטְוֹ תַעֲשֶׂה  
לֹא אֲמִי וְהַעֲלֵתָה לֹא מִיָּמוֹס  
זְמוּמָה בְּעֵלֹתָה אֶת אִשָּׁה  
לְזָכָה אֶת זָכָה חִימּוֹס וְכִלְכֵּךְ

י  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

י  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט

יזחור ג ב חס וחדל מל ובהר אתו חמאה ודבש  
כי בטרים ידע כי תינצר מל

וטוב ה קמינ וסומעונו טלויה בחידא פרא  
ואשכח חמאה

מעון ד וסומעונו והבעת תבעטו לבוא למשח  
וכל שם קרייה דכיתחון



ויעשרו לו כספים ויהי לו חלק

ויעשרו לו כספים ויהי לו חלק
ויעשרו לו כספים ויהי לו חלק
ויעשרו לו כספים ויהי לו חלק

ח

ח
בנביא

בביתך העבדתי עני
אני והיה בלא אל הכחנה
ורא אהפל שותים כי אמר
בא אל הים אל הכחנה
וראמר ואל לני כי אהיה
באת אתגור שלום סא
לני מרועלני מן האלהים
סאמרם האלה אלהים
הוא היום הקמים את
מערנים בכל מכה במדבר
התחילן והיו לאנשים
פל שותים פון מעבדו לעבדים
כאשר עבדו לכם והיה
לאנשים וכל חמתם והיה
פל שותים ותנו וישראל
ונסו איש של אהליו ותהן
המסדה וזה מאד ופל
מישראל שלשים אף
רבי וראו אלהים נלקח
ושנו בני עלינות חפני
ופיטוס ורכן איש בעמון
מחמעריבד ובא שלה
ביום תהו ומהו קרעים
וארמה עלד אשר ובוא
והנה עלו וישב על הכסא
יד דהל מעפה קהיה לבו
חיד על ארון האלהים
והאי שבאלהגד בער

ל
ב
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ותעק כל העיר ושמע
עלי את קול הצעקה ושמע
מה קול ההמון הזה והאיש
מה דובא ונגד לעלועל
בותשעים ושמנה שנה
ועינו קמה ול אכול
לראות והאמר האיש
אל על אנכי הבא מן
המערכה ואני מזה מענה
נסתו היום והאמר מה יהיה
הדבר בני ויעז הקבשך
והאמר גם ישראל לפני
פל שותים גם כנפח וזה
היתה בעם וגמי שני בניך
מתו חפני ופועוס וארון
האלהים נלקחה

כד
וכל
דסל
לעז
ולחית
דכות
ב מ
ח

והיו כחזכירו את ארון
האלהים ופל מעלהנסא
אחזית בעתיד השער
ותשני מפר קתו ומת בני
יקוח איש וכבד והוא שפני
את ישראל ארבעים שנה
וכלתו אשת פונחס ויהיה
ללת ותשמע אתה שמועה
אלה לקוח ארון האלהים
וכתחמיה ואישה ותכרע
ותיר בני עהפני עליה ערוח

י
בט
בסיפ
ל
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ל
סח

ויבא יג ב מל ותשעה חל המנהג ויבא שאר הערות פתחו שערים ונדעה נדרכה כמלני מלד הצפון ועמו
מנער שנים בו שאר שערים וישועז ג ב חס וחד מל ויבא בקרבנו אל תחולש ממנו ואמר ביום

וכעת מותה ותדברנה הנעבות  
עליה אל תיראן כי בו ודת  
ולא ענתה ול אשתה לכה  
ותקרא לנער אונכבול כי  
לאמר גלה כבוד מישראל  
אלה לקח ארון האלהים  
ואל חמיה ואשה ותאמר  
גלה כבוד מישראל כי  
נלקח ארון האלהים

ופלשתים לקחו את ארון  
האלהים ויבאחו מאבן  
הער אשדוד והיקחו  
פלשתים את ארון  
האלהים ויבאו אתו בות  
דגון ויצעו אתו אצל דגון  
וישכמו אשדודים ממחרת  
והנה דגון נפל לפני ארעה  
לפני ארון יהוה ויקחו את  
דגון וישכמו אתו למקומו  
וישכמו בכקר ממחרת  
והנה דגון נפל לפני ארעה  
לפני ארון יהוה ויאשי  
דגון וישתובפות נרו כי  
כרתות אלה מפתו רק  
דגון נשאר עליו עליו  
לאחר כן כהני דגון וכל  
הכאים בות דגון על מפתו

דגון באשדוד ער היום  
הזה  
ותכבד יד יהוה אלה אשדודים  
וישמס ויך אתם בעפלים  
את אשדוד ואת גבולותיה  
ויראו אנשור אשדוד כי  
כונ אמרו לאישב ארון  
אלהי וישראל עמנו כי  
קשתה ידו עלנו ועל דגון  
אלהינו וישלחו ויאספו  
את כל סרני פלשתים כי  
אלוהם ויאמרו מהנעשה  
לארון אלהי וישראל כי  
ויאמרו ונתוסב ארון אלהי  
וישראל ויטבנו את ארון  
אלהי וישראל

ויהי אחר מהסבנו אתו  
ותהו ויד יהוה בער מהחמה  
גדולה מאד ויך את אנשו  
הער מקטן ועד גדול  
וישתרו להם עפלים כי  
וישלחו את ארון האלהים  
עקרון ויהו כבוא ארון  
האלהים עקרון ומיעקו  
העקרנים לאמר הסבו  
אלו את ארון אלהי כי  
וישראל להמיתנו ואת  
עמרו וישלחו ויאספו

את כל סרני פלשתים כי  
ויאמרו וישלחו את ארון  
אלהי וישראל וישב כי  
למקומו ול אמות אתו  
ויאת עמי כיהותה מחומת  
מות בכל הער כבדה מאד  
יד האלהים שם ויה אנשים  
אשר לאמתו חפז בעפלים  
ותעל שועתה ערה שמים  
ויהו ארון יהוה בשדה  
פלשתים שבעה חרשים  
ויקר און פלשתים לכהנים  
ולקסמים לאמר מהנעשה  
לארון יהוה הודיענו במה  
נשלחנו למקומו  
ויאמרו אסמ שלחום  
את ארון אלהי וישראל  
אלת שלחו אתו ריקם כי  
השב תשיבו לו אשם אז  
תרפאו ונודיע לכם למה לא  
תסורו מכם ויאמרו מה  
האשם אשר נשוב לו  
ויאמרו מספר סרני פלשתים  
חמשה עפלו וחד וחמשה  
עכברו וחד כי מגפה אחת  
לכלם ולסרני כסו עשותם  
עלנו עפלוכם ועלמי כי  
עכברכם המשוחותם את

ויסברו ג ויחדו אל בני דן את ארון ממשיכו  
והזה

ואת עמי ד ולי אמת אתי לחמיתני ואת עמי  
ויאנינו ואת עמי יודו

וישלחו ד וסומחו עקרון בחבלים לבשר וחבירו נ  
וכל אוריתא דכור ב מא וישלחו האנשים

הארץ ונתתם לא יהו ישראל  
כבוד אולי קל את גרו  
מעלכם ומעל אלהיכם ומעל  
אתכם וזאת תכבוד את  
לבכם כפאשר כבוד מערם  
ופרעה את לבם חלוא  
כאשר התעלל בהם ל  
וישלחם וילכו ויעתה קחו  
ועשו עגלה חדשה אחת  
ושתי פרות עלות אשר לא  
עלה עליהם על ואסרתם  
את הפרות בעגלה ויהי שם  
בעהם מאחריהם הבותה  
ולקחתם את ארון יהוה  
ונתתם אתו אלה עגלה  
ואת כל הזהב אשר השבתם  
לאשם תשמו כארץ  
ב צדו של חתם אתו ויהי  
וראותם אם דרך גבול  
ועלה בית שמש הוא  
עשה לנו אתה כעדה הגדולה  
הוא אתו אם לא תרענו  
לאנרו נגעה פני מקרה  
הוא הנה לנו ועשו  
ס אנשים כזו וקחו שתו  
פרות עלות ונאסרום ל  
בעגלה ואת בנייהם כל  
בבית ושמו את ארון יהוה

ב  
כת  
סעני  
ד  
חל  
וכל  
דמות  
במ  
1  
ס  
ב  
ד  
חל  
וכל  
חלה  
דמות  
ב  
כת  
סעני

אלה עגלה ואת הארץ  
ואת עבדו יהיה ואת  
עלמו טחתי הסו שרעה  
חפזות בדרך על דרך בית  
שמש כמסלה אחת הלו  
הלך וגעול אסרו ומח  
ושמאול וסרני פלשתים  
הלכים אחריהם עגבול  
בית שמש ובית שמש  
קצרים קציר חטים כ  
בעמק וישאו את עיניהם  
ויהו אתה ארון וישמחו  
לראותיה עגלה באה אל  
שדה יהוה שעתה שמשו  
ותעמר שסו שם אבו  
גדולה ובקעו את עני  
העגלה ואת הפרות העלו  
עלה ליהוה  
והלויס הוה ויהו את  
ארון יהוה ואת הארץ  
אשר אתו אשר כבו כל  
זהב ושמו אל האבו  
הגדולה ואנשו בית שמש  
העלו עלות ונתתם ונתתם  
ביום הקוא ליהוה וחמשה  
סרני פלשתים דאו ושבו  
עקרוו ביום ההוא  
ואלה טחתי הזהב

ל  
ה  
ל  
ד  
חל  
וכל  
דמות  
במ  
1  
ס  
ב  
ד  
חל  
וכל  
חלה  
דמות  
ב  
כת  
סעני

אשר השבו פלשתים  
אשם ליהוה לאשדוד  
אחד לעה  
אחד לאשקלון  
אחד לגת  
אחד לעקרון  
אחד ועבדו יהיה  
מספר כל עריו פלשתים  
לחמשת הסרנים מער  
מבצרו ועד כפר הפרזי  
ועד אכל הגדולה אשר  
הנחו עליו את ארון  
יהוה עד היום הזה בשדה  
יהוה שעתה שמשו ויהי  
באנשו בית שמש כראו  
בארון יהוה ויהי בעם  
שבעים איש חמשים  
אלף איש ואת אכלו העם  
כוחה ויהוה בעם מכה  
גדולה והאמרו אנשו בית  
שמש מי יוכל לעמד לפני  
יהוה האלהים הקדוש  
היה ואר מקוועה מעלנו  
וישלח מלאכים אל  
השבו קרותו עריוס לאמר  
השבו פלשתים את ארון  
יהוה הלו העלו אתו  
אלכם ויבאו אנשו בית

ל  
ה  
ל  
ד  
חל  
וכל  
דמות  
במ  
1  
ס  
ב  
ד  
חל  
וכל  
חלה  
דמות  
ב  
כת  
סעני

ואת כלי ב ואת כלי הזהב את ים הנחשת  
ואת העמודים

ולא סרו ב ולא סרו ימין ושמאל ולא סרו  
מצות המלך כ כלי הזהב ב ולקחתם ויעז  
משב

ואל מי ד ועלה מעלנו תדמיון אל תדמיוני  
ואל מי מקדשים ת

קריית יערים ויעלו את ארון  
יהוה ויבאו אתו אל בית  
אבנר בבגבעה ואת אלעזר  
בן קרי שור שמר את ארון  
יהוה

ויהיו כליוס שבנתה ארון  
בקריית יערים וירבו חלמים  
ותחיו עשרים שנה וינהו  
כל בית ישראל אחר יהוה  
ויאמר שמואל  
אל כל בית ישראל אמר  
אסביל לבבכם אתם  
שבים אל יהוה הסירו את  
אלהי העבר מתוככם  
ודעו שאתו חרות חלמי לבבכם  
אל יהוה ועבדו לו לבד  
ותגד אתכם מיד פלשתים  
והסירו בני ישראל את  
הבעלים ואתה עשותות  
ועבדו את יהוה לבד

ויאמר שמואל קבץ את  
כל ישראל המצפתה  
ותגד ללביעבים אל יהוה  
ותקבצו המצפתה וישאבו  
מיט ומשכבו לפני יהוה  
ותצמו בתחתיה והאמרו  
שם חטאנו ליהוה וישפט

שמואל את בני ישראל  
במצפה וישמעו פלשתים  
כי התקבצו בני ישראל  
המצפתה ויעלו סרני  
פלשתים אל ישראל  
וישמעו בני ישראל  
ויראו מפני פלשתים כי  
ויאמרו בני ישראל אל  
שמואל אל תחר שבמנו  
מועק אל יהוה אלהינו  
וישענו מיד פלשתים  
ותקח שמואל טלה חלב  
אחר ויעלה עליה בליל  
ליהוה ומועק שמואל  
אל יהוה בער ישראל  
וישענו ויהוה החי שמואל  
מעלה העולה ופלשתים  
נגשו למלחמה בישראל  
וידעס יהוה בקול גדול  
ביום ההוא על פלשתים  
ויהמס וינגפו לפני ישראל  
ויצאו אנשי ישראל למנו  
המצפתה ויבאו את  
פלשתים ויבוסעד מנסת  
לביתנו ויקח שמואל  
אבן אחת וישם בין המצפה  
ובין חשו ויקרא את שמה  
אבן העזרה ויאמר עזרה

ערכו יהוה ויבגועו פלשתים  
ולא יספו עוד לבוא בגבור  
ישראל ותהווד יהוה  
בפלשתים כל ימי שמואל  
ותשכנה הערים אשר  
לקחו פלשתים מאת ישראל  
לישראל מעקר ושרת  
ואת גבול הער לוישראל  
מיד פלשתים והיו שלום  
בין ישראל ויבן האמרו  
וישפט שמואל את ישראל  
כל ימי חייו ותלך מנו שנה  
בשנה וסבב בית אל והגל  
והמצפה וישפט את ישראל  
את כל המקומות האלה  
ותשכנו הדמה כי שם  
בית ושם שפט אתו שם  
ישראל ובדשם מוצח  
ליהוה  
והובא שרוקו שמואל  
וישם את בניו שפטים  
לישראל והיה שם בנו  
הבכור ואל ושם משנהו  
אבנה שפטים בבאר שבע  
ולא יהלכו בנוס רבו ויטו  
אחרי הבעז ויקחו שחר  
ויטו משפט  
ותקבצו כל ימי ישראל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס

וכל  
משחת  
למך  
כוח  
ב  
א  
ועלו  
י  
י  
בספ  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א  
א

ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס

סבב וסבב ו והלך ונדי שער סבב אל רוח הים  
וסבב וסבב ונדי שער סבב אל רוח הים

ויקרא את שמה ב אבן העזרה ויקרא

קבצו ב ויאמר שמואל אסט עב דישו קהל  
ויא וקבצו מכל ישראל דסק

ויאמר שמואל הדמתה  
ויאמר אליו הנה אתה זקנה  
וכניף לאחלבי בדרכיך עתה  
שומה לנו מלך לשפטנו ככל  
הגוים ויהי ענה דבר בעוני  
שמואל כאשר אמר תנה  
לנו מלך לשפטנו ותפלל  
שמואל אליהו

ויאמר יהודה אל שמואל  
שמע בקול העם לכל אשר  
ואמר אליך כו לא אתך  
מאסו כי אתי מאסו מלך  
עליהם ככל המעשים אשר  
עשו מיום העליתו אותם  
ממצרים עד היום הזה כי  
ויעבדו עבדו אלהים אחרים  
כזה מה שקם גס לך ועתה  
שמע בקולם אך כה הער  
תעור בהם והגדת להם כי  
משפט המלך אשר ימלך  
עליהם ויאמר  
שמעו את כל דברי יהודה  
אל העם השאלים מאתו  
מלך ויאמר זה  
יהיה משפט המלך אשר  
ימלך עליכם את בניכם יקח  
ויקם לו במתותיו ובכרשיו

ורצו לפני מלכיהו וישם  
לו שרי אלפים ושרי חמש  
ולח שתי שורות קצת  
קצתו ולעשות בלתי לחמתו  
וכלו דכבו את בני תוכם וקח  
לך קחות ולטבח ותול אפות  
ואת שריתוכם ואת כרמיתם  
והתוכם הטובים יקח ונתן  
לעבדיו וזרעכם וכרמיתם  
ועשרונתו לסדוקי  
ולעבדיו ואת עבדיכם ואת  
שפוחיתכם ואת בחוריכם  
הטובים ואת חמוריכם וקח  
ועשה למלאכתו עאנכם  
ועשרו אתם תחולו לעבדים  
ויעקתם ביום ההוא מלפני  
מלכם אשר בחרתם לכם  
ולא יענה ויהי אתכם ביום  
ההוא וימאנו העם לשמע  
בקול שמואל ויאמרו  
לא כי אסור יהי עלינו  
והיונוג ויהי עלינו  
ושפטנו כי אלפנו  
ונלחם את מלכותנו שמע  
שמואל את כל דברי העם  
וידברם באזני יהודה

ויאמר יהודה אל שמואל

שמע בקולם והמלכת להם  
מלך ויאמר שמואל אל  
אנשו ושרי אלכו איש  
לערו

והוא איש מבנימין ושמו  
קיש בן אביאל בן ערו  
בן בכורת בן אפוח בן איש  
וימונו בן חול וזו היה  
בן ושמו שאול בן חורוט  
ואח איש מבני ישראל טוב  
ממען משבמו ומעלה גס  
מכל העם ותאבדנה הי  
האתנות לקיש אבי שאול  
והאמר קיש אל שאול בנו  
קחנא אתך את אחר  
מחנערים וקום לך בקש  
אתה אתנות ויעבר בחר  
אפרים ויעבר בארץ שלשה  
ולא מצאו ויעברו בארץ  
שעליתם אחו ויעבר בארץ  
וימונו ולא מצאו ויהי באו  
בארץ צן ושאל אמר  
לנערו אשר עמו לכה כי  
ונשוכה פוחחל אכו מו  
האתנות והג לנו ויאמר  
לו הנה נא איש אל חס  
בער הוא אתו ודאושנכו  
כל אשר ידבר בוא ובו

מבנימין  
זר  
לל  
ראש  
פס

מלח  
חס  
וכל  
אזר

ז  
ז

ז  
וכל  
את  
וסו  
פס

קיש ג' מו את האתנוג שלום ורדמוז תעתי  
משה אבד כוח ובקש חכמה 8

יקח ג' קמצ את בעלכי בנשך לא יתן בטעה  
אפרים יקח כוכל אתה וסופ כס דבות 8

ולא יעורר ה' ויעקובך אך יעקב אליו או יעקב אל  
והוא לעבדי קו אתי שם יעקו 8





### אלבט ישראל

קדאמרי יהוה אל יהוה ישראל  
אנכי העלותי את ישראל  
ממצרים ואעל אתכם מיד  
מצרים וזמר כלחממלכות  
הלחצים אתכם ואתם האט  
מאסתם את אלהיכם אשר  
הוא מושוע לבם מפל  
רעותי וכם וצרותיכם ו  
ותאמרו לו כי מלך תישע  
עלנו ועתה התרצבו לפני  
יהוה לשכטוכם ולאלפונם  
ויקרב שמואל את כל  
שבט ישראל וילכדי  
שכטכם ויקרב את  
שבט בנימין למשפחותיו  
ותלכדי משפחת המטרי  
ותלכדי שאול בן קיש  
ותכין שחור לא נמצא  
וישארו עוד ביהוד הבא  
עוד הלס אוש  
ותאמר יהוה הנה הוא  
נחבא אל הכלים ופרעו  
ויקחהו משם ויתנעב  
בנוך העס ותבוא מפל העס  
משכמו ועלה ויאמר  
שמואל אל כל העס  
הראיתם אשר בחור בו

ל  
ל  
חם  
:  
דא  
פס  
ל  
ל  
הס  
ל  
חם  
ה  
ה  
ל  
ל  
חם  
ל  
חם  
ל  
ל  
חם  
ל  
ל  
חם

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50

יהוה כי אין כהן בכל  
העס ופרע כל העס ואמרו  
יהוה המלך  
ותרפר שמואל אל העס  
את משפט המלכה וכתב  
בספר ונח לפני יהוה כי  
השלח שמואל את כל  
העס איש לביתו וגם  
שאול הלך לביתו ובעתה  
וילכו עמו החול אשר  
נגע אל הים בלבם וכוני  
בלועל אמרו מה ישענו  
זה וזכהו ולא חבו אלו  
מנהגיהו הכחירושו:

ויעל נחש העמוני ונחו על  
נביש גלעד ויאמרו כל  
אנשי בניש אל נחש כרת  
לנו ברות ונעבדה ויאמר  
אליהם נחש העמוני כי  
בו את אכרת לכם בנקוד  
לכם כל עינו ומיו ושמתיה  
חרפה על כל ישראל כי  
ותאמרו אלו זקני בניש  
הקף לנו שכעת נמים כי  
ונשלח אל מלאכים בכל  
גבור ישראל ואס איו  
מושוע אתנו ויצאנו אלך

ה כט  
ה ק  
ט  
ל  
ה  
ל  
חם  
ל  
חם  
ה  
ל  
ל  
חם  
ל  
ל  
חם  
ל  
חם  
ל  
ל  
חם  
ל  
ל  
חם  
ל  
ל  
חם  
ל  
ל  
חם  
ל  
ל  
חם

ותבאו המלאכים ובעת  
שאול ודברו הדברים באע  
העס וישאובל העס את  
קולם ויכבו וזעה שאול  
בא אחרי הבקר מה שרה  
ותאמר שאול מה לעסם  
וכבו וספידו את דברו  
אנשו ומיש ונתצק יהוה  
אלהים על שאול ושמע  
את הדברים האלה ותור  
אפו מאד ותקן צמה בקר  
ונתה חרות שליח בלכס  
וישראל כיר המלאכים  
לאמר אשר אננו ויצא אחיו  
שאול ו אחיו שמואל כוז  
ועשה לבקר חפל פחד  
יהוה על העס ויצאו באוש  
אחד ופקוקם בבוק ויהו  
בניש ראש לשלש אות  
אלף ואיש יהוה ושלשים  
אלף ואמרו למלאכים  
הבאים כהתאמרו לאיש  
נביש גלעד מהך תהיה  
לכם תשובע חכם וישמש  
ותבאו המלאכים ומגודו  
לאנשו בניש וישקחו ויאמר  
אנשו בניש מהר נצא אלכם  
ועשיתם לנו ככל חטוב בעיניכם

וישמחו ג קמלי ויצוה לאגשו נבישו ויהו כראוב  
כל העס ויבחו ביוב החוד 8

על שאול ח ומלח ויקס דוד ונכחו ויבחו ויגברו  
המלחמה וזכרו חיים ומגשח 8 אל הכלים 8  
העד הוא נחבא ונצת והלכת 8

הראיתם ג אשר בחור בו וזוה האיש העלה  
כי שלח בין המלצח 8

ויהי מקח ותושט  
 שאל אתה על שלש  
 ואשם ונכא ונתן המיתה  
 באשמת חזקו וכו' את  
 עמו ערומים ויהו ב' י  
 הנשארית ופ' צול אנשאו  
 ב' שנס וחד ויאמר העם  
 אל שמואל מי האמר י  
 שאול ומה עליו תנ' י  
 והנשם ועמתם ויאמר י  
 שאול לאחבת איש ביום  
 הזה כיהוים עשה יהוה י  
 תשועה בישראל ויאמר  
 שמואל אל העם לכו י  
 ונלכה הגלגל ונהי ששם  
 המלכה וילכו כל העם  
 חבלי וימלכו ששם את  
 שאול לפני יהוה בגלגל  
 ויבחו ששם ויבחו שלמים  
 לפני יהוה וישבח ששם י  
 שאול וכל אנשיו ויאל  
 ערמאד  
 ויאמר שמואל אל כל  
 ישראל הנה שמעתם בקולם  
 לבל אשר אמרתם לוי  
 ואמלק עליוכם מלך ועתה  
 הנה המלך מתהלך לפניכם  
 ואני זקנתי ושבתו בני הנם

אתכם ואני התחלתי לפניכם  
 פנעתי ערומים יהוה ונני  
 עני כ' נני יהוה ונני משוחו  
 את שוחמי לקחתו ויחמו  
 מילקחתו ואתמו עשקתי  
 אתמיר צותי ומיך מו י  
 לקחתו כפרו ואלו עני  
 פוא שוב לכם ויאמר הלא  
 עשקתנו ולא רצותנו ולא  
 לקחת מיד איש מאומה  
 ויאמר אליהם ער יהוה  
 בכם וער משוחו היום הזה  
 כילא מצאתם בידו י  
 מאומה ויאמר ער  
 ויאמר שמואל אל העם  
 יהוה אשר עשה אתכם שוח  
 ואת אהרו ואשר העלה  
 את אבותיכם מארץ מצרים  
 ועתה התיצבו ואשפוט  
 אתכם לפני יהוה את כל  
 ערקות יהוה אשר עשה  
 אתכם ואת אבותיכם י  
 באשר באו עקב מצרים  
 ויועקו אבותיכם אליהוה  
 וישלח יהוה את משה ואת  
 אהרן ויוציאו את אבותיכם  
 ממצרים ושבתו במקום

ויהי מקח ותושט  
 שאל אתה על שלש  
 ואשם ונכא ונתן המיתה  
 באשמת חזקו וכו' את  
 עמו ערומים ויהו ב' י  
 הנשארית ופ' צול אנשאו  
 ב' שנס וחד ויאמר העם  
 אל שמואל מי האמר י  
 שאול ומה עליו תנ' י  
 והנשם ועמתם ויאמר י  
 שאול לאחבת איש ביום  
 הזה כיהוים עשה יהוה י  
 תשועה בישראל ויאמר  
 שמואל אל העם לכו י  
 ונלכה הגלגל ונהי ששם  
 המלכה וילכו כל העם  
 חבלי וימלכו ששם את  
 שאול לפני יהוה בגלגל  
 ויבחו ששם ויבחו שלמים  
 לפני יהוה וישבח ששם י  
 שאול וכל אנשיו ויאל  
 ערמאד  
 ויאמר שמואל אל כל  
 ישראל הנה שמעתם בקולם  
 לבל אשר אמרתם לוי  
 ואמלק עליוכם מלך ועתה  
 הנה המלך מתהלך לפניכם  
 ואני זקנתי ושבתו בני הנם

ויאמר  
קד

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סה  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סה  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט

שיאלתם ב' ועתה הנה המלך חלג שיאלתם  
וחד ושיאלתם לו בשמי

ולכו כל העב' ג' הגלגל איש לביתו לאכל ולשתות  
והנה נתן ב' ועתה הנה המלך וכו' אלה

והנה מי ד' וסימנחון עשקתי ויבין שמועה דיאג  
והנה מי ויגה מי איז כמו אלה

שמואל כו לא יטש יחזיק את עמו  
תלים כו לא יטש יחזיק עמו

ויורא יורא ג מל כל ארמיניא ויקרא שמואל אריות שאג  
יחשפט הגדל ג חס בלשן אד אשר הגדל כו חרפו וגדלו מגדל ישועות

ובאתיכם גם עתה התנצבו  
וראו את חזקת הגדול הנה  
אשר יהיה עשה לעיניכם  
הלו אקצור חטום חיוס  
אקרא אליהו והתנו קלות  
ומטרוד עוראו כודעתכם  
דבה אשר עשותם בעני  
יהוה לשאול לכם מלך  
ויקרא שמואל אל  
יהוה ויתן יהוה קלת ומטר  
ביום ההוא ויורא כל העם  
מאד את יהוה ואת שמואל  
ויאמר כל העם אל  
שמואל התפלל בעד  
עבדיך אליהו אל יהוה  
ואל נביות ביתם פע על  
כל חטאתינו רעה לשאול  
לנו מלך ויאמר שמואל  
אלה עם אל תגראו אתם  
עשיתם את כל חרעה  
היא את אלה תסורו  
מאחרונה ועבדתם  
את יהוה בכל לבבכם  
ולתסורו כו אחרי התח  
אשר לאו עילו ולא  
יעלו כותחו הפה כו  
לאוט שיחזה את עמו  
בעבור שמו הגדול כו

ג  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
י  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
ל

הוא ליהוה לעשות אתכם  
לו לעם גם אנכי חלילה  
לוי חטא ליהוה מחול  
להתפלל בעדכם ודוריתו  
אתכם בדרך הטובה  
והישרה אד יהוה את  
יהוה ועבדתם אתו באמת  
בכל לבבכם כו ראו את  
אשר הגדל עמכם ואם  
הרע תרעו גם אתם גם  
מלבבכם תספּו

כושנה שאול במלכו  
ושתישעם מלך על  
ישראל ויבחר לו שאול  
שלשת אלפים מישראל  
ויהו עם שאול אלפים  
במכמ שובחר בית אל  
ואלף יהו עם חונתו פנבעת  
בעמיו ויתר העם שלח  
איש לאהלו ויחיונתו  
אתנצוב פלשתים אשר  
בגבעת גשמתו פלשתים  
ושאול תקע בשופר בכל  
הארץ לאמר ושמעו  
העברים וכדו ישראל  
שמעו לאמר הכה שאול  
אתנצוב פלשתים וגם

גבא שישראל בפלשתים  
הצעקו ודעם אחרו שאול  
הגדל ופלשתים נאספו  
להלחם עם ישראל  
שלשים אלף רכבו ששת  
אלפים פרשים ועם כחול  
אשר על שפת חים לרב  
ועלו ויחנו במכמש  
קדמת בית און ואיש  
ישראל ראו כו ערלו כו  
נגשו העם ויתחבאו העם  
במערות ובחוחים ובסלעים  
ובצרחים ובברות ועברום  
עברו את חורו ארץ גזר  
וגלעד ושאול עורנו  
בגלגל וכל העם חררו  
אחריו ויחלו שבעת  
ומים למועד אשר שמואל  
ולאבא שמואל הגדל  
והפץ העם מעדו ויאמר  
שאול הגשו אלן העלה  
והשלמים ויעל העלה  
ויהו בכלתו להעלות  
העלה והנה שמואל בא  
והצא שאול לקראתו  
לבד כו ויאמר שמואל  
מה עשית ויאמר שאול  
כודאות כותפץ העם

ולא בא ג ולא בא שמואל ולא בא בכנ  
ולא בא עלמס

הרע ה ג בישין ותרין טבין ואם הרע תרעו חלוו הרע למדי הרע וכל הרע לאיש מתו בכל עת  
וחד והרע הרעתי ס הדבר הגדול חזר ג חנחה גם עתה ויאמר חיהאל ס ועבר ג קמינ כחול לא יבין  
ועב לא יחדדו ס











ועמד נא הוד לפני ממצא  
 חו בעניו ויהי כחזית יונ  
 אלוים אל שאל ולקח  
 הוד את הפטר ונגו בידו  
 ויהי לשאל וטוב לו  
 וקרה מעליו רוח הרעה

ויהי והיה קרה מעם שאל  
 ובעת תו וחדדעה מאת  
 יהיה והאמר עבדו שאל  
 אלו הנחנא רוח אלויים  
 רעה מב עתה ואמר נא  
 ארני עבדך לפניך כי  
 ובק שו או שוידע מנגו  
 בכנור ויהי כחזית עלך  
 ויהי אלוים רעה ונגו  
 בידו וטוב לה

ויאספו פלשתים את  
 מחניהם למלחמה ואספו  
 שכח אשר ליחודה תחנ  
 בוד שוכה וכו עוקה באפס  
 המים ושאל ואו שו שאל  
 טאספו ותחנ בעמק האלה  
 ויערכו מלחמה לקראת  
 פלשתים ופלשתים עמדים  
 אלה הר מיה וישראל  
 עמדים אלה הר מיה  
 והגיא פניהם ויצא אש  
 חבנים ממחנות פלשתים  
 גלות שמוכנת גבו שש  
 אמות והות וכו בע נחשת  
 על דאשו ושחן קשקשים  
 הוא לבו שומ שקלה שריו  
 חמשת אלפים שקלים  
 נחשת ונמצת נחשת  
 על גלה ומהו נחשת  
 בוכת פון וחץ חניתו נמער  
 ארגיס ו להבת חמתו שש

כנאסת יהו פול אשר כי  
 יה אה הארם כיה ארסו אה  
 לעניו ויהו יהו אה ללכ  
 ויקר אושו אל אבני רכי  
 ויעבדו לפני שמו אל  
 והאמר גם ביה לאבחר יהוה  
 ויעבדו וישן שמה והאמר  
 גם ביה לאבחר יהוה  
 ויעבדו וישן שבעת כניו  
 לפני שמו אל והאמר כי  
 שמו אל אלו שו לאבחר  
 יהוה באלה והאמר כי  
 שמו אל אלו שו התמו  
 חניערום והאמר עוד שאר  
 הקטן והנה רעה כצאו  
 והאמר שמו אל אלו שו  
 שלחה וקחני כקלאנסכ  
 עבאופה וישלח לי  
 ונביא חו והוא ארמונו  
 עסופה עיניו וטוב ראו

והאמר יהוה קום משחח  
 ביה הוא ונקח שמו אל  
 את קרו השמו והמשת  
 אתו בקרב אחו ותעלה  
 והתהוה אלו ר מוחים  
 החו אומ עלה ונקס כי  
 שמו אל ויקל הרמתה

והאמר שאל אל עבדו  
 האת אל או ש מוטוב  
 לנגו והביאותם אלו יועו  
 אחד מהניערום והאמר הנה  
 ראיתי בן לישו בית הלחמי  
 ודע נגו וגבור חיל ואוש  
 מלחמה ונגו דיבר ואוש  
 תאר והתנת עמו וישלח  
 שאל מל אכיס אל וישו  
 והאמר שלחה אל את  
 הוד כנא אשר כצאו ונקח  
 וישו חמור להם ונא חמו  
 ונדי עיוס אחר וישלח  
 בידו כנא אל שאל  
 וכנא הוד אל שאל ונעמו  
 לפניו והא הבה מאן חוה  
 לו נשא כלויס וישלח לי  
 שאל אל וישו לאמר

ב  
 לראות  
 את  
 השמש  
 ב  
 חס  
 ב  
 חס  
 א  
 וכל  
 את  
 וטוב  
 פסוק  
 דכות  
 ה  
 וכל  
 את  
 כתי  
 כות  
 ב  
 מ  
 א  
 ה  
 פסו  
 וחוא  
 חוא  
 ה  
 בסוף  
 וכל  
 קרו  
 כות  
 ב  
 מ  
 ה

וגבור ג' ויען אחי מהניעים ואבדי מעס  
 נקל יהוה עינו וגבור •

ויאספו ו וסומהו סביבא שויו שלחו פלשתים  
 גרמוי דמלכא ולאחריון חמרא וכספא •

ויהוה ג' ונקח שמו אל ויהי שאל ען וישומה •

ופלשתים מערבה לקראת  
 מערבה ויטש יהוד את  
 הכלים מעלו עליה שומר  
 הכלים וירדץ המערבה ויבא  
 וישאל לאחיו לשלום  
 והוא מדבר עמו והנה  
 איש חבלי עולה גלות  
 חפלתו שמו מעת  
 ממערות פלשתים והם  
 כדברים האלה וישמע  
 יהוד וכל איש ישראל  
 בראותם את האיש וינסו  
 מפניו ויוראו מאד והאמר  
 איש ישראל הרי אתם  
 האיש העלה הזה כד  
 לחרף את ישראל עלה  
 והנה האיש אשר יבנו  
 יעשרנו חמלה עשורנו  
 ואת בתו תתולו ואת בית  
 אביו יעשה חפשו  
 בישראל  
 והאמר יהוד אל האנשים  
 העמדים עמו לאמר מו  
 יעשה לאיש אשר יבא את  
 חפלתו חלקן והסור חרפו  
 מעל ישראל כי מוחפלות  
 הערל הזה כי וחרף מערבות  
 אלהים חיותו והאמר לו

חלבו במלחמה אלו אב  
 חכמה ומשנה אכנו לב  
 והשלוש שמה ויהי הוא  
 חקטו וישלש הגר ליום  
 חלבו אחרי שאול  
 ויהי חלבו ושב מעל  
 שאול לדעת את צאו  
 אכנו בית לחם ויגש לו  
 חפלתו השכם והערב  
 ויתרעב ארבעים יום  
 ולאמר וישור יהוד בני קח  
 נאל אחור אופת חק לוא  
 הנה ועשרה לחם חיה  
 והרץ המנה לאחור  
 ואת עשרת חרעו החלב  
 האלה תבוא לשדה אלק  
 ואת אחור תפקד לשלום  
 ואת ערבתם תקח וישאל  
 וחמה וכל איש ישראל  
 בעמק האלה נלחמיט עם  
 פלשתים  
 וישבם יהוד בפקד ויטש  
 את צאו על שמר וישא  
 וילך באשר צמדו ישוי  
 ויבא חמלה וחחור  
 והוצא אל המערבה וחורע  
 במלחמה ותעבדו ישראל

מאות שקלים ברזל וישא  
 הצנה חלה לפניו ויעמד  
 ויקרא אל מערבות ישראל  
 ויאמר להם למה תצאו  
 לערוב מלחמה חלו אנני  
 חפלתו ואתם עבדים  
 לשאול ברזלכם איש  
 וירד אלו אסיוכל לה  
 לחלם אתו והכנו והיונו  
 לכם לעבדים ואם אני  
 אובל לו והכיתו והייתם  
 לנו לעבדים ועבדתם  
 אתנו והאמר חפלתו אני  
 חרפתי את מערבות ישראל  
 חיות הזה תני לו איש  
 ונלחמה ויחדי וישמע  
 שאול וכל ישראל את  
 דברי חפלתו האלה  
 ויחתי ויוראו מאד  
 ויהוד באיש אפרתי הזה  
 מבית לחם ויהוד וישמו  
 ישודו שמנה בניסו האיש  
 בימי שאול וקו בא  
 באנשים וילכו שלשת  
 בניו שו חר לים חלכו  
 אחרי שאול למלחמה  
 ושם שלשת בניו אשר

ה

ה

מחערבות

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

אפרות ג ויהי איש אחד ויהוד בן איש ויהי עם כ  
 וחד אפרותים ושם האיש אילמלך כ

ושב ג קמיו ויהוד חלק וישב ולבנו וכו  
 ושם והכרתי מאנ עבר כ

חָעַם כַּדְבַּר הַזֶּה לֵאמֹר כִּי  
 יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנֹף  
 וַיִּשְׁמַע אֶל־אֶבְרָהָם וְהַגִּיד  
 כִּדְבָרוֹ אֶל־הָאֲנָשִׁים וְיַחֲרֹ-  
 אַף אֶל־אֶבְרָהָם וַיֹּאמְרוּ  
 לֵמָּה הַזֶּה יַרְדְּתָּ וְעַל־צִוְּנִי־שֵׁת  
 מַעֲטָה יַעֲזֹב אֶת־הַחֶטֶל בְּמַדְבַּר  
 אֲנִי יָדָעְתִּי אֶת־יַדְּךָ וְאֵת  
 רְעֵל־בְּכֶרְכֶּךָ כִּי לָמַעַן רְאוֹת  
 הַפְּלִחְמָה יַרְדְּתָּ וַיֹּאמְרוּ  
 הָדֹד־מַה עֲשִׂיתָ עִתָּהּ הֲלוֹא  
 דָּבָר הוּא וַיַּסְבֵּם אֶל־אֵל  
 מִל־אֲחֵר וַיֹּאמְרוּ כַּדְבַּר  
 הַזֶּה וַיִּשְׁכַּחוּ־הָעַם דְּבַר  
 כַּדְבָּר הַדָּא שׂוֹן וַיִּשְׁמַעֵן  
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר הָדֹד  
 וַיְגִדוּ לְפָנָיו וַיֹּאמֶר אֵל־הַשָּׁמַיִם  
 אֲלוֹהֵי לֵב אָדָם עָלָיו  
 עֲבִדוּן יֵלֶךְ וְנִלְחַם עִם  
 הַפְּלִישְׁתִּים הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ  
 שָׂאוּל אֶל־הָדֹד לֵאמֹר תּוֹבֵל  
 לָלֶכֶת אֶל־הַפְּלִישְׁתִּים הַזֶּה  
 לַחֲלָחֵם עִמּוֹ כִּי־נִעַר אֲתָךְ  
 וְהוּא אִישׁ מַלְחָמָה מִנַּעֲמוֹ  
 וַיֹּאמְרוּ הָדֹדִים אֵלָיו  
 שָׂאוּל רְעָה הִנֵּה עֲבָדְךָ  
 לְאֶבְרָם יַעֲזֹב אֶת־הָאָרֶץ

א  
ב  
ג  
ד  
ה

ו  
ז  
ח

ט

י  
יא  
יב

וְאֶת־הָדֹב וְנִשְׂאֵהָ כִּי  
 מִהֶעָרָר וַיַּעֲזֶבְתָּ אֶת־אֲחֵרֵי  
 וְהִכְתוּ וַיֵּצֵאוּ אֶת־כָּסֵם  
 עָלָיו וְהִחֲזַקְתָּ בּוֹקִנָּנוּ וְהִכְתוּ  
 וְחַמּוּתוֹנָם אֶת־הָאֲרֻגִם  
 הַדָּבֶה חֶבֶה עֲבָדְךָ וְהִנֵּה  
 הַפְּלִישְׁתִּים הָעָרֶל הַזֶּה  
 כִּי־אֲחֵר־מַהֵם כִּי חָרַף מַעֲרַת  
 אֱלֹהִים חַמּוּסִים וַיֹּאמְרוּ  
 הָדֹדִים הַזֶּה אֲשֶׁר הִצְלֵנוּ מִיָּד  
 הָאֲרֻמִּים הַדָּבֶה הוּא יַעֲזוּבָנוּ  
 מִיַּד הַפְּלִישְׁתִּים הַזֶּה  
 וַיֹּאמְרוּ שָׂאוּל אֵל  
 הָדֹד לָךְ וְהִנֵּה וְהִחַזְעֵמָךְ  
 וְיִלְבַּשׁ שָׂאוּל אֶת־הָדֹד  
 מִחַיּוֹנָתוֹ קוֹבֵעַ נַחֲשֵׁת  
 עַל־אֲשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ  
 שָׂאוּל וַיַּחֲזֶק הָדֹד אֶת־חַרְבּוֹ  
 מֵעַל לְמַחְזוֹ וַיֵּלֶךְ לְלַכֵּת  
 כִּי לֹא־נִסְתָּה וַיֹּאמְרוּ הָדֹדִים  
 אֵל־שָׂאוּל לֵאמֹר אֵבֶרֶל  
 לָלֶכֶת בַּאֲלֵהָ כִּי לֹא־נִסְתָּה  
 וַיַּסְרֵם הָדֹד מֵעָלָיו וַיִּקְרָח  
 מִקֶּלְוֹ בְּיָדוֹ וַיִּכְחָרְלוּ חַמֶּשֶׁה  
 חֻלְקוֹ אֲבִינִים מִן־הַחֶלֶל  
 וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכַלּוֹ חַרְעֵים  
 אֲשֶׁר־לוֹ וְיָבֹל קוֹטֵן וְקָלַעַ  
 כִּי־דָוָה וַיַּנִּישׁ אֶל־הַפְּלִישְׁתִּים

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג

וְיֵלֶךְ הַפְּלִישְׁתִּים הַלְּוִקִיָּת  
 אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ נָשָׂא  
 הַצָּנָה לְפָנָיו וַיִּכַּסּ הַפְּלִישְׁתִּים  
 וַיֵּרֶא אֶת־דָּוִד וַיִּבְוֹחַ  
 כִּי־הִנֵּה נִעַר וְאֲדָמְנִי עִם  
 יֶפֶת מַר אֱהִי וַיֹּאמְרוּ הַפְּלִישְׁתִּים  
 אֶל־דָּוִד הַכֶּלֶב אֲנִי כִּי  
 אֲתָהּ בָּא אֵלָינוּ בְּמַקְלוֹת  
 וַיִּקְלַל הַפְּלִישְׁתִּים אֶת  
 הָדֹד בְּאֱלֹהֵי וַיֹּאמְרוּ כִּי  
 הַפְּלִישְׁתִּים אֶל־דָּוִד לֵכָה  
 אֵלָינוּ וְאֲתַנְּהָ אֶת־בְּשָׂרְךָ  
 לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלַבְּחַמָּה  
 הַשָּׂדֶה וַיֹּאמְרוּ  
 הָדֹד אֶל־הַפְּלִישְׁתִּים אֲתָהּ  
 בָּא אֵלָינוּ בְּחָרֶב וּבְחַנִּיַת  
 וּבְכִידָה וְאֲנִי בָּא אֵלָיְכֶם  
 בְּשֵׁם יְהוָה עַבְדֹת אֱלֹהֵינוּ  
 מֵעֵרִכּוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר  
 חִרְפְּתֶם הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּסְגְּרוּ  
 וַיַּחֲזִקוּ בְּיָדוֹ וַיַּחֲזְקוּ סָרוּת  
 אֶת־רָאשֵׁי מֵעָלָיו וַיַּחֲזִקוּ  
 פָּגַר מַחֲטָה פְּלִישְׁתִּים הַיּוֹם  
 הַזֶּה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלַחַיִּת  
 הָאָרֶץ וְהַיָּם עוֹפֵל הָאָרֶץ  
 כִּי־יִשַׁם אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל  
 וְהִיעָוֶה כֹּל־קִהְלֵם הַזֶּה  
 לֹא בְּחָרֶב וּבְחַנִּיַת חַיִּי שְׁוִיעַ

וידעו יא כל הארץ כל הקהל עניי יהודה כל ממלכות וחיביו מה יעז למען יראו עבדי ימי כי אתה שמו  
 כי אלהים כי ידך זאת כ וידאך ה ויבט הפלשתים וירדך גוחיו וישוב כו ולא יעשה וידאך את בנו

הנילוי ג ב מל וחד חס ויאמר דוד דרשתי  
 את יהודה כי מכל ערוד כ קריח פת

ויהיה כבוד יחודה המלחמה  
 ונתן אתכם בידו  
 ויהיה כבוד המלחמה  
 ויהיה ויקרב לקראת דוד  
 וימחר דוד ויקח המערכה  
 לקראת הפלשתים וישלח  
 דוד את ידו אל חבלו ויקח  
 משם אבן הקלע ויקד  
 את הפלשתים אל מצחו  
 ותטבע האבן במצחו ויפל  
 על פניו ארצה ויקח דוד  
 מהפלשתים בקלע ובאבן  
 וקד את הפלשתים וימתחו  
 וחרב און ביד דוד ויקח  
 דוד ויעמד אל הפלשתים  
 ויקח את חרבו וישלפה  
 מתערה וימתתה ויכרת בה  
 את ראשו ויראו הפלשתים  
 כי מת גבורם וינסו ויקמו  
 אנשי ישראל ויהודה  
 וידעו וירדפו את הפלשתים  
 עד בוא ארגא ועד שער  
 עקרון ויפלו חללי פלשתים  
 בדרך שערים וערבת  
 ועד עקרון וישבו בני  
 ישראל מליק אחרי  
 פלשתים וישסו את מחניהם  
 ויקח דוד את ראש הפלשתים

ויבאה ירושלים ואת כל  
 שם באה לה  
 וכל אות שאול את  
 דוד ויצאל לקראת הפלשתים  
 אמר אל אבנך שר העבא  
 בומחה הנער אבנך ויאמר  
 אבנך חותן פשר המלך  
 אסנה עתיו ויאמר המלך  
 שאול אתה בומחה העלים  
 וכשונך דוד מהנות  
 את הפלשתים ויקח אתו  
 אבנך ויבאהו לפע שאול  
 וראש הפלשתים בידו  
 ויאמר אליו שאול בומך  
 אתה הנער ויאמר דוד  
 בועבדך וישן בית הלחמי  
 ויהי ככלתו לדבר אל שאול  
 ותפשי יהונתן נקשרה בנפ  
 בנפש דוד ויאחזו יהונתן  
 בנפשו ויקחהו שאול ביום  
 ההוא ולא נתנו לשונות  
 אביו ויכרת יהונתן ודוד  
 ברות באחבתו אתו בנפשו  
 ויתפשטו יהונתן את המעל  
 אשר עליו ויתנהו ליהו  
 ומדו ועד חרבו ועד  
 קשתו ועד חגורו ויצאה ה  
 בכל אשר ישלח שאול

וישכיל וישמחו שאול על  
 אנשו המלחמה ויוטב  
 בעיני כל העם וגם בעיני  
 עבדו שאול  
 והיו כבואם בשונך דוד  
 מהנות את הפלשתים  
 ותיצאנה הנשים מפלשת  
 ישראל לשוד והמחלות  
 לקראת שאול המלך  
 בתפוס בשמחה ובשלשים  
 ותענינה הנשים המשחקות  
 ותאמר הנה שאול באלפו  
 ודוד ברבנותו ויחר לו  
 לשאול מאד וירע בעיניו  
 הדבר הזה ויאמר נתנו  
 לדוד רבנות ולו נתנו אלפים  
 ועוד לו אך המלוכה ויהי  
 שאול עין את דוד מהיום  
 ההוא והלאה  
 ויהי ממחרת ותעלה  
 רוח אל הים ורעה אל שאול  
 ויתבא בתוך הבית ודוד  
 מנגן בידו ביום ביום ויחנית  
 ביד שאול ויטל שאול  
 את החנית ויאמר אכה  
 בדוד ובקור ויטב דוד  
 מפניו פעמים וירא שאול  
 מלפני דוד כי חיה ויחיה

לשוד

ל

באלפו

ד

ל

י

ז

י

ל

ל

ז

ל

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ויאחזו

קד

ז

ז

ז

ז

ז

זכראות ז ומל זכראות שאול זכראות הוט  
 חד זכראות יהודה

על אנשו ד וישמחו שאול המבקשים ומן  
 העיר לקח וחבורו

ז חס ה באמינע תיבות רחמת למתניה  
 בכרמלא

עמו מעט שאול סר ויסרחו  
שאול מעמו וישקחן וישור  
אלף ויעא ויכאל לפני העם  
ויהו יהודי לכל דרכו  
משכיל ויהוד עמו וירא  
שאול אשר הוא משכיל  
מאד ויער מפניו וכל ישראל  
ויהודה אתה את הוד כו  
הוא ויצא וכל לפניהם  
והאמר שאול אל הוד הנה  
פני הוד הנה מרוב אתה אתה  
לך לאשה אך הנה לך לבו  
חיל וחסד מלחמות וחסד  
ושאול אמר אל תהי רחי  
בו ותהי בו יד של שתים  
והאמר הוד אל שאול  
מי אנכי ומי חנו משפחת  
אבי בישראל כיו יהיה חתן  
למלך ויהי ובעת תת אתי  
מרוב פת שאול ל הוד והוא  
נתנה לעדריאל המולתו  
לאשה ואתה מוכל בת  
שאול את הוד ונדר לשאול  
וישך קדבו בעניו והאמר  
שאול אתנה לו ותהיה לו  
למוקן שותותו ויד של שתים  
והאמר שאול אל הוד בשתים

ב  
ח  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד

ט  
ח  
ז  
ב  
א

ועתה הן יחסי ויע שאול  
את עבדו רבוי אל הוד כ  
בלט לאמר הנה הפך בכך  
המלך וכל עבדיו אהבו  
ועתה התחתן במלך ויהי  
עבדו שאול באוני הוד  
אתה זרות האלה והאמר  
הוד הנק לה בענינכסות  
התחתן במלך ואנני איש  
רש ונקלה ויהי עבדו כ  
שאול לו לאמר כדברים  
האלה דבר הוד והאמר  
שאול כה האמר ל הוד איך  
הפך למלך כמחר כיו במאה  
ערלות פל שמים להנקם  
כאנני המלך ושאול חשב  
להפיל את הוד ביד פל שמים  
ויהי עבדו ל הוד את  
הזכרים אלה וישך הוד  
בעני הוד להתחתן במלך  
ולא מלאו חמס ונקס הוד  
והלך הוא ואנשו תך כ  
בפל שתיים מאתו איש  
וכאל הוד את ערלותיהם  
ומל אום למלך להתחתן  
במלך ותולו שאול את  
מיכל בתו לאשה  
וירא שאול הוד עכו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד

יהוד עסויה ומיכל בת  
שאול אהבתה ויאמר  
שאול לך אפני הוד עוד  
והוא שאול או את הוד  
כל חמס  
ויצאו שרופל שתים ויהי  
מיוצאתם שכל הוד מכל  
עבדו שאול ויהי קר שמו  
מאד ויהי שמו  
אל הנותן בואל כל עבדו  
לחמס את הוד ויהי  
בד שאול הפך פדו מאד  
והיה חסדו ל הוד לאמר  
מבקש שאול אבו כ  
להמיתו ועתה השמר  
נא בבקר וישבת בסתר  
והבאת ואני אצא ועבדת  
ל הוד אבי בשדה אשר אתה  
שטואל אבי כ כ א לו  
והאתימה ותהי תולך  
והנה ויהי חסדו כ הוד  
טוב אל שאול אביו והאמר  
אליו אליה חסדו בענה  
בהוד כ לו א חסדו  
מעשו טוב לך מאד וישם  
את נפשו כ כ כ את  
הפל שתיים ויעשה הוד כ  
תשועה גדולה לכל ישראל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד

מן דאשה דיפרכ עד ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונתנו בר מי ב ויהונו עבדים מעיוור נ ומו ויהי  
ככלתו עד סוכה דיפרכה דכוחתו ויהונו בר מי חד ונתנו וידבר שאול נ דדבר ה חס ולא חלבו בניו  
ויהי דוד אנו ויהי חקך וחלדו דרכו הזי אלה כ

אהבוך י וכל עבדיו אהבוך מישרים אהבוך  
על כן עלמות אהבוך נ

ותוסף אשתו וחד אל תוסף זכר אלי

את לחזק ולא עני עויד

כונסך כי עבד וקדו

רל

וצל

ראיתו שמתלפתה טא  
בדמיון להמת את דוד  
הנה ושמע שאול בקול  
הזנותו וישב עשאו וד  
יהיה אסיוקתו ויקרא ויהיה  
לדוד ויגד לו ויהנה את  
כל הדברים שהאלה ויבא  
והזנות את דוד אל שאול  
ויהי לפניו כאתמול שלשום  
ותוסף המלחמה  
להיות ויצא דוד וילחם  
בפלשתים ויקר בהם מכה  
גדולה ונסו מפניו ויהי  
החיהוה דעה אל שאול  
והוא בביתו וישב והזנותו  
בירו ויהי מנגנון ביה ויבקש  
שאול להכות בחנות ביה  
ויקד ויפטר מפני שאול  
ויהי את החנות בקוד ויהי  
גם ויפלט בלילה הוא

ל

ה

ל

ה

ל

ל

ושלח שאול מלאכים  
אל בית דוד לשמו  
ולחמתו בבקר ותגד לדוד  
מיכל אשתו לאמר אם  
אין מיכליט את נפשך  
חלילה מחר אתה מומת  
ותרד מיכל את דוד בעי

בניו

בניו

בניו

חליו וילך ויברח וימלט  
ותקח מיכל אתה תרפים  
ותשם אל המטה ואת נכסיו ויעים  
שנה מראשותיו ותגם בפני  
וישלח שאול מלאכים  
לקחת את דוד ותאמר  
חלה הוא וישלח  
שאול את המלאכים לדא את  
את דוד לאבך העלו אתו  
במטה אליו לחמתו ויבאו  
המלאכים והנה התרפים  
אלה המטה וכבדו העינים  
מראשותיו ויאמר  
שאול אל מיכל למה נכח  
דמיתני ותשלחי את אבני  
ויפלטות אמר מיכל אל  
שאול הנה אמר אלו  
שלחני למה אמותה ויהי  
בדח ויפלט ויבא אל  
שמואל הרמיה ויגד לו  
את כל אשר עשה לו שאול  
וילך הוא ושמואל וישבו  
בנות ויגדו לשאול לאמר  
הנה דוד בעיות ברמה וישלח  
שאול מלאכים לקחת את  
דוד וירא את לחקת  
הנביאים נבאים ושמואל  
עמד נעב עליהם ותהי על

ל

ל

ל

ל

ל

מלאכי שאול רוח אלוים  
ותגבא ויגדמה ויגדו  
לשאול וישלח מלאכים  
אחרים ותגבאו ויגדמה  
ותוסף שאול וישלח  
מלאכים שלשום ותגבאו  
וגם יגדמה וילך גם הוא  
הרמיה ויבא ערב פוך חזול  
אשר בשכנו וישאל ויאמר  
איפה שמואל ויהי ויאמר  
הנה בעיות ברמה וילך  
שם אל עיית ברמה ותהי  
עליו גם הוא רוח אלוים  
וילך חלוק ותגבא ערבאו  
בנות ברמה ויפשוט גם הוא  
בגדיו ותגבא גם הוא לפני  
שמואל ויפלט ערם כל היום  
הוא ויכילה לילה על כן  
ויאמרו חגם שאול בניאים

ל

ל

ל

ויברח דוד מנאות ברמה  
ויבאו ויאמר לפני והזנותו מה  
עשיתו מה עניו ומה חטאתי  
לפני אבירי מן מבקש את  
נפשו ויאמר לו חלילה לא  
תמות הנה לו עשה אפודי  
גדול או דבר קטן ולא וגלה  
את אונן וימרו עיניו ויבאו

בניו

בניו

בניו

בניו

בניו

בניו

הנה לך ג ויאמר לו חלילה ויאמר אחת הנה  
לא ינום

אביו ו ושלחי את אביו עד אחד ירום אביו כולא ירום אביו ויהי כדשע אשר  
טפחתי וביחתי וזוהר ג ב חס וחד מל ותורד כדה וחבירו ותרד מיכל ו תניעה מל  
בלילה הוא ד ומימנון שמה וימך וימיערך

דוד באתחבתו אתו כראחנתו  
 נפשו אהבו ויאמר לו ויחוננתו מחר  
 חדש ונפקדתו ופקד  
 מושבך ושלשת תרד  
 מאד ובאת אל חמקום  
 אשר נסתרת שם בימי  
 המעשה וישבת אצל  
 האבן האולה ואני שלשת  
 החציוס צדה אודה לך  
 לו למטה ויתנה אשלה  
 את חנער לך מצא את  
 החציוס אם אמר אמר  
 לנער הננה החציוס ממך  
 ותנה קחני וכבאה בישלום  
 לך ואמר דבר חיה וחוואם  
 כה אמר לעלם הננה החציוס  
 ממך ותלאה לך כישלוחך  
 ותוה וחדבר אשר הכרנו  
 אני ואתה הננה יהוה בני  
 וינבך ערעולם  
 ויסתר דוד בשדה  
 ויהיה החדש וישב חמלך  
 על הלחם לאכול וישב  
 חמלך על מזו שבו בפעם  
 בפעם אל מזושב חקור  
 ויקס ויחוננתו וישב אבנר  
 מצד שאול ופקד מקום

הדעה מעם אכל לבוא  
 עליך ולא אתה אגיד לך  
 ויאמר דוד אל  
 ויחוננתו ויגד לו או מה יענה  
 אביך קשה ויאמר  
 יחוננתו אל דוד לכה ונצא  
 חשרה ויצאו שני חס השנה  
 ויאמר ויחוננתו אל  
 דוד יהוה אלהי ישראל  
 כראחקר את אבי בעת  
 מסל השלשות ויחעד טוב  
 אל דוד ולא איו אשלה  
 אליך ונלית את אונך כד  
 ועשה יהוה ליחוננתו וכח  
 יסוף כיוטב אל אביו את  
 חרעה עלך ונלית את  
 אונך ושל חתוך וסלכת  
 לשלום ויהויהוה עמך  
 כאשר הננה עם אביו ולא  
 אם עודנו חו ולא תעשה  
 עמלי חסד יהוה ולא  
 אמותי ולא תכרות את  
 חסדך מעם ביתי ערעולם  
 ולא כה כרת ויחוד את אביו  
 דוד איש מעל פני הארמה  
 ויכרת ויחוננתו עם בית דוד  
 וכקש יהוה מן אביו דוד  
 ויסקר ויחוננתו לה שביעאת

מפני אתה דבר הזה אין  
 זאת וישבע עוד דוד ואמר  
 ויעודע אביו כיומצאתו  
 חו בענין דבר אמר אל דוד  
 זאת ויחוננתו פה עב ואולם  
 חריהו ויחוננתו שר כפשע  
 בינו וכוונתו ויאמר ויחוננתו  
 אל דוד מהתאמר נפשך  
 ואעשה לך  
 ויאמר דוד אל ויחוננתו הננה  
 חו ש מחר ואנכי וישב אשב  
 עם חמלך לאכול וישלחתני  
 ונסתרת בשדה ער הערב  
 השלשות אם פקד ופקדני  
 אביו ויאמר דוד וישאל  
 נשאל ממני דוד לרוץ  
 בית לחם עירו כיוכח חניס  
 שם לכלה משפחה אם  
 כה ויאמר טוב שלום לעבדך  
 ואם חרה יחרה לו דעבר  
 בלתי חרעה מעמו ועשות  
 חסד על עבדך כיוכרות  
 יהוה הכאת את עבדך עמך  
 ואסישבו עוז חמותנו  
 אתה ויער אביו למחזה  
 תבו אני  
 ויאמר ויחוננתו חלולה לך  
 כראסודיע ארע כוכלתה

אהבו ד ואביו אהבו כי אהבת נפשו ויהוה  
 אהבו ויהוה אהבו

לדוד ג בית לחם עירו וישוש נגבור דגלים  
 ממחרות כ על עבדך ג ועשית האירה כ

יאם יש ג ואם יש בני עז וחבירו ואם יש  
 דבר יחיד

היה ולא דבר שאול מאומה  
ביום ההוא כי אמר מקרה  
הוא בלתי טהור הוא כי  
לא טהור והיו  
ממחרת החדש השני  
ויפקד מקום הוד

ויאמר שאול אל יהונתן  
בנו מלוי עז לא בא ביושו  
גם תמול גם היום אל לחם  
ויעו יהונתן את שאול  
נשאל נשאל הוד מעמדו  
ערבית לחם ויאמר שלחני  
לא כי זבח משפחה לנו  
בעור והוא צנה לו אחו  
ועתה אם מצאתי חו  
בענין אמלטה נא כי  
ואראה את אחי על פני  
לא בא אל שלחן המלך  
והחראף שאול  
ביהונתן ויאמר לו בך  
בעות המרהות תלוא  
נדעת כי בחר אתה לבד  
ישו לבשתך ולבשת  
ענות אמר כי כל הימים  
אשר בו שר חי עלי  
האדמה לא תפוז אתה  
ומלכותך ועתה שלחוק

אתו אלו כי בזמות הוא  
ועו יהונתן את  
שאול אביו ויאמר אליו  
למה חמת מה עשה ויטל  
שאול את החנית עליו  
להכתו וידע יהונתן כי  
כלה היא מעם אביו להמית  
את הוד ויקס  
יהונתן מעם השלחן פחה  
אפול אכל ביום החדש  
השני לחם כי נעצב אל  
הוד כי הכלמו אביו:

ויהי בבקר ויצא כי  
יהונתן השדה למועד  
הוד ונער קטן עמו ויאמר  
לנער רץ מצא נא את  
החצים אשר אנכי מורה  
הנער רץ והוא אברה החצי  
להעברו ויבא הנער על  
מקום החצי אשר ירה  
יהונתן ויקרא יהונתן אחו  
הנער ויאמר תלוא החצי  
ממך והלאה ויקרא יהונתן  
אחרי הנער מחרה חושה  
אל תעמד וילקט נער  
יהונתן את החצי ויבא  
אל אדניו והנער לא מדע  
מאומה אך יהונתן ורוד

ידעו את הדבר ויתנו  
יהונתן את כליו אל הנער  
אשר לו ויאמר לו לך  
הביא העור הנער בא  
ודוה קס מאצל הנגב  
ויפל לאפיו ארצה ויש  
וישתחו שלש פעמים  
וישקו איש את רעהו  
ויכבדו איש את רעהו עד  
הוד הגדול ויאמר יהונתן  
להוד לך לשלום אשר  
נשב עני שנינו אנחנו בשם  
יהוה לאמר יהוה יהיה  
ביני וביןך ובין ורעי ובין  
ורעיך ערעלים:

ויקס וילך ויהונתן בא  
העור ויבא הוד נביא אל  
אחיו מלך חכחו ויחבר  
אחיו מלך לקראת הוד  
ויאמר לו מהו ע אתה  
לבך ויאיש אתך אתך  
ויאמר הוד לאחיו מלך  
הכחו המלך צוני דבר  
ויאמר אלו איש אל ידע  
מאומה את הדבר אשר  
אנכי שלחך ואשר צויתך  
ואת הנערים חרעתי אל

ל

ל  
ס

ד  
פס  
דמיו  
ביג  
וביגד  
ובו

ג  
וכל  
את  
וסופ  
פס  
דכוח

ל  
חס  
ב

מלכותך ד כי כל הימים שבט מישר שבט  
בכל מדינות והקימותי את

ולא אכל ד ויקם יהונתן ויבא אחאב אל  
ביתו וזה ימות ואכל פתי לצדי

ואת הנערים ג יודעתו הכולם חרבו וחיברו

מקוס פלני אלמוני עתה  
 מהי שחתיך חמש שנה  
 לחם תנה בידו או הנמצא  
 ויעו תפיהו את הוד והאמר  
 אוד לחם קל אל תחת ידו  
 כי אם לחם קדש יש אם  
 נשמרו הנערים אר במאשה  
 ויעו הוד את חכמו והאמר  
 לו כי אם מאשה עערה לנו  
 פתמו לשלשם בעאתי  
 והיו כלל הנערים קדש  
 והוא הדרך קל ואם כי חיים  
 וקדש בכל ויתולו הנהו  
 קדש מל אלה שם  
 לחם כי אם לחם חפנים  
 המוסרים מלפני יהוה  
 לשום לחם הם פוס הלל  
 ושם איש מעבדי שאר  
 בתם ההוא יעזר לפני  
 יהוה ושמו ראג האמר  
 אביר הקעים אשר לשא  
 לשאול והאמר הוד  
 לאחוי מלך ואין ישפה  
 תחת יד חנות או חרב  
 פוגם חרבו ונס כליל לא  
 לקחתו בידו כיהנה דבר  
 המלך נחוי והאמר

ג  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

הפיהו חרבנות הפלשתים  
 אשר הכינת בעמק האלה  
 הנה היא לטה כשמלך  
 אחרי האפור אם אתה  
 תקח לך קח כן אין אחת  
 זולתה ביד והאמר  
 הוד אין כמות תננה לו  
 ויקס הוד ויכרה פוס חתום  
 מפני שאול ונבא אל  
 אביש מלך נת והאמר  
 עבדי אביש אליו הלא  
 זה הוד מלך הארץ הלא  
 לזה יענע במחלות לאמר  
 חכה שאול באלפו והוד  
 כרכבתו וישם הוד את  
 חרבים האלה בלבו  
 והרא אר מפני אביש מלך  
 נת וישע את טעמו בעמות  
 ותהלל בידם ותו על  
 הלתות השער וזר הוד  
 אלוקני והאמר  
 אביש אל עבדו הנה תראו  
 איש משתגע למה תביאו  
 אתו אל חסר משגעים  
 אני כיהב אתם את זה  
 להשתגע על הוד נבוא  
 אל ביתי  
 וילך הוד משם ומלט אל

ג  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

מערת עד לס וישמעו אחו  
 וכל בית אביו ויהיו אלו  
 שמה ויתקבעו אלו כל  
 איש מצו קובל איש אשר  
 לנשא וכל איש מדופש  
 ויהי עליהם לשד ויהיו עמו  
 בארב עמאות איש וילך  
 הוד משם מצפה מואב  
 והאמר אל מלך מואב ויא  
 נא אם ואם אתכם עת  
 אשר ארע מה יעשה לך  
 אלוים וינחם את פני  
 מלך מואב וישבו עמו כל  
 וימי הוד בבערה  
 והאמר גר הנביא אל  
 הוד לא תשב במערה לך  
 ובאת לך ארץ חתום וילך  
 הוד ונבא יעד חרות  
 וישמע שאול בו  
 נדע הוד ואנשום אשר  
 אתו וישאולו שכ בגבעה  
 תחת האל ברמה וחתו  
 בידו וכל עבדו נעבים עליו  
 והאמר שאול לעבדו  
 הנעבים עליו שמעו נא  
 בני ומוני גם לכלכם ותו  
 בוישו שדות וזכרמוס  
 לכלכם ושום שר אלנים

ג  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

לזה ג קמו ויאמרו עבדי אביש ודוד אמר  
 אך לשקר נחת לזה מוח

מלפני יהוה ה המוסרים ויקם ונעו שנים בו וידיאו האנשים אז ירננו דוד ה ויבואו עליו קצין ואל  
 נבוע חרים כדונג וכל אוריתא דכולהון בר מ ב ויתחבא האדם ואתה ועבדיך





ומלאך בא אל שאול לאמר  
מהרה ולכה מפשטו פלשתים  
על הארץ וישב שאול כי  
מהרה אחזר דוד וילך כי  
לקראת פלשתים על בן  
קראו למקום ההוא סלע  
המחלקות ועל דוד משם  
וישכב מצרות עוזגרו  
והחזיקו כאשר שבו כי  
שאו למאחריו פלשתים  
וערו לו לאמר הנה דוד  
במדר עוזגרו  
והקח שאול שלשת  
אלפים איש בחור מכל  
ישראל וילך לבקש את  
דוד ואנשיו על פני עורו  
הועלוס ונכא אל גדלות  
הצאו על החרו ושם מענה  
והכא שאול להסד את רגלו  
ודור ואנשיו ברכתו המעה  
ישבום והאמרו אנשו דוד  
אלו הנה היום אשר אמר  
יהוה אלוהי הנה אנכי נתו  
את איובך בידך ועשות  
לכפאשר וטב בעיניך ונקס  
דוד ונכרת את כנף המעור  
אשר ל שאול בלט והחז  
אחרובו ויקל לב חור אתו

על אשר כרת את כנף אשר  
ל שאול ויאמר לאנשו  
חלה לי מיתה אם כי  
אעשה את הדבר הזה כי  
לאדני למשוח יהודה לשלח  
יהו כובים שוח יהודה הוא  
וישם ערוך את אנשו  
בדבריו סולאנתנם לקום  
אל שאול ושאול קם  
מהמערה וילך בדרך  
ולקס דוד אחרי כן  
ויעא מוח מערה ויקרא  
אחרו שאול לאמר אדני  
המלך וטבט שאול אחרו  
ויקד דוד אפים ארצה  
וישתיחו ויאמר  
דוד ל שאול למת שמע  
את דברי ארם לאמר הנה  
דוד מבקש רעתך הנה  
היום הזה ראו עיניך את  
אשר נתנך יהוה והיום כדור  
במערה ואמר להרג ותווס  
עלך ואמר לא אשר לחולו  
בארני כום שוח יהודה הוא  
ואכי ראה גם ראה את כנף  
מעילך בידו כי כרת את  
כנף מעילך וקלא הרגתך  
דעורא חפ איז בידו רעה

ופשעו לאחט אתו לך י  
ואתה צדה את נפשו כי  
לקחתה וישפט יהודה בינו  
וביניך ונקמני יהודה ממך  
ודרו לאתה וההקך באשר  
ואמר משל חקדמני כי  
מך שעיסו צאר שע וחז  
לאתה חקדך אחרו מו  
ועא מלך ושראל אחר  
מו אתה רחם אחרו כלב  
מת אחרי פרעש אחר  
ויהוה יהודה לדון וישפט בינו  
וביניך וירא וירב את חזבו  
וישפטני מידך

והחזיכ את דוד לדבר את  
חבריו ס האלה אל שאול  
והאמר שאול הקלך וזה  
בני דוד וישא שאול קלו  
ונקד ויאמר אל דוד ענין  
אתה ממה בני אתה גמלתני  
הטובה ואני גמלתך כי  
הרעה ואת חגרות היום את  
אשר עשותה אתי טובה  
את אשר סגרני יהודה בידך  
ולא חדנתני וכי מעא אוש  
את איביו ושלחו בדרך כי  
טובה יהודה ושלמך טובה

איביו ד וכי ומציג איש כי יציא ענך למלחמה  
כי יער לו דמלכום חפרע ס

וירא ג וירא וירב את ריביו כי מי עמד בפניו  
יהודה שר ושקוף וירא ס

בלט ד ותכוא אליו בלאט דברו אל דוד בלט  
ויקב דוד ותגל מרגלותיו ס

תמלוך ג מל בלשון כי מלך תמלוך אמרוך  
עליכם וזאת עבד כי ומלוך ט

כלויה אל ג וכלות אלוהים כי כלתה חרעה אל  
אדנינו כי כלתה אלוהים חרעה ט

ויעט ג ב פת וחד קח ויעט חרעה ויעט כוח  
ויעט בחרם ויעט כמעט ט

ועתה חיים הוה אשר עשותה  
ליוענה הנה יהי עתו כי מלך  
תמלוך וקמה בידך ממלכת  
ישראל ועתה השבעה לך  
ביתוה אמת בכתות אתוה  
אחריו אמת שמרד את  
שמו בכות אפיו ושב עג  
הוה לשאל ולקד שאל  
אל ביתו ודורו אנשו על  
עלה מעודה:

ומת שמו אל וקבע  
כלושר אל וחספדו לו  
והקברוהו בביתו ברמה  
וקם יהוד ויד אל מדבר  
פארז:

ואשבעו ויעשוהו  
בכרמל והאיש עזר מאו  
ולו צאו שלשת אלפים  
ואלק עוים תקו כגזו את  
צאו בכרמל ויעם האיש  
נבל ושם אשתו אבנול  
והאשה טובת שלכל הפת  
תאר והאיש קשה ורע  
מעל לים והוא לביתו שגע  
יהוד כמדבר כגזו נבל  
את צאו וישלחהו  
עשרה נעוה והוא ער יהוד  
לנעוים על כל מלך ויאתם

אלוהי ישראל תסדו בשמי  
לשלוס ואמרתם כח לחו  
ואתה שלום וכתה שלום  
וכל אשר לך שלום ועתה  
שמעתי כוונתך לך עתה  
חד עים אשר לך חיו עני  
לאה כל מניס ול אנפקד  
להם מאומה כל מי היותם  
בכרמל שאל את נעליך  
ותגדו לך חמי צאו והנעוים  
חוב עונך כיעלום טובט  
תגדנא את אשר תמצא  
יהוד לעבדך ולכנך ליהוד  
ויבאו נערו יהוד ודברו אל  
נבל בכל הדברים האלה  
בשם יהוד ויהי חיו ועל  
את עבדו יהוד והואמר מי  
יהוד וכו' בהשוא היום וכו'  
עבדוים חמי ופרכים איש  
מפני ארמו ודקחתי את  
לחמו ואת מיניו ואת טפוחו  
אשר טבחהו לגו ונתתי  
לאנשים אשר לא ידעו  
או מינה חמה ושתכני נעדי  
יהוד לך כטוב שכי ותבאו  
ומגדו לו בכל היבתי האלה  
והאמר יהוד לאנשו חגרו  
איש את חרבו ונתתי איש

את חרבו ונתתי נס יהוד את  
חרבו ויעל אחרי יהוד  
בארבע מאות איש ויאתם  
ושבו על כל יום ויבאו  
אשת נבל חגרו נע אחר  
מהנעוים לאמר הנה שלח  
יהוד מל אכיס מהמדינה ל  
לכרך את אדנינו ויעט בחרם  
והאנשים טבוס לנו מאד  
ולא הכלבנו ול אנפקדו  
מאומה כל מי חתה לבנו  
אתם כוונתנו בשרה חמה  
חיו עליוט על ללך גס חמיס  
כל מי חיונוט עמס רעם  
הצאו עתה דיעור אומה  
ועשו ככלתך סרעה אל  
אדנינו על כל סתוהו אבו  
כלו על מיבד אלו ונתמקד  
אבנול ותקח מאתם להם  
ושנים נבלו וזו חמש צאו  
עשוות וחמש טאם קלו  
ויבאו צמקום וקמתם  
יבלוס ותשם על חמקום  
ותאמר לנעוים עבדו לפע  
הנע אחרונם בארז האשור  
נבל לא חגרוה ונתה חיו  
רנבת על החמור והלדת  
בסתו חחרו והשדו וזו אנשו

ב  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט  
י

ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט  
י

שכל ה וסומחוהו מדעוה סכרת לגוברא דמלכו חרופו  
כרמלה ג בא שאול עלו כרמלה ויבאו עבדו דוח  
תמצא נרן ג שאל איבוק כל אשר ט

ויגדו ל רב שאל אז נערוק איס אפוא חמקין יצשו  
ויגדו לנו יבאו ויגדו צדקה ט

ואמרתם כח ב לחו ואמרתם כח אמל המלך  
ודברי הימים ט



הלכות הלכות ב מל חלכות דגלה כי  
אעור למלך חלכות

וידע ו מל מקיץ כי אמרת מי חזות הכל ואנכי חידע ועד הדין עדיקים ומי חזות כל שיעור  
נעמי אפי לעת כזאת כל יודע מבין ס וכל תרי עשר ודבר ימי ומשלו וקחלות דבות ב מ ג חס ס

אלו לך קחתך לו לאשה  
ותקם ותשתחו אפוס ארעה  
ותאמר הנה אמתך לשפחה  
לרחץ וגלו עבדו אדני  
ותמ אד ותקם אכניגל ותרכב  
על החמור וחמ שנערותיה  
הה לכות להגלה ותלך כי  
אחרי מל אבני דוד ותחיל  
לאשה ואת אחונעם לקח  
דוד מיוה עאל ותחונעם  
שתיהו לו לנשים  
ושאל נתן את מיכל  
בתו אשת דוד לפלטיבו  
לויש אשר מגילס ויבאו  
חפוס אל שאול הגבעתה  
לאמר חלוא דוד מסתמל  
בגבעת החבילה על פני  
חישמו ותקם שאול ויך  
אל מרביו ואתו שלשת  
אלפוס איש בחוריו ושראל  
לבקש את דוד במדבר  
וזמנו חזן שאול בגבעת  
החבילה אשר על פני  
חישמו על הרך ודוד  
ישכב במדבר וירא פניו  
שאול אחריו חמרה ברה  
וישלח דוד מרגלסו וידע  
כי בא שאול אל גבוונקס

דוד ויבא אל חמקוס אשר  
חנה שם שאול וירא דוד  
את חמקוס אשר שכב שם  
שאול ואכניגל בותר שור  
עבאו ושאול שכב במעל  
והעם חנעם סכובתו ויען  
דוד ויאמר אל אחומלק  
החתנו אל אבי שובו ערותה  
אחיו ואכל אמר מן דוד  
אתו אל שאול אל חמקוס  
ויאמר אכנישו אני ארר  
עמך ויבא דוד ואכנישו  
אל העם ללכה וחנה שאול  
שכב ישו במעל וחנותו  
מעוכה בארץ מראשתו  
ואכניגל העם שכניס סכיבתו  
ויאמר אכנישו  
אל דוד סגר אלקוס חיוס  
את אוכך בנדר ועתה  
אכניגל בחנית ובארץ  
פעם אחת ולא אשנה לו  
ויאמר דוד אל אכנישו אל  
תשחותהו כי מי שדחתהו  
במשחיתו חונקה  
ויאמר דוד חו וחנה כי אם  
יחיה וגפני אחומו וכו' אומת  
או כמלחמה ידד ונספה

חלולה לומחזה משלה  
ידו כמ שוח וחנה ועתה קח  
לא את החנית אשר מדאשתו  
ואת עפחת חמס ונלכה לנו  
ויקח דוד את החנית ואת  
עפחת חמס מראשתו  
שאול וילכו לחס ואחוריהו  
ואנו וירע ואנו מקיץ כי  
כלם ישינים כי תרדמת יחיה  
נפלה על חס ויעבר דוד  
העבר ויעמד על ראש  
החר מרחק דב חמקוס  
כונע חס ויקרא דוד אל  
העם ואל אכניגל בודגל  
לאמר חלוא תענה אכניגל  
ויעו אכניגל ויאמר מי אתה  
קראת אל חמלק  
ויאמר דוד אל אכניגל חלוא  
איש אתה ומי נמול בנשוא  
ולמה לא שמרת אל אדני  
חמלק כי בא אחר העם  
להשחות את חמלק אדני  
לא טוב הדבר חיה אשר  
עשית חו וחנה בנימות  
אתם אשר לא שמרתם  
על אדניכם על משוח יחיה  
ועתה ראה את חמקוס ואת

לא ב האל פסוק בסוף לא טוב הדבר לא  
בו הדבר ס

על ראש החר יד ונכבת לו ויעבר דוד וישלח אליו  
שן חמקוס יאמר תורת הביט אלף אחד ס

ותנולו מקום באחת עת  
חשדה ואשכה שם ולמה  
ישב עבדך בער הממלכה  
עמדו ויתדו אכיש ביום  
ההוא את עקלג לבו היתה  
עקלג למלכו יהודה עד  
היום הזה

והוא מספר הימים אשר  
ישב דוד בשרה פלשתים  
ימים וארבעה חדשים ועל  
דוד ואנשיו ופשטו את  
הגשורו והגרו והעמלק  
במחנה ושבות הארץ אשר  
מעלם בואר שורה ועד  
ארץ מצרים והפה דוד  
את הארץ ואל יהיה איש  
ואשה ולקח צאן ובקר  
וחמרים וגמלים ובגדים  
ושבובים אל אכיש והאמר  
אכיש אל פשטתם חיים  
והאמר דוד על נגב יהודה  
ועל נגב יהודה אליו ואל  
נגב חקוני ואיש ואשה  
לא יחיה דוד להבוא גת  
לאמר פונגו עלנו לאמר  
כה עשה דוד וכה משפטו  
כל הימים אשר ישב בשרה  
פלשתים והאמן אכיש

במשונה יהודה ויהיה כאשר  
גדלה נפשך היום הזה בעני  
בזאת נפשך בשונה יהודה  
ועלנו מכל צרה

והאמר שאול אל הדוד ברה  
אתה בני דוד גם עשה תעש  
תעשה וגם יוכל תוכל וילך  
הדוד לדודו ושאל שוב  
למקומו

והאמר דוד אל לבו עתה  
אספה חים אחר ביה שאול  
אולי טוב כי המלט אפלו  
אל ארץ פלשתים ונאש  
ממני שאול לבקשני עול  
בכל גבול ישראל ונמלטתי  
מידו וימס דוד ויעבר הוא  
יששם אות איש אשר עמו  
אל אכיש פומ צוד מלך  
גת וישב דוד עם אכיש  
בגת הוא ואנשיו איש ובתו  
דוד ושתו נשיו אחונעם  
היו עאלתו ואבני גל אשת  
נבל חכמה לות ונגד לשאל  
בו ברח דוד גת ול איוסף  
עוד לבקשו  
והאמר דוד אל אכיש  
אסנא מצאתי חו בעינו

צפחת חיים אשר מראשתו  
ונבר שאול את קול דוד  
והאמר קול דוד פני דוד  
והאמר דוד קולו אדני המלך  
והאמר למה זה אדני רדף  
אחרי עבדו כי מה עשותי  
ומה בידו עתה ועתה ישמע  
נא אדני המלך את דברי עבדו  
אם יהיה חסותך כי ירחי  
בנחה ואם פניו אדם אחרים  
הם לפני יהודה כי ערשני חיים  
מתספח בנחלת יהודה לאמר  
לך עבד אל חיים אחרים כי  
ועתה אל תפול דמו ארצה  
מנגד פני יהודה כויצא מלך  
ישראל לבקש את פרעש  
אחר כאשר ורדף חקרא  
בחרים והאמר שאול חטאתו  
שוב בני דוד כי לא ארע  
לך עוד תחת אשר נקרה  
נפשו בעניך חיים הנה הנה  
חסבלתו ואשנה חרבה מאד  
ועו דוד והאמר הנה חנות  
המלך ויעבר אחר מחנעים  
חקקה ויהיה ושוב לאיש  
את צדקתו ואת אמתו  
אשר נתנו ויהיה חיים בוד  
ולא אכיתו לשלח ידו

והגזיר קרי

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

משפטו ו ואיש ואשה וארמון על משפטו אב משפטו וימס דוד ויעבר הוא יששם אות איש אשר עמו ויהיה חסותך כי ירחי בנחה ואם פניו אדם אחרים הם לפני יהודה כי ערשני חיים מתספח בנחלת יהודה לאמר לך עבד אל חיים אחרים כי ועתה אל תפול דמו ארצה מנגד פני יהודה כויצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחר כאשר ורדף חקרא בחרים והאמר שאול חטאתו שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר נקרה נפשו בעניך חיים הנה הנה חסבלתו ואשנה חרבה מאד ועו דוד והאמר הנה חנות המלך ויעבר אחר מחנעים חקקה ויהיה ושוב לאיש את צדקתו ואת אמתו אשר נתנו ויהיה חיים בוד ולא אכיתו לשלח ידו

דמי ב ועתה אל וכל דמי ארץ אל תכסי דמי ו דוד ודמי אל ושב בשדיה

ל  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג

בדוד לאמר הבאשה באיש  
בעמו בישקאל ויהיה לו  
לעבד עולם

ויהי בנימין חכם ויקבעו  
פלשתים את מחניהם לעבא  
להלחם בישקאל ויאמר  
אכיש אל דוד ידע תרע  
מי אתו תעבא כמחנה אתה  
ואנישך ויאמר דוד אל  
אכיש לבו אתה תרע את  
אשר יעשה עבדך ויאמר  
אכיש אל דוד לבו שמד  
לדאשו אינימך כל המים

וישמאל לבתו ויספר וילכ  
ישאל ויקברוהו ברחמי  
ופעדו ושאלה סוד י  
האבות ואתה ידע עם י  
כה ארץ ויקבעו פלשתים  
ובאו וכתבו בשונם ויקבן  
שאל את כל ישראל  
וחנן בגלבע ויהי אשאל  
את מחנה פלשתים ויהי  
ויחריד לבו כאתו וישאל  
שאל ביהוק ולא ענה  
והחגם בחלמות גם שאותם  
גם בנבם אם ויאמר שאל  
לעבדו ביקשו לראשית

ה  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג

בעלת אוב ואלכה אלו  
ואדר ישחפה ויאמר עבדו  
אליו הנה אשת בעלת י  
אוב בעני דוד ותתפש  
שאל ויהי לב פלשתים אחים  
וילך הוא וישני אנשים  
עמו וקבא אל האשה  
לילה ויאמר קסומני  
לדאוב ויהי עולו את  
אשר אמר אלו ויאמר  
האשה אליו הנה אתה  
רעית את אשר עשה  
שאל אשר הכרית את  
האבות ואתה חיה עני מו  
הארץ ולכה אתה מתנקש  
בנפשו לחמותי וישבע  
לדאשאל ביותו לאמר ח  
יתח אסי קרה עון בפבר  
היה ויאמר האשה את  
מי אעלה לך ויאמר את  
שמאל העליו ויהי  
האשה את שמאל ותנעק  
בקול גדול ויאמר האשה  
אל שאל לאמר למחמותי  
ואמר שאל ויאמר לה י  
המלך אל יתיר או כי כה  
ראית ויאמר האשאל  
שאל אל הוים וציתו י

ל  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג

עלם כוח ארץ ויאמר  
להמחנת אורו ויאמר אש  
זקן עליה והוא עשה מעל  
וידע שאול כי שמואל  
הוא ויקר אפים ארצה  
וישתחו  
והאמר שמואל אל  
שאל למה חרצתני  
לחצלות אתי ויאמר  
שמואל נד לאמר ופלשתים  
כל המים ברוח הים סר  
מעליו לא עני עוד גם  
כבר חנני אונ בחולמות  
ואקראך לך להודיעני  
מה אעשה  
והאמר שמואל ולמה  
תשאלי ותחוק קי עני  
ויהי ענה ויעשיתוה לו  
כאשר רצו בניו ויקרע  
יהיה את הנימלכה מניו  
ויתנה לדוד ויהי בראש  
לאשמעל בקול הוה  
ולא עשית סוד אמו  
בעמלק על כל חבור סוה  
עשה לב יתה הוים הוה  
והנוח הוים אתי שרא  
עך ביד כל שונם ויכלו  
אתה וכוך עמו גם את

הנביאים ג' מל בסוף חגם שאול קדמה  
ורא את לחזת ויא עני עוד

בקשו ז' אשת בעלת אוב פלעני חארגן ג' בו  
דרשו ויהי חובירו לך אמר לבי ס' חוד  
ובקשו ברחובותיה ס'

לראשית י' לבו שמו סוף חבוש לראשו סבתה  
לראשו שמאלו תחת לראשו קדמוה ס'



וְאֵלֶיךָ לָגַתְנוּ וּפְנֵי אֶתְּךָ לָגַתְנוּ  
וַיִּשְׁרַפּוּ אֶתְּךָ בְּאֵשׁ וַיִּשְׁרַפּוּ  
אֶתְּךָ נְשִׁים אֲשֶׁר בְּהַמְקָטוֹ  
וַעֲדָה לְךָ לֹא הָיְתָה אִישׁ  
וַיִּתְּנוּ לְךָ לְדַבְּרֵם וַיִּתְּנוּ  
דָּוָד וְאֶנְשָׁיו אֵלֶיךָ עֵרָה וְחָנָה  
שְׂרוּפָה בְּאֵשׁ וְנָשִׂיחָם כִּי  
וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי יָחֵם נִשְׁבָּנוּ כִּי  
וַיִּשְׁאַרְךָ דָּוִד וְיָדַעַם אֲשֶׁר אֲתוֹ  
אֶתְּךָ וְכִי עָלְךָ אֲשֶׁר  
אֵוֹפְתֶם בְּחַלְבֵי יָשֵׁן  
נִשְׂרָדָה נִשְׁבָּנוּ אַחֲרָיִם  
הַיּוֹרֵעִים לָתוֹ וְאֵבִיךָ אֵשֶׁת  
נָבִל חֶבְרֹן לְיָדָה וְעַד לְדָוִד  
מֵאֵד כִּי אֶמְרֵיךָ עַם לִסְקֵךָ  
כִּי מָחָד נִפְשׁ כָּל הָעָם  
אִישׁ עַל בְּנוֹ וְעַל בְּנֵי  
וַיִּתְּנוּ דָּוִד כִּי חָנָה אֵלֶיךָ  
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל  
אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בְּנוֹ אַחֲרָיִם  
חֲגִישׁוֹנָה לֹא הָאֵפוֹד  
וַיִּגַּשׁ אֶבְיָתָר אֶתְּךָ אֵפוֹד  
אֵל דָּוִד וַיִּשְׁאַל דָּוִד כִּי חָנָה  
לֹא מֵרֶגֶץ אֶרֶץ אַחֲרָיִם  
הַגִּיד דָּוִד חֵיךָ אֲשֶׁן וְיִתְּנֵךָ  
לְדָוִד כִּי חָנָה שִׁגְתָּ וְחָנָה  
תִּצְנַד וְיָלַד דָּוִד הוּא אִישׁ  
עַמּוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אֲתוֹ

וַיִּבְטְאוּ עַד נִחַל חֶבְשׁוֹן  
וַחֲזָתִים עַמּוֹת וְיָדָה וְיָדָה  
הוּא וְאֶרְבֵּעַ עַמּוֹת אִישׁ  
וַיַּעֲמֵדוּ מֵאֲתוֹם אִישׁ אֵל  
אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעַבְדֵי אֲתָנָח  
חֶבְשׁוֹן וַיִּמְצְאוּ אִישׁ  
מֵעַבְדֵי שֵׁרָה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ  
אֵל דָּוִד וַיִּתְּנוּ לוֹ לֶחֶם  
וַיֵּאבְלוּ וַיִּשְׁקוּ חוֹמֵם וַיִּתְּנוּ  
לוֹ פֶלֶא דְבַלְהוּ וַיִּשְׁעוּ עַמּוֹת  
וַיִּתְּנוּ שְׂבָרוֹ וַיִּתְּנוּ אֵלָיו  
כֹּל אֲכָל לֶחֶם וְלֶחֶם אֲשֶׁתָּה  
מִיֵּם שֶׁלֶשׁ אֶשְׁתֵּי מִיֵּם וְיִשְׁלַח  
לְיָדָה וַיֹּאמֶר לוֹ  
יְיָ הוֹדוּ לְמוֹתָם וְיָדָה מִיָּד  
אֶתְּךָ וְאֶמְרֵךָ מֵעַבְדֵי  
אֲנִי עַבְדֵיךָ לֹא אֶשְׁמַח  
וַיַּעֲבֵנו אֲדָמָה חֵלְתֵי חוֹם  
שֶׁלֶשׁ אֶחָד פֶּשֶׁט וְנִגְבֵי  
חֶבְשׁוֹן וְעַל אֲשֶׁר לֹא חֵיךָ  
וְעַל נִגְבֵי בְּלָבוֹ וְאֶתְּךָ לָגַתְנוּ  
שֶׁרְפָנוּ בְּאֵשׁ וַיֹּאמֶר אֵלָיו  
דָּוִד חֵיךָ חֵיךָ אֵל חֵיךָ  
חֵיךָ אֵמֶר חֵיךָ עַד לֹא  
כִּי אֵלֵיךָ אֵסֵת מִתְּנֵךָ וְאֵסֵת  
תִּסְגֵּלְנֵךָ בְּיַד אֲדָמָה וְאֵלָיו  
אֵל חֵיךָ חֵיךָ וְיָדָה חֵיךָ  
וְהֵנָּה נְשִׁים עַל פְּנֵי בֶּטֶן

הָאָרֶץ אֲכָלִים וְנִשְׁתִּים  
וְחֵיךָ כִּי לֹא שֶׁלֶךְ תִּתְּנוּ  
אֲשֶׁר לְקַח מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים  
וּמֵאֶרֶץ יְהוּדָה וּמִכֵּם דָּוִד  
מִחֵיךָ וְעַד חֵיךָ עַד לְמַחֲוֹתֶם  
וְלֹא נִמְלַט מִחֵיךָ אִישׁ מִי  
אֵסֵת אֶרְבֵּעַ עַמּוֹת אִישׁ  
נָעַד אֲשֶׁר דָּבָר עַל חֵיךָ  
וַיִּנְסוּ וַיִּצְלָחוּ דָּוִד אֵת כָּל  
אֲשֶׁר לְקַח עִמּוֹ עַמּוֹת  
שְׁתֵּי נְשִׁוֹת עַד דָּוִד  
וְלֹא נִמְלַט מִחֵיךָ מִזֶּה קָטָן  
וְעַד חֵיךָ עַד לְמַחֲוֹתֶם  
וְלֹא נִמְלַט מִחֵיךָ אִישׁ  
לְקַח חֵיךָ מִכָּל חֵיךָ  
דָּוִד וְיָדָה חֵיךָ אֵת כָּל  
חֵיךָ וְחֵיךָ נִתְּנוּ לְפָנָיו  
חֵיךָ חֵיךָ חֵיךָ חֵיךָ  
וְחֵיךָ חֵיךָ חֵיךָ חֵיךָ  
אֵל חֵיךָ חֵיךָ חֵיךָ חֵיךָ  
אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעַבְדֵי אַחֲרָיִם  
דָּוִד וְיָדָה חֵיךָ חֵיךָ חֵיךָ  
וַיִּצְאוּ לְקַדְמָתָהּ דָּוִד  
וְלְקַדְמָתָהּ חֵיךָ חֵיךָ חֵיךָ  
וַיִּגַּשׁ דָּוִד אֶתְּךָ חֵיךָ חֵיךָ  
לְחֵם לְשִׁלּוֹם  
וַיַּעַזְבוּ כָּל אִישׁ עַבְדֵיךָ  
מֵהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר חֵיךָ חֵיךָ

ועד כל ב' ולא נעודי להם מפני האגרות... ועל אשר ד' אגרות פשטו ואת הכבשה וגם ביד... ויהי שרונה באש שרפה באש...

בחו ג' ונבאו כל שתים וישבו בחזן דשמואל  
ולכל בחזן חזי רוחי אשר ישדתי דהחוקא

בבואו ג' מר העררים דשמואל למח יבואו  
מלכי אשר כל גוים אשר עשיתי

דוד ונאמר ויעו אשר לא  
הלכו עמול אתו לחס יי  
מח שלל אשר העלנו כר  
אס או שאת אתו ואת  
בנו ונחגור חלכו  
ויאמר דוד לאת עשו  
כו אחו את אשר נתו ויחזו  
לנו וישמר אתם ויתו את  
הגדוד הבא עליונו כידנו  
ומיושם עלכם לדבר הזה  
בו כחלק חירי בבל חמה  
וכחלק חירי על הכלים  
וחדו וחלקו  
והיו מחוס תקוה יי  
ועלה חישמה לחקולמע  
ולמשפט לוישראל ער  
חיום חזוה  
וכבא דוד אל עקלגו וישלח  
מח שלל לזקני יהודה  
לדעהו לאמר הנה לכם  
ברכה משלל אוכו  
והזה  
בבית אל  
ברמות נגב  
ביתר  
בשריע  
בשפמות  
באשתמע  
ולאשר  
ולאשר  
ולאשר  
ולאשר  
ולאשר  
ולאשר

ברכל  
בערו חירי מאל ולאשר  
בערו חקונג ולאשר  
בחרמה ולאשר  
בכור עשו ולאשר  
בעתך ולאשר  
בחברו ולכל חמקמות  
אשר התחלך שם דוד הוא  
ואנשח  
ופלשתים נלחמים בישראל  
ונסו אנשי ישראל בפני  
פלשתים ופלו חללים בחר  
הגלבע ונדבקו פלשתים  
את שאול ואת בניו ויכו  
פלשתים אתו ויחזתו ואת  
אבנדיבו ואת מלכו שוע  
בני שאול נתכפר חמלקמה  
אל שאול וימצאו חמונים  
אנשים בקשת וחלמאח  
מה מורים ויאמר שאול  
לנשא כליו שלח חרבדי  
ודקדנו בה פוזנו או העלום  
האלה וירקנו וחתעלוד  
ביר לא אבה נשא כלונמי  
וראמאד ויקח שאול את  
החרב ופל עליה וירא  
נשא כליו כומת שאול  
ויפל גם הוא על חרבנו ל

וימת עמו וימת שאול  
וישלשת בנו ונשא כליו  
גם כל אנשיו כיום הזה  
והרו ויראו אנשו ושראל  
אשר בעבר העמק ויאה  
בעבר חירי כולסו אנשו  
וישראל וכומתו שאול  
וננו ויעזבו את הערים  
ונסו ויבאו פלשתים וישבו  
בחו  
ויחזי מחרת ויבאו פלשתים  
לפשט את חללים וימצאו  
את שאול ואת שלשת  
בנו ונפלוס בחר הגלבע  
ויכרתו את ראשו ויפשוטו  
את כליו וישלחו בארץ  
פלשתים סביב לבשר בית  
עצבותו ואת העס וישמו  
את כליו בית עשתרות  
ואת גמיתו תקעו בחומת  
בית שאן וישמעו אלו  
וישבו ובישג לעד את אשר  
עשו פלשתים ל שאול  
ויקומו כל איש חיל וילכו  
כלה לילה ויקחו את גמית  
שאול ואת גמית בנו  
מחומת בית שאן ויבאו ל  
ובשה וישדפו אתם שם

ג

ג  
חז חז  
ג  
וכל  
אורות  
דכות  
ב ב  
א

ט  
מל  
ג  
חז  
מל

ג  
ה  
שם  
חיה  
היו  
ג  
ג  
ו  
וכל  
אורי  
דכות  
ב ב  
ג  
ג  
ג  
ג  
ג  
ג  
ג

מח שלל ג ויקח חס מח שלל לא נוס לחס  
וישלח מח שלל

וימצאו ג חס ומפכו המלחמה וחבירו ויבאו  
לקראת וזא ג ויפשוטו ג את יוסף את כליו  
דישמואל חס

יבישח ג ב חס וחז מל ויקומו כל איש  
וישלחו ויקומו ויקומו כל איש דב



עשיתם הדבר הזה את כל ימי חייכם ואת כל ימי חייכם ואת כל ימי חייכם  
ויהי מועד ויאמרו איש אל רעהו ביום הדפח ממני אעשה אתכם כי מה עבדך  
וישאלו דוד ברוכים אתם דתלמידי

עליו עליו אהו ויהונו  
בעמליו מאד נפלא אתה  
אהבתו לו מאהבת נשים  
אין נפלו גבורים ויאמרו  
בלו נלחמה  
ויהו אחת כוונתו וישאלו  
במה יהו אמר האעלה  
באחוז ערו ויהו ויאמר  
חזקו אלו עליך ויאמר  
הוד אטו אעלה ויאמר  
הכריתו ויעל שם דוד ונס  
שני נשנו אחונו על הוד עלות  
ואמר אשתו נבל חכמו  
ואנשיו אשר עמו העלה  
דוד איש וכוונתו וישנו בערו  
הברו וישאו אנשיו ויהוה  
והשחיש את דוד כי  
למלה על בית יהודה  
מנו דוד ויאמר אנשיו  
ובישג על אשר קברו  
את שאר  
וישלח דוד מלאכים  
אל אנשיו בני שגל ער  
ויאמר אליהם ברבים אתם  
לחזה אשר עשיתם חסד  
היה עם אדניכם עם שאר  
ותקברו אותו עלה בעש  
והנה עמכם חסד וראמתו

אנכי אעשה אתכם הטובה  
היא אשר עשיתם חסד  
היה ועתה תקנה יהוכם  
והו לכוני חיל כימת ארבע  
שאול ונס אתי משחו בית  
והודה למלה עליהם  
ואנני בנני שר צבא אשר  
לשאול לקח את איש בשות  
בדשאול ויעבדתי מחנים  
ונמלכתי אלה גלעד ואל  
האשור ואל הוד עאל ועל  
אפלים ועל בנימו ועל  
ישראל כלה  
ברא רבעים שנה איש בשות  
בושאול במלכו על ישראל  
ושתיים שנים מלך ארץ בית  
יהודה הו אחריו ויהוה  
מספר תמיים אשר הוה הוד  
מלה בחכרו על בית יהודה  
שבע שנים ושש חלשים  
ויצא אבנר בוגר  
ועבדו איש בשות בדשאול  
ממחנים גבעוני ויהוה אבנר  
ערוה ועבדו דוד ויצאו  
ויפגשו על בית גבעוני  
והו וישבו אלה על חבורו  
מיה ואלה על חבורו מיה

והאמר אבנר אלו אנכי וקמו  
נא חנעלים וישחקו לפענו  
והאמר ויאבנר קמו ויקמו  
ויעבדו כמספר שנים עשר  
לבעמו וישב בשות בד  
שאול וישגם עשר מעבדו  
הוד ויהו קו איש בראש  
רעו וחרבו בער רעו  
והפלו חבורו ויקרא למקום  
ההוא חלקת חצרים אשר  
בגבעוני ונתהו המלחמה  
קשה עד מאד בימים ההוא  
וינבא אבנר ואנשיו וישדאל  
לפני עבדו דוד ויהו שם  
שלשה בני צרונה ויאב  
ואנשיו ועשה אל ועשה אל  
קל בונגלו כאתר העבים  
אשר בשדה ויהוה עשה אל  
אחריו אבנר ולא נטה  
ללכת על חמח ועל שמי  
השנא אל מאחריו אבנר  
ויפו אבנר אחריו ויאמר אתה  
זה עשה אל ויאמר אנכי  
והאמר לו אבנר נטה לך  
על מונב או על שמאלך  
ואחו לך אחד מהנערים  
וקח לב אתה ואתו ולא  
אבה עשה אל לטור מאחורו

ה

י

ובכח

ה

ה

ה

ה  
ה  
ה  
ה

ה

כלה ג בת ה ועל ישראל כלל לכן וילל מואב בחוצותיו חגרו שין וכל יומיו ויחזקאל ונרי עשרה  
דמותו בר מן ג כי מקטנט שנים בו חגרו כלו ויעש יהודה וועתה ותאמר נעמי אעשה אתכם ו  
ועתה יעש יהודה וגם בימים החמה

והחמושי שפטה כד  
אכילוהו ושאו ותלעם  
לעננה אשת דוד אלה  
ולדו לדוד בכברו

העם ול אירדפו עוד אחת  
וישראל ול אנספו עוד לחלחם  
ואבנר ואנשו חלכו בעננה  
כל חלולת חו אומעברו  
אתה ירדו וילכו כל חבתרו

ויסר עוד אבנר לאמר אל  
עשה אל סור לך מאחרי  
למה אכפה ארצה ואין  
אש אפני אליו אכ אחור  
ומאין לסור ונכחו אבנר

לא  
לא  
בסיף

ויחו בחוות חמל חמה בון  
בית שאול ובון בית דוד  
ואבנר הנה מתחוק בכות  
שאול ולשאו ולפלגש

ותבאו מחנים ויאכ שב  
מאחרי אבנר ויקבץ את  
כל העם והפקדו מעבדו  
דוד תשעה עשר איש  
ועשה אל ועבדו דוד חכו

באחרי חנות אל חמש  
ותעא חנות מאחוריו ופל  
שם ונמת תחתו ויחו כל  
חכא אלהים קום אשורפל  
שם עשה אל ונמת ונעמו

תחוו  
ף

ויאמר אל אבנר מדוע  
באתה אל פולגש אבני  
ויחר לאבנר מאד על  
דברי איש בישות ויאמר

מבנימו ובאנשו אבנר  
של שמאות וששים איש  
מתו וישאו את עשה אל  
ויקבלו בקבר אביו אשר  
בית לחם וילכו כל חלולת

וירדפו ויאכו ואישו אחו  
אבנר והשמש שכא חוהמה  
באו ערוב עת אמה אשר  
על פניו חדרך מדבר  
ובעור ויתקבעו בני בנימו

א  
לא  
לא  
לא  
לא

ליחודיה חזום אעשה חסד  
עם בית שאול אבני י  
אל אחיו ואל מדיעחו  
ולא חמ עיתך ביד דוד

ויחודיה חזום אעשה חסד  
עם בית שאול אבני י  
אל אחיו ואל מדיעחו  
ולא חמ עיתך ביד דוד  
ותפקד עליו עון האשה

אחרי אבנר ויחו ל אגיה  
אחת ועמדו על ראש  
גבעה אחת ויקרא אבנר  
אליו אכלו אמל הלנעח  
תאכל קרב חלוא ונדעתה

לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא

היום כה עשה  
אלהים לאבנר ונח יסוף  
לו כי פאשר נשבע ויחז  
לדוד כוכו אעשה לו

ויחודיה חזום אעשה חסד  
עם בית שאול אבני י  
אל אחיו ואל מדיעחו  
ולא חמ עיתך ביד דוד  
ותפקד עליו עון האשה  
היום כה עשה  
אלהים לאבנר ונח יסוף  
לו כי פאשר נשבע ויחז  
לדוד כוכו אעשה לו

בומרה תקיח בא חוננה  
ועדמתו לאת אמר לעם  
לשוב מאחרי אחיקם  
ויאמר ויאכ חו חלחם  
כיו לאל הפרת כיו אז

לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא

לדעבור המלכה מבית  
שאול ולחלקים את כסא  
דוד על ישראל ועל  
ויחודיה חזום אעשה חסד

ויחודיה חזום אעשה חסד  
עם בית שאול אבני י  
אל אחיו ואל מדיעחו  
ולא חמ עיתך ביד דוד  
ותפקד עליו עון האשה  
היום כה עשה  
אלהים לאבנר ונח יסוף  
לו כי פאשר נשבע ויחז  
לדוד כוכו אעשה לו  
לדעבור המלכה מבית  
שאול ולחלקים את כסא  
דוד על ישראל ועל  
ויחודיה חזום אעשה חסד

מחברך בעלה העם איש  
מאחרי אחיו ויתקע  
ואכ בשופר ונעמדו כל

לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא  
לא

על דברי ה ויחודי לאבנר לבן דוד שר ב בן לשמע מחבלים חגי חזענו עלה הבעיות שגיון וכל דברי חיימ  
דכות בד מן חוד ולא שמע אל דברי נבו ויפקדו ג מעבדי דוד השועים ביום הנשבות

ארכה ג חוס ונחיו חמלחמה כי על כן שלח  
אליו ארכה מאין מרח

ועאל

ולא

ולא יוכל עוד להשוב את  
אבנר דבר מור אתו אתו  
וישלח אבנר מלאכים  
אל דוד תחתיו לאמר למוארץ  
לאמר בריתה בריתך אתך  
והנה יהיו עמך לחסב אלקיך  
את כלו ישראל ויאמר טוב  
אני אכרת אתך ברית אך  
דבר אחר אנכי שאל מאתך  
לאמר לא תראה את פני  
כונאס לפני חבואך את  
מוכל פת שאול בנאך  
לראות את פני  
וישלח דוד מלאכים  
אל אושב שבת בן שאול  
לאמר תנח את אשתו את  
מוכל אשר ארשתו לו  
כמאה ערלות פלשתים  
וישלח אושב שבת ויקחה  
מעם איש מעם פלטיאל  
בזלזש וילך אתה אישה  
הלוך ובכה אחרתך עד  
בחרים ויאמר אליו אבנר  
לך שוב וישבו ודבר אבנר  
היה עם זקני ישראל כי  
לאמר גם תמול גם שלשים  
היותם מבקשים את דוד  
למלך עליכם ועתה עשו

ל  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

פר חזוה אמר אל דוד לאמר  
בדוד עבדך הו שוע את  
עמו וישראל מיד פלשתים  
ומיד כל אויביו וידבר  
גם אבנר באונג בנימין  
וילך גם אבנר לדבר באונג  
דוד בחברון את כל אשר  
טוב בעניו וישראל ובעני  
כל בית בנימין וכל אבנר  
אל דוד בחברון ואתו עשרים  
אנשים ויעש דוד לאבנר  
ולאנשים אשר אתו משתה  
ויאמר אבנר אל דוד אקומה  
ואלכה ויאקבעה אל אדני  
המלך את כל ישראל כי  
הכרתו אתך ברית ומלכת  
בכל אשר תאזה נפשך  
וישלח דוד את אבנר וילך  
בשלוש והנה עבדו דוד  
וואב בא מהגדוד ושלל  
רב עם חבואו ואבנר  
אונג עסדוד בחברון כי  
שלחו וילך בשלוש וואב  
וכל העבא אשר אתו באו  
ונגדו לו אל לאמר בא  
אבנר בועל אל המלך כי  
וישלחו וילך בשלוש כי  
וכא וואב אל המלך ויאמר

ח  
מ  
ל  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

מה עשיתך הנה בא אבנר  
אלך למה זה שלחתו וילך  
חלוף ידעת את אבנר כד  
נר כי לפתתך בא ולדעת  
את מועצתו את מכו אף  
ולדעת את כל אשר אתה  
עשה ויצא וואב מעם  
דוד וישלח מלאכים אחת  
אבנר וישבו אתו מבור  
הסכה ודוד לא ידע וישב  
אבנר בחברון ויפתו וואב  
אל תוך השער לדבר אתו  
בשלו ויפתו שם חקמש  
ויצת בדם עשה אל אחו  
וישמע דוד מאחרי כני  
ויאמר נקו אנכי ומלכת  
מעם יהודה עד עולם מדימי  
אבנר בונג וקלו על ראש  
וואב אל כל בית אביואל  
ופדת מבית וואב ופומצע  
ומחוק בפל ונפל בחרב  
וחסד לחס וואב ואבנישו  
אחיו הדגל אבנר על אשר  
הצית את עשה אל אחיוס  
בגבעון בפל חמה  
ויאמר דוד אל וואב  
ואל כל העם אשר אתו  
קריעו בגדיכם ונחגו שקיכם

ל  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

וּפְתוּ אֶל־הַחַמֵּשׁ וּרְבִיבֵי  
וּבַעֲנֵה אֲחִיו נִמְלִטוּ וְנִבְאָו  
חַבִּיבֵי וְהוּא אֲשֶׁכֶב עַל־מִטּוֹתַי  
בַּחֲדָר מִשְׁכְּבוֹ וּנְכַחֲתֵי וְנִבְאָו  
וְנִסְוֵהוּ אֶת־דָּאִשׁוּ וְהִקְחוּ  
אֶת־דָּאִשׁוּ וְהִלְכוּ וְהִדְדוּ  
הַעֲרִיבֵהוּ כִּלְהִלְהֵה וְנִבְאָו  
אֶת־דָּאִשׁ אֲשֶׁכֶב שֵׁת אֶל  
הַדָּר קִבְרוֹ וְהִאֲמֵרוּ אֶל  
הַמֶּלֶךְ הַנְּקֹדָאִשׁ אֲשֶׁכֶב שֵׁת  
בְּדָשׁ אֶל אֲנִיכְךָ אֲשֶׁר בְּקִשׁ  
אֶת־נַפְשִׁי וְהִתּוֹ וְהִתּוֹ לֵאמֹר  
הַמֶּלֶךְ נִקְמֵת הַיּוֹם הַזֶּה  
מִשָּׂאֵל וּמִרְעוּלָה וְעוֹד  
אֶת־כְּבוֹד אֶת־נַפְשִׁי אֲחִיו  
בְּנִרְמֹז חֲבָרֵת וְהִאֲמֵרוּ  
לְהַם חֲרִיתוֹהָ אֲשֶׁר בְּנִי  
אֶת־נַפְשִׁי מִלְּעֵבֹה כִּי  
הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הַנְּחַמֵת  
שָׂאֵל וְהוּא אֲחִי הַמֶּלֶךְ כִּמְבַשֵּׁר  
בְּעֵצוֹ וְאֲחִי כִי וְאֲחִי וְהוּא  
כִּי קָלָה אֲשֶׁר לִתְתִי לִי  
בְּשָׂרָה אֶל־כִּי אֲנִישׁוֹם  
רִשְׁעֵם הַדְּעוּ אֶת אִישׁ  
עֲוֹן קִבְּבִיתוֹ עַל־מִשְׁכְּבוֹ  
וְעַמֵּד הִלּוּ אֶבְרָקֵשׁ אֶת  
דְּמַמִּירְכֵם וּבַעֲרִיבֵי אֶתֶּם  
מִתְּדַאֲרֵי וְהַעֲוֹדוּ אֶת

ב  
וחס  
ל  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט

הַאֵל־כִּנְיָ עֲרִיבֵי קִישׁוֹם  
מִמֵּנוּ יִשְׁלַם יְחִוֵה לַעֲשֵׂה  
חֲרֵעָה כְּרַעְתּוֹ  
וְשָׁמַע בְּדָשׁ אֶל־כִּי מֵת  
אֲבִי בַּחֲבִירוֹ וְהִלְכוּ וְנִבְאָו  
וְכִלְיִשְׂרָאֵל נִבְחָלוּ וְשָׁעוּ  
אֲנִישׁוֹם שְׂרוּתֵי וְדוֹם הַחַי  
בְּדָשׁ אֶל שֵׁם הָאֱלֹהִים  
כַּעֲנֵה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רִבְבִי  
בְּנִרְמֹז הַבְּאֵרֵתוֹ מִכְּנֵי  
בְּנִמְזוּ כִּי גַם בְּאֵרֵת תַּחֲשֵׁב  
עַל־בְּנִימֹז וְהַבְּרָחוֹ הַבְּאֵרֵתוֹ  
גְּתִימָה וְהַדְּוִשֵׁם גְּרִיס עַר  
הַיּוֹם הַזֶּה  
וְלִהְיוֹתָ בְּדָשׁ אֶל  
בְּנִיכָה וְגִלִּים בְּדָשׁ מִשׁ  
שְׁנֵים הַלֵּה כִּבְא שְׁמַעַת  
שָׂאֵל וְהוּוֹנֵתוֹ מִחֲדָעֵאל  
וְתִשָּׂאֵהוּ אֲמֵנֵתוֹ וְתַנְסֵם  
וְהוּוֹ בַּחֲפֹזָה לְנֵס וְהַפֵּל  
וְהַפֵּס חֲוִישְׁמוֹ מִפּוֹבֵשֵׁת  
וְהִלְכוּ בְּנִרְמֹז הַבְּאֵרֵתוֹ  
רִבְבִי וּבַעֲנֵה וְנִבְאָו כְּחַם  
הַיּוֹם אֶל־כִּי אֲשֶׁכֶב שֵׁת  
וְהוּוֹ אֲשֶׁכֶב אֶת־מִשְׁכְּבִי  
הַעֲהִירִים וְהַנְּחָה כְּבֹא עַד  
וְהוּוֹ הַבֵּית לִקְחֵהוּ חַטּוֹת

וְסִפְדוּ לִפְנֵי אֶבְרָהָם מֶלֶךְ  
הַדָּר הַלֵּךְ אֲחֵרֵי הַמֶּלֶךְ  
וְהִקְבְּרוּ אֶת־אֲבִי בַּחֲבִירוֹ  
וְשָׂאֵה מֶלֶךְ אֶת־קוֹלוֹ וְנִבְכֵי  
אֶל־קִבְרֵ אֲבִי וְנִבְכֵי כִּלְ  
הָעַם וְהִקְנֵה מֶלֶךְ  
אֶל־אֲבִירֵי וְהִאֲמֵר הַכְּמֹת  
נְכַלִּימֹת אֲבִירֵי וְהִדְדוּ לֵא  
אֶסְרוֹת וְהִגְלוּ לֵאֲלֵנִי שְׁתֵּם  
הַגִּישׁוֹ לְנַפְשׁוֹ לִפְנֵי כְּנֵי עֲלֵה  
נְפִלֵת וְהִקְפּוּ כִּלְהַעֵם לְכַבֹּת  
עַל־וְהַבְּאֵרֵת כִּלְהַעֵם לְהַנְּחִית  
אֶת־הַדָּר לְחַם כְּעוֹד הַיּוֹם  
וְשָׁבַע הַדָּר לֵאמֹר כִּי  
נַעֲשֶׂה לִי אֶל־הַיּוֹם וְכִי  
וְסִיכְרֵ אֶסְלִפְנִי כִּי אֲהַשְׁמֵשׁ  
אֶטְעַם לְחַם אוֹ כִּלְמֵאֲמִי  
וְכִלְהַעֵם הַבְּרִיחֵהוּ וְהוֹטֵב  
כַּעֲנִיחֵם כִּכְלֵ אֲשֶׁר עֲשׂוֹה  
הַמֶּלֶךְ כַּעֲנִי כִּלְהַעֵם טוֹב  
וְהִדְעוּ כִּלְהַעֵם וְכִלְיִשְׂרָאֵל  
בְּיוֹם הַהוּא כִּי לֹא הוּוֹתָה  
מֶלֶךְ לְחַמֵּי אֶת־אֲבִירֵי  
בְּנִירֵי וְהִאֲמֵר הַמֶּלֶךְ  
אֶל־עֲבִירֵי הַלּוֹא תִדְעוּ כִּי  
שָׂר וְנִדְוֹל נְפִל הַיּוֹם הַזֶּה  
כִּי שָׂדֵי אֶל וְהַנְּחִיחֵם כִּי  
וְמִשְׁחֵם מֶלֶךְ וְהַנְּחִיחֵם

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט

וְהַדְּעוּ לִי בְּעֵקֶב קִשְׁתִּי עַל אֲנִי

וְהַדְּעוּ לִי וְהַנְּחִיחֵם בְּאֵרֵת אֶמְרוּ לְבָשׁוּ  
וְנִבְאָו כִּלְהַעֵם לְהַבְּרִיחֵם וְהוּוֹ וְהַנְּחִיחֵם

וְהַדְּעוּ לִי וְהַנְּחִיחֵם שְׂרוּתֵי כְּמוֹךְ חֲמִישׁ  
וְהוּוֹ דוֹר וְחִבְרֵוֹ מִדְּכִי וְחִבְרֵוֹ



וּבְאֵת לַחֵם מִמּוֹל בְּכָאוֹסִי  
וּחַוֵּי כְּשֵׁם עַל אֶת קוֹל צַעֲדֶיךָ  
בְּרֵאשִׁי הַכְּבֹאֵס אֶת תַּחֲרָץ  
בְּרֵאשִׁי אֶת יְהוָה לִפְנֵיךָ יי  
לְחִקוֹת בְּמַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים׃  
וַיַּעַשׂ דָּוִד כְּכֹז כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ  
יְהוָה וַיִּקַּח אֶת פְּלִשְׁתִּים י  
מִגְּבֻעַ עַד בְּאֶרֶץ גִּזְרִי׃

כשמעך  
קרי  
+

וְיִסַּף עוֹד דָּוִד אֶת כָּל בְּחֹר  
בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אַלְפֵי  
וַיִּקְסוּ וַיִּלְדוּ דָּוִד וְכָל הָעַם  
אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעַלְיוֹ וְהוֹדִיָּה  
לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן  
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם  
שֵׁם יְהוָה עֲבָאוֹת וַיָּשֶׁב  
הַכֹּהֲנִים עֲלוֹהוּ וַיִּרְכְּבוּ אֶת  
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל עֹגְלוֹהָ  
חֲדָשָׁה וַיִּשְׂאֶהוּ מִבֵּית  
אֲבִינֹדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה  
וַעֲבָאוֹ אֲחִיו בְּנֵי אֲבִינֹדָב  
נִהְגָּם אֶת הָעֹגְלוֹת חֲדָשָׁה  
וַיִּשְׂאֶהוּ מִבֵּית אֲבִינֹדָב  
אֲשֶׁר בְּגִבְעָה עִם אֲרוֹן  
הָאֱלֹהִים וַאֲחִיו הַלֵּלֵי  
לִפְנֵי הָאֲרוֹן וַיִּדְוֶה וְכָל בְּתוֹ  
יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקוֹס לִפְנֵי  
יְהוָה כְּכֹל עֲצוֹת בְּרוּשִׁים

+

יב  
חס  
וכל  
אוד  
דכות

יב

וּבְכַנְרֹת וּבְנַבְלֹים וּבְתַפִּים  
וּבְמַנְעֵנְעִים וּבְצִלְצִלֹים  
וַיָּבֹאוּ עַד גִּזְרֹה כְּחוֹ וַיִּשְׁלַח  
עֲנָה אֶל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים  
וַיֵּאחֲזִבוּ כְּשֵׁם טוֹ הַבֶּקֶר  
וַיַּחֲרֹף יְהוָה בְּעֵנָה וַיִּכְתּוּ  
שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל הַשֵּׁל  
וַיִּמָּת שֵׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים  
וַיַּחֲרֹף לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ  
יְהוָה פָּרַץ בְּעֵנָה וַיִּקְרָא  
לְמַקּוֹס הַהוּא פָּרַץ עֲנָה  
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּקְרָא דָּוִד  
אֶת יְהוָה בְּיָוֶם הַהוּא אָמֵן  
וַיֵּאמֶר אֲדָמָה וַיָּבֹאוּ אֲרוֹן  
יְהוָה וְלֹא אָבָה דָּוִד לְחַסֵּן  
אֲלוֹהֵי אֲרוֹן יְהוָה עַל  
עוֹד דָּוִד וַיִּטְהַר דָּוִד בֵּית  
עַבְדֵי אָדָם הַגִּתִּי וַיִּשְׁבֵּךְ  
אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עַבְדֵי אָדָם  
הַגִּתִּי שִׁלְשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּכְרֹךְ  
וַיִּתֵּן אֶת עַבְדֵי אָדָם וְאֶת  
כָּל בְּתוּלוֹ וַיַּעַד לְמַלְכֵי דָּוִד  
לֵאמֹר בְּכֹר יְהוָה אֶת בְּתוּ  
עַבְדֵי אָדָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר  
לוֹ בְּעַבְדֵי אֲרוֹן הָאֱלֹהִים  
וַיִּלְךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת אֲרוֹן  
הָאֱלֹהִים מִבֵּית עַבְדֵי אָדָם  
עוֹד דָּוִד כְּשֵׁם מַחֲהֵ וַיִּהְיֶה

ל  
ל  
יב  
+

כִּי צַעֲדוּ נִשְׂאוּ אֲרוֹן יְהוָה  
שִׁשָּׁה צַעֲדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר  
וַיִּמְרֵא וַיִּדְוֶה מִכָּרְכַר כָּל  
עַל לִפְנֵי יְהוָה וַיִּדְוֶה חֲגִיר  
אֶפְרַיִם בְּדָוִד וְכָל בְּתוּ  
יִשְׂרָאֵל מֵעֵלִים אֶת אֲרוֹן  
יְהוָה בְּתֵירוֹ עֲנָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר  
וְהַחֲזִיק אֲרוֹן יְהוָה בְּאֵר  
דָּוִד וּמִכָּל בְּתוּ שְׂאוֹל  
נִשְׁקַפְּהוּ בְּעַד חַחֲלוֹ וַיִּתְרַא  
אֶת הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֵי  
וּמִכָּרְכַר לִפְנֵי יְהוָה וַתָּבוֹ  
לוֹ בְּלִבָּהּ וַיִּבֹאוּ אֶת אֲרוֹן  
יְהוָה וַיַּעֲבִיר אֶתוֹ בְּמַקּוֹמוֹ  
בְּתוֹךְ הָאֵהָל אֲשֶׁר נָטָה  
לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת  
לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַמּוּ וַיְכַלֵּי  
דָּוִד מִתְּעֵלוֹת הָעֹלָה יי  
וַחֲדָשִׁים וַיִּבְרַךְ אֶת הָעַם  
בְּשֵׁם יְהוָה עֲבָאוֹת וַיַּחֲלֵק  
לְכָל הָעַם לְכָל חֲמוֹ וַיִּשְׂאֵל  
לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאוֹשׁ  
חֲלֵת לַחֵם אֶחָת וְאֶשְׁפַר  
אֶחָד וְאִשׁוֹ שֶׁהָאֶחָת הַלֵּלֵי  
כָּל הָעַם אוֹשׁ לְבֵיתוֹ וַיִּשְׁבֵּךְ  
דָּוִד לְכָרְכַר אֶת בְּתוּ  
וַתֵּצֵא מִכָּל בְּתוּ שְׂאוֹל  
לְקַרְאֵת דָּוִד וַתֵּאמְרֵהוּ

שם יְהוָה יִבְרָאוֹת הוּא וְאֶנְכִי בְּאֵלֵינוּ אֲשֶׁר  
יִזְרֵא שֵׁם וְכָל דָּוִד בְּעַת הַחַיִּים ֶׁ׃

עַל עֵר הוּא וְלֹא אֲבָהוּ דָּוִד דִּשְׁמוֹ וַחֲמִדְתִּי עַל  
עֵר אֶחָת וַעֲלֵי עֵר אֶחָת שְׁבַע עֵשֶׂר  
שְׁבַע עֵשֶׂר ֶׁ׃

וַיִּשְׂאֶהוּ הוּא וְחַס מִבֵּית אֲבִינֹדָב וַחֲבִירֹה דִּשְׁמוֹ  
עַל חֲסוֹסִים דָּוִד יִמָּה בְּמִוֶּט בְּשׁוֹמֵי ֶׁ׃ וְחַד  
וַיִּשְׂאֶהוּ וַיִּשְׁבַּחוּ ֶׁ׃

נגבר הוא מלך ישראל  
אשר נגלה היום לענני  
אמהות עבדו כהגלות  
נגלות אחר הרקום ווי  
ויאמר דוד אל מוכל  
לפני יהוה אשר בחר בו  
מאבוק ומכל ביתו לעות  
אתונגד על עס יהוה  
על ישראל ושחקתו  
לפני יהוה ונקלתו עוד  
מזאת והיות שפל בעני  
ועסה אמהות אשר אמרת  
עמס אנברה וילמכלבת  
שאול לא היה לה ילד  
עד יום מותה

ויהי כיושב המלך בביתו  
ותנה חניחו מסביב  
מפל אוכו ויאמר המלך  
אלנתו הנבוא ראח נא  
אנכיו שכן בבית ארזים  
וארוז האלהים ישנבתנו  
הירועה ויאמר נתן אל  
המלך כל אשר בלבבך  
לה עשה כויהוה עמך  
ויהי בלילה ההוא  
ויהו דבר יהוה אל  
נתן לאמר לך ואמרת אל  
עבדי אל דוד כה

ל  
ה  
י  
כ  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

אמר יהוה האתה תבנה  
לובית לשבתו כולאישנתו  
בבית למיוס העלתו את  
בני ישראל ממערים ועד  
היום תנהו אהיה מתהלך  
באה לובם שקן בכל אשר  
התהלכתו בכל בני ישראל  
הדבר דברתי את אחרי  
שכטוישראל אשר עונתי  
לדעות את עמו את ישראל  
לאמר למה לאבנית לו  
בית ארזים ועתה כהתאמו  
לעבדו לדוד כה אמר יהוה  
עבאות אני לקחתך מז  
הננה מאחר היצא לחיות  
נגוד על עמו על ישראל  
ואהיה עמך בכל אשר  
הלכתו אברתה את כל  
אובך מפניך ועשת לך  
שם גדול כשם הגדלים  
אשר בארץ וישמתו מקום  
לעמו לישראל ונטעתו  
ושכון תחתיו ולא יודע עוד  
ולא יסופו בני עולה לענות  
באשר בר אשונה ולמו  
היום אשר עונתי שפטום  
על עמו ישראל והנחתי  
לך מכל אויבך והגדלך לך

ה  
ח  
י  
כ  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ו  
כ  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

והוה כותבי ועשה לך  
והוה כותב לאו ומיך כי  
ושנבת את אכתו וחקמתו  
אתרעך אחרך אשר  
ועא ממ עך והכינתו את  
ממלכתו הוא ובנה בית  
לשמו וכינתו את כסא  
ממלכתו עד עולם אני  
אהיה לו לאב והוה אהיה  
לו לבן אשר כה עותו  
והכהתו כל שבט אנשים  
ובנגיע בני אדם וחסדו  
לא יסור ממנו באשר  
חסרתו מעס שאול אשר  
חסרתו מלפניך ותאמן  
ביתך וממלכתך עד  
עולם לפניך בס אב יהוה  
נכח עד עולם בכל  
הדברים האלה וככל  
החנניו היה כן דבר נתן  
אל דוד  
ובא המלך דוד וישב  
לפני יהוה ויאמר מו  
אנני ארני יהוה ומי בית  
כי חבאתני עד הלום  
ותקטן עוד זאת בעיניך  
ארני יהוה ותכפר גס אל  
כית עבדך למרחוק וקחאת



המלך דוד ליתוח עסה כסוף  
והחזיק אשר הקדוש מכל  
הגוים אשר כבש מ ארם  
ומצואב ומבני עמון ו  
ומלשתיס ומעמלקו  
ומשלל חרד עור כורחב  
מלך עובה ועש דוד שם  
בשבו מהכותו את ארם  
בגאמלח שמונה עשר  
אלף וישש באדום נצבים  
בכל אדום שם נצבים והו  
כל אדום עבדים לדוד  
ווישע עתה אתהו בכל  
אשר הלה ומלך דוד על  
כל ישראל והחודד עשה  
משפט וצדקה לכל עמו  
והאב בדרוה עלה עבא  
והושפט בו אחולה מוקד  
ועדוק בו אחוטוב ואחומלך  
בדאביתו כחנם ושריה  
סופר ובעהוב יחונבע  
והכותו והפלתו ונכני דוד  
בזנים חתו  
והאמר דוד תכניש  
עוד אשר עתה לבית שאול  
ואעשה עמו חסד בעמו  
והועתו והלית שאול עבד  
וישמו עבא ויקראו לו

ל  
ב  
ל  
כ  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יה  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט

אל דוד והאמר המלך אליו  
האמה עובא והאמר עבדך  
והאמר המלך האפס עוד  
איש לבית שאול ואעשה  
עמו חסד אל חנם והאמר  
עובא אל המלך עוד בן  
ליהועתו נכח וכלום והאמר  
לו המלך אפה הוא והאמר  
עובא אל המלך הנה הוא  
בית מקור בן עמו אל כל  
דבר וישלח המלך דוד  
והקחה מקור בן עמו אל כל  
עמו אל מלך דבר תבא  
מפובשת ביהוועתו בן  
שאול אל דוד והפל על  
פניו וישתחו והאמר דוד  
מפובשת והאמר הנה ס  
עבדך והאמר לו דוד אל  
תניא פו עשה אעשה עמך  
חסד בעבור ויהועתו אביר  
והשכני לך את כל שדה  
שאול אבירן אתה תאכל  
לחם על שלחני במקור  
והשתחו והאמר מה עבדך  
בפנית אל הבלב המת  
אשר במוניו קרא המלך  
אל עובא נער שאול  
והאמר אליו כל אשר תוה

ל  
ב  
ל  
כ  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יה  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט

לשאול ולכל ביותו נתת  
לכור ארנה ועבדת לו את  
הארמה אתה וכל בניך ועבדך  
והבאת ויהיה לכור ארנה  
לחם ואכלו ומפובשת בן  
אדעך ואכל תמיד לחם  
על שלחניו לעובא  
חמשה עשר בנס ועשרים  
עבדים והאמר עובא אל  
המלך בכל אשר יעוה  
אדע המלך את עבדו בן  
ועשה עבדו ומפובשת  
אכל על שלחניו באחד  
מבני המלך ולמפובשת  
בזקטו וישמו מיבא וכל  
מן שוב ביות עובא עבדים  
למפובשת ומפובשת  
וישכ ביהו שלם כי על  
שלחו המלך תמיד הוא  
אכל והוא פסח שתי  
רצוה  
ויהל אחרי כן ולמת מלך  
בני עמו והמלך חנו בני  
תחתו והאמר דוד אעשה  
חסד עם סנהו בן נחש  
באשר עשה אביו עמדי  
חסד וישלח דוד לנחמו  
בד עבדו אל אביו ונבאו

יב  
יג  
יד  
יה  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט

איפה י כח איפה הכ רעים איפה האנשים איפה שמואל ויפח הוא איפה לא ישלח אליו איפה חסד ואיש  
אל דע איפה איפה היותו ואיפה ישרים נחודו איפה יקטו חיים י גיבא י כח א ולמפובשת בן חסד  
ובקבוק חיש סבל עורא דכותהו

את כל שדה י ויכו את כל שדה העמלקי  
וושבתי לך

איש ואיש ג ואת מלך מעבד וליצונו זאמר  
מים עמקיים 0

קדש ליהוה

כל שמואל אבישוי בר מן חד אבשוי ואת יתרו העם  
יתן בידו 0 וכל דברי הימים דכותה אבשוי 0

לא ומכר

דחוב ג מל שם קדושה ואינו מציל וישכרו  
להם ושל אחריו 0

עבדו דוד ארץ בני עמון  
ויאמרו שדו בני עמון  
אלחנו אדניהם המכבד  
דוד את אבוב בעינו כן  
שלח לה מנחמוס הלווא  
בעבור חקראת העור  
ולדוד ול הפכה שלח  
דוד את עבדו אלתי וחק  
חנו את עבדו דוד ושלח  
את חציו וקנס ויכרת את  
מרוהם בחציו עד שותותיהם  
וישלחם ונגדו לדוד  
וישלח לקראתם כותהו  
האנשים נכלמוס מאד  
ויאמר מלך שבוביהו  
ערו צמח וקנבם ושבתם  
והראובני עמו כונבאשו  
בדוד וישלחו בני עמון  
וישכרו את אדם בית דחוב  
ואת אדם צובא עשרים  
אלף רגל ואת מלך מעכה  
אלף איש ואיש טוב  
שנים עשר אלף איש  
וישמע דוד וישלח את  
וואבואת כל הצבא  
הגברים ויעאו בני עמון  
וערכו מלחמה פתח  
תשערו אדם צובא ודחוב

ואיש טוב ומעכה לברם  
בשדה ויראו אב כותהיה  
אליו פגע המלחמה מפנים  
ומאחור ויבחר מכל כחות  
בישראל ויערד לקראת  
אדם ואתו יתר העם נתו  
בני אבשוי אחו ויערד  
לקראת בני עמון ויאמר  
אם תחוק אדם מפני וחותה  
לו לשועה ואסבע עמו  
וחוקו ממך ותלכתו  
להושו עקב חוק ונתחוק  
בער עמנו ובער ערו  
אלהינו ויהוה ועשה  
הטוב בעיניו ויגשו אב  
והעם אשר עמו למלחמה  
בארם וננסו מפניו ובני  
עמו ראו פנים אדם  
וננסו מפני אבשוי ויבאו  
העור והשבוי אב מעל  
בני עמון ויבאו ורושלים  
ויראו אדם כונבא לפניו  
וישראל ויאספו וחד  
וישלח תרדעור ויעא  
את אדם אשר מעבר  
הנהר ויבאו חובס ושוכר  
שר צבא חדר עור לפניות  
ונגד לדוד ויאסר

את כל ישראל ויעבר את  
חבר דוד ומכא חלמה ויעני  
אדם לקראת דוד ויחמור  
עמו וינס אדם מפני ישראל  
ויחדג דוד מאדם שבע  
מאות וכבו ארבעים אלף  
פרשים ואת שוכר שר  
עבא וחתה וימת שם ויראו  
כל המלכים עבדו ויהוה  
כונבא לפני ישראל  
וישלמו את ישראל  
ויעבדו ויראו אדם  
להושו עור את בני  
עמון  
ויהו לתשובת השנה  
לעת צאת המלאכים  
וישלח דוד אתו אבואת  
עבדיו עמו ואת כל  
ישראל וישחתו את בני  
עמון ויצרו על דבה ודוד  
וישב בירושלם ויהו  
לעתה ערב ומקס דוד  
מעל משכבו ויתהלל על  
גג בית המלך וירא אשה  
רחצת מעל הגג ויאשה  
טובת מראה מאד וישלח  
דוד וידרש לאשה לו  
ויאמר הלווא את בת

ואת עבדיו ד ויהו לתשובת וישקף ארבעה  
ואחרי כן נאם יהוה את פרעה 0

ד כת ב וליא קרו בחורי בישראל חמפזים כמות יחוד ומלכו  
ויתנו בבית חמפזות כנשר ובתלביה 0



החוקק למתתה אל סעודו ויחוסה  
 ויחוקה ויחושט עשית אורה  
 כי מתאודיה אישה ותספד על  
 בעלה ויעברך האביל וישלח  
 חדו וינספה אל ביתו ותחול  
 לאיש חותן לו ויבן וירעה וירצו  
 אשר עשה חדר בענין ויחוק

וישלה ויהי אהבתו אל הוד  
 וכא אלו ויאמר לו ישעיה  
 אנשים חוז בעד אהת אחד  
 עשור ואחר ראש לעשה  
 הנה צאו ויבקר וירבה מאד  
 ויריש ארוב לכו אסבב עשה  
 אחת קטנה אשר קנה ויחיה  
 ותגד לעמו ועם בניו ויהיו  
 מפתו תאכל ומכסו תשתח  
 ובחיקו תישב ותחולו כבת  
 ויבא חזקו לאיש העשה  
 והחול לקחת מצאנו ויבקר  
 לעשות ולאו חזקתו ויחוק  
 את עשית האיש חר' איש  
 ויעשה לאיש חכא אלו  
 ויחרא חר' חר' באיש מאד  
 ויאמר אלנו חר' חר' חר' חר'  
 כית האיש שה עשה זאת  
 ואת חכב שה ישלח ארבע עתם  
 עקב אשר עשה אתם חר' חר'

יהיה ואל אשר לאתמל  
 ויאמר נתנו אלהיך אתך

האיש כה אמר  
 ויהי אלהי וישראל אנכי  
 משחתיך למלך על ישראל  
 ואנכי העלתיך מיד שאול  
 ואתנה לך את בית אדוני  
 ואת נשי אדוני לך בחי קדו ואתנה  
 לך את בית ישראל ויחיה  
 ואסבב עטו ואספה לך כהנה  
 וכנה מליוע בנות את הדבר  
 ויהי לעשות הרע לעשות את  
 אוריה וחתו הכינת בחרב  
 ואת אשתו לקחת לך לאשה  
 ואתו חר' בחרב בני עמו  
 ועתה לא תקור חרב מביתך  
 שש עולם עקב כובותו  
 ותקח את אשת אוריה וחתו  
 להנות לך לאשה  
 כה אמר יהוה הנני  
 מקים עליו רעה מביתך  
 ולקחת את נשיך לעניך  
 ונתתי לך ער ויטבב עם  
 נשיך לענין שמשו ואת  
 כי אתה עשית בסתר ואני  
 אעשה את הדבר הזה נגד  
 כל ישראל ונגד השמים  
 ויאמר הוד אל צינו

חטאתי ליהוה  
 ויאמר נתנו אלהיך אתך

יהוה העביר חטאתך לא  
 תמות אפס מי עאן טאע  
 את איבי ויהוה בדבר הוה  
 גס בניו חילך לך מות נמת  
 וילך נתן אל ביתו ויחוק יחוק  
 את חילך אשר תלך אשת  
 אוריה לך ויאמר ויבקר  
 חר' אתה אלהים בניך חר'  
 ויעס חר' עים ויבא וישב  
 ארץ ויהי חר' חר' חר'  
 עליו לחקומו מוס ארץ חר'  
 אבדו לאבד אהם לחס  
 ויהי ביום השביעי וימת  
 חר' ויחראו עבדי חר'  
 להגיד להבימת חילך כו  
 אמרו חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 בקורנו ואוד ויאמר אלוהים  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'

מעשה למה ע' חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'

דעוך ב' חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'  
 חר' חר' חר' חר' חר'

ראש חראט ג' חר' חר' חר' חר' חר'  
 ראש עשה חר' חר' חר' חר' חר'





הצפה את עיני ונראה והנה עם  
רב כלקום מהרה אחרון מצד  
ההדר ואמר ונרב אל המלה  
הנדבנה מלה באופן דבר עבר  
כזחמה והופכלתו לרפר והנה  
בנה מלה באופן וישאו קולם ונכו  
וגסה מלה דוכל עברו בכו ככו  
עד למארה ואבשלום ברחוק  
אל תלכו בו עפוחו מלה גשו  
ותאכל על בני בלומים לא  
ואבשלום ברחוק גשו והנה  
שם שלש שנים ותכל הנה  
המלה לעאת אל אבשלום  
בתס על אמנו פומת  
ור עתא בכד עולה כז  
לכ המלה על אבשלום ושלח  
וואבת קועה וקח משם אשה  
חכמה ותאמר אליה הן אכל  
זאוב שותא כגור אכל ואל  
תסוב שמז וותית כאשה זה  
מיס רבוס מתאכלת על מת  
ובאות המלה ודברת אל  
בדבר הזה ונשם ויאב את  
הדברים בפיה ותאמר האשה  
התקעות אל המלה ותפל על  
אפיה ארצה ונתשתחוות אמר  
הושעה המלה  
ותאמר לך המלה מלה

ותאמר אבל אשה אלמנה  
אנו ונמת אושו לשפחתך  
שני בניס וינעו שניהם בשדח  
ואז מצול בניחם וכו  
האחד אתה אחד וממת אתו  
והנה קמה כל המ שפחה על  
שפחתך והאמר הני אתמכה  
אחיו וממתחובנפש אחיו  
אשר חרגו ונשמורה גם את  
הניד שוככו אתה לתו כי  
אשר נש ארה לבלתי שום  
לאו שויאסו שארות על  
פני האדמה  
ותאמר המלה אל האשה  
לכו לביתך ואני אענה עליך  
ותאמר האשה התקועת  
אל המלה על אדני המלה  
הענו ועל בית אכו והמלה  
וכס אונקו ותאמר  
המלה המדבר אל הנהבאת  
אלו ואל אסקו עד לגעתך  
ותאמר ופירא המלה את  
הנה אל הנה מה דבית גאל  
הדס לשתול וישמידו  
את בני ותאמר חיה הנה אם  
יפל משערת בנך ארצה  
ותאמר האשה תדבר נא  
שפחתך אל אדני המלה דבר

ותאמר דברי  
ותאמר האשה ולמה  
חשבתה כזאת על עם אלהים  
ומדבר מלה חדבר הנה  
כאשם לבלתי השני המלה  
אתנה חובימות נמות כי  
וכמים הנגרים ארצה אשר  
לא נאספו ול איש אלהים  
נפשו ושבח שבות לבלתי  
היחמנו נרה ועתה אשר  
באתי לדבר אל המלה אדני  
את הדבר הזה כי יראני  
העס ותאמר שפחתך כי  
אדבר הנה אל המלה אולי  
יעשה המלה את דברי אמנו  
כוי שמע המלה להציל את  
אמת ומכף האיש לה שמד  
אתו ואת בני יחד מנחלת  
אלהים ותאמר שפחתך הנה  
נא דבר אדני המלה למנחה  
כי עמלאך האלהים כן אדני  
המלה לשמע הטוב וחדע  
והנה אל הנה יקני עמדי  
ויעז המלה ותאמר אל האשה  
אלנא תכחי מימי דבר  
אשר אנכי שאל אתך  
ותאמר האשה תדבר נא

וחסו פת וסימנחון אמנו פיעוד על זוג על  
זאת האלהים את עיון סמל ישעיהו

ולא יסוף ג ולא יסוף עוד ודעו ימים יונח מדני  
ברכות ידוע היא תעשיה

יאה בני ב השמיהו יתי ואת בני ואת בני  
כסל מהיר

אָרְנָהּ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַיּוֹד  
וַיֹּאבְדֵם אֲתָם בְּכֹל אֲתֵר וְתַעֲנוּ  
הָאִשָּׁה וְהָאִמָּר הַיּוֹנֵם שָׂרָה אֲרָנָה  
הַמֶּלֶךְ אֵם אִשְׁלָהּ מִיּוֹלָד שְׂמֹרָה  
מִכָּל אִשְׁרָהּ בְּכֹל אֲרָנָה הַמֶּלֶךְ  
מִיּוֹנֵם הָאֵב הַיּוֹנֵם וְהָאִמָּר  
שָׂם בְּפִי שְׂפָתָהּ אֶת כָּל  
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְבַעֲבֹר  
סִבְבָּ אֲתַפְּנֵי הַדְּבָר עֲשֵׂה  
עֲבֹדָה וַיֹּאבְדֵם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה  
וְאֲלֵךְ חֲכָם בְּחָכְמַת מֶלֶךְ  
הָאֵלֹהִים לְדַעַת אֶת כָּל אֲשֶׁר  
בְּאָרֶץ  
הַמֶּלֶךְ אֵלֹהֵי אֲבֹתָם הַזֶּה נָא  
עֲשֵׂה לִי אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹךְ  
הַשָּׂב אֶת חַנְנִיעַר אֶת אֲבִישָׁלוֹם  
וְכָל הָאֵב אֲלַפְנֵי אֲרָעָה  
וְיִשְׁתַּחֲוּ וְיִבְרָךְ אֶת הַמֶּלֶךְ  
וַיֹּאמֶר הוֹאֵב הַיּוֹנֵם עֲבֹדָה  
כִּי מִצְוָתוֹ חֹוּ בְּעֵינֵי אֲרָנָה  
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר עֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ אֶת  
דְּבָר עֲבֹדָה וְיִקְסוּ הָאֵב וְיִלְךְ  
גְּשׁוּרָה וְיִבְאֵ אֶת אֲבִישָׁלוֹם  
וְיִשְׁלָם  
וַיֹּאמֶר  
הַמֶּלֶךְ יִסְבֵּא לְבִיתוֹ וְיִפְנֵי לָא  
וַיֵּאָהֵב וְיִסְבֵּא אֲבִישָׁלוֹם אֶל  
בֵּיתוֹ וְיִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה  
וְכָאֵב שְׂלֹום לֹא אֶחָד

ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
קכ  
קכא  
קכב  
קכג  
קכד  
קכה  
קכו  
קכז  
קכח  
קכט  
קכל  
קכלא  
קכלב  
קכלג  
קכלד  
קכלה  
קכלו  
קכלז  
קכלח  
קכלט  
קכלס  
קכלסא  
קכלסב  
קכלסג  
קכלסד  
קכלסה  
קכלסו  
קכלסז  
קכלסח  
קכלסט  
קכלסז  
קכלסח  
קכלסט

אִשְׁוֹפְדָבְכִי שְׂרָא לְחֵלֶל  
מִאֲדָר מִכָּף תִּלְוֵנְךָ קִדְקִד  
לֹא אֶחָד בְּזוֹמוֹס וְכִבְלָהוּ אֶת  
רֵאשׁוֹ וְחִתָּה מִקֶּץ וְמוֹסֵר לְנִימִים  
אֲשֶׁר וְגִלְחָה מִכָּבֶד עֲלֵיו  
וְגִלְחָהוּ שָׂק לֹא תִשַׁע רֵאשׁוֹ  
מֵאֲתִים שְׂקִלִים בְּאֵבוֹת הַמֶּלֶךְ  
וְהַלְוֵהוּ לְאֵב שְׂלֹום שְׂלֹום  
בְּנִים וְכֵת אֶחָת וְשָׂמָה תִּמְרָה  
חֵוָה חֵוָתָה אֲשֶׁה יִפְתֵּמֶדָה  
וְיִשָּׁב אֲבִישָׁלוֹם בְּיַד שְׂלֹום  
שְׁנַתִּים יָמִים וְיִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא  
רָאָה וְיִשְׁלַח אֲבִישָׁלוֹם אֶל  
הָאֵב לְשַׁלַּח אֶתוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ  
וְלֹא אֶבְדָּה לְבֹא אֲבִיו וְיִשְׁלַח  
שׂוֹד שְׂנֵתָה לֹא אֶבְדָּה לְבֹא  
וַיֹּאמֶר אֵל עֲבֹדָה וְרָאָה חֵלְקַת  
וְיֹאבְדֵם אֶל הַדְּבָר וְיִשְׁמַע שְׁעֵתוֹ  
לְכִי וְחֻזְעִיתִיךָ בְּאֵשׁ וְיִצְתָה  
עֲבֹדָה אֲבִישָׁלוֹם אֶת הַחֵלְקָה  
בְּאֵשׁ  
וְיִקְסוּ הָאֵב וְיִבְאֵ אֶל אֲבִישָׁלוֹם  
חֲבִיתָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיו לֵמָּה  
הַצְּוֵתוֹ עֲבֹדָה אֶת הַחֵלְקָה  
אֲשֶׁר לִי בְּאֵשׁ וַיֹּאמֶר אֲבִישָׁלוֹם  
אֵלֹהֵי אֲבֹתָם הַזֶּה שְׂלַחְתִּי אֲלֵיכֶם  
לֹא מִרְבָּא אֲחִי וְיִשְׁלָם

ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
קכ  
קכא  
קכב  
קכג  
קכד  
קכה  
קכו  
קכז  
קכח  
קכט  
קכל  
קכלא  
קכלב  
קכלג  
קכלד  
קכלה  
קכלו  
קכלז  
קכלח  
קכלט  
קכלס  
קכלסא  
קכלסב  
קכלסג  
קכלסד  
קכלסה  
קכלסו  
קכלסז  
קכלסח  
קכלסט  
קכלסז  
קכלסח  
קכלסט

אֶתְכֶם אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא מִרְבָּא  
בְּאֵתוֹ מִגְּשׁוֹר טוֹב לֹא עֲנֵה  
יָשָׁם וְעַתָּה אֲרָא אֲחִי פִנֵּי הַמֶּלֶךְ  
וְאֵם יִשְׁבֵּי עֵוֹה מִתְּנוּ וְיִבְאֵר  
וַיֹּאבְדֵם אֶל הַמֶּלֶךְ וְיִבְרָךְ הוֹדָה  
אֶל אֲבִישָׁלוֹם וְיִבְאֵר אֶל הַמֶּלֶךְ  
וְיִשְׁתַּחֲוּ לֹו עַל אֲפֹנֵי אֲרָעָה  
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְיִשָּׁק הַמֶּלֶךְ  
לְאֵב שְׂלֹום  
מֵאֲחֵרֵיו וְיִעֲשֶׂה לֹו אֲבִישָׁלוֹם  
מִכָּבֶד וְיִסְסִים וְחַמְשִׁים אִישׁ  
רֵעִים לְפָנָיו וְיִשְׁמַע אֲבִישָׁלוֹם  
וְעֲלֵד עֲלֵיהֶם הַדְּבָר הַשֵּׁשֶׁ  
וְיִחַו כִּלְחָאֵן שְׂאֲשֵׁר וְיִחַו  
לְהַיּוֹב לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ  
לְמִשְׁפָּט וְיִקְרָא אֲבִישָׁלוֹם  
אֲלֵיו וַיֹּאמֶר אֲוִימָה עֲבֹד  
אֶתְהוֹ וַיֹּאמֶר מֵאֲחֵר שְׂבִטָה  
וְיִשָּׁר אֶל עֲבֹדָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיו  
אֲבִישָׁלוֹם רָאָה דְּבָרָה טוֹבָה  
וְיִבְחֹום וְיִשְׁמַע אֲוִימָה מֵאֵת  
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲבִישָׁלוֹם מִי  
יִשְׁמַע שְׂפִטָה בְּאָרֶץ וְעֲלֵד  
יְבֹא בְּלֹא אִישׁ אֲשֶׁר יִחַו לֹו  
וְיִבְחֹום שְׂפִטָה עַל קִתְּנוֹ וְיִחַו  
בְּקִרְבֵּי אִישׁ לֹו שְׂתַחֲוֹת לֹו  
וְיִשְׁלַח אֶתִּירוֹ וְיִחַו לֹו וְיִשָּׁק  
לֹו וְיִעֲשֶׂה אֲבִישָׁלוֹם מִכָּבֶד הַזֶּה

ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
קכ  
קכא  
קכב  
קכג  
קכד  
קכה  
קכו  
קכז  
קכח  
קכט  
קכל  
קכלא  
קכלב  
קכלג  
קכלד  
קכלה  
קכלו  
קכלז  
קכלח  
קכלט  
קכלס  
קכלסא  
קכלסב  
קכלסג  
קכלסד  
קכלסה  
קכלסו  
קכלסז  
קכלסח  
קכלסט  
קכלסז  
קכלסח  
קכלסט

וַיֵּאָהֵב יִשָּׁר וְאֵם יִשָּׁב עֵוֹ וְחִבְרָה וְגַם וְכִבְרָה  
וְיִבְחֹום

וְיִחַו מִקֶּץ בְּיָמָיו וְיִשָּׁר וְיִחַו מִקֶּץ  
שְׂבִעִים שָׁנָה

וַיֵּאָהֵב וְכִבְרָה וְכִבְרָה וְיִבְחֹום חֵן וְיִבְרָה דְּלוֹי חֵן  
אֲשֶׁר רָאָתִי אֵינִי אֶת הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה

לְבַלְשָׁתִי אֶל אֲשֶׁר יִבְאֵהוּ שֹׁפֵט  
אֶל הַמְּלִיךְ וַיְנַבֵּא בְּשֵׁלֹם  
אֶתְלֵב אֲנִישׁי יִשְׂרָאֵל

וי  
הט  
ה  
הט  
בלטו

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

וְהָיָה מִקַּץ אַרְבַּעַת שָׁנִים וַיֵּאמְרוּ  
אֶבְשָׁלֹם אֶל הַמְּלִיךְ אֶלְכָה  
נָא וְאַשְׁלֵם אֶת־נַדְוִי אֲשֶׁר־  
נָדַתָּ לַחֲוָה בְּחִבּוֹן כַּתְנֵי־  
נָדָר עַבְדְּךָ בְּשִׂבְתִּי בַגְּשָׁר  
בְּאֵנֶס לֵאמֹר אִסֵּר שׂוֹבֵי־שַׁעֲוֹ  
יְהוָה וַיְשִׁלֵּם וַיְעַבְדְתוּ אֹתִי  
וַיִּחַדְוּ אֶמְרוּ לְהַמְּלִיךְ לַדָּבָר  
בְּשֵׁלֹם וַיַּקְסֵם וַיִּלְבָּד חֶבְרוֹנוֹ

וַיִּשְׁלַח אֶבְשָׁלֹם מַרְזֵלִים כְּבֹלִים  
שְׂבָעוּ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי־אֵנוּ  
בְּשִׂמְעֵכֶם אֶתְקֹל הַשֶּׁפֶר  
וְאֵמְרוּתָם מִלֵּד אֶבְשָׁלֹם בְּחֶטְאוֹ  
וְאֵת אֶבְשָׁלֹם תִּלְכוּ כִּמְאַתָּם  
אָשָׁמִיתִי שֵׁלֶם קָדְאָם מְחַלְלֵם  
לִתְבִּסוֹל אֶתְ עַוְיֵן כִּי־דַבְּרִי  
וַיִּשְׁלַח אֶבְשָׁלֹם אֶת־חַוְוָתָל  
הַגָּלְלִי וַיַּעֲקֹב הָיִד מְעוֹרוֹ כִּי־  
מָגַדָה בְּזַכָּחוֹ אֶת־חֲזַבְחוֹם נִתְּוּ  
הַקִּישׁוֹ אֲמִן וְקַעֵם הַוִּלְךְ  
וְכָבֵאתָ אֶבְשָׁלֹם וְנָבֵאתָ חֶבְרוֹ  
אֶל־דָּוִד לֵאמֹר חָזְקוּ לֵב אִישׁ  
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אֶבְשָׁלֹם וַיֵּאמְרוּ

וְלֹא יָדַעוּ גִ' וְזֹכֵר אֶבְשָׁלֹם לֹא יָדַע כִּי רַמַּת־לֵים  
וְלֹא יָדַעוּ עֲשׂוֹת נְכַחֵר

וַיְהִי לְכָל־עֲבֹדְהוּ אֲשֶׁר־אָתוּ  
כָּהֵן שִׁלֹם קֹדְמוֹ וְנִבְרַחַה כָּהֵן  
לְאֵתְוּחַד לְנֹו פְלוֹטָה מַפְעֵן  
אֶבְשָׁלֹם מָהָה לְלַכַת פְּדֹ-  
וּמְחַוָּה שָׁנִים וַיְהִי חַיְיָח עֲלֵינוּ  
אֶת־חַרְעָה וַיַּחֲבַח הָעִיר לְדָוִד  
חִדְבִי וַאֲמִרוּ עֲבַדְתֵּנוּ מִלֵּד  
אֶל־הַמְּלִיךְ בְּכָל־אֲשֶׁר־יִבְחָד  
אֲדָנֶךָ הַמְּלִיךְ הַיָּתֵד עַבְדְּיָךְ  
וַיַּעֲבֹד הַמְּלִיךְ וְכָל־יָתְוֹ בְּנֵי־  
וַיֵּשְׁבוּ הַמְּלִיךְ אֶת־עֶשְׂדֵן בְּשׂוֹם  
פְּלַגְשַׁיִם לְשָׂמֵר דְּכִיתֵי תְמַעָא  
הַמְּלִיךְ וְכִי־הָעֵם בְּרַגְלָא קָ  
וַיַּעֲמִיזוּ בֵית־הַמְּרִיחַק וְכָל־  
עֲבַדְוֹ עֲבֹדֹם עֲלֵינוּ וְכָל־  
חֲבִדְתוֹ וְכָל־הַפְּלָתוֹ וְכָל־חַגְוֹתָם  
שָׂשַׁם אֹתֵי אִישׁ אֲשֶׁר־בָּאָו  
כְּרָגָלֵם מִגַּת עֲבֹדָם עַל־פְּעֵי  
הַמְּלִיךְ וַיֵּאמֶר  
הַמְּלִיךְ אֶל־אִתִּי הַגִּיתִי לַמָּה  
תִּלְךְ־גַּם־אֲתָה אֲמַנֵי שׂוֹבֵךְ  
וַיֵּשְׁבוּ עִם־הַמְּלִיךְ בְּנֵי־חֲבִדְתָהּ  
וְגַם־גִּלְיָה אֲתָה לִמְקֹמְכֵי כִי־  
חִמּוֹ לְכֹן אָךְ וְזֵאוֹם אֶעֱשֶׂה  
עֲבָעֵן לְלַכַת וְאַנְי הַוִּלְךְ עֲלֵי  
אֲשֶׁר־אֲנִי חוֹלֵךְ שׂוֹבֵךְ וַחֲשָׁב  
אֶת־אֲחִיךָ עַבְדְּךָ חָסֵד וְאֲבִית  
וַיַּעַן אֲמִי אֶת־הַמְּלִיךְ וַיֵּאמֶר

וי  
הט  
ה

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

חַיְיָ הוֹדוּ וַיָּחַן אֶדְנֵי־הַמְּלִיךְ כִּי־  
אֵם בְּמִלְּוִם אֲשֶׁר־יָחַד שְׂוֹם  
אֶדְנֵי־הַמְּלִיךְ אִם־לְכוֹת אֵם־  
לְחַיִּים מִשְׂשֵׁם יָקִיחַ עֲבָדְךָ  
וַיֵּאמְרוּ הָיִד אֶל־אִתִּי כִי־יֵעֲבֹד  
וַיַּעֲבֹד אֹתִי הַיָּתִיו וְכָל־אֲנָשָׁיו  
וְכָל־הַטָּרָף אֲשֶׁר־אִתִּי וְכָל־  
הַטָּרְף בְּפוֹכִים קוֹל גִּזְלוֹתָי  
וְכָל־הָעַם עֲבָדִים וְהַמְּלִיךְ עֲבִד  
בְּעִתְלִקְרוֹחוֹ וְכָל־הָעַם עֲבָדוֹם  
עַל־פְּנֵי־דָוִד אֶת־הַמְּלִיךְ בְּרֹחַ  
גַּם־עָזָר וְכָל־הַלְוִיִּם אֲתוּ  
נָשָׁאָוִם אֶת־אֲרוֹן־בְּרִית־  
הָאֱלֹהִים וַיִּזְכְּרוּ אֶת־אֲרוֹן  
הָאֱלֹהִים וַיַּעֲלֵה אֲבִיתָר עַד־  
תֵּם כִּי־הָעַם לַעֲבֹד מִדָּוִד  
הָעִיר וַיֵּאמְרוּ הַמְּלִיךְ  
לְעֵזָר וְהָעַם אֶת־אֲרוֹן־  
הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־אֲמַעֲצָא  
חוֹבְעֵי יַחַד וַחֲשָׁבְנֵי כִי־  
וַחֲדָעִי אֲתוּ וְאֶתְנוּ וְאִם־  
כָּהֵן וַאֲמִרוּ לֹא־תַפְעִתִּי בְּכָהֵן  
הַנָּעִי וַעֲשֵׂה־לִי בָּאֲשֶׁר־טוֹב  
בְּעֵינַי וַיֵּאמְרוּ  
הַמְּלִיךְ אֶל־עֵזָר חֲבָחוֹ כִי־  
הָיָה אֲתָה אֲתָה שְׂבִיחַ הָעִיר  
בְּשֵׁלֹם וַאֲחֻזְעֵן בְּנָיִם  
וַיַּחַזְעוּ בוֹ אֲבֵהָדָר שְׁנַי בְּנֵי־  
שֵׁם

כחכ  
ולא  
קדו

א

א

א

א

הַחֻוּבָד בְּ הַר־אֲרֵה אֲהַד מִהֶם עֲשׂוֹם חֲרִוּוֹת אֲהַד  
שְׂמֵדֻחֵיךְ וְכָל־הַלְוִיִּם בְּ הַחֲזָר וַיִּזְכְּרוּ מְרִיבֵל

חֲזִיבֵיךְ גִ' חֲלֵי בִיכֵר וְזֵעֵם רִיבֵיךְ רֹדַב וְזֵעֵם וְזֵעֵם  
עַל־אִשְׁדָּאֵן חוֹלְךְ

אתכם ראוי אנכי מתמהמה כי  
בעבודת המדבר עתה כוא דבר  
מעמכם להגיד לו וישב עדוק  
ואביתר את ארון האלהים  
יהושלם וישכנישם וידוד  
עלה במעלה הזויתים עליה  
ובוכה וראשלו חפנו והוא  
הילך יחוק וכל העם אשר אתו  
חפוי אשר ראשו ועלו עליה  
ובכה וידוד להגיד לאמר כי  
אחותי כל בקשרים עסי  
אבשלום ויאמר דוד סכל  
נא את עצת אחותי ויתוד  
ויהו דוד לבא עד היראש כי  
אשר ישותחוה שם לאלהים  
והנה לקראתו חושן ארנו  
קלוע פתנתו ואדמה על  
דאשו ויאמר לו דוד אם  
עברת אתי וחתית עלי למשא  
ואם הערת שוב ואמרת  
לאבשלום עבדך אפי  
המלך אחיה עבד אבתי  
ואני מאוועתה ואני עבדך  
והפרתה לו את עצת  
אחותי פלוהיה לא עמלשם  
עדוק ואביתר הכהנים כי  
והנה כל הדבר אשר תשמע  
מבית המלך תגיד לעדוק

ולאביתר הכהנים הנה שם  
עמס שני בני יוס אחו מען  
לעדוק והונתו לאביתר  
ושלחתם בידים אלו בלדוד  
אשר תשמעו ותבא חושן  
דעה דוד הער ואבשלום  
ובוא יהושלם  
וידוד עבד מעט כי  
מחר אש ודנה ציבא גער  
מפיכשת לקראתו ויעמד  
חמרים חבשים ועליהם  
מאתים לחם ומאה עמיקים  
ומאה קראו וכל היו והאמר  
המלך אל עובד מה אלה  
לך והאמר ציבא החמורים  
לבית המלך להקבול לחם  
והקיץ לאכול הנערים כי  
והיוו לשתות היעט במדבר  
ויאמר המלך ואניה בוא עני  
והאמר עובד אל המלך  
הנה וישב בידושלם כי  
אמר חזים ושובו לו בית  
ישראל את מלכות אבני  
והאמר המלך לעבא חנה  
לך כל אשר למפיכשת  
והאמר עובד השתחיתו  
אמצא חו בעניה ארני  
המלך וביא המלך דוד עד

בחורים והנה משם איש  
וצא ממשפחת בית שאול  
ושמו שמעי בוגרא ויצא  
וצוא ומקלו ויסקל באבנים  
את דוד ואת כל עבדו כי  
המלך דוד וכל העם וכל  
הגברום מומינו ומשמאלו  
וכה אמר שמעי בקללו  
צא צא איש הדמים ואיש  
הכלועל הישוב עליו יהיה  
כל דמי בית שאול אשר  
מלכת תחתו ויתו יהנה את  
המלכה ביד אבשלום בנה  
והנה ברעתך כי איש דמים  
אתה והאמר אבוי בך  
צויה אלה המלך למה וקלא  
הכלב חמת חזו את ארני  
המלך אעבדה נא ואסורה  
את ראשו  
והאמר המלך מה לו  
ולכם בני צויה כי וקלא  
וכו והנה אמר לו קלא את  
דוד ומוי אמר מהו עשית  
כו והאמר דוד  
אל אבוי ואל כל עבדו  
הנה בני אשר יצא ממעי  
מבקש את נפשו ואף כר  
עתה בוחי מיני הנחולו וקלא

ומי יאמר ב ומי יאמר מהו עשית

ענין ג חל מה לי ולכם בני ערית קדמוך וידוע ויאה נשאי בלי יואב בן נדחך איש מואל

ישתחוה ג וחד דוד ולכניהו ישתחוה ומריכו לא יכרע וחד וישתחוה לו



וכאן אלו באחת המ' קומת  
אשר נמצא שמונח עליו  
כאשר יפול חטל על האדמה  
ולא תרבו ונבלת אנשים  
אשר אתו ונס אחר ואתם אל  
על האסוף והשואב לישאל  
אלה עיר חזקת חבלים וסופעו  
אתו עתה על אשר לא  
נמצא שם גם ערוה

באחד  
דף  
1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

וקלכה ששפחה והערה  
לחם וחם לכו והערה למלך  
הודו כול לאונב לל לחזאות  
לכואה עורה וירא אתם  
נער ונער לאב שלם וילכו  
שני חם כהרה תבאו אל  
בית איש בכחורום ורו  
באר בכחצרו וירדו שם  
ותקח האשה ותפרש את  
המסך על פני הבאר כי  
ותשטח עליו הרפות ולא  
נה עבדו ונכאו עבדו  
אבשלום אלה אשה  
הביתה ונאמה איה איה  
אחוז מעץ והחזתו ותאמר  
לחם האשה עברו מוכר  
המים ויבך שוקל אמצאו  
וישבו וירשלו  
והחא אחיו לכנסו עליו  
מהבאר וילכו ויגדו למלך  
הודו אמרו אלה הודו קומו  
ועברו מהרה את המים  
כוכבה עץ עלבס אחותפל  
וקס הודו וכל העם אשר  
אתו ויעברו את הירדן ע  
אור הבקר עת אחל לא  
בעבר אשר לא עבר את  
הירדן ואחותפל ראה כי

לא נעשתה עצתו ויהי  
החבורת קס וילך אל ביתו  
אל עירו ויעץ אל ביתו  
והחזק ותמת וימקבר בקבר  
אביו  
מהנצח ואבשלום עבר את  
הירדן הוא וכל איש ושרא  
עמו ואת עמשה שם ק  
אבשלום תקח תאב על  
ודעבא ועמשה כו איש  
ושמו ותכא חושד אלו אשר  
באל אבגל בתנוש אחות  
ערוה אסיה אבוי חושדא  
ואבשלום ארץ הגלעד  
והוד בכוא הוד מחנמה  
ושבו בונח ש מרבת בעמ  
וממור בו עמי אל מלאדכי  
וכרול הגלעד מרגלים  
משכבו ספות וכלי חצר  
וחטונוש עמים וקמחוקל  
ופול וערשום וקל וודבש  
וחמאה וצאו ושפות בקר  
הגישו ליהוה ולעם אשר  
אתו לאכול כו אמרו העם  
רעבו וצאו וצבא במדבר  
תפקד הוד את העם  
אשר אתו וישם עלהם שח  
אלפוס ושהם מאות השלח

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

והאמר אבשלום וכל איש  
ישראל טובה עצת חושד  
הארמו מעצת אחותפל  
ויהיה צום לחפר את  
עצת אחותפל הטובה כי  
לבעבור חכוי יהיה אל  
אבשלום את חרעה  
והאמר חושד אל ערוך  
ואל אביתר הכהנים בנאת  
וכו את עץ אחותפל את  
אבשלום ואת וקני ישראל  
וכו את וכו את ויעצתי אני  
ועתה שלחו מהרה והערה  
לדוד לאמר א תלו חללה  
בערבות המדבר וגם עבור  
תעבור פו ובלע למלך כי  
וכל העם אשר אתו והחזקו  
ואחיו מעץ עמיה בעוד

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

ימרא ב חר בת א ושמו ונמצא חושדא עלם  
והיה עשר 8

החיות ב ותשטח עליו יאם תכנסו את האויל  
קדמיה חרבות כה תגז מל

נבלע ב פו יבלע למלך אם אמד איט כו ובלע 8  
בעדר ב זקפ קמ עד אחד לא נערד משפטו  
ורא 8





בשער ובאכלה עם לפע המלה  
 וישראל גם אושר לאחלה  
 והיו בלה עם נדון  
 בכל שבט וישראל לאמר  
 המלה העולה נמכר או בני  
 וחואמל טנו מכר פל שונים  
 ועתה ברח מוח ארץ מעל  
 אבשלוס ואבשלוס אשר  
 משחנו עליונו מת במלחמה  
 ועתה למה אתם מחדשים  
 לחשוב את המלה  
 והמלה הוד שלחאל  
 עזוקואל אבותי תר הכחנים  
 לאמר ודברו אלו קני והורה  
 לאמר למה תהיו אחרנים  
 לחשוב את המלה אל ביתו  
 ודבר פלושר אל בא אל  
 המלה אל ביתו אחו אתם  
 עצמוב שרו אתם ולמה  
 תהיו אחרנים לחשוב את  
 המלה ולעמשא תמרו הלא  
 עצמו ובשרו אתה כח  
 ועשה לו אל חוס וכח חוסק  
 אסל אשר עבא תהיה  
 לפני כל חיוס מתח וואב  
 ויט את לבב כל אושר והורה  
 באש אחד וישלחו אל  
 המלה שוב אתה וכל עבדך

ושב המלה ובא עדה הורה  
 והורה בא המלה ללכת  
 לקראת המלה להעבור  
 את המלה את חדרו ומח  
 שמע כוברא כוחו מוני  
 אשר מבחורום ויהי עם  
 אושר והורה לקראת המלה  
 דוד ואלף אושר עמו מבנימו  
 ויבא נער בית שאול וחלשת  
 עשר בניו עשרים עבדיו  
 אתו וצלוהו ויהיו לפני  
 המלה ועברה העברה  
 לעבור את בית המלה  
 ולעשות הטוב בעינו  
 ושמעו כוברא נפל לפני  
 המלה בעבור בירדו וואמר  
 אל המלה אל יחשב לו  
 אדני עזו ואל תזכר את  
 אשר העוה עבדך ביום  
 אשר יצא אדני המלה  
 מירושלם לשום המלה אל  
 לבו מירדע עבדך בו אני  
 חטאתי והנה באתי חיוס  
 ראשו לכל בית חוסקה לרת  
 לקראת אדני המלה  
 ויעז אבושו בן ערוה  
 וואמר התחת זאת לאומת  
 שמענו קול את משיח

ותודה וואמר הוד  
 מה לו ולכם בני ערוה בו  
 תהווה חיוס לשטן חיוס  
 וומת אושר בישראל בו  
 הלא אנה עתו בו חיוס אני  
 מלה על שראל וואמר  
 המלה אל שמען לך  
 תמות וישב עלו המלה  
 ומפכשת כותשאו  
 ויהי לקראת המלה ולא  
 עשה דגלו ולא עשה  
 שפמו ואת בניו לא כנס  
 למוחיוס לכת המלה ע  
 חיוס אשר בא בשלוס  
 והיו כוברא וישלו לקראת  
 המלה וואמר לו המלה  
 למה לא הלכת עמו  
 מפוכשת וואמר אדני המלה  
 עבדך רמני מואמר עבדך  
 אחבשה לו החמור וארנב  
 עליה ואלך את המלה בו  
 פסח עבדך ורגל בעבדך  
 אל אדני המלה ואדני המלה  
 כמלאך האל חיוס ועשה  
 הטוב בעיניך בו לא חנכל  
 בות אבו בו אס אנשומות  
 לאדני המלה ותשת את  
 עבדך באפלו של חנרומה

ב

ד

ל  
ל  
ל  
ל

ב  
ח

ל  
ל

ח

ב  
ע

ב  
טע

ד

ל

ל

ח

שרי צמא ג וחד ושר יצא אס לא שר צמא ונאבני  
 בז נר שר צמא וימלכו כל ישראל נשר צמא למלך

ולא עשה ה ומכבשת ב בו ולא עשה חוסר  
 דאחז ותברו וידא האלמים









ואהיה תמים לו  
והשב יהודה לפרע דקת  
עם הסידרת תהסד  
עסנו תתבר

א  
ב  
ג  
ד

ואת עם עני תושוע  
כי אתה ערו יהודה  
כי ככה ארוץ גרוד  
האל תמוס דרכו אמרת יהודה צדופה  
כי מואל מפלע ערו יהודה  
האל מענו חול

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

משוח רגלו כאלות  
מלמדו ללחמה  
ותתולו מגו ישעך וענתך תרפני  
אדרפה אביו ואשמידם  
ואכלם ואמחצם ולא יקומו  
ותירנו חול למלחמה

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

ואביתתה ליער משנאו ואצבותם  
ואשחקם כעפר ארץ  
ותפלטנו מרבי עמית שאלנו לראש גות  
בני נבר ותכחשו לה לשמוע או ישמעו  
חיותה וברוך ערו  
האל חזתו נקמת

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

ובו עמי אביו ומקמי תחמיני  
עליו אודה ותודה בנים  
מגדלו ישועת מלפני עשה הסוד לבי שוח

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

ואשתמרה מעוני  
כבר לנגד עונני  
עם גבור תמים תתמם  
ועסנו עקש תתקל

א  
ב  
ג  
ד

וענוך על דמוס תשפול  
ויהיה וגיה חשכו  
כאלהי אדלגשור  
מגו הוא לכל החסוס בני  
יקו צור מפלע ערו אלהות  
ותת תמים דרכו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

ועל כמתי ועמדני  
ונחת קשת נחושתי וזר עתו  
תרחיב צערו תחתנו ולא מערו קדס לו  
ולא אשוב עד כלותם  
ותפלו תחת רגלי  
תכרו עקמי תחתנו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

וישעו ואון משוע אלהותה ולא עשו  
בטוחות אצות אדקס ארקעס  
עם לא רע עתו עבדני  
בני נכר וכלו ותגדו ממש גותם  
ותלם אלהי צור ישעך  
ומהרד עמים תחתני

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

מאיש חמסוס תעודני  
ולשמה אומר  
לדור ולדור עשיר עולם

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

ואלה דברי יהודי האחרנים נאססו דבר שונאם חופר הקס על משנה אלהי עקבו עס ומדות  
ישראל יהודי יהודה דבר בו וכלו על לשונם אמר אלהי ישראל ליהודי צור ישראל מושל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

זמרות ד ואלה דברי דוד מבני המגן היו לי הקיף ולא אמר  
מבני זמרות כל ושאר זמרות כת המקיים ד ומיניאי  
חלצני יהודי שגרני יהודי בני לחמו

ולא אשוב ד אדרפה אביו ולא נחמני ולא אשוב ממנו אדרוף אוביו בטום ארץ  
ארוץ ד ג מל וחד חס וחד מה ארוץ כי בכח וחבירו דרך מצותך ס קדמ דתלים חס  
יעבדוני ג ב חס וחד מל עם לא ידעתי וחבירו בני בחד קדשו



מקצה תשעה חרשים  
 ועשרים יום ירו שלם ויתן  
 וואב את מספר מקד העם  
 אלהמלה ותחוי ישראל  
 שמנהמ אות אלה אוש  
 חול שלם חרבו אוש וחווה  
 חמיש אות אלה אוש  
 לב דוד אתו אחרובו ספר  
 את העם  
 ויאמר דוד אלוהוה חטאת  
 מאד אשר עשותו ועתה  
 יהוה העברנא את עון  
 עבדך כנסכלתו מאד  
 ויקס דוד בכקר  
 ודבר יהוה יהוה אלה הנבוא  
 חזק דוד לאמר סלוד חזות  
 אל דוד כה אמר יהוה  
 שלש אנכי נוטל עליך  
 בחר לך אחת מהסו אעשה  
 לך ויבא גר אל דוד ויגד  
 לו ויאמר לו התבוא לך  
 שבע שנים רעב בארץ  
 אם שלשה חדשים נסך  
 לפני עירך והוא דלפדואם  
 חזק שלשת ימים דבר  
 בארץ עתה דעור אהמה  
 אשוב שלח דבר

בהם לאמר לך מנה את  
 ישראל ואת יהודה אמר  
 המלה אלו אשר החול  
 אשר אתו שוטל אכל  
 שביטוי ישראל מהווע  
 באר שבע ופקדו את  
 העם ודרעתו את מספר  
 העם: ויאמר  
 ויאב אלהמלה ויוסף  
 והנה אלה חוק אל העם  
 כהסוכהם מאה פעמים  
 ועני ארני המלה ראות  
 וארני המלה למה חפץ  
 בדבר יהוה ויחוק דבר  
 המלה אלו אבו על שר  
 החול ויבא ויאב ושר  
 החול לפני המלה לפקד  
 את העם את ישראל  
 ועברו את החרו ויחני  
 בערו ערומנו העור אשר  
 בתוך חנחל הגר ואר  
 ועור ויבאו הגלערה ואל  
 ארץ תחתם חדשו ויבאו  
 דנה ועו וסכנו אל עורו  
 ויבאו מבצרות ובלעת  
 החו והכניענו ויצאו אל  
 נגי יהודה באר שבע  
 ושטו בכל הארץ ויבאו

האחר  
 הנטפתו חלב כובענה  
 הנטפתו אתו בורניו מגבעת  
 בני בניו בניו  
 פרעתנו יהו מנחלו  
 געש אבו עלכו  
 הערבתי עומות  
 הברחמי אלהבא  
 השעלכנו בניו שן  
 והונתו שמה  
 ההררו אחואם כן  
 שדר האחר אלו פלט  
 בוא חסכנו בהמעכת  
 אלו עם כואחותפל  
 הגלג שיהוה חצרו  
 הכרמלן פער  
 הארבו עתו ויבא  
 בנותו מעבת בני  
 סגור אלה עלק  
 העממי נחרי  
 הבאתו נשא אוכלו ויאב  
 בוצרה עורא  
 היתר גרב  
 היתר אורה  
 חתנו כל שלש יום ושבוע  
 ויסק אמת יהוה לחרות  
 בישראל ויסת את דוד

ואיש יהודה ויפקדים דבקו יאפטו נא גנוע  
 שעשונו ויתו יואב על כל רעת

ויוסף ג לשון תוספת ב מליעל וחד מליע ויאמר  
 יואב ושמוע חכמתו לחכם

החריג ג וסומתו שמה דשואל חזוני אילם

לאדני המלך נעכה בתולה  
 ועמדה לפני המלך ותתור  
 לו סכנתו שככה כחוקך  
 וחס לאדני המלך ובקשו  
 נעכה ופיה בכל גבור ישראל  
 ומצאו את אבישג  
 השונמות ומבאו אתה  
 למלך והנערה ופיה ער  
 מאד ותהי למלך סכנת  
 ותשרתתהו ויהי המלך לא  
 ידעה ולאדניה בז חגית  
 מתנשא לאמר אני אמלך  
 ועשלו רכב ופרשים  
 וחמשים איש רצום לפעו  
 ולא יעצבו אביו ממנו  
 לאמר מה יע ככה עשות  
 וגסהו אטובת אל מאר  
 ואתו נלדה אחו אבישג  
 ותהו רכבו עם ויאב כן  
 ערוכה ועס אביתר הכהן  
 ועזרו אחרי ארניה וצחק  
 הכהן ובעהו ובה התודיע  
 ותהו הנביא ושם עורר  
 והגבורים אשר לדוד לא  
 היו עם ארניה ומזבח  
 ארניהו עאו ובקרו מריא  
 עם אבן הזולת אשר אעל  
 עזר וגלו וקרא את כל

ל  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 לד  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ

ויאמר ארנה מהו עבא  
 אדני המלך אל עבדו  
 ויאמר דוד לקנות מעמד  
 את הצרז לבנות מזבח  
 ליהוה ותעצר המגפה  
 מעל העם ויאמר ארנה  
 אל דוד ויקח ויעל אדני  
 המלך הטוב בעיני ראה  
 הבקר לעלה והמרגום  
 וכלו הבקר לעוס הכלעני  
 ארנה המלך למלך  
 ויאמר ארנה אלה המלך  
 יהוה אלהיך ויאמר  
 המלך אל ארנה לא כן  
 קנו אקנה מ' אתך במקד  
 ולא אעלה ליהוה אלהי  
 עלות חנם ויקז דוד את  
 הצרז ואת הבקר בכסף  
 שקלים חמשים ויבז שק  
 דוד מזבח ליהוה ויעל עלות  
 ושלמים ויעתר ויתפל לאין  
 ותעצר המגפה מעל ישראל

סכום הפסוקים שילכר  
 אף וחמש מאות וששה

והמלך דוד וקן בא בנימים  
 ויבסוהו בגדום ולא אחסלו  
 ויאמרו לו עבדו יבקשו

ל  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 לד  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ

ויאמר דוד אל ער  
 ערלוי ארנה פלא כבוד  
 יהוה כדביס רחמוניו  
 ארס אל אפלה ותנו והיה  
 דבר מ' ישראל מהבקר ועד  
 עת מ' ער ומתמו העס  
 מ'ן ועד באר שבע שבועים  
 אף איש וישלחוהו  
 המלך אף וירו שלם לשחתה  
 ויחסי יהוה אלהי עה ויאמר  
 למלך המ' שחות בעס רב  
 עתה הרק וידך ומלך יהוה  
 היה עס נ'ן ארנה חובסו  
 ויאמר דוד אלהי  
 בראתו את המלך המכה  
 בעס ויאמר הנה אנכי  
 חטאתו ואנכי העויתי ואלה  
 העאו מה עשותה ונאמר  
 כוונות אבני  
 וכאמר אל דוד ביום ההוא  
 ויאמר לו עליה חקם ליהוה  
 מזבח בגרז ארניה חובסו  
 ויעל דוד כדבר דוד באשר  
 צוהו יהוה וישקף ארנה  
 וירא את המלך ואת עבדו  
 עבדים עליו ויעא ארנה  
 וישתחו למלך אפיו ארצה

אסור בני המלך וכל אנשי  
 יחודה עבדי המלך ואתנתו  
 תבוא ובעה ואתה גבירים  
 ואת שלמה אחיו לא קרא  
 ויאמר נתן אל בית שבע אם  
 שלמה לאמר תלו אשבעת  
 כן מלך ארעהו ברוחנית  
 ואדנינו דוד לא יעשה ויעת  
 לכו איצנה נא עשה ומלכו  
 אתנפשו ואת נפש בנה  
 שלמה לכו ובא אל המלך  
 דוד ואתה תאלו תל אשה  
 אתה מלך נשבעת לאמתך  
 לאמר מי שלמה בנך ומלך  
 אחרי ויהו אישבע עלבסאי  
 ומה עמך אדני ויהוה  
 עתה מדברת שם עם  
 המלך ואני אבי אחרונה  
 ומלאתי אתך ברה ותבא  
 בת שבע אל המלך ההרה  
 והמלך יקח מאד ואביע  
 השונות משורת את  
 המלך ותקד בת שבע  
 ותשתחו למלך והאמין  
 המלך מהלך ותאמר לו  
 אזני אשה נשבעת בי הנה  
 אלהיך לאמתך כן שלמה  
 בקר ומלך אחרי ויהו אישבע

על כסא ארעהו הנה ארעה  
 מלך ועתה אדני המלך לא  
 נדעת ויזבח שור ומרוא  
 ויצאו לרב  
 ויקרא לכל בני המלך  
 ולאבותי הכהן ויהו איש  
 העבא ושלמה עבדה  
 לא קרא ואתה אדני המלך  
 עני כהן שראל עבדה  
 להגיד להם מיושב על  
 כסא אדני המלך אחרי  
 ותהי כשכב אדני המלך  
 עם אבותיו ויהיו אנוכי  
 שלמה חטאים ויהנה  
 עתה מדברת עם המלך  
 ונתן הנביא באומרו  
 למלך לאמר הנה נתן  
 הנביא וכל לפני המלך  
 וישתחו למלך על אפני  
 ארעה ויהו אדני  
 המלך אתה אמרת ארעה  
 ומלך אחרי ויהו אישבע  
 כסא פינתו היום ויזבח  
 שור וזבח ויצאו לרב  
 ויקרא לכל בני המלך  
 ולאבותי ויהו איש  
 הכהן והתם אכלות ושנים  
 לפני ויהו אדני המלך

אדני המלך אנו עבדיך עזר  
 הכהן ובעה ברוחנית  
 ולשלמה עבדה לא קרא  
 אסמאת אדני המלך נהנה  
 תדבר תיהו ולא חודעת את  
 עבדך מיושב על כסא  
 אדני המלך אחרי  
 ועו המלך דוד  
 ויאמר קראו לי לבית שבע  
 ותבא לפני המלך ותעמד  
 לפני המלך וישבע המלך  
 ויאמר הנה הנה אשד פרה  
 אתנפשו מכל ענה כן  
 כאשר נשבעני לך ביהוה  
 אלהי ישראל לאמר מי  
 שלמה בנך ומלך אחרי  
 ויהו אישבע עלבסאי תחתי  
 ככני אעשה היום הנה  
 ותקד בת שבע אפני  
 ארעה ותשתחו למלך  
 והאמר יהו אדני המלך דוד  
 לעלם  
 והאמר המלך דוד קראו לי  
 לצדוק הכהן וליצחק הנביא  
 ולבעה ברוחנית וכל  
 לפני המלך ויהו אדני המלך  
 להם קחו עיכם את עבדי  
 אדניכם והרצבתם אתי

עוד יפנו עבדני עיניו וילעזרו ב' ולי וימחשו ליהודים ב' בתל מל  
 גלה עשו שלטון ואת כל עבד ויחלל דוד

שלמה בנה על הפרהת אשר  
לוהוירדתם אתו אל גחון  
ומשח אתו שם צדוק הכהן  
ונתן חנניאל מלך על ישראל  
ותקע אתם בשופר ואמרתם  
הוי המלך שלמה הויעלתם  
אחריו ובא ושכב על כסאו  
והוא אומר תחתיו אתו כי  
עונית קהילות נגדו על ידי  
ישראל ועל הוייה ויעו  
בני הוייה ויהי ע את המלך  
ויאמר אמן כוי אמר יהוה  
אלהינו המלך באשר  
העז והחזק עם אדוני המלך  
כוי ויהי עם שלמה ויער  
את כסאו מכסא אדוני המלך  
ויהי ויהי צדוק הכהן ויעו  
הנביא ויבנה ביהוה ויע  
והכרתו והפלתו ויהי כסאו  
שלמה על כרס המלך  
ויהי חלבו אתו על גחון  
והקח צדוק הכהן את קוח  
השומרון אהל ומשח  
את שלמה ותקע בשופר  
ויאמר כלה עמיהו המלך  
שלמה ויעל כל העם אחיו  
ועם מחללים בחללים  
ושמחו שמחה גדולה

ותבך עהארץ בקולך כי  
ושמך עאר ניהו בך קראים  
אשר אתו ויהם כלי לאכל  
ושמך עוואב את קול  
השופר ויאמר מדוע קול  
הקרנה הזכה עידע מדבר  
והנה ינתו בוא בותר הכהן  
באוי אמר אדניו כואם  
איש חיל אתה וטובת כשך  
ויעו ונתו ויאמר לאדניו  
אכל אדניו המלך יהי  
המלך את שלמה וישלח  
אתו המלך את צדוק הכהן  
ואתנתו הנביא ויבנהו בו  
ויהי ע והכרתו והפלתו  
ויהי כסאו אתו על כרס המלך  
והמשח אתו עליון הכהן  
ונתו הנביא אל המלך בנחון  
ויעל משם שמחוס ותהם  
הקרנה הוא הקול אשר  
שמעו ונסו שש שלמה  
על כסא המלך ויעו כוא  
עבד המלך לכהן את  
אדניו המלך הוי לאמר  
יהי כסא אדניו את שש שלמה  
משח בויגד את כסאו  
מכסא אדניו וישתחן המלך על  
המשח בויגס ככה אמר

המלך בך ויהי ויהי אלוה  
וישראל אשר נתו יהוה  
ושכב על כסאו ועני ראות  
והנה ינתו קמו בך קראים  
אשר לאדניו ויהי איש  
לדברו ויאדניו חנניאל  
שלמה ויקסו ויהי ויהי  
בקדנות המוכח ויער כי  
לשלמה לאמר הנה אדניו  
ויהי את המלך שלמה ויהי  
והנה אלו בקדנות המוכח  
לאמר וישכב על כסאו כי  
המלך שלמה אסמית את  
עבדו בחרב ויאמר שלמה  
אסיה לכהן לאלה  
משערתו ארצה ויאמר  
תבצא בו ומת וישלח כי  
המלך שלמה ויהי חנניאל  
המוכח ויאמר וישתחן למלך  
שלמה ויאמר לו שלמה לך  
לכיתב  
והקול ויהי חנניאל ויעו  
את שלמה בכו לאמר אנכי  
היך בך כלת ארץ כי  
והקול ויהי חנניאל וישתחן  
את שלמה ויהי חנניאל  
לכיתב בויגד את כסאו  
מעונו ומשפטי ויערותו

ל  
ג  
ד

ה

ו

ז  
ח  
ט

י  
יא  
יב

יג  
יד

טו  
טז

יז  
יח

יט  
כ

כא  
כב

כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ויערותו ומשפטי ויערותו  
וערותו ומשפטי ויערותו

ויערותו ומשפטי ויערותו  
וערותו ומשפטי ויערותו

ויערותו ומשפטי ויערותו  
וערותו ומשפטי ויערותו

פפתוכ בתורת משה למען  
 תשפיל את כל אשר תעשה  
 ואת כל אשר תפנה שם יי  
 למען יקום יהוה את דברו  
 אשר דבר עליו לאמר אם  
 ושמחו בניך את דרכים  
 ללכת לפני באמת בכל  
 לבכם ובכל נפשם לאמר  
 לא זכרת לך איש מעל  
 כפי אושר אל וגם אתה  
 ידעת את אשר עשה ל  
 ואבן צרורה אשר עשו  
 לשנושרי עבאות ישראל  
 לאבן פזת רול עמשאבו  
 לתרוגם וישם המוד  
 מלחמה בשלם ויהו המו  
 מלחמה בחגרתו אשר  
 כמתנו ובנעלו אשר ברגליו  
 ועשית כחכמתך ואל תהיה  
 שובתו בשלם שאלו בני  
 כרולו הגלעתי העשתי  
 חסדו ויהו באכדו של חנף  
 בכו קרבו אל בכרחו  
 מפני אב שלום אחוה  
 והנה עמך שמע עבדך  
 בוקר מיני מבחרים והוא  
 קלני קללה נמרעת ביום  
 לבתי מחניס והוא אבד

לקראתו חידו ואשבע  
 לו ביהוה לאמר אם אמיתך  
 בחרבו ועתה אל תנקח חיי  
 איש חכם אתה וידעת את  
 אשר תעשה לו והורדת  
 את שובתו ברם שאל  
 וישכב דוד עם אבתו  
 ויקבר בעור דוד  
 והימים אשר מלך דוד על  
 ישראל ארבעים שנה  
 בחברון מלך שבע שנים  
 וברושלם מלך שלשים  
 ושלשים שנים ושלמה וישב  
 על כסא דוד אביו ותכן  
 מלכתו מאד  
 ויבא אדניו כוננות  
 אל בית שבע אם שלמה  
 ותאמר ה שלום כבאך ויא  
 שלום ויאמר דבר לו אלך  
 ותאמר דבר ויאמר את  
 ידעת כדלו היתה הפלגה  
 ועלו שמו כל ישראל  
 פניהם לך ותסב חמלונה  
 ותחיל לחיכו ביהוה היתה  
 לו ועתה שאלה אחת  
 אנכי שאל מ אתך אל  
 תשבו את פני ותאמר אמן

דברו ויאמר אמרתי אל שלמה  
 המלך כי לא אשוב את פניך  
 ותולד את אביו שג  
 השונמות לאשה ותאמר  
 בת שבע טוב אנכי ארכי  
 עליך אל המלך ותבא בית  
 שבע אל המלך שלמה  
 לדבר לו על אדניו ויקם  
 המלך לקראתה וישתחו  
 לה וישבע על כסאות שם  
 כסא לאם המלך ותשב  
 לימוני ותאמר שאלה  
 אחת קטנה אנכי שאלת  
 מאתך אל תשב את פני  
 ויאמר דוד המלך שאלה  
 אביו כי לא אשוב את פניך  
 ותאמר יי את אביו שג  
 השונמות לארניהו אחוה  
 לאשה ויעז המלך שלמה  
 ויאמר לאמו ולמה את  
 שאלת את אביו שג השונמות  
 לארניהו שאלו את  
 המלכה כי הוא אחי הגדול  
 ממני ולוול אבתי חכהו  
 דלו אב בוצרונה  
 וישבע המלך שלמה ביהוה  
 לאמר כהי עשה לך אלוים

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100





בחינה י ישראל ב ומתוך אני י חכמי ס

אלהים חקי

וזה בנה ב גו ש האלה חזקו ורשעיהו

אמר אתע בבית ובלתי שמת  
אנני בבית ונמת כבוד אשה  
האית לולה אשר שבת  
על חתקם בעה הלה ותקח  
את בני מאכל ואתך  
ושנה ותשמיכהו כחוקה  
ואתנעה המת השמיכה  
כחוק ואקם בכקר לחונק  
את בני והנה מתו ואת בני  
אלו בכקר והנה לאחיו  
בע אשר לך רתי ותאמר  
האשה האחרת לא מבי  
החונק המת האמת  
לא מבי חמת וכנן החו  
ותננה לטני המלה והאמר  
המלה ואת אמרת ודכנן  
החו וכנן חמת האמת  
לא מבי חמת וכנן החו

ואמר המלה קחו להקב  
ובכאו החרב לפני המלה  
ואמר המלה בוח את המלה  
החול ששטותני את החו  
לאחת ואת החו לאחת  
ותאמר האשה אשר בנה  
החו אל המלה כנכמרו  
רחמים על בני ותאמר  
אדני תננה את החו

ב  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

החו חמת אל תמתחו ואת  
אמרת גסלו גסלך לא חוה  
בורה ולעו המלה והאמר  
תעלה את החו החו  
חמת לא תמתחו חוה  
אמר חשמע כל  
ישראל אתה משפט אשר  
שפט המלה והוה או מפני  
המלה כיראו כחמת  
אלהים כקדשו לעשות  
משפט חוה  
המלה שלמה מלה על כל  
ישראל ואלה  
השמים אשר לו ערוהו  
בדערק הבין  
אל חרוף ואחיה בני  
שושא ספרים  
יהו שפט בורא חולו  
המוקד ופעחו  
בו חונק על הצבא  
וערו קו אמתר כחונק  
וערו חונקו על  
הצעבים וכוך בונת  
כחור עת המלה  
ואחו אשר על הבית  
ואת עמם כועבנא על  
הקם והשמייה שנים  
עשורנינות על כל ישראל

ה  
מלה  
ז  
ב  
אתי  
ב  
כונ  
כו  
ד  
כונ  
ב  
בנייה  
ד  
בנייה  
ז  
ז  
ז  
ז

ובל כלה את המלה ואת  
ביתו חדש בשנה יהיה  
עלא חקר לכלכל  
ואלה שמותם כחון  
בחר אפרים כדקר  
במקץ ובשעלבוס ובית  
שמישו אלו בית חנן  
בו חסד באבות לו  
שכהו וכל ארץ חפר  
בו בני ערב כל נפת  
הארץ נפת בית שלמה חתה  
לו לאשה בענא  
בוא חולוד תענך ומנהו  
וכל בית שאו אשר אצל  
ערותה מתחת לחו העל  
מבית שאו עד אכל מחולה  
עד מעבר לקרעם  
בונבו בנתגלע  
לו חות ואר כוננעשה  
אשר בגלע לו הכל  
ארגב אשר בכשו ששום  
ערום גדולת חונק ונחח  
נחשת אחונב  
בוער אמחנמה  
אחונען בנפתג  
חוזק את כשמת בית  
שלמה לאשה בענא

ה  
החונק  
ד  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

בענא ג חכמי בן חונק  
ועליוס החונק עורק

השלמה ה השלמה עורק עשור ונחח שוח  
ולשלמה עורק עשור

בענא ג חכמי בן חונק  
ועליוס החונק עורק



וַיְהִי בְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וַאֲרַבַּע  
 מֵאוֹת שָׁנָה לַעֲצַת בְּנֵי  
 יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצֵי מִצְרָיִם  
 בַּשָּׁנָה הַרְבִּיעִית כְּחֹדֶשׁ  
 זֶה הָיָה הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי  
 לְמֵלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל  
 וַיְבַנְּהוּ הַבַּיִת לַיהוָה וְהַזֶּה  
 אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה  
 לַיהוָה שְׁשֹׁנֵי אַמָּה אָרְכוֹ  
 וּעֶשְׂרִים רַחְפוֹ וְשָׁלֹשׁ  
 אַמָּה קוֹמָתוֹ וְהָאֵלֶּס עַל  
 פְּנֵי הַיּוֹכֵל הַבַּיִת עֶשְׂרִים  
 אַמָּה אָרְכוֹ עַל־פְּנֵי רַחֲב  
 הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה רַחֲפוֹ  
 עַל־פְּנֵי הַבַּיִת וַיַּעַשׂ לַבַּיִת  
 חָלוֹעַ שְׁקָפִים אֶטְוִקִים  
 וַיְבַנְּו עַל־קִוַּי הַבַּיִת יַעֲזוּעַ  
 סָבִיב אֶת־קִוַּיֹּת הַבַּיִת  
 סָבִיב לַהַיּוֹכֵל וְלַדְבִיר  
 וַיַּעַשׂ צַלְעוֹת סָבִיב  
 הַיַּעֲזוּעַ הַתְּחַוְוָנָה חֲמֵשׁ  
 בְּאַמָּה רַחֲבָה וְהַתְּיֹכֵנָה  
 שְׁשֵׁבַע אַמָּה רַחֲבָה לֹא  
 וְהַשְׁלוֹשִׁית שְׁבַע אַמָּה  
 רַחֲבָה לְמִצְרְעוֹת נִתְּנוּ  
 לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לַבַּיִת  
 אַחַד בְּקוֹרֹת הַבַּיִת וְהַבַּיִת  
 בְּהַבְנָתוֹ אָבֹו שְׁלֹמֹה מָסַע

וַעֲשִׂיָם כִּדְ שְׁמוֹנֶת־עָלֶה  
 וְתוֹ שְׁלֹמֹה לְחֹדֶשׁ שָׁנָה  
 בַּשָּׁנָה  
 וַיְהוּדֵנוּ חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה  
 כְּאֲשֶׁר דִּבְרָו וַיְהִי שָׁלֹם  
 בְּיוֹ חִירָם וּבְיוֹ שְׁלֹמֹה  
 וַיְכַרְתּוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל  
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסָּמֶל  
 וּשְׁרָאֵל וַיְהִי חֲמֵס שְׁלֹשׁ  
 אֵלֶּף אִישׁ וַיִּשְׁלַחֵם לְבַנְּנָה  
 עֵשְׂרֵת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ  
 חֲלוֹפוֹת חֹדֶשׁ וַיְהִי בְּלַבְנוֹ  
 שְׁנַיִם חֹדְשִׁים בְּבַיִתוֹ  
 וַאֲדַנְרָם עַל־חֲמֵס  
 וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה שְׁבַע־עָסֵם  
 אֵלֶּף נִשְׂאֵם סָבֵל וּשְׁמֵנִים  
 אֵלֶּף חֲצֵבֶהָק לְבָד מִשֶּׁהוּ  
 חֲנֻצִים לְשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר  
 עַל־הַמֶּלֶךְ אַבְּהָה שְׁלֹשׁ  
 אֲלָפִים וַיִּשְׁלַח מֵאוֹת  
 חֲדָוִים בַּעַם הַעֲשִׂיָם  
 כְּמֶלֶךְ אַבְּהָה  
 הַמֶּלֶךְ וַיִּסַּע אֲבָנִים גְּדִלוֹת  
 אֲבָנִים וְקִרְוֹת לְיִסְדֵי הַבַּיִת  
 אֲבָנֵי צִיָּת וַיִּפְסְלוּ בְנֵי־מֶ  
 שְׁלֹמֹה וַיְבַנְּו חֲדָוִים וְהַגְּבִלִים  
 וַיְבִינֵוּ הַעֲצִים וְהָאֲבָנִים  
 לְבַנְּנֵי הַבַּיִת

בְּנֵה הַבַּיִת לְשְׁמוֹנֶת־עָלֶה  
 וַיְהוּדֵנוּ חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה  
 הַלְבָנוֹ וְעַבְדֵי יְהוָה עִם  
 עַבְדֵי דָוִד שְׁבַר עַבְדֵי דָוִד  
 לְכָל־אִשְׂרָת אֲמָרָפוֹ  
 וְתַחֲדָו עֵת כִּי אָמוּ בְנֵי  
 אִשְׂרָאֵל עַל־כֶּרֶת עֵצִים  
 צְדָנִים וַיְהִי בְשָׁמֶע־חֹדֶם  
 אֲתֵדְבְרוּ שְׁלֹמֹה וְיִשְׁמַח  
 וְגֵאֲרוֹ אֲמָר בְּרוּךְ יְהוָה  
 הַיּוֹם אֲשֶׁר־נָתַן לַיְהוּדִים  
 חֲכָם עַל־הָעַם הַרְבִּי הַזֶּה  
 וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה  
 לֵאמֹר שְׁמַעְתָּ אֵת־אֲשֶׁר־  
 שְׁלַחְתָּ אֵלָי אֲנִי אַעֲשֶׂה  
 אֶת־כָּל־חַפְצֵי־בְעֵצֵי־ךָ  
 אֲרִוּסִים וּבְעֵצֵי־כִרְוֵשׁ  
 עֲבָדֵי יְהוָה מִוַּחֲלָבָנוֹ  
 מֵהוֹרָאָנִים אֲשִׁימֵם דְּבָרוֹת  
 יִסְעֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־  
 שְׁלַחְתָּ אֵלָי וּנְפַעְתִּים שֵׁם  
 אֲתֵדְבֶרְתָּ וְאֲרִאֲתָה תַעֲשֶׂה  
 וְהַחֲפֵצֵי־לִתְּיָם בַּיִת  
 הַזֶּה חֲדָוִים נִתְּנוּ לְשְׁלֹמֹה  
 וַיִּשְׁמְעוּ עַבְדֵי־כִרְוֵשׁ  
 לְחַפְצֵי־שְׁלֹמֹה נִתְּנוּ  
 חִירָם עֲשִׂיָם אֵלֶּף כֹּרֶם  
 וַיִּשְׁלַח מִכָּל־לַבִּיתוֹ

ו  
 מל  
 זכר  
 דברי  
 חלמה  
 דמות  
 ב מ  
 א

ד  
 זכר  
 אהר  
 וסוף  
 פסוק  
 דמות

ח  
 ח

ט  
 י

י  
 זנית  
 מסע  
 ושרות

ז  
 ו  
 זכר  
 פסוק  
 ד  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ

ונפעתיים ב עבדיו ודדו מן הלבנון ונפעתיים  
 יגישאל אחיו

בני ובני ג ב חס זכר י וחד כה ה ומה ויפסלו  
 טעים בו בונה ירושלם יחזק

ורות ג בזכה לשון ב מל וחד חס כז בנוג  
 פחד ואני אשינס זגאלמהר



החוקים וזוהי ענין שמוכיאת  
 רבשתי ושתיה דלית ענין  
 כדושים שני על עם הדלת  
 האחת גלוס ושני קלעס  
 הדלת השנית גלוס כו  
 וקלעס כדוכים ותמדות כו  
 ופטריו צעיס וצפה זחב  
 משר על המחקה וחבואת  
 החצר הפנימית שלשה  
 טורים צוות וטור כרתת כו  
 ארזים בשנה הרבועות  
 ופד בית יהוד בורה זו כו  
 ובשנה האחת עשרה כורה  
 כול הוא חהש השמיני  
 בלה הבית לכל הכריה כו  
 וכל משפטו וזכנו שבע  
 שנים ואת פתו בנה שלמה  
 שלש עשרה שנה וכל  
 אותי בנותו וזכו את בתי  
 ועד לבנו מאה אמה  
 ארזים וחמשים אמה רחבו  
 ושלשים אמה קומתו  
 על ארבעה טורים עמודי  
 ארזים וכוונות ארזים על  
 העמודים וטפוחי ארו כו  
 ממערב על צלעות אשר  
 על העמודים ארבעים  
 וחמשה חמשה עשר כו

ל  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

הטור ושקפים שלשה  
 טורים ומהנה אלמחנה שלש  
 פעמים וכל הפתחים כו  
 וחמיות רבעים שקר כו  
 ומלמחנה אלמחנה כו  
 שלש פעמים ואת אולם  
 העמודים עשה חמשים  
 אמה ארזים ושלשים כו  
 אמה רחבו ואולם על  
 פניהם ועמדים ועב על  
 פניהם ואולם חכס אשר  
 ושפט שם אום חמשים  
 עשה וספון בארזים חקרקע  
 עד חקרקע וכותו אשר  
 ושכשם חצר האחרת  
 מבית לאולם כמעשה  
 הנה חנה וכות עשה לבית  
 פיעק אשר לקח שלמה  
 באולם הזה כל אלה כו  
 אבנים וקרות כמדות צוות  
 מגירות כמגרה מבית  
 ומחוי וזכסד עד הטפחות  
 ומחוי עד חצר הגדולה  
 וזכסד אבנים וקרות כו  
 אבנים גדלות אבני עשר  
 אמות ואבני שבעה אמות  
 ומלמעה אבנים קרות  
 כמדות צוות וארז וחצר כו

ל  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

הגדולה סבוב שלשה טורים  
 צוות וטור כרתת ארזים  
 וזכסד בנות יהודה הפניות  
 ואולם הבית  
 ומלח חמלך שלמה חק  
 את חורם מער כדאשר  
 אלמנה הוא מפטה נפתל  
 ואמו איש צרו חרש כו  
 נחשת ומלא את החכמה  
 ואת חבונתו ואת חרעת  
 לעשות כל מלאכה נחשת  
 וזכו אלה חמלך שלמה כו  
 ועשה את כל מלאכתו כו  
 ויצר את שני העמודים כו  
 נחשת שניה עשרה אמות קומת  
 העמוד האחד חוט שנים  
 עשרה אמה וסב אתם עמודי  
 השני ושתו כרת עשה כו  
 לת עלד אשר העמודים כו  
 מצק נחשת חמש אמות כו  
 קומת הכרתת האחת וחמש  
 אמות קומת הכרת השני  
 שבעים מעשה שבעה כו  
 גדלים מעשה ששה שדות  
 לכרת אשר על ראש  
 העמודים שבעה לכרתת  
 האחת ושבעה לכרתת  
 השני וזכסד את העמודים כו

ל  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

וידעו וזכסד חרביעות שומר חחוקנה מורה כו  
 בורה ד וזכסד אפנה חחוקנה כו

בול ב בתל לטנ ובשטר האחת כו בול חחוק  
 ישאו לו כו מן כ חס מעק נחשת וחיות מצק  
 ולא תדע כו

שרשדות ג מל שבנים ועיש שושבות ברכים כו  
 גללים חס מעשה לך שבנים כו

וְשָׁמַע טוֹרִים סְבוּבָה עַל הַשִּׁבְנָה  
הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת חֲבֻתָּהּ  
אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָרַמְמֵס וְכֹן  
עָשָׂה לְבִתְרֹת הַשְּׁנַת וְכַתְרֹת  
אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים  
מֵעֵשָׂה שׁוֹשׂוֹן בְּאוֹלָם לִי  
אַרְבַּע אֲמוֹת וְכַתְרֹת עַל  
שֵׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם מִמַּעַל  
מִלְעַמַּת הַבָּטוֹן אֲשֶׁר לְעִבְרֵי  
שִׁבְכָה וְהָרַמְמֵס מֵאֵתֵיךְ  
טוֹרִים סְבוּבָה עַל חֲבֻתָּהּ  
הַשְּׁנַת וְיִקַּס אֶת הָעַמּוּדִים  
לְאוֹלָם הַיְיָ וְיִקַּס אֶת  
הָעַמּוּד הַיְיָ וְיִקַּס אֶת  
שְׂמֹוֹ וְכֹן וְיִקַּס אֶת הָעַמּוּד  
הַשְּׂמֵאלִי וְיִקַּס אֶת שְׂמֹוֹ  
בְּעֵי וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים  
מֵעֵשָׂה שׁוֹשׂוֹן וְתָתֵם לִי  
מִלְאֲכֵת הָעַמּוּדִים וְיַעֲשֵׂה  
אֶת חוֹס מִיַּעַק עֵשֶׂר בְּאַמָּה  
מִשְׁפָּלֹתוֹ עַד שְׁפָלֹתוֹ עַגְלֵי  
סְבוּבָה וְחַמְשָׁה בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ  
וְקוֹחַ שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה וְסָב  
אֵתוֹ סְבוּבָה וְיִקַּס עִם מֵתַחַת  
לְשִׁפְתוֹ סְבוּבָה סְבוּבָה אֵתוֹ  
עֵשֶׂר בְּאַמָּה מִקָּפִים אֶת  
חַיִּים סְבוּבָה שְׁעֵי טוֹרִים לִי  
הַפָּקַעִים וְיִקַּס בִּי צִקְתוֹ

ו  
י  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

עִמָּה עַל שְׁעֵי עֵשֶׂר בְּקָר  
שְׁלֹשָׁה פָּנִים עֲפֹנֵה וְשִׁלְשָׁה  
פָּנִים וְיִהְיֶה וְשִׁלְשָׁה פָּנִים לִי  
נִבְחָה וְשִׁלְשָׁה פָּנִים מִזִּכְחָה  
וְחַיִּים עֲלֵיהֶם מִלְכָּה עֲלֵה לִי  
וְכָל אַחֲרֵיהֶם כִּי תִּהְיֶה וְעֵבֹר  
טַפְחוֹ שִׁפְתוֹ כִּי מֵעֵשָׂה שְׁפָת  
כּוֹס פִּרְחָה שׁוֹשׂוֹן אֶל פִּיִּם  
בְּתוֹכָהּ  
וְיַעֲשֶׂה אֶת חֲמֻכּוֹת עֵשֶׂר  
נְחֹשֶׁת אַרְבַּע בְּאַמָּה אֶרֶץ  
הַמְכוּנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע  
בְּאַמָּה רַחְבָּה וְשִׁלְשָׁה לִי  
בְּאַמָּה קוֹמָתָהּ וְיִהְיֶה לִי  
מֵעֵשָׂה הַמְכוּנָה מִסְגָּרָת  
לְחֹס וְסְגָרָת כּוֹן הַשְּׁלֵמִים  
וְעַל הַמְסָגְרֹת אֲשֶׁר כּוֹן  
הַשְּׁלֵמִים אֲהוּיֹת בְּקָר  
וְכַרוּכִים וְעַל הַשְּׁלֵמִים  
כּוֹן מִמַּעַל וְיִתְחַתְּ לְאַרְוֹת  
וְלְבָקָר לְוֹת מֵעֵשָׂה לִי  
מִזְרָדֵי וְאַרְבַּעַת אֹפְנֵי  
נְחֹשֶׁת לְמְכוּנָה הָאֶחָת  
וְסָרֵנֵי נְחֹשֶׁת וְאַרְבַּעַת  
פְּעַמָּתוֹ כִּתְפֹת לְחֹס  
מֵתַחַת לְכֹן חֲבֻתָּתוֹ  
וְיִצְקוּ מִעֵבֶר אִישׁ לְוֹת  
וְיִהְיוּ מִבֵּית לְבִתְרֹת לִי

ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

וְיַעֲלֶה בְּאַמָּה וְיִתְחַתְּ עַל  
מֵעֵשָׂה כּוֹן אֲמָה וְחֵצֵי  
הָאֲמָה וְגַם עַל פִּיה לִי  
מִקְלָעֹת וְיִסְגְּרֵתוּהֶם  
מִרְבָּעֹת לֹא עֲגֻלֹת לִי  
וְאַרְבַּעַת הָאֹפְנִים לְמֵתַחַת  
לְמִסְגְּרֹת וְיִהְיוּ הָאֹפְנִים  
בְּמְכוּנָה וְקוֹמָתָהּ אֹפֵן  
הָאֶחָד אֲמָה וְחֵצֵי הָאֲמָה  
וְיַעֲשֶׂה הָאֹפְנִים כְּמֵעֵשָׂה  
אֹפֵן הַמְרֻכָּבִים יְדוֹתֵם לִי  
וְיִבְיֶה סוּחַשׁ קוֹחַס וְסוּחַשׁוֹתֵם  
הַכְּלִי מִיַּעַק וְאַרְבַּע כְּתָפוֹת  
אֶל אַרְבַּע פְּנֵי הַמְכוּנָה  
הָאֶחָת מִזִּדְּמְכוּנָה כְּתָפוֹת  
וְכַרְאֵשׁ הַמְכוּנָה חֵצֵי לִי  
הָאֲמָה קוֹמָה עַגְלֵי סְבוּבָה  
וְעַל רֹאשׁ הַמְכוּנָה וְיִתְחַתְּ  
וְיִסְגְּרֵתוּהָ מִמְּנָה וְיִתְחַתְּ  
עַל הַלְחַת וְיִתְחַתְּ וְעַל  
וְיִסְגְּרֵתוּהָ כְּרוּכִים אֲרֹוֹת  
וְיִתְמַרְתֵּם מִמַּעַר אִישׁ לְוֹת  
סְבוּבָה כּוֹן אֶת עֵשָׂה אֶת  
עֵשֶׂר הַמְכוּנֹת מִיַּעַק אֶחָד  
מִבֵּית אֶחָת קֶצֶב אֶחָד  
לְכַתְּוָהּ  
וְיַעֲשֶׂה עֵשֶׂר כְּוִרֹת  
נְחֹשֶׁת אַרְבַּע עִם בְּתוֹכָהּ

ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

ויפוח ב ביתר לשון ופתח חגמליה ויפוח  
על חלוצה

כוח ב חס בנייה מתחיל לביד ויסוד מעליהם ואת  
דבריו כ כל אנדית לכות ב ב ג מ ו עשיות ואור  
חכיו דראד ויעש את

וקד דכח וקווד ג וקד דמלתי ויצא עוזי וקוד  
המיה וקוד ינטח



הארו ועל בדין מלמעלה  
תאכלו הכרית וירא אש  
הכרית מות קדש על פני  
הדבור וירא אש החוזה  
והיה שם ער היום הנה אוזבאון  
רק שני לחות האבנים אשר  
הנה שם משה בחרב אשר  
בית יהודה עם בני ישראל  
ביאתם מארץ מצרים  
והיו בני את הכהנים מז  
הקדש והענו מלא את  
בית יהודה וירא אש הכהנים  
לעמך לשרת מפני הענו  
במלא כבוד יהודה את בית  
יהודה  
אז אמר שלמה יהודה אמר  
לשכוב בערב פנה בנותי  
בית וכל לך מבחן לשבת  
שלמים ויסב הפלך את  
פניו ופנה את כל קהל  
ישראל וכל קהל ישראל  
עמרו ואמר ברוך יהודה  
אלהי ישראל אל אשר דבר  
בפני את דוד אבי ובנה  
מלא לאמר משה היום י  
אשר הוצאתני את עמו  
את ישראל ממצרים לא  
בחרתי בעד מפל שביטו

ישראל לבנות בית לחותי  
שמו שסווא כחר בידו לחות  
על עמי ישראל ויהו עם  
דוד אבי לבנות בית  
לשם יהודה אלהי ישראל  
ואמר יהודה אל דוד אבי  
ועו אשר הנה עם לבבך  
לבנות בית לשמו הטובת  
כי הנה עם לבבך רק כי  
אתה לא תבנה הבית כי  
אסבנך הוצאת מקל צור  
הוא אבנה הבית לשמו ומקם  
יהודה את דברו אשר דבר  
ואקם תחת דוד אבי ואשכ  
על כסא ישראל כאשר  
דבר יהודה אבנה הבית  
לשם יהודה אלהי ישראל  
ואשם שם מקום לארון  
אשר שם בבית יהודה אשר  
פחת עם אבותינו בהוציאנו  
אתם מארץ מצרים  
ועמד שלמה לפני  
מזבח יהודה נגד כל קהל  
ישראל ופירש בפני  
השמים ואמר יהודה  
אלהי ישראל און כמך  
אלהים בשמים מפעל  
ועל הארץ בפינות שמר

הכרית והחסד לעבדך  
החלום לפניך בכל לב  
אשר שמרת לעבדך דוד  
אבי את אשר דברת לי  
ותדבר בפני ובדוד מלא  
ביום הנה ועמה יהודה אלה  
ישראל שמר לעבדך דוד  
אבי את אשר דברת לי  
לאמר לא זכרתי לך איש  
מלפני וישב על כסא ישראל  
רק אסו שמר חבנך את  
הרכס ללכת לפני כאשר  
הלכת לפני ועתה אלה  
ישראל ואמונה דברך  
אשר דברת לעבדך דוד  
אבי כי האמנם וישב אלהים  
על הארץ חנה השמים  
ושמי השמים לאיכלות  
אך כיון בית הנה אשר  
בנותי ופנית אל תפלת  
עבדך ואל תחנתו ותנו  
אלהי לשמע אל הדנו  
ואל תפלת אשר עבדך  
בתפלל לפניך היום יהודה  
ענך פתחת אל הבית חנה  
לילה ויום אלהי מקום אשר  
אמרתי יהודה שמו שם לשמע  
אלהי תפלת אשר ותפלל

לחודש י"ג לחודש ענך דמלכיו אני יהודה נבונה  
י"ג חנה את כל החוזה

ועל הארץ מתחת ג' וירעת היום ושמע ויום  
ויאמר יהודה דמלכיו

והיה ד' ראש הכרית וחבירו אמרו יום אמרו  
מז' וחד וידאו לפניך

עבדך אלהים המקום יהושמע  
 אלהיך עבדך ושמך ישראל  
 אשר יתפלל אל המקום  
 הזה ואתה תשאל אל מקום  
 שבתך אל השמים ושמע  
 וסלח את אשר יחטא איש  
 לעינו ונשא כו אלה  
 לה אלה ונשא אלה לפי  
 מובחן כבית יהודה ואתה  
 תשמע השמים ועשות  
 ושפטת את עבדך להרשות  
 רשע לית דרכו כראשון  
 ולהצדוק צדוק לתת לו  
 כדקתו כדנע עמך ישראל  
 לפני איוב אשר יחטא ויהי  
 ושמך אלהיך ויהיה את שמך  
 חתום ויהיה חתום אלה  
 כבית יהודה ואתה תשמע  
 השמים וסלחת לחטאת  
 עמך ישראל והשבתם אל  
 הארמה אשר נתת לאבותם  
 כדעך שמים ואל  
 יהיה מטר כי יחטא ויהי  
 והתפלל אל המקום הזה  
 והיה את שמך ויחטא ויהי  
 וישבו כי תענם ואתה  
 תשמע השמים וסלחת  
 לחטאת עבדך ועמך

ישראל כי תודם את חדרך  
 חטובה אשר יהיה ונתתה  
 מטר על ארצך אשר נתתה  
 לעמך לנהלה  
 רעב כיהיה בארץ  
 דבר כיהיה שרפון וירקון  
 ארבה חסוד כיהיה כו  
 וצדקו איוב בארץ שעבדו  
 כל נגע בקל מנהלה כד  
 תפלה כל תחנה אשר  
 תהיה לכל האדם לכל  
 עמך ישראל אשר יהיו  
 איש נגע לבו ופרש  
 כמו אל חבית יהודה ואתה  
 תשמע השמים כו  
 שבתך וסלחת ועשות  
 ונתת לאיש ככל דרכו  
 אשר תרע את לבו כו  
 אתה ורעת לבך את לבו  
 כדפני האדם למעו ויהיה  
 כל החיים אשר הם חיים  
 על פני הארמה אשר נתתה  
 לאבותינו אל הנכבד  
 אשר לא יעבד ישראל  
 היא וכל ארץ רחוקה  
 למעו שמך כו ישמעו את  
 שמך הגדול ואת יתה  
 החזקה והגדולה והנכבד

והתפלל אל חבית יהודה  
 אלהיך תשמע השמים  
 כו שבתך ועשות ככל  
 אשר יקרא אלהי הנכבד  
 למעו ורעו כל עמו הארץ  
 את שמך ליה אה אתך  
 כעמך ישראל ואלה עתה  
 שמך נקרא על חבית  
 הזה אשר נתת כיהיה  
 עמך למלחמה על איוב  
 כדירה אשר תשלהם כו  
 והתפלל אל יהודה דרך  
 העיר אשר בחרת כו  
 וחבית אשר בנת לשמך  
 ושמעת השמים את  
 תפלתם ואת תחנתם ועשות  
 משפטם כי יחטא ויהי  
 איוב אדם אשר לא יחטא  
 ואנפת כו ונתתם לפני איוב  
 ושכנס שביחם אל ארץ  
 האוב והקון או קחנה  
 והשיבו אל לבם בארץ  
 אשר נשפוטם ושבתי  
 והתחננו אלהיך בארץ  
 שביחם לאמר חטאתי  
 והעניתי שעיני שביחם אלהיך  
 ככל לבבם וככל נפשם  
 בארץ אויביהם אשר עשו

מלמע

הוא יבד וי שבוים דמלכו דסנעתי כד יש איהו  
 לשון למך יעמו חביות

ושבוו ו כהעני וחבירו ופירו והיה וכליטו חבית לבו יתנם גבול שומח כסחתי כפני ונול אונם כו כיהיה  
 ועדו קדמיה ועליו גבול ושבון כהנה כו שפאין ושבון כו ונתתם ו קמב ונתתם כו ונתתם כו ונתתם כו ונתתם  
 ככלי חיים ויהיה דרכו כו

אתם והתפללו אליך קדש  
 ארצם אשר נתתה לאבותם  
 הער אשר בחרת והבית  
 אשר בנית לשקדו שמעת  
 השמים כבנו שבתך את  
 תפלתם ואת תחנונתם  
 ועשית משפטם וסלתת  
 לעמך אשר חטאו לך  
 ולכל פושעים אשר  
 פשעו בך ונתתם לרחמים  
 לפני שכינתם ורחמים כד  
 עמך ונחלתך הם אשר  
 הוצאת ממצרים מתוך  
 סור חבריך לחיות עינך  
 פתחת אל תחנת עבדך  
 ואל תחנת עמך ושראל  
 לשמע אל יהם בכל קראם  
 אלות כי אתה הבהלתם  
 לכל נהלה מכל עמו  
 הארץ באשר הברת פדו  
 משה עבדך בחוצי ארצות  
 אבותינו מפצעים ארצ  
 יהודה  
 ונתת כללות שלמה להתפלל  
 אל יהוה את כל התפלה  
 ותתחנה היא את קסם מלפני  
 מובח יהוה מכל ע על  
 ברכיו ובפרישות השמים

בית

ל

ל

ל

וכל אתו וסוב פכו דכות ב"מ א

ל

ל

ועמד ויברך את כל קהל  
 ישראל קול גדול לאמר  
 ברוך יהוה אשר נתת מנוחה  
 לעמו ושראל בכל אשר  
 דבר לאנפל דבר אחר  
 מכל דבר הטוב אשר  
 דבר ביד משה עבדו יהו  
 יהוה אל היו עמנו כאשר  
 היה עם אבותינו אל עינו  
 ואלו שנו להטות לבבנו  
 אלו ללכת בכל דרכיו  
 ולשמר מצותיו וחקיו  
 ומשפטיו אשר צוה את  
 אבותינו ויהיו דברו אלה  
 אשר התחננתו לפני יהוה  
 קרבים אל יהוה אל חינו  
 ויבטו ויללה לעשות משפט עבדו  
 ומשפט עמו ושראל דבר  
 ווס ביומך למען דעת כל  
 עמית ארץ כי יהוה הוא  
 האלהים אין עוד ויהיה  
 לבבכם שלם עם יהוה  
 אלהינו ללכת בחקיו  
 ולשמר מצותיו כיום הזה  
 והמלך וכל ושראל עמו  
 ובחום יבח לפני יהוה ויובח  
 שלמה את יובח השלמים  
 אשר יבח ליהוה בקר

ז

י

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

עשרים ושנים אלה וצאו  
 מאה ועשרים אלה ויחננו  
 את בית יהוה המלך וכל  
 בני ישראל ביום ההוא  
 קדש המלך את תוך  
 החצר אשר לפני בית  
 יהוה כמעשה שם את  
 העלה ואת המנוחה ואת  
 חלבי השלמים כי מובח  
 הנחשת אשר לפני יהוה  
 קטן מהמלך את העלה  
 ואת המנוחה ואת חלבי  
 השלמים ויעש שלמה  
 כעתה הוא את החג וכל  
 ושראל עמו קהל גדול  
 מלכו אחמת עד נחל מצרים  
 לפני יהוה אלהיו שבעת  
 ימים ושבעת ימים ארבעה  
 עשר יום ביום השמונה שלח  
 את העסוי וברכו את המלך  
 וילכו לאת ליהם שמחום  
 וטובי לב על כל הטובה  
 אשר עשה יהוה לדוד  
 עבדו ולישראל עמו ויהו  
 כבדות שלמה לבנות את  
 בית יהוה ואת בית המלך  
 ואת כל חשק שלמה אשר  
 חפץ לעשות

ויראוהו אל שלמה שנת  
 כאשר נראה אלונבבעו  
 ואמר יהודה אלו שמעת  
 את פלתי ואת תחנתך  
 אשר התחננתה לפני  
 הקדשתי את הבית הזה  
 אשר בנתה לשום שמו  
 שם עד עולם ורחו עוני  
 ולמי שם כל הימים ואתה  
 אסתלק לפני כאשר הלך  
 דוד אביו בתם לבב ובשור  
 לעשות ככל אשר צויתך  
 חקומו שפטוהו שמר  
 והקמתו את כסא ממלכתו  
 על ישראל לעולם כאשר  
 דברתי על דוד אביו לאמר  
 לאזכרת לך איש מעל  
 כסא ישראל אם שוב  
 תשבון אתם וכניכם מאחרי  
 ולא תשמרו מצותי הקתי  
 אשר נתתי לפניכם והלכתם  
 ועברתם אל הים אחרים  
 והשתחוו תם להם והכרתם  
 את ישראל מעל פני  
 האדמה אשר נתתי להם  
 ואת הבית אשר הקדשתי  
 לשמוי אשלק מעל פני  
 ויהנה ישראל למשל

ולשנינה בכל העמים והבית  
 הזה יהיה עליו כל עברי  
 עליו יושם ושרקו אמרו על  
 מה עשה יהודה ככה לארץ  
 הזאת ולבית הזה ואמרו  
 על אשר עיזו את יהודה  
 אלהים אשר הוציא את  
 אבותם מארץ מצרים ויחזקו  
 באלהים אחרים ושתחו  
 לחסו ועבדם על כן הביא  
 יהודה עליהם את כל הדעה  
 הזאת  
 והיו מקצה עשרים שנה  
 אשר בנה שלמה את שני  
 הבתים את בית יהודה ואת  
 בית המלך חורם מלך הער  
 נשא את שלמה בעצו  
 ארזים ובעצו ברושים  
 וביהב לכל הפצו או יתו  
 המלך שלמה לחורם  
 עשרים עור בארץ הגליל  
 ויצא חורם מצר לראות  
 את הערים אשר נתולו  
 שלמה ואלא ישרו בענין  
 ולאמר מה הערים האלה  
 אשר נתתה לו אחו ויחדא  
 להם ארץ כבול עד היום  
 הזה

וישלח חורם למלך מאה  
 ועשרים ככר זהב וזה דבר  
 חכם אשר העלה חמלק  
 שלמה לבנות את בית  
 יהודה ואת ביתו ואת חמלא  
 ואת חומת ירושלים ואת  
 הצר ואת מעדו ואת גור  
 פרעה מלך מצרים עליה  
 ולכר את גורו שרפה באש  
 ואת חכניעו חושב בעוד  
 חרבו ותנתה של חיס לביתו  
 אשת שלמה ויבן שלמה  
 את גור ואת בית הרו תחתו  
 ואת בעלת ואת תמר כמדתו  
 בארץ ואת כל ערו המסגנות  
 אשר היו לשלמה ואת  
 ערו הרבב ואת ערו הפרשים  
 ואת חשק שלמה אשר  
 חשק לבנות בירושלים  
 וכלבנו וככל ארץ ממ שלתו  
 כל העם חנותר מזה אמרו  
 החתי הפרוז החו והיבוס  
 אשר לא מבני ישראל  
 הם הבעים אשר נרתו  
 אחריהם בארץ אשר לא  
 רכלו בני ישראל לחרימם  
 ועלם שלמה למסעבד  
 עד היום הנה ומבני ישראל

כג  
דאט  
לכס

ל  
לכס

ל

ל  
לכס  
לכס  
לכס  
לכס

ל  
לכס

ל

ל  
לכס

ל  
לכס  
לכס

ל

ואת ערי המסכנות דמלכי ברו ועמתי את ירושלים את ירושלים דאט פשו חנני מיעוד ויעז מלאך יהודה  
 יאת בעלג דבני חמיס כל העס ג דאט פס חנותר וחבירו כל העס הארץ

על דודי ד ודקמני ואלו מספלו וממנשה נפלו  
 בי לעת יום ביום וחר ועל דודי אפוד בד

לא נתן שלמה עבד פרוס אגשו  
המלכה והעבדיו ושריו יי  
ושל שוין שרו רכבו ופרשו  
אלה שכו חנצנים י  
אשר על המלכה לאכה לשלמה  
חמישים וחמשים אותה הרהם  
ביום העשירי במלכה אה  
בתפרעה עלתה מעקרה רוד  
אל ביתה אשר בנה לה או  
בנה אתה מלוא וזה עליה י  
שלמה של שפעמים בשנה  
עלותו שלמים על המזבח  
אשר בנה ליהוה והקטנה  
אתו אשר לפני יהוה ושלם  
אתה ביתו ואני עשה המלך  
שלמה בעצמו ובר אשר  
אתאלות על שפת נסוק  
בארץ ארום וישלח חורם  
באני את עבדיו אנשו אמות  
ודעי חוס עם עבדיו שלמה  
ונבאו אופירה ויקחום שם  
זהב ארבעים און ועשרים  
בכרונבאו אל המלך ע  
שלמה  
ומלכת שבא שמעת את  
שמע שלמה לשם יהוה  
ותבא לנסות בחכמות ותבא  
יה שלמה בחור לבבר נאד

רמז  
פס  
בגמל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל  
ל  
ל

גמלום נשאים בשמים וזה  
רכב אדו אבו וקרה ותבא  
אל שלמה ותברך אלו את  
כל אשר היתק עם לבנה  
ונגדלה שלמה את כל י  
דבריה לאתנה רב נעלם  
מזה מלך אשר לא העיר  
לה וזה אמלכת שבא את  
כל חכמת שלמה והפית  
אשר בנה ומה אכל שלחן  
ומישב עבדו ומעמד י  
משנתו ומלכתו ומה ששן  
ועלתו אשר ועלה בית  
יהוה ולא אתנה בך עור  
רוח ותאמר אל המלך  
אמת היה חכבר אשר  
שמעתי בארצי על דברך  
ועל חכמתך אהאמנת  
לדברים עד אשר באתי  
ותראינה עיני והנה לא  
הנרדל החעו חוספת כי  
חכמתו טוב אלה שמועה  
אשר שמעתי אשר י  
אנשור אשרי עבדך אלה  
העמדות לפתך תמיד י  
השמעם אתה חכמתך וזה  
יהוה אלהיך כבוד אשר  
חפץ בך לתתך על כסא

י

י  
בטע

י

י  
משרתו

י

י

ישאל באהבה ויהוה את  
ישאל ללעם וישומך  
למלך לעשות משפט  
ונבקה ותתול מלך מאד  
ועשרים בכר והבוב שמע  
חכמה מאד ואבו וקרה י  
לאבא אבסס חקוהא עור  
לוב אשר נתנה מלכת  
שבא למלך שלמה ועל אני  
חוס אשר נשא ותב  
מאופיה חבי אמא פיר י  
עני אלמנט חכמה מאד  
ואבו וקרה וישומך  
את עני האלמנט ממך  
לפית יהוה ולבית המלך  
וכנרות ונבילס לשורות  
לאבא עני אלמנט  
ולא נראה עד חוס חקו  
והמלך שלמה נתנו למלכת  
שבא את כל חפציה אשר  
שאלה מלך אשר נתנו  
לה כד המלך שלמה י  
ותפוטתך לארצה ויהא  
ועבדיה  
ותחל משקל יהוה אשור  
באל שלמה ודבשנה אמת  
ששמעות ששונ ויש  
בכר וזה לבבר נאשו י

ל  
ל

ל  
ל

ל  
ל

ל  
ל

ל  
ל

ל  
ל

החזקו מספר קרבנות  
מלכה ערבות מלכה ארץ  
ועשה מלך שלמה מאת  
צנה ודב שחוט ששימאות  
וזכר גלה על הצנה האמת  
ושלש את מנחם ודב  
שחוט שלשת מעט ודב  
ועל ערובות האמת והתם  
ועל כבוד יער הלבנון

ועשה מלך בס אשן ועל  
הצפחות כמין ששי  
מעלות לבסה וד אשן  
לבסה מאחזח ויהי כמה  
ומזה ארמקוס וד שפת  
ושנים אריות עמדים אצל  
הדרות ושנים עשר אריות  
עמדים שם על שיש  
המעלות מזה ומה לא  
נעשה לו לבד מלכות  
וכלליו משלה חמלה  
שלמה ודב וכלל בית  
וער חלבו ודב סגור את  
כסף לאנהשכ בומוי  
שלמה לב אומה כונאני  
תשו שלמך בנים אמ  
אנ הורם אחת לשלש  
שנים תבי אגע תר שיש

נשאת ודב ודב ששחוקים  
וקנים ותכניס ויעל המלך  
שלמה מלך מלכי הארץ  
לעשר ולחכמה וכל  
הארץ מבקשים אתפני  
שלמה לשמע על התכמות  
אשר דעו אלהים בלב  
והמה מבאוס איש מנתו  
כלל כסף וכלל חבובות  
ונשק ודב שמות סוקים  
ופרדים דבר שנה בשנה  
והארץ שלמה דב  
ופרשות ויהו אלה  
וארב עמאות ודב ושנים  
עשר אלה פרשים ונחם  
בער הדב ועסה מלך  
פיר שלם ויהו חמלה את  
הכסף פירו שלם באבנים  
ואתה אריות עתו בשקמים  
אשר בשפלה קרבנות  
הסוקים אשר לשלמה  
מפעצנים ומקנה סחרי  
חמלה קחו מקנה כמחור  
ותעלה ותעא מרובה  
מבעלים כשש מאות  
כסף וסוקים בתם שום מאה  
וכן דב מלך החתים  
והמלך ארם פירוש יצא

וחמלה שלמה אהב נשים  
נכרות רבות ואת פתרעו  
מאבות עמנות ארמיות  
צרנות חתיות מזהגים אשר  
אמר יתנה אל בני ישראל  
לא תבאו בהם וחס לא  
וכאובכם אכולטן את  
לבכם אחר אלהים כוונ  
דב ששלמה לא חכה ויהו  
לנשים שרות שבע מאות  
ופלגשים שלש מאות  
ומה נשיו את לבו והיו  
לעת וקנת שלמה נשת  
חסו את לבבו אחרו אלהים  
אחרים ולא חנה לבבו  
שלם עסחיות אלה כלב  
חיד אכיווילך שלמה  
אחר עשיתת אלה עונם  
ואחר מלכם שרץ עמנם  
ועשו שלמה חד עבעני  
ותוהו לאמלא אחרו ויהו  
כדור אביו

או ובה שלמה כמה  
לכמו ששקן מואב בחד  
אשר על פני ירושלם  
והמלך שקן פנ עמו וכו  
עשה דב נשיו חנכרות

ח  
ל  
ז  
ח  
ט  
י  
יא

לל  
זח

ד

ז

ח  
ט  
י  
יא

ז  
ח  
ט

מלכות בית ער חזונו דביו חזום בליות יעד  
כיצד הוא מנעו ביות בבית •

והזכירה וסוכות • מלכים וקנים ולכניס • דבימי  
יז ארץ על ויהויה כח ויצאו דבר ימים ויצאו  
אויב בית חזוננו •

ותעלה • ותעלה ותעלה על לבו ויהויה  
דב ודב •

מקטורות ומזכרות לא להיון  
ותאנף יהודה בשלמה כן  
נטה לבבו מעם יהות אלהי  
וישראל הנראה אלו ק  
פעמים וצנה אלו על  
הדבר הזה לבלתי לכת  
אחרו אלהים אחרים ולא  
שמר את אשר צנה יהודה

ויאמר יהודה לשלמה היצו  
אשר היתה זאת עמך ולא  
שמרת בקותי וחקתי אשר  
צויתי עליך קדע אקרע  
את המלכה מעליך ו  
נתתיה לעבדך ארבימים  
לא אעשנה למש דוד  
אכיר מיר בנה אקרענה  
רק את כל המלכה לא  
אקרע שבט אחר אתו  
לכנה למען דוד עבדו  
ולמען יהושלם אשר  
בחרתי

ויקם יהודה שטן כי  
לשלמה את חדר האדמי  
מירע חמלק הוא בארום  
ויהו בהיות דוד את ארום  
בעלות הוא כשק העבא  
לקבר את החללים ויך כל

זכר בארום כי ששת  
חדשים ושקשם ויאב  
וכל ישראל עד חכרות  
כל זכר בארום ויברח  
אדד הוא ואנשים אדמים  
מעבדיו אביו לבוא  
מצרים וחדד נער קטן  
ויקמו מדו ויבאו פאנו  
ויקחו אנשים עמם מפארו  
ויבאו מצרים אל פרעה  
מלך מצרים ויתולו בית  
ולחם אמר לו וארץ נתו  
לו וימצא חדר חז בעיני  
פרעה מאד ויתולו אשה  
את אחות אשתו אחות  
תחפנים הגבירה ויתולו  
אחות תחפנים את גבת  
בנו ותגמלהו תחפנס בתוך  
בית פרעה ויהו גבת בת  
פרעה בתוך בני פרעה  
וחדד שמע במצרים כי  
שכב דוד עם אבתו וזכו  
מתו אכ אשר העבא  
ויאמר חדר אל פרעה  
שלחני ואלך אל ארצי  
ויאמר לו פרעה כי מה  
אתה חסר עמי והנב  
מבקש ללכת אל ארצי

ויאמר לא כן שלחת שלחני  
ויקם אלהים לו שטן את  
רוחו בוא אלהי אשר ברח  
מאת חדר עור מלך צובה  
אדניו ויקבץ עליו אנשים  
ויהי שדוד בחד אדניו ולבו  
דמשק וישבו ביה ומלכו  
בדמשק ויהו שטן לו שואל  
כלימו שלמה ואת חרעה  
אשר חדרו ויקץ בוישראל  
וימלך על ארם

ורבעם בתבט אפרתומו  
והיה שטן אלו ערועד אלו  
אלמנה עבד לשלמה ורם  
יד במלך יהוה תרבה אשר  
הרוס יד במלך שלמה בנע  
אתה מלוא סגר את פרוץ  
עיר דוד אכיו ויה אוש  
ורבעם גבור חיל ויהא  
שלמה את חנני כר  
עשה מלאכה הוא ויפקד  
אתו לכל סבל בית חסר  
ויהו בעת החוא  
ורבעם וצא מורו שלם  
וימצא אתו אחמה השולע  
הנביא בדרדו והוא מתפסח  
בשלמה חרשה ושניהם

ויהו בעת החוא ב' ויאמר אבימלך ויהו יהודה  
ורבעם ויפקד ב' ורבעם גדולומו

אלוהו ה' ויקח מבניו שנים ב' ויזנאן אע  
שניה ב' וכן עשה לכל נשיו

חבר ויהו לה פועל בדרדו איש אשר  
יתן לו האלוהים וכן בדרדו ויהו ויהו

לכרם כשדה ויתפש אחיה  
בשלמה החלשה אשר  
עלו ויקח עה שנים עשר  
קרעם ויאמר לרבעם קח  
לה עשרה קרעם כי כה  
אמר יהוה אל הושראל  
הנני קרע את המלכה  
מיר שלמה הונתתי לה את  
עשרה השבטות והשבט  
האחר יהיה לו למעו עבד  
הוה ולמעו ורו שלם הער  
אשר בחרתו כה מכל  
שבט וישראל ועז אשר  
עבדו וישתחוו לעשתת  
אלהי עבדו לכמוש אלהי  
מו אבול מלכס אלהי בני  
עמו ור אהלכו בדרכו  
לעשות הישר בעיני וחקת  
ומשפט כדור אביו ולא  
אקה את כל המלכה כי  
מרו כוונשו אשתנו כל  
ומי חמו למעו דוד עבדו  
אשר בחרתי אתו אשר  
שמר מצותי וחקתי וקחתי  
המלוכה מיר בני ונתתיה  
לה את עשרת השבטות  
ולבני אתו שבט אחרי  
למעו חמתנו לדוד

עבדו כל הימים לפני  
בירו שלם הער אשר  
בחרתי לו לשום שמן שמן  
ואתך אקה מלכת בכל  
אשר תאיה נפשך וחיות  
מלך עלי ישראל ויהיה  
אסת שמע את כל אשר  
אצוה ואלכת בדרכי ועשית  
הישר בעיני לשמור כי  
חקותיו מצותי באשר  
עשה דוד עבדו ויהיו תו  
עפר ובנותי לדבית נאמו  
באשר פניתי לדוד ונתתי  
לה את ישראל ואלעה  
את זרע דוד למעו זאת  
אך לא כל הימים  
ובקש שלמה להמת  
את רבעם ומקס רבעם  
ובכח מצרים אל שושן  
מלך מצרים והיו במצרים  
ערמות שלמה  
ויתר רבתי שלמה  
וכל אשר עשה וחקותיו  
חלו אהם כתבים על ספר  
דברי שלמה והימים אשר  
מלך שלמה בירו שלם  
על כל ישראל ארבעים  
שנה וישב שלמה עם

אבתו ויקבר בער דוד  
אביו ומלך רבעם בני  
תחתיו  
רבעם שכנס בו שנים בא  
כל ישראל לחמלך אתו  
ויהיו כשם ערבעים בונט  
והוא אעדנו במצרים אשר  
ברח מפני חמלך שלמה  
וישב רבעם במצרים כי  
וישלחו ויקראו לו ובאו  
ורבעם וכל קהל ישראל  
וידברו אל רבעם לאמר  
אכבה קשה את עלנו  
ואתה עתה חק למעבודת  
אביך חק שיה ומעלו חפני  
אשר נתנו עלינו ונעבדך  
ויאמר אליהם לכו ער  
שלשה ימים וישונו את  
וילכו העם וימלך חמלך  
רבעם את היקעם אשר  
היו עמדים את פני שלמה  
אביו בהיותו חק לאמר אין  
אתם נועצים לה שוב את  
העם הזה דבר ודבר אלו  
לאמר אם יהיו תהיה עבד  
לעם חיה ועבדתם וענתם  
ודברת אליהם בדברים טובים  
והיו לה עבדים כל הימים

ד

ב

א

ב

ג

ד

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ט

ט

ט

ט

ט

ט

ט

ט

בחרתי ג חס ויעז חמלך וחבירי ואל  
ירמיהו

דוד חל ואת תלך בחרתי ויהי לעז וחבירי ואל וכל תמי  
עשרה ודברי הימים ועודא דכונתיה וועבדתי ד המצ וסמליו וישא ואלו פניו את שנה ועשית

ויעבד את ענת הזקנים אשר  
 יעצוהו ויעץ את חילדים  
 אשר נדלו אתו אשר העמידם  
 לפניו ויאמר אליהם מה  
 אתם טענים ונשוב ונדבר את  
 העם הזה אשר דברו אלו  
 לאמר הקלמות על אשר  
 טעו אמר עלינו ונדברו אלו  
 חילדים אשר נדלו אתו  
 לאמר כהתאמר לעם הזה  
 אשר דברו אליך לאמר  
 אמר הכבוד את עלטו ואתה  
 הקל מעלנו כח תדבר  
 אליהם קטני עבה ממתג  
 אכיו עתה אכלו העמים  
 עלכם על כדוראני אוסוף  
 על עלכם אביוסר אתכם  
 בשוטטוס ואני אוסר אתכם  
 בעקרבים ובבו ורבעס וכל  
 העם אר החבעס ביום  
 השלישו באשר דבר המלך  
 לאמר שובו אלו ביום  
 השלישו ויעו המלך את  
 העם קשה ויעב את ענת  
 הזקנים אשר יעצוהו ודבר  
 אליהם בעעת חילדים  
 לאמר אבי הכבוד את עלט  
 ואני אוסוף על עלכם אבי

וסר אתכם בשוטטוס ואני  
 אוסר אתכם בעקרבים  
 ולא שמעוהו מלך אלו  
 העם כדחתה סכוד מעם  
 וזהו למעו הקוס את  
 דברו אשר דבר ידוהו פד  
 אחנהו שולנו אלו רבעס  
 בותכט וירא כלי ישראל  
 כי לא שמעוהו מלך אלו  
 ונשבנו העם את המלך  
 דברו לאמר מת לנו חלק  
 בנהו ולא נחלה בכדור  
 לאה לודו ישראל עתה  
 ראה ביתך דוד ואלך  
 ישראל לאהלו ובעני  
 ישראל חושכים בעת  
 והודהו מלך עליהם כי  
 רחבעם  
 וישלח המלך רחבעם את  
 אדרס אשר על תמסי  
 וירגמו כלי ישראל בו אבו  
 וזמתוהו מלך רחבעם כי  
 התאמץ לעלות כפרכבה  
 לעס ירושלם ופישעו  
 ושראל בבית דוד ער  
 חווס הוה  
 בשמע כלי ישראל כושע  
 ורבעסו שלחו ויקראו

אתו אלה ערה ומלכו  
 אתו על כלי ישראל לא  
 הנה אחת בית חדוהו  
 שפט יחודה לכהו ונכא  
 רחבעם ורושלם ויקהל  
 את כל בית יהודה ואת  
 שפט בנימו מאחו שמנס  
 אלו בחור עשה מלחמה  
 להלחם עם בית ישראל  
 להשוב את חמלופה  
 להחבעס בו שלמה

ויהו דבר האלהים אל  
 שמעיה אשר האלהים  
 לאמר אמר אל רחבעם  
 בושלמו מלך והוהו  
 ואל כל בית יהודה ובעני  
 והתר העם לאמר כח אמר  
 והוהו לאת עלוול אתלמו  
 עס אחיכם בני ישראל  
 שוכו איש לביתו כי מאת  
 נהיה הדבר הזה ושמעו  
 אתו ובר יחודו וישבו ללנת  
 בלכר ויהוה  
 ורבעם את שבת בחור  
 אפרוס וישבבה ונכא  
 משטתכו את כטאל  
 והאמר רבעם בלכר עתה

ויבא דדי

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

לא שבעו הו ויונת ויהוה כלי ישראל וכל ישראל

אחד יג חל בסופר ויונת המלך וירא כל ישראל אביהם ויהוה מלך וישראל וכל ישראל ויהוה מלך



קדש ליהוה

לא ימכר

לֹא־מִיָּהִם וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֲבוֹתָם  
 אֵינָהּ חֲדָרָה חֲדָרָה וַיִּקְרָא אֲבוֹנָם  
 אֶת־חֲדָרָה אֲשֶׁר חֲדָרָה אִישׁ  
 חֲדָרָה אִישׁ אֲשֶׁר בָּא מִיְּהוּדָה  
 וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו חֲכָשׁוּלוּ כִּי  
 חֲחֲמֹרוּ וַיִּחְכָּשׁוּלוּ חֲחֲמֹרוּ  
 וַיִּרְכָּבְעוּ עַל־וַיִּוַלְדֵּךְ אַחֲרָיו כִּי  
 אִישׁ חֲדָרָה אִישׁ חֲדָרָה אֲבוֹנָם  
 תַּחַת חֲדָרָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים  
 חֲדָרָה אִישׁ חֲדָרָה אִישׁ חֲדָרָה אִישׁ  
 בָּאת מִיְּהוּדָה וַיֹּאמֶר אֲנִי  
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לֵךְ אֲתָי חֲבִיתָה  
 וְאֶכֶל לֶחֶם וַיֹּאמֶר לֹא אֲנִי  
 לָשׁוּב אֲתָדֹל בָּנָה אֲתָךְ  
 וְלֹא אֶכֶל לֶחֶם וְלֹא אֲשַׁתָּה  
 אֲתָךְ מִיָּמִים בְּמִקְוֹם חֲיֹהֲכֹר  
 דָּבַר אֱלֹהִים בְּדָבַר יְהוָה לֹא  
 תֹאכֵל לֶחֶם וְלֹא אֲשַׁתָּה  
 שֶׁסִּמּוֹת לֹא־תִשׁוּב לִלְכֹת  
 בְּדָרָךְ אֲשֶׁר חֲלַכְתָּ בָּהּ  
 וַיֹּאמֶר לֹא אֲנִי נָבִיא  
 כְּמוֹךְ וּמִלֵּאךְ דָּבַר אֱלֹהִים  
 בְּדָבַר יְהוָה לֹא־אֵמַר הֲשִׁבְחוּ  
 אֲתָךְ אֱלֹהִים וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁלַח  
 לֶחֶם וַיִּשְׁתַּמֵּן מִיָּסֶד כַּחֲשׁוּלוֹ  
 וַיִּשְׁבֵּן אֲתָנוּ וְיִתְבָּרַךְ לֶחֶם  
 כְּבִיתָנוּ וַיִּשְׁתַּמֵּן מִיָּסֶד וַיִּתְבָּרַךְ  
 וַיִּשְׁבֵּן אֱלֹהִים שְׁלַח

י  
חס  
בטיב

יט

י

יג

יד

טז

יז

יח

יט

כ

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל־הַנְּבִיאִים  
 אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ וַיִּקְרָא אֶל־  
 אִישׁ חֲדָרָה אִישׁ חֲדָרָה  
 מִיְּהוּדָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר  
 יְהוָה יַעֲזֹב מִיְּהוּדָה וְיִתְפָּוּ יְהוּדָה  
 וְלֹא־שָׁמַרְתָּ אֶת־חֲמִצּוֹת  
 אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ  
 וְתִשְׁכַּחְתָּ אֶכֶל לֶחֶם וְתִשְׁתֵּן  
 מִיָּסֶד בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר דָּבַר  
 אֱלֹהִים אֲלֵיךָ אֶכֶל לֶחֶם וְאֶל־  
 תִּשְׁתֵּן מִיָּסֶד לֹא־תִכְּבוּ אֶת־לִבְךָ  
 אֶל־קִבְרֵי אֲבֹתֶיךָ וַיְהִי כִּי  
 אַחֲרָיו אֶכְלוּ לֶחֶם וְאַחֲרָיו  
 שָׁתוּ וַיִּחְכָּשׁוּלוּ חֲחֲמֹרוּ  
 לֹבְנָה אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ וַיִּלְךְ  
 וַיִּמְצָאוּ אֹהֶי אֲרִיָּה בְּדָרָךְ  
 וַיִּמְיָתְחוּ וַיִּתְּחוּ נִבְלָתוֹ  
 מִשְׁלַכְתָּ בְּדָרָךְ וַיִּחְמֹרוּ  
 עִמָּךְ אֶצְלָה וְהָאֲרִיָּה עִמָּךְ  
 אֶצְלָה הַנְּבִילָה יוֹחֵדָה אֲנָשִׁים  
 עֲבוּרִים וַיִּרְאוּ אֹתָהּ הַנְּבִילָה  
 מִשְׁלַכְתָּ בְּדָרָךְ וְהָאֲרִיָּה  
 עִמָּךְ אֶצְלָה הַנְּבִילָה וַיִּבְּאוּ  
 וַיִּדְבְּרוּ בְּעֵר אֲשֶׁר הַנְּבִיאִים  
 הִזְקוּ וַיִּשְׁבֵּן בָּהּ וַיִּשְׁמַע כִּי  
 הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ מִן־  
 הַדָּרָךְ וַיֹּאמֶר אִישׁ חֲדָרָה אִישׁ  
 חֲדָרָה אֲשֶׁר מָדָה אֶת־פְּרִי־יְהוָה

י

י

י

י

יג

יד

טז

יז

יח

יט

כ

כ

כ

וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה לְאֲרוּחַ וַיִּשְׁבְּחוּ  
 וַיִּמְתַּחוּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר  
 דָּבַר לוֹ וַיִּדְבֹר אֶל־בָּנָיו  
 לֵאמֹר חֲכָשׁוּלוּ אֶת־חֲחֲמֹרוֹ  
 וַיִּחְכָּשׁוּלוּ וַיִּלְךְ וַיִּמְצָא אֶת־  
 נִבְלָתוֹ מִשְׁלַכְתָּ בְּדָרָךְ  
 וַיִּחְמֹרוּ וַיִּתְּנֵהוּ עִמָּדִים  
 אֶצְלָה הַנְּבִילָה לֹא אֶכֶל  
 חֲדָרָה אֱלֹהִים אֶת־הַנְּבִילָה וְלֹא  
 שָׁכַר אֶת־חֲחֲמֹרוֹ וַיִּשְׁאֵל  
 הַנְּבִיאִים אֶת־נִבְלָתָהּ אִישׁ  
 חֲדָרָה אִישׁ חֲדָרָה וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־חֲחֲמֹרוֹ  
 וַיִּשְׁכַּחְתוּ וַיִּבְּאוּ אֶל־עִמָּדִים  
 הַנְּבִיאִים הִזְקוּ לִסְפָרוֹ וַיִּקְבְּרוּ  
 וַיִּתְּנֵהוּ אֶת־נִבְלָתוֹ בְּקִבְרוֹ  
 וַיִּסְפְּרוּ עֲלָיו הוּא אֲחֹוֹתָהּ  
 אַחֲרָיו קִבְּרוּ אֲתָנוּ וַיֹּאמֶר אֶל־  
 בָּנָיו לֹא־אֵמַר כְּמוֹתָיו וְקִבְּרֵתֶם  
 אֲתָנוּ בְּקִבְרוֹ אֲשֶׁר אִישׁ כִּי  
 חֲדָרָה אִישׁ חֲדָרָה אֶצְלָה  
 עִמָּדֵינוּ הַנְּבִיאִים אֶת־עִמָּדֵינוּ  
 כִּי חֲדָרָה אֱלֹהִים חֲדָרָה אֱלֹהִים  
 קָרָא בְּדָבַר יְהוָה עַד־כִּי  
 חֲמֹזְבָח אֲשֶׁר בָּבֵית אֱלֹהִים  
 וְעַל־כִּלְבַּי חֲבִילֹת אֲשֶׁר  
 בְּעֵמִי שִׁמְרוּ  
 אַחֲרֵי דְבַר יְהוָה לֹא־שָׁכַח  
 וַיִּבְרָע מִדְּרָכָיו הַרְעָה וַיִּשְׁכַּח

י

י

י

י

יג

יד

טז

יז

יח

יט

כ

כ

כ

יחזקאל ב' כג' ה' כי חזקתו ויחזקתו ויחזקתו ויחזקתו

לא שמרתו • ויאמר יהוה לשלמה יען כי מדית •

ויאמר ה' רפ' וימחצוהו • עשני ללחמא •



והימים אשר מלך ירבעם  
עשרים ושתים שנה וישב  
עם אבתי וימלך נדב בנו  
תחתיו:

וירבעם בן שלמה מלך י  
ביהודה בן ארבעים ואחת  
שנה רחבעם בן שלמה  
עשרה שנה מלך ביהודה  
הערך אשר בחר יתחיה לשום  
את שמן שם מכל שבט  
וישראל ישם אמו נעמה

העמנות ויש יחודה הרע  
בענין יתחיה וקנאו אתו  
מכל אשר עשו אבותם  
בחסאתם אשר חטאו ונתנו  
גסהמה לתם בכותם צבות  
ואשרים על כל גבעה גבוהה

ותחת כל עץ רענן וגם י  
קדשהו בארץ עשונם  
חתועבת הצנים אשר י  
הורו שיתוה מפני בני  
ישראל

ויהי בשנה החמישית  
למלך רחבעם עלה י  
שושק מלך מצרים על  
ירושלים ויקח את אצרות  
בית יתחיה ואת אוצרות בית  
חמלך ואת חבל לקח ויקח

והימים אשר מלך ירבעם  
עשרים ושתים שנה וישב  
עם אבתי וימלך נדב בנו  
תחתיו:

את כל מעני הנהג אשר עשה  
שלמה ויעש חמלך רחבעם  
תחתים מנע נהשת והפקוד  
על יד שרי הרצם השמים

פתח בית המלך ויהו מרד  
באחמלך בית יתחיה וישאום  
הרצם והשיבו אל תא  
הרצם ויתר דברי רחבעם  
וכל אשר עשה חל אהמה  
כתובים על ספר דברי הימים

למלכי יהודה ומלחמה  
היתה ביהוד רחבעם ובין י  
ירבעם כל הימים וישב  
רחבעם עם אבתי ויקבר  
עם אבתי בעיר יהודה וישם  
אמו נעמה העמנות וימלך  
אבים בנו תחתיו

ובשנת שבע עשרה למלך  
ירבעם בן רבעם מלך אבים  
עלה יהודה שלש שנים  
מלך ביהודה וישם אמו  
מעכו בת אבי שלום ויהי  
בכל חטאות אמו אשר  
עשה לפניו ולא תהיה לבן  
שלים עם יתחיה אהיה נדב

יהו אבן בן למען יהוה  
נתן יהוה אל יהוה לו נער

והימים אשר מלך ירבעם  
עשרים ושתים שנה וישב  
עם אבתי וימלך נדב בנו  
תחתיו:

בירושלים להקים אתבנו  
אחריו ויהי עמוד את  
ירושלים אשר עשה חמלך  
אתה אשר בענין יתחיה ויהי  
סר מכל אשר עשה חמלך ויהי  
חמון לקבדבר אורח חמון  
ומלחמה חיתה ביהוד רחבעם  
ובן רבעם כל ימי חמון ויהי  
דברי אבים וכל אשר עשה  
חלו אהם כתובים על ספר  
דברי הימים למלכי יהודה  
ומלחמה היתה בין אבים  
ובן רבעם וישב אבים  
עם אבתי ויקברו אתו  
בעיר יהודה ומלך אבא בנו  
תחתיו

ובשנת עשרים ושתים  
מלך ישראל מלך אבא  
מלך יהודה וארבעים  
ואחת שנה מלך ביהודה  
וישם אמו נעמה וישם  
אבי שלום ויעש אבא  
הישר בענין יהודה ביהוד  
אביו ויעבד הקדש שום  
מות אבא וישם את כל  
הגללים אשר עשו אבתי  
וגם את מעבדי אבתי ויהי  
מגברת אשר עשה חמלך

ובשנת עשרים ושתים  
מלך ישראל מלך אבא  
מלך יהודה וארבעים  
ואחת שנה מלך ביהודה  
וישם אמו נעמה וישם  
אבי שלום ויעש אבא  
הישר בענין יהודה ביהוד  
אביו ויעבד הקדש שום  
מות אבא וישם את כל  
הגללים אשר עשו אבתי  
וגם את מעבדי אבתי ויהי  
מגברת אשר עשה חמלך

ובשנת עשרים ושתים  
מלך ישראל מלך אבא  
מלך יהודה וארבעים  
ואחת שנה מלך ביהודה  
וישם אמו נעמה וישם  
אבי שלום ויעש אבא  
הישר בענין יהודה ביהוד  
אביו ויעבד הקדש שום  
מות אבא וישם את כל  
הגללים אשר עשו אבתי  
וגם את מעבדי אבתי ויהי  
מגברת אשר עשה חמלך

ובשנת עשרים ושתים  
מלך ישראל מלך אבא  
מלך יהודה וארבעים  
ואחת שנה מלך ביהודה  
וישם אמו נעמה וישם  
אבי שלום ויעש אבא  
הישר בענין יהודה ביהוד  
אביו ויעבד הקדש שום  
מות אבא וישם את כל  
הגללים אשר עשו אבתי  
וגם את מעבדי אבתי ויהי  
מגברת אשר עשה חמלך

ובשנת עשרים ושתים  
מלך ישראל מלך אבא  
מלך יהודה וארבעים  
ואחת שנה מלך ביהודה  
וישם אמו נעמה וישם  
אבי שלום ויעש אבא  
הישר בענין יהודה ביהוד  
אביו ויעבד הקדש שום  
מות אבא וישם את כל  
הגללים אשר עשו אבתי  
וגם את מעבדי אבתי ויהי  
מגברת אשר עשה חמלך

בטע  
ב  
ב  
ב  
ב

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

בטע

והימים אשר מלך ירבעם  
עשרים ושתים שנה וישב  
עם אבתי וימלך נדב בנו  
תחתיו:

והימים אשר מלך ירבעם  
עשרים ושתים שנה וישב  
עם אבתי וימלך נדב בנו  
תחתיו:

והימים אשר מלך ירבעם  
עשרים ושתים שנה וישב  
עם אבתי וימלך נדב בנו  
תחתיו:

בחדד אביו ובחטאתו  
 אשר החטוי את ישראל  
 וקשר עליו בעש אבן  
 אחיה לבית ישישכר ובכח  
 בעש אבנתו אשר  
 לפלשתים ועבדו כל ישראל  
 צדום על גבתו ומתתו  
 בעש אבן שנת שלש לאסא  
 מלך יהודה ומלך תחתן  
 והיו כללכו הכה את כל  
 ביתו בעס לא השאיר  
 כל נשמה לירבעם עד  
 השמרו בלבד יהיה אשר  
 דבר ביד עבדו אחיה  
 השולק על חטאות ירבעם  
 אשר חטא אשר החטא  
 את ישראל בכל עשו אשר  
 הכעיס את יהודה אלה  
 ושר אלהיה ובה נרב  
 וכל אשר עשה חלאהם  
 פתובים על ספר ובה  
 חזקים למימינו ושר אלה  
 ומלחמה היתה בין אסא  
 ובין בעשא מלך ישראל  
 כל ימיהם  
 בשנת שלש לאסא מלך  
 יהודה מלך בעשא בן  
 אחזה על כל ישראל כי

נר  
 חס  
 ח

החולס אשר לו על ערי  
 ישראל וקל את עמון ואת  
 דוואת אבל בות מעכה  
 ואת כל בנות על כל ארץ  
 נפתלו ויהו בשמע בעשא  
 ויחלל כבנות את הרמה  
 והשכבתו עה והמלך אסא  
 השמיע את כל יהודה  
 אונקו וישאו את אבני  
 הרמה ואת עציה אשר  
 בנה בעשא וכו בסהמלך  
 אסא את גבע בנימו ואת  
 חמצפה ונתר כל דבר  
 אסא וכל גבורתו וכל אשר  
 עשה ויה ערים אשר בנה  
 הלאהמה כתובים על  
 ספר דברי קיימים למלכו  
 ויהיה דין לעת וקנתו חילה  
 את רגלו וישכב אסא עם  
 אבתו ויקבל עם אבתו  
 בער דוד אמו ומלך  
 והושפט בני תחתו  
 ונרב כותר בעס מלך על  
 ישראל בשנת שתים  
 לאסא מלך יהודה ומלך  
 על ישראל שנתים ובעש  
 חרע בעני יהודה ואלו כי

ב  
 י  
 וחדש  
 קרי  
 פסד  
 כל  
 וכל  
 וכל  
 ד  
 חמלך  
 קרי  
 חס  
 חס  
 ד  
 בנין

מפלעת לא שרחה ומת אסא  
 את כל על עתה ושרה בעקל  
 קרהו ויה בנות לאסא ודין  
 לבכאסא תיה שלם עם  
 יהודה כל ימיו  
 ובא את קרשו אביו  
 וקרשו בות יהודה בסר  
 והבוכרים ומלחמה היתה  
 בין אסא ובין בעשא מלך  
 ישראל כל ימיהם ועל  
 בעשא מלך ישראל על  
 יהודה וכו את הרמה לביתו  
 תתיצא ובא לאסא מלך  
 ויהיה ויקח אסא את  
 כל המסר והוא כהנותנים  
 בארצות בית יהודה ואת  
 ארצות בית מלך ומתנס  
 ביד עבדו וישלחם המלך  
 אסא אל בנות בנותו  
 בותו ויה מלך אלהם הישב  
 בדמשק לאמר ברותי  
 בני וכו בני בני אביו ובין  
 אביו יהיה שלחתו לה  
 שוד בסר ונתכלה הפה  
 אונקו ונתר את בעשא  
 מלך ישראל ועלה מעל  
 וישמע בות דוד אלהמלך  
 אסא ושרחה את שורו

בעשא ויהי במלכו זמלי ויהי במלכו דומיה  
 במלכו תינינה במלכו סימנהו ואשכנו  
 במלך בגדוד

בער דודו אביו ד' בסיפ' אסא שלמה וחספת  
 ותם

ויצלה ד' רפ' בדות בני בניו ויהיה דוד  
 בא בערע

בתרעה עשרים וארבעי  
שנה ויעשה הרע בענייתו  
ולך בדרך ורבעם ופחנ  
וכחטאתו אשר החטוא  
את ישראל

והיו דברי יהוה אליהו  
בו חנני על בעשאל אמר  
ועז אשר הרומתך מק  
העפרותך נגיד על  
עמו וישראל ותלך בדרך  
ורבעם ותחטא את עמו  
וישראל להכעיסני כי  
בחטאתם הנני מבקור  
אחרו בעשאל ואחרו ביתו  
ונתתו את ביתך בבית  
ורבעם בונבט חמת ק  
לבעשאל בעור ואכלו  
הכלבים וחמת לו בשוח  
ואכלו עוף השמים ויתר  
דברו בעשאל ואשר י  
עשה וגבורתו הלא הם  
כתובים על ספר דברי  
הימים למלכו וישראל  
וישכב בעשאל עם אבתו  
ויקבר בתרעה ומלך אלו  
בנות חתיו וגם בנדיהו  
בו חנני הנביא דברי יהוה  
היה אל בעשאל ואל ביתו

ועל כל הרעה אשר עשה  
בעני יהוה להכעיסו  
במעשה ודברו להיות נבית  
ורבעם ועל אשר חכה  
אתו

בשנת עשרים וישש שנה  
לאסא מלך יהודה מלך  
אלה כובעשאל על ישראל  
בתרעה שנתים ויקשר  
עליו עבדו זמרי אשר מחצת  
הרלב והוא בתרעה שתה  
שכור בית ארצא אשר  
עלה בית בתרעה ויבא  
זמרו ויפכהו ומיתתו כי  
בשנת עשרים וישבע  
לאסא מלך יהודה ומלך  
תחתיו והיו במלכו בשנתו  
על כס או חכה את כל בית  
בעשאל לאה שאור לו  
כשתיו בקור וגאלו כי  
ורעהו וישמר זמרו את  
כל בית בעשאל ויהוה  
אשר דבר אל בעשאל כור  
יהוה הנביא אל כל חטאות  
בעשאל וחטאות אלה בני  
אשר חטאו ואשר קי  
החטאו את ישראל כי  
להכעיס את יהוה אלו

וישראל כהב לו הם ויתר  
דברו אלה וכל אשר עשה  
הלא הם כתובים על  
ספר דברי הימים למלכו  
וישראל

בשנת עשרים וישבע שנה  
לאסא מלך יהודה מלך  
זמרו שבעת ימים בתרעה  
ותעם חנים על גבתו אשר  
לפל שתים וישמע העם  
החנים לאמר קשר זמרו  
וגם חכה את מלך ומלכו  
כל ישראל את עמו ויש  
עבא על ישראל ביום  
ההוא במחנה ויעלה  
עמרו כל ישראל עמו  
מגבתו ויערו על תרעה  
והיו כראות זמרו כי נלכדה  
העיר ויבא אל ארמו בית  
המלך וישחף עליו את  
בית מלך באש וחמת על  
חטאתו אשר חטאי  
לעשות הרע בעני יהוה  
ללכת בדרך ורבעם כי  
וכחטאתו אשר עשה  
להחטוא את ישראל  
ויתר דברו זמרו וקשר  
אשר קשר חל את

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע

כל סיפרא על כל ועל כל בר מזו ו אל כל ואל כל אמר אל דחבעת חטאות בעשא מעני חמים בבו וגם אלוהו  
וואמראל כל העם צדקים ו בהלוייהם ג הם צדאני אל כל חטאות בעשא ואלך בכל דרך

ויעלה ג ויעלה עמרו ויעלה אחאב ויעלה  
נשאים

הם כתובים על ספר דבר  
הנמים למלכו ישראל

אזיחלק העם ישראל לחצי  
חצו העם חזת אחרי תבנו  
בזענת להמלוכו והחצי  
אחריו עמרו ויחזק העם  
אשר אחריו עמרו את העם  
אשר אחריו תבנו בזענת  
וימת תבנו וימלך עמרו

בשנת שלשים ואחת שנה  
לאסא מלך יהודה מלך  
עמרו עליו ישראל שתום  
עשרה שנה בתרעה מלך  
שש שנים ויקרא את חקר  
שמרו מ את שמר בכפמים  
בספר ויכז אתה הדר ויקרא  
את שם העיר אשר בנה  
על שם שמר אדע תקו  
שמרו ויעשה עמרו ויע  
בעניו יהודה וירע מכל  
אשר לפניו וילך בכל דרך  
ורבעם פונבט וכחט אתו  
אשר החטו את ישראל  
לחבעם את יהודה אלהו  
ישראל בהכלותם ויתר  
דברו עמרו אשר עשה

ונבדורתו אשר עשה חלא  
הם כתובים על ספר דבר  
הנמים למלכו ישראל  
וישכב עמרו עם אבתיו  
ויקבר בשמרון וימלך  
אחאב בנו תחתיו

ואחאב בזעמרו מלך על  
ישראל בשנת שלשים  
וישמנה שנה לאסא מלך  
יהודה וימלך אחאב בז  
עמרו על ישראל בשמרון  
עשרים ושתים שנה ויעש  
אחאב פועמרו הרע  
בעניו יהודה מכל אשר לפניו  
ויחזק הנקל לכתו בחטאות  
ורבעם פונבט ויקח אשה  
את אמוכל בת אתבעל מלך  
צידנים וילך ויעבד את  
הבעל וישתחוו לו ויקם  
מוכח לבעל בית הבעל  
אשר בנה בשמרון ויעש  
אחאב אתה אשה וואסר  
אחאב לעשות להכעוים  
את יהדות אלהו ישראל  
מכל מלכו ישראל אשר  
היו לפניו בנבואת חוואל  
בית האלו את יהיה כפי

באכורם בכרו וסדה ובשגוב  
צערוה עיב דלתיה כדכר  
והנה אשר דבר ביד יהושע  
בזנו: ויאמר  
אלהו התשובו מתשבו  
גלעד אל אחאב חויהו  
אלהו ישראל אשר עמדתו  
לפניו אסיה היה השנים  
האלה טרל ומטר כן אם  
לפי דברו  
ויהי דבר יהודה אלהו  
לאמר לה מזה ופנית לה  
קדמה ונסתרת פנחל כרות  
אשר על פני חנניה ויהיה  
מהנחלת שתה ואתה ערבים  
עומתו לכלכלך שם וילך  
ועש כדבר יהודה וילך וישב  
בנחל כרות אשר על פני  
חנניה ויה ערבים מבאים  
לו לחם ובשר בכקר ולחם  
ובשר בערבו ומהנחל  
ישתה ויהי מקץ ימים  
ויבש הנחל כן לא היה  
גשם בארץ  
ויהי דבר יהודה אלהו  
לאמר קום לה צרפתה  
אשר לצידות וישבת שם  
הנה צומתי שם אשה לי

ובשגוב  
קבר

ל  
ח

ב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ויבש ג' ב' מל ויהי חס ויהי מקץ ימים ויהי  
את הדקדוק חוכה בעשב

ו' ב' ב' באמצע תיבות ולא קרי ובחטאנו דיעמרו ולא מדי את דבריו עניו בכל דגלו ועל שפוטו באש צרבת  
גם עניו לא תסבע ויקם את דבריו שם ו' וסימולון אפרים אברהם בכורה נטא קרינת דסרה







והלך אלנפשו ויבא בארץ  
שבע אשר לו חרדה וינח את  
נערו שם והוא אהלך במדבר  
הרה וחס ויבאו שבת תחת  
רתם אחת ומישאל אתנפשו  
למותו ואמר כב עתה יהיה  
קחנפשו כול אטוב אנכי  
מאכתי ומישכב ומישן תחת  
רתם אחד והנה זה מלאך  
נגע בו והאמר לו קום אכול  
ויבט והנה מראשתי עגת  
רעפים ורפת מוס ומאכל  
וישתה וישכב וישכב וישכב  
מלאך יהיה שנית ויגע בו  
והאמר קום אכל בני רב  
ממה הרה ויבא ויאכל  
וישתה וילך בכחה אכלה  
ההיא ארבעים וחס וארבעים  
לולה ער הר האלהים  
חרב וכאשם אלה מעכה  
וילן שם והנה דבר יהיה  
אלו והאמר לו מה לך פת  
אלהיה והאמר קנא קנאתי  
ליתוה אלהי עבאות בקר  
עובי ברית לפני ישראל  
את מזבחתיך חסו ואת  
נביאיך חרבו בחרב ואותי  
אני לבדי ויבקשו אתנפשו

ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

לקחתה והאמר עאו עמדת  
בהר לפני יהוה והנה יהוה  
עבר ורח גדולה וחוק  
מפרק הרים ומשבר סלעים  
לפני יהוה לא ברחה יהוה  
ואחר הרוח לעש לא ברעש  
יהוה ואחר הלעש אש לא  
באש יהוה ואחר האש  
קול רממה רקה יהוה  
כשמע אלהיו וילט פניו  
בארותו ויצא ויעמד פתח  
המעכה והנה אלו קול  
והאמר מה לך פה אלהי  
והאמר קנא קנאתי ליהוה  
אלהי עבאות כיעובי בריתך  
בני ישראל את מזבחתך  
חרסו ואת נביאיך חרבו  
בחרב ואותי אני לבדי  
ויבקשו אתנפשו לקחתה  
והאמר יהוה אלו  
לך שוב לברכך מברכה  
דמשקוב אתי ומשחת את  
חואל למלך על ארסי  
ואת יהוה כונע שותמשח  
למלך על ישראל ואת  
אלו ישע כושפט מאכל  
מחולה תמשח לנביא  
תחתיה ויהיה הנמלט מחרב

ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

חואל ומות יהוה והנמלט  
מחרב יהוה ומות אלו ישע  
והשארתי בוישראל לט  
שבעת אלפים בלחברנים  
אשר לא ברעו לבעלונל  
הפה אשר לא נשק לו  
והלך משם ומצא את  
אלו ישע כושפט והוא  
חך שנים עשר עמדים  
לפניו והוא בשנים העשר  
ויעברו אלהו אלו ומשק  
אדרתו אלו ויעוב את  
הבקר ויבין אחרי אלו  
והאמר אשקדנא לאבי  
ולאמו ואלכה אחריו  
והאמר לו לך שוב כרמ  
עשיתי לך וישב מאחורו  
ויקח את צמד הבקר וי  
מזבח ויבכרו הבקר  
בשלם הבשר ותנו לעם  
והאכלו ויקסו וילך אחרי  
אלו וישדתחו

ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ויבואו בך מלך אדם קבץ  
את כל חיליו של שום מי  
וישנים מלך אתו וסוס  
ורכבו על ויעל על שמו  
וילחם ביה וישלח מלאקס

והנה זה ב וזהו מלאך והנה זה בא רכב  
איש

ואת נביאיך ג ויגמיו קנא ותבירו וימרו וימרו  
ובאת ג בטע וירשור ומשחת בית ואשור

מזבחתיך ג ב חסו ויגמל קנא וחבירו  
גם צפור מינאד בית



לדברתו של אלהים  
ואיש אחד מבני  
הנביאים אמר אלהים  
בדבר יהוה הכניענו ומא  
האיש להפנותו אמר לו  
ועז אשר לא שמעת  
בקול יהוה הנך הולך  
מאתי ודבר האלהים  
מאצלו ונמצאו האלהים  
ונבדו ונמצא איש אחד  
ויאמר הכניענו ונבדו  
האיש הפך ופצע וולד  
הנביא ונעמד למלך על  
ההדר והתחפש באפר  
על עינו והיה המלך עמו  
וזו איניק אל המלך  
והאמר עבדך ונמצא בקרב  
המלך חמה והנה איש סר  
ובא אל איש ויאמר  
שמר אתם איש יהוה אם  
הפקדו יפקד ויהנה נפש  
תחת נפשו או כפר בסוף  
תשקול יהוה עבדך עשה  
הנה והנה ויהי איניק  
והאמר אליו מלך ישראל  
בזמנו ונמצא אתה ונמצא  
מעל ענינו ונמצא אתה

דבר ביום אהר ועסו עונותי  
אפקה אלה עור ותפלי  
החנמה על עשיו ושבעה  
אלף איש קני תרים וכוונת  
נס ובא אל הערר הדר  
בחדרו ויאמרו אלו עבדו  
הנה נא שמענו כי מלכו  
בתי ישראל כי מלך הסר  
הס נשוכה נא שקום  
במתניו והקלום בראשו  
ונצא אל מלך ישראל  
אלו יהוה את נפשך ויהי  
והגיד שקום במתניו הם  
והקלום כראשיתם ונבאו  
אל מלך ישראל והאמרו  
עבדך בוחדך אמר תווד  
נא נפשו ונאמר העדנות  
אחיה הוא והאנשים ועשו  
ונפתחו והולכו והמפני  
והאמרו ונאמר בוחדך  
והאמר בוא קנה ויעז  
אלו בוחדך ויעלה על  
המרובה ויאמר אלו  
הענים אשר בקוד אפי  
באת אלוך אשכ וזעות  
תשום לך כד לשק בנא  
שם אביו בשמו ונא  
בבית אשך ויהי הכרת

לא יתקן מהו ואתה דברי  
יהוה עשה הסר המלכים  
איש עמקו וישו פחות  
תחתיתו ואתה תלמה לך  
חול כחור הנפל מאותך  
וסוס בסוסו וכבב ברכב  
והחנמה אותם בפי שוראם  
לא יתקן מהו ושמע  
לך ויעשו  
יהוה לה שובתה שנה ופקד  
בוחדך את ארם ועל  
אפקה למלךמה עמו ישראל  
בננו ישראל התפקדו  
וכל כלי וולכו לקראתם  
תחננו שראל נדטי  
בשעה שפיר עום וארסי  
בדן אתם עז ונא איש  
האזהרה ויאמר אל מלך  
ישראל ויאמר כד אמר  
והקלע אשר אמרת את  
אלוהי סרוס ותווד וקנה  
עמקו ותווד את כל  
העמקו המלך יהוה ביהוה  
והעמקו ונא ויהוה ויהוה  
אמר ונא ויהוה שבעת  
ביתו ויהוה ויהוה  
ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה  
ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including some small symbols and characters.

בבית ה' דגש אשך ויעמך בלדע וישמע  
כלה ענינו ונבאו ונשבעה השבעות

אחוי ב' עבדך בוחדך ונבאו ונשבעה ויהוה  
ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה

בדן אתם ב' ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה  
בדן אתם ב' ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה

ישראל כי מהנביאים הוא  
ויאמר אליו כה אמר יהוה  
ועו שלחתי את אושחזקו  
מפר והיתה נפשך תחת  
נפשו ועמך תחת עמו וילך  
מלך ישראל על ביתו סר  
ועף ויבא שמרונה

והיה אחר הדברים האלה  
כיום הנה לנבות היוקעאל  
אשר פורע אל על הנובל  
אחאב מלך שמרון וידבר  
אחאב אל נבותי לאמר  
תנה לו את כרמך והיה  
לנו ויקח כרמך קרובי  
אצל ביתו ותנה לך תחתו  
כרם טוב ממנו אם טוב  
בעונך אתנה לך כסף  
מחור זה ויאמר נבות אל  
אחאב חלולת לו מיהוה  
מתו את נחלת אבותי  
לך ויבא אחאב אל ביתו  
סר ועף על הדבר אשר  
דבר אליו נבות הומרעאל  
ויאמר לא אתו לך את  
נחלת אבותי וישכב על  
מטתו ויכס את פניו ולא  
אכל לחם ותבא אליו

אוכל אשתו ותדבר אליו  
מה זה תחך סרה ואונך  
אכל לחם וגדבר אליו  
כרמך אל נבות הומר  
הומרעאלו ואמר לו תנה  
לו את כרמך בכסף או  
אם חפץ אתה אתנה לך  
כרם תחתו ויאמר לא  
אתו לך את כרמך ותאמר  
אליו אוכל אשתו אתה  
עתה תעשה מלובה על  
ישראל קום אכל לחם  
ויטב לבך אני אתו לך  
את כרם נבות הומרעאל  
ותכתב ספרים בשם  
אחאב ותחתם בחתמו  
ותשלח הספרים אל  
הזקנים ואל החרים אשר  
בעירו היושבים את נבות  
ותכתב בספרים לאמר  
קר ארעום ודשוננו את  
נבות כר אש העם והושנו  
שנים אנשים בני בליעל  
נגדו ויערהו לאמר ברבת  
אלהים ומלך והוציא  
הו וסקל והותעשו לו  
אנשו עירו הזקנים  
והחרים אשר היושבים

בעירו כאשר שלחה לו  
אלוהים אוכל כאשר  
בתנב בספרים אשר שלחה  
אלוהים קר ארעום ודשוננו  
את נבות כר אש העם ויבאו  
שני האנשים בני בליעל  
וישנו נגדו ויערהו אנשו  
הבליעל את נבות נגד העם  
לאמר בכר נבות אלוהים  
ומלך ויצא אחי מחוץ לעיר  
ויסקל חו באבנים ומת  
וישלחו אל אוכל לאמר  
סקל נבות ומת ויהו לו  
כשמע אוכל כי סקל  
נבות ומת ותאמר אוכל  
אל אחאב קום ריש את  
כרם נבות הומרעאל אשר  
מאו לתת לך בכסף כי  
אין נבות חו כרמת ויהו  
כשמע אחאב כי מת  
נבות ויבא אחאב לירדת  
אל כרם נבות הומרעאל  
לרשתו  
ויהו דבר יהוה אל אוכל  
התשמי לאמר קום קר  
לקראת אחאב מלך  
ישראל אשר בשמרון  
הנה בכרם נבות אשר

וימת ב' וחס הוציא את בני וימת והוציארו  
ויסקלחו וימת

ומלך ה' קרע וסיעתו מלכות אלוהים ביד נבות  
ובני מיכה ותבדד ורא את ויחור

ולא אכל ו ויבא ויחזקו ויבא את פניו ויהי וימת  
כשם מלך ואכל פניו לבר



בְּעֶזְרְךָ שְׁעַר שִׁמְרוֹן  
 וְכֹל הַנְּבִיאִים מֵתַנְבְּאִים  
 לִפְנֵי תְּהַלֵּל עֲשֵׂה לְךָ קָוָה  
 כִּי בִּפְנֵי עֵה קְרִיעַ כְּרוֹל לִי  
 וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה  
 בִּאֲלֵה תִנְעַח אֶת אֲרֻסֵי עַד  
 כִּלְיֹתֶי וְכֹל הַנְּבִיאִים נִבְּאִים  
 כֹּל אָמַר עַל הַרְבֵּית לִי  
 גָּלְעָד וְהָעֵלָח וְנִתְּנוּ יְהוָה  
 מִיָּד הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ אֵף יִי  
 אֲשֶׁר הִלְכָה לְקֶרֶב מִכִּיחֵי  
 וּבָרַח אֱלֹהֵי לְאֶמְרֵי הַנְּבִיאִים  
 וְכִי הָיוּ הַנְּבִיאִים פָּה אֶתְךָ  
 טוֹב אֵל הַמֶּלֶךְ וְיָחִינָה לִי  
 וְכִי הִבְדִּילְךָ אֶתְךָ מִחַס  
 וְהַרְבֵּית טוֹב וַיֹּאמֶר מִכִּיחֵי  
 חוֹי וְיָחִיחֵ לִי אֶת אֲשֶׁר יֹאמֶר  
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲנִי אֲדַבֵּר  
 חַוְנִיא אֵל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר  
 הַמֶּלֶךְ אֲלֵיךָ מִכִּיחֵי חַוְנִיא  
 אֲדַבְרִיתָ גִלְעָד לְמַלְכֵהָ  
 אֶסְתַּבַּח וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי  
 עֲלֵה וְהִבְדִּילְךָ וְנִתְּנוּ יְהוָה  
 מִיָּד הַמֶּלֶךְ וְיָחִינָה לִי  
 הַמֶּלֶךְ עַד כִּי תִפְעַל לִי  
 אֲנִי מִשְׁכֵּב עַד אֲשֶׁר לֹא  
 יַחֲבִיר אֵלַי כִּי אֶמְתִּי  
 בְשֵׁם יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה

ה  
 ח  
 ט  
 י  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פע  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

א  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פע  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

אֶתְכֶם וְאֶת אֲלֵי נִפְעִים אֵלֶי  
 חָדִישׁ כִּי צָאוּ אֲשֶׁר אָנֹכִי  
 לְחַסְדֵי עַד וַיֹּאמֶר יְהוָה  
 לֹא אָדָנִים לֹא לְחָג שׂוֹבוּ  
 אוֹשְׁלוֹתוֹ בִּשְׁלוֹסֵי לִי  
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל  
 וְחַוְנִיא לֹא אֶמְתִּי  
 אֵלַי לֹא אֶתְנַבֵּא עֲלֵי  
 טוֹב כִּי אֲסַדְעַ  
 וַיֹּאמֶר יְכֹזֶן שָׁמַע  
 וְכִי יִחִיחֵי רֵאִיתִי אֶת יְהוָה  
 וַיָּשֶׁב עַל כִּסְאוֹ וְכֹל יֶבֶט  
 הַשָּׁמַיִם עִמָּךְ עֲלֹי מִימֵי  
 וְכִי שָׁמַח לִי וַיֹּאמֶר יְהוָה  
 מִיּוֹפְתֵיךָ אֶת אֶחָד וְלֵעֵל  
 וְכֹל בִּרְבֵּית גִּלְעָד וַיֹּאמֶר  
 יְהוָה בְּכֹה יוֹךְ אֶמְתִּי כִּי  
 וְכִי אֶסְתַּבַּח וְנִעְמַד לִפְנֵי  
 יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶמְתִּי  
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי כַּמֵּחַ  
 וַיֹּאמֶר אֶבְיָא וְהַלֵּיתִי רַחֵם  
 שְׁקַר בְּפִי כִּי לֹבֵנְאֵי וַיֹּאמֶר  
 תַּפְסֵדוֹנֵס תֵּיכֵל צֶאֱנֻשְׁךָ  
 כִּי עֵתָה הִנֵּה עֵתֹךְ וְיָחִי  
 נֶחָם שְׁקַר בְּפִי כִּי לֹבֵנְאֵי  
 אֵלֵי וְיָחִיחֵי וְכִי עֵתְךָ רָעָה  
 וְנִשְׁעֵי עַל קִמְיוֹ בִּנְעֻשְׁךָ  
 וְכִי אֶת מִכִּיחֵי עַל הַלֵּיתִי

ה  
 ח  
 ט  
 י  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פע  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲבַד יְהוָה וְיָחִיחֵי  
 מִיָּתֵי לְדַבֵּר אֹתְךָ וַיֹּאמֶר  
 מִכִּיחֵי וְיָחִיחֵי רֵאִיתִי כִּי  
 הָיוּ אֲשֶׁר תִּבְאֵי אֶתְךָ בְּחָד  
 לְחַסְדֵי וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ לִי  
 וְיִשְׂרָאֵל קָח אֶת מִכִּיחֵי לִי  
 וְהַשִּׁבְחֵהוּ אֵלָמוֹ שְׂרַחְעֵהוּ  
 וְאֵלֵי הָאֵשׁ בּוֹחֵ מִלְּדוֹ אֶמְתִּי  
 כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שׂוֹמוֹ אֶת  
 יְהוָה בֵּית הַכֹּהֵן וְהִיא כְּלֵי  
 לְחֵס לְחַוְנִיא מִסֵּל לְחַן עַד  
 כִּי בִשְׁלוֹסֵי וַיֹּאמֶר מִכִּיחֵי  
 אֵס שׂוֹב תִּשׁוּב כִּשְׁלוֹסֵי לֹא  
 דִבַּר יְהוָה לִי וַיֹּאמֶר שְׁמַע  
 עַמּוֹת כְּלֵי וְנִשְׁעֵי מֶלֶךְ לִי  
 וְיִשְׂרָאֵל וְיָחִיחֵי שְׁפֹט מֶלֶךְ לִי  
 וְיָחִיחֵי רֵבִית גִּלְעָד וַיֹּאמֶר  
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵלֵי וְיָחִיחֵי  
 הַחֲפָטוֹנֵי בְּכִלְחָמָה לִי  
 וְאֵתָה לִי שְׁכַר הַחֲפָטוֹנֵי  
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְכִי אֶסְתַּבַּח  
 וְכִי אֶתְכֶם עֵת אֲנִי שְׂרַח  
 הַלֵּיתִי אֲשֶׁר לִי שְׁלוֹסֵי  
 וְיָשַׁע לִי אֶמְתִּי אֶתְכֶם לִי  
 אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם וְיָחִיחֵי אֵס  
 אֶתְכֶם וְיִשְׂרָאֵל לִי כֹּה  
 וְיָחִיחֵי אֵס שְׂרַח חַוְנִיא  
 אֶתְכֶם שְׁפֹט וְיָחִיחֵי אֶמְתִּי

ה  
 ח  
 ט  
 י  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פע  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

כִּי אֶתְכֶם שְׁפֹט וְיָחִיחֵי אֶמְתִּי

אֶתְכֶם שְׁפֹט וְיָחִיחֵי אֶמְתִּי

אֶתְכֶם שְׁפֹט וְיָחִיחֵי אֶמְתִּי

אֶת־מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא־וְאֵסְרוּ  
 עֲלָיו לֶחֶם וְיִמְעַק יְהוֹשֻׁפֶט  
 וְהָיָה כִּדְאוֹת שָׁרֵי הַדָּבָר  
 לְאֶמְלֵךְ יִשְׂרָאֵל הוּא־וְשׁוֹנוֹ  
 מֵאַחֲרָיו וְאִישׁ מִשָּׁן בִּקְשֶׁת  
 לְתַמוּתָּהּ אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל  
 בְּיוֹם הַדְּבָקוֹס וּבְיוֹם הַשְׂרִיזָה  
 וְיֹאמְרוּ לְרִכְבּוֹ הַקָּדָה יִרְדֶּה  
 וְהוּא עֹנֵי מוֹדֵה מַחְנֶה כֵּן  
 חֲחִלּוֹתַי וְתֵלַח הַמֶּלֶךְ מִחַ  
 בְּיוֹם חַהּוֹ אֶת־מֶלֶךְ הַיָּה  
 מֵעַמְד בְּנִירְכִיבָה נִכַח אֲנִי  
 וְכַתֵּב בְּעַרְבֵי הַצֶּק דֵּס הַמֶּכָּה  
 אֶל־הַיָּהּ הַרְכִּיב וְיַעֲבֹר הַרְנָה  
 בְּמַחְנֶה כִּכְאֵל שֶׁמֶשׁ לְאֶמֶן  
 אִישׁ אֶל־עֵרוֹ וְאִישׁ אֶל־  
 אֶרְצוֹ וְכַתֵּב הַמֶּלֶךְ וְיָבֹא  
 שְׂמִירוֹ וְיִקְבְּרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ  
 בְּעֵבֶר וְיִשְׁטַף אֶת־הַרְכִּיב  
 עַל־פְּרָכֵת שְׂמִירוֹ וְיִלְקֹוּ  
 הַמֶּלֶךְ אֶת־דָּמֹו וְהַמֶּלֶךְ  
 רִחֵץ בְּדָבָר יְהוּזָה אֲשֶׁר  
 דָּבָר וְהָיָה דְבָרוֹ אֶת־אֲבוֹנֵל  
 אֲשֶׁר עָשָׂה וְכַתֵּב הַשֵּׁן אֲשֶׁר  
 בְּתוֹכָהּ הַעֲוָה אֲשֶׁר בְּעֵן  
 הָיָה אֲהֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר  
 דְּבָרוֹ הַיָּמִים לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל  
 וְיִשְׁכַּב אַחֲרָיָה עֹת אֲשֶׁר

י  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 מ  
 מא  
 מב  
 מג  
 מד  
 מה  
 מו  
 מז  
 מח  
 מט  
 נ  
 נא  
 נב  
 נג  
 נד  
 נה  
 נו  
 נז  
 נח  
 נט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פה  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

וּמֶלֶךְ אַחֲרָיו בְּטַח תַּחְתָּן  
 וְהוֹשֻׁפֶט בְּדָאֵס אֶמְלֵךְ  
 עַל־הַיָּהּ בְּשָׁנַת אַרְבַּע  
 לְאַחֲרָיָה וְיִשְׂרָאֵל  
 יְהוֹשֻׁפֶט בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ  
 שָׁנָה בְּמִלְכוֹ וְעֵשְׂרוֹם יִי  
 וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים  
 וְשֵׁס אֲמֹ עֵוִיבָה בְּתֵלַח  
 וְיִלְדֶה בְּכִלְדָּה אֶסְא אֲבוֹ  
 לְאֶסְרֵי מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיָּה  
 בְּעֵנֵי יְהוּזָה אֶל־הַבְּמוֹת  
 לְאֶסְרוֹ עַד־הַיָּם מִבְּחֹס  
 וּמִקְטָרִים בְּבְמוֹת הַיָּה  
 וְהוֹשֻׁפֶט עַם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל  
 וְהָיָה וְיִבְרֹו וְהוֹשֻׁפֶט  
 וְיָבֹרֶהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֲשֶׁר  
 נִלְחַם הִלְאֵהם כְּתוּבִים  
 עַל־סֵפֶר דְּבָרוֹ הַיָּמִים  
 לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְהָיָה הַקָּדָשׁ  
 אֲשֶׁר נִשְׂאָר בְּמִי אֶסְא  
 אֲבוֹ בְּעַר מוֹת אֶרֶץ יִי  
 וּמֶלֶךְ אִין בְּאֵדוֹס נֶעֱבֵר  
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֹׁפֶט עַשְׂרֵי אֲמוֹת  
 תְּרֵי שִׁישׁ לְלִבָּת אֶפְרָיִם  
 לְיָהּ וְלֹא אֶתֶלֶךְ בְּנִשְׁכָּה  
 אֲמוֹת בְּעֵנֵי וְיָבֹר אִין  
 אֶל־אֲחֵרָיו בְּדָאֵס אֶמְלֵךְ

י  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 מ  
 מא  
 מב  
 מג  
 מד  
 מה  
 מו  
 מז  
 מח  
 מט  
 נ  
 נא  
 נב  
 נג  
 נד  
 נה  
 נו  
 נז  
 נח  
 נט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פה  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

אֶל־יְהוֹשֻׁפֶט וְלִבְיָהּ עֲבָדוֹעַס  
 עֲבָדוֹךְ בְּאֲמוֹת וְלֹא אֶבָּה  
 וְהוֹשֻׁפֶט וְיִשְׁכַּב וְהוֹשֻׁפֶט  
 עַם אֲבֹתָיו וְיָבֹר עַם־  
 אֲבֹתָיו בְּעַר הַיָּה אֶבָּה  
 וּמֶלֶךְ וְהוֹרֵם בְּטַח תַּחְתָּן  
 אַחֲרָיו בְּדָאֵס אֶמְלֵךְ  
 מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשָׁמִירוֹ  
 בְּשָׁנַת שֶׁבַע עֶשְׂרִי יִי  
 לְיְהוֹשֻׁפֶט מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל  
 וּמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים  
 וְעַשְׂרֵי הַדָּבָר בְּעֵנֵי יְהוּזָה  
 וְיִלְדֶה בְּכִלְדָּה אֲבוֹ וְכִלְדָּה  
 אֲבוֹ וְכִלְדָּה יִרְכִּיעַם בְּדָ  
 נֶבֶט אֲשֶׁר הַחֲטוּא אֶת  
 יִשְׂרָאֵל וְיַעֲבֹר אֶת־הַבְּעַל  
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וְיִכְעַם אֶת  
 יְהוּזָה אֶל־יִשְׂרָאֵל כִּכְל  
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבוֹתָיו וְיִשְׁע  
 מִי אֶבְיָ שֶׁרָאֵל אַחֲרָיו  
 מוֹת אַחֲרָיו וְיִלְדֶה אֶת־הַיָּה  
 בְּעַד הַשְּׁכָחָה בְּעֵנֵי אֲשֶׁר  
 בְּשָׁמִירוֹ וְיִחַל וְיִשְׁעָה יִי  
 מִי אֲבִיס וְיֹאמְרוּ אֶל־הֵם  
 לְמֶלֶךְ שׁוֹפֶט עַל־זָבָב  
 אֶתֶּן עַקְרוֹ אֶם אַחֲרָיו  
 בְּתוֹכָהּ  
 וְיִלְדֶה אֶת־הַיָּה וְיִבְרֹו

י  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 מ  
 מא  
 מב  
 מג  
 מד  
 מה  
 מו  
 מז  
 מח  
 מט  
 נ  
 נא  
 נב  
 נג  
 נד  
 נה  
 נו  
 נז  
 נח  
 נט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פה  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

וְיִבְרֹו בְּ הַיָּה וְיִחַל וְיִשְׁעָה טַבְעוֹתֵינוּ  
 מִיְהוּזָה וְיִבְרֹו מִיְהוּזָה

וְיִבְרֹו בְּ הַיָּה וְיִחַל וְיִשְׁעָה טַבְעוֹתֵינוּ  
 מִיְהוּזָה וְיִבְרֹו מִיְהוּזָה

וְיִבְרֹו בְּ הַיָּה וְיִחַל וְיִשְׁעָה טַבְעוֹתֵינוּ  
 מִיְהוּזָה וְיִבְרֹו מִיְהוּזָה

נפשו ונפש עבדך אלה  
 חמשים בענין וזה וזכה  
 אשמוה שמים ותאכל  
 את שני שרו חמשים  
 חדאשנים ואת חמשים  
 ועתה תיקר נפשו בעמך  
 והדבר מלאך וזהו  
 אל אלהו ורד אותו אל  
 תורא מפניו ונקס ורד  
 אותו אל חמלק וידבר  
 אליו כה אמר וזהו יעו  
 אשר שלחת מלאכים  
 לדר שבכ על זכוב אלה  
 עקרוו המכל או אלהים  
 בשראל לדר שבכרו  
 לכו המטה אשר עלות  
 שם לאתרד מפנה כר  
 מות תמות ומת כדבר וזהו  
 אשר דבר אליהו ומלאך  
 יהורם תחתו  
 בשנת שנים ליהורם כר  
 יהושפט מלאך וזהו כי  
 לא תהיה לו כר  
 ותר דבר אחיו  
 אשר עשה הלא תמה  
 לתוכים על ספר הברו  
 חמשים למלכו ושראל  
 נ

אלו שרה חמשים וחמשים  
 ועל אלו וזהו ושב על  
 ראש חדר וידבר אליו  
 איש ה' אלהים המלאך דבר  
 רדה ויענה אליו וידבר  
 אל שר חמשים ואם  
 איש אלהים אני תרה  
 אשמוה שמים ותאכל  
 אתך ואת חמשיך ותרה  
 אשמוה שמים ותאכל  
 אתו ואת חמשי וישב כי  
 וישלח אלו שר חמשים  
 אחר חמשי ויעו וידבר  
 אליו איש ה' אלהים כה  
 אמר המלאך מהרה קרה  
 ויעו אלהו וידבר אלהים  
 אם איש ה' אלהים אני  
 תרה אשמוה שמים כי  
 ותאכל אתך ואת חמשיך  
 ותרה איש אלהים מד  
 חמשים ותאכל אתו  
 ואת חמשי וישב וישלח  
 שר חמשים של שום כי  
 וחמשי ויעל ושבא שר  
 החמשים הש' לישו וכרע  
 על כרפון לנגד אלהו  
 ותתחנן אליו וידבר אליו  
 איש ה' אלהים תיקר ע

אלה ה' שבו קום עליה  
 לקראת מלאך שמוה  
 ודבר אלהים המכל או  
 אלהים בראי אגרי  
 לדר שבכ על זכוב אלה  
 עקרוו ולכו כה אמר  
 וזהו המטה אשר עלות  
 שם לאתרד מפנה כר  
 מות תמות ומלאך אלה  
 וישבו חמלאכים אלו  
 ויאמר אלו חממה זה  
 שבתם ויאמרו אלו איש  
 עליה לקראתנו ויאמר  
 אליו וכו' שובו אל חמלק  
 אשר שלח אתכם וידברתם  
 אליו כה אמר וזהו המכל  
 או אלהים בשראל אתה  
 שלח לדר שבכ על זכוב  
 אלהו עקרוו לכו המטה  
 אשר עלות שם לאתרד  
 מפנה ממות תמות וידבר  
 אלהים מת משפט ה' איש  
 אשר עליה לקראתכם  
 וידבר אלוכם את ה' כרום  
 ה' אלהו ויאמרו אלו איש  
 בעל שער ואזור עור  
 אזור במתניו ויאמר אלה  
 ה' שבו ה' וישלח כי

חמשים ה' וקדשם ובלהוא ואשיצת ומחצית  
 ויקח משה ויענה אלהו וישב וישלח חנה וידה

ולכן ה' וסומנוזן עליו כלה לערסה מסני רחמי  
 אל שר ה' ויענה אלהו חיש לדבר לך אל חמלי א

לוח ה' ומלאך ולכן כה אמר ואזור עור ויעו  
 לית דה אנכי סוזד ויער שיה ואלוה  
 כל עזרא

ה  
 יא  
 ל  
 ושא  
 לט  
 כה  
 אמר  
 ה  
 ו  
 מ  
 וביא

יג  
 חס  
 בסופ

ה

והיזבה עלות יהוה את כי  
 אל יחוב בסערה השמים  
 וילך אליהו ואלו ישעמן  
 חגלגלו ויאמר אליהו אל  
 אלו ישע שבנאפה כי  
 יהוה שלחני עד בית אל  
 ויאמר אלו ישע חיהוה  
 וחותפשך אם אעזבך  
 וירדו ביות אל ויצאו בני  
 הנביאים אשר ביות אל  
 אל אלו ישע ויאמרו אל  
 הודעת כי היום יהוה לקח  
 את אדנך מעל ראשך  
 ויאמר גם אני ידעתו כי  
 החשו ויאמר לו אליהו  
 אלו ישע שבנאפה כי  
 יהוה שלחני וירוחו ויאמר  
 חיהוה וחותפשך אם  
 אעזבך ויבאו ויהיו ויגשו  
 בני הנביאים אשר בירוחו  
 אל אלו ישע ויאמרו אל  
 הודעת כי היום יהוה לקח  
 את אדנך מעל ראשך  
 ויאמר גם אני ידעתו החשו  
 ויאמר לו אליהו שבנא  
 פה כי יהוה שלחני חיהוה  
 ויאמר חיהוה וחותפשך

אם אעזבך וילכו שניהם  
 וחמשים איש מבני כי  
 הנביאים הלכו ויעמדו  
 מנגד מרחוק ושניהם  
 עמדו על הירדן ויקח  
 אליהו את אדרתו ויגלם  
 ויפכה את חמיו ויחצוהנה  
 והנה ויעברו שניהם כי  
 בחרכה ויחיו כעבדים כי  
 ואליתו אמר אל אלו ישע  
 שאלמה אעשה לך כי  
 בטרם אלקח מעמד ויאמר  
 אלו ישע ויהי נא פושנים  
 ברוחך אלו ויאמר הקשית  
 לשאול אם תראה אתו  
 לקחמאתך ויהולך כן  
 ואם און לא יהיה ויהי  
 תמה הלכים הלך ודבר  
 והנה רכב אש וסוס אש  
 ויפרדו בין שניהם ויעל  
 אליהו בסערה השמים  
 ואלו ישע ראה והוא מצעק  
 אבויאבי רכב ישראל  
 ופרשו ולא ראהו עוד  
 ויחזק בכגרו ויקרעם  
 לשנים קרעים וירס את  
 אדרת אליהו אשר נפלה

מעליו וישבו ועמד על  
 שפת הירדן ויקח את  
 אדרת אליהו אשר נפלה  
 מעליו ויפכה את חמיו  
 ויאמר איה יהוה אליהו  
 אליהו אף הוא ויפכה את  
 חמיו ויחצו הנה והנה  
 ויעברו אלו ישע ויראהו  
 בני הנביאים אשר בירוחו  
 מנגד ויאמרו נחה רוח  
 אליהו על אלו ישע ויבאו  
 לקראתו וישתחווקו  
 ארצה ויאמרו אליו הנה  
 נא יט את עבדך חמשים  
 אנשים בני חור ולכו  
 נא ויבקשו את אדנך  
 פותשאו רוח יהוה וישלחו  
 באחד הקדים אן באחת  
 הציאות ויאמר לא תשלחו  
 ויפצרו כי עקבשו ויאמר  
 שלחו וישלחו חמשים  
 איש ויבקשו שלשה  
 ימים ולא מצאוהו שבו  
 אליו והוא ישב בירוחו  
 ויאמר אלו הם הלא  
 אמרתי אלוכם אל תלכו  
 ויאמרו אנשו

ב  
 ל  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

לקח ב קמץ אם תראה אתי מעני וממשפט

בהעלות ג ויהי בהעלות יהוה בהעלות עליו את תחוב בהעלות העולה והחלבים ו וחד  
 ובהעלות אחרו ויפצרו ב באיש בלוט בו עד בש

מלכים חתוך אתי למלחמה ונסג קדש ה תינוד יסוף  
חתוך אתי אל מאב למלחמה דברי דומי חתוך עמי  
רמז גלשי

קדש ליהודה

ועל אל ישראל יעזוב  
מושב העיר טוב באשר  
אדנו אה והמנו רעים  
וקארן משבילתו אמר קחו  
לועלתת חדשה ושימו  
שם מלחמה וקחו אלו ויצא  
אלמוצא חמוס ושלך  
שם מלחמה אמר כדאמר  
יהודה רפאתו למוס האלה  
לאחיה משם עוד מת  
ומשבילתו חמוס ער  
חיים חיה כדבר אלושע  
אשר דבר  
ועל משם ביות אל והוא  
עלה בדרך ונערים קטנים  
יצאו מזה ער ותק לסו  
בו והאמרו לו עלה קרה  
עלה קרה ונפו אחרת  
אם תקלם בשם יהודה  
ותאנוד שנים ימים מו  
הינני ותב קענה מהם  
אויב עטו שני ובריס מלך  
משם אחר חכר מל  
ומשם שב שמרו  
והורם ביה אה אב מלך על  
ישראל בשמרו וישל שמיה

עשרה לוחן שפט מלך  
יהודה מלך שנים  
עשרה שנה ויעשה הרע  
בעני יהודה רק לאביו  
וכאמו ויסר את מצבת  
הבעל אשר עשה אביו  
רק כחט אות ורכעס בו  
נבט אשר ודחטורא את  
ישראל רבך לא סר  
ממנו  
ומישע מלך מואב חיה  
נקד וזה שוב למלך ישראל  
כאד אלה כרוס ומצא  
אלף אילוס צמר יהוד  
כמות אחאב ופשע מלך  
מואב במלך ישראל  
ויצא חמלך יהורם בוס  
ההוא משמרו ופיקד  
את כלו שר אל תלך  
וישלח אל יהושפט מלך  
יהודה לאמר מלך מואב  
נשע בנו חתך אתי אל  
מואב למלחמה והאמר  
אעלה כמוני כגוד כעמי  
כעמך מסוקו נסו קוד  
והאמר אחיה חדרך מעת  
והאמר דרד מברך אתי

אורו ק מל בסיב ויאמי יהושפט וידבר מלך יהוד שנים בו ויאמר  
יהושפט דאח וקח אותי שבע מאות אל חורשים  
לא זכר

מלך ישראל ומלך יהודה  
ומלך אדום ונסב הרף  
שבעת ימים וד אחוד מוס  
למחנה ולבהמה אשר  
ברגלוחסו והאמר מלך  
ישראל אתי כדקרא  
יהודה לשלשלת המלכים  
האלה לתת אותם ביד  
מואב והאמר  
יהושפט האופה נביא  
ליהודה ונדרשה את יהודה  
מאותו ועו אהו מעני  
מלך ישראל והאמר פח  
אלושע בושפט אשר  
יצק מוס עליהו אלה  
והאמר יהושפט ויש אהו  
דבר יהודה ודרו אלו  
מלך ישראל ויהושפט  
ובקך אהו והאמר אלושע  
אל מלך ישראל ויהודה  
ולך לך אל נביא אבך  
ואל נביאו אפי יהאמר  
למלך ישראל ויהודה  
קרא יהודה לשלשלת  
המלכים האלה ליקני  
אותם ביד מואב והאמר  
אלושע חיה יהודה עבדות



אל שנים ושם אשה גדולה  
ותחוקכו לאכל לחם ונהו  
מדועבו ויסור שמיה לאכל  
לחם ותאמר אל אשה חנה  
נאונעתי בני איש אל הים  
קדוש הוא עבד עלננתמו  
נעשה נא עליות קור קטנה  
ונשים לו שם מטה ושלחו  
וכסאו ומערה ותנה בנאו  
אלונו ויסור שמה ותהו חמס  
ותבא שמחה ויסור אל העלוקה  
וישכב שמה ותאמר אל  
גיחזו נערו קרא אל שונמיות  
הוא ותויקרא לה ותעמד  
לפניו ותאמר לו אמרנא  
אליה חנה חררתו אלנו  
אתכלי חרקה הזאת  
מה לעשות לך חוש לדבר  
לך אל המלך או אל שר  
הצבאות ותאמר בתוך עמו  
אנכי ושכתי ותאמר ומח  
לעשות לה ותאמר גיחזו  
אבל בני אולה ואישה  
וקו ותאמר קרא לה ויקרא  
לה ותעמד בפתח ותאמר  
למויער הזה כעת חנה אתי  
הבקתו ותאמר אל אדני  
אישה אל הים אל תכוב

ז  
ו  
י  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך  
לכ

בשפתך ותתן האשה  
ותלך בן למויער הזה כעת  
חנה אשר דבר אליה אלושע  
וגדל הילד ויהי היום ויצא  
אל אביו ואלה קצרים ימי  
ותאמר אל אביו האשה  
ראשו ותאמר אל הנער  
שאחו אל אמו ויש אהו  
וכי אהו אל אמו ושבע על  
ברכות ער הצחרים ונמת  
ותעלות שכבהו על מטת  
אישה אל הים ומסגר בערו  
ותצא ותקרא אל אשה  
ותאמר שלחה נאלו אחי  
מזדנערים ואחת האתנות  
וארועה עראיש האלהים  
ואשובה ותאמר מדוע ק  
אתי חלפתו אליו הים לא  
חדש ולא שבת ותאמר ימי  
שלום ותחבש את חזותא  
ותאמר אל נעכה נהג ולך  
אל תעלה לו לרפב בני אם  
אמרתי לך ותלק ותבא ימי  
אל אשה אל הים אל הדר  
חבר מלו ויהי כראות איש  
האלהים אתה מנגד ותאמר  
אל גיחזו נערו חנה השונמיות  
חלו עתה ורננא לקראתך

ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך  
לכ

ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך  
לכ

ותאמר לה השלום לך השלום  
לאישך השלום לילדך  
ותאמר שלום ותבא אל  
אישה אל הים אל הדר  
ותחוק ברגליו ויש גיחו  
להדפה ותאמר איש ימי  
האלהים חרפה לה מן  
נפשה מרה לה ויהוה  
העלום מלפני ולא הגיד  
לו ותאמר השאלתי בני  
מאת אדני הלא אמרת  
לא תשלה אתי ותאמר  
לגיחו חגר מתנה וקח  
משענתי בדרך ולך מן  
תמצא איש לא תכרע  
וכי וכרעך איש לא תענו  
ושמת משענתי על פני  
הנער ותאמר אם הנער  
חריזה חונן פשך אם ימי  
אעבדו קס ולך אחריה  
וגיחו עבר לפני הים ושם  
אתחמשענת על פני  
הנער ואני קול  
ואני קשבו שם לקראתי  
וגדלו לאמר לא חקין  
הנער ותבא אלו שע הבותה  
והנה הנער מתמשכב על  
מטתו ותבא ויסגר הדלת

את דבול אתי ז' ואמר אלהים לא ידע בני אתי אתי חלכתי אליו את חבית בן קומי ולכתי אתי ואמר  
שדודי אכלות אדם אתי ז' ויבא איש אלהים אל עלי הנני נא איש שלום ותנה איש אלהים  
ויענה אלוהו ויזכר ותאמר האשה ותאמר אל אישה ז'

יושבת ב' קמינ' ובתומה היא יושבת ותאמר  
בצדק ישיב ז' דדמיה מל

מֵאֵרֶץ יִשְׂרָאֵל וְיָבוֹאוּ  
אֲרָם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל  
אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיִלְךְ וְיִמְלֹךְ  
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּבְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
אֲלֵפִים זֶה יָבוֹעַ עֲשֶׂה חֲלִיפוֹת  
בְּגֵרוֹם וְיָבֹא הַסֵּפֶר אֶל מֶלֶךְ  
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה בְּנֵי  
הַסֵּפֶר הַזֶּה אֲלֹהֵי הַנָּה שְׁלַחְתִּי  
אֵלֶיךָ אֲתַנְעִמוּ עִבְדֵי וְאֲסִפְתִּי  
מֵעֲרַבְתִּי וְיִשְׂרָאֵל כִּבְרָא מֶלֶךְ  
יִשְׂרָאֵל אֶת הַסֵּפֶר וְיִקְרָע  
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֵלֹהִים אֲנִי  
לְהַמְיָת וְלְהַחֲזוֹת כִּי זֶה  
שְׁלַח אֱלֹהֵי אֲקֹסָא אִישׁ מֵעַרְבְתִי  
כִּי אֶרְדֵּעַ וְיִשְׂרָאֵל כִּי מֵתָאֵת  
הוּא לְיִשְׂרָאֵל כִּשְׁמֵי אֱלֹהִים  
אִישׁ אֱלֹהִים כִּי קֹדֶם מֶלֶךְ  
יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
אֶל מֶלֶךְ לֵאמֹר לְמִהֵר  
קְרַעְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִבֹא אֵל  
וְיִלְעַם מִיִּשְׂרָאֵל בְּיַד  
וְיָבֹא אֲנִי בְּסוֹסוֹ וְיָבֹר כִּבְנֵי  
וְיַעֲמִד פִּתְחַיִּים לְאֱלֹהִים  
וְיִשְׂרָאֵל אֲלֵוֹ אֱלֹהִים מֶלֶךְ  
לֵאמֹר הָיִךְ וְחָצַת שְׁבַע  
פְּעָמִים בְּרִדּוֹ וְיָשֵׁב בְּשַׁתֵּי  
לְיִשְׂרָאֵל וְיִקְרָע אֶת הַסֵּפֶר וְיִקְרָע  
וְיִאמֹר הֵנָּה אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

והוא  
הוא  
הוא  
הוא

הָאֵלֹהִים וְלֹא יָבֹאוּ לְאָכַל  
וְיִאמְרוּ וְיִקְרָעוּ וְיִשְׂרָאֵל  
אֶל הַסֵּפֶר וְיִאמְרוּ עַקְלֵעַם  
וְיִאכְלוּ וְיִאמְרוּ דַבָּר רָע  
בְּקֹדֶם וְיִשְׂרָאֵל  
מֵעַל שֵׁשׁ וְיִבְאֵל לְאִישׁ  
הָאֵלֹהִים לֶחֶם בְּבִרְיוֹם  
עֲשֶׂה לֶחֶם שְׂעוּרִים וְיִבְרָא  
בְּעַקְלֵנִי וְיִאמְרוּ לַעֲמֵם  
וְיִאכְלוּ וְיִאמְרוּ מִשְׁתֵּנוּ מִה  
אֲתֵנוּ זֶה לְפָנַי מִה אִישׁ  
וְיִאמְרוּ לַעֲמֵם וְיִאכְלוּ  
כִּי אֶמְרִי וְיִהְיֶה אֶכֶל וְיִהְיֶה  
וְיֵתֵנוּ לְפָנֵינוּ וְיִאכְלוּ וְיִהְיֶה  
כְּדַבְּרֵי יְהוָה

וְנַעֲמֵם שְׂרָעַבָא מֶלֶךְ אֲרָם  
הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לְפָנַי אֲדֵנִי  
וְנָשָׂא פָנָיו כִּי בָרוּ נְתַוִּיחָה  
תְּשֻׁעָה לְאֲרָם וְהָאִישׁ הַזֶּה  
גְּבוּר חוּר מֵעַרְבֵי אֲרָם וְיִצְא  
גְּבוּרִים מִשְׂבֹּן מֵאֲרָץ כִּי  
יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קִטְנָה וְתָהִי  
לְפָנַי אֲשֶׁת נַעֲמָן וְתֵאמֶר  
אֶל גְּבוּרָתָהּ אֲחֵלֶנּוּ אֲדֵנִי לְפָנַי  
הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן אוֹ  
וְאֶקְרָא אֹתוֹ מֵעַרְבְתִּי וְיָבֹא  
וְיָגֵד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כִּי אֵת  
וְכִי אֵת דְּבַר הַנְּעִיחָה אֲשֶׁר

כְּעֵשֶׂה שְׂעוּרִים וְיִבְרָא וְיִתְּנוּ  
וְעַל שְׂבָבַי עַל הַיָּד וְיִשְׂרָאֵל  
כִּי עַל פִּי וְעֵינָיו עַל עֵינָיו  
וְכַפְּתוֹ עַל בְּפוֹ וְיַגִּיד עַלְיוֹ  
וְיִחַס בְּשֵׁר הַיָּד וְיִשְׂבֹּוֹךְ  
בְּבֵית אֲחָת הַנָּה וְאֲחָת הַנָּה  
וְיַעֲלֶה וְיַגִּיד עַל חוּר הַנְּעִיחָה  
עַד שְׂבַע פְּעָמִים וְיִפְקַח הַנְּעִיחָה  
אֶת עֵינָיו וְיִקְרָא אֶל גְּבוּרוֹ  
וְיִאמְרוּ קְרָא אֵלֵינוּ שְׂנָמִית  
הוּא אֵת וְיִקְרָא וְיָבֹא אֵלָיו  
וְיִאמְרוּ שְׂאוּ בְּנֵי וְיִבְרָאוּ  
עַל גִּלְוָתוֹ וְיִשְׂתַּחוּ אֶרְצָה  
וְיִשָּׂא אֶת בְּנֵי וְיִצְא

וְאִישׁ שֵׁשׁ עַל הַגִּלְוָתָה  
וְיָבֹא בְּאַרְצוֹ וְיָבֹא הַנְּבִיא אוֹם  
יְשִׁבִים לְפָנָיו וְיִאמְרוּ לְנֵעֻר  
שְׂפַת הַסֵּפֶר הַגָּדוֹל וְיָבֹאוּ  
נִוִּיד לְבַעַת הַנְּבִיא אוֹם וְיִצְא  
אֶחָד אֶל הַשָּׂדֶה לְלִקֵּט  
אֶת אוֹמֵר צֶא גַּפוֹ שָׂדֶה  
וְלִקֵּט מִמֶּנּוּ פְּקַעַת שָׂדֶה  
מֶלֶךְ אֲבִנְדוּ וְיָבֹא וְיַפְלֹחַ אֶל  
סִיד הַנְּיֹוד מֶלֶךְ אֲרָם עֵינֵי  
וְיִצְקוּ לְאַנְשֵׁים לְאֶכֶל וְיִחַס  
כְּאֶכְלֵם מִהַנְּיֹוד וְיִהְיֶה צַעֲקוֹ  
וְיִאמְרוּ מִיָּמֹת בְּסוֹר אִישׁ

ויהי כן בפרשת ויקרא כי נאמר אל ישראל ויקראו  
אלהם ויקראו בשם ה' ויקראו

ויהי כן בפרשת ויקרא כי נאמר אל ישראל ויקראו  
אלהם ויקראו בשם ה' ויקראו

ארת ב' בתי לשון ללקט ארת כי טל אודות  
הקמת חס ונועם אודות ב' ב' ו





והיה כה אמר יהוה אל תע את בני  
ונבטלו היום ואת בני נאכל  
ונבטלו בשל את בני ונאכלו  
ואמר יהוה ביום האחר  
תע את בני ונאכלנו ותחבא  
את בני ויהי כשמע המלך  
את דברי האשה ויקנע את  
בניו ויהי אעבר על החמה  
ורא העם והנה השק על  
בשרו מביתו ויאמר כהי  
ועשה לו אל היום וכה ונסף  
אסיע על ראש אל ששעפו  
שפט עלו היום ואל ששע  
ישב בביתו והיקנים ישבים  
אתו וישלח איש מלפניו  
בטרם יבא המלך אליו  
והוא אמר אל הויקנים כי  
היה אותם כי שלח בוח מרצח  
היה להסוד את ראשו  
ראו וכל המלך סגרו  
היה תולדותם אתו בידת  
היה וקול רגלו ארצו אחרו  
עורו מדבר עם והנה  
המלך וירד אליו ויאמר  
הנה זאת תרעה מאת יהוה  
מה אוהו ליהוה עוד  
והוא אמר אל ששע ששע עוד

והיה כה אמר יהוה בעת  
מחר סאה סלת בשקל  
וסאתים שיערום בשקל  
בשער שמרון ויעו השליש  
אשר למלך נשען על  
ידו את איש האלהים  
והוא אמר הנה יהוה עשה  
ארכות בשמים היהוה  
הדבר הזה ויאמר הנבה  
ראת בני ומשם לא  
תאכל  
וארבעה אנשים היו  
מערעוס פתח השער  
והוא אמר איש אל דעהמה  
אנחנו וישבוס פה עד מתנו  
אם אמרו נבוא העיר  
והרעב בעיר ומתנו שם  
ואסני שבנו פוד ומתנו ועתה  
לכו ונפלה אל מחנה ארם  
אסזחוני נהיה ואסזמתנו  
ומתנו ונקמו בנשף לבוא  
אל מחנה ארם ונבאו עד  
קצה מחנה ארם והנה  
אור שם ארשו ארצו השמיעי  
את מחנה ארם קול רכב  
קול סוס קול חיל גדול  
והוא אמר איש אל אחיו  
הנה שבר עלנו מלך ישראל

את מלכי חתש ואת מלכי  
מערים לבוא עלנו ותקומו  
וננוסו בנשף ועיבו את  
אחיהם ואת קוסיהם ואת  
חמריהם חמחנה באשר  
היא וננוסו אל נפשם ונבאו  
המערעוס האלה עד קצה  
המחנה ונבאו אל אהל  
אחיו ויאכלו וישתו וישאן  
משם בסוף ויהי ביום וילכו  
ומטמו וישבו ונבאו אל  
אהל אחד וישאו משם  
וילכו ומטמו ויאמרו  
איש אל דעהו לאכנו  
אנחנו עשוס היום היהוה  
בשרה הוא ואנחנו מחשט  
וחכינו עד ארץ הבקר ומצאו  
עונו ועתה לכו ונבאה ונגידה  
בית המלך ונבאו ויקראו  
אל שער העיר ונגידו  
להם לאמר באנו אל  
מחנה ארם והנה אור שם  
איש וקול ארם כי אם  
הסוס אסור והחמור כי  
אסור ואחלים באשר חמה  
ויקראו השערים ונגידו  
המלך פנימה ויקם המלך  
לילה ויאמר אל עבדו

אית  
בגלו  
אלף  
בית  
ז  
וחס

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

נבואה ונבאה ג ב מ וחד הש ועתה לכו  
האחרו למשנותיו

האחר ג ונבואה את בני ונבוי הכרובים ונבוי  
הכרוב סופי כסוף ונבואה ה ונבואה אסזמתנו  
נבואה אסזמתנו שלשה בו

אחר ג ומל מה אוחל ליהוה עוד זאת אשוי  
לבי חלקי ויהי אחר ג

והפלה מן כבוד אל הוונע  
 אושה אל הים לאמר ספנה  
 נאלו את כל הנה לות אשר  
 עשה אלושע  
 ויהי הוא מספר למלך  
 את אשר החנה את חמת  
 והנה האשה אשר החנה  
 את בנה עקת אל המלך  
 על ביתה ועל שבה ואמר  
 גחון ארץ המלך זאת  
 האשה והנה בנה אשר החנה  
 אלושע עושה אל המלך  
 לאשה ותספר לו ויתן לה  
 המלך סלים אחד לאמר  
 השוב את כל אשר לך ואת  
 כלתכו את השדה מיום  
 עזבה את הארץ ועד  
 עתה

ונבא אלושע דמשק וכו  
 חנה מלך ארם חלה ויגד  
 לו לאמר בא אוש האל הים  
 ער חנה ויאמר המלך אל  
 חנה אל קח בידך מנסה וליך  
 לקראת אוש האל הים  
 ודרשת את יחונ ממותו  
 לאמר האחנה מחלו זה  
 וילך חנאל לקראתו וילח  
 מנסה בידו וכל טוב דמשק

דבר אוש האל הים אשר  
 דבר ברדת המלך אל  
 ויחונ דבר אוש האל הים  
 אל המלך לאמר סאתים  
 שערים בשקלוס אהסלת  
 בשקל יהיה בעת מחר  
 בשער שמרון ויעו כאי  
 השליש את אוש האל הים  
 ויאמר והנה יהיה עשה  
 ארבות בשמים הנה יהיה  
 בדבר הנה ויאמר חנה  
 ראה בעיניך ומשם לא  
 תאכל ויהיו כו וירמסו  
 אתו העם בשער ומת  
 ואלושע דבר אל  
 האשה אשר החנה את  
 בנה לאמר קומי ולכי  
 אתו וביתך וגורו באשר  
 תגורו כי קרא והנה לרעב  
 וגם בא אל הארץ שבע  
 שנים ותקם האשה ותעש  
 בדבר אוש האל הים ותלך  
 היא וביתה ותגר בארץ  
 פלשתים שבע שנים ויהו  
 מקצה שבע שנים ותשב  
 האשה מארץ פלשתים  
 ותצא לצעק אל המלך  
 אל ביתה ואל שדה י

אמנה אלכם את אשר  
 עשיתנו ארם נדעו כי  
 רעבים אנחנו ויצאו מד  
 חכמה להחכה בה שדה  
 לאמר קומי וצאו מן העיר  
 ונתפשט חיום ואל תענה  
 נבא ויעו אחד מעבדיו  
 ויאמר ויקח חנאל חמשה  
 מוחסוסים הנשארים  
 אשר נשא ארובת הנם בכל  
 החמו וישאל אל אשר נשארו  
 בה הנם בכל חמו וישאל  
 אשר תמונשל חנה ונראה  
 ויקחו שני רכב סוסים  
 ושלח המלך אחרי מחנך  
 ארם לאמר לכו ותאורלו  
 אתו וחס ער חנה ונהנה  
 כל חדרה מלאה בגדים  
 וכלים אשר ה שלוכו ארם  
 בה חפוס ושבוה מלאכים  
 ונהו למלך ויצא העם  
 ובנו את מחנה ארם ויהו  
 סאתים בשקלוס אתים  
 שערים בשקל בדבר  
 ויהו והמלך הפקוד את  
 השליש אשר נשעו על  
 יהו על השער וירמסו  
 העם בשער ומת באשר

בשדה  
ק

ו

ד

ה

את  
ק

בסוף

ח

וכל

שט

במב

ל

וכל טוב ב וכל טוב אדוני וכל טוב דמשק

כל ספרה על הארץ בר מן חו אל הארץ ואלושע  
דבר אל האשה

ב יתור ה באמצע תובול להחכה בה שדה  
אשר השליכו ארם בה חפוס



לגן בורעאל וברכיהא  
וילך ודרעאלה מי חודס  
שכב שמה ואחיה מלך  
יהודיה נכד לה אות את  
חודס ודעפה עמה על  
חמנדל בורעאל וירא  
את שפעת יהוא בכאו  
ויאמר שפעת אנני ראה  
ויאמר יקורס קח רכב  
ושלח לקראתם ויאמר  
השלוס וילך רכב חסוס  
לקראתו ויאמר כדצמד  
המלך השלוס ויאמר יהוא  
מה דבר השלוס סב אל  
אחרי ונדר העפה לאמר  
באהמלאך עד הם ולא  
שב וישלח רכב סוס שני  
ונבא אל הם ויאמר כד  
אמר המלך השלוס ויאמר  
יהוא מה דבר השלוס סב  
אל אחרי ונדר העפה ק  
לאמר בא עד אלוס וירא  
שב וחמנדל כמנדל יהוא  
בונמ שוכו בשגשו ונהג  
ויאמר יהודים אסר ויאסר  
רכבו ויצא חודס מלך  
וישראל ואחיה מלך ויהודה  
איש ברכבו ויצאו לקראת

לגן  
ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

בעשא כורא חיה ואת  
אוכלו אכלו קכלמוס  
בחלק ודרעאל ואו קבד  
ופתח הדלת ונס יהוא  
וצא אל עברו אדנמו  
ויאמר לו השלוס מהו  
באהמשיגע הזה אלך  
ויאמר אלוס אתם לו  
ידעתם את האיש ואת  
שוכו ויאמרו שקר הגד  
נאלנו ויאמר פואתוכואת  
אמר אלו לאמר כה אמר  
יהוא משחתך למלך אל  
וישראל ומתרו ויקחו איש  
בגדו ומשומותחתו אל  
גרם חמ עלות ונתקעו  
בשופר ויאמרו מלך יהוא  
ותק שר יהוא פויהו שפט  
בונמ שו אל חודס וחודס  
הזה שמך פרמת גלעד  
הוא אוכל ושראל מפני  
הוא אל מלך ארם וישב  
יהודים המלך להתרפא  
בורעאל מוחמנים אשר  
נכחו ארמוס בגד לחמו  
אתחואל מלך ארם ויאמר  
והוא אסר שנפשנס אל  
ויצא פלוט מוחעיר ללנת

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

הזה ביהוה ויקמת גלעד  
ובאת שמה ודרעאל שם יהוא  
פויחושפט בונמ שו וכלאת  
וקמתו מתוך אסיו וכלאת  
אתו חדר בחדר וכלאת  
פך השמו ויצקת על דאשו  
ויאמר כה אמר יהוא די  
משחתך למלך אל ושראל  
ופתחת הדלת ונסתה ולא  
תחפדו וילך הנער הנער  
הנדר ארמת גלעד ונבא די  
והנה שרו החול ושנים  
ויאמר דבר לו אלך השך  
ויאמר יהוא אלמו מכלנו  
ויאמר אלך השך ויקס  
ונבא חביתה ויצק השמו  
אל דאשו ויאמר לו כד  
אמר יהוא אל ושראל  
משחתך למלך אל עם  
יהוא אל ושראל וחביתה  
את בית אחאב אדנך  
ונקמתו דמו עבדו הנביאס  
ודמו כל עבדיו ויהיה מיד  
אוכל ואבד כל בית אחאב  
וחכרתו לאחאב משתחו  
בקורועצה ונעוה בושראל  
ונתתו את בית אחאב  
נבית נרבעס בונכט ונכית

ב  
ב  
ב

ולשלוס ב נסר לוי לשלום ונביתו לוי  
המשהו

אלדאשו ב עתה יהוא ויהוא אל ראשו בנתח  
ויקס ונבא חביתה

אלמו ב אל מו וכלנו אל מו וכלנו  
נביתו בכה

והוא אומר צא חוץ לחוקת נבות  
חזור עאלו ויהיו כבדאות כי  
וחורם את יהוא והוא אמר  
השלוס יהוא והוא אמר מה  
השלוס ערזניני אוכל  
אמר וכי שפוד הרבים והחפץ  
וחורם נדחו ונס והוא אמר אל  
אחיהו מרמה אחויה כי  
והוא מלא נדו כקשת  
והוא את יהורם בן זרעו  
והוא חצי מלכו והכרע  
ברכבו והוא אמר אל בדרך  
שלשה שאה שלכהו כי  
בחלקת שדה נבות החודע  
חוזר עאלו כחזר אני  
ואתה את רכבים עמדיס  
אחרו אחאב אביו ויהיה  
נשא עליו אתה משא היה  
אסלא את דמו נבות ואת  
דמו בנוראותו אמש  
נאסיהו ושלמתו לה  
בחלקה הזאת נאסיהו  
ועתה שאה שלכהו כי  
בחלקה כדבר יהוה ואחיהו  
מלך יהודה ראה ונס  
דרך בית הגז ומדף אחיו  
והוא אמר גס אתו חפחו  
אל חמר ככה במעלה גור

אשר אתיבל עם ונס מעו  
ומת שם וירכבו אתו  
עבדו ודו שלמה וקברו  
אתו כקברתו עם אבתו  
בעור הוד  
וכשנת אחת עשרה שנה  
לחורס כדו אחאב מלך אחויה  
על יהודה וקבא והוא  
וזרע אלה ואוכל שמעה  
ותשם בפוך עניה ותוטב  
אתה אשה ותשקף בער  
החלו ויהוא בא בשער  
ותאמר השלוס זמרו חת  
אדנו ויש אפנו אל החלו  
והואמר מו אתו מו ושקופו  
אלו שנים שלשה כי  
סרוסו והוא אמר שמטחו  
ושמטוחו והוא מדמה אל  
הקדו ואל הסוסים חרמ  
והוא סנה וקבא והוא כל  
וישת והוא אמר פק דנא את  
הארובה הזאת וקברוה  
כי בת מלך הוא וילכו כי  
לקברה ולאמצאו בה  
כי אס הגלגלת והרגלים  
וכפות חסוים וישבו ונעו  
לו והוא אמר דבר יהוה הוא  
אשר דבר ביד עבדו אלה

התשובה לאמר בחלק  
וזרע אלו וכלו קברו  
את בשר אוכל והוא  
נבלת אוכל כדמו על  
פני השדה בחלק חרעאל  
אשר לאמר והוא  
אוכל  
ולא אחאב שב עינים  
בשמרו וכתב יהוא ספרו  
וישלח שמרו אל שר  
וזרע אלה וקנים ואל  
האמנים אחאב לאמר  
ועתה כבא הספר הזה  
אלוכם ואתכם בני אדניכם  
ואתכם חרבו וחסוסים  
וער מבצר וחנשק כי  
וראותם הטוב והישר כי  
מבני אדניכם ושמעתם על  
כסא אביו והלחמו על  
בית אדניכם ויראו מאד  
מאד והוא מדו העה שני  
המלכים לא עמדו לפני  
ואך נעמר אנחנו ושלח  
אשר על חבית ואשר  
על העיר והוא קנטס חאמנים  
אליהו אמר עבדך  
אנחנו וכל אשר תאמר  
אלינו נעשה לאנמלך

והיתה קרי

ה

ט  
דאש  
כס

הו  
מל

ל

ו  
חס

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

וה

ה  
הו  
הז  
הח  
הט  
הי

ה  
הו  
הז  
הח  
הט  
הי

וכפית חסוים ודעלות וכפית והסד  
וד נעשה בי

השלוס ד דגם ויאמר מד השלוס ונדמו נבות  
כי כל הטובה כי דיע השלוס

נחזיקה ז וירכבו יהוא בית הנזמרמה אחיהו ויכל  
ובשנת אחאב יחוטבע הגז דכסוק אתחברי



לְכַדֵּם וְלִבְאוֹ לַעֲשׂוֹת וּבְחֹסֶם  
 וְעֵלֹת וְחַוּוֹא שְׁסֵלוֹ בְּחֹסֶם  
 שְׂמֵעֵם אִישׁ וְאִמְרָה אִישׁ  
 אֲשֶׁר מִלְטָמוֹהָ אֲנִישׁוֹם  
 אֲשֶׁר אֵנִי מְבִיא עֲלֵיכֶם  
 נְפֹשׁוֹתָיִם וְנַפְשׁוֹתָיִם וְהִיוּ כְּכֹל  
 לַעֲשׂוֹת הַחֵלְוָה וְיֹאמְרוּ  
 וְהָיָה לָרֵעִים וְלִשְׂלֹשׁוֹם  
 בְּאוֹ הַכּוֹס אִישׁ אֶל־עַמּוֹ  
 וְכִסֵּם לְפָחֵרְכֵם וְיִשְׁלְכוּ  
 חַרְצִיטוֹת וְחַרְצִיטוֹת וְיִלְכוּ  
 עַד עִיר בֵּית הַבַּעַל וְיִצְאוּ  
 אֶת־כֶּעֱבוֹת בֵּית הַבַּעַל  
 וְיִשְׁרָפוּהָ וְיִתְּנוּ אֶת־מִצְעֵת  
 הַבַּעַל וְיִתְּנוּ אֶת־בֵּית הַבַּעַל  
 וְיִשְׁמְחוּ לִמְחֵרָאוֹת עַד־  
 הַיּוֹם וְיִשְׁמְחוּ וְיֹאמְרוּ אֶת־  
 הַבַּעַל מִי־יִשְׂרָאֵל וְיִקְחֵטְאוּ  
 וְכִשֶּׁם כּוֹנֵנֵט אֲשֶׁר הִטְוֵא  
 אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָדָה וְהָיָה  
 מֵאֲחֵרֵיהֶם עַל־יְהוָה  
 אֲשֶׁר בֵּית אֱלֹהֵי אֲשֶׁר בָּרוּךְ  
 וְיֹאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ  
 וְיִשְׁמְחוּ וְיִתְּנוּ בְּעֵשׂוֹת  
 הַיְשׁוּרֵי עַמּוֹת כְּכֹל עֲשׂוֹת  
 הַיְשׁוּרֵי עַמּוֹת כְּכֹל עֲשׂוֹת  
 הַיְשׁוּרֵי עַמּוֹת כְּכֹל עֲשׂוֹת  
 הַיְשׁוּרֵי עַמּוֹת כְּכֹל עֲשׂוֹת

ז  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 מ  
 מא  
 מב  
 מג  
 מד  
 מה  
 מו  
 מז  
 מח  
 מט  
 נ  
 נא  
 נב  
 נג  
 נד  
 נה  
 נו  
 נז  
 נח  
 נט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פה  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

כִּסְאוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה אֱלֹהֵי אֲשֶׁר  
 לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי  
 יִשְׂרָאֵל כְּכֹל לִכְבוֹ לֹא־סָדָה  
 מֵעַל הַטְּאֹת וְרַבְעֵם אֲשֶׁר  
 הִחֲטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל  
 בְּמִיֹּס הַחֵם הַחֵלְוָה כִּי  
 לִקְצוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וְכִסֵּם  
 חֹזֵק כְּכֹל בְּיִשְׂרָאֵל  
 מִזְחֵרְהוֹ מִזְרַח תְּשַׁמֵּשׁ  
 אֶת־כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד וְהַגִּלְעָד  
 וְהַדְּבָרֵינוּ וְהַמְּנֹשׁוֹת מֵעַל  
 אֲשֶׁר עַל־כֵּחַ אֲנִינוּ וְהַגִּלְעָד  
 וְהַדְּבָרֵינוּ וְהַדְּבָרֵינוּ וְהָיָה  
 וְכֹל־אֲשֶׁר עָשׂוֹת וְכֹל־בְּנוֹתָיִם  
 הָלוֹא־הֵם בְּתוֹכֵם עַל־סֶפֶר  
 דְּבַר הַיָּמִים לְמִלְכֵי יִשְׂרָאֵל  
 וְיִשְׁכַּחוּ אֵם אֲבֹתָם כִּי  
 תִקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשִׁמְרוֹתָיִם  
 וְהָיָה בְּנוֹתָיִם תִּחְתְּמוּ וְהָיָה  
 אֲשֶׁר מִלְכֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל  
 עָשׂוֹת שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ  
 בְּשִׁמְחָה  
 וְעַתְלִיָּה אִם אֲחִינוּ וְרָאוּ  
 מִמֵּת בְּנֵי וְיִקְרָאוּ וְיִתְּנוּ  
 אֶת־לִיבְךָ הַמְּלִיכָה וְיִתְּנוּ  
 וְיִשְׁבְּעוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְיִתְּנוּ  
 אֲחוֹת אֲחֵינוּ אֶת־הָאֵשׁ  
 בְּאֲחֵינוּ וְיִתְּנוּ אֶת־מִתְּנוּ

הוֹמָתִים  
 ק  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 מ  
 מא  
 מב  
 מג  
 מד  
 מה  
 מו  
 מז  
 מח  
 מט  
 נ  
 נא  
 נב  
 נג  
 נד  
 נה  
 נו  
 נז  
 נח  
 נט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פה  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

כִּי־מִלְכֵי הַמְּנֹשׁוֹת אֹתוֹ  
 וְאֶת־מִצְרַיִם בְּחֵרֵם חֲטָאוֹת  
 וְיִסְתְּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי עֵת־לִי  
 וְלֹא־הָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ  
 וְהָיָה מִתְּחִלָּה שְׂשׁוֹמֵם  
 וְעַתְלִיָּה מִלְכֵי הַמְּנֹשׁוֹת  
 וְכִשֶּׁם הָיָה שְׂשׁוֹמֵם עַל־שׁוֹ  
 חֲזוֹר עַל־מִצְרַיִם שׁוֹמֵם  
 חֲמָאוֹת לְכָבוֹד וְלְרֵעִים  
 וְכִבְּאֵם אֱלֹהֵינוּ בֵּית יְהוָה  
 וְכִבְּרָת לָהֶם בְּלִיַּת וְיִשְׁבְּעוּ  
 אֹתוֹ בְּבֵית יְהוָה וְיִתְּנוּ אֹתוֹ  
 אֶת־כְּבוֹדֵנוּ וְיִתְּנוּ לָנוּ  
 יְהוָה הַדְּבָרֵינוּ אֲשֶׁר תִּעֲשֶׂה  
 הַשְּׂלֵשׁוֹת מִכֵּם בְּאוֹ  
 הַשְּׂלֵשׁוֹת וְיִשְׁמְחוּ מִשְׂמֵחַת  
 בֵּית הַמֶּלֶךְ וְיִתְּנוּ לָנוּ  
 בְּשִׁעַר סוּר וְיִתְּנוּ לָנוּ  
 בְּשִׁעַר אַחֵר חֲרָעִים  
 וְיִשְׁמְחוּ אֶת־מִשְׂמֵחַת  
 חֲבִית מִסְחָה וְיִתְּנוּ חֲבִיתוֹת  
 בְּכֵם כְּלֵי־יָצֵא וְיִתְּנוּ לָנוּ  
 אֶת־מִשְׂמֵחַת בֵּית יְהוָה  
 אֶת־מִלְכֵי וְיִתְּנוּ לָנוּ  
 חֲבִית מִסְחָה וְיִתְּנוּ לָנוּ  
 בְּיָדוֹ וְיִתְּנוּ אֶת־הַחֲבִיתוֹת  
 וְיִתְּנוּ אֶת־הַחֲבִיתוֹת

וְיִתְּנוּ לָנוּ חֲבִית מִסְחָה וְיִתְּנוּ לָנוּ חֲבִיתוֹת בְּכֵם כְּלֵי־יָצֵא וְיִתְּנוּ לָנוּ אֶת־מִשְׂמֵחַת בֵּית יְהוָה אֶת־מִלְכֵי וְיִתְּנוּ לָנוּ חֲבִית מִסְחָה וְיִתְּנוּ לָנוּ בְּיָדוֹ וְיִתְּנוּ אֶת־הַחֲבִיתוֹת וְיִתְּנוּ אֶת־הַחֲבִיתוֹת



בְּשֵׁשׁ מֵעֵת וַחֲזוּ בְּדָבָר בְּיָמֵינוּ  
עֲבָדוּ הִכְהוּ וּנְמַלְתוּ וְקִבְּרוּ  
אֶתְעַם אֲבֹתֵינוּ בְּעֵר דָּוִד  
וּמֶלֶךְ אֲמַצְיָה בְּעַתְחָתָנוּ

בְּשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה  
לְיוֹאָשׁ בְּדָאֲחֻזְיָה מֶלֶךְ  
וַחֲזוּ מֶלֶךְ יְהוֹאָחָז בְּדָ  
יְהוֹאָחָז וְיִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹ  
שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּעַשׂ  
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְהִלֵּךְ  
אַחֲרֵי חַטָּאת וְרַב־עַם בְּזַנְטֵי  
אֲשֶׁר הִחְטִיאוּ אֶתְיִשְׂרָאֵל  
לֹא־סָר מִפְּנֵיהֶם וַיַּחֲרֹב־אֱלֹהִים  
יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד  
חֹזַי מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּבְנוּ בְּדָ  
הַדָּבָר בּוֹחֹזַי כָּל הַיָּמִים  
וַיַּחֲלֵ וַיַּחֲאֲקוּ אֶתְפְּנֵי יְהוָה  
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵי יְהוָה מִרָצָח  
אֶתְלַחֲטָן יִשְׂרָאֵל בַּיַּד־חֲזַי  
אֲתָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּמָּט וַיְהוֶה  
לְיִשְׂרָאֵל מוֹשָׁע וַיִּצְאוּ  
מִתַּחַת יַד אֲרָם וַיִּשְׁבוּ בְּנֵי  
יִשְׂרָאֵל בְּאֶחְזֵי־הָעַם בְּתַמּוּל  
שֶׁל־שׁוֹם אֶךְ לֹא־סָרוּ  
מִחַטָּאת בְּיַד־רַב־עַם אֲשֶׁר  
הִחְטִיאוּ אֶתְיִשְׂרָאֵל בְּיַד  
הַדָּבָר וַגַּם תְּאַשְׁבֵּת עִמָּךְ

כָּל־עֲשׂוֹתֵי מֶלֶךְ אֲכָה וַתִּנְהוּ  
וַחֲזוּ קוֹבֵי אֶתְבֵּית סְחֻזְיָה לֹא  
וַחֲשָׁבוּ אֶתְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר  
וַתִּנּוּ אֶתְהַכְסֵף עַל־זָרִים לְתֵת  
לְעֲשׂוֹת מֶלֶךְ אֲכָה כִּי־בָאֲמֵנָה  
הֵם עֲשׂוּם בְּכֶסֶף אֲשֶׁם־כְּכֶסֶף  
חֻטָּאת לֹא־יִבָּא בֵּית־יְהוָה  
לְכַהֲנִים יְהוָה

אֲזַיֵּלָה חֹזַי מֶלֶךְ אֲרָם  
וַיִּלְחַס עַל־גַּת וַיִּלְכְּדֵהוּ וַיַּעַשׂ  
וַיִּשֶׁם חֹזַי לְפָנָיו לְעֵלוֹת  
עַל־רוּשָׁלַם וַיִּקַּח וַיַּחֲאֲשׂ  
מֶלֶךְ יְהוֹאָחָז אֶתְכָל־כֶּסֶף  
הַקֶּבֶד שׁוֹם אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ  
וְהוּשַׁפְטוּ וַיְהוֹרֵם וַאֲחֻזְיָהוּ  
אֲבֹתָנוּ מִלְּכֵי וַיְהוֹדֶהוּ אֶת  
קַדְשֵׁינוּ וְאֶתְכָל־הַזָּהָב  
הַנִּמְצָא בְּאֶצְרוֹת בֵּית־  
יְהוָה וּבֵית־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח  
לְחֹזַי מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעַל  
מֵעַל יְרוּשָׁלַם וַיַּחֲדֵר דַּבָּר  
וַיֹּאשׁוּכְלֵ אֲשֶׁר עָשָׂה  
הָלוֹא־הֵם בְּתַנְבּוּם עַל־סֶפֶד  
דַּבָּרוּ הַיָּמִים לְמֶלְכֵי יְהוֹדֶה  
וַיִּקְמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ  
קִישָׁר וַיִּבְנוּ אֶתְיוֹאָשׁ בֵּית־  
מֶלֶךְ אֲחֻזְיָה סֶלָא וַיִּנְבְּרֻ

לְכַדְק־חֲבִיתֵי תְּתַנְּחוּ וַיִּאֲתוּ  
הַכְּהֵנִים לְבַלְתֵי קַחַת כְּסֶף  
מֵאֶתְהָעַם וּלְבַלְתֵי חֹזֵק אֶת  
בְּדֶק חֲבִיתֵי וַיִּקַּח וַיַּחֲזִיר עַ  
הַכְּהֵן אֲרוֹן אֲחֵר וַיִּקְבַּח הָר  
בְּדָלְתוֹ וַתִּזְנוּ אֶתְוֹ אֵעַל  
הַמִּזְבֵּחַ כִּי־מָנוּ בְּבוֹאֲאוֹשׁ  
בֵּית־יְהוָה וַתִּנְשָׂמָה כִּי  
הַכְּהֵנִים שִׁמְרוּ הַכְּסֶף אֶת  
כָּל־הַכְּסֶף הַמִּבְּאֵ בֵּית־יְהוָה  
וַיַּחֲזִיקוּ אֹתָם בְּיַד־כְּסֶף  
בְּאֲרוֹן וַיַּעַל סֶפֶד הַמֶּלֶךְ  
וַיַּחֲזִיקוּ הַגְּדוֹל וַיַּעֲרוּ וַיִּמְנוּ  
אֶתְהַכְּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־  
יְהוָה וַתִּנּוּ אֶתְהַכְּסֶף  
הַמִּתְּכָן עַל־יַד עֲשׂוֹת־מֶלֶךְ אֲכָה  
הַפְּקָדִים בֵּית־יְהוָה כִּי  
וַיִּנְצִיאוּ הוּ לְחֹרֵשׁוֹ הָעַן  
וְלְבָנִים הָעֲשׂוּם בֵּית־יְהוָה  
וְלְגָדְרִים וְלְחֻצְבוֹ הָאֲבוֹן  
וְלְקִנְוֹת עֵצִים וַאֲבָנֵי מַחְצֵב  
לְחֹזֵק אֶתְכַדְק־בֵּית־יְהוָה  
וְלְכָל־אֲשֶׁר יִצְאֵ עַל־חֲבִית  
לְחֹזֵקָה אֶךְ לֹא־עָשָׂה  
בֵּית־יְהוָה סִפּוֹת כְּסֶף כִּי  
מִזְמָרוֹת מִזְבֵּחוֹת הַעֲצֵרוֹת  
כָּל־כְּלוֹ זָהָב וְכָל־כְּסֶף מִד  
הַכְּסֶף הַמִּבְּאֵ בֵּית־יְהוָה

וַיִּבְנוּ חֲזַי וַיִּקַּח וַחֲזוּ אֶתְשִׁמְשׁוֹ אֶתְחַמְמֵהָ  
וַיִּצְאֵ אֶסֶף כְּסֶף

וַיִּבְנוּ חֲזַי וַיִּקַּח וַחֲזוּ אֶתְשִׁמְשׁוֹ אֶתְחַמְמֵהָ  
וַיִּצְאֵ אֶסֶף כְּסֶף

וַיִּבְנוּ חֲזַי וַיִּקַּח וַחֲזוּ אֶתְשִׁמְשׁוֹ אֶתְחַמְמֵהָ  
וַיִּצְאֵ אֶסֶף כְּסֶף



ויהי מלך ישראל מלך  
אמץ ויהויהוואש מלך  
היהודים ויהויהוואש  
שנה היתה בלכו ועשרים  
ותשע שנה מלך ביהושלם  
ויהויהוואש עולו מן  
יהושלם והעשה יהושלם  
והיה קלא כדוד אבו  
כל אשר עשה יהוואש אבו  
עשה ויקתב כתובות לאסרו  
עוד העם מופתים ומקטרים  
בכחותיהם כי אשר חוקה  
הממלכה בירו ויקי את  
עבדיו הממנים אתה מלך  
אביו ואת בני הממנים לא  
הכית ככתוב בספר תורת  
משה אשר ענה יהודה  
לאמר לא זומתו אבות  
על בנים וכנים לא זומתו  
על אבות כי אם איש  
בחס או זכות הוא הנה  
את אדום בנה מלח  
עשרת אלפים ותפש את  
הסלע במלחמה ויקרא  
את שמה יקתאל עד היום  
הזה  
או שלא אמענו מלאמים  
אל יהוואש ביהוואש

ויהי מלך ישראל למך  
לכה נתראה פעם וישלח  
יהוואש מלך ישראל אל  
אמציהו מלך יהודה כי  
לאמר הנה אשר בלכנו  
שלח אלה ארו אשר  
בלכנו ולאמר תנה את  
בתך לבני לאשה ותעבד  
חית ישראל אשר בלכנו  
ותרמס את החיה הפה  
הכית את אדום ונישאך  
לבן הככלו ישב בביתך  
ולמך תתגרה כרעה כי  
ועלתה אתה ויהודה  
עמך וילא שמע אמציהו  
ויעל יהוואש מלך ישראל  
ויתר אופנים הוא ומציהו  
מלך יהודה בבית שמש  
אשר ליהודה וינגף ויהודה  
לפניו וישאלו ונסו איש  
לאת לו ואת אמציהו  
מלך יהודה ביהוואש בן  
אחזניהו תפש והואש כי  
מלך ישראל בבית שמש  
ובאו וירושלם ויפויץ  
בחונית וירושלם בשער  
אפרים עד שער הפנה  
ארבע מאות אמה וילקחו

את כל הקנה והכסף ואת  
כל הכלים הנמצאים  
בית יהודה ויבא צרות בית  
המלך ואת בני העובדים  
וישב שמה ויגה ויתר הפויץ  
יהוואש אשר עשה כי  
תגבורתו ואשר נלחם עם  
אמציהו מלך יהודה והלא  
חס כתיובים על ספר דברי  
הנמים למלך ישראל  
וישב יהוואש עם אביו  
ויקבר בשמרון עם מלכו  
וישראל ומלך ורכב עם  
בנות חתיו  
ויהוואש וצנהו בן יהואש  
מלך יהודה אחר מות  
יהואש ביהוואש מלך  
ישראל חמש עשרה שנה  
ויתר דברי אמציהו ויהודה  
חס כתיובים על ספר דברי  
הנמים למלך יהודה  
ויגשו עליו קשר כי  
בירושלם וינס לבושיה  
וישלחו אחריו לבושיה  
וימתהו שם וישאו אתו  
על סוסים ויקברו כי  
בירושלם עם אביו בעוד  
דור ויקחו כל עם יהודה

שמרון ב ומלך מלך ישראל וליך אתם ש  
וישב שמרון ב

יהואש בן בסף ומלוי נשא בו המלך ורקח והעבד ויתר דברי יהואש בן בסף והוא מלך ישראל וישב על כסאו  
ב בן וירושלם הנה ויגש צנות שנים וישב הוישר וימציח לאמיתות ב לבנות ישראל קדימה ומכונן



את אשר עליו יתן  
לפי הארץ וכל  
תבניתה והעל  
הגוים אשר שחת  
עיו ואת חוקיה  
אשר נתן לארץ  
ועל כל אשר על  
הנשע עליה וכל  
הספרים אשר  
ויעל בית ההוא  
והקצו להם יתקו  
ויתפלל ויקרא  
ויעבד ויהיו  
ישב הכרובים  
האלהים לבדך  
מעל כותלך  
עשית את העמים  
הארץ והטהורה  
ויעל פתוחה עיניו  
ויעל את עיניו  
שלח ויהיו  
והיה חוקים  
העם את ארץ  
אלהים בארץ  
העל כל אשר  
על עיניו ויעל  
ועל כל אשר

ללכה אל יושבי החוץ  
אל הים את כל  
אשר עליו מלך  
אדניו להקים  
וחל חבד כיום אשר  
החוק אל הים  
בעד השמים  
ובאר עבדו  
אלישע ענה  
ישעיהו כד  
אדני כס  
תרא מפני  
שמעת אשר  
מלך אשר  
בן וחו  
לארץ  
בארץ  
ומצא את  
על בנה  
מלכי ש  
מלך  
להקים את  
כל ארץ  
כד תאמר  
והיה אמר  
אל הים  
לארץ  
מלך אשר

וחוקי ארצות  
הן קדוה  
והחוק  
אלה הים  
מיד מלך  
חבת וארץ  
ספרים  
את שמו  
אלה  
את ארץ  
והיה  
וההויה  
דבר  
לאמר  
בוהל  
ישב  
העל  
בעדים  
והיה  
ויקרא  
בשן  
אדני  
והיה  
העל  
העל  
אלו  
על  
כד

עין  
ושל

אנו ואינו  
אתגלו

ועל  
ועל

כי אתה יהוה אלהים לבדך  
וישלה ישעיהו בן אמוץ  
אל חזקיהו לומר כה אמר יהוה  
אלהי ישראל אשר התפללת  
אלי אל סנחריב מלך אשור כי  
שמעתיו זה הדבר אשר דבר  
יהוה עליו בזה לך לעגה לך  
בתולת בתי ציון אחרך ראש  
הניעה בת דרוש שלם את מי חנפת  
וגדפת ועל מי חרומות קולי  
ותשא מרום עיניך על קדוש  
ישראל בני מלאכיך חנפת  
אדני ותאמר ברנב רכבו אני  
עליו מרום הרים ירדתי לבנו  
ואכדת קומת ארזי מכהור  
ישווא ואלו אח מליו קצה  
בר כמלו אני קרתי ושתי  
מי סודים ואחר בכת פעמי  
כלי ארזי עזר ואל אשמעת  
למנו אתה עשית למינו  
קדם ויצרתי עתה חביאתי  
ותהי לחינות גלים נעים ערום  
בצרותי ושבוחו קצרו נד  
חתובי שוהו עשב שדה  
ורב קדושא חצרו גנית ושופח  
לפני קמיה ושבתה וצאתך  
ובאך גר עתו ואת התרננה את  
יעו התרננה אלו שאנך עדה

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100  
101  
102  
103  
104  
105  
106  
107  
108  
109  
110  
111  
112  
113  
114  
115  
116  
117  
118  
119  
120  
121  
122  
123  
124  
125  
126  
127  
128  
129  
130  
131  
132  
133  
134  
135  
136  
137  
138  
139  
140  
141  
142  
143  
144  
145  
146  
147  
148  
149  
150  
151  
152  
153  
154  
155  
156  
157  
158  
159  
160  
161  
162  
163  
164  
165  
166  
167  
168  
169  
170  
171  
172  
173  
174  
175  
176  
177  
178  
179  
180  
181  
182  
183  
184  
185  
186  
187  
188  
189  
190  
191  
192  
193  
194  
195  
196  
197  
198  
199  
200  
201  
202  
203  
204  
205  
206  
207  
208  
209  
210  
211  
212  
213  
214  
215  
216  
217  
218  
219  
220  
221  
222  
223  
224  
225  
226  
227  
228  
229  
230  
231  
232  
233  
234  
235  
236  
237  
238  
239  
240  
241  
242  
243  
244  
245  
246  
247  
248  
249  
250  
251  
252  
253  
254  
255  
256  
257  
258  
259  
260  
261  
262  
263  
264  
265  
266  
267  
268  
269  
270  
271  
272  
273  
274  
275  
276  
277  
278  
279  
280  
281  
282  
283  
284  
285  
286  
287  
288  
289  
290  
291  
292  
293  
294  
295  
296  
297  
298  
299  
300  
301  
302  
303  
304  
305  
306  
307  
308  
309  
310  
311  
312  
313  
314  
315  
316  
317  
318  
319  
320  
321  
322  
323  
324  
325  
326  
327  
328  
329  
330  
331  
332  
333  
334  
335  
336  
337  
338  
339  
340  
341  
342  
343  
344  
345  
346  
347  
348  
349  
350  
351  
352  
353  
354  
355  
356  
357  
358  
359  
360  
361  
362  
363  
364  
365  
366  
367  
368  
369  
370  
371  
372  
373  
374  
375  
376  
377  
378  
379  
380  
381  
382  
383  
384  
385  
386  
387  
388  
389  
390  
391  
392  
393  
394  
395  
396  
397  
398  
399  
400  
401  
402  
403  
404  
405  
406  
407  
408  
409  
410  
411  
412  
413  
414  
415  
416  
417  
418  
419  
420  
421  
422  
423  
424  
425  
426  
427  
428  
429  
430  
431  
432  
433  
434  
435  
436  
437  
438  
439  
440  
441  
442  
443  
444  
445  
446  
447  
448  
449  
450  
451  
452  
453  
454  
455  
456  
457  
458  
459  
460  
461  
462  
463  
464  
465  
466  
467  
468  
469  
470  
471  
472  
473  
474  
475  
476  
477  
478  
479  
480  
481  
482  
483  
484  
485  
486  
487  
488  
489  
490  
491  
492  
493  
494  
495  
496  
497  
498  
499  
500  
501  
502  
503  
504  
505  
506  
507  
508  
509  
510  
511  
512  
513  
514  
515  
516  
517  
518  
519  
520  
521  
522  
523  
524  
525  
526  
527  
528  
529  
530  
531  
532  
533  
534  
535  
536  
537  
538  
539  
540  
541  
542  
543  
544  
545  
546  
547  
548  
549  
550  
551  
552  
553  
554  
555  
556  
557  
558  
559  
560  
561  
562  
563  
564  
565  
566  
567  
568  
569  
570  
571  
572  
573  
574  
575  
576  
577  
578  
579  
580  
581  
582  
583  
584  
585  
586  
587  
588  
589  
590  
591  
592  
593  
594  
595  
596  
597  
598  
599  
600  
601  
602  
603  
604  
605  
606  
607  
608  
609  
610  
611  
612  
613  
614  
615  
616  
617  
618  
619  
620  
621  
622  
623  
624  
625  
626  
627  
628  
629  
630  
631  
632  
633  
634  
635  
636  
637  
638  
639  
640  
641  
642  
643  
644  
645  
646  
647  
648  
649  
650  
651  
652  
653  
654  
655  
656  
657  
658  
659  
660  
661  
662  
663  
664  
665  
666  
667  
668  
669  
670  
671  
672  
673  
674  
675  
676  
677  
678  
679  
680  
681  
682  
683  
684  
685  
686  
687  
688  
689  
690  
691  
692  
693  
694  
695  
696  
697  
698  
699  
700  
701  
702  
703  
704  
705  
706  
707  
708  
709  
710  
711  
712  
713  
714  
715  
716  
717  
718  
719  
720  
721  
722  
723  
724  
725  
726  
727  
728  
729  
730  
731  
732  
733  
734  
735  
736  
737  
738  
739  
740  
741  
742  
743  
744  
745  
746  
747  
748  
749  
750  
751  
752  
753  
754  
755  
756  
757  
758  
759  
760  
761  
762  
763  
764  
765  
766  
767  
768  
769  
770  
771  
772  
773  
774  
775  
776  
777  
778  
779  
780  
781  
782  
783  
784  
785  
786  
787  
788  
789  
790  
791  
792  
793  
794  
795  
796  
797  
798  
799  
800  
801  
802  
803  
804  
805  
806  
807  
808  
809  
810  
811  
812  
813  
814  
815  
816  
817  
818  
819  
820  
821  
822  
823  
824  
825  
826  
827  
828  
829  
830  
831  
832  
833  
834  
835  
836  
837  
838  
839  
840  
841  
842  
843  
844  
845  
846  
847  
848  
849  
850  
851  
852  
853  
854  
855  
856  
857  
858  
859  
860  
861  
862  
863  
864  
865  
866  
867  
868  
869  
870  
871  
872  
873  
874  
875  
876  
877  
878  
879  
880  
881  
882  
883  
884  
885  
886  
887  
888  
889  
890  
891  
892  
893  
894  
895  
896  
897  
898  
899  
900  
901  
902  
903  
904  
905  
906  
907  
908  
909  
910  
911  
912  
913  
914  
915  
916  
917  
918  
919  
920  
921  
922  
923  
924  
925  
926  
927  
928  
929  
930  
931  
932  
933  
934  
935  
936  
937  
938  
939  
940  
941  
942  
943  
944  
945  
946  
947  
948  
949  
950  
951  
952  
953  
954  
955  
956  
957  
958  
959  
960  
961  
962  
963  
964  
965  
966  
967  
968  
969  
970  
971  
972  
973  
974  
975  
976  
977  
978  
979  
980  
981  
982  
983  
984  
985  
986  
987  
988  
989  
990  
991  
992  
993  
994  
995  
996  
997  
998  
999  
1000

באזני ושמותי חחו באפקי  
ומתעב שפתך והשבתך  
בדרך אשר באת בה וזה לך  
האות אכול השנה ספוח  
ובשנה השנית סחוש ובשנה  
השלישית זרעו וקצרו כי  
ונטעו כרמים ואכלו פריהם  
ונספה פלוטת בית יהודה  
חנשארה שרש למטה כי  
ועשה פרו למעלה כי כי  
מידו שלם תצא שארות  
ופלוטה מחר ציון קנאת  
יהוה תעשה זאת  
לכו כה אמר יהוה  
אל מלך אשור לא יבא  
אל העיר הזאת ולא יורה  
שם חץ ולא יקדמנה מגו  
ולא ישפך עליה סלה  
בדרך אשר יבא בה נשכ  
ואל העיר הזאת לא יבא  
נאס יהודה וננותי אל העיר  
הזאת לחושועה למעט  
ולמעט הודי עבדי ויהי  
בלילה ההוא ויצא מלאך  
יהוה ונקל במחנה אשור כי  
מאה שמונים וחמשה אלף  
וישבימו בכקר והנה כלם  
פגרים מתים ויסע וילך

חצו  
קרי

וישב סנחריב מלך אשור  
וישב בנינו ויהי הוא משתחוה  
בית נסדק אלהיו ואדרב לה  
וישראצר חכהו בחרב כי  
והמה נמלטו ארץ אררט  
וימלך אסרחדו בנו תחתיו  
בנימים תהם חלה חזקיהו  
למות ויבא אלו ישעיהו בן  
אמוץ הנביא ויאמר אלו  
כה אמר יהוה צו לביתך  
מת אתה ולא תחיה ונסכ  
את פניו אל הקור ויתפלל  
אלו יהוה לאמר אנה יהוה  
זכרנא את אשר קתה לכת  
לפניך באמת וכלבב שלם  
והטוב בעיניך עשית ויבך  
חזקיהו בכי גדול  
ויהי ישעיהו לא  
יצא העיר התיבנה ודבר  
יהוה היה אלו לאמר שוב  
ואמרת אל חזקיהו נגד  
עמו כה אמר יהוה אלו  
דוד אכיר שמעתי את  
תפלתך ראתי את דמעתיך  
חננך רפאל ביום השלישי  
תעלה בית יהוה והספת  
על זמיר חמש עשרה שנה

בני  
קרי

א  
כ

ודוספתי ג' מל וחד חס על ימיר ויאני תמי  
יאחל הגלותי וגלתי ב מלוע

הדומות ג' ועלמי וחזקיהו החימות ימיר צמיר  
דישעיו החימות כר

ועלמי חזקיהו החימות נטשו לא יקום





יהיה אשר אספו שמרו הספ  
מאת העם ונתנו עליו עשו  
המלאכה המפקדים כבית  
יהיה ונתנו אתו לעשות המלאכה  
אשר כבית יהנה לחוק ל  
ברק הבית לחרשים ולבנים  
ולגוררים ולקנות עינים ואבני  
מחצב לחוק את הבית אקרא  
והשב אתם הכסף הנתן על  
יהם כי באמונה הם עשום  
ואמר חלקו חיו חכיו הגדול  
על שפן הספר ספר התורה  
מצאתי בבית יהוה ונתן לי  
חלקיה את הספר אל שפן  
וקרא אהו ובא שפן הספר אל  
המלך וישב את המלך דבר  
והאמר התיכו עבדיך את  
הכסף הנמצא בבית ונתנו  
עליו עשו המלאכה המפקדים  
בית יהוה ואל שפן הספר  
לפך להאמר ספר נתן לו  
חלקיה חכיו וקרא אהו שפן  
לפני המלך והיו בשמחה  
את דברו ספר התורה וקרא  
את בניו ויעז המלך את  
חלקיה חכיו ואת אחיו קטן  
בו שפן ואת עבדו בונמיה  
ואת שפן הספר ואת עשור

עבד המלך לאמר לנו דרשו  
את יהוה בעצוב ובעה העם  
ובער כל יהודה על דברו  
הספר הנמצא היה כגדולה  
חמת יהוה אשר הוא נצתה  
בני על אשר לא שמעו אבותינו  
על דברי הספר הזה לעשות  
בכל חבתו עליו ואלו כי  
הלך קהו ויהו אהו אהוים כי  
ועבדו ושפן ועשנה אל  
חלפה הנביאה אשת שלם  
בנתקה בו לחס שמר  
הבנדים והיו אשבת כוח שלם  
במשנה ודברו אלוה ותאמר  
אלוהס ככה אמר יהוה אלוה  
ישקאל אמרו לאיש אשר  
שלח אתכם אלוה ככה אמר  
יהוה הנני מבואר עה אל  
המקום הזה ועל ושבתי את  
כל דברי הספר אשר קראי  
מלך יהודה תחת אשר עבדו  
וקטרו לאלהים אחרים  
למען הכעסנו בכל מעשה  
יהוהס ונצתה חמתו במקום  
הזה ולאתכבה ואלמלה  
יהודה השלח אתכם להרש  
את יהוה כהתאמר ואלוה  
אמר יהוה אלוהי ישראל

הדברים אשר שמעתו ועז  
רף לבבך ותפני עמפני יהוה  
בשמעך אשר דברתי על  
המקום הזה ועל שבו לחיות  
לשמח ולקללה ותקרא  
את בניו ותכפה לפני וגם  
אנכי שמעתי ונאס יהוה לנו  
הנני אספך על אבתוך ק  
ונאספת אל קברתוך בשלום  
ולאתראינה עונך בכל  
הרעה אשר אני מבואר על  
המקום הזה וישבו את  
המלך דברו וישלח המלך  
ונאספו אלו כל זקני יהודה  
וורו שלם ויעל המלך בית  
יהוה וכל אוש יהודה וכל  
ישבי יהודה שלם אתו והכתום  
והנביאים וכל העם למקטן  
ועד גדול ויקרא באניהם  
את כל דברי ספר הדברות  
הנמצא בבית יהוה ויעמד  
המלך על העמוד וכתת את  
הדברות לפני יהוה ללכת  
אחר יהוה ולשמר מצוותו  
ואת ערותו ואת חקותו בכל  
לב ובכל נפש לתקום את  
דברו הדברות היות הכתבים  
על הספר הנהו ועמד כל

על אבתוך כי כאשר שש לנו הנני אספך

מבית מבידו כי עבדו ואלים שלם שנים  
שאלו לשינוי ואפנה ואלים הדברים

הנני ואתו עליו ויהוה ונתנו

הכלהים וישיבה ואלה המעשים אלה שם  
הכלהים

אל מנח ב אך לא יעלה ואלה המעשים אלה שם  
ב פסוק דמיו וגם את המעשה ויעשה פילגש בגבע

פסוק דמיו וגם את המעשה ויעשה פילגש בגבע  
וגם את המעשה ויעשה פילגש בגבע

103

העם בפריתו ויעה הלכה את  
 חלקיהם הנהוהו ואלה  
 כחם חמשה ואת שמרי  
 חסר להו עי אמה וכל יהוה  
 את כל חבלים העשום  
 ליעל ול אשר הולל עמ  
 השמי קו שלום מהו  
 לו שלום בשלמות קדוה  
 ונשא את עפרם בית אל  
 והשבות את הכמרים אשר  
 נתנו מלכו יהודה חקטר  
 במות בעיה יהודה ומטב  
 ויהי עמם ואת חמקטרים  
 ליעל לשמש ולגיהו  
 ולמולותו כל עבא השמים  
 ויהי אתה אשר מכלת  
 והוה מהו ליהו שלום אל  
 ויהי קדוה וישוף אתה  
 ביהו קדוה ויהי עפר  
 וישלך את עפרה על קבר  
 בני העם והתן את בית  
 הקדשים אשר בבית יהוה  
 אשר הנשים ארנות שם  
 כתיב ל אשר הויבא את  
 כל הכותנים מערי יהודה  
 ויטמא את הבמות אשר קטר  
 שמה הכותנים מגביע שביאר  
 שבע ועתן את המטה שערים

אשר פתח שעריהו שער  
 העיר אשר על שמי אול אשר  
 בשער העיר אך לא יעלה  
 הבמות אל מנח והוה בחי שלום  
 כי אם אכלו מצות פתח אחיהם  
 וטמא את החתפת אשר בגבע  
 הנם לבלתי לה עביר איש  
 את בעו ואת בניו באש ללה  
 וישבת את הסנסים אשר מנו  
 מלכי יהודה לשמש מנבא  
 בית יהוה אל לשבת עתו מלה  
 הסרים אשר בפרוהו ואת  
 מרבבות השמש שרף באש  
 ואת המצבות אשר על  
 הג עליות אחו אשר עשו  
 יהודה ואת המצבות אשר  
 עשה מנשה בשתי הערות  
 בית יהוה נתן המלך ויהי  
 משסוד שלך את עמם אל  
 נחלק קדוה את הבמות אשר  
 על פני יהוה שלום אשר מינו  
 להקח משנות אשר בניה  
 שלמה מלך יהודה לעשות  
 שקץ עיניו ולבמש שקן  
 מוצבו למלכס תגבת בני  
 עמון וטמא חמלה ושב  
 את המצבות וכת את  
 האשרים ומלאת את מקובם

עצמות אדם וגם את המנח  
 אשר בבית אל הבמה אשר  
 עשה ורבעים בונבט אשר  
 החטוא את ישראל וגם את  
 המנח הוה ואת הבמה  
 נתן וישוף את הבמה חדיק  
 לעפר ושרף אשר היה וסו  
 ואל שפדוה ואלאת הקברות  
 אשר שם ביהוה ושלח ויקח  
 את העצמות מן הקברות  
 וישוף על המנח ויטמא את  
 כדבה יהוה אשר קרא איש  
 האלהים אשר קרא את  
 הדברים קא לה ויאמר  
 העיותו אשר אגורא  
 ויאמר לו אליו אנש העות  
 הקבר אשר אלהים אשר  
 באמיהו ויהי ויקרא את  
 הדברים קא לה אשר עשית  
 על המנח בית אל ויאמר  
 העיותו אשר אגורא  
 וימלכו עצמותו את עצמות  
 הנביא אשר בא משמרה וגם  
 את כל בני הבמות אשר בעי  
 שפדוה אשר עשו מלמי ושרף  
 לזכר עסודי אשר הוה עש  
 לזכר בני המעשים אשר  
 עשה בבית אל והנח את

והבמות ר' מל מנכח פרעה ואת מרכבות  
השמש שמה המות לא ויעני

לעפר ג עד אשר דן ויהי לעפר חדיק לעפר  
וישבות ב את המנח ואת מלכותו

כל המעשים ב אשר עשו וישרף  
ואשר עשה בבית אל

פהני הבמות אשר שם על  
 המזבחות וישוף את עצמות  
 אדם על יתסו שבירושלם  
 ויעזב לך את כל העם  
 לאמר עשו פסח ליהוה  
 אלהיכם ככתוב על ספר הברית  
 הזה כי לאנעשה כפסח  
 הזה מימיה שפטוים אשר  
 שפטו את ישראל וכל  
 ימיו מלכו ישראל ומלכו  
 יהודה כי אם בשמנה  
 עשרה שנה למלך ואשיו  
 נעשה הפסח הזה ליהוה  
 בירושלם וגם את האבות  
 ואת היה ענין ואת התרפים  
 ואת הגללים ואת כל השקצים  
 אשר נראו בארץ יהודה  
 ובירושלם בער ואשיו  
 למען קיים את דברי התורה  
 הזנובים על הספר אשר מצא  
 חלקי יהוה חכמה ביהוה  
 וכמהו לאהיה לפניו מלך  
 אשר שב אל יהוה בכל לבו  
 ובכל נפשו ובכל מאונו בכל  
 תורת משה ונאחזו לאקם  
 ככהו אך לאשבי יהוה מחוץ  
 אפו חגרו לאשר חרה אפו  
 ביהודה על כל העמים

אשר הכעיסו מנשה ויאמר  
 יהוה גם את יהודה אסור  
 מעל פני כאשר הסרת את  
 ישראל ומאסתי את העוד  
 היא אשר בחרתי את  
 ירושלם ואת הבית אשר  
 אמרתי יהיה שמי שם  
 ויתרדברו אשיו וכל  
 אשר עשה הלאהם כתובים  
 על ספר דברי הימים למלמי  
 יהודה בומיו על הפרעה  
 נכה מלך מצרים על מלך  
 אשר על נהר פרתי וילך  
 המלך ואשיו לקראתו  
 ומיתחוב מעדו כראתו אתו  
 ורכבו עבדיו מת ממדו  
 ויבאהו ירושלם ויקברוהו  
 בקברתו ויקח עם הארץ  
 את יהוה אתו בירושלם  
 ומשחו אתו ומלכו אתו  
 תחת אביו  
 בועשרים ושלש שנה  
 יהואחז במלכו של שק  
 חדשים מלך בירושלם ושם  
 אמן חמוטל בת ירמיהו  
 מלכנה ועש הרע בעיני  
 יהוה בכל אשר עשו אנתו  
 ומאסרהו פרעה נכה ברכה

בארץ חמת כמלך בירושלם  
 ויתו עניש על הארץ מאה  
 כפר כסף וכפר זהב ומלך  
 פרעה נכה את אלוקים בן  
 ואשיו תחת ואשיו אביו  
 ויסב את שמו ויהוויקיס ואת  
 יהואחז לקח ונבא מצרים וימת  
 שם והכסף והזהב נתו ויהוויקיס  
 לפרעה אך העריק את הארץ  
 לתת את הכסף על פופרעה  
 איש כערכו נגש את הכסף  
 ואת חוב את עם הארץ  
 לתת לפרעה נכה  
 בועשרים וסמ שנה  
 יהוויקיס במלכו ואת  
 עשרה שנה מלך בירושלם  
 ושם אמן ובידה בת פריה  
 מזדומה ועש הרע בעיני  
 יהוה בכל אשר עשו אנתו  
 בממו עלה נכבד נאצר מלך  
 בכל וחי לו יהוויקיס עני  
 שלש שנים וישבו ממדו  
 וישלח יהוה בו את גדוהו  
 כשדים ואת גדוהו אלסו את  
 גדוהו אבן ואת גדוהו בני עמו  
 וישלחם במחודיה להאביו נכדו  
 יהוה אשר דבר בך עבדך  
 הנביאים אשר עלפי יהוה

44  
 45  
 46  
 47  
 48  
 49  
 50  
 51  
 52  
 53  
 54  
 55  
 56  
 57  
 58  
 59  
 60

חמטל בתי יהוה מלכה  
 ויעשה הרע בעני יהוה בכל  
 אשר עשה יהוה קום כיו  
 על אף יהוה היתה בירו שלם  
 וביהודה ערה שלכו אתם  
 מעל פניו ומרר עד קיוחו  
 במלך בכל  
 ויהי בשנת התשועות  
 למלכו בחדש השני  
 בעשור לחדש באנבנדאצו  
 מלך בכל הוא וכל חילו על  
 ורו שלם ויחזע עליה ויבנו עליה  
 דוק סביב ותבא העיר במצור  
 עד עשתי עשרה שנה  
 למלך עד קיוחו בתשעה  
 לחי שוי חוק קרעב בעיר  
 ולא היה להם לעס הארץ  
 ותבקעה עיר וכל אנשו  
 המלכה חלה לרך  
 שערבו החמתים אשר  
 עלגו המלך ובשדיוס על  
 העיר סביב וילך הרך  
 הערבה וירדו חורב שחם  
 אחר המלך וישגו אתו  
 בערבות ירחו וכל חילו נפע  
 מעליו ויתפשו את המלך  
 ויעלו אתו אל מלך בכל  
 רבלתה וירדו אתו משפט

ושריו וסריו וקח אתו  
 מלך בכל בשנת שמנה  
 למלכו ויוצא משם את כל  
 אוצרות בית יהוה ואוצרות  
 בית המלך וקצץ את כל  
 כלי הזהב אשר עשה לו  
 שלמה מלך ישראל בחיכל  
 יהוה באשר דבר יהוה  
 והגלה את כל ירו שלם ואת  
 כל השליוס ואת כל גבורי  
 החיל עשרה אלפים גולה  
 וכל החרשוה מסגר לא  
 נשאר זולת הלת עסה ארץ  
 ויגל את יהוה ויבין בכלה ואת  
 אס המלך ואת נשיו חמנך  
 ואת סריו ואת אולו  
 הארץ חילך גולה לו  
 מירו שלם בכלה ואת כל  
 אנשו החיל שבעת אלפים  
 והחרשוה מסגר אלף הכל  
 גבורים עשו מלחמה לו  
 וביאס מלך בכל גולה  
 בכלה וימלך מלך בכל את  
 מתניה דרו תחתו ויסב  
 את שמו עד קיוחו  
 בו עשרים ואחת שנה עד קיוחו  
 במלכו ואת עשרה שנה  
 מלך בירו שלם וישם אמו

היתה ביהודה להקיר מעל  
 פניו בחטאת מנשה בכל  
 אשר עשה וגם דהנקא אשר  
 שפך וקמל את ירו שלם  
 נקול לא אכה יהוה לסלח  
 ויתר דברו יהוה וקום וכל אשר  
 עשה הלא הם פתנכים על  
 ספר דברי חיימים למלכו  
 יהוה יהוה שכן ביהוה קום עם  
 אבתו וימלך יהוה ויבין בנו  
 תחתיו וילך אה קור עוד מלך  
 מצרים לצאת מארצו כו  
 לקח מלך בכל מנחל מצרים  
 עד נהר פרות כל אשר היתה  
 למלך מצרים  
 בושמנה עשרה שנה יהוה ויבין  
 במלכו וישלשה חדשים מלך  
 בירו שלם וישם אמו נח שתא  
 בת אלנתו מירו שלם ויעש  
 הרע בעני יהוה בכל אשר  
 עשה אכיו בעת ההוא עלה  
 עבדו נבכדנאצר מלך בכל  
 וירושלם ותבא העיר במצור  
 ויבא נבכדנאצר מלך בכל  
 עלה עירו עבדיו צרים עליה  
 ויצא יהוה ויבין מלך יהודה על  
 מלך בכל הוא ואמו עבדו

ג

ד

ה

ו

חמטל

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

על מלך ט בימיו עלה ויילך אתם דמלכו ויצא יהוה ויבין ונשאת המלכה ויהי כמלאת בן א' ב' שא קיעה בלשענך  
 ויער כחו ולבבו ובעיניו חמטל ה' ודויה וקן מנעה פרעה אלמקים עד קיוחו נ

דם הנקי ב י בערת דם הנקי וגם דם הנקי זעל  
 דם הנקי לטפן



שנא את נפש הטהורה על ארץ  
ולא תתן נשוא אופור שנים בפינם  
אנשים ענינים מנסים ביה  
תפקידה אנכי שבע עיניך תתן  
כל אור הציבור וזוהו סוד הרוח  
מעל לבנת מנוגד ענין הדלור  
הדע עברה הויתב הדשו  
משפט אשרו חמיץ שפסו  
יתוס ריבוי אלמנה  
לבוטא אנכי יאמר יתנה  
אסתי ויקטאיכס כשנית  
כשל קליבניו אסתי ויאמי  
כתולע ככעמריו יהו אסתי ויאמי  
ושם עתס טובה הארץ כי  
תאכלו את המאכל ופירותם  
חרב תאכלו כפי יחיה וקבר

ל  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

איכה חיתה לזונה קרבה  
נאמנה מלאתי משפט צדיק  
וליוזבה וענתה מצריו  
בספק תנה לסוגים סכאך  
מהול במים שקך סודות  
וחברו גנבים כלאהך שחך  
והדף של גניס נתוס לאשפט  
ורוב אלמנה לאבי אלוהים  
לבו נאם האדון יתנה  
צבאות אבירי ישראל  
אנחם מצריו ואקדמיה

ל  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

שנה לך יתחננוך יתחנה  
בשנים עשרה שבע שנים  
ושבעה יתחננוך יתחנה  
מרוחלך בכל בשנת מלך  
אתראש ויתחננוך יתחנה  
מבית כל ארץ ארץ טבות  
וינתן אתכם או מעל כסא  
חמלבים ואשר אתו בכפל  
ושנה את בני כל ארץ  
לחס תמידי לפעו כל וני  
חמו ואר חתו אריות תמיד  
נתנה לו מאת הקלך ובר  
וס במו כל וני חמו

סנוס הפסוקים שלספר  
אלף וחמש מאות ושלשים  
וששה :

ל  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

חור וש עתו כולו אשר  
תזה על חורה ויהו שלם  
בני עתה ויתס אחו וחקיה  
מלכי יהודה אפי עי שמים  
והאוני ארץ כי יהיה דבר  
בניס גרית ורוחמת וחס  
פשע בנה עשוק קנהו  
וחביר אביס בעלי ישראל  
לא חיע עמי לא התכונתי  
עיו חטא עם ככד עוזר  
מדיניס בניס משחיתים עני  
אתי חוה נאני אתקדו ש

מחט ל וחכי מעדו מוטה עז הדמה מנף דול מני  
ויאש איז מחטם בישורי וניו מחטם בישורי

משאל ערו אחר עלימת  
תבו ערו תוספי סרה כל  
ראש לולי וכל לבב הוי  
ככמדד ועוד אש אודכו  
מתס פני ערו סרה ומכה טריה  
לא אורול אחכישו ולא דכנה  
בשמו ארעכם שממה  
עריכס שרפות אש ארבתס  
לניכס יורס אכלס אתה  
ושמכה כמה פכתי יורס  
ונותקה בור עניו כסכה ככניס  
כמלונה כמקשה בעור  
נעירה ללו יהוד צבאת  
חותר לני שרור כמעט  
כסרס חיעו לעמיה רמיו

שמע דבר יתוק קציע סרס  
האוני תורת אלו עס עמיה  
למה לרוב כחכסו אמר חנה  
שב עתו עלות אלוס וחלב  
מריאס ורס פריס וכבשים  
ועתודיס לא חפעתי כי תבאו  
לראות פני מית קש ואת  
מידכס רמת חניו לא תוספי  
הביא כעת שור אקטרת  
הו עכה הוי אלו קד שושפת  
קדא מכור לא אובל אינו  
וענה חדי שיש וני עיונס

לראונג ב בעלתי לראונג ככוי כל ישראל כיתונור  
ורדף ב וכשלוניש באחו כל ארס שחז אפרים

ל  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ל  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ואשיבה ידו עלי ואת צדק פכד  
 סיגן ואסירה כל בני לוי  
 ואשיבה שפטין כבד אשנה  
 ויעצד ככתחלה אחרי כן  
 יקרא לך עיר הצדק קרויה  
 נאמנה ציון כמ שפט תפדה  
 ושביה בצדק הו שבר פשעם  
 וחטאים יחדו עיב ויהוה  
 וכל בניו בשומא לים אשר  
 חמדתם ותחפרו בה צנות  
 אשר בחרתם ביה יהוה באלה  
 נבלת על הוכנה אשר ביום  
 אולתה ויהיה חסו לנעת  
 ופעלו לעצו ובערו שניהם  
 יחדו ואז מכבה  
 הדבר אשר חוה ושעיהו  
 אמוץ על יחודה וירושלם  
 והיה באחרית הימים נבון  
 יהיה הרב בית יהוה בראש  
 החרים ונשא מבצעת ונהרו  
 אליו כל הגוים ודלבו עמים  
 רבים ואמר ל בני ונעלה  
 אלה יהוה אל בית אלה  
 יעקבו וילנו מדרביו ונבנה  
 בארחתו כמ ציון תצא י  
 תורה ודבר יהוה מירושלם  
 ושפט ביו הגוים והוכת לעמים  
 רבים וכתתו חרבותם לאתום

וחניתו יחסל מומות לא  
 ישאגו אלנו הרבול אד  
 ולמדו עז מלחמה  
 בית יעקב כל כוונלכה באור  
 יהוה כי נטשתה עמל בית  
 יעקב כי מלאו מקדס ועונם  
 כפל שתים וכל די נכרים  
 ושפיקו ותמלא ארצו נספ  
 וזה בואו קצה לא צרתיו  
 ותמלא ארצו סוסים ואז  
 קצה למר ככתיו ותמלא  
 ארצו אלולים למעשה ירו  
 ושתחול אשר עשו אצבעתו  
 וישח אדם וישפל איש  
 ואל תשאל חס בוא בצור  
 והטמו בעפר מפעל פחד יהוה  
 ומה דרגאנו עיני גבהות  
 אדם שפלו ושחרום אנשים  
 ונשגב יהוה לבדו ביום  
 ה הוא  
 ביום ליהוה צבאות על כל  
 גא הורס ועל כל נשא  
 וישפלו על כל ארצו ודלבו  
 הרמים והנשאנס ועל כל  
 אלוני חבשו ועל כל החרים  
 הרמים ועל כל הגבעות  
 הנשאאות ועל כל מגדלי  
 גבהו על כל חומה בצורה

ועל כל אניות תר שישועל  
 כל שכנות חמדה וישח  
 גבהות האדם וישפל כוס  
 אנשים ונשגב יהוה לבדו  
 ביום ההוא אלה אלולים כלול  
 יחלקו ובאוב במ ערות צרים  
 ובמחלות עפר מפעל פחד  
 יהוה ומה דרגאנו בקומנו  
 לערץ הארץ ביום ההוא  
 ושלף האדם את אלולו  
 כספון את אלולו וזהו  
 אשר עשולו לה שתחיות  
 להפר פרות ולעט לפוס לטא  
 בנקרות הצרים ובס עפר  
 הסלעים מפעל פחד יהוה  
 ומה דרגאנו בקומנו לערץ  
 הארץ חרלו לנס מזה אדם  
 אשר נשמה באפו כבמה  
 נחשב הוא  
 כיהנה האדון יהוה צבאות  
 מסור מירושלם ומי חודה  
 משעו ומשענה כל משעו  
 לחס וכל משעו מים גבור  
 ואיש מלחמה שופט ונביא  
 וקסם ויקו שר חמשים ונשא  
 פנים ויקעץ וחכם חרשים  
 ונבון לחש ונתתו נערים  
 שריחם ותעלו לים ימי שדו

יחולף ד' וחס והאלילים כלול בבקר נחצו  
 דוח על פני יחולף אם יחולף ויסגר

יהוה י' ומשה הוה וחס משה לא וכל העם ומייד נבון ויפסל שני עזא אלה יגדל ויעל מבצעת שלחו  
 יד במראות אלהו ונחלכו ונחידו והביאו נים שלה אודך ער טופח וכל אל הר הכרמל רבנותיו

בסווגיש העס איש באוש י  
 ואיש ברעחו ורדיכו הועל  
 ביקו והנקלה פנכך מיתפש  
 איש באחו בית אבו שמלה  
 לנה קצו תחיה לנו וחמשלה  
 הואת תחת נרה וישא ביוס  
 ההוא לאמר לא אהיה  
 חכשוכותי או לחס ואו  
 שמלה לאת שימני קצו  
 עם כי כשלה ירו שלם כ  
 וחדרה נפל ביל שונם כ  
 ומעל ליהם אלהיה למדות  
 ענ כבודו הכרת פניהם כ  
 ענתה בס וחס אתם בסדס  
 הגירו לא כחדו או לנפשם  
 כוגמלו לחס רעה אמרו  
 צדיק כרטוב כפרו כ  
 מעל לו חס ואכלו או  
 לרשע רק כוגמול ידיו כ  
 ועשה לו עמוגשו מעול  
 ונשים משלו כו עמו כ  
 מאשרוד מתעס ודהך  
 ארחתוך בלעו  
 נצב לריב ותוועמד לחו  
 עמוס ידוה במשפט ובוא  
 עסוקני עמו ושרו ואתם  
 בערתם הפרס גילתה עני

בכתיכם מלכם תדכאו עמו  
 ופני ענוים תטחנו נאס  
 אדני יהודה עב אות  
 וה אמרי יהודה געו כו  
 גבו בנית ציון ותלכנה כ  
 נטות גרו ומשקרות עעס  
 הלו וטפא תלכנה ונרגלהם  
 תעכסנה ושפח אדני קדיק  
 בנית ציון ויהוה פתחו וערה  
 ביום ההוא יסור  
 אדני את תפארת העכסוס  
 והשבוסים וזה שחרנס כ  
 הנטפות וזה שירות ויהר עלות  
 הפארוס והצעדות והקשיוס  
 ובתי הנפש והלחשוס כ  
 הטבעות ונומי האף כ  
 המלצות והמעטפות כ  
 והמטפות והחרוטים כ  
 והגלוים והסדינים והצנופות  
 והרדוים והנה תחת בשם  
 מק והיה ותחת חגרה נקפה  
 ותחת מעשה מקשה קרה  
 ותחת פתגל מחגרת שק  
 ביתחת יפוי מתוך כחרב ופלו  
 וגבורתך במלחמה ואנו  
 ואכלו פתחיה ונקתה לארץ  
 תשכ והחו קושבע עשוס  
 באיש אחד ביום ההוא כ

לאמר לחמנו נא כלו שמלתנו  
 נלבש יד קיקרא שמך  
 עלינו אסף חרפתנו  
 ביום ההוא יהיה צמח  
 יהוה לצבו ולכבוד ופרו  
 הארץ לגאון ולתפארת  
 לפלוטתו ישראל והיה  
 הנשאר כציון והנותר כ  
 כורושלם קדוש ואמר  
 לופל חכתוב לחיוס כ  
 בירו שלם אסרחן אדני  
 את צאת בנית ציון ואת  
 המירו שלם יהוה מקרבה  
 כרוח משפט וכרוח בער  
 ובראיהוה על כל מכו  
 הרצו ועל מקרא העני  
 ומסועשו ונגה אש להבה  
 לולה כ ע לבכבוד חפה  
 וסכה תקיה לעל נומס  
 מחרבול מחסה ולמסתור  
 מזרס וממטר  
 אשרה נאל לודו ו שורת  
 דו לברמו כרס הנה לוהיה  
 בקרו כושמו ועיקחו כ  
 ומקלהו וטעחו שדק  
 ובו מגדל בתווגס יקב  
 חצבו ויקו לעשות עניס

בברוח ד וברוח אפיק וברוח בער וברוח שפנו  
 וברוח פו כל יבאכ כ  
 לדון ג דמינ נצב לריב ואלה ארץ ליה עמו  
 ולא יוכל לדון כ

ועשבת אשוי ועתה יושב  
ירושלם וא שיהיה שפטו  
נא בני ובני ברמיה לעשות  
על לב רמיה לעשות וכו'  
מדוע קנתו לעשות ענבים  
ועשבת אשוי ועתה אודיעה  
נא אתכם את אשר אני  
עשה לבני חסר משופתו  
והיה לבני פרוץ גדרו והיה  
למרמס וא שיהיה בתה לא  
וזמרו לא ועדרה עליה  
שמירו שות ועל העבים  
אצוה מה מטור עליו מטור  
כי כרם יהיה עב אות בית  
ישל אל וא שיהיה נטע  
שעשו עו וקו למשפט  
והנה משפט לצדקה והנה  
צעקה  
היו מעיעבות כבות שרה  
בשרה וקרובו עד אפס  
מקום והו שבתם לבדכם  
בקרב הארץ באוני יהוה  
עבאות אם לא בתים רבים  
לשמה יהיו גר לים וטובים  
מאז וישב מי עשרת צמיו  
כרם ועשו פת אחת וזרע  
המר יעשה אפה  
היו שנימו כפקר

שכר ורדפו מאחרי בנישף  
מזר לרקס ויהיה כנור ונבל  
תק וחלול ומו משתיהם  
ואת פעל יהיה לא וכוטו  
ומעשה ידיו לא אר לכו  
גלה עמי מכלה עת ונכוזו  
מתו רעב וחמוץ צחה צמא  
לכו הרחובה שאול נפשה  
ופעה פיה לבלוחק וזרד  
הדרה והמונה ושאוניה  
ועלובה וישח אדם וישפל  
אישו עני גבוהים תשפלה  
וגבה יהיה עבאות כמשפט  
והאלים קדו שנקרש  
בצדקה ורעו לכשים כדבנם  
וחרבות מקום גרים ואכלו  
היו משכי העון  
בכלל השוא וכעבות  
העגלה חטאה האמרים  
ומה רחמי שמה מעשה חולמעו  
נראה ות קרב ותבואה עעת  
קדו שישל אל ונרעה  
היו האמרים לרע טוב  
ולטוב ברע שמים חשך  
לאור ואור לחשך שמים  
מר דמתוק ומתוק למר  
היו חכמים בעניהם

ונגד פניהם נבנים  
גבורים לשתות ומו ואנשו  
חול למסך שכר מצדוקו  
רשע עקב שחר וצדקת  
צדוקים יסורו ממנו  
לכו באכלקש לשון אש  
וחשש להכה ורפה שרשם  
כמקיהו ופירחם באבק  
ועלה כי מאסו את תורת  
יהוה עבאות ואת אמרת  
קדו שישל אל נאצו עליו  
חכה אף יהוה בעמו ויט  
נדו עליו ויכחו וירגו והחיים  
ותהו נבלתם כסוחה בקרב  
חוצות בכל זאת לא שב  
אפו ועוד נדו נטויה ונשא  
נס לגוים מרחוק ושרק  
לומקצה הארץ והנה  
מהרה קלבו ואויעו  
ואז כשלב לא געס ורל  
וישור לא נפתח אזור חלצו  
ולא נתק שרוד נעלוד אשר  
חצו שנינים וכלקשתתו  
הרכות פרסות סוסיו כער  
נחשבו וגלגלו כסופה  
שאגה לו פליא ושאג  
כפחדים ונחם ויאחו טה

אלהיו ב' ולא ידעו זה אלו זה וזהו ית' אלו זה  
חיה ואלו זה אביט

המלי ית' ואלו זה אביט  
וקול טופר

וינוע ב' וינינו השטע המני זאבלגה

ויטיב ואז מעל ונתם עליו  
ביום ההוא בנה מתים ונבט  
לארץ ונהה חשף צרו אור  
חשף בעיופיה  
בשנתמות המלך עננה ואמ  
ואראה את אדניו ישב על  
בס ארס ונשא ושלחו מלאם  
את הדוכל שרפוס עמדים  
מעל לן שש בנפוס שש  
בנפוס לאחד בשתים וכסה  
פנו ובשתים וכסה רגליו  
ובשתים ועופף וקר לא זה  
אליה אמר קרו שקהוש  
קרו ויהיה עבאת מלאכל  
הארץ בבו דיונעו אמות  
הספוס מקול הקור אוהבית  
יפלא עשו ואמר או לך כר  
נדמותו בו או שטמא שפלות  
אנכי ונתוך עם טמא שפלות  
אנכיו ישכו את המלך יהיה  
עבאת ראו ענינו עמא לו  
אחל מוח שרפוס ובדו  
רעפה באל קחוס לקחמעל  
המזבחה ונגע עלפו והאמר  
הנה נגיע זה על שפתך ויסר  
עונך וחטאתך תכפר לך  
ואשמע את קול אדני אמר  
אתמו אשלחמו וילך לנו

ואמר הנני שלחני ויאמר  
לדואמרת לעם הזה שמעו  
שמוע ואלתבועו וראו ראו  
ואלתדעו השמו לב העם  
הזה ואזנו הכבד ועינו  
השע פזרה אה בעינו  
וכאזנו ושמע ולבכו וכמו  
ושבורפא לו ואמר ערמתו  
אדני ויאמר עד אשר אם  
שאו עיוס מאן ושכ  
ובתים מאן אדס ויהא דמה  
תשא אה שממה ורחק ויהוה  
אתה ארס ורבה העובדה  
בקרב הארץ ועוד ביה  
עשר יהוה ויהיה ויהיה  
לבער כאלה וכאלו אשר  
בשלבת מצבת פס זרע  
קר שמעבתה  
והיו במו אחו בדותם בך  
עננה מלך יהודה עלה  
רצון מלך ארס ופקח בך  
המלוכה מלך ושראל  
ורושלם למלחמה עליוה  
ולאנכל לה לחם עליוה ויהוה  
לכות דוד לאמר נחה ארס  
על ארס ונגע לבכו ולבכו  
עמו פנוע עצו ועד מפני  
רוח: ויאמר

יהיה אלו ישעיהו צאנא לך  
לקראת אחו אתה ושאר  
ושוב בנך אל קצה תעלת  
הברכה העלונה אל מסלת  
שך הכובס ואמרת אלון  
השמר והשקט אל תורא  
ולכבך אל יהוה משני זנבות  
האורים העשנים האלה  
בחרו אף רצון וארס וכך  
המליוה ועו מועץ עליו  
ארס רעה אפרים ובו דמהו  
לאמר ינעלה ביהודה ונקו ענה  
ונבק ענה אלו ונמליך מלך  
בתוכה את בן טכאל

כדאמר אדני יהוה לא תקום  
ולאתהיה כוראש ארס  
המשקור וראש המשקור רצו  
ובעוד ששום וחס משנה  
יחת אפרים מעם וראש  
אפרים שמחו וראש שמחו  
בודמליהו אס לאת אמות  
מ לאת אמנו  
ווסף ויהוה דבר אל אחו  
לאמר שא לך אות מעם  
יהוה אלהיך העמק שא לך  
או הנכה למעלה ויאמר  
אחו לראש אלו אהיה

רוח: ויאמר

וישב ב' קולו ויהוה ויפזר בן ושב  
והכתיב וינעו עבר ושב

היה זה אלו זה אביט  
והיה זה אלו זה אביט

וינינו השטע המני זאבלגה  
וינינו השטע המני זאבלגה

את יהוה ויאמר שמעו נא  
בית דוד המעט מפסח לאות  
אנשים כותל אוגס את אלהו  
לכו ותנו אדני הוא לכם אות  
הנה העלמה הרה וילדת  
בו וקראת שמו עמנו אל  
חמאה ודבש ויאכל לדעתו  
מאוס ברע ובחור בטוב  
בו בטוס ידע הנער מאוס  
ברע ובחור בטוב תעוב  
האדמה אשר אתה קץ מפני  
שני מלכות ובו יהוה עליך  
ועל עמך ועל בית אביך  
ימים אשר לא באו למינים  
סור אפרים מעל יהודה את  
מלך אשור  
ויהוה במוס יהוה ושרק מי  
יהוה ליבוב אשר בקצה  
וארום ערים ולדבורה אשר  
בארץ אשור ובאו ונחו  
כלם בנחלו הבנות ובנקיון  
הסלעים ובכל הנעצו צים  
ובכל הנה ללוס במוס החוא  
יגלח אדני בתער השכיחה  
בעברו ונדל במלך אשור  
את הר אשור שער הרגלים  
וגם את חוקו ותספה  
ויהוה במוס יהוה יהוה אש

עגלת בקרו ושתו צאן יהוה  
מרב עשות חלב ואכל חמאה  
בוחמאה ודבש ואכל כל  
הנותר בקרב הארץ  
והנה במוס יהוה יהוה  
כל מקום אשר יהוה שם  
אלה גפנו באלף בסף לשמור  
ולשנות יהוה בחצונו ובקשת  
וכו אשמה כוש שמיר ושנות  
תהיה כל הארץ וכל הקרום  
אשר במערה ועדרו לא  
תבוא שמה וראת שמיר  
ושנות ויהיה למשלח שור  
ולמרמס שח  
והאמר יהוה אלו קח לה גליון  
גדול וכתב עליו בחרט מי  
אני שלמחר שלח שבו  
ואעדה לו ערים נאמנים  
את אורנה חכהו ואת זכרונהו  
בו וברכהו ויאקרב אל  
הנביאה ותהר ותלד בן  
והאמר יהוה אלו  
קרא שמו מחר שלח חש  
בו בו בטוס ידע הנער  
קרא אביו אמו ושא את  
חול המשק ואת שלל  
שמרוו לפני מלך אשור  
ונסף ויהוה דבר אלו

עוד לאמר יעו פומאס מי  
העם הזה את מוה שלח  
החלבים לאט ומשוע  
אתר צו ובכוד מלוחו וכלו  
הנה אדני מעלה עליהם  
את מוה הנדר העצומים  
והרבים את מלך אשור  
ואת כל כבודו ועלה על  
כל אפיקיו ותלך על כל  
גדותיו וחלק ביהודה מי  
שטף ועבר עד צי ארנוצע  
והיה מטות כנפיו מלא  
רחב ארצך עמנו אל  
לעו עמוס וחתו  
והאזינו כל מרחקו ארץ  
התאזרו וחתו וחתו אורו  
והתנו עעו עעה ותפר דברו  
דברו לא נקום בו עמנו אל  
כל כד אמר יהוה אלו  
בחווקת הנה ויסרנו מלכת  
בדרה העם הזה לאמר  
לא תאמרו קשר לכל  
אשר אמר העם הזה  
קשר ואת מוכרו לא  
תוראו ולא תעריצו את  
יהוה צבאות אתו תקדושו  
והוא מוראכם וחו אמר עמו  
ויהוה למקד שונא אביו

למ יקום ד עצו עצו ידע על ביות ואי שש  
אעמוד וליא יקום חול

קרא ד ידע שמואל קרא שמואל חיש וסבת  
קרא נקרא ידע אביו ואמו

עלית בני אשור ויבך חיש וסבת  
קרא נקרא ידע אביו ואמו

ולעור מכשול לשני בתו  
וישראל לפחולמוקש  
לושבירו שלם וכשלו  
בסרבים ונפלו ונשברו  
ונקשו ונלכדו  
עזרת עזרה חתום תורה  
בלמדיו וחפיתו לוחה  
המסתור פנו מבית ועקב  
וקנותו חנה אנכו ודור  
ודור דים אשר נתולו וחוה  
לאתות ולמופתים בישראל  
מעס יהוד עבאות השכן  
בהר ציון  
יאמרו אליכם הרשו אל  
האבות אל הנה ענים  
המצפצפים ונהמה גיסה  
הלוא עם אל הוודרש  
בער החיים אל חמתים  
לתורה ולתעורה אסלא  
אמר בפדבר הזה אשר  
אודו שחר ועבר פה  
נקשה ורעב והיה כוורעב  
והתקצפו וקלל במלכו  
ובאלהיו ופנה למעלה ואל  
ארץ נבוט והנה צרה  
וחשכה מעור עוקה ואפלה  
מנה כול אמועל אשר  
מוצק לה כעת הר אשו

הקל ארצה וכלו וארצה  
נפתלו וה אחרון הכבוד  
דהר חנם עבר הדרון  
גלול הגוים העם החלמים  
בהשך ראו אור גדול  
ושבו בארץ עלמות אור  
ננה עליהם הרבות הגו  
לא הגדלת השמחה שמחו  
לפניה כשמחת בקציר  
כאשר יגלו בחלקם שלל  
כונת על סבלו ואתמטה  
שכמו שנט הנגש בו  
החתת כיום מדון כי כל  
סאון סאון ברעשו שמה  
מעלה כדמים והותה  
לשופה מאכלת אשמו  
ולדילגו לבו נתולנו  
ותהו המשרה על שכמו  
ויקרא שמו פלא ויעץ  
אל גבור אפני שר  
שלום לסרבה המשרה  
ולשלום איוקן עלבסא  
דודו עלמלכתי להכח  
אתה ולסעדה במשפט  
ובצדקה מעתה ועד עולם  
קנאת יהודה עבאות  
תעשה זאת  
דבר שלח אדני כועקב

ונפל בישראל וודעו העם  
כלו אפרים וישב שמרון  
בנאיה ובגדל לבב לאמר  
לבנים נפלו וגיות נבנה  
שקמוס גיעו וארזים  
נחלוף וישגב וחוה את  
ערוצין עליו ואת אבו  
יסכסך ארם מקדם ופלשתים  
מאחור ויאכלו את ישראל  
בכלפה בכל זאת לאשב  
אפו ועוד ידו נטויה והעם  
לאשב עד המכה ואת  
יהודה עבאות לא דרשו  
הכרת יהודה מישראל  
ראשו נב כפה ואגמו  
יום אחד יקו ונשו אפנים  
הוא הראשונבוא מורה  
שקר הוא הונב וההו  
מאשרו העסקוה מתעם  
ומאשרו מבלעים עי  
כועל בחורו לאושמח  
אדניו את יתמו ואת  
אלמנותיו לא ירחסו מבי  
חנן ומרע וכלפה דבר  
נבלה בכל זאת לא שנ  
אפו ועוד ידו נטויה כי  
בערה כאשר שעה שקמי  
ישותת אכלות צת בסבו

Handwritten marginal notes in the left margin, including the sequence of numbers 1 through 10.

מועק ב כרא מעק ועוד אני מדבר בתפלה  
בתרונה חס לשלמה ב ונשרפה והיחוד  
השמחה ג הרב ושבחתי ואני העה

וחילוקי ג הער אנכי והגלדים האור ארבעתם  
וגם הנשים והילדים

הלא וחס בסוף הלא שהחזיק בכדמיט הלא באשר עשוהו על האנשים  
הלא וחס הלא אני מחשד

בלבבו ה' ויהי בשמעו וישם דוד את ודבירים בן להטמא בלבבו לנסותו  
לדעת ודבר אמת נוחל ובלבבו יגדיל

היערות אכבו גאות עשן  
בעברת יהוה צבאות נעתם  
ארץ ויהי העם כמאבלת אע  
איש איש אל אחו לא אחמלו  
והגד על זמיו ורעב והאכל  
על שמ אול ול אשבעו  
איש בשרו רעו ואכלו  
מנשה את אפרים ואפרים  
את מנשה וחדו המה על  
יהודה בכל זאת לא שב  
אפו ועוד יהו נטויה  
היו חק חק חק חק חק  
און ומכתבים עמל כתבו  
להטות מדון הלום ולגול  
משפט עניו עמו לחיות  
אלמנות שללם ואת יתומים  
יבנו ומדת עשו להם פקדה  
ול שואה ממרחק תבוא  
על מותניו סור לעזרה ואתה  
תעזבו כבודכם בלתי כרע  
תחת אסור ותחת הרועם  
פלו בכל זאת לא שב אפו  
ועוד יהו נטויה  
היו אשור שבט אפומטה  
הוא בודם ועמו בגו חנה  
איש לחנו ועל עם עברתי  
אעניו לשלל שלל ולבו  
כזול שיקו מרמס בחמר

חוצות ויהו לא כו ירמה  
ולבבו לא כו יחשב כו  
לה שמוד בלבבו ולה כרות  
גיוס לא מעט כו ואמר  
הלא שר ויהו מלכים פי  
הלא ככר כמו שכלנו אם  
לא כארץ חמת אסלא  
כדמשק שמרוו באשר  
מצאה נדו למ מלכת י  
האלו ופסו להם מורו שלם  
ומשמרוו הלא באשר כו  
עשיתי לשמרוו ולאלוה  
כו אעשה ליהו שלם י  
ולעצמיה  
ויהו כו יבצע ארני את כל  
מעשהו בחר עיוו וכו ושלם  
אפקד על פרוגה ללב  
מלך אשור ועל תפארת  
רום עניו כו אמר בכח יהו  
עשיתי ובחכמתו כו נבנות  
ואסור גבולת עמוס כו  
ועתיד יהם שושתי ואוהו  
כאפורו שבוס ותמצא  
כקו ויהו לחול העמוס  
וכאסר ביצים עובות כל  
הארץ אני אספתו ולא  
היה נרד כנה ופצה פה  
וכצפצפה חית פאר הגרוו

על החצבבו אסיתגד לחמשו  
על מניפו כהנוף שבט ואת  
מרימו כהרום מטה לא  
עץ  
לכו ישלח הארוז יהוה צבאות  
כמ שמעו רוח ותחת ככרו  
יקר יקר כו יקוד אש ויהו  
אורו שראל לאש וקדושו  
להבה ובערה ואכלה  
שיתו ושמרוו כווס אחר  
וכבודו יערו וכרמלו מנפש  
וערב שר יכלה ויהו כמס  
נססו ושאר עץ וערו מספר  
יהו ונער וכתבם  
ויהו כווס חחוא לא  
והסוף עוד שאר ישראל  
ופלוטת כיתו עקב להשעו  
על מכהו ונשעו על יהוה  
קדו שראל באמת שאר  
ישוב שאר ועקב אל אגוד  
כו אסיה עמך ישראל  
כחול חנם שאר ושוב כו  
כליון חרוץ שוטף עדקה  
כי כלה ונחרצה אדע יהוה  
צבאות עשה בקרב כל  
הארץ  
לכו כח אמר אדע יהוה  
צבאות אל תירא עמך

לאש ג' ויהו אורו שראל חנוני נוח דבירי ככר  
כחם להחליט

נחמן ג' בתלמוד לטון כדבד ביהו עירבה יכבי  
אתנור עזרות להטות מדין

והכרית ב' ולהכרית ג' והכרית את  
כל יחודה

ישפט ג' מה' וכל למד את עינו והוא יהיה  
ישפט העיר עד כלי ישפט

יכול ל' מה' וכל משרה וכוונתו בר' מ' א' מה' וכוונתו בר' מ' א' מה' וכוונתו בר' מ' א' מה'

שנת יהודי לקנות את שאר  
עמו אשר ישאר מאשור  
וממצרים ומפתרוס ומכוש  
ומעילס ומשנער ומחמת  
ומאוי חיס ונשאנס לגוים  
ואסקנה יהו וישראל ונפעות  
יהודה וקפץ מארבע כנפות  
הארץ וסדה קנאת אפרים  
וצררו יהודה וכתתו אפרים  
לאי קנא את יהודה ויהודה  
לאיער את אפרים ועפני  
בכתף פלשתים ומה החו  
יכו את בני קדם אדום  
ומואלמ שלוחים ובני  
עמון משבעתם ויה חרם  
יהודה את לשון נס מצרים  
והנה יהו על הנהר בעט  
רוחו והכהו לשבעה נחלים  
והדריק בנעלים וחיתתה  
מסדה לשאר עמו אשר  
ישאר מאשור באשר חיתתה  
לוישראל ביום עלתו מארץ  
מצרים ואמרת ביום ההוא  
אודך יהודה כי אנפת בני נשב  
אפך ותנחמני והנה אל כ  
ישועתי אבטחוד אפחד  
כי עיוחמרת מדי יהודה ויה  
לוישועתי ויש אבתם מים

רוח חכמה וכוונה רוח עצה  
וגבורה רוח דעת ויה את  
החיה והדורו ויראת יהוה  
ולאלמראה עינו וישפוט  
ולאלמ שמע אוננו וזכוח  
ושפט ביערך רלס והזכוח  
במישור לענוי ארץ וזכוח  
ארץ בשכט פנו וכרוח כ  
שפתו ומות רשע וזכוח  
ערק אזור מתנו והאמונה  
אזור חלצו וגורואב עם  
כבשונמר עם גדי ורביץ  
ועגולוכפיר ומריא וחור  
ונער קטו נהג בס: ופרה  
הכתר עונה וחרו ורביץ  
ויהווארוה פכקדיאכל  
תכו וישעשע וונק עלחר  
פתו ועל מאורת צפעוני  
גמול נרו חרה: לאורשע  
ולאושחותו בכלחר קרשו  
כי כלאה הארץ רעה את  
יהוה במים לים מכסום:  
והיה ביום ההוא  
שרשושן אשר עמד לנס  
עמים אליו גוים ודרישו  
והיותה מנחתו כבוד:  
והיה ביום ההוא אוסוף אדני

ציון מאשור בשבט וככה  
ומטה וישא עליו בדרך י  
מצרים כיעוד מעט מוער  
וכלה ועס ואפיו על תכליתם  
ועורר עליו יהוה עבאות שוט  
במפת מרון בעוד עוד לא  
ומטהו על חים ונשאו בדרך  
מצרים וזוהי כים ההוא ונסוד  
סכלו מעל שכמקו עלו מעל  
עו ארך וחבל על מפני שמו  
בא על עית עבר במגרות  
למנמ שופקור כליו עברו  
מעברה גבע מלון לני חררה  
חרמה גבעת שאול נסה:  
עזלו קולך בתגלים הקשנים  
לושה ענמה ענתות נרדה  
מדינתי שכי הגבום העיו  
עוד חיס בנב לעמד ונפתי  
נחו חרצו ציון גבעת כ  
יהושלם:  
הנה ורארו יהודה עבאות  
מסנה פארה במעבצה י  
ורמוה קומה גרועס וחגבים  
ושפיל ונקח סככו היער י  
בפרוז ודלבעו באדור י  
יפורל:  
ועצא חטר  
גועי שונצר משרישו  
הונחה עליו רוח יהוה

ויהוה י' מ' ופעל לבס' וכוונתו בר' מ' א' מה' וכוונתו בר' מ' א' מה'

ויהוה י' מ' ופעל לבס' וכוונתו בר' מ' א' מה' וכוונתו בר' מ' א' מה'

הושיעך ג' הושיעך ימות אשר עשה וישאבנים  
מז ליהוד הושיעך 8

קדש ליהוד

עלולתיו ב חס ואמרתם ביום ההוא הווי ליהוד  
קראו בשמו דוד הימים 8

לא ומכר

בששומם עני הושיעך יי  
ואמרתם במים ההוא הווי  
ליהוד קראו בשמו הושיעך  
בעמים עלולתיו הושיעך  
נשגב שמו זמרו יהודה כו  
גאות עשה מידעת זאת  
בכל הארץ יצהל ורננו  
ושבת ציון כנגדו בקרבך  
קדושי ישראל  
משא בכל אשר חזה  
ישעיהו בן אמוץ על הר  
נשפח שאננס הרומי קול  
להם הניפו דרבאן פתחו  
נדובים אני צויתו למקדשו  
גם קראתו גבורו לאפו י  
עליו גאותי קול המון  
בהרים דמות עסדב קול  
שאון מלכות גוים נאספים  
יהודה צבאות מפקד צבא  
מלחמה באים מארץ יי  
מרחק מקצה השמים יהוד  
וכלו ועמו להכל כל הארץ  
הויללו בו קדובים  
יהוד כשך משריו וכו  
עלכו כל הדיוס תרפונה וכל  
לבב אנט שומס ונכה לוי  
עורוס וחבלים ואחוזו יי  
כחולדה יהוללו אושאל

רעהוית מחו פני להבים  
פניהם הנה יום יהוד בא  
אכורו עברה וחרון אף  
לשום הארץ לשמה וחט  
וחטאיה ושמור ממנה  
כרכוכו שמים ונסולותם  
לא יחלו אורם חשך יי  
השמש בצאתו ורחל לא  
יגיה אורו ופקדתו על  
תכלרעה ועל רשעים י  
עונם והשבתו גאון זרים  
וגאות ערועים אשפול  
אוקור אנוש מפו וארס  
מבתם אופור עלכו שמים  
ארצו ותרעש הארץ  
ממקומה בעברת יהוד  
צבאות וביום חרוז אפו  
והיה כצבי מרח וכצאן  
ואז מקבץ אוש אל עמו  
יפנו אוש אל ארצו וננסו  
כל הנמצא איה קר וכל  
הנספה ופול בחרבו על לוחם  
ירטשו לעניהם ושקו  
בתיהם ונשיהם תשגלנה  
הנני מעור עליהם אתמרו  
אשר כסה לא יחשבו וחדב  
לא יחפצו וקשותות יי  
נערים תרטשנה ופרובטו

לא ירחמו על בנים לא תחוס  
עונם והיותה בכל צבוי ממלכות  
תפארת גאון כשרים יי  
כמה פכת אלהים את סרס  
ואת עמרה לאת שב לנצח  
ולאת שבן עד דוד ודוד  
ולאת לשם ערבו רעים  
לאורב צו שם ורבי צו שם  
ציוס ומלאו בתיהם אחוס  
ושכנו שם בנות יענה יי  
ישעירוס נר קדו שסועה  
איוס באלמנותיו ותנים  
בחוכלו ענג נק רוב לבוא  
עתה וזמיה לאומ שכנו כו  
ירחם יהוד את עקב ובחר  
עוד בישראל והניחם על  
אדמתם ונלוה הגר עליהם  
ונספחו על ביתו עקב וקחוס  
עמוס ותביאום אל מקומם  
והתנחלוס ביות ישראל על  
אדמת יהוד לעבדוים  
ולשפחות והווי שבים יי  
לשכיהם ורדו בנגשיהם  
והיה ביום הניח  
מעצבך ומרגך  
מות כדה הק שיה אשר  
עבדך ונשאת חמשל חוד  
על מלך בכל ואמרת אוק

קדוב ד' וקדוב לבוא הווי לך שנים בו וקדוב  
לשאר עבד ב אשר לא עבד בה אשר עבד

והביאום ג' ב מל וחד חס למען אשר יביאו  
ולחוס עמים וביום ולחוס

ויתו ה' וסידנתו בשלח הובא ויהי שם ויהי שם  
עבד ה' חשך ד' בערופיה באהלו השמש משחור 8

שבת נגש שבתה מדי הכה  
 שבר יהוה מטח רשעים  
 שבט שלום מפה עמוס  
 בענה מבת כלתי סרה רדה  
 באף גוים מרהף כלו חשך  
 נחה שקטח פלה ארץ פפחו  
 רנה גס ברו שוס שמחו לה  
 ארוול בנון מאן שכבת לא  
 ועלה הכרת עליוג שאול  
 מתחת רנה לה לקראת  
 בואב עורר לה רפאוס כל  
 עתור ארץ הקוס מכסאותם  
 כל מלכוניום כלם וענו כי  
 ויאמרו אלך גם אתה חלות  
 כמוני אליונו נמשלת חורף  
 שאול גאונך המית גבלך  
 תחתך יצע רפה ו מכסוך  
 תולעה איה נפלת משמוס  
 הילל בושחר נגרעת לארץ  
 חולש על גוים ואתה כי  
 אמרת כל לבבך השמוס  
 אעלה ממעל לכוכבו אל  
 ארוס כסאו אשב כהך  
 מועד בירכתו צפון אעלה  
 על במתי עב ארמה  
 אף אל שאול תורד  
 ורפת ובור איה אלהך כי  
 ושיחיו אלהך ותפונע יהוה

ב  
י  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לז  
לה

האיש מרגוז הארץ מרעיש  
 ממלכות שום תכל כמדבר  
 וערו הדס אסורו לאפתח  
 ביתה כל מלכוניום כלם כי  
 שכבו בכבוד איש בביתו  
 ואתה השלכת מקכרד כנער  
 נתעב לבש הדגס מטעני  
 חרב ודרו אל אנר כור  
 כפגר מוכס לאתחד אתם  
 בקבורה כיה ארצה שחת  
 עמך הרנת לא יקרא לעולם  
 זר עמר עוס חכונו לבנו  
 מטבח בעו אבותם כל  
 וקמוייה שו ארץ ומלאו  
 פנית כל ערוס וקמתי עליוס  
 נאם יהוה עבאות ו הכרתו  
 לכל שם ושארוניו וכר  
 נאם יהוה ושמתי ל מורש  
 קפר ואגמויס וטאטאותיה  
 כמטאטא אה שמד נאם  
 יהוה עבאות  
 נשב עיהוה עבאות  
 לאמר אסל אפ אשר המות  
 כו היתה וכאשר ועצתו  
 היא תקום לשבר אשור  
 בארצו ועל חרו אבוסנו  
 וסר מעליהם עלווס פלומעל  
 שכמו וסור זאת העצה

ב  
י  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לז  
לה

היעוצה על כל הארץ חאת  
 היר הנטונה על כל הגוים  
 כו יהוה עבאות ועין ומו  
 ופר תרו הנטונה ומו ושוכנה  
 בשנתמות המלך אחו היה  
 המשא הזה אל תשמחו  
 פלשת כלך כו נשבר שכט  
 מכה כום שרש נחש וצא  
 צפע ופרו שרף מעפק  
 ורע בכורו דלוס ואכוניס  
 לבטח ורבעו והמת ברעל  
 שרשורו שאריותך וחרג  
 היללו שער ועקו עור  
 נמוג פלשת כלך כו מצפון  
 עשו כאו או כו דרד כמו ערו  
 ומ יהוענה מלא כיהו כו  
 ויהו וסר ציון ובה יחסו  
 עני עמו  
 משאמואב כו בליל שרף  
 ערמואב נדמה כו בליל  
 שרף קורמואב נדמה  
 עלה הבנות ודיכון הפמות  
 לבנו על נבו ועל מוחבא  
 מואב מילל בכלה אשו  
 קרחה כלוקו גרועה  
 בחוצותו חגרו שק על  
 גנותיה וברחנתה כללה מילל

ב  
י  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לז  
לה

חיותו ד קמ"ג באשר חמוני ציון מזכר חיותו  
 ונחלתו לא חותל חטא חטאת

נחלתו ד קמ"ג באשר חמוני ציון מזכר חיותו  
 אפשיטנה וט ודו על צפון ווילכס בתחלת  
 ונשכ ב' בחד מועד אבהרדבע

בחד ג ונל ונא בחד כרמ בחד רז שקדות ואהיה  
 נכר

לפי למצא ביהודה כתב ו לקינבי הרים ברחיה  
כח חרלף גבור עבד בארץ ברחיה כל

ישעיהו הלוחות ידניו החרו כתב ו  
ישעיהו אגליב ו החזקאל עליב ו

נאם יהוה אלהי ישראל ב ביתך ובית אביך  
ונשארו בני עוללוב

ויהי בפקי ויתועק חשבון ו  
ואל עלה עליהן נשמע  
קולם על כן חלעו מואב  
והיו נפש ורעה לו לכו  
למואב ויעק ברוחה עד  
צער עגלת של שנה כיו  
מעלה הלויות בכבוד עליה  
בוכי דרך חורנים זעקת  
שבריעהו פיומי נמרים  
משמותיהו כתבש חצור  
כלה דשאורק לא תהי  
על כן ותרה עשה ופקדתם  
על נחל הערבים ושאוט  
כיה קופה הזעקה את כ  
גבול מואב ער אלום וללה  
ובאר אולם וללה כיומי  
דימוז מלא אדם כי אשנת  
על דימוז נוספות לפלוטת  
מואב ארוהו לש ארוה ו  
ארמה של חוכר משל ארץ  
מסלע מדברה אלהר בת  
ציוו ותיה בעוף נודד קז  
משלחת תהונה בענת מואב  
מעברות לארנון חמיה ו  
ענה עשו פלויה שותו  
כל לעלה בתוך עתרים  
סדרו נרחוס נרד אל תגלו  
בעירוב לנהחי מואב הו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

סתר למו מפני שודד מ  
אפיס חמץ בלה שר תמו  
למס מוח ארץ ו  
והוכח בחסד כסא  
וישב עליו באמת באהל  
דוד שפט ודד שמשפט  
ומחר צדק שמענו גאוז  
מואב גאמ אד גאותו ו  
וגאונו עברתו לא כובדו  
לכן וילול מואב למואב  
כלה וילול לא שישו קור  
חרשת תהגו אך נכאוס  
מי שמות חשבון אמלל  
גפו שבמה בעל גוים חלמו  
שרו קיה עדו עזר נגעו  
תעו מדבר שלחותי נטשו  
עברוים על כן אכפה בכר  
ועל גפו שבמה ארנון  
המעתי חשבון ואל עלה כ  
על קו צדקו על ק צדק הויה  
נפלא ונאסף שמחה וגל מז  
הברמל ובכרמים לאורנו  
לא ירעו עמו ביקמים לא  
ידרך הדרך הויה השבנו  
על כן מע למואב ככבוד  
והמיוקר בני לקור חרש  
והנה כי נראה כותל אה ו  
מואב על הכמה וכא אל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

מקדשו להתפלל ולא וכל  
זה הדבר אשר דבר  
יהוה אל מואב מאוועתה  
דבר יהוה לאמר בשלש  
שנים כשעני שכור ונקלה  
כבוד מואב בכל החמוז  
הרבו שאר מעט מזער  
לוא כבור  
משאר משק הנה המשק  
מוסק מעורו וותיה מעו  
מפלה עובות ערו ערער  
לעדרים תהיונה וכבצו  
ואחז מחרוד ונשבת מבצר  
מאפרים וממלכה מדמשק  
ושאר אכס ככבוד בני י  
וישראל יהיו נאם יהוה  
עבאות  
והנה כיום ההוא יהל כבוד  
ועקבו משמן בשרו ורוח  
והנה באסף ק צור קמה ו  
חרעו שבליס נק צור ותיה  
כמלקט שבליס בעמק  
רפאים ונשארו עולות  
כנקף וית שנים של שדו  
בדגרים בר אשאמר כי  
ארבעה חמישה בס עפיו  
פרנה נאם יהוה אלהי ישראל  
ביום ההוא ושעה הארם

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

ושלח ו והיה כשף נודד כי עיר ביהודה ונער משלח ו  
מדינת ג י צלמי שלחו כר ומן חצרי ולמזרח ו

ולאה ב ויהיה כי נראה טמו על ידו וזהו החרב  
ונראה כ חביא ג הברה עשר בני מדחוק ו

וחוכו ג ב מל וחד חס וחוכו בחרס וחוכו חס  
וחוכו וחניח שם



אדם ב איים אפוא חממה ולא נודע מקומו  
חזר דא פסוק וחד סוף פסוק

לדפוא לדפוא ב מל נגף ודפוא עת לחדוג ועל  
לדפוא ודפוא ב לא תעשו לכם ביום ההוא

שלושית ג ביום ההוא לבי למאב יעקב מעקב  
חשבון חדמיה שלשית דת ושארית שלשית

אלפרעה בוחכמים אני בך  
מלכודים אים אפוא חכמים  
ונגדונאלך וידע מה יען  
יהיה צבאות על מצרים י  
נואלו שריו צעו נשאורו  
נה חתעו את מצרים פנת  
שבטיה יהיה מקד בקרבה  
רוח עושים ודתעו את  
מצרים בכל מעשהו י  
כדתעות שכור בקי אולא  
יהיה למצרים מעשה אשר  
ועשה ראשונב כפה  
ואגמון במס ההוא יהיה  
מצרים פנשים וחרד ופחד  
מפני תנופת נד יהיה צבאות  
אשר הוא מעוף עליו והיה  
אדמת וחרדה למצרים  
לסגא כל אשר חכור אתה  
אלו ופחד מפני עצת  
יהיה צבאות אשר הוא  
ועץ עליו  
ביום ההוא יהיה חמש  
ערים בארץ מצרים י  
מדברות שפת כנעו י  
ונשבעות ליהיה צבאות  
עור הדרס ואמר לאחת  
ביום ההוא יהיה  
מוכח ליהיה בתוך ארץ

מצרים ומצבה אצל כולה  
ליהיה יהיה לאות ולעד  
ליהיה צבאות בארץ י  
מצרים כיוצעקו אל יהיה  
מפני לחצים וישלח להם  
מושוע ורוב והצולס ונדע  
יהיה למצרים וידעו מצרים  
את יהיה ביום ההוא ועבדו  
זבח ומנחה ונדרו נדר  
ליהיה ושלמו ונגף יהיה  
את מצרים נגף ורפוא  
ושבו ער יהיה ונעתר להם  
ורפאם ביום ההוא  
תהיה מסלה ממצרים י  
אשוריה ובא אשור במצרים  
ומצרים באשור ועבדו  
מצרים את אשור  
ביום ההוא יהיה  
וישראל שלישייה למצרים  
ולאשור ברכה בקרב  
הארץ אשר ברכו יהיה  
עבאות לאמר ברוך עמו  
מצרים ומעשה יהיה אשור  
ונחלתו ישראל  
בשנת בא תרתו י  
אשוריה בשלח אתו  
סוגו מלך אשור ויהיה  
באשוריה ולכדה בעת

ההוא דבר יהיה בך וישעיהו  
בואמוץ לאמר לך ופתחת  
השק מעל מתנך ונעלך  
תחלץ מעל רגלך ועש  
כזוה לך ערום ומחף  
והאמר יהיה באשר  
הלך עבדו וישעיהו ערום  
ומחף שלש שנים אות  
ומופת על מצרים ועל  
כוש כו ונהג מלך אשור  
את שכי מצרים ואת גלות  
כוש גערים וזקנים ערום  
ונחף וחסושות ערות  
מצרים וחתו ובשו מכוש  
מבטס ומזו מצרים תפארתם  
ואמר יושב היא יהיה ביום  
ההוא הנה כה מבטנו י  
אשר נסנו שם לעדה  
להנצל מפני מלך אשור  
ואיד נמלט אנחנו  
משא מדברנים בסופות  
בנגב לחלף ממדבר בא  
מארץ נוראה חזות קשה  
הגדלו הבוגר בוגר כ  
ודשודרו שודר עלו עולם  
עירו מדוי כל אנה תה השנת  
עלכו מלאו מתנחל חלה

ה  
ו  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

ומעשה ג לא יבטו אשר ברכו ועתה יהיה ומעשה הגופנים כי מעולם ג  
אשדודיה ב ופלאותיהם לקחו בשנת בא תרתו ב בתוך ארץ מצרים ב ביום ההוא וימררו ב ולא יצבו

יעצו ג ויהיה ראות סג יעקב ובעת צילתו  
ישלח ב מושיע בארצות



אם יזכר העוה הנה לבטע  
תמיתו אמר ארע יהיה  
צבאות  
כד אמר ארע יהיה צבאות  
לדבא אל הסכנה על  
שבנא אשר על הכתמה  
לדפוחי לך פה כהענת  
לדפוחי לך פה כהענת  
קבו תקו וכל עמש  
לדפוחי יהיה מטלטל  
טלטל לה גברו עטר עטר  
עטר וצפד ענפה ביהו  
אר אר רחבת נבוס  
שמה תמותו שמה מוכנות  
כבוך קלו בית ארע  
והדפוחי ממעבר ומעבר  
יהרקה ותעז בוס תקו  
וקו אתו לעברו לאלקוס  
בוה לקוה ויהל בשתו  
כתנך ונאבנטל אחיקו  
וקמ של תק אתו ביהו  
וקנה לאב לו שב ויהושע  
ולבית ויהיה ונתת נפחה  
בוהוד על שבנו ופתח  
ואו סגרו וסגרו פתח  
התק עמו ונתך במקוס  
נאמו ויהיה לבסא כבוד  
יהיה ויהיה עליו

כבוד בית אביו וצאצאו  
ודפעות כל בלו הקטו  
מכלה אננות ויעד כל  
תנבלוס בוס סהוא נאם  
יהיה צבאות תמוש יהיה  
התקושה כפקוס נאמו  
ונגדעה ונפלה ונכרת  
המשא אשר עליו כותח  
דיבר  
משא צר יהיה לך אמות  
תדשוש כמישה מכות  
מבוא מארץ פתס נגלה  
למה צו ושבו אן סחר  
צרו עבדום מל איה וכל  
רבוס ירע שחר ק עור ויאד  
תבואתה ותהו סחר גוים  
בושו צוהו כראמך נט  
מעוהים לאמר לא תלוי  
ולא תלוי ולא גתלו  
בחוריס דוממתו בתולות  
כאשר שבע למצרוס  
וחור בשמע ער עברו  
תדשושה תו ללו גשבו  
איה זאת לבס עלוה  
מומוקדם קדמתו וכל  
תלוס מרהוק דגור בר  
תקו את עליו המעטוה  
אשר סתלים שויע פתח

נכפיר ארץ יהיה צבאות  
ועדה לך לאו כל עט  
להקל כל נכפיר ארץ  
עברו ארע פואר בתי  
תדשוש את מיה עור יהו  
נטח ער חוס הרגו ממכות  
יהיה ענה אל בנע לשמך  
כעננה ויאמר לאתו קטו  
עור קעלו תקעש קהי  
בתולת פת צוהו בתעס  
קומו עברו נטקס לא  
ונחלקו חו ארץ בשוים  
יהי עס לא חנה אשר  
יסר לא לצוים חקו כחנעו  
עורו ונתתו שעה  
למכה חלדו אמות  
תדשוש בו שחר פצבו  
וחמה בוס סהוא  
ונשבחת על שבעס שנה  
במו מלה אחר מקץ שבעס  
שעה יהיה לנר כשורתה ענה  
קחו כנור סבו עור ונהי  
נשבחת הוטובונו הרבו  
שור למעו תנכרה ותלה  
מקץ שבעס שנה יפקד  
יהיה את צרו ושכה לאת  
לא תנה חנה את כ  
ממכות ארץ על פה

הארמה והיה סחורה ואתננה  
קדש ליהוה לאויצק  
ולא יחסן כל יושביו לפני  
יהוה והיה סחורה לאכל  
לשבעה ולמכסה עתיק

הנה יהוה בוקק הארץ  
ובולקה וענה פניה והפין  
ושבית יהוה בעם ככה  
כעבד בארצו כשפחה  
בביתה כקונה כמזכר  
כמלוח כלוח כנשה כנאשר  
נשאפו הכוין תכוין  
הארץ והכוין תכוין כויות  
הכין אתה כדבר היה אכלה  
נבלם האקן אמללה  
נבלה תכל אמללו מרום  
עם הארץ והארץ חנפה  
תחת ישביו כיעברו תחת  
חלקו חק חפרו בריות  
עולם עליו אלה אכלה  
ארץ ויאשמו וישבו כד  
עליו חרו וישבו ארץ  
ונשא אע שמויער אכל  
תיוש אמללה גפונאעו  
כל שמחורב שבת משוש  
תפוס חדר שאו עליוס  
שבת משוש כננה כנשה

לאישתו וימר שפר  
לשתו נשברה קרית  
תחו סגר כל בית מבוא  
עושה על חמו בחומות  
ערבה כל שמסה גלה  
משוש הארץ נשאיר  
בער שמה ושאנה ופת  
שער כוכה יהוה כקרב  
הארץ בתוך העמים  
כנקרות כעוללת אמ  
כלה בער חמה ישאני  
קולס מדנו כנאו יהוה  
עתלו מים עליו בארם  
ככדו ויהוה באמ חום  
שם יהוה אלהי ישראל  
מכנה הארץ ומרת  
שמענו עבד לצדיק  
ואמר רודו רודו או  
לו כנדרים כגדו וכנדר  
כנדרים כגדו וכפחת  
ופח עליו וישב הארץ  
והיה חנם מקול הפחול  
ופל אל הפחת והעלה  
מתוך הפחת וכד כפח  
כנדרים כמרום נפחתו  
והי עשו מוסדי ארץ  
העה חתר ענה הארץ  
פוד התפורה ארץ מוט

התמוטטה ארץ נע תנע  
ארץ פשפור והתנודה  
כמלונה וכבד עליו פשעה  
ונפלה ולא את סוף קום  
והיה ביום ה הוא  
ויקד יהוה על עבא חמיוס  
במרום ועל מלכי הארמה  
עלה ארמה ואספו אספת  
אסור עלבור וסגרו על  
מסגרו ומרכימים יפקרו  
והפחה חלבנה וכנשה  
החמה כמלך יהוה עבאות  
בהר ציון וכירושלם ונגי  
וקמו ככוד  
יהוה אלהי אמת ארוממ  
אודה שמך כעשית פלא  
עצות מרחק אמונה  
אמו כשמת מעור לגל  
קרנה בעורה למפלה  
ארמוזורים מעור לעולם  
לאובנה עליו וכבדות  
עסעו קרית גום עדי צם  
והארץ כיתה מעו לו  
לכל מעור לאביו בער  
לומהסה מורם על מחרב  
כירוח עדי צים כורס קח  
כחורב כעיון שאו ורם  
תכנע חרב בעל עבומד

Handwritten marginal notes in the left margin, including the words "עבדו" and "הארץ".

Vertical marginal notes on the right side, including the word "בית" and other small characters.

עבדו  
הארץ

החם  
ובל  
אורי  
דכית

והי ותפין ה נועתע ארץ וחולבתי עליכם  
עשיתו ויגמרו עיפה הכננה ארוממ ו יהוה אלהי  
כידלותני תרלה ליהוה

בשיר ג לא ישורו ויהוה משרתים כל אלה  
על ידו אבותם ויאשמו ב עליו אשמו והי  
למען וחרבו ויאשמו

שם יהוה אלהי ישראל ב עלם בארץ חמיה  
דבתי אשור

עריצו יענה  
ועשה יהוה צבאות לכל  
העמים בחר יהוה משתח  
שמעו משתח שמרום  
שמעו ממחום שמרום  
מזקקים ובלע בחר יהוה  
פניו לוט לוט על כל  
העמים והמסכה הנסוכה  
על כל הגוים בלע המות  
לנצח ומחה ארנו יהוה  
המעה מעל כל פנים כי  
וחרפת עמו וסור מעל  
כל הארץ כי יהוה דבר  
ואמר ביום ההוא תנה  
אלהינו זה קונו לו כי  
והשוענו זה יהוה קונו  
לונגלה ונשמחה כי  
בישועתו כותננו ור  
יהוה בחר היה ונדרוש  
מו אבתחתו כההוש  
מתבן כמי מדמנה ופרש  
ידיו בקרבו כאשר ופרש  
השחה לשחות והשפול  
גאותו עם ארבות נרו  
ומבצר משגב חומותיו  
השח השפול הגעלאין  
עד עפר ביום

ההוא אושר השרחה  
בארץ יהודה עור ער  
לנו וישועה וישות חומות  
והלפתחו שעריו ונבא  
גור צדוק שמר אמנם  
וצרסמודת צר שלום  
שלום כי בך בטוח בטוח  
ביהוה ערו ער כי בנה  
יהוה צור על מוסו כי  
השחוי שבו מונם קרוה  
נשגבה וישפולנה וישפולה  
עד ארץ ונענה עד עפר  
תרמסנה רגל רגל ענ  
פעמי רלום ארח לצדוק  
מישרים ושר מעגל  
צדוק תפלים אף ארח  
משפטיו יהוה קונו  
לשמך ולזכרך תאות  
נפש נפשו אמותך בלולה  
אף דוחו בקרבו אשחך  
כל כאשר משפטיו כי  
לאקן צדק למדו שמי  
תכלי ויחורש עבד למד  
צדק בארץ נכחות ועול  
ובלוראה גאות יהוה  
יהוה רמה ורד בל יחומ  
יחיו ויבשו קנאת עם אף

אש צדוקת אכלם  
יהוה תשפת שלום  
לנו כי גם כל מעשוננו פעלת  
לנו יהוה אלהינו  
בעלוננו אדנים וולתך לבך  
בך נזכר שמך מתים כל  
יהוה רפאים בלוקמו לנו  
פקדתות שמורם ותאבד  
כל זכר למיוספת לגוי  
יהוה יוספת לגוי נכבדת  
רחקת כל קצו ארץ  
יהוה בער פקדונך עקו  
לחשמוסרך למן כמו  
הכה תקרוב ללדת כי  
תחולתועק בחבלוה  
כו חינו מפניך יהוה כי  
חרונו חלנו כמו ודגנו  
רוח וישועת כל נעשה  
ארץ ובלפלו ושב  
תכלי ויחיו מתוך נבלתו  
יקומו חקיו ורננו שנו  
עפרו טל אודת טל  
וארץ רפאים תפול  
לך עמו באכה ריך וסג  
הלתוך בערך חמי כמעט  
רנע ערו עבוד ועם כו

ישיר ה' ביום ההוא השיר והמסורהים בכלי השיר וישחן כל בעור השיר וחדד השיר כ  
ישמחה ד' ואמר ביום ההוא שבענו בבקר זה היום עשה משלנו כחזק ישם נשמחה ב' ו' ס



על לכו קולקו קולקו ועד  
שם ועד שם בבלעג  
שפחו בלשון אחרת ידבר  
אלה עם חיה אשר אמר  
אלוהים ואת המנוחה הנח  
לענף ואת המרגעה ולא  
אכזא שמועו הנה לחם  
הבריחה צו לעצו לעצו  
קולקו קולקו ועד שם  
ועד שם לעצו ולכו ובש  
אחור ונשפרו ונקשו  
ונלכו  
לכו שמועו דברי חיה אנשו  
לעצו משלו העם הזה אשר  
בירושלם כי אמרתם בכתב  
ברית את מות ועם שאול  
עשינו חיה שוט שוטקו ב  
עבד לא יבואנו כי שמוע  
כוב מחסנו ובשקר נסתנו  
לכו כה אמר ארני וחיה  
הנני מסד בעיון אבו אבו  
בחופנת יקרת מוסד מוסד  
משפט לקו ועד קה למש  
למשקל תועה ברד מחסו  
כובוסתר מוס ושטפו  
וכפר ברותכם את

מות וחותכם את שאול  
לא תקום שוט שוטקו ב  
נברוהייתם לו למרמס  
כדו עבדו וקח אתכם ב  
בבקר בבקר ועבד ביום  
ובלילה והיה רקוועה יב  
הבז שמועה ביקצר כי  
המצע מה שתדע והמסכה  
צרה כהתכנס בו כהר י  
פריצים יקום והיה בעמק  
בגבעו ודע לעשות מעשה  
זר מעשה חול עבד עבדתו  
נבריה עבדתו ועתה אל  
תתרוצצו פרוחוקו מוסותם  
כי בלה ונחרצה שמי עת  
כי את ארני יהיה צבאות  
על כל הארץ  
האיונו שמועו קולו חק שבו  
ושמעו אמרת הכל חוס  
וחרש חרש לזר עופתח  
וישרד ארמיתו הלו אם  
שנה פניה והפוא קצחו וכו  
ורקו שם חטה שורה  
ושערה נסמו וכסמת גבלתו  
ווסרו למשפט אלהו ודע  
כי לא בחרוין יתקש קצח  
ואופו עגלה על כמו חסב  
כי במטה יחבט קצחו וכו

בשכט לחסו ידקו לא  
לנצח ארוש יהו שנו וחמס  
גלגל עגלתו ופרשו לא  
ודקנו גס זאת מעם וחיה  
עבאות יצאה הפלא עצח  
הגדיל תו שיה  
היו אריאל אריאל קרנת  
חנה דוד ספו שנה על שנה  
חגים ונקפונות עקותו כי  
לא רואל והיתה תאניה  
ואניה והיתה לו בארואל  
וחנתו כדור עליו וערתו  
עליו מצב והקומתו עליו  
מצרתו ושלפת מארץ  
תרברו ומעפר תשח אמרת  
והיה באוב מארץ קולך  
ומעפר אמרתך תצפעה  
והיה באבק רק חמוזתו  
וכמץ עבר חמח ערצוס  
והיה לפת עפתאם מעם  
והיה צבאות תפקד ברעם  
וברעש וקול גדול סופת  
וסערה ורקהב אש אוכזה  
והיה בחלום חנו לילכה  
חמוז בל חגים ח עבאוס  
על אריאל וכל עבית ק  
ומצרתתה ותמ צקוס לח  
והיה באשר יחלים חרעב

כחלום י והיה בחלום מחזיק כחלום יעוף

ומענה י ושבלת שנים בוח הוא משוש וכו  
ולעבד י ועתה ישראל כי כח

כחלום י בלשן חכל חוח אריב אמרי  
ועתה ישראל כי כח



ליום אחרון ב ותהי ליום אחרון עז והדר לבושח  
לא אבו ב לא אבו שמוע לא אבו לעצתי

על הגביעה ב ויקומו בני ישראל בבקר עד  
אם נותרתם

זרה ב וחם אשר זרה ברחוק הנה הוא זרה  
מתעה ב ורסו מתעה ועצב ונכחת מתעה

ועל ספר חקק ותהי ליום  
אחרון לעד עד עולם  
ב עס מרו הוא בנים כחשים  
בנים לא אבו שמוע תורת  
יהוה אשר אמרו לראים  
לא תראו ולחזום לא תחוו  
לנו נכחות דברו לנו חלקות  
חזומת לתלות סודו מנו  
דרך הטומע ארח די  
השבות מפנינו את קדוש  
ישראל  
לכו כה אמר קדוש  
ישראל ועזמ אסכם די  
בדבר הזה ותבטחו בעשק  
ונלוו ותשענו עליו לכו  
יהוה לכם העז הזה כפרץ  
נפל נבעה בחומה נשגבה  
אשר פתאם לפתע יבוא  
שבקה ושבחה כישכך  
נבלו צרום כתות לא  
וחמלו לא זמיעא כמנתתו  
ההיש לחתות אש מנקוד  
ולחשף מים מגבא  
כוכה אמר אדני  
יהוה קדוש ישראל די  
כשוכה ונחת תושעו  
כה שקט ובכטחה תהיה  
בזרתכם ולא אבותם

ותאמר לאכו על סוס  
נניס עלכו תניסו ועל  
חל נרכב עלכו וקלו  
ודרכם אלה אחד מפני  
גערות אחד מפני גערות  
חמשה תנסו עד אם די  
נותרתם כתרו על דאש  
ההרוכנס על הגביעה  
ולכו ויחכה יהוה לחננכם  
ולכו ירום לרחמכם כו  
אלהים שפט יהוה אשר  
כל חוכו לו  
כיעס בעינו ושב ביהו שלם  
בכו לא תכפה חנו וחנו  
לקול ועקף כשמעתו  
ענק ונתנו לכם אדני לחם  
צרו מים לחץ ולא יבנה  
עוד מוריק והיו עיניך  
ראות את מוריק ואונך  
תשמענה דבר מאחרך  
לאמר זה הדרך לכו בכו  
כיתאמונו כותשמאיו  
וטמאתם את צפופסו  
כספך ואת אפרדת מסכת  
זהבך תורס כמו דוה  
צאת אמר לו ונתו מטר  
ודעך אשר תורע את  
הארמה ולחם תבואת

הארמה והנה דשו ושמן  
ודעה מקנך ביום החוא  
כרנר חב ויה אל פוסות עורם  
עבדיה ארמה כלול  
חמוץ ואכלו אשר זרה  
כרחת וכמורה יהוה על  
כל הר גבה ועל כל גבעה  
נשאה פלגים וכלי מים  
ביום הרג רב בנפל מגדלים  
והיה אור הלבנה כאור  
החמה ואור החמה יהיה  
שבעתים כאור שבעת  
הימים ביום חביש יהוה  
את שבר עמו ומחץ מפתו  
ודפא  
הנה שם יהוה בא מפרחך  
בער אפיו וכבר משאה  
שפתיו מלאו זעם ולשונו  
כאש אכלת ודוהו כנחל  
שוטף עד צו אר וחצה  
לחנפה גיוס כנפת שוא  
ורסו מתעה על לחמ עמו  
השור יהוה לכם כלול  
התקדש חג ושמחת לכב  
כהולך בחלול לבוא אהו  
יהוה אל עור וישראל די  
ודשמוע יהוה את הוד  
קולו ונחת זרועו וראיה

והיא ימנא די ושבחה שארית וישראל ואל ארץ  
זלעה ולכנו ונכשל ונפל

יאמר ב מל וחד חס תשמענה דבר ענה  
אלהי הביאה למסד לבך

חבוש ג ב חו וחד מל ביום חביש פארך  
חבוש עליך פניחם חביש בטמו

בועף אף ורחב אש אוכלה  
נפאן חרסו אבן כרדי כיר  
מקול יחיה יחת אשור י  
בשכט וכה ותזה כל מעבור  
מטה מוסדה אשר יענח  
יהוד עלח בתפוס ובכנרות  
ובמלחמות תנופה נלחם  
כה כוער וקמאת מול תפוח  
גס הוא למך חובו העמיק  
הרחב מדרתה אשוע עם  
הרבה נשמתי יהודה כנחל  
גפרות בער הכה

הוה חרסו מעלים לענה  
על סוסים ושענו ובטחו  
על דרכ כירכו ועל פרשום  
כועצמו מאד ורלא שעו  
על קדוש ישראל ואת  
יהודה לא דרש וגם הוא  
חכם וביאר ע ואת דברו  
לא חסירו קם על בית  
מרעים ועל ערת פעלו  
אונו מצרים אדם ולא  
אלו סוסיהם כשר ולא  
רוח ומהות וטהו וכושל  
עוז ותפל עור והחרו  
כלם וכלוחו כוכה  
אמר יהודה אלו באשר

והנה הארזה והכפיר על  
טרפו אשר יקרא עליו  
מלאר עם מקולם לא  
והתומה מונס לא  
כזכרה יהודה עבאות לעבא  
על הרצון ועל גבעתה  
כצפרים עפות כונגו  
יהודה עבאות על דרוש שלם  
נגזזו וחד על פסח חזק מלוח  
שובו לאשר העמיקו  
סרה בני ישראל מי ביום  
ההוא ומאסו אנש כ  
אלו כספנו אלו וזהו  
אשר עשו לכם ירוכם  
חטא ונפל אשור בחרב  
לא אש וחרב לא אדם  
תאכלנו וגם לו מפני  
חרבו ובהורו למס וחיו  
וסלעו ממגור ועבור  
וחתו מנס שהיו נאס ויהודה  
אשר אור לו בעיון ותנו  
לו בורו שלם

הנלצה קומלך מלך כ  
ולשרים למשפט ושור  
והנה איש כמחבא רוח  
וסתר זרם כפלג מים  
בעיון כצל סלע כבוד

בארץ עיפה ולא תשעונה  
ענין ראוס ואוני שמעום  
תקשבתה ולב כנמה חוס  
ובנו לדעת ולשו עלגים  
תמהר לדבר צחות לא  
יקרא עוד לנבל נרוב  
ולכילול לא יאמר שוע  
כונבל נבלה ודבר ולבו  
ועשה און לעשות חנק  
ולדבר אלו יהודה תועה כ  
לחריק נפש רעבום שקח  
צמא וחסיד וכלו כלו  
רעום הוא זמות יעץ כ  
לחבל ענום באמריו שקח  
וכדבר אביו משפטונות  
נרובות יעץ והוא על  
נרובות יקום  
נשים שאננות קמנה  
שמענה קולו בנות לא  
בטחות האונה אמרתו  
מים על שנה תדגונה כ  
בטחות כפלה בעיר אסף  
כלי וכו א חרדו שאננות  
רנה בטחות פשטה וענה  
וחגורה על חלצים על  
שרים ספרים על שור  
חמד על גפן פריה על  
אדמת עמי קוץ שמיר

ענים דכח ענים לחבל ענום צדוק ענינם  
תאכז לט

ויחרי ג יחוו ומים ותבירו כלם וכליות

עור ה מל וכשל עור יתום אתה היית אל תיחך  
ממני זכרה ירושלם וביא עיר קצו

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
י

תעלה מי על כל בתי מ' שוש  
קריה עלוה כי ארמו נטש  
חמו ער עב על וכו' ו  
היה בער מערות ער עלם  
משוש פר אום מרעה י  
ערהים ער ערה עליו רוח  
מפרום ויהיה מדבר לפרמל  
וכרמל ליערו וחסבו שכו  
במדבר משפט ועדקה  
בכרמל תשב והיה מעשה  
העדקה שלום ועבדת  
העדקה השקט ובטח  
ער עלם וי שב עמו בנות  
שלום וכמ שכנות מבטחים  
ובמעחת שאננות וכרד  
ברדת הירע רוב שפלה י  
תשפל העיר אשר יכס  
ודיע על כל מים משלחו  
רגל השור והחמור  
היו שורד נאמה  
לא שורד וכונגוד אבדו  
בו כח תמך שורד תושד  
בכלתך לבגד ובגדך  
והוה חנו לק קונו  
היה זרעם לבקרים אה  
ישועתנו בעת צרה מקול  
חמו נהרו עמוס מרוכמתך  
נפעו גימס ואסף של לכם

אסף חסול כל שק גבים  
שקק בו נשגב יהודה כי  
שכו מרום מלא ציון י  
מ שפט ועדקה ויהיה  
אמונת עתה חסו ושועת  
חכמתו רעת יד את יהוה  
היא או צרו  
הו אר אלם צעקו הצעה  
מלאכי שלום מר ובכחו  
נשמו מסלות שבת עבר  
ארח הפר ברית מאס  
ערום לא חשב אנוש  
אבל אמלקה ארץ החמור  
לבנו קמל היה השרון  
בערבה ונער בשון וכרמל  
עתה אקום ואמר  
יהוה עתה ארוכס עתה  
אנשא את הרוח שיתקו  
קשרו חכם אש תאכלכם  
והיו עמוס משרפות שור  
קו צים כסו חום באש י  
ועתה  
שמע ער חוקים אשר י  
עשותי ודעו קרובים י  
גברתי פחדו בציון חטאים  
אחזה רעה חנפים מי  
נער לבו אש אוכלה מי

נער לט מוקדו עולם חל  
ערקות ודבר משרים מאס  
בבעע מעשקות נער  
כפיו מתמך בשחר אטם  
אנו מ שמע ער מים ועצם  
ענו מראות כרע הוא  
מרומים ישנו מצדות  
סלעים משגבו לחמונתו  
מימו נאמנים מלך בופו  
תחונה ענוך תר אונח  
ארץ מרחקים לבך יהגה  
אימה איה ספר איה שקל  
אימה ספר את המגדלים  
אתעם נעו לא תראה  
עם עמקי שפח משמוע  
נלעג לשון אומנות חוח  
ציון קרות מועדנו ענוך  
תר אונה יהושלם ענה י  
שאנו אהל בלוי עזובל  
וסענתו לנצח וכל  
חבלו בלונת קו בני אס  
שם אהור יהודה לנו מקום  
נהרום וארום רחבי גרים  
בלתלך בו אני שוטו צי  
אהור לאנעברנו ביהודה  
שפטנו יהוה מהק קנו  
יהוה מלכנו הוא ין שועט  
נטשו חבלך בל וחקו

שפטנו ב' פו יהודה ועל שפטנו אשר שפטנו ס  
ענוך ב' יהוה אמונת למח תמוט ס בתר חפ ס

ועתה ב' וחס חלך ידקו שגאו בשער חלך תמוט  
רצו חלבים כי מלכנו ס

יהוה ב' יהוה זרעם ותוכחה יצמית חושבים ס  
יהוה ומקדנו לבקרים ס

כִּתְרָנְסָם בְּכָל פְּרִשְׁוֹנָם אֵין חֶלֶק  
עִישָׁלָם מִרְבֵּה פֶסְחֵי בְּוֹן  
כִּי וְכִלִּי אִמְרֵי שִׁכְוֵי חִלְיֵי  
הָעַם הַיִּשְׁבֵּב בְּהַ נְשֵׂא עֵוֹן  
קִרְבֵּי גֵוִים לְשִׁמְעַ  
וְלֵאמֹים הַקְּשִׁיבֹת שִׁמְעַ  
הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה תִּבְלֹ וְכֹל  
צִאנֵאָה כִּי קִצְף לִי וְהָיָה  
עַל כָּל חַגְוִים וְחִמָּה עַל כָּל  
עֲבָאִם הַחֲרִיבִים עֲתָנָם לִטְנַח  
וְחִלְיֵי הַסִּיחֵי וְשִׁלְכֵי וּפְגִירָהִם  
יַעֲלֶה בְּאִשׁוֹ וְנִמְסֹו הָרִים  
מִדְּמִסֹּו וְנִמְלֵקוֹ כִּי עֲבָא לִי  
הַשָּׁמַיִם וְנִגְלוּ כִּסְפֵי הַשָּׁמַיִם  
וְכֹל עֲבָאִם וְכֹל כִּנְבִל עֲלֵה  
מִגִּפּוֹ וְכִנְבִלֵת מִתְּאֵנָה כִּי  
רִוּתָהּ בְּשָׁמַיִם חֲרִיבֵי הַנְּהַעַל  
אִדֹּוֹם תִּרְדֹּו עַל עַם חֲרָמֵי  
לִי שִׁפְטֵי חֲרִיב לִי וְהָיָה מִלֵּאָה  
דִּם הַיִּשְׁבֵּב מִחֶלֶב מִדָּם  
כְּרוֹסֵי עֲתוּדִים מִחֶלֶב כְּלִיחֵי  
אִדֹּוֹם כִּי וְכִי חִי וְהָיָה כִּי עֲבָה  
וְטִבַּח גִּדֹּוֹ לְבֵאֶרֶץ אִדֹּוֹם  
וְיִרְדֹּו רֵאמִים עִמָּם וּפְרוֹסֵי  
עַם אֲבִי רִים וְרִוּתָהּ אֶרֶץ עַם  
מִדָּם וְעַפְרָם מִחֶלֶב וְדִישׁוֹן  
כִּי וְנִמְסֹו לִי וְהָיָה שְׁנַת לִי  
שְׁלֹוֹמִים לְרִיב עֵוֹן וְנִתְפָּכֹו

נְחִלֵיהָ לְזֹפֶת וְעַפְרָה לְגַפְרוֹת  
וְהָיָה אֶרְעָה לְזֹפֶת בְּעֵרָה  
לִי לֵה וְיִזְמַסֵּל אֶת כִּכְבְּדִי  
לְעֵלְמֵי וְעֵלְהָ עֵשְׂנָה מִדֹּוֹר  
לְדֹוֹר וְתִחַרְבֵּל לְנִצְחָ וְנִצְחֹוֹם  
אִין עֵבֶר בְּהַ יִירֶשׁוּהָ קִאֵת  
וְקִפּוֹד וְנִשְׁוֹף וְעֵרְבֵי שְׁכֵנֵי  
כִּה וְנִטָּה עֲלֵיהָ קֹוֹ תִהֹוֹ  
וְאֶבְנֵי בְהַ הַרְוִיחֵוּ אִין שֵׁם  
מִלֹּוֹכְהָ וְקִרְבָּן וְכֹל שְׂרִיחַ  
וְהָיָה אֶפְסֹו עֲלֵתָהּ אֶרְמֵנִיחַ  
סִוְרִים קִמֹו שְׁוִחֹוֹ לִי  
בְּמִכְרֵיחַ וְהָיָה תֵּה נִנְה לִי  
תֵּנִים חֲצִירָה לְבִנְיֵת וְעֵנָה  
וּפְגִישׁוֹ עִוִּים אֶת אִוִּים  
וְשִׁעִיר עַל דֵּי עֲדֹו וְקִרְבָּן  
אֶךְ שֵׁם הַרְעֵעַה לְיֹוֹלֵת  
וּמִצָּאָה לֵה מִנְעֵה שְׁמֵה  
קִנְעֵה קִפּוֹד וְנִמְלֵקוֹ כִּי עֲבָה  
וְנִגְלֵה כִּי עֲלֵה אֶךְ עַם לִי  
נִקְבְּעֵוֹ רִוּת אִשָּׁה רֵעֵתָהּ  
וְדִישׁוֹ מֵעַל סֶפֶר וְהָיָה לִי  
וְקִרְבָּן אֶחָת מִחֵנָה לֵה  
נִעֲרָה אִשָּׁה רֵעֵתָהּ לֵה  
פְּקִדֹוֹ כִּי וְהָיָה עֵנָה וְרִוּתוֹ  
הָיָה אֶךְ עֵוֹן וְהָיָה אֶךְ פּוֹלֵל לְהֹוֹ  
גִּידֹוֹ וְהָיָה חֶלֶק תֵּה לְהַם  
בְּקֹוֹ עַל עֵלְמֵי יִירֶשׁוּהָ

לְהֹוֹ וְדֹוֹר יִשְׁכְּנֵיהָ  
יִשְׁשׁוֹם מִדְּבַר וְעֵנָה  
וְתִגְלֵי עֵרְבָה וְתִפְרַח כִּכְבְּדֵהָ  
פְּרִיחַת פְּרִיחֹוֹת וְתִגְלֵי אֶךְ גִּילֵת  
וְרִנֵּוֹ כְּבוֹד הַלְּבָנוֹ וְנִתְוֹ לֵה  
חֲדָרֵי חֲפִרָה לְוֹחַ שְׁרוֹן חֲמָה  
וְרֵאֵוֹ כְּבוֹד יִהְיֶה חֲדָרֵי אֶרְעָה  
חִי וְקֹוֹמֵי רִפּוֹת וְכִרְכֹּוֹם  
כְּשִׁלֹּוֹת אֶמְצֹו אֶמְרוֹ לְנִמְחָה  
לְכִי חִקֹוֹ אֶל תִּירְבֵּוֹ הַנְּהַ  
אֶל הַיִּכְסֵּי נִקְסֵי וְכֹוֹא גִמּוֹל  
אֶל הַיִּים הַיִּם הַיִּם אֶרְשִׁעַם  
אֶת פִּקְחֵי עֵנֵי עֵרִים  
וְאִין חֲרִשׁוֹם תִּפְתַּח נְהָ אִין  
וְדִלְגֵי כִּי אֶל פֶּסַח וְתִרְוֹ לִישׁוֹן  
אֶלֶם כִּי נִבְקַע עֵוֹן כִּי מִדְּבַר לִי  
וְנִחֲלִים בְּעֵרְבָה וְהָיָה חֲשׁוֹב  
לֵאנֹוֹס וְעֵבֵר אִין לְכִי עֵי מִים  
בְּנִיחַ תֵּנִים רִבְעָה חֲצִירָה  
לְקִנְעֵוֹ וְנִמְלֵקוֹ וְהָיָה שֵׁם לִי  
מִסְלֹוֹל וְהָיָה וְהָיָה חֲקִידֵי  
וְקִרְבָּן אֶלֶה לֵה אֶעְבְּרֵנִי טִמְאָה  
וְהָיָה אֶלֶם לֵה דִישׁוֹ אִין אִין  
לֵה אֶת עֵלֵי אֶת הָיָה שֵׁם אִין  
וּפְרִיץ תִּמּוֹת כִּי עֵלְמֵי לֵה  
תִּמְצֵא שֵׁם וְהָיָה לְכֹוֹ גִּמְלֵי  
וּפְרִיחֵי וְהָיָה יִשְׁכְּנֵיהָ וְכִי אֶרְבֵּוֹ

ירמיהו ב' וירדו לאמים כמו בן דאמים •  
ליריב ב' שנת שלומים חז ליריב ומצד •

וירשנה ב' יצאת ירושלים וירשנה בחרמי אשר  
נתתי לאבותם וישבו שם וירשנה •

ישעיהו ג' חס וברוך ה' ויהי ימות וכל ימי וירב  
גבול שמת •

ציון ברנה ושמת עלם על  
ראשם ששו ושמתה ושגו  
ונסו ונאנחה  
ויהוב ארב עשרה  
שנה למלך חוקנהו עליה  
סנה רוב מלך אשור על כל  
ערי יהודה חב ערות ותפשס  
וישלח מלך אשור את  
רבשקה מלכיש ירו שלמה  
אל המלך חוקנהו בחול כנר  
ויעמד בת עלת המרכה  
ה עלונה כמסלת שדה  
כוכס ויצא אלו אלוקים  
בוהל קנהו אשר על הבית  
ושכנא הספר וויאח בו  
אסף חמובור ויאמר אלוהס  
רבשקה אמרו נא אל  
חוקנהו כה אמר המלך  
ה גדול מלך אשור זה  
הכטחוו הזה אשר בטחת  
אלרתו אך דבר שפתים  
ענה ונכורה למלחה  
עתה עלמו בטחת כומרת  
כי הנה בטחת על משעת  
הקנה חרעוץ הוה על  
מצרים אשר וסמך אוש  
עלו וב אכפו ונקבה  
בופר עח מלך מצרים לכל

הכטחוס עליו וכות אמר  
אלו אל יהוה אל הנו  
בטחנו ה לוא הוא אשר  
הסיר חוקנהו את כמותו  
ואת מזבחתו ויאמר  
לוה ויהוה ולוה שלם לפני  
המזבח הזה תשתחוו  
ועתה התערב נא את  
ארני המלך אשור ואתה  
לך אל פוס סוסים אם  
תוכל לתת לך רכבים  
עליוס ויאך תשוב את  
פני פחת אחד עברי אדני  
הקטנים ותבטח לך על  
מצרים לרכב ולפרשים  
ועתה חמבל ערו יהוה  
עלותי עליה ארץ הזאת  
לחש חותה יהוה אמר  
אלו עליה ארץ הזאת  
והשחיתה  
ויהמר אלו קים יי  
ושכנא וויאח ארדב שקח  
דברנא אל עבדיו ארמית  
כישמע עים אנחנו ואל  
תדבר אלונו ויהוה יתכאונו  
העם אשר על החומה  
והאמר רבשקה האל  
אדניך ואלך שלחני אדני

ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך  
לם  
לנ  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה

לדבר אתם דברים האלה  
הלא עלה אנשים קושבים  
עלה חומה לאכל את  
חראיהם ולשתות את  
שונחם עם כס ויעמד  
רבשקה ויקרא בקול  
גדול ויהדות ויאמר שמעו  
את דברי המלך הגדול  
מלך אשור כה אמר המלך  
ארשאלכם חוקנהו כי  
לאנוכל להציל אתכם  
ואלוכטח אתכם חוקנהו  
אלוהו לאמר העל כ  
יצולנו יהוה לא תנתו  
העיר הזאת ביד מלך  
אשור אל תשמעו אל  
חוקנהו  
כי כה אמר המלך אשור  
עשו אתי ברכה וצאו אל  
ואכלו איש גפנו ואיש  
תאנתו ושתי איש מבונו  
עד באו ורקחתי אתכם  
אל ארץ בארעכם ארץ  
דגות וירוש ארץ לחס  
וכרמים פווסות אתכם  
חוקנהו לאמר יהוה יצולנו  
ההצולו אלוהו הגוים  
איש את ארצו מיד מלך

ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך  
לם  
לנ  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה

וואך ג דא פס וואך תשיב וחבירו וואך  
תנחמוני הכל ס  
ויהוה ח וואך יהודה וחבירו דאשו ליצו נדו לנס הישא השאר ויאמר לעם הזה הלוה הוא בני עבבו ס  
בסיב עליתי קדמיה דפסוק ביימנה ס האכל ערוי ג עתה ועתה אנשני ס

סופר ב' מל בנביא ושריה סופר ואת שבנא הסופר וכל כתיבייא דכותהוון ברמו עורא דהוא כולה  
חס בר מז ג מל אלה בימי ואחיו שמעיה ואוצרה על אוצרות

דא

נא

מלכים בתליאשר כתב וישעיהו בתליאשר כתב

אשר אלה אלהי חמת וארפור  
איה אלהי ספרוים וכזה צולו  
את שמרוז מנהמו בכל  
אלהי הארצות אלה אשר  
הצולו את ארצם מפרו  
מירצול יהודה את ירושלם  
מפרו חרושו ול אענן  
אתו דבר כות צות חמלק  
הוא לאמר לא תענהו  
ובא אלוקים בוחלקנהו  
אשר על חבית ושכנא  
הספרוים אח בוא ספר חמוני  
אל חוקנהו קרויע כנרים  
ונגדולו את דבר רב שקח  
והיו בשמע חמלק  
חוקנהו וקנרע את כנרע  
ותכס בשק ובכאבות יהודה  
וישלח את אלוקים אשר  
על חבית ואת שכנא  
הספרוים אתו קנרע הכתנים  
מתכסוים בשקוים אל  
ישעיהו כו אמוץ הנכוא  
ויאמרו אליו כה אמר  
חוקנהו ויום צרה ותוכחה  
ונאצה היום יהיה כו באו  
בנים ערמ שפר וכח און  
ללכה אולו ושמע יהודה  
אלהיך את דבר רב שקח

אשר שלחו מלך אשר  
ארצו לחרף אלהים חו  
והולוח בדברום אשר  
שמע יהודה אלהיך ונשאת  
תפלה בעד השארות  
הנמצאה ונכאו עבדו  
המלך חוקנהו אל ישעיהו  
ויאמר אלוהים וישעיהו  
כה תאמרו אל ארנכם  
כה אמר יהודה אל תורא  
מפני הדברום אשר  
שמעת אשר גדפו נערו  
מלך אשר אותי הנע  
נותו בורח ושמע שמעיה  
ושב אל ארצו והפלתו  
בחרב בארצו וישב כי  
רב שקח ומצא את מלך  
אשר נלחם על לבנה  
כו שמע כונסע מלכו יש  
וישמע על תרחקה מלך  
כו של אמרו יצא לה לחם  
אתך וישמע וישלח  
מלאכים אלה חוקנהו לאמו  
כה תאמרו אל חוקנהו  
מלך יהודה לאמר אל  
ישאך אלהיך אשר אתה  
בוטח בו לאמר לא תנתו  
ידו שלם ביד מלך אשר

הנה אתה שמעת אשר  
עשו מלכי אשר לכל  
הארצות להחרים ואתה  
תנצל להצילו אותם אלהי  
הגוים אשר השחיתו אבותי  
את גוונ ואת סרו ורעך  
וכנרעו אשר בתלשך  
איה מלך חמת ומלך ארפור  
ומלך לעיר ספרוים הנע  
וענה ויפקח חוקנהו את  
הספרוים מיד המלאכים  
ויקר אהו ויעל בית יהודה  
ויפרישהו חוקנהו לפני  
יהודה ותפלל  
חוקנהו אל יהודה לאמר  
יהודה עבאות אלהי ישראל  
ישב הכרכים אתה הוא  
האלהים לבוך לכל ממלכות  
הארץ אתה עשות את  
השם סו את הארץ חטח  
יהודה אונכו ושמע פקח  
יהודה עונכו וראה ושמע  
את כל דברי סנחריב  
אשר שלח לחרף אלהים  
חוי אגנם יהודה החריבו  
מלכו אשר את כל הארצות  
ואת ארצם ונתו את כי  
אלהיהם כפאשכו לא

בוטח ב' מל בנביא אשר אתה בוטח בו וישעיהו ובארץ שלום אתה בוטח וכל כתיבי דכות ביד מז ה  
כי חמלק אשרי אדם כמותם כמותם רחב נפש גדפו ג אשר גדפו נערו וחמלק עור ואת גדפו אותי

ישעיהו אולו ושמע יהודה את דברי רב שקח  
היה יהודה אונך ושמע את כל דברי סנחריב

ויבוא ה' מל וזנה עליו וזקן שלמה בן אשה זמליתם ונביא אחד ויבוא אל המלך ויבוא במלחמה וימת המלך ויבוא ויזאק וידיעלה ויבוא אליו יש עשהו ויבוא אליו אנשים ויבוא אליה ויבוא אל הדגים ויבוא אל שער ויבוא גב דישטן נחבירי ו כל מעלת אסתר דכונתהו בר מח ב חל אל המשתד לשתות ו

ואל העד הזאת לא יבוא  
 נאסיה יהוה ונעתי על העד  
 הזאת להו שועה למענ  
 ולמען דוד עבדי.  
 ויצא מלאך יהוה  
 ויכה כמחנה אשור מאה  
 ושמונים וחמשה אלף  
 וישבו מובב בקר והנה כלם  
 פגרים מתיים ויסע וילך  
 וישב סנהריב מלך אשור  
 וישב בניניה ויהו הוא  
 משתחוה בית נסרך אלהו  
 ואדר מלך ישראל צר בניו  
 הכהו בחרב והמה גמלטו  
 ארץ אררט ומלך אסר  
 חזו בני תחתיו  
 בנימס ההם סלה  
 חוקיהו למות ויכו אלו  
 ישעיהו בן אמוץ הנביא  
 ויאמר אלו כה אמר יהוה  
 ען לביתך כימת אתה  
 ולא תחגי ויסב חו קנהו  
 פניו אל הקור ויתפלל  
 אל יהוה ויאמר אנה יהוה  
 זכר לא את אשר חתה לבית  
 לפניך באמת ובלב שלם  
 והטוב בעיניך עשיתי  
 ויכה חוקיהו בכי גדול

לה שאות גלום נעים עתם  
 בצרות וישביהו קצרו  
 נד חתונכשו סיו עשב י  
 שדה וירק דשא חצור  
 גבות ושרמה לפנ קמה  
 ושבתך רוצאתך וכו אבך  
 נדעתיו ואת התרעך אלו  
 וען התרעך אלו שאנגך  
 עלה באוני ושמתו חחו  
 באפך ומתגל בשפתיה י  
 זה שיכתוך בדרך אשר  
 באת בה ויהלך האות  
 אכול השנה ספוח ובשנה  
 השנית שחוס ובשנה  
 השלישית זרעו וקצרו  
 ונטעו פרמיוסו וכול פרמס  
 ולספה פלוטת בית יהודה  
 הנשארה שרש למטה  
 ועשה פקדו למעלה כו  
 מירושלם לתצא שאריות  
 ופלוטת מהר ציון קנאת  
 יהוה צבאות תעשה זאת  
 לכו כה אמר יהוה  
 אל מלך אשור לא יבוא  
 אל העיר הזאת ולא אודה  
 שם חץ ולא אקווי מנה מגו  
 ולא אשפך עליה סלה  
 בדרך אשר בא בה ישוב

אלהים חמה כי אסמ עשה  
 ויראדם עין ויבוא ויאפרוס  
 ועתה יהוה אליונו תושוענו  
 מידו ויהי עין כל מלכות י  
 הארץ כראתה יהוה לברך  
 וישלחו ישעיהו בן אמוץ  
 אל חוקניהו לאמר סד  
 אמר יהוה אלו ישראל  
 אשר התפללת אלו אל  
 סנהריב מלך אשור זה  
 חנכה אשר דבר יהוה עליו  
 בזה הלך לענה לך בתולת  
 בת ציון אחיהך ראש י  
 הניעה בת ירושלים את  
 מוחלת ונדיפת ועלכו  
 הדימותה קולות שאמרו  
 עיניך אל קדושו ישראל  
 בוד עבדיך חרפת ארני  
 ותאמר ברב רכבו אני  
 עלות מרוס הרים ורפתי  
 לבנו ואלת קומת ארנו  
 מכחר ברשו ואטא מרוס  
 קצו ועד ברמלי אנקרת  
 ושתותו מוס ואחד בכנס  
 פעמו כליו ארו מעור הוא  
 שמעת למרחוק אותה  
 עשיתו מימי קדסו וציונת  
 עתה חבאתיה ותהו י

ובלב שלם ג אנד יהוה יושע ואודה שלמה  
 בני ושמונו חניני

ויספה ג פלוטת בית יהודה והבירי ו וזא  
 וליא יספה אמת אליו ג

הנה ג מל בעיני ציונת מאוהב אשר יתאח  
 ויבוא אל הדגים ויבוא אל שער ויבוא גב דישטן נחבירי

ויהודבריהוק אל  
ישעיהו לאמר חלוק די  
ואמרת אל חוקיהו כה אמר  
יהוה אלהי בור אברך כי  
שמעתו אתה פלוק ראתו  
את דמעתך הנני ווסף על  
נמיר חמש עשרה שנה  
ומפך מלך אשור אצלך  
ואת העיר הזאת ונותר  
על העיר הזאת חזק לך  
האותם את יהוה אשר  
ועשה יהוה את הדבר הזה  
אשר דבר חנוני משוב את  
על חמ עלות אשר נרדה  
במעלות אחו בשמש כי  
אחרנית עשר מעלות ושכ  
השמש עשר מעלות כי  
במעלות אשר נרדה  
מכתב לחוקיהו מלך  
יחזיק בחלתו ויחוקי מלך  
אנן אמרתו בדרמוני כי  
אלכה בשערו שאול  
פקד תוותר שנותי אמרת  
לא ארא אהיה נה בארץ  
חזונת לא אבוט אדם עוד  
עם חשבני חזל וזרונסע  
ונלה מני כאהל דעמי  
קפדתו בארץ חנו מרדה

ובצעע מיום עד לילה  
תשלומני שותתו ערבקו  
בארץ בן ושבך כל עצמות  
מיום עד לילה תשלומני  
כסוס עגור בן אפפץ  
אהנה פיונה רלו עני כי  
לפרוס ארני עשקה לך  
ערכני מה ארבר ואמר  
לו והוא עשה אהרה כל  
שנותי עלמר נפשי ארני  
עליהם יחיו ולכל בהו  
חמרו חיות חלומנו וחנוני  
הנה לשלום מרלו מר  
ואתה חישקת נפשו משחת  
כלו כו השלכת אחרי גוף  
כל חטאוי כול לא שאול  
תודך מות יה ללך לא  
ישברו חרדו בבור אל כי  
אמתך חיו חו הוא יודך  
כמוני חיוס אב לבנים  
וודיע אל אמתך יהוה  
להן שיעני ונגעתו נגנו  
כלימו חנונו על בית יהוה  
ויאמר ישעיהו וישאו  
דבלת אננס וימרחו על  
השחיו ויהוה אמר חוקיהו  
מה אות כו אלה בית יהוה  
בעת החיוא שלח

מרהך בלא ארנו כובל ארנו  
מלה בכל ספרים ומנחה אל  
חוקיהו וישמע כן חלה  
וחוקיהו וישמח עליהם כי  
חוקיהו ויראם את בית  
נכתה אתה כסף ואתה יתב  
ואתה כשמים ואתה שמו  
חטוב ואת כל בית כלה  
ואת כל אשר נמצא באצותו  
לא יהיה דבר אשר לא הדאם  
חוקיהו בכיותו וככל מצולתו  
ויבאיש עיהו הנביא  
אלה מלה חוקיהו ויאמר  
אלו מה אמרו ויהא נשום  
האלה ופאו וכלאו אלוק  
והאמר חוקיהו מארץ  
רחוקה כאו אלו מבבל  
ויאמר מה ראו בכיותך כי  
ויאמר חוקיהו את כל  
אשר בכיותי כאו לא חזקה  
דבר אשר לא הר אותים  
באוצרותי ויאמר ישעיהו  
אל חוקיהו שמע דבר  
יהוה עבאות חנה ימוס  
באוס ונשא אכל אשר בכיותך  
ואשר אצרו אבתוך ער  
חיוס חזק בכל לא מתך  
דבר אמר יהוה ומכניב אשר

נכתי  
ט

וכל הר ב וכל הר חרמון וכל חבשן כל גיא יגיא  
וכל הר וגבעה נ

קורא הקורא ג מל על כז קרא שמה עז ונעז אמות הספים קול קורא הקורא בשמך ואין קורא בשמך עשו  
כימת למען ידעו קורא בו ושלוה בו קורא וקורא בו ימנה תהום אל תהום נ

ועאו ממך אשר תוליד יקחו  
והיו סרוסוס בה וכל מלך  
בכל ויאמר חזקיהו אל  
ישעיהו טוב דבר יהוה  
אשר דברת ויאמר כוהיה  
שלום ואת בנימי

נחמו נחמו עמי ויאמר י  
אלהיכם דברו על לב  
ירושלם וקראו אליה  
כי מלאה צבאה כוננצה  
ענה כולקהל מנה יהוה  
כפלים בכלחטאתיה

קול קורא במדבר  
כט דרך יהוה ושרו ג  
בערבה מסלה לאלהינו  
בלגיא ונשא וכל הר  
וגבעה וישפלו ודנה העקב  
למי שור וחרבסוס לבקעה  
וגלה בכרית והוראו  
כלב שרו וחרו כו פו והוה  
דבר

קול אמר קראו אמר  
מה אקרא כל הבשר  
חצור וכל חסדו בעין  
השדה ובשחצור נכל  
עין כו רוח יהוה נשבה  
בו אכו חצור העסובש

חצור נבל עין ודברה  
אל הינו יקום לעולם

על הרגבה עלולך  
מכשרת ציון הרומו  
בכח קולך מבשרת ק  
ירושלם הרומו אל

תוראו אמרו לערו והונה  
הנה אל היכס הנה אדני  
יהוה בחוק ובוא וזרע  
משלה לו הנה שברו  
אתו ופעלתו לפניו כרעה  
עדרו ורעה כוד עו וקבץ  
טלאוס ובחוקו ושא  
עלות ינהל

מומד בשעלו  
מוסו שמוס בירת תכז  
וכל בשלש עפר הארץ  
ושקל בפלס הרום ג  
וגבעות במאזנים מיתכז  
אתרו ויהוה ואיש  
עצתו ודו ענו אתמו  
נעץ ויבונה וילמדו  
בארח משפט וילמדו  
דעתו ודרך תכונות ודו ענו

הזגים כמר מה לו ג  
וכשחק מאזנים נחשכו  
הזאמים בכקוטול ג  
ולכנוז איו הרבער וחיתו

אין די עולה

כל הגוים באו נגדו מאפס  
ותהו נח שבולו ואלמו  
תדמיון אלו ומח דמות  
תערבולו הפסל נסד  
חישו צדקה ביה בודק ענו  
ודתקות כסף צורף כז  
המסכן תרומה עין לא  
ורק בובחה חרש חכס  
ובקשלו לחמו פסל  
לאומוט

הלוא תדעו הלוא  
תשמעו הלוא חגדי  
מראש לבס הלוא ג  
הבינותם מוסדות הארץ  
הישוב על חוג הארץ  
וישבו כחגבים הנוטה  
כדיק שמוס ומתחם ג  
כאחל לשבת חנותו ג  
רוזנים לאח שפטו ארץ  
כתהו עשה אף בלנטעו  
אף בלודעו אף בל  
שרש בארץ געס וגם  
נשא בהסו ובשווס ערה  
כקש תשאם ואל  
מיתדמיוני ואשוח יאמר  
קרו שישאו מרום יגיא  
עניכם וראו מברא אלה

חוג ב הישב על חוג בחחו חוג על פני תהום נ  
יחד וחוג שמיים יתחלך נ

תכז ג חס ושמוס בירוח מי וכן אור ירח  
ומים וכן במדוי נ

כעין ג וכל חסדו אנש כחצור ימנ כניין יגיא נ  
כעין ג אידו בער יא ארץ גלעד נ

המוציא אנשים צבאם לכלם  
בשם יקרא מרב אונים י  
ואמין כח אוש לא נעדר  
למה תאמר לו עקב  
ותדבר וישך אל נסתבה י  
דרבו מיהוה ומאלהו משפטו  
ועבור חלוא נדעת אסר  
לאשמעת אלהי עולם  
והנה בורא קצות הארץ  
לאו עיף ולא מנע און  
חקר לתבונתו נתו ליעף  
כח לאון אונים עצמה  
ירבה ויעפונעוים וינעו  
ובחורים בשול וכשלו וקח  
והוה ויחלופו כח ועלו אפר  
כנשרים ירו עול ולא מנעו  
ילכו ולא מנעו  
חחרו שו אלו איום  
ולא מוס ויחלופו כח וגשו  
או ידברו ויחדו למשפט  
נקרבה מוה עור ממנח  
ערק יקראוהו לרגלו ויש  
לפנו גוים ומלכום וירדתו  
כעפר חרבו כקש נדף י  
קשתו וירדפסו יעבור שלום  
ארח כרגלו לא יקב אגור  
פעלו עשה קרא חירות

מראש אע ויחזק ראשו  
ואת אחרעם אנהו אראו  
איום וכלאו קצות הארץ  
ויחדו קרבנו ואתו אוש  
אתדעו ויערו ול אחו  
ואמר חוק וחוק חרש  
את צנרף מחלוק פטוש  
את הולם פעם אמר  
לדבק טוב הוא ויחזקוהו  
במסמרים לא ימוט  
ואתה וישך אל עבוי  
ועקב אשר בחרתו ורע  
אברהם אהבו אשר י  
החוק יתור מקצות הארץ  
וימאצו ליה קראתו י  
ואמר לך עבדו אתה י  
בחרתו ולא מאסתו י  
אל תירא מי עמך אני  
אל תשתע כמי אני אלהיך  
אמ עתור אף עירתו אף  
תמכתו בימיו ערדו  
חו ובשוו כל מכל הנל  
הנחרים בך ויהו כאון  
ויאברו אנשו ריכך י  
תבקשם ולא תמצאם י  
אנשו מצתך ויהו כאון  
וכאפס אנשו מלחמתך

כוננו ויהוה אל חזק מחוק  
וימנך האמר לך אל  
תירא אנ עירתו י  
אל תיראו תולעת  
ועקב מתו שכל אל אנ  
עירתו לנאס ויהוה וגאלו  
קדושו שר אל הנה  
שמיתו למורג חרוץ  
חך שבעל פופות תרוש  
חרים ותדק ויב עות כפאץ  
תשויס תורס ורוח תשאס  
וס ערה תפיון אותס ואתה  
תגל בידוה כקדושו  
וישך אל תתהלל  
העניוים ויה אכוננים  
מבקשויס מוס ויאון י  
לשונם בצמא נשתה י  
אנ ויהוה אענס אלהי  
וישך אל לא אעבס י  
אפתח על שפויס נהרות  
ובתור בקעות מענות  
אשויס מדבר ל אגס מוס  
וארץ ענה למוצאויס  
אתו במדבר ארו שטה  
והדס ויען שמו אשויס  
בערבה ברוש תדחר  
ותאשור ויחדו למעודאו

ביאף  
אשר  
תלפני  
אשר  
ידאת  
יהוה

ולא ישא ב' ולא ישא אליו נפש לא יעקב ב' אליו אתם ב' הגידו ודברות אני אמרתי ב'

ולא ישא ב' ולא ישא אליו נפש לא יעקב ב' אליו אתם ב' הגידו ודברות אני אמרתי ב' ולא ישא אליו נפש לא יעקב ב' אליו אתם ב' הגידו ודברות אני אמרתי ב'

והעוה שומות שכלו ויחזו  
כבוד יהוה עשתה ואתי  
וקדושו ישראל בברכה

קרבו רובכם ואמר יהוה  
הגשוע עמנותכם ואמר  
מלך יעקב יגישו ונגידו  
לנו את אשר תקרינה כי  
תראשנות מכה הנה הגדה  
וכשומה לבנו ונהעה כי  
אחריתו או הבאות כי  
השמו ענו חנה ונתת  
לאחור ונהעה כי אלהים  
אתם אף יוטבו ותלע  
ונשתתעה וברא וקבו יחד  
אתם כי אנו ופעלכם מאפע  
תועבה ובהרובכם

הערתו מעפול ונאת כי  
מפני כחשמי שיקרא בשמי  
ותבא סגפם כבנו חמוכנו  
ויערוד מסטוט מכה גר  
מראשונת ענה ומלכנים י  
ונאמר ערוק אף אומבנד  
אף אנו משמוע אף אף  
שקיע אמריתם ראשון  
לעוה היתה חנוה ויהוה

מבשר אתו וארא ואנו  
אישומא לה ואנו חיען  
ואשאלם תשובו דבר יח  
כלם אנו אפס מעשיתם  
רוח ותהו נסכיהם

הו עברו את מלכו בחרו  
רעתה נפשונתו רוח  
עליו משפט לגוים ויעא  
לאויעק ולא ישאל לא  
ושמיע בחוק קולו קנה  
רעין לאו שמו ופשתה  
כהה לא ונבנה לאמת  
ויעא משפט לא וכהה  
ולא נרוץ עדינשום כי  
בארץ משפט ולתורתו  
איום ויתלו

כדאמר תאלוהו בורא  
השמים ועו טוהם רקע  
הארץ וצאצאונך נתו  
נשמח לעם עליה ורהח  
להלכים כה אע ויחנה  
קראתו בערוק ואחוק  
בחדו ואצד ונאתה לבנות  
עם לאורגוים לפקח עעם  
עורות להוציא מפסג  
אסוד רבית כלי אישבו האף

אני יתנה הוא שמו וכבודו  
לאחר לא אתו ותהלתו  
לפסולו סדר אשנות העד  
באוהר שות אע מגד  
בטרם תצמח העד אשמוע  
אתכם

שורו ליהוה שור חדש  
התלתו מקצה הארץ  
וורדי חנם ומלאו איום  
וישבויהם וישאו מדבר  
וערו העריוס תשב קדר  
ולנו ושב סלע מראש  
הרים וצח וישמו ליהוה  
בבד ותהלתו באיום נגוה  
ויהוה כגבור יצא באיש  
מלחמות נער קנאה י  
ולוע אף וצרוח על אביו  
ותנבך החשותו  
מעולם אחריש אתאמן  
כחולדה אפעח אשם  
ואש אף וחה אחרובתו  
וגבעות וכל עשבם אוביש  
וישמתי נדוהות לאיום  
ואגמים אוביש וחולבת  
ערוים בדרה לא מוע  
בנעבות לארע ארריבם  
אשום מחשך לפניהם לאור

וחולבתי ב' וחולבתי ערוים וחולבתי ערוים  
אדם ב' אלוה ב' אחריב גמול ושלם ב' והו ליאום ב'

ויצוה ב' בחודי ריגודה נפשי עד ריגודה  
הארץ ב' ויגבו ב' על ארצו כמנוח אל אלוה

ויצוה ב' כח אמה אשמוע ויהוה  
לך ב' ויש ב' ויש ב' ויש ב' ויש ב'

ויעקשום למי שור אלה  
הדברים עשותם ולא עבדתם  
נסג אחור ויבשו בשת ימי  
הבטחום בפסל האמרים  
למסכה אתם אלהינו

והחדשים שמעו עוה ערום  
הביטו לדאות מי עורפו  
אם עבדו וחרש כמלאמי  
אשלח מי עיר כמשלם  
ועור בעבד יהודה ראות רבות  
ולאת שמר פקוח אונים  
ולא ישמע ע יהודה חפץ  
למעו ערקו ונהיל תורה  
ונאדור וחוא עם כוזו  
ויסור הפח בחורים כלם  
ובכתי כל אים חכבאו חו  
לבו ואיו מעל משסה  
ואור אמר השב מי בכס  
נאיו ואת וקשב השמע  
לאחור מוענו למשוסה  
ועקבו וישראל לבוזים  
חקו ויהוה חטאנו לו  
ולא אכו בדיכמו חלוק  
ולא שמעו בתורתו שפך  
עליו חמה אפיו ועוה מלחמה  
ותלהטוהו מסביב ויאנדע  
ותבערבו ולא ישום ש

ועתה כה אמר יהודה כראף  
ועקבו צרף וישראל אל  
תירא כנגד אלתיך קראתי  
בשמך לראתה בית עבר  
במים אתך אני ובנהרות  
לאישטפוך כיתלך במן  
אש לא תפודה ולהכה לא  
תבער בך כי אני יהוה  
אלהיך קרוי ישראל  
מו שוער נתתי כפרך  
מצרים כוש וסבאת חתוך  
מאשר וקרת בעני נבבות  
ואני אחבתך ואתו ארם  
תחתוך ולא מים תחת  
נפשך אל תירא כי אתך  
אני ממזרח אביא זה עב  
וקמ ערב אקבעך אמר  
לצפון תנו ולתימן אל  
תכלאו הכיאי בעי מרחוק  
ובנתי מקצה הארץ כל  
הנקרא בשמו ולכבודו  
בראתו ויצרתו אף עשותו  
הוציא עם עור ועעם  
ישן וחדשים ואונים לבו  
כל הגוים נקפצו וחרו  
ויאספו לאמים מוכהם  
ונגד זאת ראשנות ימי  
שמי ענו ותנו ערוהם

ויעקשו שמעו ויאמרו  
אמת אתם ערו נאס יהוה  
ועבדו אשר בחרתו למעו  
תדעו ותאמנו לו ותלכו  
כראע חוא לפנו לא עיע  
אל ואחרו לא יהיה  
אנכו אנכו יהוה  
ואיו מפל ערו מו שוע  
אנכו הגדתו וחושעתו  
והשמ עתו ואו בכס זר  
ואתם ערו נאס יהוה ואני  
אל גס מוס אני חוא ואו  
מירי מצל אפעל ומו  
ישוכנה  
אמר יהוה גאלכם קרוי  
וישראל למענכם שלחת  
בכלה וחרדתו ברוחום  
כלם וכשהיום באניות  
רנתם אני יהוה קרוי שבע  
בורא ישראל מלפנים  
כה אמר יהוה חנותו  
בנס דרד ובכיום עוים  
נתוכה חמוצא רעב  
וסוס הילנעו וחרו  
ישכבו בלי קומן רעבו  
כפשתה ככו אל תוכהו  
ראשנות וקד מניות אל  
תתנו ויהוה עשה חר שו

ועינב ג ולא נסו יהודה רכס חזינא עם עור  
ימי אתה עם עור

ואתו ג וסימנחו חמדותו דאדם לחמוס  
ישו ב מלחמה צוראתו

ובכיום ג ובכיום רבים זלעי אחר וצמיח  
ובכיום לא יחזיק

עתה תצמח חלואתך עתה  
אף אשום במדבר דרך  
פושמו נהרות תכבדני  
חיתה שדה תנים ובנות  
וענה כריתתו במדבר מים  
נהרות כושמו לה שקות  
עמו כחורו עמו ויצרתו  
לו תהלתו וספרו:  
ולאתו קראת יי  
ועקב כוננת בו וישראל  
לא הביאת לי שדה עלתך  
ובחור לא כבדתני לא  
העבדתך כמנחה ולא  
הוגעתך בלבונה: לא  
קנית לו בכסף קנה וחלב  
זבחך לא הרוותני אף  
העבדתני בחטאותיך  
הוגעתני בעונותיך: אנכי  
אנכי הוא מחה פשעך  
למענו וחטאתיך לא  
אזכר: חזכורני נשפטה  
יחד ספר אתה למענו  
תצדק אבך הראשון  
חטא ומלוי צורך פשעו  
כיו אחלל שרי קדוש  
ואתנה לחרם ועקב יי  
וישראל לגדופים:  
ועתה שמעני עקב עבדך

ל  
ה  
ח  
ז  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לז  
לז  
לס  
לע

וישראל בחרתו כו: כח  
אמר יהוה עשרה ויצדק  
מפטו מעורף אל תורא  
עבדיו ועקב וישרו  
בחרתו כו: כו אצק מים  
על צמאונולוס על יי  
ובשה אצק רוחני על  
זרעך וברכתו על צאצאך  
וצמחו בכז חצור בערבים  
עלוב לומים: זה ואמר  
לוחה אני זה וקרא  
בשמי עקבו זה וכתב  
זה ליהוה ובשם וישראל  
וכנה:  
כה אמר יהוה מלך יי  
וישראל וגאלו יהוה צבאות  
אני ראשון אני אחרון  
ומכל ערו או אלהים ומו  
כמוני וקרא ונצדק  
ויערכה לו משומי עם  
עולם ואתו וישראל  
תבאנתו ונודו למו: אל  
תפחדו אל תהוהו הלא  
מאז השמעתי וזחנתי  
ואתם עבו הישי אלהת  
מכל ערו ואז צוק כל  
ידעתי ויצרו פסל כלם  
תהוהו חמו יתם בלועולו

ל  
ב  
ח  
ז  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לז  
לז  
לס  
לע

ל  
ב  
ח  
ז  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לז  
לז  
לס  
לע

וערוהם חמה בלור או  
ובלור יעו למענו ובשו  
מיוצר אל ופסל נסד  
לבלתי הועיל זה כל  
חברו ויבשו וחרשום  
המה מאדם ותקבצו  
כלם ועמדו ופחדו ויבשו  
יחד יחד שברו למענו  
ופעל בפחם ובמקבות  
ויצרה ויפעל זה בורע  
כחוגסד עבו ואז כחלא  
שתה מים ומיעק חרש  
עצום נטה קו ותארהו  
בשר ריעשהו כמקצעות  
ובמחוגה ותארהו ועשהו  
בתבנית או שבת פארת  
אדם לשבת כות לכת  
לו ארום ויקח תרוה  
ואלו ויאמצו בעצו  
יערנטע ארו וגשם  
יגדלו ויהיה לאדם לבער  
ויקח מהם ויחם אף ושוק  
ואפח לחם אף ופעל אל  
וישחתו עשהו פסל  
ויסגרו למו חצו שרף  
במראש על חצו בשר  
ואכלו וצלה עלו וישבע  
אף ויחם ויאמר האח כ

ל  
ב  
ח  
ז  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לז  
לז  
לס  
לע

ומי כמוצ ב' ומי כמוצ יקרא ומי כמוצ אשר  
יבא אל הדניכל •

במנחה ב' לפ לא העבדתך ובתעד במנחה •  
שרי קדיש ב' ויחלקים בנרות ואחלה •

נצדק ד' ג' קני' ספר אשה לי לבדך חטאתי  
דחפי לשרי היגך תפר מטפטי •

ולא ישוב ב דק לא ירבה לו סוסים ולא דעת ולא תבונה

ולא יבנו ג לא ידעו לא ידעו ולא יבנו בחטבה וחדשיעו רשעים

חטאותיה ג מל מחיתי בעב לא קנית לה חילי ואוצרותיה

למען תדע כראני יהוה  
 הקורא בשמך אלהי  
 ישראל למען עבדו  
 ועקבו אשר אל בחורו  
 ואקרא לך בשמך אבנך  
 ולא ירעתני אני יהוה  
 ואין עוד חולתי אני  
 אלהים אאורך ולא  
 ידעתני למען וידעו כי  
 ממורחשם שומ מערבה  
 כראפס כל עבד אני יהוה  
 ואין עוד יוצר אור ובורא  
 חישך עשה שלום ובורא  
 רע אני יהוה עשה כל  
 אלה  
 הדעפנו שלמים ממעל  
 וישחקים וילוצדק תפתח  
 ארץ ופרושי עוצדקה  
 תצמיח יחד אני יהוה  
 בכאתנו  
 רב אתוצרו חרש את  
 חרשו ארמה היאמר  
 חמר לוצרו מהתעשה  
 ופעלך איזה דיוס לו  
 הוא אמר לאבמה  
 תוליד ולאשה מודתחולל  
 כה אמר יהוה קדוש  
 ישראל לוצרו האתיות

פסוק ואני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

ויצרך מבטו אנכי יהוה  
 עשה כל נטה שלמים  
 לבדורק עהארץ מו  
 אתו מפר אתות בדים  
 וקסמים יהולל משנת  
 חכמים אחר ודעתם  
 וסכל מקום דבר עבדו  
 ועצת מלאכיו ושלום  
 האמר לורו שלם תושב  
 ולערי יהודה תבנינה  
 וחרבותיה אקומם האמר  
 לעולה חרב ונהרתיה  
 אובושי האמר לכוקש  
 ריע וכל חפצו ושלם  
 ולאמר לורו שלם תבנה  
 וחיכל תוסד

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

כה אמר יהוה למשוחו  
 לכורש אשר החוקתי  
 בומינו להד לפניו גוים  
 ומתנו מלכים אפתח  
 לפתח לפניו דלתים  
 וישערים לא יסגרו אני  
 לפנך אלהי ויהדורים  
 אני אשר דלתות נחושתי  
 אשבר וברוח ברזל  
 אגדע ונתתי לך אוצרות  
 חשך ומטמני מסתרים

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

חפותו ראיתו אורו שארותו  
 לאל עשה לפסלו וסגוד  
 לו ושתחו ותפלל אליו  
 ויאמר הצולני כי אלו אתה  
 לא ידעו ולא יבנו פוטח  
 מראות עיניהם מה שכל  
 לבתם ולא ישוב אל לבו  
 ולא דעת ולאתכונה לאמר  
 חצו שרפת נכרא שאף  
 אפותו על גחלו לחם  
 אעלה בשר ואכל ונתח  
 לתועבה אעשה לבול  
 עץ אסגוד רעה אפר  
 לב הנתל הטחו ולא  
 יצול את נפשו ולא כי  
 ואמר חלו אשקר בומני  
 זכר אלהי ועקב  
 וישראל מ עבדו אתה  
 וצרתך עבדלו אתה  
 וישראל לא תנשני מחותו  
 כעלב שיער ופענו כי  
 חטאותיך שובה אלה  
 כגאלתיך רנו שלמים  
 עשה יהוה חליו תחתות  
 ארץ פצחו הרוס רנהויע  
 וכלעץ כו מית אל יהוה  
 ועקבו ובישר אל ותפאר  
 כה אמר יהוה גאלך

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

אני

ובישראל ג רע שמים אשר שמת אתות מאחר עלות הביאו

יהולל ג ומל וקסמים יהולל מולך מיבנים כי העשיר יהולל חכמי

ישלום ב מל ועצת מלאכיו כי ישלום חקי

עמוסות משאל עפה  
קדסו כרעו יחזו לאוכלו  
מלט משאל ופשם בשמי  
זלכה  
שמעו אלו בית ועקבובל  
שארית בית וישאל  
העמסים מני כטו הנשאים  
מנדהם ועד זקנה אני  
הוא ועד שובה אני אסבל  
אני עשותו ואני אשא  
ואני אסבל ואמלט  
למי תדמוני ותשח  
ותמשלוני ותרמה הזלום  
זכב מכוס וכסף בקנה  
ושקלו ושכרו צורף חש  
ועשהו אלו סגרו אף  
ישתחוו וישאחו על כתף  
יסבלו וינני חזו תחזו  
ועמד ממקומו לאוביש  
אף ועק אלו ולא נעה  
מצרתו לא ישיעני  
זכרו את זהת אששו  
השבו פושעים על דב  
זכרו ראשנות מעולם כו  
אנכי אלו אני עדי אלו חים  
ואפס כמני מגיד מראשות  
אהרית ומקדם אשר לא  
נעשו אמר ענתו תקום

לשפת יצרה אני יהוה ואני  
עוד לא בסתר דברתי  
במקום ארץ חשך לא  
אמרתו לורע עקב תחו  
בקשוני אני יהוה דבר  
ערק מגיד מי שרום י  
הקבצו וכל אהתנגשו  
וחזו פלוטו הגוים לא  
יהעו הנשאים את עץ  
פסלם ומתפללים אלא  
לא חשנו העידו וחגשו  
אף ויעצו יחדו מה שמע  
זאת מקדם מאו הגדה  
הלו אנני יהוה ואני עדי  
אלהים מבלעדי אל כ  
צדוקו ומושיע או זולתי  
פנו אלו יהוה ושען פלא פסו  
ארץ כי אני אלו אני עדי  
בני שב עתו יצא מפי  
ערקה דבר וכל או שוב  
פילו תכרע פל בך תשבע  
כל לשון אף ביהודי ל  
אמר עקבותיו ערו  
נבואתו בשו כל הנחמים  
כו ביהודי וצדקו ותתהלל  
כל ירעו ושר אר כרעו  
קדם נבנהו עני פיהם  
לחיה ולב חמה נשאתו

שאלו עניו ועל עלי  
ירתנוני אנכי עשותי ארץ  
ואדם עליה כראתי אני יהוה  
נטו שמוסו כרעב אס צוות  
אנמה ערותהו בעד קובל  
דרכו אשר הוא אכנה עור  
ונלותו ושלח לא במחור  
ולא בשחר אמר יהוה  
עבאות כה אמר  
יהוה יגע מעמים וסחר  
כישו וסבאום אנשו מדה  
עליו ועברו זלך יהוה  
אחרי וילכו ביוקום ועבו  
ואליו ושתחו אליו  
יתפללו אף כף אלו אני עדי  
אפס אלו חים אלו אתה  
אל מסתתר אלו וישאל  
מושיע כו שונגס נכלמו  
כלם ויהוה חלכו בכלמה  
חדשו צורם ושר אלו  
נושע ביהודי תשו עת  
עולמים לא תבשו ורע  
תכלמו ער עולמו ער  
כו כד אמר יהוה בורא  
השמים הוא אלו חים  
ועד הארץ ועשה הוא  
כוננה לאתחו כראתי

ויעמד ב' ישאחו על כתף ויעמד צדיק  
ויעברי

וכל שארית ג' שמשו אלו ונבאו כל שרי מלך  
כל וישמעאל

הוא אלו אלו מחסה וזלתי אני יהוה  
ועני עניו



מעתה וצרות לא ידעתם  
עתה נכר אולא מאולפני  
חס ולא שמעתם פותאמר  
הנה יהי עתיו גם לא שמעת  
גם לא ידעת גם מאז לא  
פתחה אונך כי ידעתי כנוד  
תכנוד ופשע מכטו קרא  
לה למען שמו אהרקה  
אפנותה לתי אחטסלך  
לבלתי חכרותך הנה  
ערפתוך ולא בכסף כי  
בחרתוך בכור עני למעני  
למעני אעשה כי אוך  
חל וכבודו לאחר לא כי  
אתן  
שמע אליו עקבו ישראל  
מקראו אנהוא אני כי  
ראשו אף אני אחרון  
אף נדיוס דה ארץ וומני  
טפחה שמיוס קרא אני  
אלוהס ועמרו וחדו כי  
הקבעו כלכם ושמעו מי  
בהס הגיד את אלה יהוה  
אהבו ועשה חפצו בכל  
ודרעו כשדיוס אני אני  
דברתי אף קראתו כי  
הבאתו וחד צלוח דרכו  
דרכו אלי שמעו זאת

לאמר אשבסתר דברתי  
מעתה היותה שם אני  
ועתה ארני יהוה שלחני  
ודוחו  
כד אמר יהוה גאלך כי  
קדו שושראל אני יהוה  
אלהיך למרדך לחועול  
מדריכך כדרך תלך לוא  
הקשבת למצותי ויהו  
כנהר שלומך וצר קתך  
כגלו חיס ויהו כחול  
זר עבדו צאצאו מעך  
כמעתי לא יכרתו לא  
ישמר שמו מלפני  
צאו מככל ברחו  
מכשדיוס בקול רנה  
הגידוה שמו עו זאת  
הוציא אותך עד קצה  
הארץ אמרו גאל יהוה  
עבדו עקבו ולא צמאו  
בחרבות הולוכס מוס  
מצור חזול למו ויבקע  
צור ויזבו מוס און שלום  
אמר יהוה לרשעים  
שמעו איוס אלוה קשונו  
לאמוס מרחוק יהוה כי  
מכטו קראני ממע אמי

הזכור שמו וישם פו כחך  
חדה בעל ידו החפני אני  
ושולמני לחץ כדור כי  
באשפתו הסתורני ואמר  
לועבדו אתה ישראל  
אשר בך אתפאר ואני  
אמרתו לרמק נעתי כי  
לתחו והבל כחו כלות  
אכו משפטו את יהוה  
ופעלתו את אלהי  
ועתה אמר יהוה  
ווצרו מכטו לעבד לו  
לשובב עקב אליו כי  
וישראל לא יאסרו אנכי  
בעני יהוה ואלו הנה  
עו וואמר נקל מהוותך  
לועבד לה קוס את כי  
שבטו ועקב ונציהו  
וישראל לה שוב ונתתוך  
לאור גוים להות וישועת  
עד קצה הארץ  
כד אמר יהוה גאל  
ישראל קדושו לבד  
נפש למת עבדו לעבד  
משלוס מלכוס וראו  
נקמו שרוס וישתחוו כי  
למען יהוה אשר נאמו  
קדו ישראל ויבחרך

קדש ג חס כד אמר יהוה קדש משכני עליו  
אשדו תבחר ותקרב

בבבל ה ויבבר אמו וחבירו יהוה אהבו ויקח מהם  
זמרתו ומכלו וכעס חז על חלכא בחדיו

הוציא ג ומל ויאמר יהוה צדק יהוה חסדו  
דברתי ויחזקתי

כה אמר יהוה בעת  
רצון עניתי ובוים ישועה  
עודתו ואצרך ואתנך  
לברית עם להקום ארץ  
להנחיל נחלות שממות  
לאמר לאסורים צאון  
לאשר בחדש הגלו על  
דרכים ורעוב כל שפנים  
מרעתם לא ורעבו לא  
ועמאול אכס שרב כי  
ושמש פומר חמס ונהגם  
ועלמבו עמוס ונהלם  
ושמתו כלתו לדרך  
ומסלתו ורמוהנה אלה  
מרחוק וכו' ונהנה אלה  
מצפון ומים ואלה מ ארץ  
סונים רנו שמים ונלו כי  
ארץ ופצחו חרים רנה כר  
נחם יהוה עמו וענמו  
ורחם  
ותאמר עמו עובני  
יהוה ואדני שכחני התשפח  
אשה עולה מרחם כר  
בטנה גם אלה תשכחנה  
ואנכי לא אשכחך הועל  
כפנים חקרתך חומתך  
נגדו תמיד מהרו בניך  
מהרסוך ומחרתך ממך

יאן שאוס כוב ענוך  
וראו כלם נקבעו באולך  
חיאני נאסיהוה ככלם  
בעת תלבשו ותק שרים  
ככלה כי חרביתך כי  
ושממתך וארץ הרסתך  
פיעתה תצרו מושב  
ורחקו מכל עין עור  
יאמר באונך בני שכלך  
צדלו חמקום גשה לך  
ואשכה ואמרת כל בכך  
מו ולהלו את אלה ויאן  
שכילה ונלמודה גלה  
וסורח ואלה מוגלה  
אני נשארתי לבדו אלה  
אופה הם  
כה אמר אדני יהוה הנה  
אשא אל עיני גרו ואל  
עמוס ארום נסו והבואו  
בניך לפחצו ובנתך על  
בתך תנשאנה והיו מלכים  
אמנך ושרותיהם מוני  
מוני קתך אפוס ארץ  
שתחו לך ועפר רגלך  
ולחכו ורלעת כר אני  
יהוה אשר לא יבשו כי  
קווי הוקח מגבור

מלקוח ואם שבו צדוק  
ומלט כר כה  
אמר יהוה גם שבו צדוק  
יקח ומלקוח ערוץ ומלט  
ואת ירכב אנכי ארוב  
ואת בניך אנכי או שוע  
והאכלתו את מוניך את  
בשרם וכעסו הם  
ושכרוו ורעו כל בשר  
כי אני יהוה מושועך  
וגאלך אביר ועקב  
כה אמר יהוה או  
זה ספר כתיבות אמכם  
אשר שלחתיה או מו כי  
מנשו אשר מברתו אתכם  
לו הזכעו נתוכם נמברתם  
ובפשע יכם שלחה אמכם  
מדוע באתו אח אוש  
קראתו או עונה חק צוד  
קצרה וחי מפרות ואם  
אוזבית לה צול חו  
בגערתי אחר יבום אשום  
נהרות מדבר תבאש כי  
דגתם מאן מים ותמת  
בצמא אלביש שמים  
קדרות ושק אשום כסותם  
אדני יהוה נתן לו לשון

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

ואבד בחר ב... כגון יחיד... בארץ מצרים ועל צוניה

וענין ה' נבאיש מלחמות... וישועתי ויראוך עבד שמש אמר יאלה

ובצמחיהם כלם סס ועד קתו  
 לעולם תהיה וישועתי  
 לדור דורות.  
 ענין ענין לבשו ע  
 זרוע וזונה ענין במו קום  
 הרות על מוס תלוא את  
 היא תמח עבת רחב  
 מחוללת תמו תלוא את  
 היא תמח רבת נים מי תחום  
 רבה השמה מעמ קונם  
 דרך לעבר גאלים ופדוה  
 ותורה ושובו ובאו ציון  
 ברנה ושמחת עלם עד  
 ראשם ששון ושמחת  
 ושיגור נסו וגו ואנחה  
 אנכי אנכי הוא  
 מנחמכם מראת ותורא  
 מאני שומות ומבד אדם  
 חצור ותויות שכח ותורה  
 עשר נטה שמים ווסך  
 ארץ ותפחד תמוי כל  
 היוס מפני חמת המציק  
 באשר כונן לה שחות  
 ואיה חמת המציק מחד  
 צעה להפתח ולאוניות  
 לשחתורא וחסר לחמו  
 ואנכי ותורה אלהור רגע  
 תנס ותהמו גליו ותורה

אל צור ה' עבתם ואל מקנת  
 בור נקרתם: הבוטו אל  
 אברהם אביכם ואל שרה  
 תחוללכם כראחד קראנו  
 ואברהם ואל רבקה: כונתם  
 יהוה ציון נחם כל הרבותה  
 וישם מדברתי בערו  
 וערכתה כג' יהוה ששון  
 ושמחה ומצא כה תורה  
 וקול זמרה:  
 הקשבו אל עמו  
 ולא פמו אל האונינות  
 מאתו יתצא ומשפטו כי  
 לאור עמים ארבע קחב  
 צדק ויצא וישען וזרע  
 עמים וישפטו אלו איום  
 וקונו אל זרע ויחלו שאו  
 לשמים עניכם והבוטו  
 אלה ארץ מתחת כוש שמים  
 בעשן נמלחות ארץ כבד  
 תכלה וישבו כמנון ד'  
 ומותו וישועתי לעלם  
 תהיה ועד קתו לא תחת:  
 שמע אלהי ענין ענין עם  
 תורתו כלכם אל תורא  
 חרפת אנשי ומגדפתם אל  
 תחתי בני כבד יאלם עש

לפי דיוס להעת לעת אתי  
 ועגד דברי ערב כבד כבד  
 ועד לאו לשמע  
 כלמו דיוס אדני יהוה הפתח  
 לו און ואנכי לא מרותי  
 אחר לאנסותי גו נתתי  
 למים ולסן למרטוס פני  
 לאהסתרתני מפלמות נדק  
 ואדני יהוה ויערלו עליו  
 לאנכלמתו עליו שמתו  
 פני כחלמי שואר עמלא  
 אבוש קרוב מצדו קומי  
 יריב אתונע מרה יחד מר  
 בעל משפטו וגש אלוהו  
 אדני יהוה ויערלו מר  
 הואר שנגעו חו כלם  
 בפניו בלו עשו אכלם:  
 מי בכנס ורא יהוה  
 שמע בקול עבדו אשר  
 חלה חשבוס ואון נעה לו  
 ובטח בישם יהוה וישען  
 באלהיו: חו כלכם  
 קד הו אשם אדני וקנות  
 לכובאור אשכם ובקנות  
 בעותתם כמיו חותה זאת  
 לכם למענכה תשכבו:  
 שמעו אלהי דותו  
 צדק מבק שיוחמה הבוטו

ימותו ב' אש כמות כלה אדם ויסבחו כמו לו  
 ידמיה ימותו כד בטר מל  
 כבודי לא ממותי ענין חוה ודומי  
 יאה יהוה כיו צד לי  
 אדני ב' אש כמות כלה אדם ויסבחו כמו לו  
 וישען ב' אש כמות כלה אדם ויסבחו כמו לו

עניך וכו' וכו' לעבדו:

וראו בשו' וכו' וכו' פועו  
רננו וכו' וכו' וכו' וכו'  
כונחם וכו' וכו' וכו' וכו'  
ורו' שלם חשף וכו' וכו' את  
ורו' עקד' שו' לעני כל  
הגוים וכו' וכו' וכו' וכו'  
אתו וכו' וכו' וכו' וכו'  
סורו סורו וכו' וכו' וכו'  
טמא אל תגעו וכו' וכו'  
מתוכה וכו' וכו' וכו' וכו'  
יהוה כול לא כחפוזו וכו' וכו'  
ובכניסו לא תלכו כו'  
הלך לפניכם יהוה כו'  
ומאספכם אל הו' וכו' וכו'  
הנה וכו' וכו' וכו' וכו'  
נרום וכו' וכו' וכו' וכו'  
כאשר שמעו על קולכם  
בזמ' שחת מאי שמראו  
ותארו מבני אדם כו' וכו'  
גוים רבים עליו וכו' וכו'  
מלכים פיהם כו' וכו' וכו'  
ספר להם ראו וכו' וכו'  
שמעו וכו' וכו' וכו' וכו'  
כו' וכו' וכו' וכו' וכו'  
והו' עזרה על מינו וכו' וכו'  
ויעל כיוצא בפניו וכו' וכו'  
מארץ צנה לא תאר  
ולא תדרו וכו' וכו' וכו'

עודו עורו לכו עניך וכו'  
לכו שוב וכו' וכו' וכו'  
ורו' שלם עור חקד' שכו'  
לא תסור וכו' וכו' וכו'  
ערו לוטמא וכו' וכו' וכו'  
מעפר קומו שכו' וכו' וכו'  
התפתחו מוסרו וכו' וכו'  
שכנה בת ציון  
כוכה אמר יהוה חנם  
נכברתם ולא בכנסת נאלו  
כוכה אמר אדני  
יהוה מעבדים נרד עמו  
כראשנה לגור שם וכו' וכו'  
באפס עשקו וכו' וכו' וכו'  
לפיה נאס יהוה כול קח  
עמו חנם משלו וכו' וכו'  
נאס יהוה ותמוד כל היום  
שמו מנאץ לכו יד עמי  
שמו לכו ביום ההוא כו' וכו'  
הוא חמד בר חנני  
מחנאו על ההרים  
רגלו מבשר מ' שמוע שלום  
מבשר טוב משמוע כו'  
ושועה אמר לציון מלך  
אלהיה קול צפוף נשאו  
קול וכו' וכו' וכו' וכו'

עבאות שמו ואשם דברו  
בפיו וכו' וכו' וכו' וכו'  
לנטע שמוס ולוסר ארץ  
ולאמר לציון עמו אתה  
התעוררו התעוררו  
קומו וכו' וכו' וכו' וכו'  
מיד יהוה את כוס חמתו את  
קבעת כוס התרעלה כו'  
שתות מצות און מנהל  
לה מכל בנים וכו' וכו'  
מחונק בנה מכל בנים  
גלה שתים הנה קראתה  
מונעך לך השד וחשבר  
והרעבוה חרבמו אנחמך  
בנה עלפו שכו' וכו' וכו'  
כל חונקת כתוא מכמר  
חמלאוס חמת יהוה נעת  
אלהיה לכו שמעו נא  
ואת ענייה וכו' וכו' וכו'  
כד אמר אדני יהוה  
ואל הו' וכו' וכו' וכו'  
לקחתו מידך את כוס  
התרעלה את קבעת כוס  
חמתו לא תוספו לשתותה  
עודו שמתו חמד מונעך  
אשר אמרו לנפשך שחן  
ונעברה ותשמו כו' וכו'

לעני כל הגוים ב חשף יהוה וכו' וכו'  
מלחמים

אדני ב כח אמר אדני וכו' וכו' וכו'  
שתים ב דאש פשו שותים חמד שארתי מאת

ולאמר ג ולאמר לירושלם ולאמר לציון ולאמר  
עליו לאמר

נענה ב' נגש וזוג נענה יחזק נענה לוי 0  
 נגוע ב' מכה אלהים ואזי נגוע כל חיוב 0

קדש ליהוה

מראה ונחמדה ונבזה וחדל  
 אישום איש מכאבות כי  
 ויהו עהלו וכמסתר פנים  
 מפני נבזה ולא חשבנחו  
 אכז חלוננו הוא נשא כי  
 ומכאבינו סכלס ואנחנו  
 חשבנחו נגוע מכה אלהים  
 ומענה והוא מחלל כי  
 מפשענו מרכא מענתנו  
 מוסר שלולנו עליו  
 ובחכרתו נרפאלנו כלנו  
 כצאו תעינו איש לדרך  
 פננו ויהוה הפגיע בנו את  
 עון כלנו נגש והוא נענה  
 ולא נפתח פיו בשוא לטבח  
 וכל לוכד חל לפע נזוה  
 נאכמה ולא נפתח פו כי  
 מעצרו ומשפט לקח  
 ואת דורו מושוה חכו  
 נגור מארץ חוים מפשע  
 עמו נגע למו ויהו את  
 רשעים קברו ואת עשו  
 כמתו על לא חמס לא  
 עשה ולא מרמה כפו  
 והיה חפץ רפאו החלו  
 אסתשום אשם נפשו  
 וראה זרע ואריו ומנס  
 וחפץ יהוה בנהו וצלח

אישום  
 מכה  
 נגוע  
 חלוננו  
 מכאבות  
 חשבנחו  
 חלל  
 מענתנו  
 מוסר  
 בחכרתו  
 נרפאלנו  
 כצאו  
 תעינו  
 איש  
 לדרך  
 פננו  
 ויהוה  
 הפגיע  
 בנו  
 את  
 עון  
 כלנו  
 נגש  
 והוא  
 נענה  
 ולא  
 נפתח  
 פיו  
 בשוא  
 לטבח  
 וכל  
 לוכד  
 חל  
 לפע  
 נזוה  
 נאכמה  
 ולא  
 נפתח  
 פו  
 כי  
 מעצרו  
 ומשפט  
 לקח  
 ואת  
 דורו  
 מושוה  
 חכו  
 נגור  
 מארץ  
 חוים  
 מפשע  
 עמו  
 נגע  
 למו  
 ויהו  
 את  
 רשעים  
 קברו  
 ואת  
 עשו  
 כמתו  
 על  
 לא  
 חמס  
 לא  
 עשה  
 ולא  
 מרמה  
 כפו  
 והיה  
 חפץ  
 רפאו  
 החלו  
 אסתשום  
 אשם  
 נפשו  
 וראה  
 זרע  
 ואריו  
 ומנס  
 וחפץ  
 יהוה  
 בנהו  
 וצלח

לקח ב' חמס אתו מענה ומשפט 0  
 יובל ב' חמס קניג לטבח יובל לאשור יובל 0

לא ומכר

מעמל נפש יורא וישבע  
 ברעתו וצהוק צהוק י  
 עבדו לרבנים ועונתם הוא  
 וסכל לכו אהל לקלו ברבים  
 ואת עצמו מוס יחלק שלל  
 תחת אשר הערה למות  
 נפשו ואת פשעו נמנה  
 והוא חטא רבים נשא  
 ולפשעו נפגע  
 רגע קרה לא גלדה פצחו  
 רעה וצהלו לא חלה בו  
 רבוס בני שוממה מבני  
 בעולה אמר יהוה הרחבו  
 מקום את לך ורחו ענת  
 משכנו תתן רטו אל תחשמי  
 הארזיכו מותרך ויתדתך  
 חוקי כותמו ושקאור  
 תפרצו ותרעד גוים מרש  
 וערוס נשמות קשוכו  
 אלתור או כולא תבושו  
 ואלת כלמו כולא תחפזו  
 כוכשת על זמור תשכחו  
 וחרפת אלמנותיך לא  
 תוכרו עדי כוכ עלוק עשוק  
 יהוה צבאות שמו וגאלו  
 קרו ישראל אל הקובל  
 הארץ יקרא כיבאשח

נפשו  
 צהוק  
 רבנים  
 חלק  
 שלל  
 הערה  
 נמנה  
 נשא  
 נפגע  
 פצחו  
 חלה  
 מבני  
 הרחבו  
 ענת  
 חשמי  
 ויתדתך  
 ושקאור  
 מרש  
 קשוכו  
 תבושו  
 תחפזו  
 תשכחו  
 אלמנותיך  
 עשוק  
 וגאלו  
 הקובל  
 כיבאשח

ספורים ב' זמל וסדורו בספורים מעלה  
 ספורים 0

עובה ועצובת רוח י  
 קרא יהוה ואשת נעורים  
 כותמאס אמר אלהיו  
 ברגע קטו ענתוך כי  
 וברחמים גדלוס אקבי  
 בשעף קצף הסתרת  
 פני רגע ממך וכחסד  
 עלס רחמתך אמר  
 גאלו יהוה  
 כומנח זאת לו  
 אשר נשב עתו מעבר  
 מונח עוד עלה ארצו  
 נשב עתו מקצף עלוק  
 ומגי ערבה כי החרוים י  
 נמושו ויהג בעת תמוטנה  
 וחסרו מאתך לא נמוש  
 וברות שלולמו לא תמוט  
 אמר מרחמך יהוה  
 ענה סערה לא  
 נחמה הנה אננו מרבין  
 בפוך אבניו ויסדתך י  
 בספורים ושמתי כרכר  
 שמשיתך וישעריך לאבני  
 אקרח וכל גבולך לאבני  
 חפץ וכלבנה למודי יהוה  
 ורב שלום בנגי בעדקה  
 תכוננו רחמי מעשק כו  
 לא תיראו וממתה כו

נפש  
 רוח  
 נעורים  
 אלהיו  
 ענתוך  
 אקבי  
 הסתרת  
 נמוש  
 תמוטנה  
 נמוש  
 תמוט  
 יהוה  
 לא  
 מרבין  
 ויסדתך  
 כרכר  
 אבני  
 גבולך  
 לאבני  
 למודי  
 יהוה  
 בעדקה  
 מעשק  
 ממתה

למדי ב' חזר על חזק וכל בני גס אתם  
 תוכלו לחיטוב למדי 0

גור י כי נגור מארץ חייב כי נגור מבית יהוה  
 ואת אשר נגור עליו 0

אישום  
 מכה  
 נגוע  
 חלוננו  
 מכאבות  
 חשבנחו  
 חלל  
 מענתנו  
 מוסר  
 בחכרתו  
 נרפאלנו  
 כצאו  
 תעינו  
 איש  
 לדרך  
 פננו  
 ויהוה  
 הפגיע  
 בנו  
 את  
 עון  
 כלנו  
 נגש  
 והוא  
 נענה  
 ולא  
 נפתח  
 פיו  
 בשוא  
 לטבח  
 וכל  
 לוכד  
 חל  
 לפע  
 נזוה  
 נאכמה  
 ולא  
 נפתח  
 פו  
 כי  
 מעצרו  
 ומשפט  
 לקח  
 ואת  
 דורו  
 מושוה  
 חכו  
 נגור  
 מארץ  
 חוים  
 מפשע  
 עמו  
 נגע  
 למו  
 ויהו  
 את  
 רשעים  
 קברו  
 ואת  
 עשו  
 כמתו  
 על  
 לא  
 חמס  
 לא  
 עשה  
 ולא  
 מרמה  
 כפו  
 והיה  
 חפץ  
 רפאו  
 החלו  
 אסתשום  
 אשם  
 נפשו  
 וראה  
 זרע  
 ואריו  
 ומנס  
 וחפץ  
 יהוה  
 בנהו  
 וצלח

לאת קרב אלוהי הו נר  
נער אפס כי אתו מיצר  
אתך עלוה ופול הו אנבו  
בראתי חדש נפח באש  
פחם ומוציא כלו למעשהו  
ואנבו בראתו משחות  
לחבל כל כלו ויהו עלוה  
לאיזל חוכלל שוה תקום  
אתך למשפט תרשוע  
זאת נחלת עבדו יהוה  
וצדקתם מאתו נאס יהוה  
הו כל צמא לבו  
למים ואשר אוזלו בסוף  
לבו שברו ואכלו ולבו  
שברו בלוא בסוף ובלוא  
מחורו וחלב לב למח  
תשקלו כסף בלוא אלחם  
והיעכם בלוא לשבעה  
שמעו שמוע אלו אכלו  
טובות ענג בדשו כי  
נפשכם הטו אנכם ולבו  
אלו שמעו ותחו נפשכם  
ואכרתה לכם ברות עלם  
חסדו דוד הנאמנים הו  
עד לאומים נתתו נגה  
ומצוה לאמים הו נגה לא  
תרעת קרא וגו לא  
ידעו אלוה יהוה ורועו למעו

והוה אלוהיך ואלקדוש י  
ישראל כו פאכר  
הרשו יהוה בהמצאו  
קראו בהיותו קרוב י  
ועברו שעברו ואיש  
און מחשבתו ונשב אל  
יהוה ורחמיהו אל אלהינו  
מירבה לסלוח כו לא  
מחשבותו מחשבותיכם  
ולא דרכיכם דרכי נאם  
יהוה כי נבחו שמוס מארץ  
כו נבחו דרכו מדרכויכם  
ומחשבתו ממחשבותיכם  
כי פאשר ירד הגשם כי  
ותשלג מזה שמים ושמה  
לא נשוב כי אם תרוה  
אתה ארץ והו לורה כי  
והצמיחה ונתו ורע לורע  
ולחם לאכל כו יהוה י  
דברו אשר יצא מפי  
לא נשוב אלו דיוקס כו  
אם עשה את אשר י  
חפצתי והצליח אשר  
שלחתני כי בך שמחה י  
תצאו ובשלוס תוכלו  
החרים והגבעות ופצחו  
לפניכם רנה וכל עצי  
השרה יומחאו כף תחת

הנעצו ויעלה ברוש תחת  
הסרפד ויעלה הדס והיה  
ליהוה לשם לאות עלם  
לא יפרת  
כה אמר יהוה שמרו  
משפט ועשו צדקה כו  
קרובה ישועתי לבוא  
וצדקתי להגלות אשרו  
אנשי ישועה זאת וכו  
אדם וחזק בה שמר  
שבת מחללו ושמרו  
מעשות בלדע  
ואלו אמר בון הנכו  
הגלוה אלו יהוה לאמר  
הבה לו ובהו לנו יהוה  
מעל עמו ואלו אמר  
הסרים הו אמי עץ  
יבש  
כי כה אמר יהוה לסדוים  
אשר ישמרו את שבתותי  
ובחרו באשר חפצתי  
ומחויקום בברותי ונתתו  
להם בביתו ובחומותיו  
ושם טוב מבנים ומבנות  
שם עלם אתו לוא אשר  
לא יפרת  
ובני הנכר הנלחם  
על יהוה לשרתו ולא תבה

והוה אלוהיך ואלקדוש י ומוציא כלי ומוציא דבדו ב בתל חס  
לרשו יהודי ג בדמינאו ועו ועו ס ומוציא כלי ומוציא דבדו ב בתל חס  
לרשו יהודי ג בדמינאו ועו ועו ס

את שם הוזה לחיות לו  
לעבדו כל שבע שבת  
מחללו ומחיו קום בכרית  
והביאותם אל יד קדשי  
ושמחתום בבית תפלות  
על תיחם ונבחהם לרצו  
על מבחור פיותי ביותי  
תפלה וקר אל כל העמים  
נאם אדני יהוה מקבץ  
עמו וישראל עת אקבץ  
עליו לנקבצו כל חיות  
ישרי אמו לאכל כל  
חיתו ביער

אני עורים כלם לא תקע  
כלם בלבנים אלפים לא  
ויכלו לבח הזום שכלבם  
אהבו לניס והכלבים עוד  
נפש לא יעו שכעה  
והמה רעס לא ידעו  
הבין כלם לדרבם פני  
אש לבצעו מקצו ואתו  
אקחהו ונסב אה שכר  
והנה כול חס מחור גדול  
ותימ אריה צדיק אפד  
ואווא ששם על לב  
ואנשי חסד נאספים באו  
כמו במפני הרע נאמן  
הצדיק יבוא אש ליום נהיה

על משכבותם הלה נכחו  
ואתם קרבו הנה  
בני עונה ורעמנאף כי  
ותונה על כותת ענני על  
מי תרחובו פה תאחיבו  
לשון הלווא אתם ולדו  
פשעור עשק רחמיים  
באלים תחת כל עץ רעש  
שחטו הלהים בנחלות  
תחת סעפי הסלעים כי  
בחלקונתל חלקך חס  
הסגור לקום ליום שפנת  
נסן העלות מנחה העל  
אלה אנתם על הרובה  
ונש אשמת משכבונם  
עלת לבחובו ואחר הולת  
והמוזה שמת וכרונך  
כי מאלי גלות ותעוד  
הרחבת משכבך ותכרת  
לך מחס אהבת משכבם  
יה חיותות שרו למלך  
בשמו ורבו רחוקי כי  
ותשליח עניו עמרוק  
ותשפולו עדי שאו לבוב  
הרבה ונעת לא אמרת  
עאש חמתך מציאת  
עלכו לא חליתו את מי  
דאנת והיראו בו תכוב

ואתו לא זכרת לא שמת  
על לבך הלא אע מהשו  
נמעלם ואותו לא תרא  
אני אגיד עך קתדואת  
מעשור ולא וועלך  
מעקן וצילך קבועך  
ואת כלם ויש אדוה וקח  
הכל והחוסקה בו ונחלי  
אריץ ומרש הר קדשו  
ואמר סלוק פני דרך  
החינו מכשול מדרך  
עמי כוכה  
אמר רם ונשא שבו ער  
וקרו שמו מהוס וקדוש  
אשפון ואת דכא ושפל  
דוח להחיות רוח שפלים  
ולחיות לב נר כאוס  
לא לעולם ארוב ולא  
לנצח אקצוף כי רוח  
מלפע ועטוף ונשמות  
אני עשותי בעשן בעש  
קצפתי ואכחו הסתר  
ואקצוף ורדך שוכב סדך  
לבו ודכור אנתו ואתנאחו  
ואנתו ואשלים נחמית  
לוול אכלו בו ויגוב  
שפתים שלום שלום כי  
לדחוק וקדוה אכר חוה

הפאתיו וחרש עיני פנים  
עבש פיה שקט לאוכל  
וגרשו מי מוחפשו וטוט  
אח שלום אמר אלהי  
לדשעים  
קרא כערו אל תחשך כשופר  
הקם קולך והגל לעמל פשעם  
ולבית נעקב בחטאתם ואתו  
וים וים ודרשו ורעת דרנתי  
והפעו כערו אשר ערקך  
עשה ומשפט אלהו לא  
עבוש אלוני משפט וצדק  
קרבתי אלהים והפעו למה  
צמנו ולא ראת עיני  
ופשענו לא תדע חו פוס  
עמבסת מציא חפץ וכל  
ענייכם תנגשו וקו לדור  
ומעלות צמנו ודלקות  
באגרו רשע לא תצמו  
ביום להשמוע בפרוס  
קולכם חכמה יהיה צום  
אבסו ויהוים ענות אדם  
נפשות לכה באגמז ראשו  
ושקן אפרי צינע הלוח  
תקרא צום ווס רצו  
להודו הלווא זה צום  
אבחרו ופתח חרצבות  
רשע החר אגרות מוטח

ושלח רצונים חפשים  
ובלמוטה תנתקו הלוא  
פרס לרעב לחמך ועינים  
מדוהים תביא ביות ביתך  
ערס וכסותו ומבשרך  
לא תתעלם או ובקע  
כשחר או רך וארככתך  
מהרה תעמחודך לפגוע  
ערקך כבוד יהודה ואספר  
את קרא ויהיה וענה  
תשועו אמר חנו אמ  
תסוד מתוכך מוטח שלח  
אצבע ודבר או ותפק  
לרעב נפשך ונפש נענה  
תשבע וזה כחשך  
אורכו אפלתך כעחרים  
ונתך יהיה תמורה שבו  
בעקצחות נפשך ועצמותך  
יחלוץ ותלית כערו ריה  
וכמו צאמים אשר לא  
וכבו מוקת רבנו ממך  
חכמות עולם מוסר רך  
הזור תקומם וקרא לה  
גרו פרץ משכב נתוכת  
לשבת אט תשוב משבת  
רגלך עשות חפץ מוס  
קדש וקרא את לשבת  
ענל קח שיהיה מכתב

וכפרתו מעשות דרכך  
מפעו אהפער ודבר דבר  
אותת ענע עליהוה י  
והרפכתו על לבבותי  
ארץ והאב לתוך נחלת  
ועקב אמר כי פי יהודה  
הבר  
חול אקצרה יד יהודה  
מהו שוע ול אכבדה אנו  
משמוע כיו אם עונתכם  
חיי מכו ליום בניכם לבו  
אלהיכם וחטאתיכם  
הסתיחו פנים מכם משמוע  
כי כפונם נגאלו ברם  
ואצבע עיתוכם בעח כ  
שפתותיכם רבדו שקד  
לשונכם עליה תהגה אז  
קרא בעדק ואח משפט  
באמונה בטוח על תהו  
ודבר שוא אהרו עמל  
חולד או מי צי צפעני  
בקע וקורו עבדי שואנו  
האגל מביעוים נמות  
והוה תבקע אפעח  
קוריהם לא יהיו לבני  
וד אונכסו במעשיהם  
מעשיהם מעשיהם ופוע  
חמס בכפיהם רגליהם

לרעהו וימחהו לשפך  
 דם נקו מחשבותיהם  
 מחשבות או שר ושבר  
 במסלותם דרך שלום לא  
 ידעו ואז משפט במעלותם  
 נתקבותיהם עקשו להם  
 כל דרך פה לא מדע שלום  
 על כן רחק משפט מפני  
 ולא תשיגנו צדקה נקוה  
 לאור והנה חשך לנגחות  
 באפלות נחלך נגששה  
 כערום קור וכאז ענינם  
 נגששה בשלנו כצחלים  
 כנשא באשמינם כמתים  
 נהמה כדבוס כלנו וכוננים  
 הגה נהגה נקוה למשפט  
 ואז לישועה רחקה מפני  
 כודבו פשענו נגדך  
 וחטאתנו ענתה בנו כי  
 פשענו אתנו ועונותנו  
 ידענום פשענו כחש כי  
 ביהודה ונקוג מאחר כי  
 אלהינו דבר עשק וסדה  
 חרו והגו מלב דבר שקר  
 והסג אהול משפט וצדקה  
 מרחוק תעמד כוכשלה  
 ברחוב אמת ונכחה לא  
 תוכל לבוא ותהו

האמת נגד רת וסר מרע  
 משתולל ור איהו ורע  
 בעינו כראז משפט  
 ור א כראז איש ושתונם  
 כראז מפגע ותושע  
 לו זרעו וצדקתו הוא  
 סמכתהו וילבש צדקה  
 כשרטו וכובע ישועה  
 כראשו וילבש בגדיו  
 נקם תלבשתו מעט כמעל  
 קנאה בעל גמלות בעל  
 ושלם חמה לצדקתו  
 לאובח לאיום גמול  
 ושלם ור או ממערב  
 את שם יהוה וממזרח  
 שמש את כבודו כיתבוא  
 כנחל צהר ויהוה נקסה  
 בו ובאל ציון גואל ולשם  
 פשע בני עקב נאם יהוה  
 ואני זאת בריתי אותם  
 אמר יהוה רוחי אשר  
 עליו ויבכו אשר שמתי  
 כפוך לא נמושו מפוך  
 ומפיו זרעך ומפיו זרע  
 זרעך אמר יהוה מעתה  
 ועד עולם  
 קומו אורו כו בא  
 אורך וכבוד יהוה עלך

זרח כוהנה חשך וכסת  
 ארץ וערפל לאמוס עלך  
 וזרח יהוה וכבודו עלך  
 וכאז יהוה וכלבו גוים לאורך  
 ומלכום לנגה ורחק שאר  
 סביב עניך והוא כלם  
 נקבעו באורך בניך  
 מרחוק יבאו ובנותיך  
 על צד תאמנה או תראו  
 ונהרת ופחד ורחב לבבך  
 כיון קפך עלך חמו וס  
 חיל גוים וכאז לך ישפעת  
 גמלים תכסך בכרמך  
 ועיפה כלם משבא וכאז  
 זהב ולבנה וישאו ותהלת  
 יהוה וכשרו כל צאן קדר  
 וקבעו לך אקו נביות  
 ושרתונך יעל על רצון  
 מזבח ונביות תפארתו  
 אפאר מואלה כעבו  
 תעפונה וכיונים אל  
 ארבותיהם כו לוי איום  
 יקוו ואננות תרשוש  
 כראשנה להביא בניך  
 מרחוק כספס וזחבם  
 אתם לשם יהוה אלהיך  
 ולקדוש ישראל כי  
 פאריך יבנו בני נכר חמתך

ומפי ג ומפי יצאו ואשמיע ואני זאת בבו כ  
כחדי ב דגש לוא חקשגות כו יבוא

וסר מרע ה ומרד האמת איש יהוה השמת לך  
וכבדו תבט ירא

גא ב כח ו וכיונים יהוה חנו זויג ומכר  
ישע ס קדומה כה ה

אנשי ב' כי מלבדי אבד ומקום רגלי אבד  
 ב' קמ ומאח לאלק חקטז וחיז

שנג ג' חס שוג גל בעולח ושנא תקעס שנג  
 בצע שנגי כח ט וכר ארוית וחישיע

אכרות ב' מל ואך אכרות לך ברית וברית  
 עולם אכרות ט

והלכו חס ושרתונך כי  
 בקצפו הפיתוך וברצונ  
 רחמתך ופתחו שערך  
 תמוד חמס ולילה לא  
 וסגרו להביא אלוך חול  
 גיוס ומלכיהם נהוגים כן  
 הגיו וחממלכה אשר לא  
 ועבדוך ואכרו והגיוס  
 חרב וחרבו כבוד חלבנו  
 אלוך וכוא ברוש תדהר  
 ותאשור וחרו לפאר כי  
 מקום מקדשו ומקום  
 רגלו אכבד ויחלבו אלוך  
 שחוח בני מעיך והשתחו  
 עלכפות רגלך כל כי  
 מנאצוך וקר או לך עיר  
 יהיה ציון קדושו ישראל  
 תחת היותך עובדה כי  
 ושני אהואו עובר כי  
 ושמיתוך לגאוו עולם  
 משוש דור ודור ונקת  
 חלב גיוס ושר מלכום  
 תונקו ונדעת כי אנך  
 יהיה מושועך וגאלך  
 אביר ועקב תחת כי  
 הנחשת אבי אזהב ותחת  
 חברז אבי אכסף ותחת  
 העצום נחשת ותחת

האבעס ברזל ושמתי  
 פקדתיך שלום ונגשוך  
 צדקה לאישמע עוד  
 חמס בארץך שד ושכר  
 בנבולך וקר את ושועה  
 חומתך ושערך תהלה  
 לא יהיה לך עוד השמש  
 לאור חמס ולנה הנהח  
 לא יאור לך והנה לך  
 והנה לאור עולם ואלהך  
 לתפארתך לא וכוא  
 עוד שמשך ורחך לא  
 ואסוף כי יהיה ויהיה לך  
 לאוה שלם ושלמו ומי  
 אכילך ועמך כלם כי  
 צדוקים לעולם ורשו  
 ארץ נצר מטע מעשה  
 נדו להתפאר חקטז  
 יהיה לאלק והצער  
 לגיו עצום אנך יהיה  
 בעתה אחו שנה  
 רוח אדני יהיה  
 עלו לעו משחיה וק אתי  
 לבשר ענוס שלחני  
 לחכש לנשברו לב  
 לקרא לשבוים הרור  
 ולאסורים פקח קוחי  
 לקרא שנת ציון ליהיה

ויוס נקס לאלהינו לנחס  
 כל אכלים לשום לאכל  
 ציון לתת להם פאר  
 תחת אפר שמו שש  
 תחת אכל מעטה תהלה  
 תחת רוח כחה וקרא  
 להם אלויה צדק מטע  
 יהיה להתפאר ובנו  
 חרבות עלם שממות  
 ראשנים וקוממו וחדשו  
 ערו חרב שממות דוד  
 ודור ועמרו זרם ורעו  
 צאנכם ובנו נכר אכריכם  
 וכרמכם ואתם פהני  
 יהיה תקראו משדתי  
 אלהינו אמר לכם חול  
 גיוס תאכלו ובכבודם  
 תתמררו תחת בשתכם  
 משנה וכלמה ורנו  
 חלקם לכו בארצם כי  
 משנה וירשו שמחת  
 עולם תהיה להם כי  
 אני יהיה אהב משפט  
 שני אגיל בעולה ונתתי  
 פעלתם באמת וברות  
 עולם אכרות להם ונדע  
 בגיוס זרעם וצאצאיוס  
 כתוך העמים כלד איהם

והיה לך  
 ויהיה לך  
 ויהיה לך  
 ויהיה לך

בסיפ  
 ויהיה לך  
 ויהיה לך

חלב ב' ונקת חלב גויס ויהי חלב עוסי וחר  
 חמאח ביקר וחלב צאן

ומקום ג' ומקום רגלי ומקום משכז כבודך ומקום  
 חינוך ויהיה לך ב' לאור יעלה למשיב נפש

עולה בעולה ב' מל בסיפ ויהיה לך  
 שנג גל בעולה

ויאמר כי הם ירע בהך  
היה  
שוש אשוי ש ביהוה תגל  
בשגבאלהו כי הלבושני  
בגדי ישע מעיל עבקה  
ועטק כחתו וכהו פאר  
וכבלה תענה כלות כי  
כארץ תוציא עמחה  
וכנה ירויעה תעמוחכו  
אדעקה זה יעמיק ערקה  
ותהלה נגד כל הגים  
למען ציון לא אשה  
ולמען ירושלם לא  
אשקוט עדיעא כנה  
ערקה ושויעתה כלפוד  
ובגדי ארזים ערקה  
ובגדי לבנים כבדוקמא  
כל ישע חדש אשר כי  
והנה וקבנו וזהו עטרת  
תפארת מדינה ויענה  
מלכה ככה אלהו לא  
יאמר לה עוד עובכה כי  
ולארץ לא יאמר עוד  
שמכה כי לה וקרא חפני  
בה ודארע עב עולה כי  
חפני יהוה כה וארע כי  
תפעל כובעל כחנה  
בתולה בעלה כנה כי

ומשושחתו על כלה י  
ישוש עלך אלהו על  
חובתך ירושלם הפקדונך  
שמרוס כל היום וכל הילה  
תמיד לאו אשוי חפניו  
אתה זה אלהי לבס  
ואל תתנו דמיו לו ערונו  
ועדקשום אתה ושלם  
תהלה בארץ נשבעתה  
במינו ובזרוענו אם  
אתו אתה נגד עוד מאכל  
לאכור ואם ישתו כה  
נכר תירושך אשר נענת  
בו כונמאספיו ואכלהו  
והללו את יהוה ומקבצו  
ישתהו כח צרות קדשו  
עברו עבדו בשעיתם  
פני הרה העם סלו סלו  
המסלה סקלו מאכו  
הרמונס על העמוס חנה  
יהוה השמיע אל קצה  
הארץ אמרו לבת ציון  
הנה ישעך בא תנה כי  
שכרו אתו ופעלתו לפנו  
וקראו להם עסקה קדש  
ואולי יהוה וקראו קרא  
רהושה ער לא נענו  
מיהו בא מאיום

חמוץ בפרוס כבערה י  
זה הרוך בלבושו ענה  
כרב כחו אנן מדבר י  
בערקה רב לחו שוע  
מרוע אדם ללבושך  
וכנה ירד כנה כנה תפורה  
הרפתו לבדו ומעמוס  
אויאיש אתו ואהרנס  
באפיו וארמסם בחמתו  
והנעחם על בגדו וכל  
מלבושו אגאלתי כי  
חס נקסם בלבושנת גאול  
באה הוא ביט ואז עוד  
ואשתומס ואז סומך  
ותושע לו זרע וחמתו  
היא סמכתני ואפוס  
עמוס באפיו ואשכרם  
בחמתו ואורו לארץ  
נעתס חסדי יהוה  
אומר תהלת יהוה כעל  
כל אשר גמלנו וזהו חנה  
טוב לביתו שר אל אשר  
גמלם כרחמינו וכרב חסדו  
ואמר אף עמו חנה  
בנים לא ישקרו ויהו  
להם למושוע ככיל עותם  
לא צרו מלאך פנו י  
הושיעם באהבתו וכחנה

לפני ששה אל ה' חסדי יהוה ויהוה ירושלים ויהוה זכר חסדו ס וכל יחזקאל דכונחתי בר מז חזי ולבני  
ישעיה חסדו ס וכל יחזקאל דכונחתי בר מז חזי ולבני ס

אל דמי לבס ואל תרנה ויהוה חסדי

נבחרתו ב' בבית עזרתי מדיע נחשבונו  
והתקן ב' לבב פדעה להם לאויב

ומעולם ג' ב' מל וחד חס חלוא אני מחשוד  
לא שמועו ומעולם ע' עולם

ללא ג' מל לא אכל אכל חוניה ללא חקטבת  
ללא קדעת שמוע

הוא גאלס ונטלם חוניהם  
פלגמי שלם וחמה מרו  
ועצבו את רוח קדשו  
והתקן להם לאויב הוא  
נלחם בס' וזכרו וקרעו  
משח עמו איה המעלם  
מיום את רעי עאנו איה  
חשם בקדשו את רוח  
קדשו מולך לומק משה  
זרועת פארתו בוקע מים  
מפניהם לעשות לו שם  
עלם מולוכם בתהמות  
כקום במרבר לאיכשלו  
כנהמה בניקעה תיר רוח  
יהיה תניחע בונתת עמך  
לעשות לך שם תפארת  
חבט משמוסור אה מוכל  
קדשך ותפארתך איה  
קצאתך וזבורתך חנה  
מעין ורחמך אלו יא  
התאפקו בראותה אכינו  
כי אכר חס לא ורענו  
השראל לא ופברנו אמה  
וחזל אכינו גאלנו מעולם  
שמך למה תתענו ויהיה  
מחר מידת קישוק לבנו  
מבר אתך שוב ליפעו

עבדך שבטו ונחלתך  
למ צעיריך שאו עסקיך  
צוינו בוסקן מקדשך  
היונמ שלם לא משלת  
כס לא נקרא שמך עליהם  
לא אקרעת שמנס ורדת  
מפנה הרוס נולוכ קדח  
אשחמסום מים תכעה  
אש להודיע שמך לעמך  
מפנה גונס ורעו בעשותך  
נכאות לא נקוה ורדת  
מפנה הרוס נולוכ  
ומעלם לא שמעו  
לא האונו ענו לא ראתה  
אלהים וולתך ועשה  
למחפחלו פגעת את  
ששועשה צדק בברכה  
וכהרוך חזאתה קצפת  
ונחטא ביהם עלם ונעשע  
ונחוטמא בלנו וכבנו  
ערוס כל עדיקותינו ונבל  
בעלה בלנו ונענו כרוח  
ישאנו ואון קורא כשמן  
מתעורר להחוק בך  
הסתתפנוך כננו ותנו  
ביר ענו ועתה יהיה  
אכינו אתה אנוני חומר

ואתה יצונו מעשה  
יהי בלנו אל תקצק  
וחזל ערמא ואל לע  
תוכר ענו חו חבט נא  
עמך בלנו ערו קדשך  
הנו מדבר ענו מדבר  
הנתה יהי שלם שממה  
כית קדשנו ותפארתנו  
אשר תללך אכיתנו  
היה לשרפת אש וכל  
מחמנונה לחרמה  
העל אלה ותנאפק ויהיה  
תחשח ותענו ערמא  
נרשתי ללא שאול  
נמצאתי ללא בקשנ  
אמרתו חנוני אל  
נולא קדא בשקמי  
פרשתי ורדו כל חיוני  
עם סוררקה הלכום  
הדרה לא טוב אחר  
מחשבותיהם העם לא  
המבעקום אתי עלפנו  
תמיד ובהום בגנות  
ומקטרוס על הלבנו  
הושבוט בקברום  
וכנו חס ובלנו האבל

בוקע ב' מל בוקע וזמ בוקע עניה חוז  
נמו מל וזקע בארץ בחרת חס

האיו ג' ומעולם לא שמוע ואלהים נבחרת  
ותמוך עליהם

יצונו ענו ג' וזמ כשמה חוניהם  
כילא על יקונו







אֲחֶתְךָ לַפְּנֵיהֶם וְאַעֲן הַנֶּחֱדָה  
נִתְּתוּךָ חַיִּים לְעַד מְבַצֵּר  
וְלַעֲמוּד בְּרוּךְ וְלַחַמּוֹת  
נַחֲשֹׁת עַל כִּלְהַאֲרִץ הִי  
לִמְלַכּוֹ וְהוֹדִיחָה לְשָׂרֵיהָ  
לִבְתַּנְיָה וְלַעֲסֵם הָאָרֶץ  
וְלַחַמּוֹ אֱלֹהֶיךָ וְלֹא מִכָּל  
לֵךְ כִּי אֲתָבֶה אֲנִי נְאֻם יְהוָה  
לְחַצְרוֹתֶיךָ

וְהָיָה דִבְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי לְאֹמְרֵי  
הַלֵּךְ וְקָרְאתָ בְּאָזְנוֹי לֵאמֹר  
יְהוָה שָׁלֵם לֹא מְדַבֵּר אֲמֹר  
יְהוָה וְכָרְתוּ לְךָ חֶסֶד  
נְעֻמֹתֶיךָ אֲחַבְתָּ כָּל לֵוִיתֶיךָ  
לִכְתֹּב אֶחָדוֹ בְּמַדְבַּר  
בְּאֶרֶץ לֹא זָרוּעָה קָדַשׁ  
וְשָׂרְיָאֵל לִוְיָהוּ וְהָרָאשׁוֹת  
תְּבוֹאֲתָה כָּל אֲכָלוֹ  
וְאִשְׁמוֹר רַעַת תִּכְאֵל אֱלֹהִים  
נְאֻם יְהוָה

שָׁמַעְתָּ דִבְרֵי יְהוָה בְּיַד  
יַעֲקֹב וְכָל מִשְׁפָּחוֹת בְּיַד  
יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה  
מִהֲרָעָאוּ אֲבוֹתֶיכֶם מִן  
עַד כִּי חָקַנְתִּי עַל קוֹלְכֶם  
אֲחֶרְיָהוּ הַכֵּל וְהָיָה לְךָ לְאֵל

אָמְרוּ אֵיךָ יְהוָה חֲמֵךְ עֲלֶיךָ  
אֲתֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם  
הַמֹּלִיק אֲתֵנוּ בְּמַדְבַּר  
בְּאֶרֶץ עַבְבָּה וְשׁוֹחַח  
בְּאֶרֶץ עִנְיָה וּמַלְמוֹת  
בְּאֶרֶץ לֹא עֲבַרְבַּה אוֹשׁ  
וְלֹא נִשְׁבַּ אָדָם שֵׁם הִי  
וְאֶכְיֹא אֲתָכֶם אֶל אֶרֶץ  
הַכְּרָמִל לְאֶבְל פְּרִיָּה הִי  
וְטוֹבָה וְתִבְאוּ וְתִטְמְאוּ  
אֶת אֶרְצוֹ וְנַחֲלֵתִי שְׂמֵתָם  
לְתוֹעֵבָה הַכְּהָנִים לֹא  
אָמְרוּ אֵיךָ יְהוָה וְתִפְשׁוּ  
הַתּוֹכְהִי לֹא יִרְעוּ הִי

וְהָרַעַס פִּשְׁעוֹ כִּי וְהַנְּבִאִים  
נִבְאוּ בְּכַף עַד וְאֲחֶרֶי לֹא  
יִזְעֲלוּ וְהָלְכוּ לִכּוֹ עַד  
אֲרוֹב אֲתָכֶם נְאֻם יְהוָה  
וְאֲתַבְּנֶנּוּ בְּנֵיכֶם אֲרוֹב  
כִּי עָבְלוּ אִמֵּן כְּתוּבִים וְרָאוּ  
וְקָדַר שֵׁל חוֹ וְהַתְּבוֹנֶנּוּ  
מֵאֲדָרְאוּ הוּ הַיְתָה  
כֹּה אֵת הַהוֹמָד גַּיִל אֱלֹהִים  
וְהָיָה לֹא אֱלֹהִים וְעַמּוֹ  
הַמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלֹא וְעֵל  
יִשְׁמוֹ שְׁמֵי עַד וְאֵת  
וְשַׁעְרוֹ חֲרַבּוּ מֵאֲדָרְנָם

לְדָרְךָ ג וְעַתָּה מִחֵלְךָ ב בִּדְ עֵזְרֶיךָ לַפְּנֵי הַיְהוָה  
וְכֹהֲנֵיךָ ג רָאֵם פָּסוּ לֹא אֲמִירֶיךָ בְּנֵי וְיִעֲזָר  
וְחַבְדוֹ ג

וְהוּא כִּי שְׁתִּימֵם רַעַת עֲשֵׂה  
עִמִּי אֲתִי עֲבֹר מִקּוֹר מִיִּם  
חַיִּים לְחַצְבַּ לְחַסֵּם בְּאַרְצוֹת  
בְּאֶרֶץ נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר  
לֹא כִלְוָה מִיִּם הֵעֲבִיר  
וְשָׂרְיָאֵל אֲסִי לְוִי בְיַד  
הוּא מְדוּעָה הוּא לְבוֹ  
עַל וּשְׁאֵנָה כְּפָרִים נִתְּנוּ  
קָדַשׁ וְיִשְׁוֹתוּ אֶרְצוֹ  
לְשָׂמָה עֲדוֹ וְנִצְתָה מִכָּל  
וְשָׁב גַּם כִּנְעָנָה וְתַחֲפִנֵּס  
וְרַעַת קְרָקָד הִלּוּ אֲזֵאת  
תַּעֲשֶׂה לְךָ עֲבֹד אֲתָךְ  
וְהוּא אֱלֹהֶיךָ בְּעֵת מוֹלָדְךָ  
בְּדָרְךָ וְעֵתָה מִהֵלֵךְ לְדָרְךָ  
מִצְרַיִם לְשָׂתוֹת מוֹ שְׁחֹד  
וּמִהֵלֵךְ לְדָרְךָ אֲשׁוּרֵי  
לְשָׂתוֹת מוֹ נְהַר תוֹסֶרְךָ  
רַעַתְךָ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ וְתוֹכְחָךָ  
וְדַעוּ אֵיךְ מוֹדַע וְמִר  
עֲבֹד אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ  
וְלֹא פַחַדְתִּי אֱלֹהֶיךָ נְאֻם  
אֲדָנִי יְהוָה עֲבָאוֹת מִן  
מֵעַלְמֵם שְׁבַרְתִּי עֲלֶיךָ  
נִתְּקַתִּי מוֹסְדוֹתֶיךָ וְתוֹכְחָתִי  
לֹא אֶעֱבֹד מִן עַד כִּי  
גִבְעָה גְבוּהָה וְתַחַת כְּרִיעַ

כ  
א  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נז  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ז  
זא  
זב  
זג  
זד  
זה  
זו  
זז  
זח  
זט  
ח  
חא  
חב  
חג  
חד  
חו  
חז  
ט  
טא  
טב  
טג  
טד  
טה  
טו  
טז  
טז  
טז  
טז



ותוכל  
ויאמרו יהוה אל בניו י  
יאשיהוה מלך הראת  
אשר עשתה משכה ל  
ישאל הלכה היא על  
כל הר נכה ואל תחת כ  
עין רענו ותני שם ואמר  
אחרי עשותה את כל  
אלה אל תשובול אשנה  
ותראה בגדה אחותה  
יהודה וארא מעל כל  
אדות אשר נאפה משכה  
ישאל שלחתיה ואתו  
את ספר כרותיה אלה  
ולא יראה בגדה יהודה  
אחותה ואלו גס הוא  
והנה מקל ונתה ותחנף  
אתה ארץ ותנאף את  
האכזב את העין וגם בכל  
זאת לא שכה אלו בגדה  
אחותה יהודה בכל לב  
כי אסב שקר נאם יהוה  
ויאמר יהוה אלו  
ערכה נפשה משכה  
ישאל מנגדה יהודה  
תלך וקראת את הדברים  
האלה עפונה ואמר

שובה משכה ישראל  
נאם יהוה לוא אפול פני  
בכם כיוחסוד אני נאם  
יהוה לא אטור לעולם  
אך דעי עינך כיוחה  
אלה הן פשעת ותפוזו  
את דרכיך לזרוע תחת  
כל עין רענו ובקול לא  
שמעתם נאם יהוה שובו  
בנים שובכם נאם יהוה  
כי אנכי בעלתי בכם  
ולקחתי אתכם אחר  
מערושנים ממשפחה  
והבאתי אתכם ציון  
ונתתי לכם רעים כלבי  
ודעו אתכם העדה שכל  
והזה כי תרבו ופרותם  
בארץ בימים ההמה  
נאם יהוה לא יאמרו עוד  
ארון ברית יהוה ולא  
יעלה על לב ולא יוכרו  
בו ולא יפקדו ולא  
יעשה עיר בעת ההיא  
וקראו לירושלם כסא  
יהוה ונקו אלה כל  
הגוים לשם קדוה לזר  
לירושלם ולא ילכו עוד

אחרי שדרות לבס הרע  
ביוס ההמה ולכו  
כיתיהודה על בית ישראל  
והבאו יחדו מארץ צפון  
על הארץ אשר הנחלת  
את אבותיכם ואנכי  
אמרתי אף אשותך  
בבנים ואתולך ארץ  
המה נחלת עבד עבאות  
גם ואמר אבי תקראו  
ליו מאחרי לא תשובו  
אכו בגדה אשר מרעה  
כז בגדתם כי מית ישראל  
נאם יהוה קול על  
שפויס נשקע במית חנוני  
בני ישראל כי העו את  
הדבס שכחו את יהוה  
אלהים שובו בני  
שובכם ארפה משובתכם  
הנו אתנו לך כי אתה  
יהוה אלהינו אבו לשקר  
מגעעות חמון יהרים  
אכו במהוה אלהינו  
תשועת ישראל אלהבשת  
אכלה את גיע אבותינו  
כנעורינו את עאנסו את  
בקרס את בניהם ואת

ט  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עה  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עה  
עט

בימים ההמה ה כי תרבו ילכו בית יהודה לא אעשה וביאו בני ישראל וגם על העבדים אשר אישבי אשר יחזקו  
היינו ביהודה ו נשנו ד והיה ויהיה שפויס במה בל מחוב ו כל אתנו וסוף פסוק יכותחן



וארבע ימי ירח ואלו הן ימי אור  
ומניע מהשעים ארבע

בדחה מני שתי צדדיה בדחות כל העיר  
ובהר ידעתי כי ידעתי את הארץ

אשמעה ב' עד מוני אשמעה מה ידבר ק' וחד  
עמדו ואשמעה

אתלו רגעיה ויעתו ערמת  
ארבעים אשמעה קול  
שופר  
ב' אורל עמו אתו לא  
ידע בנים סכלים המה  
ולא נבטס חמה סכנה  
להרעו ולהטוב לא נרעו  
ראתו אתה ארץ והנה  
תהו ובהו ואלה שמים  
ואז ארבע ראותיה הרים  
והנה רעשנים וכל הגבעות  
התקלקלו ראותו והנה  
אז הארם וכל ענפי השמים  
נדרו ראותו והנה הפרמל  
המדבר וכל ערבו נתצו  
מפני יהוה מפני חרו  
אפי כיתה אמר  
והנה שממה תהיה כל  
הארץ וכלה לא אעשה  
על אלה האבל הארץ  
וקדהו השמים מפעל  
על כודברתי ופתי ולא  
נחמתו לא אשוב ממנה  
מקול פלי שורמה קשות  
ברחת כל הער באו  
בעמים ובכפוס עלו כל  
העיר עזובה ואורו שם

ב' הוא אי שו אתו שוה מח  
תעשוי כיתלכו שונו פו  
תערו ערוהב כיתקרע  
בפול עינוך לשו אתתנו  
מ' אסוקך ענבוס נפשך  
ובק שובי קול בחולה  
שמעתו ערה כמכורה  
קול בתי צו תתנפח ק  
תפרש כפיה אונתו לו  
מ' ענפה נפשו להרגם

שוטטו בכוחות ידו שלם  
וראותו רעו ובקשו  
ברווכותנה אסתמעהו  
אי ש אסויש עשה כי  
משפט מכקיש אמונה  
ואסלה להו אס חויתוה  
ואמרו לכו לשקר ושבעו  
יהוה עינוך הלו אלאמונה  
חבותה אתם ולא חלו  
כלותם מאנו קחתמוסר  
חוקי פני הם מס לעמאנו  
לשונו אני אמרתי אך  
הלוס חסנו אלו כו לא  
גרע דרד יהוה משפט  
אלהיהם אלה לו אל  
הגר לוס וארבריה אותם

כי המהנה על דרך יהוה  
משפט אלהיהם אהמה  
נחנו שברו על נתקו  
מוסרות על פו חכם כי  
אריה מוער זאב ערבות  
ישרדם נמר שקר על  
עריהם כל הוועא מהנה  
וטרף כו רבו פשעים  
עצמו משכותיהם או  
לו את אסלו חלק בעק  
עזבנו ושבעו בלא  
אלהים ואשבע אותם  
ונאפרוכות זונה ונתגדו  
סוקים מינעם משמים  
הו אנש אל אשת רעה  
ינה לו העל אלה לוא  
אפקד נאס יהוה ואס  
בנו אשר כוה לא תתקם  
נפשו על  
בשרותי וישחתו וכלה  
אלתעשו הסיהו ק  
נטושותיה כו לוא ליתוה  
המה כו בנה בנאו כו  
בית ישראל וכוה יהוה  
נאס יהוה כחשו ביהוה  
ואמרו לוא היא ולא  
תבו א עלינו רעה והר

יגיד  
ג

לל

ל

ל

יאג  
ח  
ב

ג  
ד  
ה

ו  
ז  
ח

ט  
י

יא  
יב  
יג

יד  
טו  
טז

יז  
יח  
יט

כ  
כא  
כב

כג  
כד  
כה

כו  
כז  
כח  
כט  
ל

יאגרו ודמי חי יחזו ויעזו נראיתן יאגד  
כבוד מלכותך יאגדו

והו דמתי ב' מקול פליט וזמרה בני אפרים עשוקי  
יהוה חשת בבתיה כו וכל

נחיינו ב' וכל עיונו וזמרינו נתנו ממנו  
וחד וזמרינו נתנו ונתנו ר'

ולא תשמע דיליא תאבדו ואם יפנה לבבך וגו'  
לא תדע לשנו עד אנה ידוק

אעשה אתכם ב וגם אנכי אעשה אתכם וגם  
ימים הלכה

בבית יעקב ב הגידו זאת שמעו ודעו

ורעב לוא נראה והנבואים  
והיו לדור ודבר און בהם  
כה ועשה להם  
לכז כה אמר יהוה  
אלהי עבא ותועז דברכם  
אתה דבר הזה הנני נתו  
דבר בפיר לא שוד עם  
הזה עינים ואכלתם  
הנני בבי אעלובם נון  
מדת קבות ישראל  
נאם יהוה גו אותן הוא  
גו מעולם הוא גו לא  
תדע לשנו ולא תשמע  
מה דבר אשפתו בקבר  
פתוח כלם גבורים ואל  
קציר גדול חמך ואכלו  
בגדובנותיך ואכל  
עאנקוב קרב ואכל  
גפנך ותאנתך ורשש  
ערו מבצריך אשר אתה  
בטח בהנה בחרבונם  
בנימין תהמה נאם יהוה  
לא אעשה אתכם כלה  
והנה כו תאמרו תחת  
מה עשה יהוה אלהינו  
לנו את כל אלהו אמרת  
אלוהים באשר עובתם

אתיו ותעבדו אלהינו נכר  
בארצכם כז תעבדו  
זרים בארץ לא לכם  
הגידו זאת בבית יעקב  
וה שמועים כוה ודה  
לאמר שמעו נא זאת  
עם סכלו ואז לב עינים  
להסול לא יראו אזנים  
להסול או שמעו  
האותו לא תוראו נאם  
יהוה אם מפני לא תחול  
אשר שמתו חול גדול  
לכם סקעו לסולא  
ועברנהו ויתנעשו ולא  
ויכלו והמו גלו ולא  
ועברנהו ולעם הזה הזה  
לבסור ומורה סרו  
וילכו ולא אמרו כלבנם  
נורא נא את יהוה  
אלהינו הניתו גשם ודה  
ומלקו שבעתו שבעת  
תקות קציר וישמר  
לנו עונותיכם הטו אלה  
וחטאותיכם מנעו  
הטוב מכם כונמ צאו  
בעמור שעם ישור

כשה יקו שום הצובי משחת  
אנשים ולכדו ככלוב  
מלא עור כז בתייהם מלאים  
מרמה על כז נדלו ונעשו  
שמנו עשת וגם עברו  
דמיון עוונות לא נורו  
יתוס וצלוהו ומשפט  
אכזנים לא שפטו העל  
אלה לא אפקד נאם  
יהוה אם בניו אשר כז  
לא תתנקם נפשו  
שמהו שערוריה  
נהיתה בארץ הנבאים  
נבאו בשקר והכחנים  
והדוע ליהוה ועמו  
אהבו כז ומח תעשו  
לאחריתה העו בני  
בנימו מקרב יהושלם  
ובתקוע תקעו שופר  
ועלבות הכרם שאו  
משאת מרעה נשקפה  
מצפון ושבר גדול הנהו  
והמענה דמותו בת  
ציון אלה ובאו רעים  
וערבוהם תקעו עליה  
אהלים סבוב רעו אוש  
את יהו קדשו עלית

דמיון ב הטוח והמענה דמיון לקראת מדבר  
וחד ודמיון אמר

משאת ג ועל בית הכרם שאו משאת משאת  
עלית חרפה וזון משאת ניד המלך נזחד ארוחה  
ומשאת

שבעת ד חקות יציר יעבני שבטו חן טבעות  
ידי שבטו חנות דמיון טבעת כתב

ויאמרו קומה ונעלה עליהם

בוניע ביניע

כל טיפלה בלה בתב בר מז ב כתב כל

מלחמה קומה ונעלה  
בצהרים או לנו בפינה חום  
בוניעו על לרגל קומה  
ונעלה בלילה ונשחיתה  
ארמנותיה  
כוכה אמר יהודה צבאות  
ברתו עצה ושפכו על  
ורושלם סללה הוא העיר  
הפקד כלה עשק בקרבה  
כהקור בול מומיה כן  
הקרה רעתה חמס ושד  
ישמעבה על פני תמיד  
חלומכה הוסרו וירושלם  
פותק ענפשו ממך פד  
אשומך שממה ארץ  
לואני שבה

לל  
ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ועל סוד בחורים וחדו  
בתם איש עם אשה  
ולכדו זקן עם מלאימים  
ונסבו בתיחם לאחרים  
שהות ונשים יחדו כר  
אטה את הרו עלו שבו  
הארץ נאס יהודה כר  
מקטנס ועד גדולם כל  
בו צעק צע ומנבוא וער  
כהו כלו עשה שקר  
ורפאו את שכר עמו  
על נקלה לאמר שלום  
שלום ואיו שלום חבישו  
כרתו עבה עשו נסבוש  
לאיבו שונם הכלים לא  
ירעו לכו ופלו בנפלים  
בעתפקרתום וכשלו  
אמר יהודה

ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

כה אמר יהודה עמדו  
על הרבים וראו ושאלו  
לנתבות עלם אוזה  
דרך הטוב ולכותה ט  
ומצאו מרגז עלנפשמם  
ויאמרו לא נלך והקמתו  
עליכם צפום הק שוכן  
לקול שופר ויאמרו לא  
נק שוב לכו שמעו כי

ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

חגיגים ודעי ערה אתי  
אשר במס שמעו הארץ  
הנת אנכי מבוא רעה  
אלה עם הזה פרו  
מחשבותם כי על הבח  
לא הק שוכן ותורתו  
ומאסו כה למ הזה  
לולבונה משבא תבוא  
וקנה הטוב מארץ  
מרחק עלותיכם לא  
לרצון ותכחוכם לא  
ערבו לו לכו כה אמר  
יהודה הנני נתו אליה עם  
הזה מכשלים וכשלו  
בם אבות וכנס יחדו  
שכו ורעו יאבדו

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

כה אמר יהודה הנה עם  
בא מארץ צפון וגו  
גדול ועור מירבתי  
ארץ קשת וכדון  
יחזיקו אכורו הוא אולא  
ירחמו קולם כנס יהודה  
ועל סוקים גרבו עוף  
כאוש למלחמה עכור  
בת ציון שמענו את  
שמעו רפודינו צרה

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

מלאתי ב מל וחד חס א ואת חמת יחזק ואולם  
אנכי מלאך נח כי מלתי מלים

כי כח אמר יחזק צבאות ה' ברוע ענה אל  
העמדים עור אחת אחר כבוד באשר  
זממתי

וחזק יחזק ח בטיע צלפס החד עם הועד  
וזכר רד מוצא אב תפרו ביומי מעור

ב פסוק בטיב ליגשח ומיעזב אל אל אל תיגאו  
השדה אל ויגאו מפני

קדש ליהוה

החזקתני חול בכו ליה  
אל תצאו השדה ובדרך  
אל תלכו בחרב לאוב  
מגד מסבוב בתעמו  
חגי שק והתפלושו  
באפר אבל יהוד עשו  
לקמספר תמרורוס פן  
פתאם יבא השדד עלינו  
בחזנת תיך בעמיו מבצר  
ותה עוכנת את דרכם  
כלם סרו סודרים הלכו  
ובול נחשת וברזל כלם  
משחיתים המה נחר  
מפחם אשתם עפרת  
לשו אצק צרוף ורעים  
לאנתקו בסף נמאם  
קראו להם כובאם יהוה  
בהם

הדבר אשר הנה אל  
ורמיהו מאת יהוה  
לאמר עמד בשעל בית  
יהוה וקרא את שם את  
הדבר יהוה ואמרתי  
שמעו דברי יהוה כל  
יהודה תבאום בשערים  
האלה להשתחות ליהוה  
כה אמר יהוה

י  
ח  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לז  
לז

עשותכם לעשותכם ב חז מל חז חל ואני עזר  
יהודיעה יע עשותכם

לא ימכר

עבאות אל יהוה ישראל  
היטובו דרכיכם ומעלונם  
ואשכנה אתכם במקום  
היה אל תכט חולכם אל  
דברו שקר לאמר  
היכל יהוה היכל יהוה  
היכל יהוה המה בואם  
היטובו תיטובו את  
דרכיכם ואת מעלונם  
אם עשו תעשו משפט  
כיו או שובכו רעהו  
ותוסו אל מנה לא לן  
תעשו קודם נקו אל  
תשפטו במקום הזה  
ואחרי אלהים אחרים לא  
תלכו לרע לכם ושכנתו  
אתכם במקום הזה בארץ  
אשר נתתו לאבותיכם  
למועלים וערעולם  
הנה אתם בטחים לכם  
על דברי השקר לבית  
הועל הגבר עהונאף  
והשבע לשקר וקטר  
לבעל וזה לך אחרו  
אלהים אחרים אשר  
לא ידעתם ובאתם  
ועמדתם לפני בבית הזה

התועבות ב מל ובאתם ועמדו לפני ומל  
וחוקאל

אשר נקרא שמו עליו  
ואמרתם נצלנו למען  
עשות את כל התועבות  
האלה המעבת פרעו  
הנה הבית הזה אשר  
נקרא שמו עליו בעיניכם  
גם אנכי הנה ראיתי  
נאם יהוה כיו לכונן אל  
מקומו אשר בשולו  
אשר שכנתו שמו שם  
בראשונה וראו את אשר  
עשיתי לו מפני רעת  
עמי ישראל ועתה יעו  
עשותכם את כל המעשים  
האלה נאם יהוה ואדבר  
אלוכם השכם ודבר ולא  
שמעתם וקרא אתכם  
ולא עניתם ועשיתם לבית  
אשר נקרא שמו עליו  
אשר אתם בטחים כיו  
ולמקום אשר נתתו לכם  
ולאבותיכם כאשר  
עשיתם לשלוח וזה שלכתו  
אתכם מעל פני כאשר  
השלכתו את כל אחיכם  
את כל ירע אפרים

נ

גד ג ראש פסו גר ותושב אנכי גריתם  
גד אנכי בארץ

למי עולם ב ושכנתו ארמיהו יאמר שובו נא  
לויק ג פת גר ויתום אלמנה גשם שלט ארמיהו  
וישג עולם ג

למי עולם ב ושכנתו ארמיהו יאמר שובו נא  
לויק ג פת גר ויתום אלמנה גשם שלט ארמיהו  
וישג עולם ג

ואתה אל תתפלל לבשר ודם  
והוא אלהיך שאבעדס רעה  
ותפללהו לתפגע בפי כר  
אוננו שמע אתך האינה  
ראתמה חמה עשויים בערו  
והורה ובהעות ירושלים  
הבנים מלקטוס עצות  
והאבות מבערוס את  
האש והנשים לשות  
בעק לעשות פונים  
למלכת השמים והסך  
נשכוס לאלהים אחרים  
למען הכעסנו האתו הם  
מבעסוס נאס יהוד הלוא  
אתם למען פשת פניהם  
לכו כה אמר ארצי והיה  
הנה אפוי וחמתו נתכת  
אלהמקוס הזה על האדם  
ועל בהמה ועל עץ  
השדה ועל פרי הארמה  
ובהרה ולא תכבה

כה אמר יהוד עב את אלהיך  
ישך אל עלותיכם ספוי  
על זכותכם ואכלו בשר  
מלא דברתי את אבותינם  
ולא צויתים ביום הוציא

אותם מארץ מערוס על  
דברי עליה וזכה כי אס  
את הדבר הזה עותו  
אותם לאמר שמעו  
בקולו והויתו לכם  
לא להיסו ואתם תהוולו  
לעסוה לכם בכל הדרך  
אשר אצוה אתכם למען  
ויטב לכם ולא שמעו  
ולא חטאו את אונס וזכרו  
במעצות כשררות לכם  
הרע והיו לאחור ולא  
לפנים למוהים אשר  
יצאו אבותיכם מארץ  
מערוס עד היום הזה  
ואשלה אלונכם את כל  
עבדי הנביאים ווס  
השכם וישלה וזלוא  
שמעו אלו ולא חטאו את  
אונס ויקשו את ערפם  
הרעו מאבותם ודברתי  
אליהם את כל הדברים  
האלה ואלא ישמעו אלה  
וקראת אלהם ולא  
יעננה ואמרת אלהם  
זה חגוני אשר לו אשמעו  
בקול יהוד אלהו ולא

לכו יד בענין ג' ואלא שמעו חלואימים לטוב הנביאים שמעו את אלהיך ויהיה לך  
והיה עשיתם ו' וכלא שמעו חלואימים לטוב הנביאים שמעו את אלהיך ויהיה לך

לקחו מוסר אברהם  
האמותה ונכרתה מפניהם  
ג' ונורח וחסלוני  
ושאו על שפוס קונה  
כומאס יהוד ווטשאת  
דוד עברתי בי עשו בני  
והודה הרע בעינו נאס  
והיה שמו ש קו ציחם  
בבית אשר נקרא שמו  
עליו לטמא וזכרו במות  
התפת אשר בגיא בו  
הנם לשרף את בניחם  
ואת בני חם באש אשר  
לא צויתו ולא עליה  
על לבו  
לכו הנה ימים באים נאס  
יהוד ואלאמר עוד  
התפת וגיא כזו הנם בו  
אסגיאה הרה וקבה  
בתפת מאו מקוס ודותה  
נבלת העס היה למאכל  
לעוף השמים ולבהמת  
הארץ ואנו מחרידי  
ודשבתנו עיר יהודה  
ומחעות ירושלים קול  
ששון וקול שמחה קול  
חתו וקול בלה כי לוס

לכו יד בענין ג' ואלא שמעו חלואימים לטוב הנביאים שמעו את אלהיך ויהיה לך  
והיה עשיתם ו' וכלא שמעו חלואימים לטוב הנביאים שמעו את אלהיך ויהיה לך

ד' וכלא שמעו חלואימים לטוב הנביאים שמעו את אלהיך ויהיה לך

ב' בתי עלותיכם ספוי על זכותכם למחוד לבנות  
וכה עשיתם ו' ולא שמעו חלואימים לטוב הנביאים שמעו את אלהיך ויהיה לך

י פסוק יא ואין באמצע פסוק ויאמר איך ידוע איך כמות על כן גדלה ויאמרו לו ויאין כמות ועל  
הנה ידוע אלהי ישא ביום אסף אסיפכ וכליאתי את חמתי וכל ראש פסוק דבוח בלב אודו אין כמות

דכשר ב חס הבשו חכמים חבשו ליתועבד  
תיניח ושארא חבשו פתב

תהיה הארץ בעת ההיא  
נאסיהו ויצאו את  
עצמות מלביהודה  
ואת עצמות שריו ואת  
עצמות הכהנים ואת  
עצמות הנבואים ואת  
עצמות וישבירו שלם  
מקבריהם ושטחום  
לשמש ולירח ולכל  
צבא השמים אשר  
אחוסו אשר עבדום  
ואשר הלכו אחריהם  
ואשר דרשו וואשר  
השתחוו להם לא ואספו  
ולא יקברו לדמו על  
פני האדמה יהיו ונבחר  
מות מחיים לכל השארות  
הנשארים מזה משפחה  
הרעה הזאת בכל  
המקמות הנשארים  
אשר הדחתים שם נאם  
יהיה עבאות  
ואמרת אליהם כה  
אמר יהוה חופלו ולא  
יקומו אס נשוב ולא  
נשוב מלוע שובכה  
העם הזה וירושלם י

משכה נצחת החזקו  
בתרמת מאנו לשוב  
הקשבתו ואשמע לוא  
כו ידברו און אוש נחם  
על דעתו לאמר מה  
עשותי כלה שבכמו  
במרעותם כסוס שוטף  
במלחמה גם הסודה  
בשמוס נרעה מועדות  
ותרוסו ועגור שמרו  
את עת באנה ועמו  
לא נרע את משפט  
יהוה איכה תאמרו  
חכמים אנחנו ותורת  
יהוה אתנו אכו הנה  
לשקר עשה עט שקר  
ספרים הם שו חכמים חתו  
וילכדו הנה בדבר יהוה  
מאסו וחכמת מה להם  
לכו אתו את נשואם  
לאחרים שהותוהם  
לור שום כו מקטו ועד  
גדול כלה בצע בצע  
מנבוא וער כהו כלה  
עשה שקר וירפן את  
שבר בת עמו על נקלה  
לאמר שלום שלום ואין

שלום הבשו כו תועבה  
עשונם כן לא ובשו  
וחכלם לא נרעו לכו ופח  
בנפלוס בעת פקרתם  
וכשלו אמר יהוה

אסף אסופס נאסיהו  
און ענבים בגפו ואון  
תאנים בתאנה ודעלה  
נבלו אתו להם ועבדום  
על מה אנחנו ושכום  
האספו ונבוא אל ערו  
המכער ונרמה שם כו  
יהוה אלינו הדמנו  
והשקנו מיראש כו חסנו  
ליהוה קנה לשלום ואון  
טוב לעת מרפה והנה  
בעתה מדו נשמע נחרת  
סוסו מקול מצהקות  
אבורו רעשה כלה ארץ  
ויבואו ויאכלו ארץ  
ומלואה ערו וישבו בה

כהננו משלח בכם נחשים  
צפענים אשר און להם  
לחשונשכו אתכם נאם  
יהוה: מבלותי

ויציאו  
קרי

בסיפ  
כ

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

במרוצתם  
קרי

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ומלואה ל מל ויבואו ויאספו נח אמר יהוה ליהוה  
הארץ ומלואה

אסף ג חס אסף אסיפכ אסף אסף אסף  
ותורו ב איסו ונאצו מיד כחח

ומלואה ל ב מל חס שמרו את עמ באחד  
ואיך שרעה ב ב



שלחותי כבודי ותמחה עלי  
ותשנה עליו ועד ותחדנה  
ענינו דמעה ועפעפיו  
וזלומים ביקול נהו  
נשמע מציון אף שדנה  
בשנו מאד בקעבנו  
ארץ פיה שלחנו משכנותינו  
קושמענה נשום  
דברי יחיה ותקח אנכם  
דבר פיו ולמדנה בנותיכם  
נהו ונאשה רעותה קונה  
ביעלה מות בחלוננו  
בא בארמנותינו להכיות  
עולל מחוץ בחורים  
מרחקות דבר כה נאם  
יהוה ונפלה נבלת האדם  
בדמו עלפני השדה  
ובעמוד מאחרי הקצר  
ואז מאסף  
כח אמר יהוה אל  
ותהלל חכם בחכמתו  
ואתה לך הגבור בגבורתו  
אל תהלל עשור בעשור  
כי אסב את ותהלל  
המתהלל השכל וידע  
אותו כי אני יהוה עשה  
חסד משפט וצדקה

בארץ כבודי אלה חפצתי  
נאם יהוה  
הנה ומים באום  
נאם יהוה ופקדתי על  
כל מול בעלה על  
מצחם ועל חודיה ועל  
אדום ועל בני עמו ועל  
מואב ועל כל קצויו  
פאה הישבים במדבר  
בכל הגוים עד לים סוף  
בית ישראל ערלולב

שמעו את הדבר אשר  
דבר יהוה עליוכם בית  
ישראל כה אמר יהוה  
אל דרך הגוים אל  
תלמדו ומאתו השמים  
אל תחתו ברוח הגוים  
מהמה ביהקות העינים  
הכל הוא כרעין מיע  
כרתו מעשה יהוה חרש  
במעצד בכסף ובזהב  
וופהו במסמדות  
ובמקבות יחוקום ולוא  
ופיק בתמר מקשה  
חמה ול אידברו נשוא  
ונשוא כולל איערו אל

תור אומהם כולל אידעו  
וגם היטוב אין אותם

מאין כבוד יהוה גדול  
אתה וגדול שמך בגבורה  
מול איראך מלך תגוים  
כולל ואתה כולל  
חכמי הגוים וכלל  
מלכותם מאין כבודך  
ובאחת יב ערו ויכסו  
מוסר הכלום עץ הוא  
כסף מרקע מתרשוש  
וכא ויהב מאפוז מעשה  
חרש ויהי צורק תכלת  
וארגמול בושם מעשה  
חכמים כלם ויהוה  
אלהים אמת הוא  
אלהים חיים ומלך עולם  
מקצפות רעש הארץ  
ולא יכלו גוים ועמו

כדנה תאמרו להוים  
אלהי אדום שמיא  
וארץ אלא עבדו ואבדו  
מארעא ומדות שמיא  
אלה עשות  
ארץ בכחו מבין תכל

מלמה ב כל ויהוה הגוים ויהוה גדול בני  
הזהר כעולל ב קנע שפר על שלל הכבדות  
עולל אשר עולל ב  
היוו וזכרוננו כל עמי בנינו כל ויהוה  
היוו וזכרוננו כל עמי בנינו כל ויהוה

ואמלכו ג וחס ואכלו במזון קדוש ואכלו  
איביכם זאכלו ויכלו

בשורות ב מל ולא שמעו ולי חטו ואשרתו  
בשורות לבב כושארא בשורות שהות כג כ

פחמיתו ובתכונתו נטה  
שמים לקולתו המון  
מים בשמים ויעלה כי  
נשאום מקצה ארץ  
בדקום למטר עשה ר  
ווצא רוח מאצרתו ר  
נבער כל אדם מדעת  
הם שכל צורה מפסל  
מי שקרנסכו ולא רוח  
בם הכל המה מעשה  
תעתעו בעת פקדתם  
ואכרו לאכילה הלק  
ועקב מן צר הכל הוא  
וישראל שבט נחלתו  
וחיה עבאות שמו

הארץ  
מלך

ול  
דחול  
דמות  
צמ  
א

ה

מל  
בליפ

הרעם ואת יהוה לא י  
דרשו על כול לא השכילו  
וכלמרעתם נפוצה

קול שמועת הנה באה  
והעש גדול מארץ צפון  
לשום את ערו יהודה  
שממה מעוז תנים

ידעתי ויהוה כול לא  
לאדם דרכו לא לאיש  
הלך ויהכו את צערו  
וסקני יהוה אך במשפט  
אלב אפך פותמ עטני  
שפך חמתך על הגוים  
אשר לאוהעך ועל

משפחות אשר בשמך  
לאקראו כי אכלו את  
ועקבו ואכלו ויכלו  
ואת עוהו השמו

הדבר אשר היה אלי כי  
ידמיהו כי את יהוה לאמר  
שמעו את דברי הכרות  
הוא אתו דברתם אל איש  
והודהו על שמי ויושלם  
ואמרת אלוהים כדאמר  
יהוה אלוהי ישראל אלה  
האיש אשר לא שמע

את דברי הכרות הזאת  
אשר צויתו את אבותיכם  
ביום הוציא אותם מארץ  
מצרים מצור הכרזל כי  
לאמר שמעו בקולו  
ועשיתם אותם ככל אשר  
אצוה אתכם והיותם לו  
לעסו אנכי אהיה לכם  
לאלהים למען תקום  
את השבועה אשר כי  
נשבעתי לאבותיכם לתת  
להם ארץ זבת חלב ו  
ודבש ביום הזה ואעו  
ואמר אמו יהוה

ל

ל

ל

ל

ל

ואמר יהוה אלו קרא  
את כל הדברים האלה  
בערו יהודה ובחצות  
ירושלם לאמר שמעו  
את דברי הכרות הזאת  
ועשיתם אותם כי חע  
העליתם באבותיכם ביום  
העלותי אותם מארץ  
מצרים ועד היום הזה  
השבטו חע לאמר  
שמעו בקול יהוה אלו  
ולא חטו את אונם חלם  
אישב ארצות רבות חע

ל  
ל  
ל

ואמרת אלוהים ג בני בסיפ וימנעו ארץ  
לפני גלי סוהגותי ג וחסלשעו וימנעו ארץ

כמה ג לא כלהו יעקב ויעקב שמעתי  
כמה דברת ג וכל באיהו לכות ג מ ב חמי  
גמתי ג

הוא יעשה ג שמעו את דברי יהוה  
וכדוהו גליפ ועל חע

ואבוא עליהם את כל דבר  
הברית הזאת אשר עשיתו  
לעשות ולא עשו

ויאמר יהוה אלהי

נמצא קשר באושי יהודה  
ובישבו וירושלם שבו  
על עונת אבותם הראשנים

אשר מאנו לשמוע את

דברי יהודה חלכו אחריו

אלהים אחרים לעבדם

הפרו ביות ישראל ובית

יהודה את ברית אשר

ברתי את אבותם:

לכן כה אמר יהוה

הנני מבוא אליהם רעה

אשר לא יזכרו לעצאת

ממנה ויעקו אלו ולא

אשמע אליהם ויהלכו עמי

יהודה וישבו וירושלם

ויעקו אליהם יהוה אשר

הם מקטרים להם והושע

לא יושוע להם בעת

רעתם כי מספר עונותי

היו אליהם ויהודה ומספר

העונות וירושלם שמתם

מזבחות לבשת מזבחות  
לקטר לבעל:

ואתה אלת תפלל

בעד העם הזה ואל

תשא בעדם רנה ותפלה

כיואני שמע בעת קראם

אלו בעד רעתם

מה לורודו בכיותו

עשותה חזמתה הרבים

ובישר קדשו עברו יי

מעלך כורעתו אז

תעלזו ויתרענו ופה

פרות אר קרא וחות שמך

לקול המולה גדלה כ

הצות אש עליו ורעו

דלותו ויהוה עבאות

הנוטע אותך דבר עליך

רעה בגלל רעת בותי

ישד אלו ביות יהודה אשר

עשולתם להכעסני

לקטר לבעל:

ויהוה הוריעני וארעה

או הראיתני מעל ליהם

ואני ככבש אלו ויבל

לטבוה ולא זרעתי כי

עליו שבו מחשבות

נשחיתת עץ בלחמו

ונכרתני מארץ חיוס

ושמו לא יזכר עוד ויהוה

עבאות שפט צדק בקו

כלות ולב אראה נקמתך

מהם כי אליו גלותי את

רובי לכו כה

אמר יהוה על אנשו

ענותת המבקשים את

נפשך לאמר לא תנבא

בשם יהוה ולא תמות

בירגו:

לכן כה אמר יהוה עבאות

הנני נפקד עליהם הבחורים

ומתו בחרב בניהם ובנותיהם

ומתו ברעב ויש אריות לא

תהיה להם כי אבוא רעה

אל אנשו ענות שנת

פקדתם:

צדיק אתה יהוה כי

ארוכ אלוך אך משפטם

אדבר אתך מדוע דרך

רשעים צלחה שרו כל

בגדו בגדי נטעתם גם

שר שורו לכו גם עשו פח

קרוכ אתה בפיהם ורחוק

מכליותיהם ואתה וחוה

ידעת נטת ראני ובחנת כ

לבו אתך התקם בצאו

לטבחה ויה קדשם ליום

הרגה:

עד מתית אכלה ארץ ועשנ

ח  
ה  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לס

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לס

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לס

הוא יתן ביום הזה ויהי כיום הזה ויהי כיום הזה ויהי כיום הזה

הוא יתן ביום הזה ויהי כיום הזה ויהי כיום הזה ויהי כיום הזה

הוא יתן ביום הזה ויהי כיום הזה ויהי כיום הזה ויהי כיום הזה

אֵיבֹה בַּיּוֹם אֶת יְדֵי וְנִפְשׁוּ בְכַף אֵיבֹה  
דָּוִד עֲזָרָה לְיִשְׁרָאֵל

טוֹבוֹת בַּיּוֹם כִּי יִזְכְּרוּ אֱלֹהִים וּבְקִשׁוּ לְמַלְכָּךְ  
נַעֲרֹת בְּתוֹלוֹת

יִדְמִיתוּ אַחֲרַי וּבֵית אֲבִירִי  
אֲחֲרַי בֵּית אֲבִירִי

כִּלְהִשְׁדָּה וּבִשְׁמֵרֵעַת וּשְׁבוּ  
בַּח סִפְתֵּה כְחַמּוֹת וְעוֹף  
כִּי אֲמַרְוּ לְאֹרְאָה אֶת  
אֲחֵרֵיתָנוּ כִּי אֶתְדַגְלוּסִי  
רַעַתָּה וּלְאֹנִי וְאֹךְ תִּתְחַרְחַח  
אֶת הַסּוֹסוֹס וּבְאֶרֶץ שְׁלוֹם  
אֶתָּה כּוֹטֵחַ וְאֹךְ תַעֲשֶׂה  
בְּגֵאוֹן הַיַּרְדֵּן כִּי גַם אֲחֹךְ  
וּכְתֹב אֲכֹבֵגֶם הֵמָּה בְּגֵדוֹ  
בְּדָגְסֵהֶם קָרְאוּ אַחֲרֶיךָ  
מִלֵּא אֶת אֲמוֹנֵם כִּי  
וּדְבַרוּ אֵלֶיךָ טוֹבוֹת  
עֲזַבְתוּ אֶת בֵּיתוֹ  
נִטְשָׁתוּ אֶת נַחֲלָתוֹ נִתְּתוּ  
אֶת יְדֵי וְנִפְשׁוּ בְכַף  
אֵיבֹה הֵוֵתָה לִי נַחֲלָתִי  
כִּי אֲרוּךְ כִּי עַר נִתְּנָה עָלַי  
בְּקוֹלָה עֲלֵי כֹן שְׁנֵאתוֹת  
הַעֵיט עֲבָרָה עַל לִתּוֹ לִוְהַעֵט  
סִבֵּב עֲלֵיךָ לְכוּ אֲסִפּוּ  
כָּל חַיֵּי הַיַּשְׁדָּה הַתּוֹ כִּי  
לֹא אֲכַלְהֶם רַעִים רַבִּים שְׁחַתּוּ  
כְּרָמוֹ בְּסִסֵּי אֶת חֲלֻקְתּוֹ  
נָתַנִּי אֶת חֲלֻקְתִּי חֲמַדְתּוֹ  
לְמַדְבַּר שְׁמַמְתָּ שְׁמַמְתָּ  
לְשִׁמְמָה אֲכַלְהֶם עָלַי כִּי  
שְׁמַמְתָּ נִשְׁמַח כָּל הָאֶרֶץ

כִּי אִזּוּ אִישׁ שָׁם עַל לֵב  
עַל כָּל שְׁפִיטִים בְּמַדְבָּר  
כִּי אִזּוּ שְׁדָדִים כִּי חָרַב לַיהוָה  
אֲכַלְהֶם מִקְצֵה אֶרֶץ וְעַד  
קְצֵה הָאֶרֶץ אִזּוּ שְׁלוֹם  
לְכָל בָּשָׂר זָרְעוּ  
חֲטוּסִים וְקִצִּים קִצְרוּ נַחֲלָתוֹ  
לֹא יוֹעִלוּ וּבְשׁוֹמְתֵי בְּתוֹתֵיכֶם  
מִחֲרָח אֶת יְהוָה

כִּי אֲמַר יְהוָה עַל כָּל  
שְׁבָנֵי הָרָעִים הַנִּגְעִים  
בְּנַחֲלָה אֲשֶׁר הִנַּחְתָּ לִּי  
אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל הִנַּחְתָּ  
נִתְּשָׁם מֵעַל אֲדָמָתָם  
וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אֶתוֹשׁ  
מִתּוֹכֶם וְהֵנָּה אַחֲרֵי נִתְּשׁוּ  
אוֹתָם אֲשׁוּב וְרַחֲמֵתֶם  
וְהַשְׁבֵּתִים אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ  
וְאִישׁ לְאֶרְצוֹ וְהָיָה אִם  
לְמַדְּיָה לְמַדְּיָה אֶת דְּרָכֵי  
עַמִּי לְהַשְׁבֵּעַ בְּשִׁמּוֹ  
חַי יְהוָה כִּי אֲשֶׁר לְמַדְּיָה  
אֶת עַמִּי לְהַשְׁבֵּעַ בְּכַעַל  
וּנְבִנֵי בֵּתוֹךְ עַמִּי וְאִם  
לֹא יִשְׁמַעוּ וְנִתְּשָׁתוּ אֶת  
הַגּוֹי הַהוּא נִתְּשׁוּ אֲבָרֵי

נִאֲמַר יְהוָה  
כִּי אֲמַר יְהוָה אֱלֹהִי  
הַלֹּךְ וְקִנִּיתָ לְךָ אֲזוּר  
פְּשִׁתִּים וְשָׂמְתוּ עַל מִתְּנֶךָ  
וּבַיּוֹם לֹא תִבְאֵהוּ וְאֶקְנֶה  
אֶת הָאֲזוּר כְּדָבָר יְהוָה  
וְאִשָּׁם עַל מִתְּנֵי

וְהַיּוֹד בְּרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁנֵי  
לֹא מְרִקָה אֶת הָאֲזוּר  
אֲשֶׁר קִנִּיתָ אֲשֶׁר עָלַי  
מִתְּנֶךָ וְקוֹס לְךָ פְּרִתָּה  
וְטַמְנָהוּ שָׁם בְּנִקְוֹךְ  
הַסֵּלַע וְאֵלֶיךָ וְאֶטְמְנָהוּ  
בְּפִרְתֵּךְ כִּי אֲשֶׁר עֵוָה יְהוָה  
אוֹתוֹ וְהָיָה מִקֵּץ יָמָיו  
רַבִּים וְנִאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי  
קוֹס לְךָ פְּרִתָּה וְקַח מִשָּׁם  
אֶת הָאֲזוּר אֲשֶׁר עֵוָה יְהוָה  
לְטַמְנֵי שָׁם וְאֵלֶיךָ פְּרִתָּה  
וְאֶחְפְּרֵה וְאֶקַּח אֶת הָאֲזוּר  
מִזֶּה מִקוֹם אֲשֶׁר טַמְנָתָהוּ  
שָׁמָּה וְהֵנָּה נִשְׁחַתְתָּ הָאֲזוּר  
לֹא יִצְלַח לְכָל

וְהַיּוֹד בְּרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי לֹא מְרִקָה  
כִּי אֲמַר יְהוָה כִּי אֲמַר

הַיּוֹד הִי רִאשׁוֹן מִפְּנֵי הַיּוֹד לִי נַחֲלָתִי הַיּוֹד עָלַי  
דַּמְעָתִי לֹחֵם יְהוָה לְקִישׁוֹ כִּי אֶנְוִיתֵם מִמּוֹרֵי

מִקְצֵה אֶרֶץ בַּיּוֹם בְּקִנְיַת אֶרֶץ עַל כָּל שְׁפִיטִים  
וְיַעֲלֵי נְשָׁאִים וְעֵינֵי כָּסֵל

הַיּוֹד הַיּוֹד בְּרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי לֹא מְרִקָה  
כִּי אֲמַר יְהוָה כִּי אֲמַר

אשחות את גאון יהודה  
ואת גאון ירושלים הרב  
העם הזה הרע המאנים  
לשמוע את דברי החלנים  
בשריות לפס ולכזי אחי  
אלהים אחרים לעבדם  
ולשתחות להם ויהו  
כאונך הזה אשר לא יציל  
לכל  
יהבק האזר אל מתע  
איש כן הדבקתו אלו  
את כל בית ישראל ואת  
כל בית יהודה נאסיתוה  
לקוות לו לעם ולשם  
ולתהלה ולתפארת ולא  
שמעו אמרת אלוהם  
את הדבר הזה  
כה אמר יהוה אלוה  
וישראל כל זבל ופלא  
והוא אמו אלוה הנדע  
לא נדע כן כל זבל ופלא  
והוא אמרת אלוהם כד  
אמר יהוה הנני ממלא  
את כל ישיבת ארץ האת  
ואת חמלנים הישבים  
להודע לבסאו ואת  
הכהנים ואת הנביאים

ואת כל ישיבי ירושלים י  
שברו ונפעתים אוש  
אל אחיו והאבות והבנים  
וחרונאס יהוה לא י  
אחזול ולא אחוס ולא  
ארחס מה שחותם שמעו  
והאוניו אל תגבדו כו  
יהוה דבר תנו ליהוה  
אלהיכם כבוד כטרם י  
והשך ובטרם ותגפוי י  
וגלכם עלהרו נשוי י  
וקוותם לאור ושמה  
לצלמנת וישות לערפל  
ואס לאת שמעיה י  
במסתרים תככה נפשו  
מפני גיה ודמע תרמע  
ותרד עינו דמעה כו  
נשכה עדר יהוה  
אמר למקהל גבוה  
השפילו שבו כו ירה י  
מראשותיכם עטרת י  
תפארתכם ערו הנגב  
סגדו ואזפתח הגלת  
והורה כה הגלת י  
שוימים  
שאו עינכם וראו  
הבנים מצפון איה י

העדר נתולך צאו י  
תפארתך מהתאמרו  
יפקד עליך ואת למדת  
אתם עליך אלפים לראש  
הלוא חבלים ואחזוק י  
כמו אשת לדה וכויתאמני  
בלבכה מדוע קראני אלה  
ברב ענג נגלו שולך  
נחמסו עקבך היהפך י  
כישו עורו ונמר תברברתו  
גס אתם תוכלו להוטוב  
למדו חרע ואפיזעם כקש  
עוכה לרוח מדבר זה  
גס לך מנת מדוך מאתי  
נאסיהוה אשר שכחת  
אותו ותבטחו בשקר  
וגס אנני חשפתו שולך  
עלפניך ונראה קלונך  
נאפוד ומצה לותק ומת  
זנותך על גבעות בשדה  
ראותו שקו ענק אוו לו  
ירושלים לאת טהרו אחרי  
מתי ער  
אשר הנה דבר יהוה  
אלוה מטהו על הכהן  
הבצרות אכלה וחרדה  
ישערום אמללו קדירו

עורו ג' מל הידבר כושי ואל בוי עורו ואת מלא  
בשכות עורו י

וזה י וזה לא תשמעו כו השפילו ותאמרו גוה י  
וזה דבר גמב כסדר י

והוא אמרת אלוה הנני ממלא  
את כל ישיבת ארץ האת

לארץ ועזת ירושלים די  
עלתה ואהר יהם שלחו  
עזריהם למים באו על  
גבנם לא מצאו מים שבו  
כליהם רוקס בשווק כלמו  
וחפור אשם בעבור די  
הארמה חתה כי לא הנה  
גשם בארץ בשו אפרים  
חפור אשם כי גס אילת  
בשרה ילדה וענוב כי לא  
היה דשא ופראים עמדו  
על שפוס שאפורוח לא  
כתנים כלו ענייהם כיואו  
עשב אס ענינו ענובו  
וזה עשה למעו שמך  
כודכו משוכתונו לך  
חטאנו מקוה ישראל  
משועו בעת צרה למה  
תהיה פגד בארץ וכארח  
נטה ללון למה תהיה  
כאוש ניהם כגבור לא  
וכל להושוע ואתה  
בקרבו ויהוה ושםך די  
עלנו נקרא אל תטנו  
כח אמר יהוה די  
לעם הנה כי אהבו לנוע  
רזיהם לא חשכו ויהוה

ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
י  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
ל

לארצם עתה וזכר עינם  
ויפקד חטאתם  
ויאמר יהוה אלו אל  
תתפלל בערה עם הזה  
לטובה כי וצמו אינו  
שמע אל דנתם וכויו עלו  
עלה ומנחה אינו רצם  
כיו בחרב וכרעב וכרעב  
אנכי מכלה אותם  
ואמר אהיה ארני  
והוה הנה הנבאים אמרו  
להם לא תראו חרב  
ודעב לא יהוה לכם  
שלום אמת אתו לכם  
במקום הזה  
ויאמר יהוה אלו  
שקר הנבאים נבאים  
בשמי לא שלחתים ולא  
עויתים ולא דברתי  
אלוהם חזון שקרוקסם  
ואלול ותרמות לכם הנה  
מתנבאים לכם  
לכו כח אמר יהוה  
על הנבאים הנבאים  
בשמי ואני לא שלחתי  
והמה אמרתי תיכרעב

ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
י  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
ל

לא יהיה בארץ הזאת  
בחרב וכרעבותמו די  
הנבאים ההמה יהעם  
אשר הנה נבאים להם  
והיו משלמים כחעות  
ירושלם מפני הרעב  
והחרבו ואז מקבל להמה  
המה נשיהם ובניהם  
ובנותיהם וישפכתו עליהם  
את דעתם ואמרת די  
אלוהם אתה דכר הזה  
תרדנה עני דמעך לילה  
וזמסו אל תרמונה כיו  
שכר גדול נשככה בתולת  
בתעמו מכה נחלה מאד  
אסו צאתי השרה והנה  
חללו חרבואם באתי די  
העיר והנה תחלו ארעב  
כי גס נבואם כהו סחרו  
אל ארץ ולא טרעו  
חמאס מאסת את  
יהוה אס בעינו געלה  
נפשך מרוע הכותנו  
ואז לנו מרפא קנה  
לשלום ואז טוב דעת  
מרפא והנה בעתה נרענו  
יהוה רשענו ענו אכותנו

ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
י  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
ל

די  
חסי  
וכלי  
שריא  
זכות

ב דאט פסוק אל אל אל אל תנאץ למש שמך  
אל תבטחו ביעשך

לא ט דאט פסוק בסיפ לא יטעו לא תחולק לא פאלח וחביון לא ישוב לא ישוב לא כבוד לא דכאו  
לא שלחתי כל סיפדה אם אם בא יגע פסוקה ב מ ג אם ואם מזולל פנחתיך בסתר

בן חטאני לך אל תנאץ  
למען שמך אל תעבל פסא  
כבודך זכר אל תפק ברותך  
אתנו הושפחבלו העינים  
מגשמים ואסח שמים יתע  
רבבים הלל אתה הווא  
יהודה אליהו ונקודה לך  
כראתה עשות את כל אלה

וואמר יהודה אלואסועמד  
משחוי שמואל לפני אמן  
נפשו אלה עם הזה שלח  
מע לפני ונצאו ויהיה כו  
ואמרו אלך אנה נצא  
ואמרת אליו חסבה אמר יהודה  
אשר למות למות ואשר  
לחרב לחרב ואשר להעב  
לרעב ואשר לשבו לשמו  
ופקדתו עליהם ארבע  
משפחות נאס יהודה את  
חרב להרג ואת חבלים  
לסחבו את עוף השמים  
ואת כחמת הארץ לאכל  
ולחשחיות ונתתם לזועה  
לכל מלכות הארץ בגלל  
מנשה כו וחו קלהו מלך  
יהודה על אשר עשה

ביתו שלם כו מרחמל  
עלך יהושלם ומו ועד  
לקומנו וסוד לשאל כי  
לשלם לך את נטשתך  
אתו נאס יהודה אחר תלכו  
ואט את ידי עלך ואשחיתך  
בלאתי הנחם ואזרם כי  
במזרה בשערו הארץ  
שכלתו אבדתו את עמו  
מדרבניהם לו אשכנ עמו  
לו אלמנותו מחול ומים  
הבאתו להם על אס בחור  
שהרב בעהריוס הפלתו  
עליו תפתאם עיר וכהלות  
אמללה וילדתה שבעה  
נפחה נפשה באה שמשח  
בער וומס בנשה וחפרה  
ושאריותם לחרב אתו  
לפני אוביהם נאס יהודה:  
אולו אמו כו  
ולדתו אושר רוב ואגש  
מרוז לכלה ארץ לא  
נשותיו ולא נשוכו כלה  
מקלליו אמך  
יהודה אס לא שרותך לטוב  
אס לו אהפנעתו כדבעת  
רעה ובעת צרה אתה אוב

היודע ברזל ברזל מצפון  
ונחשת חולך ואוצרותיך  
לבז אתו לא כמחור וכל  
חטאותיך ובכל גבולך  
והעברתו את אוביך כי  
בארץ לא נרעת כראש  
קדחת באפו עלוכס תוקד  
אתה נרעת יהונק  
זכרנו ופקדנו והנקס לו  
מרדפי אל לארץ אפך  
תקחני דעשאתו עלך  
חרפה נמצאו דברוך ק  
ואכלס ויהנה דברוך לו  
לששון ולשמחת לבבו  
כתיקרא שמך עלו יהודה  
אלהי עבאות:  
לא ישבתו בסוד כי  
משחקים ואעלו מפני  
יהך בדר וישבתו כזעם  
מלאתני למה הנה כאבי  
נצחומכתו אנו שהמאנה  
הרפא הו תהיה לוכמו  
אכזב מוס לא נאמנו:  
לכו כהאמר יהודה  
אסתשוב ואשובך לפני  
תעמד ואסתוצי אנקר  
מזולל כפונת יהודה נשכו

בעי ב חס ביאח שמשח בער אשמרה לכו  
מחטוב אכזב לאכזב ב כמו לכו תגני שווי

אמר יהודה ג דאט פסו אם לא שדחתי הנני מוחז  
מכסא אשר ב ילדה ב וזס אבל שדר אשר

שוח ב וכל לא נשיתי ולא נשורי וזוני  
שלוח וזני ונשיתי אצרכ

על מה ב' וזהו ענין עבדים קדמיה  
על חבנים ב' לא תקח דאם כי כה אמר יהוה

על מה ב' וזהו ענין עבדים קדמיה  
על חבנים ב' לא תקח דאם כי כה אמר יהוה

על מה ב' וזהו ענין עבדים קדמיה  
על חבנים ב' לא תקח דאם כי כה אמר יהוה

המה אליך ואתה לא תשוב  
אלהם ונתתיך לעם הזה  
לחמת נחשת בעזרה ונלחמו  
אליך ולא יוכלו לך כי אתך  
אני להושו עך ויהי עליך  
נאם יהוה וזה עלתיך מטר  
רעים ופודתיך מברק ערעם  
ויהי דבר יהוה  
אלו לאמר לא תקח לך  
אשה ולא יחננו לך בנים  
ובנות במקום הזה

ט  
פס  
ל  
ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל  
ל  
ל

היה נאם יהוה אתה חסד  
ואתה חמיוס וצתו גדלום  
וקטנים בארץ הואת לא  
וקברו ולא יספדו להם  
ולא יתגדרו ולא יקרחו  
להם ולא יפרסו להם  
על אכל לנחמו עלמת  
ולא ישקו אותם בוס  
תנחמום על אביו ועל  
אמו ויבית משתה לא  
תבוא לשבת אותם לאכל  
ולשתות

י

ז

ל

ל

ז

י

ל

ל

ל

ולכו אחרי אלהים אחרים  
ונעבדום וישתחוו להם  
ואתו עבדו ואת תורתו  
לא שמרו ואתם הרעתם  
לעשות מאבותיכם והננם  
הלכים איש אחרי שריות  
לכונן הרע לבלתי שמע  
אלי ויהטלתי אתכם  
מער הארץ הזאת על  
הארץ אשר לא ידעתם  
אתם ואבותיכם ועבדתם  
שם את אלהים אחרים  
ומסוללה אשר לא  
אתו לכם חנינה

י  
חיים  
כוכבי  
י  
ז

לכו הנהימים באים נאם  
יהוה ולא אמר עוד חר  
יהוה אשר העלה את  
בני ישראל מארץ מצרים  
כי אסחור יהוה אשר העלה  
את בני ישראל מארץ  
צפון ומכל הארצות אשר  
הקיחם שמה ויהי שבתים  
על אדמתם אשר נתתי  
לאבותם  
הנני שלח לדונגם רבים  
נאם יהוה ודונגם ואחר

ז  
ט  
ט

ל  
ל

בחרב וברעב ב' ממותי תחלו אים ומן אז חרלנו  
חטאתנו ב' חמץ וסלחת לעוננו ולא טענתנו ויהוה

על אביו ב' ולא יפדו להם וישלח דויד מלאכתי  
לחננו על אבני דרב ימים

ישקר ב' כי מן הבאר הרוח ולא ישקו אי  
ישקר כל חנינו ישיר



לבלתי ד' מיוחד ונאם לא תשמעו כה אמר יהוה אב תפרו ולביתו בנות בתים אשר חלבים אחד ויהיה נוכל  
 לבלתי ולבלתי יזכורו בר מצוה לבלתי ויהיה אב שמע תשמעו אלה.

הָלְלוּ עֲמֵדַת בְּשַׁעַר בְּנֵי עַם  
 אֲשֶׁר יָבִיאוּ מַלְכוּת יְהוּדָה  
 וְאֲשֶׁר יִצְאוּ בָּהּ וּבְכָל שַׁעַר  
 יְרוּשָׁלַם וְאָמַרְתְּ אֱלֹהִים  
 שָׁמַע דְּבַר יְהוָה מִלִּבֵּי  
 יְהוּדָה וְכָל יְהוּדָה וְכָל יִשְׂרָאֵל  
 וְיְרוּשָׁלַם הֵבִיאוּ בְּשַׁעְרֵי  
 הָאֵלֶּה כִּי אָמַר יְהוָה  
 הַשְׁמַרְוּ בְּנַפְשׁוֹתַי וְכִסּוּ אֶל  
 תִּשְׂאוּ מִשְׁאֵל בְּיוֹם הַשַּׁבָּת  
 וְהִבֵּאתֶם בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם  
 וְלֹא תֵצְאוּ מִשְׁאַמְפְּתוֹנִים  
 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל מִלְּאֲכָה  
 לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדְשְׁתֶּם אֶת  
 יוֹם הַשַּׁבָּת כִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי  
 אֶת אֲבוֹתַי וְכִסּוּ וְלֹא שִׁמְעוּ  
 וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנוֹם וּקְשָׁוּ  
 אֶת עֵינֵיהֶם לְבַלְתִּי שׁוֹמְעֵי  
 וְלְבַלְתִּי קָחַתְמוּ סֵרִי וְהָיָה  
 אִם שָׁמַעַתְּ שָׁמַעְנוּ אֶל  
 נְאֻם יְהוָה לְבַלְתִּי הֵבִיאוּ  
 מִשְׁאֵל בְּשַׁעַר הָעִיר הַזֹּאת  
 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְלֹקְדֵשׁ אֶת  
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת  
 כִּי כָל מִלְּאֲכָה וּבָאוּ לִי  
 בְּשַׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת מִלְּבָיִם  
 וּשְׂרֵיטִים וּשְׂבִיטִים עַל כִּסֵּא

דָּוִד רִכְבָּיִם כְּרִכְבֵּי סוּסִים  
 הֲמָה וְיִשְׂרָאֵל אִישׁ יְהוּדָה  
 וְיִשְׂבִי וְיִרוּשָׁלַם וְיִשְׁכֵּחַ  
 הָעִיר הַזֹּאת לְעַלְמֵי עָוֹן  
 מֵעַרְוֵי יְהוּדָה וּמִסְכִּיבֹת  
 יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ בְּנֵי מִן  
 וּמִזֵּה שְׂפֵלָה וּמִזֵּה חָתָר  
 וּמִזֵּה נֶגְב׃ מִבְּאֵם עֵלָה  
 וּבְחֹמְתָהּ וּלְבוֹנֵיהָ וּמִבְּאֵר  
 תֹּרֵהָ בֵּית יְהוָה וְאִם לֹא  
 תִשְׁמָעוּ אֱלֹהִים לִקְדֹשׁ אֶת  
 יוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבַלְתִּי שֹׂאֵת  
 מִשְׁאֵל וּבְשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם  
 וְיְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת  
 וְהִצַּתִּי אֶשׁ בְּשַׁעְרֵיהָ  
 וְאֶכְלָה אֶרְמֵנֵי יְרוּשָׁלַם  
 וְלֹא תִכָּבֵד׃

הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֱלֹהֵי מִיָּהוּ  
 מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר קוּם  
 וְרִדֵת בֵּית הַיְצִי וּשְׁמָה  
 אֲשֶׁמִּיעַ אֶת דְּבָרַי וְאֶרֶץ  
 בֵּית הַיְצִי וְהֵנִי עֹשֶׂה  
 מִלְּאֲכָה עַל הָאֲכָנִים  
 וְנִשְׁחַת הַכָּל אֲשֶׁר הוּא  
 עֹשֶׂה בְּחַמַר בֵּית הַיְצִי  
 וְיִשְׁבוּ עֹשֵׂהוּ כָּל אַחַר

כִּי אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל כְּעֵינֵי הַיְצִי  
 לַעֲשׂוֹת  
 וְהָיָה דְּבַר יְהוָה אֵלַי  
 לֵאמֹר הַיְצִי הַזֶּה לֹא  
 אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לָכֶם בֵּית  
 וְיִשְׂרָאֵל נְאֻם יְהוָה הֵנָּה  
 כְּחַמַר בְּיַד הַיְצִי כִּי  
 אֶתֶם בְּיַד בֵּית יִשְׂרָאֵל  
 רִגַע אֲדַבֵּר עֲלֵי  
 גִוּוֹעַל מִלְּכָה לְנִתּוּשׁ  
 וּלְנִתּוּץ וְלֹא אֲבִיד וְיִשְׁבּוּ  
 הַגִּוּוֹעַ הַזֶּה מִרְעֵתוֹ אֲשֶׁר  
 דִּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם וְנִחַמְתִּי עַל  
 הַרְעָה אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי לִי  
 לַעֲשׂוֹת לָהֶם׃

וְרִגַע אֲדַבֵּר עֲלֵיהֶם  
 וְעַל מִלְּכָה לְבָנֵת לִי  
 וְלִנְטוּעַ עֹשֶׂה הַרְעָה כְּעֵינֵי  
 לְבַלְתִּי שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל וְנִחַמְתִּי  
 עַל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי  
 לְהוֹטֹב אוֹתוֹ׃  
 וְעַתָּה אֲמַרְנָא אֵל  
 אִישׁ יְהוּדָה וְעַל יוֹשְׁבֵי  
 יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כִּי אָמַר  
 יְהוָה הֵנָּה אֲנִי וְיִצְרָאֵל עַל יָבֵם  
 רָעָה וְחָשַׁב עַל יָבֵם מִחֲשַׁבְתּוֹ  
 שׁוּבוּ נְאֻם אֱלֹהֵי מִדְּרָכֵי הַרְעָה

וכל יהוה ד' ואמרת אליהם הזמת המנוחה ויקדו ויבטו ויבאו לפני אסא ויעשו הלויים ויעבדוהו עבדין דהפסח  
 וכל דאם כפזק דכונתוהו ככל מלאכה וכל זמנא יהיה וכל מלאכה לא תעשו דא פס ולא תוציא  
 על הטובה ב' וחמתי על הטובה על הטובה  
 אשר עשה יהוה

והוטבו דרכיכם ומעל לנכם  
ואמרונו אש כר אחרו כי  
מחשבותי נגלה ואיש ל  
שררות לבו חרע נעשה

לכונן אמריהוה שאלו  
נא כגוים מו שמע פאלה  
שערת עשתה מאר  
בתולת ישראל הועזב  
מצור שריו שלג לבנו  
אסונת שו מים זרים קרים  
נזולים משכחני עמו  
לשו איקטרו ונכשלוס  
בדרכיהם שבילו עולם  
ללכת נתנובות דרך לא  
סלולה לשום ארעק כי  
לשמה שרוקת עלם כל  
עובר עליה וישם ונגיד  
בראשו כרוח קדום כי  
אפועס לפני אוב ערה  
ולא פנים אראם ביום  
אודם ויאמרו  
לכו ונחשבה עלורמיהו  
מחשבות כו לא תאבד  
תורה מפהו ועצה מחכם  
ודבר מנבוא לכו ונכחו  
בלשו ואל נקשובה אל

כל דבריה קשובה יהוה  
אלו ושמע לקול וריבו  
הי שלם תחת טובה רעה  
כוכרו שוחת לנפשו  
זכר עמרו לפניך לדבר  
עליו חס טובה להשוב  
את חמתך מהם לכותו  
את בנייהם לרעב והגם  
עליו וחרב ותהונת  
נשואים שפלות ואלמנות  
ואנשואים יהיו חרע מות  
בחוריהם מביחרב במלחמה  
תשמע ועקה מבתיהם  
כיתבוא עליהם גרוד  
פתאם כוכרו שוחה  
ללכנו ופחים טמע  
לרגל ואתה יהוה נדעת  
את כל עצתם עלו למות  
אל תכפר על עונם כי  
וחטאתם מלפניך אל  
תמחו והיו מכשלוס לפניך  
בעת אפק עשה בהם  
כה אמר יהוה  
הלך וקנית בקבוקי ער  
חרש ומזקני העם ומזקני  
הכהנים ויצאנו אלגיא  
בו הגם אשר פתח שער

החזיקות

י

יב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

החרסות וקראת שם את  
הדברים אשר אדבר אלך  
ואמרת שמעי דבר יהוה  
מלכוי יהודה וישבו כי  
ירושלם כה אמר יהוה  
עבאות אלהו ישראל  
הנני מביא רעה על המקום  
הזה אשר כל שמעה כי  
תצלנה אוניו ועו אשר  
עובנו ונכדו את המקום  
הזה וקטרו וכו' לאלהים  
אחרים אשר לא ודעו  
המה ואכותיהם ומלכו  
יהודה ומלאו את המקום  
הזה הם נקמם ונבנו את  
במות הבעל לשרף את  
בניהם באש עלות לבעל  
אשר לא צוותה ולא  
דברתה ולא עלתה על  
לבי  
לכו הנה נמוס באום נאם  
יהוה ולא יקרא למקום  
הזה עוד התפת וגיא בז  
הגם כי אסגיא הדרגה  
ובקתי את עצת יהודה  
ירושלם במקום הנה  
והפלתים בחרב לפני

בחוזהם ויאמר חזק אל מדוע לכו וכו' את  
בעיהם ויהרג בהם חזק כי קדמיה חס ו'

סלולה ב' דרך לגסלולה וגרחה ישראלים  
בזרייה חס ו' ויאמר יקרא ב' אג שמך למקום





טפוף לשפוף ב מל ואת הנמיק שפוף ועל זיה הנקי לשפוף

ב מל ומי יבוא ביעונו ויתנו כי ישחו במעונות ב כת מל ומי יבוא ביעונו ויתנו כי ישחו במעונות

עושק ב מל בית דוד כה יושיע לבני אביו ויזכא עושק

דיע לבקר משפט ודי עולו  
גול מיד עושק פותעא  
כאשחמתו וכעה ואן  
מככה מפני רעמ על להם  
הנני אליך ישבת העמק  
עוד המושר נאם יהודה  
האמרום מוחת עלנו ומי  
וכו אמרנו עונותינו ופקדתו  
עלכם כפרו מעל לכם  
נאם יהודה ודעתו איש  
בו עכזה ואכלה כל סביבות  
כה אמר יהודה רד בית מלך  
יהודה ודברת שם את  
הדבר הזה ו אמרת שמע  
דבריה ויהי מלך יהודה כי  
חושב על כסא דוד אתה  
ועבדיו עמד הבראים  
בשערים האלה כה אמר  
יהודה עשו משפט וערכה  
והצלו גול מיד עשוק  
ועריותו ואלמנה אל תנו  
אל תחמסו ודמ נקו אל  
תשפכו במקום הזה כי  
אם עשו תעשו את הדבר  
הזה וכאובי שעריו חמת  
היה מלכום וישבום לדוד  
על כסאו וככום ברכב

ז

מעל ללב

טב

נשבו

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ובסוסים הוא ועבדו ועמו  
ואם לאת שמעו את הדברים  
האלה בני שב עתו נאם  
יהודה כן לחרבה יהיה חבת  
היה  
כמה אמר יהודה על בית  
מלך יהודה גלעד אתה  
ליראש הלבנוז אמר לא  
אשיתך מדבר ערים לא  
נשבה וקדשתו עלוך  
משחתום איש וכלו ונכרתו  
מבחר ארזו וקהפודו על  
האש ועברו גוים רבים על  
הער הזה ואתו אמרו איש  
אל דעהו עלמה עשה  
יהודה ככה לעור הקדולה  
הוא אתו אמרו על אשר  
עזבו את כפרות יהודה אל יהוהם  
וישתחו לאלהים אחרים  
ועבדום  
תכפו למתו אל תנהו לו  
בכו בכו להלקי כי לא ישנב  
עוד וראה את ארץ מזלתו  
כמה אמר יהודה אל שלם  
בני אש ויהו מלך יהודה  
המלך תחתו איש ויהו אביו  
אשר יצא מוחם קום היות

היה

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

לאישו בשם עורכי כני  
במקום אשר חגלו אתו  
שם ימות ואת הארץ  
הזאת לא יראה עוד  
היו בנה ביתו בלא  
ערק ועלוותו בלא משפט  
ברעה והו עבד חנם ופעלו  
לא יתולו האמר אכנה  
לו בית מרות ועלוות  
מרוחום וקר עלו חלונ  
וספון בארז ומשוח  
כששר התמלק כו אתה  
מתחרה בארז אכור הלוא  
אכלושתה ועשה משפט  
וערכה או טוב לו דוד  
ענו אכיו או טוב הלא  
הוא הדעת אתו נאם  
יהודה כו אין ענוך ולבך  
כו אם על בני עק ועל דם  
הנקו לשפוף ועל העשק  
ועל המרוצה לעשות  
לכו כה אמר יהודה  
אל יהו קום בני אש והו  
מלך יהודה לא יספרו  
לו הו אחיו והו אחות  
לא יספרו לו הו ארזו  
והו הדדה קבורת חמו

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

המלך ב וחת ואסור הוא אשורוש למח ב ולא נמתי ממנו אל תכבר וחד בין עניכם למנ

מענין בעיניו בית עושק כו אמר עשוק ו חוסד ב כה אמר הו ידעני

כני כו ז בטע בליב דוד הבעית מוחת גלעד המלך לנו משפט



דלא

וצא

לנבאום נשבר לבו בקרבו  
 רחפו כל עצמותו הוותו  
 באיש שפור ובגבר עברו  
 מן מפני יהודה ומפני דברו  
 קדשו כי מנאפוס מלאה  
 הארץ כי מפני אלה אלה  
 הארץ ובשו נאות מדבר  
 ותהו מרוצתם רעה וגבורתם  
 לאכו כינס נבוא גם כחו  
 חנפונם בביתו מצאתו כי  
 רעתם נאס יהודה לבן יהודה  
 דרכם להם כחלק לקות  
 באפלה ודחו ונפלו בה מ  
 אבוא עליהם רעה שנת  
 פקדתם נאס יהודה ובנבוא  
 שמרו וראיתו תפלה כי  
 הנבאו בכעלו ותעו את  
 עמי אתי ישראל ובנבאו  
 ורו שלם קאתי שיעוריה  
 נאף וחדל כשקר וחוקו  
 יהו מרשעם לבלתי שכן  
 אוש מרעתו הויל כלם  
 כסדם וישכיה פעמרה  
 לכן כה אמר יהודה עבאות  
 על הנבאום הנני מאכיל  
 אותם לענה ודשקתים

ל  
 י  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

מיד אש פו מאת נבואי  
 ירו שלם וצאה חנפה לכל  
 הארץ  
 כה אמר יהודה עבאות אל  
 תשמעו על דברי הנבאום  
 הנבאום לכם מהכלים  
 המה אתכם חוון לבם  
 ודברו לא מפני יהודה אמרים  
 אמור למנאצו דברי יהודה  
 שלום יהודה לכם וכל  
 הדרך בשררות לבו אמרו  
 לאתבוא עליו כס רעה  
 כי מו עמד בסוד יהודה  
 וראוי שמע את דברו  
 מיה קשוב דברו וישמע  
 הנדהם ערת יהודה  
 חמה נצאה וסער מתחולל  
 על ראש רשעים וחול  
 לאנשוב אף יהודה ער  
 עשתו ועדה קומו מומות  
 לבו באחרות הימים כי  
 תתבוננו כה בונה לא  
 שלחתי את הנבאום ודם  
 רצו לא דברתי אלוהם  
 ודם נבאו ואס עמדו כי  
 בסודיו וישמעו דברו  
 את עמי וישבנוס מדרכם

ל  
 י  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

הרעו מרע מעל ליהם  
 האלהו מקרב אנו  
 נאס יהודה ולא אלהו  
 מרחק אסוסתר אוש  
 במסתרוס ואנו לא אראנו  
 נאס יהודה הלוא אתי  
 השמים ואת הארץ אנו  
 מלא נאס יהודה שמעתי  
 את אשר אמרו הנבאום  
 הנבאום בשמו שקר  
 לאמר חלמתי חלמתי  
 ערמתי היש כלב הנבאום  
 נבאו השקר ונבואו כי  
 תרמת לבם החשבוים  
 להשכוח את עמו שמו  
 בחלומתם אשר וספרו  
 אוש לרעהו כאשר כי  
 שכחו אבותם את שמו  
 בפעל הנבוא אשר אתו  
 חלוס וספר חלוס ואשר  
 דברו אתו ודבר דברו  
 אמת מה לתבן את דבר  
 נאס יהודה הלוא כה  
 דברו כאש נאס יהודה  
 וכפטיש ופצץ קלע  
 לכו הנני על הנבאום  
 נאס יהודה מגנבו דברו

ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

וידא ג וידא וידא את דביו כי מי עניו בסוד  
 יהודה עיר שקוף

מתחולל ב וכל וסעי מתחולל קדמוהו כלמי  
 רשעוהו מתחולל

תפלה ג ובנבואי שמדו ולא נוס תפלה ואלוה  
 לא ישוה תפלה

איש מאת רעהו הנני על  
הנביאם נאס יהודה הלקחים  
לשונם ונאמו נאס הנני  
עלנבאי חלמות שקר נאס  
יהודה ונספרו ויתעו את  
עמו בשקריהם וכפחותם  
ואנכי לא שלחתי ו לא  
עויתים והויעל לאויעול  
לעם יהודה נאס יהודה וכי  
ישאלך העם חזה אר  
הנביא ארזהו לאמר כיה  
משא יהודה ואמר את אלהם  
את מה משא ונטשתי  
אתכם נאס יהודה והנביא  
ודכהו ו העם אשר ואמר  
משא יהודה ופקדתי על  
האיש ההוא ועל ביתו  
כהתאמר האיש על רעהו  
ואיש אל אחיו מה ענה  
יהודה ומח דבר יהודה כי  
ומשא יהודה לא תופח ועוד  
כי חמש איהיה לאיש  
דברו והפכתם את דברי  
אלהים חמוס יהודה עכאות  
אלהינו כהתאמר אל  
הנביא מה ענה יהודה ומח  
דבר יהודה ונאס משא יהודה

תאמרו לכו כה אמר יהודה  
ועו אמר כם אתה דבר יהודה  
משא יהודה ואשלח אלונס  
לאמר לאתאמרו משא  
יהודה לכו הנני ונשותי  
אתכם נשא ונטשתי כי  
אתכם ואת העור אשר  
נתתי לכם ו לאבותיכם  
מעלפני ונתתי עליוכם  
חרפת עולם וכלמות עולם  
אשר לאתשכח

הראני יהודה והנה שני  
דורא ותאנים מועדים  
לפני היכל יהודה אחר  
הגלות נבוכדנצר מצר  
בכל אתיכניהו כו והחוקים  
מלך יהודה ואת שרו כי  
יהודה ואתה חרש ואת  
המסגר מירו שלם ובאס  
בכל הדור אחר תאנים  
טבות מאד כפתאני הכפרות  
והדור אחר תאנים רעות  
מאד אשר לאתאכלנה  
מרע  
ויאמר יהודה אלו מה אתה  
ראה ורמיהו ואמר תאנים

התאנים הטבות טבות  
מאד והרעות רעות מאד  
אשר לאתאכלנה מרע  
ויחיו דבר יהודה אל לאמר  
כה אמר יהודה אלהי כי  
ישראל כפתאנים הטבות  
האלה כואמר אתגלות  
יהודה אשר שלחתי מן  
המקום הזה ארץ כשדים  
לטובה ושמתו עיני כי  
עליהם לטובה ויה שבתים  
על הארץ הזאת וכנותים  
ולא אחרים ונטעתים ולא  
אתו שונתתו להם לב  
לרעת אתי כי אני יהודה  
והיולי לעם ואנכי אהיה  
להם לאלהים כי ישבו  
אלו בכל לבם

ובתאנים הרעות  
אשר לאתאכלנה מרע  
ככה אמר יהודה כו אתו  
את צר קיהו מלך יהודה  
ואת שרו ואת ישארות  
ירו שלם הנשא אדם בארץ  
הזאת והיו שכנים בארץ  
מצרים ונתתים לזועה לרעה

כי כה אמר יהודה כי לא יראו כל עורו ונאס יהודה והנביא דכהו ו העם אשר ואמר  
משא יהודה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו כהתאמר האיש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה  
יהודה ומח דבר יהודה כי ומשא יהודה לא תופח ועוד כי חמש איהיה לאיש דברו והפכתם את דברי  
אלהים חמוס יהודה עכאות אלהינו כהתאמר אל הנביא מה ענה יהודה ומח דבר יהודה ונאס משא יהודה

1 לכל ממלכות הארץ לחרפה  
 ודמ של לשננה ולקלה  
 בכל המקמות אשר אדוחם  
 שם ושלחתיכם את החרב  
 את הרעב ואת הדבר ער  
 תמס מעל האדמה אשר  
 נתתי להם ולאבותיהם:  
 2 הדבר אשר הנה עלומהו  
 על כל עם יהודה בשנה  
 חרב עות ליהוקום בד  
 ראשיהו מלך יהודה הוא  
 השנה חרב אשנות לנכוד  
 לנכוד אצר מלך בכל  
 אשר דבר ומיהו הנביא  
 על כל עם יהודה ואל כל  
 ושבי ורושלם לאמר מז  
 שלש עשרה שנה לואשח  
 בו אמו מלך יהודה וער  
 היום הזה זה שלש ועשרים  
 שנה היה דבר יהודה אל  
 ואדבר אלכם אשמים ודבר  
 ולא שמעתם ושלח יהודה  
 אליכם את כל עבדו כי  
 הנבאום השכם ושלח ולא  
 שמעתם ולא הטותם את  
 אוזנם לשמע על אמר שוב

1  
 2  
 3  
 4  
 5  
 6  
 7  
 8  
 9  
 10  
 11  
 12  
 13  
 14  
 15  
 16  
 17  
 18  
 19  
 20  
 21  
 22  
 23  
 24  
 25  
 26  
 27  
 28  
 29  
 30  
 31  
 32  
 33  
 34  
 35  
 36  
 37  
 38  
 39  
 40  
 41  
 42  
 43  
 44  
 45  
 46  
 47  
 48  
 49  
 50  
 51  
 52  
 53  
 54  
 55  
 56  
 57  
 58  
 59  
 60  
 61  
 62  
 63  
 64  
 65  
 66  
 67  
 68  
 69  
 70  
 71  
 72  
 73  
 74  
 75  
 76  
 77  
 78  
 79  
 80  
 81  
 82  
 83  
 84  
 85  
 86  
 87  
 88  
 89  
 90  
 91  
 92  
 93  
 94  
 95  
 96  
 97  
 98  
 99  
 100

1 נא איש מהרבו הרעה  
 ומרע מעל לונם ושבו  
 על הארמה אשר נתו  
 יהיה לכם ולאבותיכם כי  
 למן עלם וער עלם ואל  
 תלכו אחרי אלהים אחרים  
 לעבדם ולהשתחות להם  
 ולא תכעסו אותי במעשה  
 ודונם ולא אהק עלכם ולא  
 שמעתם אלונאסיהו  
 למעו הכעסונו במעשה  
 ודונם לרע לכם:  
 2 לכו כה אמר יהודה עבאות  
 ועז אשר לא שמעתם  
 את דברי הנני שלח  
 ולקחתי את כל משפחות  
 צפון נאסיהו ואל  
 נכוד אצר מלך בכל  
 עבדו והבאתים על הארץ  
 הזאת ועליו שביה ועל  
 כל הגוים האלה סבוב  
 והחרמתים ושמתים לשמה  
 ולשרקה ולחרבות עולם  
 והאבדתי מהם קול ששון  
 וקול שמחה קול חתו וקול  
 בלה קול רחום ואור נר

1  
 2  
 3  
 4  
 5  
 6  
 7  
 8  
 9  
 10  
 11  
 12  
 13  
 14  
 15  
 16  
 17  
 18  
 19  
 20  
 21  
 22  
 23  
 24  
 25  
 26  
 27  
 28  
 29  
 30  
 31  
 32  
 33  
 34  
 35  
 36  
 37  
 38  
 39  
 40  
 41  
 42  
 43  
 44  
 45  
 46  
 47  
 48  
 49  
 50  
 51  
 52  
 53  
 54  
 55  
 56  
 57  
 58  
 59  
 60  
 61  
 62  
 63  
 64  
 65  
 66  
 67  
 68  
 69  
 70  
 71  
 72  
 73  
 74  
 75  
 76  
 77  
 78  
 79  
 80  
 81  
 82  
 83  
 84  
 85  
 86  
 87  
 88  
 89  
 90  
 91  
 92  
 93  
 94  
 95  
 96  
 97  
 98  
 99  
 100

1 והיתה כלה ארץ היא  
 לחרבה לשמה ועבדו  
 הגוים האלה את מלך בכל  
 שבעים שנה והנה כלה את  
 שבעים שנה אפקד על  
 מלך בכל ועל הגו החמ  
 נאסיהו את עונם ועל  
 ארץ כשדים ושמתו אתו  
 לשממות עלם והבאות  
 על הארץ הזאת  
 דברי אשר דברתי עליה  
 את כל חפתו ובספר הזה  
 אשר נבא ומיהו על כל  
 הגוים כי עבדונם גם  
 חמה גוים רבים ומלכים  
 גדולים ושלמתי להם  
 כפעלם וכמעשה ודונם  
 2 כי כה אמר יהודה אלו  
 ישראל אלו קח אתכום  
 חמו חמה הזאת מלך  
 ודשקותה אתו את כל  
 הגוים אשר אנכי שלח  
 אותך אליהם ושתו כי  
 והתגעשו והתהללו מפני  
 החרב אשר אנכי שלח  
 בינתם ואקח את חכום

1  
 2  
 3  
 4  
 5  
 6  
 7  
 8  
 9  
 10  
 11  
 12  
 13  
 14  
 15  
 16  
 17  
 18  
 19  
 20  
 21  
 22  
 23  
 24  
 25  
 26  
 27  
 28  
 29  
 30  
 31  
 32  
 33  
 34  
 35  
 36  
 37  
 38  
 39  
 40  
 41  
 42  
 43  
 44  
 45  
 46  
 47  
 48  
 49  
 50  
 51  
 52  
 53  
 54  
 55  
 56  
 57  
 58  
 59  
 60  
 61  
 62  
 63  
 64  
 65  
 66  
 67  
 68  
 69  
 70  
 71  
 72  
 73  
 74  
 75  
 76  
 77  
 78  
 79  
 80  
 81  
 82  
 83  
 84  
 85  
 86  
 87  
 88  
 89  
 90  
 91  
 92  
 93  
 94  
 95  
 96  
 97  
 98  
 99  
 100

גדולים ו חקו לי כי עבדו כשם דודי ודודי  
 וזכחו ביום הזה זבדאל בן הגדולים

על ומיהו 4 לכו ועשבה הראשנית ודינסו  
 הטרוב ויזו נכוד אצר

ואת עשרת ד' ויהי לתשובת השנה וישקף ארונה  
ואחרי כן נאם יהוה את פלעה

מז דאטח דסיפריה עד אל תגיד דבר על כל ועל כל בר מז ד אל כל ואל כל לבו ונחשבה ויבא ידמיו מהלכות  
ויאל כל ישבו יהושלם לאמר הידד כדרכים יענה

מִיָּהוָה וַאֲשַׁקֶּה אֶת כָּל  
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי יְהוָה  
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶת יְרוּשָׁלַם וְאֶת  
עַרְבֵי יְהוּדָה וְאֶת מַלְכוּת  
אֶת שָׂרִי וְלִתְּת אֹתָם כִּי  
לְחַרְבָּה לְשִׁמָּה לְשַׁרְקָה  
וְלִקְלָלָה כְּמוֹס הַזֶּה אֶת  
פְּרַעַח מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאֶת  
עַבְדּוֹ וְאֶת שָׂרָיו וְאֶת כָּל  
עַמּוֹ וְאֶת כָּל הָעַרְבֵי אֶת  
כָּל מַלְכוּת אֶרֶץ הָעֵינָן וְאֶת  
כָּל מַלְכוּת אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים  
וְאֶת אֲשַׁקְלוֹ וְאֶת עֵינָה  
וְאֶת עַקְרוֹ וְאֶת שְׂאֲרֹת  
אֲשֶׁר דוּר אֶת אֲדוּם וְאֶת  
מוֹאָב וְאֶת בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶת  
כָּל מַלְכוּת צֹר וְאֶת כָּל מַלְכוּת  
צוּר וְאֶת מַלְכוּת חֵאוּ  
אֲשֶׁר רַב עֲבָר חַיִּים וְאֶת  
דָּדוֹ וְאֶת תּוֹמָא וְאֶת בְּנוֹ  
וְאֶת כָּל קְצוֹעֵי פֶּאֶה  
וְאֶת כָּל מַלְכוּת עַרְבֵי וְאֶת  
כָּל מַלְכוּת הָעַרְבֵי הַשְּׂכֵנִים  
בְּמִדְבָּר וְאֶת כָּל מַלְכוּת  
זַמְרוּ וְאֶת כָּל מַלְכוּת עֵלֶם  
וְאֶת כָּל מַלְכוּת מִדְּבָר וְאֶת  
כָּל מַלְכוּת צֹפּוֹת הַקְּרָבוֹם

וְדַרְחֵי קוֹם אוֹשׁ אֶל אֲחָיו  
וְאֶת כָּל הַמַּמְלָכוֹת הָאָרֶץ  
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲרָמָה  
וּמִלֶּךְ שִׁשְׁרֵי שֶׁתֵּה אַחֲרֵיהֶם  
וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים  
כִּי אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת  
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׂתוֹ וְשִׂבּוֹ  
וּקְחוּ וּנְפְלוּ וְלֹא תִקְוּמוּ  
מִפְּנֵי הַחֲרָב אֲשֶׁר אֲנִי  
שֹׁלַח בֵּינְכֶם וְהַזֶּה כִּי  
יִמְאָנוּ לִקְחַת חַיִּים מִיָּדְךָ  
לְשִׁתוֹת וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים  
כִּי אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת שְׂתוֹ  
תִשְׂתּוּ כִּי הִנֵּה בָעוֹר אֲשֶׁר  
נִקְרָא שְׂמוֹ עֲלֶיךָ אֲנִי  
מִחֲלֵל לְקַרְעֵה וְאַתָּם הַנְּקָה  
תִּנְקוּ לֹא תִנְקוּ כִּי חֲרָב  
אֲנִי קֹדֵם עֲלֵיכֶם וְשִׂבּוֹ  
הָאָרֶץ נֹאֵם יְהוָה עֲבָאוֹת  
וְאַתָּה תִּנְבֵּא אֱלֹהִים אֶת  
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ  
אֱלֹהִים יְהוָה מִמְרוֹם וְשֹׁאֵן  
וּמִמַּעַן קֹדֶשׁ וְיָתֵן קוֹלוֹ  
שֹׁאֵן וְשֹׁאֵן עַל גְּבוּהַ הַיַּרְדֵּן  
כְּדָרְכֵי מִצְרַיִם וְעֵנָה אֶל כָּל  
יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ בְּאֲשָׁאוֹ  
עַל קִצֵּה הָאָרֶץ כִּי רַב

לַיהוָה בְּגוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא  
לְכָל בְּשָׂר הַרְשִׁיעַ נְתַנֶּם  
לְחַרְבַּ נֹאֵם יְהוָה  
כִּי אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת  
הִנֵּה רָעָה יֵצֵאת מִגְּבוּ אֶל  
גְּבוּ וְסַעַר גְּדוֹל לְעוֹר מִיִּרְבֵּת  
אֶרֶץ יְהוּדָה וְחָלְלוּ וְחָוּ בַיּוֹם  
הַהוּא מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד  
קִצֵּה הָאָרֶץ לֹא יִסְפְּדוּ  
וְלֹא יִאֲסֹפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ  
לְרַמֵּן עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהוּדָה  
הוֹלִיל וְהָרַעַם וְהַעֲקוּ  
וְהַתְּפִלָּה שׁוֹ אֲדוּרָה הַצֵּאוּ  
כִּי מִלְּאֵוֹ וּמוֹכֵם לְטָבוֹחַ  
וְתַפּוּ צוֹתֵיכֶם וּנְפִלְתֶם כְּכָל  
חַמְדֵּי וְאַבְדֵּם מִגְּבוּ  
הָרַעַם וּפְלוּטָה מֵאֲדוּרָה  
הַצֵּאוּ קוֹל צַעֲקַת הָרַעַם  
וְחָלְלֵת אֲדוּרָה הַצֵּאוּ כִּי  
שִׁדְדֵי יְהוָה אֶת מַה עֲשִׂיתֶם  
וְנִרְמּוּ נֹאֵם יְהוָה מִפְּנֵי  
חֲרוֹן אַף יְהוָה עַבֵּב כַּפְּפוֹר  
סָבוּ כִּי הוֹתֵה אֶרֶץ לְשִׁמָּה  
מִפְּנֵי חֲרוֹן חֵינּוֹתָ וּמִפְּנֵי  
חֲרוֹן אַפּוֹ  
כִּי אֲשֶׁר תִּמְלֹכוֹת יְהוּדָה קוֹם  
כִּי אֲשֶׁר תִּמְלֹכוֹת יְהוּדָה תֵּהֵא

סכנו ג עוב ככפיר סכו נהם ככפיר וחבירי ס  
תניעה סכו ס בומייהל שכנו ס  
אל כל ישבו הארץ ס הידד כדרכים יענה  
סכנו שבוו השנה

ידושלוס ה' מל מיכיה חמושוני וגלה נולדו לו ושם אמר יהוה עזי דב חיוני  
אשר חגלה מדולשלים אחר זה בתינוח ידוסלומה

ויטבו ח' ד' ויטבו ויהנו לפני ויטבו חמים על מצודים אולי ושמעו אולי תכל  
ותחתם ויתכלו שקים ויבצעו עמי וכדו לערב ותינוח

הַדְּבַר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר  
כֹּה אָמַר יְהוָה עַמִּי בְחָצְרוֹת  
יְהוּדָה וְדַבַּרְתָּ עַל כָּל עַרְוֵי יְהוּדָה  
הַבָּאִים לְהַשְׁתַּחֲוֹת בְּיַת יְהוָה  
אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ  
לֵדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל תַּגְרַע י  
דְבַר אֱוִלֵי וַיִּשְׁמָעוּ וַיִּשָּׁבוּ  
אִישׁ מִדְּרָכָו הַרְעָה וְנַחֲמַתִּי  
אֶל הַרְעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֶׁב  
לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רָעִי  
מֵעַל לַיהוָה וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים  
כֹּה אָמַר יְהוָה אִסַּל אֶת שִׁמְעִי  
אֵלָיו לְלֹכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר  
נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם לִשְׁמֹעַ עַל־  
דְּבָרֵי עֲבָדֵי הַנְּבִאִים אֲשֶׁר  
אָנֹכִי שְׁלַח אֵלֵיכֶם וְחָשַׁכְתֶּם  
וַשְׁלַחְתִּי אֶשְׁמַעְתֶּם וְנָתַתִּי  
אֶת הַבַּיִת הַזֶּה כְּשֵׁל הָוָאֵת  
הָעִיר הַזֹּאת אֶתְּחַ אֲתוֹ לִקְלָחָה  
לְכָל גִּוֵּי הָאָרֶץ:

ה' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

וַתִּפְּשׁוּ אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים  
וְכָל הָעָם לֵאמֹר מוֹת תָּמוֹת  
מִדָּוַע נַפְּוֹת כְּשֵׁם יְהוָה כִּי  
לֵאמֹר כִּשְׁלֹו יְהוָה הַבַּיִת  
הַזֶּה וְהָעִיר הַזֹּאת תִּחְרָב  
מֵאֵז וְיִשְׁבּוּ וְיָקִיחַ לְכָל־  
הָעָם אֶל וְיָרִמוּ וַיַּחֲבֹבֵת כִּי  
יְהוָה וַיִּשְׁמָעוּ שְׁרָו יְהוּדָה  
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלֶה  
מִבַּיִת הַמֶּלֶךְ בַּיִת יְהוָה  
וַיִּשָּׁבוּ וְנָפְתָח שְׁעַר יְהוָה  
הַחַדָּשׁ:

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

וְאָמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים  
אֶל הָשָׂרִים וְאֶל כָּל הָעָם  
לֵאמֹר מְשַׁפְּטֵלוֹת לֹא יִשׁ  
הַזֶּה כֹּינֵב אֶל הָעִיר  
הַזֹּאת כִּי אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם  
בְּאָזְנוֹכֶם וְאָמַר יְרַמְתִּי  
אֶל כָּל הַשָּׂרִים וְאֶל כָּל־  
הָעָם לֵאמֹר יְהוָה שְׁלַחֵנִי  
לְהַנְבִּיֵא אֶל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־  
הָעִיר הַזֹּאת אֵת כָּל כִּי  
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם  
וְעַתָּה הֵיטִיבוּ דְרָכֵיכֶם  
וּמַעַל לָיוֹכֶם וּשְׁמָעוּ בְּקוֹל  
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיָנַחֶם יְהוָה  
אֶל הַרְעָה אֲשֶׁר דְּבַר עַלְיוֹכֶם

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

וְאֶנִּי הֲנֵנּוּ כְיֹדְכֶם עֲשׂוּלוֹ  
כְּטוֹב וְכִיּוֹשֵׁר בְּעֵינֵיכֶם  
אֲהַרְדֵּעַ תְּדַעוּ כֹי אִם  
מִמְתַּיִם אַתֶּם אֲתוּ כְיֹדֶם  
נִקֵּי אַתֶּם נָתַתִּים עַל יוֹכֶם  
וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־  
יְשָׁבוּהָ כִי בְאֵמַת שְׁלַחֵנִי  
יְהוָה עַלְיוֹכֶם לְדַבֵּר לִי  
בְּאָזְנוֹכֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים  
הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ  
הַשָּׂרִים וְכָל הָעָם אֶל  
הַכֹּהֲנִים וְאֶל הַנְּבִאִים אֵת  
לֹא יִשׁ הַזֶּה מְשַׁפְּטֵלוֹת  
כִּי כְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דְּבַר  
אֱלוֹנֵינוּ וְיָקִמוּ אֲנִישׁוֹם כִּי  
מִזְקֵנֵי אֶרֶץ וְיִאָּמְרוּ  
אֶל כָּל קַהֲלֵי הָעָם לֵאמֹר  
מִי כִּי חָמַר שָׂתִי הַיִּוֵּךְ  
נִבְאֵי בִּימוֹ חֹזְקֵי חֹזְקֵי מֶלֶךְ  
וְהִוְדִיָה וְיִאָּמְרוּ אֶל כָּל עָם  
וְהִוְדִיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר  
יְהוָה עַבְדֹת עֵזֶר שָׂדֵה  
תִּחְרַשׁ וְהָיָה שֹׁרֵי שִׁלֵּים עִיִּים  
תִּהְיֶינָה הַבַּיִת לְבַמֹּת  
יַעַר הַחֶמֶת הַחֶמֶת הַזֶּה  
חֹזְקֵי חֹזְקֵי יְהוָה וְכָל  
וְהִוְדִיָה הַלֵּל אֲרָא אֵת

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

וַיִּשְׁמָעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים  
וְכָל הָעָם אֶת יְרַמְתִּי וְדָבַר  
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבָת  
יְהוָה וַיַּחֲבֹבֵלוֹת וַיִּרְמָכוּ  
לְדַבֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה  
יְהוָה לְדַבֵּר אֶל כָּל הָעָם

וגם איש ב ואיש לא יעלה עמך חיה מתנבא  
אל מצרים ב והמדנים מכרו אתו וישלח

וצויתך ב חזי מל וזוז חס וצויתך אתו לעונתם  
וצוית אתם אל ארצותם

ואת בני ב ושור אר שור ועבדו אתו כל הצרים

והיה ויהי ל אתפני יהוה ויפסם  
ויהוה אל הדרעה אשר דבר  
עליהם ואנחנו עשויס רעה  
גדולה על נפשותינו וגם  
איש היה מתנבא בשם  
יהוה אוריהו בוש שמעוהו  
מקרית חו ערוס וינבא  
על הער הזה את ועל לי  
הארץ הזאת ככל דברי  
יהוה וישמע המלך  
והזקנים וכל גבורו וכל  
השרים את דברו ויבקש  
המלך המיתו וישמע לי  
אוריהו וירא וברחו ויבא  
מצרים וישלח המלך  
והזקנים אנשים מצרים  
את אלנתו בוש עכבור לי  
ואנשים אתו אל מצרים  
ויעצו או את אוריהו לי  
ממצרים ויבאהו אל  
המלך ויהו זקנים ויפתו  
בחרבו וישלח את נבלתו  
אל קברו בני העם אף  
יר אהוקס בוש שפוז חיתה  
אתו וימיהו לבלתו תת  
אתו ביר העם להמותו

בראשית ממלכת יהונקם  
בו או שיהו מלך יהודה  
היה הדבר הזה אל ירמיה  
מאת יהוה לאמר כה  
אמר יהוה אלו עשה לך  
מוסרות ומטות ונתתם  
על צנארה וישלחתם אל  
מלך אדום ואל מלך  
מואב ואל מלך בני עמון  
ואל מלך צרו ואל מלך  
צידון פוד מלאכים לי  
הבאים יהוה שלם אל לי  
צדק יהוה מלך יהודה ויעזות  
אתם אל ארציהם לאמר  
כה אמר יהוה עבדתי  
אל יהוה ושר אל כהת אמרו  
אל אדניכם אנכי עשותי  
אתה ארץ אתה אדס ואת  
הבהמה אשר על פני  
הארץ בכחו הגדול ובזרוע  
הנטויה ונתתיה לאשר  
ישר בעיניו ועתה אנכי  
נתתי את כל הארצות לי  
האלה בנך נבוכדנאצר  
מלך בבל עבדו וגם את  
חיות השדה נתתי לו לעבדו  
ועבדו אתו כל הצרים ואת

בנו את כדבנו עד באעת  
ארצו וגם הוא ועבדו כ  
צוים רבים ומלכים גדלים  
והיה הציו והממלכה לי  
אשר לא ועבדו אתו את  
נבוכדנאצר מלך בבל  
ואת אשר לאיתו את  
צנארו בעל מלך בבל  
בחרבו וברעב ובדבר לי  
אפקד על הציו והוא אנאם  
והיה ערתימו אתם בנהו  
ואתם אל תשמעו אל  
נבואתם ואל קס מונס  
ואל חלמתונם ואל לי  
ענינכם ואל כשפונכם אשר  
הם אמרו אל יבס לאמן  
לא תעבדו את מלך בבל  
כי שקר הם נבאים לכם  
למען הרחיק אתכם מעל  
אדמתכם וחד חתו אתכם  
ואבדתם ויהו אשר נבוא  
את צנארו בעל מלך בבל  
ועבדו ויהנחתו על אדמתו  
נאס יהוה ועבדה ומשב  
בחיז אל צדקיה מלך יהוה  
והודה דברתו ככל הדברים  
האלה לאמר הביו או את

וכל השויה ג וישמע הנולך וירד בית הנולך  
וכל השרים והגבורים

ובצדוע ג מל אנכי עשיתי אשר ידו ותפס  
עמו ישראל ג פוג אתיהבת פחיתת לקח לא

ובביאו ג קמץ ואת לבו הביאו אל צנארו  
את כל המעשר

עבדיו נכנס בעל מלך בכל ועבדו  
 אתו ועמו ויהוה למה תמלתו  
 אתה ועמך בחרב ברעב  
 ובכבד באשר דבר יהוה  
 אל חזון אשר לא יעבד  
 את מלך בכל ואלת שמעו  
 אל דברי הנבאים האמרים  
 אלוכם לאמר לאת עבדו  
 את מלך בכל פי שקר הם  
 נבאים לכם כי לא שלחתם  
 נאם יהוה והם נבאים כי  
 בשמו לשקר לצעו הדיוח  
 אתכם ואכרתם אתם כי  
 והנבאים הנבאים לכם ואל  
 הכהנים ואל כל העם הזה  
 דברתי לאמר פון אמר יהוה  
 אל תשמעו אלה דברו כי  
 נבואכם הנבאים לכם כי  
 לאמר הנה כלו בית יהוה  
 מושבים מבבלה עתה  
 מהרה פון שקר המה נבאים  
 לכם אלת שמעו אלוהם  
 עבדו את מלך בכל וחיו  
 למה תהוה העיר הזאת  
 הרבה ואם נבאים הם ואם  
 ישראל יהוה אתם ופגעו  
 נא ביהוה עבדות לבלתי

בא חבלים הנותרים בבית  
 יהוה ובית מלך יהודה  
 וברושלם בכלה כי כה  
 אמר יהוה עבדות אל  
 העמדים ועל היום ועל  
 המכנות ועל יתר חבלים  
 הנותרים בעיר הזאת כי  
 אשר לא לקחם נבוכדנאצר  
 מלך בכל בגלותו את  
 וכוונה כוונה נקום מלך  
 יהודה מורושלם בכלה  
 ואת כל חרו יהודה כי  
 ורושלים כי כה אמר יהוה  
 עבדות אל יהוה ושר אל  
 על חבלים הנותרים בית  
 יהוה ובית מלך יהודה  
 ורושלים בכלה ונבאו כי  
 ושמה יהוה ערום פקרו  
 אתם נאם יהוה והעלותם  
 והשובתים אל המקום  
 הזה  
 והיבשנה היא אפק אשיות  
 ממלכת עד קנה מלך  
 והודה בשנת הרבעות  
 בחדש החמישי אמר אל  
 חנניה כוונה הנביא אשר  
 מבצעו בבית יהוה לעינו

הכהנים ובכל העם לאמר  
 כה אמר יהוה עבדות  
 אלה וישראל לאמר  
 שברתי את על מלך בכל  
 בעיה שנתים ימים אני  
 משוכ אל המקום הזה  
 את כל כל בית יהוה  
 אשר לקח נבוכדנאצר  
 מלך בכל מן המקום הזה  
 ונבואם בכל ואת וכניה  
 כוונה נקום מלך יהודה  
 ואת כל גלות יהודה  
 הנבאים בכלה אני משוכ  
 אל המקום הזה נאם  
 יהוה כי אשר את על  
 מלך בכל יה אמר יהוה  
 הנבוא אל חנניה הנבוא  
 לעני הכהנים ולעני  
 כל העם העמדים בבית  
 יהוה ויאמר ורמיה הנבוא  
 אמן כן ועשה יהוה וקם  
 יהוה את דבריך אשר  
 נבאת לה שוב כל בית  
 יהוה וכל חגולה מבבל  
 אל המקום הזה אך שמע  
 נא הדבר הזה אשר אנכי  
 דבר באזעך ובאזני כל

ד

ל

כט

ל

ל

כ

ל

ד

כט

ל

יא

כט

ל

ל

כט

ד

כ

ל

ל

ו

כט

בסע

ב

ה

ו

כט

ה

ג

כט

בחרב ברעב הו יתה ורמיה ודמיהם הישב בעיר וניצח ויהוה כלה הנבאיהם ועתה ידעו ויקחו את  
 שארית קדוהם לטון ויהוה יעל היושבים הכח בכרך ו וריון בערב וברעב ונאזי ממתי

כד אמר ה בסע בסע וסמיהם סמיהם  
 יקום וכיל הנביא אשר

מירו שלם ביד אלעשה ב  
 שפן וגמריה בן חלקיה  
 אשר שלח צר קיה מלך  
 יהודה אל נבוכדנאצר  
 מלך בבל בכלה לאמר  
 כה אמר יהוה עב אהו  
 אליו וישראל לכל הגולה  
 אשר הגלותו מירו שלם  
 בכלה בני בתום ושבו  
 ונטעו צנות ואכלו את  
 פרח קחונשום ודלוהו  
 בנים ובנות וקחו לבנים  
 נשים ואת בנותיכם תנו  
 לאנשים ותלדנה בנים  
 ובנות ורבו שם ואלתמעטו  
 ודרשו את שלום העיר  
 אשר הגלתו אתכם שמה  
 ואת פללו בעדה אל הוה  
 בוי שלומה יהוה לכם  
 שלום בוכה אמר והוה  
 עבאות אלהו וישראל  
 אלישו אולכם נביאכם  
 אשר בקרבכם וקסמיכם  
 ואלת שמעו אל חלמיתכם  
 אשר אתם מחלמים בו  
 בשקר הם נביאים לכם  
 בשמור לא שלחתיים נאם

ג  
 י  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ

כה אמר יהוה עבאות אלהו  
 וישראל על ברזל נתתו  
 על צואה כל הגוים היתה  
 לעבד את נבוכדנאצר מלך  
 בבל ועבדו ווגם אתחית  
 השדה נתתו לויאמר  
 ורמיה הנביא אל חנניה  
 הנביא שמענא חנניה  
 לא שלחך יהוה ואתה  
 הכטחת את העס הזה  
 על שקר לכו כה אמר  
 יהוה הנני משלחך מעל  
 פני הארמה השנה אתה  
 מת כוסרה דברת אל  
 יהוה ומת חנניה הנביא  
 בשנה ההוא בחדש השביעי

ואלה דברי הספר אשר  
 שלח ורמיה הנביא כי  
 מירו שלם אלותר זקנו  
 הגולה ואלה חבתיים ואל  
 הנביאים ואל כל העס  
 אשר הגלה נבוכדנאצר  
 מירו שלם בכלה אחת  
 עאת וכנהה חמלקו והגבול  
 וחסרוסו שרו והודה  
 וירו שלם ודחרשו חמסקר

ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ

העס הנביאים אשר היו  
 לפעול פנח מזח עולם  
 ונבאו אל ארצות רבות  
 ועל מלכות גדולות  
 למלחמה ולרעה ולדבר  
 הנביא אשר ינבא לשלום  
 בנא דבר הנביא ונדע  
 הנביא אשר שלח והוה  
 באמת ויקח חנניה הנביא  
 את המוטה מעל צואר  
 ורמיה הנביא וישברוהו  
 ונאמר חנניה לעני כל  
 העס לאמר כה אמר  
 יהוה בכה אשר את  
 על נבוכדנאצר מלך  
 בבל בעוד שתנים ימים  
 מעל צואר כל הגוים  
 ונלקה ירמיה הנביא לדרכו  
 והוה דבר יהוה אל ירמיה  
 אחריו שבור חנניה הנביא  
 את המוטה מעל צואר  
 ורמיה הנביא לאמר  
 הלוך ואמרת אל חנניה  
 לאמר כה אמר יהוה  
 מוטת עין שכרתו עשות  
 תחתיהן מטות ברזל בכו

ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ

נבוכדנאצר ג חס כסד אשכר על בידל בהגלות יהודה ולמקצות הימים חלם ב בו ויקאמו לקבל ילמא תין  
 דפסוק משבח ומדומע עליהו ושכלתו יהי 5 וכל מלכים דכונתו ב מ א וחנים הנשאר 5

כונתו יבוא שיהיה מלכות עד יחאב בן קוליה ירמיה 5  
 יא טיפא ירמיהו 5

כת ת וליג קלף וצאנו אליו ביחוד  
 בשנת העשרית לצדקתו על ארבע

שמי של אור וימס חקת  
 וכוזבים לאור לילה וגע  
 חיס ויהמו גלו ויהוה עבא  
 שמו אסומושו החקום  
 האלה מלפני נאס ויהוה  
 גסור עושרה אל ושביתו  
 מהות עיו לפני כל חוקים  
 פה אמר יהוה אס  
 ופדו שלום מלמ עליה  
 וחקרו מוסדי ארץ למטה  
 גס אמי אמאס בכל זרע  
 ישראל על כל אשר עשו  
 נאס ויהוה

4  
 5  
 6  
 7  
 8  
 9  
 10  
 11  
 12  
 13  
 14  
 15  
 16  
 17  
 18  
 19  
 20  
 21  
 22  
 23  
 24  
 25  
 26  
 27  
 28  
 29  
 30  
 31  
 32  
 33  
 34  
 35  
 36  
 37  
 38  
 39  
 40  
 41  
 42  
 43  
 44  
 45  
 46  
 47  
 48  
 49  
 50

הנה ימים נאס ויהוה  
 ונבנתה עיר ליהוה ממגדל  
 חנאל שער הפנה ויצא  
 שור קוה המרה נגזו על  
 גבעת גרב ונסכ געתה  
 וכל העמק הפגרים ויהוה  
 וכל שרמות עיר נחל  
 קדרון עד פנת שער הסוסים  
 מזכחה קדש ליהוה לא  
 ונת שוראזהרם עור לעולם  
 חדבר אשר תונה אלו רמיהו  
 מאת יהוה בשנת העשרות  
 לצדקתו מלך ויהודה היא  
 השנה שמינה עשרה שנה

ב  
 ויהוה  
 חכש  
 בוד מק  
 עספוו  
 תראינה ונב  
 צדקה ויש  
 פקדו אתו נאס  
 תלחמו את חכש ויש  
 תצלוחו  
 ויאמר יהוה יהוה דבר  
 יהוה אלך לאמר הנה  
 חנאל בושלים דהך בא  
 אליך לאמר קנה לך את  
 שדו אשר בענתות כו  
 לה משפט הגאלה לקנות  
 ובא אלו חנאל בוד דו  
 בדבר יהוה אל חצר המטה  
 ויאמר אלו קנה נא את

המקנה לעניב יהוה ויש  
 חישכים בחצרות  
 ואצנה את ברוך ד  
 לאמר כיה אמר ויהוה  
 עבאות אלהו ושרה  
 לקוח את הספרים האלה  
 את ספר המקנה היה  
 ואת החתום ואת ספר  
 הצלוח יהוה ונתתם בכל  
 חיש למעו ועמרו וימס

ובכל ד ואתה פשוט ובכל יולך את עדיקו  
 את פיך ודבר ובכל תבוא אכידו דהב  
 ונתתם ו קנה ואנפתם בם והבידו ליהוה  
 על ענאך בכלי חרט האעלה

ער הואת והציתו את  
 דער הואת באש ושרפה  
 ואת הכתובים אשר קטרו  
 על גנותי הקלבעל והסנו  
 נסכום לאלהים אחרים  
 למען חכעסני ביהו בני  
 ישראל ובני יהודה אך  
 עשום הרע בענע מנערתתם  
 כי בני ישראל אך מכעסם  
 אתי במעשה יהודים נאם  
 ויהוה בן על אפיו ועל חמתו  
 היתה לו הער הואת למז  
 חיום אשר בני אותה וער  
 חיום הוה לה סורה מעל  
 פני על כל עת בני ישראל  
 ובני יהודה אשר עשו  
 להכעסני חמה מלכותם  
 שריותם כחנייהם ובני אונם  
 ואיש יודוהו וישבו כי  
 ורושלים ופנני אל ערף  
 ולא פנים ולמד אתם השנים  
 ולמד ואונם שמעו לקחת  
 מוסרתו שמו שחוציהם  
 בבית אשר נקרא שמו  
 עליו לטמאנו את  
 במוות הבצל אשר בני  
 ביהונם לה עבד את בניתם  
 ואת בנייתו ולמד אשר

ללכה  
 בשמים  
 מפני  
 והחבר  
 יהיה וזנה  
 אמרת אל  
 חוה קנה לה חשרה  
 בכסף ודעד עתים והעד  
 נתנה ביד הכשרים  
 והחבר יהודה אל  
 ורמיחו לאמר חנה אנו  
 יהוה אליו כל בשר כי  
 חמלנו ופלא כל חבר לנו  
 כה אמר יהוה חנני נתו  
 אתה עוד הואת ביד  
 הכשרים וביד נבוכדראצר  
 מלך בבל ולכהו וכאו  
 הכשרים הנלחמים על

פקחתי את עיני וראו בני  
 תת לאיש כדרכו  
 ומעלה אשור שמת  
 את ומפתים  
 כחיים ער חיום ה  
 ושראל ובאדם ותיעט  
 שם כיום חוה ותעא  
 את עמה את ישראל מארץ  
 מערים באתות ובמופתים  
 וביד חזקה ובאורוע עטונה

ונתה ב מל בספס יערי אונתו למן היום  
 אשר בני אונתו

ונתה ב מל בספס יערי אונתו למן היום  
 אשר בני אונתו

את עמך את ישראל ב השופת מנעו קרטיך  
 את עמך

לא צויתם ולא עלתה על  
לבי לעשות התועבה הזאת  
למען החטו את יהודה  
ועתה לכו כד אמר  
יהוה אלהי ישראל אל  
העיר הזאת אשר אתם  
אמרים נתנה ביד מלך כבד  
בחרב ובכרע ובדבר הנני  
מקבעים מכל הארצות  
אשר הדחתים שם באפו  
ובחמתו ובקצף גדול כי  
והשבתים אל המקום הזה  
והשבתים לכטח ויהיו לי  
לעס ואני אהיה להם כי  
לא יהיו ונתתי להם לב  
אחד ויהיה אחד לוראה  
איתי כל הימים לטוב להם  
ולבניהם אחר ימים וברתי  
להם ברית עולם אשר לא  
אשוב אחריהם לחוטאי  
אותם ואתור אתו אתו  
בלבם לבלתי סור מעל  
וששתי עליהם לחטוב  
אותם ונטעתום בארץ  
הזאת באמת בכל לבי  
ובכל נפשי  
כי כה אמר יהוה באשר  
הבאתו אל העם הזה את

כלה דעה הגדולה הזאת  
כן אנכי מביא עליהם  
את כל הטובה אשר אנכי  
דבר עליהם ונקעה השדה  
בארץ הזאת אשר אתם  
אמרים שממה היא מאן  
אדם ובחמה נתנה ביד  
הכשרים שדות בכסף  
וקנו וכתוב בספר וחתום  
והעיר ערום בארץ בנימו  
ובסביבו ירושלים ובעיר  
יהודה ובעיר החרוב בעיר  
השפלה ובעיר הנגב כי  
אשוב את שבותם נאם  
יהוה  
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו  
שעתו והוא עדינו עור  
בחר המטרה לאמר  
כה אמר יהוה עשה יהוה  
ויער אותה לחכמה יהוד  
שמו קרא אל ואענך  
ואגידה לך גלות ובערות  
לאודעתם  
כי כה אמר יהוה אלהי  
ישראל על בתי העיר  
הזאת ועל בתי מלכו ויהודה  
העליוס אל הסללות ואל  
החרב באים לחלחם את

הכשרים ולמלאם את  
פגרי הארץ אשר חבתי  
באפי ובחמתו ואשר חסי  
הסתרתו פני מה עור הזאת  
על כל דעתם הנני מעלה  
לה ארבה ומרפא ורפאתם  
וגליתי להם עתרת שלום  
ואמת ויהשבתו את שבות  
יהודה ואת שבות ישראל  
ובנתום כבד אשנה וטוהרתי  
מכל עונם אשר חטאו לי  
וסלחתי לכול עונותיהם  
אשר חטאו לי ואשר  
פשעו במוהיתם לי לשם  
ששון לתי לה ולתפארת  
לכל גוי ויהא ארץ אשר  
ישמעו את כל הטובה  
אשר אנכי עשה אותם  
ופחחו ורגזו על כל הטובה  
ועל כל שלום אשר אנכי  
עשה לה  
כה אמר יהוה עור  
ישמעו במקום הזה אשר  
אתם אמרים חרב הוא  
מאן אדם ומאן בהמה  
בעיר יהודה ובחצות כי  
ירושלים הנשמות מאן  
אדם ומאן וישב ומאן

והנני מעלה לה ויהיה לכם נחמה  
אמרי נעבד

השולח ד יגש ונחמו נחמתו ויהיה להם  
לשם ויאמר מל השלום כי דעת השלום נ

וששתי עליהם ונחמו בירושלים  
והי בדרך עדין ששתי

מל וכל אורית

בַּחֲמֵהָ קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל יָן  
שִׁמְחָה קוֹל חֲתוּ וְקוֹל כֹּלָה  
קוֹל אֲמֹרִים הוֹדוּ אֶת יְהוָה  
עֲבֹאת פִּיטוֹב יְהוָה כִּר  
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ מִבְּאוֹם י  
תוֹדֶה בֵּית יְהוָה כִּר אֲשׁוֹב  
אֶת שְׁבוֹת הָאָרֶץ כִּבְרֵאשְׁנָה  
אֲמַר יְהוָה:

כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבֹאת  
שׁוֹר יְהוָה בַּמִּקּוֹם הַזֶּה  
הַחֲרַב מֵאוֹד אֲדָם וְעַר  
בַּחֲמֵהָ וּבְכָל עֲבוֹן נִוְחַ  
רַעִים מִרַבְּעִים עָאוּ בְּעָרוֹ  
הַחֲרַב בְּעָרוֹ שִׁפְלָה וּבְעָרוֹ  
הַנָּגֵב וּבְאֲרֶץ בְּנֵימָן כִּי  
וּבַסִּבּוּב וּרְוֵשׁ שְׁלֵם וּבְעָרוֹ  
יְהוּדָה עַד תַּעֲבֹרְנָה חֲצָאוּ  
עַל יְהוָה מוֹנֵה אֲמַר יְהוָה  
הַנְּהַיִמוּס בְּאוֹם  
נְאֻם יְהוָה וְהַקְמֵתִי אֶת  
הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי  
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל בֵּית  
יְהוּדָה בַּיָּמִים הָהֵם וְכִעַת  
הַזֶּה וְאֶצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח  
צַדִּיק וְעֵשָׂה מִשְׁפָּט כִּי  
וְצַדִּיק בְּאֲרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם  
תִּשְׁעַע יְהוּדָה וּרְוֵשׁ שְׁלֵם  
תִּשְׁכַּח לְבַטְחוֹת אֲשֶׁר

וְקַרְאֵלָה יְהוָה עֲדֵךְ קֵנִי  
כִּרְבָּה אֲמַר יְהוָה לֹא  
וּבְרֵית לְדָוִד אִישׁוֹשֵׁב עַל  
בֶּסֶט אֲבֵית יִשְׂרָאֵל וְלִכְהֻנִּים  
הַלְוִיִּם לֹא וּבְרֵית אִישׁ  
מִלִּפְנֵי מַעְלָה עוֹלָה לֹא  
וּמִקְטוֹר מִנְחָה וְעֵשָׂה וּבַח  
כֹּל הַיָּמִים:

וְהוֹדוּ בְּרֵיתוֹ אֶל יוֹרְמִיָּהוּ  
לֹא מוֹר כֹּה אֲמַר יְהוָה  
אֵם תִּפְרוּ אֶת בְּרֵיתוֹ הַיּוֹם  
וְאֶת בְּרֵיתוֹ הַלְוִיָּה וְלִבְלִיתִי  
הַיּוֹת וּמִסוֹד לֹלָה בְּעַתָּם  
גַּם בְּרֵיתוֹ תִּפְרֹ אֶת דָּוִד  
עֲבָדוּ מֵהַיּוֹת לֹו בֶן מֶלֶךְ  
עַל כֶּסֶף אוֹ וְאֶת הַלְוִיִּם י  
הַכְּהֻנִּים מִשְׁרֵתֵי אֲשֶׁר  
לְאִוְסִפְרָל עֲבָא הַשָּׁמַיִם  
וְלֹא יוֹמֵר חוֹל הַיָּם כֹּו  
אֲרַבָּה אֶת זֶרַע דָּוִד  
עֲבָדוּ וְאֶת הַלְוִיִּם מִשְׁדֵּתִי  
אֲתִי וְיְהוָה דְּבַר  
וְהוֹדוּ אֶל יוֹרְמִיָּהוּ לֹא מֹר  
הַלְוִיָּה אֶת מַה הַיָּם  
הַזֶּה דְּבַר לֹא מֹר שֵׁתִי  
הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בַּחֲרֵי יְהוָה  
בְּהֵם וּמֵאֵסֶם וְאֶת עַמִּי  
נִצְעוּ מֵהַיּוֹת שׁוֹר גִּוֹ

לִפְנֵיהֶם: כֹּה אָמַר  
יְהוָה אֵם לֹא בְרֵיתוֹ וּמִס  
וְלֹלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאֲרֶץ  
לֹא שְׁמֵתוֹ גַּם זֶרַע וְעַקְוֹב  
וְדָוִד עֲבָדוּ אֲמֵאֵם מִקְחַת  
מִזֶּרַע מִשְׁלֹם אֶל זֶרַע  
אֲבָרָהִם יִשְׁחַק וְיַעֲקֹב  
כִּי אֲשׁוֹב אֶת שְׁבוֹתֵם

וְרַחֲמֵתִים:  
הַדְּבַר אֲשֶׁר הוֹדוּ אֶל יוֹרְמִיָּהוּ  
מֵאֵת יְהוָה וְנִבְכַדְרָה אֶצֶק  
מֶלֶךְ כֹּו וְכֹל חוֹלוֹ וְכֹל  
מִמְלַכּוֹת אֲרֶץ מִמְשַׁלֵּת  
יָדוֹ וְכֹל הָעַמִּים נִלְחָמוֹם  
עַל יוֹדוֹ שְׁלֵם וְעַל כָּל עָרוֹת  
לֹא מֹר כֹּה אֲמַר יְהוָה  
אֶל יוֹרְמִיָּהוּ אֶל חֶלֶק מִי  
וְאֶמְרֵת אֶל עַד קִוְיֹו מֶלֶךְ  
וְהוֹדוּ וְאֶמְרֵת אֵלֵינוּ כֹּה  
אֲמַר יְהוָה הַנְּעִינְתוּ אֶת  
הַעַקֵּה הַזֶּה אֶת בְּנֵי מֶלֶךְ  
בְּכָל וּשְׁרַפְהָ בְּאִשׁ וְאֶת  
לֹא תִמְלֹט מִיָּדוֹ כִּי תִפֹּשׂ  
תִּתְפָּשׂ וּבְכֹו תִנְתּוּ וְעֵינֶיךָ  
אֶת עֵינֵי מֶלֶךְ בְּכָל תִּרְאֵנָה  
וּפִיָּהוּ אֶת פִּיךָ וְדְבַר וּבְכָל  
תִּבּוֹא אֶךְ שִׁמְעַע דְּבַר יְהוָה  
עַד קִוְיֹו מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה

ב' פסוקי וכל וכל וכל כל ועל חמליך בית יב'  
המלכים הדבר אשר היה אל ירמיהו ה'

ולכהנים ה' ויקרא חמליך לא יכרת איש ואחיו חכינו  
אהם שנים בן וזכגניה לא ידעו ה'

הגות הלוים ה' גט ברייתו תפר אשר לא יספר ויאסף  
ויוד וברא את הכהנים ה'

אמר יהודה עליו לא תמות  
בחרב בשלום תמות כי  
ובמשרפות אבותיו המלכים  
הראשונים אשר היו לפני  
כזו שרפולך וחו אדוני ספור  
לך כדבר אנך דברי נאם  
יהודה ודבר  
דמיהו הנביא אל עד קנהו  
מלך יהודה את כל הדברים  
האלה בירושלם וחול מלך  
בכל נלחמים על ירושלם  
ועל כל ערי יהודה הנותרות  
אל לכושו אל עקה כזו  
הנה נשארו בערי יהודה  
ערו מבצר  
הדבר אשר היה אל דמיהו  
מאת יהודה אחיו כרת  
המלך עד קנהו ברית את  
כל העם אשר בירושלם  
לקרא להם דרור לשלח  
איש את עבדו ואיש את  
שפחתו העבדו והעבדו  
חפשים לבלתי עבד בם  
בזהו אחריו ואיש שמעו  
כל השלום וכל העם אשר  
באו בברית לשלח איש  
את עבדו ואיש את שפחתו  
חפשים לבלתי עבד בם

ל  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ

עד ושמעו ושלחו ושובו  
אחריו ושובו את העבדים  
ואת השפחות אשר שלחו  
חפשים וכפי שום לעבדים  
ולשפחות  
והידברו יהודה אל דמיהו  
מאת יהודה לאמר כה  
אמר יהודה אל דמיהו ואל  
אנכי ברית ברית את כזו  
אבותיכם ביום הוצאו אתם  
מארץ מצרים מפות עבדים  
לאמר מקץ שבע שנים  
תשלחו איש את אחיו כזו  
העבדו אשר מכר לו ועבדו  
שש שנים ושלחו חפשו  
מעמדו ושמעו אבותיכם  
אלו לא חטו את אנם  
ותשבו אתם היום ותעשו  
את הישר בעיני לקרא  
דרור איש לרעהו ותברתו  
ברית לפני בבית אשר  
נקרא שמו עליו ותשבו  
ותחללו את שמות שמו  
איש את עבדו ואיש את  
שפחתו אשר שלחתם כזו  
חפשים לנפשם ותכבשו  
אתם להיות לכם לעבדים  
ולשפחות לכו

ל  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ

כה אמר יהודה אתם לא  
שמעתם אלו לקרא דרור  
איש לאחיו ואיש לרעהו  
הנני קרא לכם דרור נאם  
יהודה אל דמיהו ואל  
ואל דמיהו ונתת אתכם  
לונעה לכל מלכות כזו  
הארץ ונתת את האנשים  
העבדים את בריתו אשר  
לא חקמו את דברו חבקות  
אשר בריתו לפני העגל  
אשר בריתו לשנים ועבדו  
בזבתרו שרו יהודה ושו  
ירושלם חסר סוס והכחנם  
וכל עם הארץ העבדים  
בזבתרו העגל ונתתו  
אותם ביד אוביהם וביד  
מבקשו נפשם וחתתו  
נבלתם למאכל לעוף  
השמים ולבהמת הארץ  
ואת עד קנהו מלך יהודה  
ואת שרו אתו ביד אוביהם  
וביד מבקשו נפשם וביד  
חיל מלך בכל העלום כזו  
מלכותם הנני מצוה נאם  
יהודה והשבתום אל העיר  
הזאת ונלחמו עליה ולכו  
וישראל באו ואנשי יהודה

ל  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ

אחריו ד וכימנחון ביחודי איש את אחיו וצדו  
וטלעו אחיו איש באחיו ודבקו

שלחו ד ונלחמו בני יהודה כל העמים הנמצאים  
אשר שלחו חפשים וכל שלחם

כל כפרים חפשים בר מן א חפשי ושלחו חפשי  
וכל קרייה דכות ב מ א חפשים ושלחו חפשי

ישב ה' חס בסיף ילדו שאגולג יכרת דוד ואת  
ערי מדינת כנען את האיש ואני חנני

ואני ב' ונחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו  
תולעו ב' ונחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

אבותיכם ב' חס בסיף ואשלח אליכם  
מפי רעתיכם

אתו שנימה מאו ושכ:

כל מיכס לצעו תחיו וימוס  
רפוס על פני הארמה אשר  
אתם גרים שם ונשמע  
בקול יהונתן בודבב אבנו  
לכל אשר ענונו לבלתו  
שתותנו כל ימינו אנחנו  
נשנו בנינו וכנתנו ולכלת  
בנות בתים לשבתנו וכרם  
אשר הונו על איהו לנו  
ונשב באהליו ונשמע  
ונעש בכל אשר ענונו  
ונדבב אבנו ויהו בעלות  
נבוכדראצר מלך בבל  
אלה ארץ ונאמר באו  
ונבוא וירושלם מפני חול  
הכשרים ומפני חול  
אדם ונשב בירושלם

ויהו דבר יהוה אל ירמיהו  
לאמר כה אמר יהוה כ  
עבאות אלהו אשר אל  
הלק ואמרתי לאיש יהודה  
ולושבי ירושלם הלא  
תקחו מוסר לשמע אל  
דברו נאם יהוה חוקם  
את דברו יהונתן בודבב  
אשר צנה את בניו לבלתו  
שתותו ולא שתו עד

היום הזה כושמע את  
מצות אבותם ואנבו כ  
דברתי אליכם השכם ק  
ודברו לא שמעתם אל  
ואשלח אליכם את כל  
עבדי הנביאים השכם  
ושלח לאמר שבו לאיש  
מירכנו הרה ויהו טובו  
מעל ליכם ואל תלכו אחרי  
אלהים אחרים לעבדם  
ושבו אליה ארמה אשר  
נתתי לכם ול אבותיכם  
ולא חטותם את אנכם  
ולא שמעתם אלו כ  
הקומו בני יהונתן בודבב  
את מצות אבותם אשר  
צנס והעם הזה לא שמעו  
אלו לכו כה אמר יהוה  
אלהו עבאות אלו כ  
ישראל הנני מביא אל  
יהודה ואל כל שבו  
ירושלם את כל הרעה  
אשר דברתי עליהם ועו  
דברתי אליהם ולא שמעו  
ואקרא להם ולא ענו  
ולבית הרבנים אמר  
ירמיהו כה אמר יהוה  
עבאות אלהו וישראל ועו

ה  
ח  
בסיף

בסיף

ח

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

למשכן ב' חס ויהי אל חלק ואמרתי מקור  
נפתח לך אדני חזקתה

ונחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו  
וכי נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו  
וכי נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

אשר שמעתם על מצותי  
וזנבתם במצותי שמרו את  
כל מצותי ונתעשו ככל  
אשר צויה אתכם לכו כה  
אמר יהוה עב את אלהי  
ישאל אל לא יכרת איש  
לוזנב בורכב עמד לפני  
כל הימים  
והיבשנה הרבשת כי  
לוחי קום בוי אשנהו  
מלך יהודה היה הדבר  
הזה אל ירמיהו מאת יהוה  
לאמר קח לך מגלת ספר  
וכתבת אליה את כל הדברים  
אשר דברתי אליך על  
ישראל ועל יהודה ועל  
כל הגוים מיום דברתי  
אליך מימיו אשנהו ועד  
היום הזה אלו ושמעו  
בית יהודה את כל הרעה  
אשר אנכי חשב לעשות  
להם למעו וישבו איש  
מדרך הרעה וסלחתי  
לעונם ולחטאתם  
ויקרא ורמיהו  
את ברוך בוגריה וכתב  
ברוך מפי ורמיהו את כל  
דברי יהוה אשר דבר אלו

על מגלת ספר וצויה ורמיהו  
את ברוך לאמר אני עצור  
לא אוכל לבוא בית יהוה  
וכאת אתה וקראת במגלה  
אשר כתבת מפי את דברי  
יהוה באזני העם בית יהוה  
ביום צום וגם באזני כל  
יהודה הבאים מעריהם  
תקראם אולי תפל כי  
תחנתם לפני יהוה וישבו  
איש מדרך הרעה כי  
גדול האף והחמה אשר  
דבר יהוה אלהים היה  
ועש ברוך בוגריה ככל  
אשר צויהו ורמיהו הנביא  
לקרא בספר דבר יהוה  
בית יהוה

והיבשנה החמשות  
לוחי קום בוי אשנהו  
מלך יהודה כחיש  
התשע קראו צום לפני  
יהוה כל העם בירושלם  
וכל העם הבאים מעיר  
יהודה בירושלם ויקרא  
ברוך בספר את הדבר  
ורמיהו בית יהוה כלשבת  
גמר יהוה בושפו הספר

בחצרת עליו פתח שער  
בית יהוה החדש באזני  
כל העם וישמע מלוחו  
בוגריהו בושפו את כל  
דברי יהוה מעל הספר  
ורר בית המלך על לשבת  
הספר והנה שם כל השרים  
ושבים אלו שמע הספר  
ודלוחו בושפו אלו  
בועבמו וגמר יהוה בושפו  
וצדקיהו בוחנניהו וכל  
השרים ונגד לחם מביהו  
את כל הדברים אשר  
שמע בקרא ברוך בספר  
באזני העם וישלחו כל  
השרים אל ברוך את כי  
יהוה בונתניהו בושלמיהו  
כזכורו לאמר המגלה  
אשר קראת בה באזני  
העם קחנה בידך ולך  
ויקח ברוך בוגריהו את  
המגלה בידו ויבא אליהם  
ויאמרו אלו שבנא  
ויקראנה באזנינו ויקרא  
ברוך באזניהם והיבש מעם  
את כל הדברים פחדו איש  
אלו עהו ויאמרו אל ברוך  
הגיד נגד למלך את כל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל



ושרפה ב חס הוני מצוד ושבו הכשדים כ  
ויעלו ב מעל משכן קדח מעל ירושלים כ

ולעבדיך ג לחזי אעתיך לך ארץ מקנד חיא  
ויאמר ירמיהו אל המלך כ

שלמיהו ג וישלחו כל השדרים ויצוה המלך  
וישמע שפטיהו כ וחדר עוראל ושלמיהו כ

הוא ועבדיו ועם הארץ אל  
דבר יהוה אשר דבר ביה  
ורמיהו הנביא וישלח המלך  
עד קאהו את יהובל בן  
שלמיהו ואת צפניהו בן  
מעשנה הכהן אל הרמיהו  
הנביא לאמר התפלל נא  
בעדנו אל יהוה אל הינו  
ורמיהו בא ויצא בתוך  
העס ולא נתנו אתו בית  
הכלוא וחול פרעה ויצא  
ממצרים וישמעו הכשדים  
הצרים על יהושלם את  
שמעם ויעלו מעל יהושלם:

והו דבר יהוה אל הרמיהו  
הנביא לאמר כה אמר יהוה  
אלהינו אשר אל פה תאמרו  
אל מלך יהודה השלח  
אתכם אל לדרשע חנה  
חול פרעה ויצא לכם  
לעזרה שב לארצנו מצרים  
ושבו הכשדים וכל חמו  
על העיר הואת ולבדה  
ושרפה באש  
כה אמר יהוה אל תשאנו  
נפשתיכם לאמר חלף  
ילכו מעלנו הכשדים כ

לא ולכו בני אסחנותם  
כל חול הכשדים הנלחמים  
אתכם ונשא ארובכם אנשים  
מדקרים איש באהלו  
נקומו ושרפו את העיר  
הזאת באש והיה כה עלות  
חול הכשדים מעל ירושלים  
מפני חול פרעה:  
ויצא ירמיהו מירושלים  
ללכת ארץ בנימין לחלק  
משם בתוך העס ויחדר  
הוא בשער בנימין ושם  
בעלפקדתי וישמו ויראנה  
בו שלמיהו בוחנניה כי  
ויתפש את ירמיהו הנביא  
לאמר אל הכשדים אתה  
נפל ויאמר ירמיהו שקר  
אנני נפל על הכשדים  
ולא שמע אליו ויתפש  
וראנה בירמיהו ויבאחו  
אל השרים ויקצפו כי  
השרים על ירמיהו והכו  
אתו ונתנו אותו בית  
האסור בית יהונתן הספר  
כר אתו עשו לבית הכלא  
כר בא ירמיהו אל בית  
הקבורה אל החנות וישב  
שם וירמיהו ימים רבים:

וישלח המלך עד קאהו ג  
ורמיהו וישלח המלך  
בביתו בסתר ויאמר היש  
דבר מאת יהוה ויאמר כי  
ירמיהו וישלח המלך  
בכל תנתן ויאמר ירמיהו  
אל המלך עד קאהו מה  
חטאתי לך ולעבדך ולעם  
היה פינתתם אותי אל  
בית הכלא ואין בני אונם  
אשר נבאו לכם לאמר לא  
נבא מלך בכל עלוכם ועל  
הארץ הזאת ועתה שמע  
נא אדני המלך תפל נא  
תחנתו לפניך ואל תשכנו  
בית יהונתן הספר ולא  
אמות שם ויצוה המלך  
עד קאהו ויפקדו את ירמיהו  
בחדר המטרה ונתו לו  
כפר לחם ליום מחוץ כי  
האפים עתתם כל הלקח  
מזה ערו וישב ירמיהו  
בחדר המטרה וישמע  
שפטיהו כומתו וגדל יהוה  
בופשחור ויביל בו שלמיהו  
ופשחור בוכלכנה את  
הדברים אשר וירמיהו מרבה  
אל כל העם לאמר כה

ג  
כ

ג

ואי  
ז

ח  
צ

כ  
כ

ל  
מ

ד

על הכשדים ב והיו יצא ונפל קדמיהו ויאמר  
ירמיהו שקר כ

אומר ג מל בלוי להטיב אורו ונתנו אותו  
בית ה' ויקחו אותו ויעליו כ

מדיקרים ב ונשארו בם אנשים שהם יוצר  
וזר ומדיקרים בוחצוניה כ

אמר יהוה הוישב בעור ד  
הוא תמות בחרב ברעב  
וכבר וחי צא אל השמים  
וחיה והיתה לונפשו לשל  
וחי כה אמר יהוה  
הנתו נתנו העיר הזאת  
ביד חולמך בכל ולכדה  
ויאמרו השמים אל המלך  
ומתנא את האיש הזה  
כיעלפו הוא מרפא את  
ורו אנשו המלחמה  
הנש ארום בעור הזאת  
ואתוירו כל העם להבר  
אלוהם כדברים האלה  
כמה איש הזה איננו דרש  
לשלוס לעם הזה כן אם  
לרעה ויאמר המלך  
צדקיהו חנה הוא בידכם  
כיוז המלך וכל אתכם  
דבר ויקחו את ירמיהו  
וישלוכו אתו אל הבור  
מלפניהו כוח המלך אשר  
בחצר המטרה וישלחו  
את ירמיהו בכבלים ובבור  
אזמלם כיו אסטוט וטבע  
ירמיהו בטוט  
וישמע עבד מלך  
הכוישוי אש סרוס והוא

ה  
חיה  
וי  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד

כבית המלך כונתנו את  
ירמיהו אל הבור והמלך  
וישב כשע כונתנו צא  
עבד מלך מבית המלך  
וידבר אל המלך לאמר  
אדני המלך הלשע  
האנשים האלה אתפל  
אשר עשו לירמיהו  
הנביא את אשרה שלחנו  
אל הבור ומת תחתיו  
מפני הרעב כי אזן הלחם  
עוד בעיר ויצוה המלך  
את עבד מלך הכוישו  
לאמר קח בורך מזה  
שלשים אנשים והעלות  
את ירמיהו הנביא מן  
הבור בטנם ומות ויקח  
עבד מלך את האנשים  
בידו ונבא בית המלך  
אל תחת האוצר ויקחו  
משם בלוי הסחכות וכלו  
מלחום וישלחם אל ירמיהו  
אל הבור בכבלים ויאמר  
עבד מלך הכוישו אל  
ירמיהו שוס נא בלוי  
הסחכות והמלחום תחת  
אצלות נדוך מתחת לחבלים  
ויעשו ירמיהו ככוישו

ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד

סחכות  
ד  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד

את ירמיהו בכבלים כ  
ויעלו אתו מן הבור וישב  
ירמיהו בחצר המטרה  
וישלח המלך עבד קיהו  
ויקח את ירמיהו הנביא  
אליו אל מכווא השלושו  
אשר בבית יהוה ויאמר  
המלך אל ירמיהו שאל  
אני אתך דבר אל תבחד  
מכני דבריו ויאמר ירמיהו  
אל עבד קיהו כי אני לך  
הלוא חמת תמותני וכן  
אינני לא תשמע אלו  
וישב ע המלך עבד קיהו  
אל ירמיהו בסתר לאמר  
חנה זה את אשר עשה  
לנו את הנפש הזאת אם  
אמותכו אם אתנך ביד  
האנשים האלה אשר  
מבקשים את נפשך  
ויאמר ירמיהו אל  
עבד קיהו כה אמר  
יהוה אלהי צבאות אלהי  
ישראל אם יצא תצא אל  
שרי מלך בכל וחותק  
נפשך והעיר הזאת לא  
תשרף באש וחותה אתה  
וביתך ואם לא תצא אל

שחי מלך צבל ונתנה העיר  
הוא את מיד הכפשים ושרפוח  
באשו אתה לא תמלט כי  
מדם והאמר המלך  
עד קנה אל רמיהו אני  
דאג את היהודים אשר  
נפלו אל הכפשים פוזתני  
אתי בידם והת עללו כי  
והאמר רמיהו לא יתנו  
שמענא בקול יהוה לאשר  
אני דבר אלו וויטב לך  
התני נפשך ואם מאן אתה  
לצאת זה הדבר אשר דאני  
יהוה והנה כל הנשים אשר  
נשארו בבית מלך יהוה  
מוצאות אל שחי מלך צבל  
והנה אמרת הסותף כי  
וכלו לך אנשו שלמך  
הטבעי בקץ רגלך נסגו  
אחור ואת כל נשך ואת  
בניד מוצאים אל הכפשים  
ואתה לא תמלט מדם  
כי ביד מלך צבל תתפש  
ואת העיר הואת תשרף  
באש והאמר  
עד קנהו אל רמיהו אנש  
אלה עבר כרים האלה  
ולאתמות וכי שמעני

השרים כיד פרת אתך  
ובאו אלו ואמרו אלו  
הגרה נאלנו מה דברת  
אל המלך אלת כחך ממנו  
ולא נמיתך ומה דבר כי  
אלו המלך הוא מרת אלו  
מפולאנך תחנתו לפי  
המלך לבלתו השוכני  
בית יהונתו למות שם

ובאו כל השרים אל  
ירמיהו וישאלו אותו  
ויגד להם כל הדברים  
האלה אשר צנה המלך  
ויחרשו ממנו כי לא  
נשמעו הדבר וישב ורמיהו  
בחר המטרה עד חם  
אשר נלכדה ירושלם  
והנה באשר נלכדה  
ירושלם בשנה התשעות  
לעד קנהו מלך יהוה  
בחדש העשרו בא  
נבוכדראצר מלך צבל  
וכל חילו אל ירושלם  
ויצרו עליה בעשתור כי  
עשרה שנה לעד קנהו  
בחדש הרביעי בתשעה  
לחדש הקעה העיר

ובאו כל שחי מלך צבל  
וישבו בשער התוד נרגל  
שראצר סמניו שחי  
סכס רבס חם נרגל  
שראצר רבכנו ולשאות  
שחי מלך צבל והתו באשר  
ראם עד קנהו מלך יהוה  
וכל אנשו המלחמה ונרחו  
ויצאו ללחמך העיר  
הרה גו המלך בשער פו  
החמתים ויצא הרה כי  
הערכה וירדפו חול בשלום  
אחיהם וישג את כי  
עד קנהו בערבות ורחו  
ויקחו אותו ועלחו אל  
נבוכדראצר מלך צבל  
ובלתה בארץ חמת וידבר  
אתו משפטיו וישחט  
מלך צבל את בני עד קנהו  
ברכלה לעינו ואת כל  
חרו והודה שחט מלך  
בכלו את עני עד קנהו  
עיר ויאסלהו בנחשתים  
לקי אתו בכלה ואת  
בית המלך ואת בות העם  
שרפו הכפשים באש  
ואת חמות ירושלם נתנו  
ואת יתר העם הנשארים

ב  
א  
ש  
עמ

ג

ב  
א  
ע

ב  
ח

ב  
ח  
ח  
ח  
ח

ח

ב

ב  
כ

לפיא ב ואת עני עד קנהו מהחל הזכרונות  
וכל לשון אדי ד זכרונות

והחזי ג שמעו ותחי נפשכם וישב לך ותחי  
נפשך חליא מצער היא חזי ותחי רוח

מוציאים ב וחזי ומוציאים ב מל ואת כל  
נשך גם טובתו ומוציאים טובתו



ורבו חמלה ועשרה ג  
אנשים אתו אל גדליהו  
בואחוקם חמצפתה י  
ויאכלו שם לחם יחדו  
במצפה חוקם ושמעאל  
בזנתנהו עשרת האנשים  
אשר היו אתו ויכו את  
גדליהו בואחוקם כו  
שפן בחרב ומת אתו  
אשר הפקיד מלך בבל  
בארץ ואת כל היהודים  
אשר היו אתו את גדליהו  
במצפה ואת הכשדים  
אשר נמצאו שם את  
אנשו המלחמה הכה  
וישמעאל ויהי ביום השני  
לחמית את גדליהו ואיש  
לא נבע ובאו אנשים  
משכם משלו ומשמרון  
שמנים איש מגלחו וקו  
וקרעו בגדים ומתגדרים  
ומנחה ולבונה בורס ל  
לחביא בית יהודה ויצא  
ישמעאל בזנתנה ל  
לקראתם מז חמצפה  
חלה חלה ויבכה ויהי  
כפגש אתם ויאמר אלוהם  
באו אל גדליהו בואחוקם

אל גדליהו חמצפתה י  
ויאספו ויוקוץ חרפה  
מאד ויוחנן  
בזקרח וכל שרי החילים  
אשר בשרה באו אל  
גדליהו חמצפתהו כי  
ויאמרו אליו הנה תדע  
כי בעלום מלך בני עמון  
שלח אתו שמעאל כו  
נתנה להכתה נפשו לא  
האמין להם גדליהו כו  
אחוקם ויוחנן בזקרח  
אמר אל גדליהו בסתר  
במצפה לאמר אלכה  
נאו אכה אתו שמעאל  
בזנתנה ואיש לא ידע  
למה וככה נפש ונפשו  
כל יהודה הנקבעים י  
אלו ואברה שארות  
יהודה ויאמר גדליהו  
בואחוקם אליו חננו כו  
קרח אל תעש את הדבר  
הזה כי שקר אתה דבר  
אלי שמעאל  
ויהי ובחדש השביעי בא  
ישמעאל בזנתנה כו  
אלו שמעמו רעה המלוכה

הארץ מאשר לא חגלו  
בכלה ובאו אל גדליהו  
חמצפתהו ושמעאל כו  
נתנהו ויוחנן ויונתן כו  
קרח ושריה בזנתנהמת  
ובנה עופו הנטפתי וזנתהו  
בזחמיעכתי חמהו אנשוחם  
וישבע לחם גדליהו כו  
אחוקם כו שפון ואלנשוהם  
לאמר אל תוראו מעבור  
הכשדים שכו בארץ  
ועבדו את מלך בבל כי  
מוטב לכם ואני חננו  
וישב במצפה לעמד לפני  
הכשדים אשר יבאו אלנו  
ואתם אספו ויוקוץ י  
ושמו ושמו בכליכם ושכו  
בעריכם אשר תפשתם  
וגם כל היהודים אשר  
במו אבו ובני עמון וקאדום  
ואשר בכל הארצות ל  
שמעאל בזנתנה מלך בבל  
שארות ליהודה וכוי  
הפקוד עליהם את ל  
גדליהו בואחוקם כו  
שפון ושכו כל היהודים  
מכל המקמות אשר נדחו  
שם ובאו ארץ יהודה

י  
פסו  
ואת  
ואת  
את  
  
פ  
בטע  
רפ  
  
ח  
ח  
ח  
ח  
  
ח  
ח  
ח  
ח  
  
ח  
ח  
ח  
ח  
  
ח  
ח  
ח  
ח  
  
ח  
ח  
ח  
ח

ועשה  
דרי

גדליהו ח ועודנו לא ישבו ויבאו אל גדליהו ויבאו ויחזקו ויבאו אל גדליהו  
ואבדה ג חכמת חמיו טארות יהודה ויגברו תקווננו ח מרע המלוכה ח באישמעאל וחיביו  
ויקח מרע המלוכה ויאמר המלך ח

ויהי כבודם אל תוך העיר  
וישחטם וישמעאל בד  
נתנה אל תוך הכור הוא  
והאנשים אשר אתו כי  
ועשרה אנשים נמצאו  
בסוואמו אל ושמעאל  
אל תמתנו כחש לנו כי  
מטמנים בשדה חטום  
ושעונם ושמנו ודכש כי  
ויחדל ולא חמיתם בתוך  
אחיהם והכור אשר כי  
השליק שם ושמעאל  
את כל פגרו האנשים  
אשר הכה ביד גד לוחו  
הוא אשר עשה המלך  
אסא מפני בעשא מלך  
ישראל אתו מלא כי  
וישמעאל בנתניהו חללים  
וישב ושמעאל את כל  
שאריות העם אשר במי  
במצפה את בנות המלך  
ואת כל העם הנשארים  
במצפה אשר הפקודי  
בבית אדור רבט בחים את  
גד לוחו כדאחיקם וישבם  
וישמעאל בנתניהו וילך  
לעבר אל בני עמון  
וישמעאל ויחנן בוקרה

ב  
הד  
מל  
וזד  
חס

ל  
הס  
ג  
ל

ג  
לד

ה  
ה

ז

ח

ח  
חס

וכל שרי החללים אשר  
אתו את כל הדר עד אשר  
עשה ושמעאל בנתניהו  
ויקחו את כל האנשים  
וילכו לה לחם עם כי  
וישמעאל בד נתניהו כי  
וימצאו אתו אל מים  
רבים אשר בנבעו ויהו  
כר אות כל העם אשר  
אתו ושמעאל את יוחנן  
בוקרה ואת כל שרי  
החללים אשר אתו כי  
וישמחו ויסבו כל העם  
אשר שבה ושמעאל  
מזה מצפה וישבו וילכו  
אל יוחנן בוקרה ושמעאל  
בנתניהו נמלט בשמנה  
אנשים מפני יוחנן וילך  
אל בני עמון  
ויקחו יוחנן בוקרה  
וכל שרי החללים אשר  
אתו את כל שאריות העם  
אשר חשבו מאת כי  
וישמעאל בנתניהו מן  
המצפה אחר הכה את  
גד לוחו כדאחיקם גבולים  
אנשי המלחמה ונשים  
וטאוסר סוס אשר השני

ל  
כמה  
ז

ל  
ז  
י  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז

ז

ח

י

י  
חס

מבעו וילכו וישבו בננות  
כמוהם אשר אצל בית לחם  
ללכת לכו אמצרום מפני  
הכשרים כבוד או מפניהם  
כדכח ושמעאל בד כי  
נתניהו את גד לוחו בד  
אחיקם אשר הפקודי  
מלך בכל בארץ

ויגשו כל שרי החללים  
ויחננו בוקרה ונתניהו בד  
חושעיה וכל העם מקטן  
ועד גדול ויאמרו אל  
ורמיהו הנביא תפלל  
תחנתנו לפניך ותתפלל  
בעדנו אליהוה אל הוי  
בעד כל שאריות הזאת  
כינשארונו מעט מהדבך  
כאשר עניך ראות אתנו  
ויגד לנו יהוה אל הויך  
אתה הויך אשר נלך בך  
ואת הדבך אשר נעשה  
ויאמר אליהם ורמיהו  
הנביא שמעתי הנני  
מתפלל אליהוה אלהונם  
כדבריהם ותלה כל הדבר  
אשר יענה יהוה אתכם  
אגיד לכם לא אמנע מכם

אם טוב ובענין דע ב' בקול יהוה אלהינו כי את  
כל מעשר ש' דא פס ודא עוף פסוק כ

בנפשותיכם ב' מל פה אמר יהוה השמים  
כי חמשתכם

דבר ב' דאס פסו דבר האישאדני הארץ  
דבר יהוה עליכם כ

הֲבֵר וְהִפְחֵה אֶמְרֵי אֱלֹהֵי מִנְחָה  
וְהָיָה יְהוָה בְּעֵינֵי אֱמֶת־כִּי  
וְנִאֲמָז אִם לֹא כִּכְלַח דְבָר  
אֲשֶׁר יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵיךָ  
אֵלַי וְכוּנְעֶשֶׂה אִם טוֹב  
וְאִם רָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ  
אֲשֶׁר אָנוּ שֹׁלְחִים אֹתְךָ כִּי  
אֱלֹהֵינוּ שָׂמַע עֲלֵמֵנו אֲשֶׁר  
וַיִּטְבַּלְנוּ בְּנִשְׁמֵעַ בְּקוֹל  
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ  
וְהָיוּ מְקֵץ עֵשְׂרֶת יָמוֹס  
וְהָיוּ דְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי מִנְחָה  
וַיִּקְרָא אֱלֹהֵינוּ בְּפֶן קֶרֶח  
וְאֵל כֹּל שָׁרָי חַנּוּלוֹס אֲשֶׁר  
אֵתוּ וְלַכֹּהֵן עַם לְמִקְטוֹ  
וְעַד דָּוִד וְיֹאמַר אֱלֹהֵים  
כֹּה אֵמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל  
אֲשֶׁר שִׁלַּחְתֶּם אֹתִי אֱלֹהֵי  
לְהַפִּיל תַּחְנוּתְכֶם לְפָנָיו אִם  
שׁוֹבֵת שׁוּבוּ בְּאָרֶץ הַזֹּאת  
וּבְנֵיתוּ אֶתְכֶם וּלֹא אֶהְיֶה  
וְנִטְעֵנוּ אֶתְכֶם וְלֹא אֶתּוֹשׁ  
כִּי נַחַמְתִּי אֶל הַדְרֵעָה אֲשֶׁר  
עֲשִׂיתִי לָכֶם אֶל תּוֹרְאוֹ  
מִפְּנֵי מִלָּה בְּכֹל אֲשֶׁר אַתֶּם  
וְרֵאיוֹס מִפְּנֵי אֶל תּוֹרְאוֹ  
מִפְּנֵי אִם יְהוָה כִּי אֶתְכֶם  
אֵנוּ לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְלֹהֲפִיל

ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קז  
קח  
קט

אֶתְכֶם מִיָּדוּ וְאֵתְנוּ לָכֶם  
רַחְמִים וְרַחֵם אֶתְכֶם וְהִשׁוּב  
אֶתְכֶם אֶל אֲדָמְתְכֶם וְאִם  
אֵמְרִים אַתֶּם לֹא נִשְׁבַּ  
בְּאָרֶץ הַזֹּאת לְכַלְתִּי שִׁמְעַ  
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי  
לֹא מַר לֹא כִי אֲרֶץ מַצְלוֹס  
נִבּוּ אֲשֶׁר לֹא נִרְאָה כִּי  
מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא  
נִשְׁמַע וּלְחֶם לֹא נִרְעַב  
וְשֶׁם נִשְׁבוּ עַתָּה לְכוּ כִּי  
שָׁמַע נְדַבְרֵי יְהוָה שֹׁאֲרֵית  
וְהוֹרֵה כֹּה אֵמַר יְהוָה  
עַבְדְּתִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל  
אִם אַתֶּם שׁוֹס תִּשְׁמָזוּ כִּי  
פָנִיכֶם לְכֹ אֲמַצְרוֹס וּבְאֵתֶם  
לְגֹר שָׁס וְהוֹיָתָה הַחֶרֶב  
אֲשֶׁר אַתֶּם וְרֵאיוֹס מִפְּנֵה  
שָׁס תִּשְׁיַג אֶתְכֶם בְּאָרֶץ  
מַצְרוֹס וְהָיָה עַבְדְּתִי  
דֶאֱגוֹס מִפְּנֵי שָׁס וְדְבִק  
אֲחֵרוֹכֶם מַצְרוֹס וְשָׁס  
תָּמַתוּ וְהָיוּ כֹל הָאֲנָשׁוֹס  
אֲשֶׁר שָׂמִי אֶתְפִּינוּחֶם כִּי  
לְכוּ מַצְרוֹס לְגֹר שָׁס  
וְכִוְתוּ בְּחֶרֶב בְּרַעַב וּבְדָבָר  
וְלֹא יְהִיֶה לָחֶם שְׂרִידִי  
וּפְלוּט מִפְּנֵי חַדְעָה אֲשֶׁר

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קז  
קח  
קט

אֵנוּ מִבְּיוֹעֵלוּחֶם כִּי כֹה  
אֵמַר יְהוָה עַבְדֹת אֱלֹהֵי  
יִשְׂרָאֵל כִּי אֲשֶׁר נִתַּךְ אִפְו  
וְחַמְתִּי עֲלֵי שְׂבוֹי וְרוֹשָׁלֵם  
כֹּז תִתַּךְ חַמְתִּי עֲלֵיכֶם כִּי  
כִּבְאִכֶם מַצְרוֹס וְהוֹיָתֶם  
לְאֵלָה וּלְשֵׁמָחָה וּלְקָלִלָה  
וּלְחַרְפָּה וּלְאַתְרָאוּ עוֹד  
אֶתְחַמְּקוֹס הַזֶּה דְבָר כִּי  
יְהוָה עֲלֵיכֶם שֹׁאֲרֵית  
יְהַדֶּה אֱלֹהֵי מַצְרוֹס  
וְדַע תִּדְרְעוּ כִּי הַעוֹדֵתִי  
בְּכֶס הַיּוֹס כִּי הַתַּעֲתוֹס  
בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי אַתֶּם כִּי  
שִׁלַּחְתֶּם אֹתִי אֱלֹהֵי יְהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם לֹא מַר הַתְּפִילָה  
בְּעַדְנוּ אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ  
וּכְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה  
אֱלֹהֵינוּ כֹּז חָדְרָנוּ וְעֵשְׂנוּ  
וְאֶגְדְּ לָכֶם חַיִּים וּלֹא כִי  
שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה כִּי  
אֱלֹהֵיכֶם וְלֹכֹל אֲשֶׁר  
שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם וְעַתָּה דַרְעַ  
תִּדְרְעוּ בְּחֶרֶב בְּרַעַב  
וּבְדָבָר תִּמּוּתוֹ בְּמִקְוֹס  
אֲשֶׁר חָפַצְתֶּם לְכוּ אֶל לְגֹר  
שָׁס וְהָיָה כְּכִלְיֹת  
וּבְמִנְחָה לְדָבָר אֶל כָּל

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קז  
קח  
קט

שוב ב' שום תשיב עליך אם אתה שוב תשמח  
וחי ושוב של ובינו

וקול שופר ג' ויחזי ביום השלישי לאחריה כי יגיד  
בחוצרות וקול שופר

ואגד ב' חס ואגד לכם הימים ואגד לך צדיק  
דבר ומינים

העם את כל דברי יהודה  
אלה יהיהם אשר שלחו יהודה  
אלה יהיהם אליהם את כל  
הדברים האלה  
ויאמר עזריה בן  
הושעיה ויוחנן בן קרח  
וכל האנשים היהודים כי  
אמרו אלי ירמיהו שקר  
אתה מדבר לא שלחך  
יהודה אלינו לאמר לא  
תבאו מצרים לגור שם  
כי ברוך בן ערוה מסית  
אתך בני למעון תת אתנו  
בדד הכשרים להמית  
אתנו ולהגלות אתנו  
בכל יום אשר ישמע ויוחנן בן  
קרח וכל אשרו הגלות  
וכל העם בקול יהודה כי  
לשבת בארץ יהודה וילקח  
יוחנן בן קרח וכל אשרו  
הגלות את כל שארות  
יהודה אשר שבו מכל  
הגוים אשר נדחו שם  
לגור בארץ יהודה את  
הגבירים ואת הנשים ואת  
הטף ואת בנות המלך  
ואת כל הנפש אשר  
הניח נביון ארו רבטפחים

את גד ליהו בן אחיקם  
בדשפו ואת ירמיהו כי  
הנבואה את ברוך בן  
נריהו ויבאו ארץ מצרים  
כי לא שמעו בקול יהודה  
ויבאו עד תחפנחס  
ויהו דבר יהודה אל  
ירמיהו בתחפנחס לאמר  
קח בידך אבנים גדולות  
וטמנתם במלט במלבו  
אשר בפתח בית פרעה  
בתחפנחס לענו אנשים  
יהודים ואמרת אליהם  
כה אמר יהודה עבאות  
אלהי ישראל הנני כי  
שלח ולקחתי את  
נבוכד נאצר מלך בבל  
עבדו ושמתו כסאן  
ממעל לאבנים האלה  
אשר טמנתו ונטה את  
שפרורו עליהם ויבאה  
והכה את ארץ מצרים  
אשר למות למות ואשר  
לשבו לשמו ואשר לחרב  
לחרב ודעתו אשר בכתו  
אלהי מצרים ושרפם  
ושבס ועטה את ארץ  
מצרים באשר יעטה

חרעה את בניו ונצא  
משם בשלום ושבר את  
מצבות כמת שמש אשר  
בארץ מצרים ואת בתי  
אלהי מצרים ושרף  
באש  
הדבר אשר היה אל  
ירמיהו אל כל היהודים  
הישיבים בארץ מצרים  
הישיבים במגדל ובתחפנחס  
ובנף ובארץ פתרוס כי  
לאמר כה אמר יהודה  
עבאות אלהי ישראל אל  
אתם ראותם את כל  
הרעה אשר הבאתי על  
ירושלם ועל כל עמי  
ויהודה והנם חרבה היום  
הזה ואין בהם וישב מפני  
רעתם אשר עשו להכעסני  
ללכת לקטר לעבד כי  
לא יהיו אחרים אשר לא  
יהיו עוסקים אתם ואבותיכם  
ואשלח אלובס את כל  
עבדי הנבואים השבים  
ושלח לאמר אלנא תעשו  
את דברי העבת הזאת  
אשר שנאתי ולא שמעו  
ולא חטו את אונם לשון

ואין בהם ב כי אין אבדי ענוה והנם חרבה  
היום הזה

וכל טרי ו וישב אליו ושמע יוחנן ולא שמע ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי המדינות  
הרועיה ויגשו כל שרי החלוק ויאמר עזריה וילך אחריהם

מִרְעַתְּם לְבַלְתִּי קִטְרֵי  
 לֹא אֶחֱוֹם אַחֲרוֹם וְתַתְּחִי  
 חֲמִתִּי וְאִפֹּי וְתַכְעַר בְּעֵרוֹ  
 וְהוֹדֶה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם  
 וְתִהְיֶינָה לְחֶרֶבָה לְשִׁמְמָה  
 כִּי־וָיָה  
 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה  
 אֱלֹהֵי עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי לִי  
 וְיִשְׂרָאֵל לִמָּחָה אַתֶּם כִּי  
 עֲשׂוּם רָעָה גְדוֹלָה אֶל  
 נַפְשׁוֹתֵיכֶם לְהַכְרִית לָכֶם  
 אִישׁוֹ אִשָּׁה עוֹלָל וְזוֹנָן  
 מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבַלְתִּי כִי  
 חוֹתֵנוּ לָכֶם שְׂאֵרוֹת  
 לְהַכְעִס נְיֹבֵם עֲשׂוּ וְהַיֹּכֶם  
 לְקִטְרֵי לֹא אֶחֱוֹם אַחֲרוֹם  
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר  
 אַתֶּם בָּאוּם לְגֹרֶשׁ שָׁם  
 לַמַּעַן הַכְרִית לָכֶם וְלֹא  
 וְלַמַּעַן הָיוּתְכֶם לְקָלִילָה  
 וְלְחֶרֶפָה בְּכָל גֹּיֵי הָאָרֶץ  
 הַשְּׂכַחְתֶּם אֶת רַעוֹת  
 אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת רַעוֹת  
 מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת רַעוֹת  
 נְשִׂאֵי וְאֶת רַעֲתֵיכֶם וְאֶת  
 רַעֲתֵי נְשִׂיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ  
 בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת  
 יְרוּשָׁלַם לֹא דַכְּאוּ עַד

ט  
 חס  
 י  
 בט  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יִרְאוּ וְלֹא  
 הִלְכוּ בְּתוֹרָתוֹ וּבְחֻקֵּי  
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם וּלְפָנֵי  
 אֲבוֹתֵיכֶם  
 לִכֹּן כֹּה אָמַר יְהוָה  
 עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל  
 הֲנִי שָׂם פָּנַי בְּכֶם לְרַעָה  
 וְלְהַכְרִית אֶת כָּל יְהוּדָה  
 וְלִקְחַתִּי אֶת שְׂאֵרוֹתֵי  
 יְהוּדָה אֲשֶׁר שְׂמוֹפְנֵי הֵם  
 לְבוֹא אֶרֶץ מִצְרַיִם לְגֹרֶשׁ  
 שָׁם וְתָמוּ כָּל בְּאֶרֶץ כִּי  
 מִצְרַיִם יִפְלוּ בְּחֶרֶב בְּרַעַב  
 וְתָמוּ מִקְטוֹן עַד גְּדוֹל  
 בְּחֶרֶב וּבְרַעַב כֹּמוֹתוֹ וְהָיוּ  
 לְאֵלֶּה לְשִׁמְמָה וְלְקָלִילָה  
 וְלְחֶרֶפָה וּפְקַדְתִּי עַל  
 הָיוֹ שְׂבוּם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם  
 כֹּאֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עַל יְהוּדָה וְשָׁלַם  
 בְּחֶרֶב בְּרַעַב וּבְדַבַּחֵי אֵל  
 וְהָיָה פְּלוֹט וְיִשְׁרוּף כִּי  
 לְשְׂאֵרוֹת יְהוּדָה הַבָּאוֹם  
 לְגֹרֶשׁ שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם  
 וְלִשְׂבוֹב אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר  
 הִמַּד מִנְּשֵׂאִים אֶת נַפְשָׁם  
 לְשׁוֹב לְשִׁכְתֵּי שָׁם כִּי לֹא  
 יָשׁוּבוּ כִּי אִם פְּלוֹטִים

ט  
 חס  
 י  
 בט  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

וְעַתָּה אֶתִּירְמוּהוּ כִּלְיֵי  
 הָאֲנָשִׁים הַיְדָעִים כִּי  
 מִקְטְרוֹת נְשִׂוָּהֶם לֹא אֶחֱוֹם  
 אַחֲרוֹם וְכָל הַנְּשִׂוֹם כִּי  
 הַעֲמָדוֹת קָהֵל גְּדוֹלוֹכֶם  
 הָעַם הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ  
 מִצְרַיִם בְּפִתְרוֹם לְאֶמֶר  
 הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ  
 בְּשֵׁם יְהוָה אֲנֵנוּ שָׁמַעִים  
 אֵלֶיךָ כִּי עָשָׂה נַעֲשֶׂה  
 אֶת כָּל הַדְּבַר אֲשֶׁר יֵצֵא  
 מִפִּינוּ לְקִטְרֵי לְמַלְכֵי  
 הַשָּׁמַיִם וְהַסִּידֵי לְהַנְּסִיכֵם  
 כֹּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲנַחְנוּ  
 וְאֲכַתְּנוּ מִלְכֵינוּ וְיִשְׁרוּנוּ  
 בְּעֵרוֹ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת  
 יְרוּשָׁלַם וְנִשְׁבַּע לְחַס  
 וְנָהִיחַ טוֹבוֹם וְרַעָה לֹא  
 רָאִינוּ וּמָדָנוּ חוֹלְנוּ  
 לְקִטְרֵי לְמַלְכֵי הַשָּׁמַיִם  
 וְהַסִּידֵי לְהַנְּסִיכֵם חֲסָדֵנוּ  
 כָּל וּבְחֶרֶב וּבְרַעַב תִּמְנַע  
 וְכִי אֲנַחְנוּ מִקְטְרוֹם לְמַלְכֵי  
 הַשָּׁמַיִם וְלְהַסִּידֵי לְהַנְּסִיכֵם  
 הַמְּבַלְעֵי אֲנֵנוּ עָשׂוּ  
 לְהַנְּסִיכֵם לְהַעֲצִיבָה וְהַסִּידֵי  
 לְהַנְּסִיכֵם  
 וְאֶמְדִּירְמוּהוּ אֶל

ט  
 חס  
 י  
 בט  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

ולחסי ב וכו אענו קדמיה דפסוק הקיה  
 תקימת

ולשוב ג חלולה לנו ממנו ולא יהיה פליט ושרי  
 כי בשובכם על יהודה

כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל ג הנני  
 מביא אל יהודה אם יצא תצא אחר אתם עשים

ועל כל העם ב ויפל הדיב על חסדנים ויאמר  
ידמיון אל כל העם ו

מז ראשהו דסיפרא על אמרת אוינא ל ב שנה קורי ומו אמרת אוינא ער עופה דיסיפרינ בשנת קורי וכתב  
בר מז חד ויהי בשנה ורשעית למלכו ו

היה למען תקיעו כו קום  
וקומו דברו עלוכם לרעה

1 כל העם על הגברים ועל  
הנשים ועל כל העם כי  
הענים אתו דבר לאמר  
הלא אתה קטר אשר  
קטרתם בעיני יהודה  
ובחצות ירושלים אתם  
ואבותיכם מלביכם כי  
ושריכם ועם הארץ אתם  
זכרו יהודה ותעלה על לבו  
ולא יוכל יהודה עוד לשאת  
מפני רע מעל לויכם מפני  
התועבת אשר עשיתם  
ותהו ארצכם לחרבה כי  
ולשמה ולקללה מאז  
וישב כהיום הזה מפני  
אשר קטרתם ואשר כי  
חטאתם ליהודה ולא י  
שמעתם בקול יהודה ובתרתו  
ובחקתו ובבעותו לא  
חלכתם עליו קראת י  
אתכם הרעה הזאת במס  
היה ויאמר  
יהוה ואל כל העם ואל  
כל הנשים שמעו דבר  
יהוה כל יהודה אשר  
בארץ מצרים כה אמר  
יהוה עבאות אלו כי  
וישראל לאמר אתם כי

1 ונשיכם ותדברנה בפונכם  
וביריכם מלאתם לאמר  
עשה נעשה את נדבוננו  
אשר נדבנו לקטר למלכת  
השמים ולחסד לה נספים  
הקיום תקומנה את נדבוננו  
ועשה תעשונה את י  
נדבונכם  
לכו שמעו דבר יהוה  
כל יהודה הישבים בארץ  
מצרים הננו נשבעתו כי  
בשמי הגדול אמר יהוה  
אסיה יהוה עוד שמו נקרא  
בפופל אוש יהודה אמר  
חראדנו יהוה בכל ארץ  
מצרים הננו שקד עליהם  
לרעה ולא לטובה ותמו  
כל אושי יהודה אשר  
בארץ מצרים בחרב  
וכרעב עד כלותם ופלוטו  
חרב ושכון מז ארץ י  
מצרים ארץ יהודה מתו  
מספר ומדעי כל שארות  
יהודה הכאים לארץ  
מצרים לגור שם דבר  
וקום ממנו ומחס וזאת  
לכם האות נאסיהוה כי  
פקד אני עלוכם במקום

1 היה למען תקיעו כו קום  
וקומו דברו עלוכם לרעה  
כה אמר יהוה הננו נתנו  
את פרעה חפרע מלך  
מצרים ביד אויבו וביד  
מבקשו נפשו כאשר  
נתתו את ער קנהו מלך  
יהודה ביד נבוכדנצר  
מלך בבל אויבו ומבקשו  
נפשו  
הדבר אשר דבר י  
יהוה והנביא אל ברוך  
בזמנה בכתבו את הדברים  
האלה על ספר מפני ודמותו  
בשנה הרב עת ליהונקום  
בין אשר יהו מלך יהודה  
לאמר כה אמר יהוה  
אלהי ישראל אל עלון ברוך  
אמרת אונא לו כיוסם  
יהוה וגו על מכאבי  
וגעתו באנחתו ומניחה  
לא מצאתי כה את אמר  
אלו כה אמר יהוה הננו  
אשר בניתו אני היום  
ואת אשר נטעתי אני  
נתשו את כל הארץ היא  
ואתה תבקש לה גלות

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

יטבון ג חס ופדוי קדמיה וכלי חוב  
גבול שמו ו

ומהר י דבר מי יקום שותקתו כי שיעו ממני  
על כל העבדים ויאמר נשיב ו

ובתורתו ג ב מל וזו חס מפני קטרות כי אס  
בזכות יהוה לא שמרו ו



כל לשון פקודה על בר מן ה' הנני פוקד אל אמו הנני פוקד אל מלך בגל שנים בן פקודות אל שער הבית  
כל קריית הדין שם בר מן ג' שנים והשבת אל לבצר כי אם הויחזק קדמית אברה אל וירא כ  
קדש ליוחה

לא ומכר

קדש ליוחה

עבאות אל הוי ישראל הנני  
פקד אל אמו הנני פוקד אל  
פרעה ועל מצרים ועל  
אלהיה ועל מלכיה ועל  
פרעה ועל הבטחוס בו  
ונתתים ביד מבקשונפשם  
וביד נבוכדראצר מלך בבל  
וביד עבדיו ואחרי כן תשכן  
במקדש נאם יהוה

ואתה אל תירא עבדך  
ועקבו אל תחת ישראל  
כי הנני מושעך מרחוק  
ואתזרעך מארץ שנים  
ושבו עקובושקט ושאונו  
ואז מחרידה אתה אל  
תירא עבדך ועקב נאם  
יהוה כי אתך אנני כו  
אעשה כלה בכל הגוים  
אשר הרהרתיך שמח ואתך  
לא אעשה כלה ויסרתך  
למשפט ונקח לא אנקד

אשר תיה דבר ותוה אל  
ורמיהו הנביא אל פלשתים  
בטרם יפכה פרעה את  
עיה כיה אמר יהוה הנה  
מוס עלים מצפון ותיו

לנחל שוטהו שטפו ארץ  
ומלואה עיר ושבו בה  
ויעקוה אדם והולל כל  
ושב הארץ מקול שעטת  
פרסות אפולחן מרעש  
לרכבו המון גלגליו לא  
הפני אבות אל בנים  
מרפון ורנים על הווס הפא  
לשדוד את כל פלשתים  
להכרות לעול ועודו כל  
שריה עיר כושדד יהוה  
את פלשתים שארות אן  
כפתור באה קרח אל  
ענה נדמתה אשקלו  
שארות עמקס ערמתו  
תתגדרו יהוה חרב ליהוה  
עד אנה לא תשקטו  
האספו אל תעך הרגע  
ודמו אוד תשקטו ותוה  
ענה לה אל אשקלו ואל  
חוף הים שם יערה

למואב כיה אמר יהוה  
עבאות אלהו ישראל  
הו אל נבוכדראצר  
הבישה נלכדה קריתים  
הבישה המשגב וחתה  
אז עור תחלת מואב

בשפון חשבו עליה רעה  
לכו ונכריתנה מגור גס  
מרימו תדמו אחריה תלך  
חרב קול צעקה מחונים  
שדו שבר גדול נשברה  
מואב השמיעו צעקה  
צערוה כו מעלה הלחות  
בבכו ועלה בבנו כו במורר  
חורנים צרו צעקת שבר  
שמעו נסו מלטו נפשכם  
ותהינה כערו ער במדבר  
כיועו בטחך במעשך  
ובאו צרותיך גס את תלכו  
ויצא כמוש בעלה כהנח  
ושרו נחתי ונבא שרד  
אל כל עור ועור לא  
תמלטו אבד העמק  
ונשמד המישר אשר  
אמר יהוה תנו עין ל  
למואב כי נצא תצאו עליה  
לשמה תהינה מאחושב  
כהו ארור עשה מלאכת  
יהוה רמיהו וארור מנע  
חרבו מדיס שאט מואב  
מנעו כו ושקט הוא אל  
שמלח ואל הורק מכל  
אל כלו ובגולה לא חלו  
על כו עמד טעמו כו

מנעו כו ג' חס כי יעזר לב האים והוא איש  
מלחמה שאנו מואב

אל פלשתים ב האעלה דמואב אשר יהוה  
דבר יוחה ונתהינה ב' לפ נשמה

יערה ג' אשר לא יערה ואל חוף הים שם שומע  
אטור ומי יערה



אלמו אכל כלה הקריות  
והמצרות נתפשה ותנה לב  
גבורי מואב ביום ההוא מלב  
אשה מצרה ונשמד מואב  
מעם כו על יהודה הגדול  
פחד ופחת ופח עליך וישב  
מואב נאס יהודה הלום מפני  
הפחד ופל אל הפחתות עליה  
מזה פחת ולכל בפח כו  
אביא אלה אל מואב כו  
שנת פקדתם נאס יהודה  
בעל השבון עמדו מכח  
נסוס מראש וצא מחשבון  
ולחכה ממו סוחו ותאכל  
פאת מואב וקדקד בני  
שאזי אולך מואב אבד  
עס כמו שכו לקחו בנך  
בשכו ובנתוך בשביה י  
ושבתו שבות מואב באחרית  
הימים נאס יהודה עדינה  
משפט מואב  
לבע עמו כה אמר  
יהודה הבעס אין לישראל  
אסור ש אין לו מהו ע  
ורש מלפס את גרועמו  
בערו ושב לכו הנה ימים  
באים נאס יהודה וד שמעתי  
אל דבת בני עמו תרועת

מלחמה ויהיה לתל שמנה  
ובנתיה באשת צתנה ורש  
וישראל אתור שיו אמר  
יהודה יהוללו חשבון כו  
שרדה ע עקנה בנות  
רבה חגנה שקוס ספרנה  
והתשוטטנה בגדרות כו  
מלפס בגולה ורך כהנן  
ושריו וחריו מהתה ללו  
בעמקום זכ עמקד הבת  
השובכה הבטחה באערתיה  
מיבוא אלה הנע מבוא  
עליך פחד נאס ארני יהודה  
עבאות מכל סביבך כו  
ונהחתם אוש לפני ואון  
מקבץ לנדד ואחריו כו  
אשוב את שבות בני עמו  
נאס יהודה

לאדום כה אמר יהודה י  
עבאות האון עוד חכמה  
בתו מן אברה עצה מפנים  
נסרחה חכמתם נסו הפני  
העמיק לשבת וישבו י  
ידן כו אוד עשו הבאתו  
עליו עת פקדתיו אם  
בצרוס באולך לאושאון  
עוללות אסגנים בלוחה

השחותו דים כו אע חשפתי  
את עשן גלותי את מסתרו  
ונחבה לא וכל שרד ורע  
ואחו ושכניו ואונני עובה  
ותמוך אני אחיה ואל מעותיך  
עלו תבטחו  
ככה אמר יהודה הנה  
אשר און משפטם לשתות  
הכוס שתו ושתו ואתה  
הוא נקה תנקח לא תנקח  
כו שתה תשתה כו כו י  
נשב עתו נאס יהודה כו  
לשמה לחרפה לחרב י  
ולקללה תחיה בערה  
וכל ערוה תהוינה לחרבות  
עלם שמועה שמעתי  
מאת יהודה וצור בגוים  
שלוח התקבצו וכאו עליה  
וקומו למלחמה כו הנה  
קטן נתתו בגוים כו  
בארס תפל צתך השוא  
אתך ודון לבך שכני  
בחגי הסלע תפשו מחס  
גבעה כותגבוח כנשר  
קנך משם אורידיך נאס  
יהודה ויהיה אדום לשמה  
כל עבר עליה ישם וישוק  
על כל מנותה כמה פבת

בחו י טבני בחגי חגידי ונתי בחגי חס ס

ואתה הוא ב ואתה הוא נקה ואתה הוא ושתוק ס  
עבה ב מום עבה י עברה ונתק י

יחזיו ג מל ישמעו גיה קלוגים שכניו חילול  
חשבון ס וסאף יחזו כהב כמ א ס

ב  
ושלוב  
לתי

קצו צו פאח ומכל עברו  
אכרא את ארס נאס יהוד  
ודיתת חצור למעון תנים  
שממז עד עלם לאושב  
שם אושול אנגור פח  
בוארס אשר  
היה דברי יהוד אל דרמיהו  
הנבוא אל עלם בראשות  
מלקות עד קניה מלה  
יהודה לאמר פח אמר  
יהוד עבאות הננן שכר  
את קשת עלם ראשות  
גבורתם ודכאתו אל עלם  
ארבע רוחות מארבע  
קצות השמים וקתום לכל  
הרחות האלה ולא יהיה  
הגו אשר לא נכוא שם  
נחק עלם ודחתנו את  
עלם לפני אוביהם ולפני  
מבק שיו נפשם ודכאתו  
עלם רעה את חרוו אפו  
נאס יהוד ושל חתי אחרו  
אחריהם את החרב עד  
כלותי אותם ושמתי כ  
כס או בעלם ודאכדתי  
משם מלה ושרים נאס  
יהוד יהוד באחרית הימים  
אשוב את שבית עלם

חמלה  
קרי

איך לא ענכה עקתה לה  
קרית משושן לכו ופול  
בחוריה ברחבתיה וכל  
אנשוה מלחמה ודמו  
ביום ההוא נאס יהוד  
עבאות יהוד עתו אשר  
בחומת דמשק ואכלה  
ארמנות בזהרד

לקדהו לממלכות חצור  
אשר חכה נבוכדראצור  
מלה בכלכה אמר יהוד  
קומו עלו אל קדר ושרו  
את בני קדם אחיהם  
וצאנם וקחו ירושתיהם  
וכלכליהם וגמליהם  
ושאו להם וקראו עליהם  
מגור מסביב נסו גרו מאד  
העמיקו לשבת ושבו  
חצור נאס יהוד פועל  
עלכם נבוכדראצור מלה  
בכל יעצה וחשב עליהם  
מחשבה קומו עלו אל  
גוי שליו וישב לבטח  
נאס יהוד לא דלתו סוד  
כרוחו לו בלד ושכני וחו  
גמליהם לבו והמוקנחם  
לשלל וורתו ס לכל דוח

ל  
ל

י  
י

בטיב  
י

ב  
כח  
י

ל  
ל  
ל  
ל

ל  
ל  
ל  
ל

עליב  
קרי

ב  
ל

י  
י

סרסו עמרה ושכניה אמר  
יהוד לאושב שם אוש  
ולאנר פח בוארס הנה  
כאלה ועלה מגאון חדרו  
אלנה אותן כו ארבעת  
ארי צנומ עליה וכו בחור  
אלה אפקדו ממו כלמוני  
ומיו עורנו ומחזה רעה  
אשר ועמד לפני לכו  
שמעו ענת יהוד אשר  
ועין אל אדום ונמח שביתו  
אשר חשב אל שבו תומו  
אס לו אס חכום ענתו  
הצאו אס לא ושום עליהם  
ניהם מקול נפלם רעשה  
הארץ צעקה ביום סוף  
נשמע קולה הנה כנשר  
ועלה ויד אה ופרק כנפו  
על בענה ויהוד לב גבורו  
אדום ביום ההוא כלב  
אשה מצרה

לדמשק בושח חמתו ארפו  
מישמה רעה שמעו  
נמנו בים האנה השקטלא  
וכל רפתה דמשק הפנתה  
לנס נרטטה חוקה צרה  
וחכלום אחותה כו לרה





עשה ה' פלא מלא שפיר פגעת בכלו בנחור אנחנור עשור וכל אלה ויחזיק דמות ב' מ' עשה הקד משפט יצדו ארבורו ארבורו ממזל ידשו סחו מעניד שאלי ועסותם והיו ל' דגם שפחו מלא מיו משפט שמים חכיה ודאגנים חבוניה ואשלחה ו ושבט ה' ושבט נחלתו ושבט מצודים לגו בסלילם לגו הסד לב עבדתו וכליה 6

תכל בחכמתו וכתבונתו ל  
 נטח שמים לקול תתו מ  
 הקוז מים בשמים ומע  
 נשאום מקצת ארץ  
 ברקום למטר עשה ויוצא  
 רוח מאצותיו ונבער כל  
 אדם מודעת חבוש כל  
 צהר מפסל כו שקר נסכו  
 ולא רוח בס' הכל חמה  
 מעשה תעתעם בעת  
 פקדתו ויכרו לאבאלת  
 חלק ועקוב כו ויצר הכל  
 הוא ושבט נחלתו ויהוד  
 עבאות שמו

מפץ אתה לוכלו מלחמה  
 ונפצתי כגזים ודשחתו  
 בך ממלכות ונפצתי בך קים  
 ורכבו ונפצתי בך רכבו רכו  
 ונפצתי בך אישואשה כ  
 ונפצתי בך וקוננער ונפצתי  
 בך בחור ובתולה ונפצתי בך  
 רעה ועדרו ונפצתי בך אפר  
 ועמדו ונפצתי בך פחות  
 וסגנים ושלמתו לבל ולכל  
 וישבי כשמים את כרדעו  
 אשר עשו כציון לעיניכם  
 נאם יהודה הנבי

נפלה בכל ות שבך חילולו  
 עליה קחו צרו למכאובה  
 אול תרפא רפאנו את  
 בכלולא נרפתה עזבוה  
 תלה אוש לארצו כונגע  
 אלה שמים משפטה ל  
 ונשא ערש הקום ירוצא  
 ויהוד את צדקתונו באו  
 ונספרה כציון את מעשה  
 יהודה אל הנו  
**הכרו חצצם מלאו**  
 השלטום הער והוד את  
 רוח מלכם מרו כו על בכל  
 מומתו לה שחותה כו  
 נקמת יהודה הוא נקמת  
 הוכלו אלהומת בכל  
 שאונם החוקו המ שמר  
 הקומו שמרים חכוננו  
 הארבוים כוננס זמס יהוד  
 גם עשה את אשר הכר  
 אלו ישבו בכל שכנתו  
 על מים רמים רבת אוצות  
 בא קצה אמת בעצה  
 נשבע יהודה עבאות כ  
 בנפשו בני אס מלא אתו  
 אדם כולק וננו עליו  
**הודי**  
 עשה ארץ בכח ומכו

אשר חשב אל ארץ כשדים  
 אסלא ויסחבוס צערו וצאו  
 אסלא וישום עליהם נוח  
 מקול נתפשה בכל נרעשה  
 הארץ וועקה כנזים נשמע  
 כה אמר ידוה הנע  
 מער על בכל ואל ושב  
 לכ קמו רוח משקות כ  
 ושלחתו לכל לזרים ורוח  
 ונכקו את ארצו כרותו  
 עלוה מסבת ביום רעה  
 אלקה יהודך הדר לקשתו  
 ואלית על בסרונו ואל  
 תחמלו אל כחקיה חחרומו  
 כל עבאה ונפלו חללום  
 בארץ כשדים ומקרום  
 בחוצותיו כו לא אלמן  
 ושרא ויהודה מאלהו  
 מיתוה עבאות כו ארעם  
 מלאה אשם מקדוש  
 וישראל נסו ומתו בכל  
 ומלטו איש נפשו אל  
 תרמו כעונה כו עת נקמה  
 הוא ליהוד גמול הוא  
 משלם לה כו סזחב בכל  
 ביהודה משפדת כל כ  
 הארץ מינה שתו גוים  
 על כו ותה ללו גוים פתאס

ג  
 חס  
 בנב

ד  
 חס

ה  
 חס

ו  
 חס

ז  
 חס

ח  
 חס

ט  
 חס

י  
 חס

יא  
 חס

יב  
 חס

יג  
 חס

יד  
 חס

טו  
 חס

טז  
 חס

יז  
 חס

יח  
 חס

יט  
 חס

כ  
 חס

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

הכינו והכינו ד קמו והכינו לכם צידה והכינו לכבכם אל יהוד לכו נא הכינו עור הקימו עמדים הכינו  
 לבנו מטבח והכינו לב וירוקכם והכינו לאויבים כ באלה ג וסימנורו וינלב יעקוב שמעתו כ

והדולל ב על כו ותוללו גוים בחרבות ותחוללו  
 חרוב כ קדמיה חס כ



על המלכה ועל המלך על מקדש השמים

ישראל גסל בכל נפלו  
חללו כל הארץ פלטום  
מחרב חלבו אל תעמדו  
זכרו מרחוק את יהוה  
ורו שלם תעלה על לבבכם  
בשנו כושמענו חרפה  
כסתה כל מה פגענו בו באו  
זרום על מקדש בית יהוה  
לכו הנהימום באום נאם  
יהוה נפקדתו על פסולות  
ובכל ארצה ואנק חלל  
בית עלה בכל השמים  
וכו תבצר מרום ענה כי  
מאתו ובאו שדדים לה  
נאם יהוה  
קול זעקה מבבל  
ושבר גדול מארץ כשדים  
כישוד יהוה את בכל  
ואבד ממנה קול גדול  
וחמו גלגלים כמים רבים  
נתן שאון קולם כי בא  
עלנה על בכל שודד  
ונלפרו גבורה חתתה  
קשתותם כי אל גמלות  
יהוה שלם ושלם לט  
והשפרתו שררה וחכמה  
פחותיה וסגניה וגבורה

ה  
א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ושנו שנת עלם ולא  
נקיצו נאם חמלק יהוה  
עבאות שמו  
כה אמר יהוה עבאות  
חמות בכל חר חכה ערער  
תת ערער ושערוה כי  
הגבוים באש וצתו וקעו  
עמום ברורוק ולאמום  
ברו אש ויעפו  
הדבר אשר ענהו  
ורמיהו הנבוא את שררה  
בזניה בומחסנה בלכתו  
את צדקיהו מלך יהודה  
בכל בשנת הרבעות כי  
למלכו ושריה שרמנוחה  
ויכתבו מיהו את כל  
חרעה אשר תבוא אל  
בכל אל ספר אחת את  
כל הדברים האלה כי  
חבתים אל בכל ויאמר  
ורמיהו אל שררה כבאך  
בכל וראות וקראת את  
כל הדברים האלה כי  
ואמרת יהוה אתה דברת  
אלה מקום הזה להכרות  
לבלתו הוותבו וישב  
למאדם ועד בהמה כו  
שממות עלם תהיה ויהוה

ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

פבלתך לקרא אתה ספר  
יהוה תקשר עלו אבו  
ודש לבתו אל תוך פרית  
ואמרת ככה תשקע בכל  
ולאת קום מפני חרעה  
אשר אנכי מכוא עלוה  
ועפו ערהנה דברו ורמיהו  
בועשרים ואחת שנה  
צדקיהו במלכו ואחת  
עשרה שנה מלך ברוח שלם  
ושם אמו חמוטל בת  
ורמיהו מלבנה ויעש חרע  
בעני יהוה בכל אשר  
עשה יהוה קם פו על אף  
יהוה חיתה ברו שלם  
ויהודה ערה שלוכו אותם  
מעל פניו וומר צדקיהו  
במלך בכל ויהוה בשנה  
חת שעות למלכו בחודש  
העשורו בעשור לחודש  
באנכי וקרא צדקיהו בכל  
הוא וכל חולו על יהוה שלם  
וחנני עלים ובני עלים  
דוק סכיב ותכא העור  
במצור ער עשתי עשרה  
שנה למלך צדקיהו בחודש  
הרביעי ובת שעה לחודש

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

כבאך ב וחס ויהו כבאך שם העיר ויאמר  
ורמיהו אל שררה

שנה ה' בשינה בחמס והשפרתו יאם אוט ישנה  
לעני מתוקה בלילה חזרה

כמים ו רפ וסימחה וצדים גלגלים וזכר  
אל ספר א כתב וכתב חזרה

ויחוק הרעב בערו לאחיה  
לחם לעם הארץ ותבקע  
העיר וכל אנשוי המלכה  
וברחווי צאומה עיר לולה  
דרך שער בוח החמתים  
אשר עלגו המלך וכשדים  
עלה עיר סבוב ולכן דרך  
הערכה ויהרדפו חולב שדים  
אחרו המלך וישוג את  
עד קניהו בערבית ורחו כל  
חולו נפצנו עליו ותפשו  
את המלך ועלו אתו אל  
מלך בכל רבלתה בארץ  
חמת וידבר אתו משפטום  
והשחט מלך בכל את בני  
עד קניהו לעינו וגם את  
כל שקו יהודה שחט  
ברבלתה ואת עני עד קניהו  
עור ויאסרהו בנחשתים  
ובכ אחו מלך בכל בבלה  
ותנחובבות הפקדת ער  
ווס מותו ובחוש החמישו  
בעשור לחדש הוא שנת  
תשע עשרה שנה למלך  
נבוכדראצר מלך בבל בא  
נבזור אדור רב טבחום  
עמד לפני מלך בבל  
בירושלים וישאר את בית

יהודה ואת בית המלך ואת  
כל בני ירושלים ואת כל  
בית הגדול שאר באש  
ואת כל חמות ירושלים  
סבוב נתעו כל חולב שדים  
אשר את רב טבחום  
ומרלות העם ואת יתר  
העם הנש ארום בערו ואת  
הנפלים אשר נפלו אל מלך  
בבל ואת יתר האמו  
הגלה נבזור אדור רב טבחום  
ומרלות הארץ השאור  
נבזור אדור רב טבחום  
לברמוס ולוגבוס ואת  
עמודי הנחשת אשר לבית  
יהודה ואת המכנות ואת  
ים הנחשת אשר בבית  
יהודה שברו כשדים וישאו  
את כל נחשתם בכלה  
ואת הסרות ואת הנעום  
ואת המזמרות ואת  
המזרקות ואת הכפות ואת  
כלכלו הנחשת אשר  
ישרתו בהם לקחו ואת  
הספוס ואת המחלות  
ואת המזרקות ואת  
הסורות ואת המנילות ואת  
הכפות ואת המנקיות

אשר וזהב וזהב ואשר כסף  
כסף לקח רב טבחום  
העמודים ושנים הים אחד  
והבקר שנים עשר נחשת  
אשר תחת המכנות אשר  
עשה המלך שלמה לבית  
יהודה לאחיה משקל  
לנחשתם כל חבליים האלה  
והעמודים שמנה עשרה  
אמה קומה העמוד האחד  
וחוט שתיים עשרה אמה  
וסבבו עבוי ארבע  
אצבעות נכוב וכתרת  
עליו נחשתו קומת הכתרת  
האחת חמש אמות ושככה  
ורמונים על הכותרת סבוב  
הכל נחשתו וכל האלה לעמוד  
השני ורמונים ויהיו  
הרמונים תשעים וששה  
רוחה כל הרמונים מאה  
על השככה סבוב  
ויקח רב טבחום את  
שריה כהן הדאש ואת  
צפניה כהן המשנה ואת  
שלשת שמרי הסף ומו  
העיר לקח סלויס אחד  
אשר היה פקוד על אנשוי  
המלכה ושבוע אנשום

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ט

ט

ט

ט

ט

ט

ט

ט

ט

ט

מראי פניה מלך אשר נמצאו  
בעור ואת ספר שר העביא  
המצבא את עם הארץ  
וששים איש מעם הארץ  
הנמצאים בתוך הערו ויקח  
אותם נבוכדנצר רב טבחוס  
והלך אותם אל מלך בבל  
רבלתה ויפיה אותם ללך  
בבל וחתם ברבליה בארץ  
חמת ואל יהודה מעל כי  
אדמתו וזה העם  
אשר הגלה נבוכדנצר  
בשנת שבע ויהודים שלשת  
אלפים ועשרים ושלשה  
בשנת שמונה עשרה  
לנבוכדנצר מירושלם  
נפש שמנה מאות שלשים  
ושנים בשנת שלש ועשרים  
לנבוכדנצר הגלה כי  
נבוכדנצר רב טבחוס כי  
יהודים נפש שבע מאות  
ארבעים וחמשה כל נפש  
ארבעת אלפים ושישים  
מאות

והחבש שלשים ושבע  
שנה לגלות יהונתן מלך  
יהודה בשנים עשר חדש  
בעשרים וחמשה לחדש

נשא או למרדך מלך בבל  
בשנת מלכתו את ראש  
והונכיו מלך יהודה ויצא  
אתו מקיפת הכלוא והדבר  
אתו טבות וחתו את כסאו  
מעל לכסא מלכים  
אשר אתו בכבד וישנה  
את בגדיו כל אנואכל לחם  
לפנות תמיד כל ימיו חור  
ואדחתו ארחת תמיד נתעד  
לאימאת מלך בבל דבריו  
ביומו עד יום מותו כל ימי חייו

טכום חפסוקים שלספר  
אלף ושלש מאות ושישים  
וארבעה

והחבש שלשים שנה ברביעל  
בחמשה לחדש ואני בתוך  
הגולה על נהר פבר נפתחו  
השמים ואראה מקראות  
אלהים בחמשה לחדש  
חרא השנה החמושות  
לגלות המלך ויוכנו הנה  
הנה דבר יהוה אלי חולקאל  
כוביו וחתו בארץ כשדים  
על נהר פבר ותהי עליו  
שם ירמיהו ויאר ויהנה  
רוח סעלה באה מזה צפון  
ענו גדול ואיש מתלקחת

ונגד לו סביב ותוכה בעני  
החשמל מתוך האש כי  
ותתוכה דמות ארבע חיות  
והמר איהו דמות אדם  
להנה וארבע עת פנים לאחת  
וארבע כנפוס לאחת להם  
ורגליו הם רגלי שרה וכף  
רגליו הם כף רגל עגל  
ונצצו כעני נחשת קלל  
וידן אדם מתחת כנפיהם  
על ארבעת רבעיהם ופניהם  
וכנפיהם לארבעתם חזרות  
אשה אל אחותה כנפיהם  
לאוסבו בלכתו איש אל  
עבר פניו ולכו דמות פניהם  
פני אדם ופני אריה אל  
הימין לארבעתם ופני שור  
מה שמאל לארבעתם  
ופני שר לארבעתם ופניהם  
וכנפיהם פרוות מלמעלה  
לאיש שתיים חזרות איש  
ושתיים מכסות את גוניתיהם  
ואיש אל עבר פניו ולכו אל  
אשר ידנה שמה חריח  
ללכת ולכו לאוסבו בלכתו  
ודמות חיות מראיהם  
כנחלו איש בערות כמרואה  
הלפרים הוא מתה לכת



אשר אני מדבר אליך אל  
תהיו כבית חמרי פעם  
פיה ואכל את אשר אני  
נתן אליך ואראך והנה נה  
שלוחה אלו והנה כו מגלת  
ספר ופרש אותה לפני  
וקו אכתובה פנים ואחור  
וכתוב אלו קנים והנה  
והו והאמר  
אלו בן אדם את אשר תמצא  
אכול אכול את המגלה  
הזאת וקד דבר אל בית  
וישראל ואפתח את פו  
והאכלנו את המגלה  
הזאת והאמר אלו בואהם  
בטנה תאכלו מעד תמלא  
את המגלה הזאת אשר  
אני נתן אליך ואכלה ותח  
בפו כדבש למתוק

והאמר אלו בואהם לה בא  
אל בית ישראל ודברת  
בדבר אלוהים לאל  
עם עמקו שפה וכבר לשון  
אתה שלוחה אל בית ישראל  
לא אל עמו רבים עמקו  
שפה וכבר לשון אשר  
לאת שמע דבריהם אסלא

אלהם שלחתיך המה  
ישמעו אלוהים וישראל  
לא ואכול לשמע אליך כו  
אונס אכוס לשמע אלו  
כובל בית ישראל חוקו  
מצחוק שולב המה הנה  
נתתי את פניך חוקים י  
לעמת פניהם ואת מצחך  
חוק לעמת מצחם בשמך  
חוק מצר נתתי מצחך לא  
תורא אותם ולא תחת  
מפניהם כו בית מרי המה

והאמר אלו בואהם את  
כל דברו אשר אדבר י  
אליך קח בלבך ובאונך  
שמע וולך בא אל העלה  
אלבני עמך ודברת אלוהים  
ואמרת אלוהים כה אמר  
אדני יהוה אסו שמעו  
ואסו חדר לו ותשאנו רוח  
ואשמע אחרו קול רעש  
גדול בקוץ ככוד יהוה י  
ממקומו וקו לבנפך החות  
משוקות אשה אל אחותה  
וקול האופנים לעמתם  
וקול רעש גדול ורוח  
נשאתנו ותקחני ואלך

מל בחמת רוחו ויריחו  
עלו חוקה ואלו אל  
הגולה תל אכוב חושבים  
אל נהר כבר ואשר המה  
חושבים שם ואשב שם  
שבעת ימים משמים י  
בתוכם והו מקצה שבעת  
ימים

והו דבר יהוה אלו לאמר  
בואהם עפה נתתי לבית  
וישראל ושבעת מפו  
דברו והזרת אותם ממני  
באמרו לרשע מות תמות  
ולא הזרתו ולא דברת  
להזקיר רשע מהרבו  
הרשעה לחיתו הוא רשע  
בעונו ומות ודמו מרה  
אבק שואתה כו הזרת  
רשע ולא שב מרשעו  
ומהרבו הרשעה הוא  
בעונו ומות ואתה את  
נפשך העלת ובשוב י  
צהיק מצדקו ועשה עול  
ונתתי מכשול לפניו הוא  
ומות כו לא הזרתו ל  
בחסאתו ומות ולא תנבו  
צהקתו אשר עשה ודמו  
מידך אבקש ואתה כו

והו מקצה ה חשבוים אשר כרו להם שבע  
שנים עשרים שנה ימלכתי שבע עשר ימים

חוקים ג ודיג מיכה כי חזקים חזק נמתי את  
פניך תריקני עגרו

לא ת דיג פפו לא אל עמום לא חסד עליך  
לא עליוהם לא למענכם לא תעבר בה

היה דתו צדיק לבלתי חטא  
צדיק והוא לא חטא חו  
והוא פוניהו ואתה את  
נפשך העלת

ותקו עלן שם הדיהוה ויאמר  
אלוקים צא אל הבקעה  
ושם אדבר אותך ואקום  
ואצא אל הבקעה והנה  
שם פבור יהוה עמד בפבור  
אשר ראיתו על נהר כבד  
ואפל על פניו ותבא ברוח  
ותעמדנו על דגלו וידבר  
אתו ויאמר אלוקים הסגר  
בתוך ביתך ואתה כזאדם  
הנה נתנו עליך עבודתו  
ואסרו בפהם ולא תצא  
בתוכם ולא שונך אדבוק  
אל חכך ונאלמת ולא  
תהיה להם לאיש מוכיח  
כי ביות מרו המה וכדבר  
אותך אפתח את פוך  
ואמרת אליהם פה אמר  
אדני ותוה השמע עושמע  
והחדלו וחדל למית מרו  
המה  
ואתה כזאדם קח לך לבנה  
ונתתה אותה לפנך וחקות

עליה עור אתה ושלם  
ונתתה עליה מצור ובנות  
עליה דוק ושפכת עליה  
סלילה ונתתה עליה מחנות  
ושום עליה כרום סבוב  
ואתה קח לך מחבת ברזל  
ונתתה אותה קור ברזל  
בונך ובכו הער והכונתה  
את פנך אליו והיותה  
במצור וצרת עלות אות  
הוא לבית ישראל

ואתה שכב על צדך כי  
השמאלו ושמת את עון  
בית ישראל עליו מספר  
הימים אשר תשכב עליו  
תשא את עונם ואנני נתתי  
לך את שני עונם למספר  
ימים של שמאות ושי  
ותשעים חס ונשאת עון  
בית ישראל וכלות  
את אלהו ושכבת על  
צדך הימני שנית ונשאת  
את עון בית יהודה כי  
ארבעים יום ויום לשנה  
יום לשנה נתתי לך ואל  
מצור יהוה שלם תכו פנך  
וזרעך חשופה ונכאת

עליה והנה נתתי עליך  
עבדותי ולא תתפרק מצדך  
אל צדך עד בלותך וימי  
מצורך ואתה קח לך כי  
חטון ושערום ופול  
וער שום ודחו וכסמים  
ונתתה אותם בכלי אחד  
ועשות אותם לך ללחם  
מספר הימים אשר אתה  
שונב על צדך של שמאות  
ותשעים חס תאכלנו כי  
ומאכל לך אשר תאכלנו  
במשקול עשרים שקק  
ליום מעת עד עת תאכלנו  
ומים במשורה תשתה  
ששית חזון מעת עד עת  
תשתה ועגת שערום  
תאכלנה והיא בגללו  
צאת האדם תעגנה כי  
לענוהם

ותאמר יהוה בכה  
ואכלו בני ישראל את  
לחמם טמא בנימס אשר  
אדוהם שם ויאמר אחת  
אדני יהוה הנה נפשו לא  
מטמאתה ונבלה וטרפה  
לא אכלתו מעורו ועד  
עתה ולא בא כפי בשר

חשופה ג ב כח א וחד כח ה וזרע בני  
ציוא וחבדון ב בתר דעזיא חק 1

עבודתם ג מל ואתה כזאדם והנה נתתי עליך  
למש אשר לא יאכחו

הימני ב כח הימני ובלת את אלה וחדא  
שם הימני וימי

ממנות צא אש אל כל בית  
ישראל  
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה זְאוּת  
יְרוּשָׁלַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם  
שָׁמַתִּיהוּ סִבּוֹתֶיהָ כִּי  
אֲרֵצוֹתֶיהָ תִּמְכַּר אֶת־מִשְׁפָּטֶיהָ  
לְרֵשָׁעִים מוֹהֲגוֹיִם וְאֶת־  
חֻקוֹתֶיהָ מוֹהֲגוֹת אֲשֶׁר  
סִבּוֹתֶיהָ כִּי כָּמִשְׁפָּטֶיהָ  
מֵאִסוּ וְחֻקוֹתָי לֹא אֵחָלְכּוּ  
בְּהֵם לָכֵן כֹּה  
אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה יַעֲזוּ  
הַמְּנַכְסִים מוֹהֲגוֹיִם אֲשֶׁר  
סִבּוֹבוֹתֵיכֶם בְּחֻקוֹתַי לֹא  
הִלַּכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי לֹא  
עֲשִׂיתֶם וְכִמִּשְׁפָּטֵי הַגּוֹיִם  
אֲשֶׁר סִבּוֹבוֹתֵיכֶם לֹא  
עֲשִׂיתֶם לָכֵן כֹּה אָמַר  
אֲדֹנָי יְהוֹה הַנֶּנִּי עֲלֵיכֶם  
אֲנִי עֹשֵׂתִי בְּתוֹכְךָ כִּי  
מִשְׁפָּטִים לַעֲנֵי הַגּוֹיִם  
וְעֲשִׂיתִי בְּךָ אֶת־אֲשֶׁר לֹא  
עֲשִׂיתִי וְאֶת־אֲשֶׁר לֹא  
אָעֲשֶׂה כְּמַחֲוֹ עוֹד יַעֲזוּ  
כֹּל־תּוֹעֵבֹתֶיךָ

לָכֵן אֲבוֹתֶיךָ וְאֵכְלוּ בָּנִים  
בְּתוֹכְךָ וּבָנִים וְאֵכְלוּ אֲבוֹתֶם

פָּגוּל וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי  
רָא אֶחְנִתְמוּ לְךָ אֶת־עַפְוֵי עַ  
הַבָּקָר תַּחַת גִּלְלוֹ הָאָדָם  
וְעֲשִׂיתִי אֶת־לֶחֶמְךָ עָלֵיהֶם  
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בּוֹא אֲדַם  
הַנֶּנִּי שְׁבַר מַטָּה לֶחֶם כִּי  
בִירוּשָׁלַם וְאֵכְלוּ לֶחֶם  
כְּמִשְׁקֵי לוֹבְדֵי אֶנְהָ וּמִיּוֹם  
כִּי שָׂוִיהָ וְכִי שָׂמִי מוֹ וּשְׂמוֹתַי  
לְמַעַן יִחְסְרוּ לֶחֶם וּמִיּוֹם  
וְנִשְׁמַי אוֹשׂוּ אֶחָיו וְנַמְקוּ  
בַעֲנֵם  
וְאֵתֶּךָ בּוֹא אֲדָם קַח לְךָ חֶרֶב  
חַרְדָּה תַעֲרֵךְ הַגַּלְבִּים תִּקְחֵנָּה  
לְךָ וְהָעֵבְרִית עַל רֵאשֶׁךָ  
וְעֲלִזְקֶנְךָ וּלְקַחְתָּ לְךָ  
מֵאֵנֵי מִשְׁקֵל וּחֶלְקָתְךָ  
שְׁלֵשׁוֹת בְּאוֹר תְּכַעֲרֵהָ  
בְּתוֹךְ הָעוֹר כַּמִּלְאֵת יָמֶיךָ  
הַמַּעֲוֹר וּלְקַחְתָּ אֶת־כִּי  
חֲשָׁלוֹת תִּכְּחַ בְּחֶרֶב  
סִבּוֹבוֹתֶיהָ וְהָשָׁלוֹת י  
תִּזְרַח לָרוּחַ וְחָרַב אָרוּק  
אֶחְרִיהֶם וּלְקַחְתָּ מַשְׁם  
מֵעֵטְבֶיךָ וְעֲרַתְּ אוֹתְךָ  
בְּכַפְּפוֹךָ וְמֵהֶם עוֹד תִּקַּח  
וְהִשְׁלַכְתָּ אוֹתְךָ אֶל־תוֹךְ  
הָאֵשׁ וְשֻׁרְפַת אֹתְךָ בָּאֵשׁ

וְעֲשִׂיתִי בְּךָ שְׁפָטִים וְזִמְתִּי  
אֶת־כָּל־שְׂאֵרוֹתֶיךָ לְכָל־  
רוּחַ לָכֵן חֲרֵם  
אֲנִי נָא אֶת־אֲדֹנָי יְהוֹה אֲסַ  
לֵאמֹר אֶת־מִקְדָּשׁוֹ טַמְאַתִּי  
בְּכָל־שִׁקוּצֶיךָ וּבְכָל־תּוֹעֵבוֹתֶיךָ  
וְגַם אֲנִי אֲגִרַע וְלֹא־תַחוֹס  
עַנְוֹתֶיךָ אֲנִי לֹא אֶחְמָל  
שֵׁל־שׁוֹתֶיךָ בְּדִבְרֵי נַמְוֹתַי  
וְכִרְעַלְכֶם לֹכֵלֵי כְּתוֹכְךָ כִּי  
וְהִשְׁלֵשִׁית בְּחֶרֶב וּפְלוּ  
סִבּוֹבוֹתֶיךָ וְהָשָׁלוֹת  
לְכָל־רוּחַ אֶזְרָח וְחָרַב אָרוּק  
אֶחְרִיהֶם וּכְלָה אֶפְרוּ וְהִנְחֹתִי  
חַמְתֹּיכֶם וְהִנְחַמְתִּי וְהָעֵנִי  
כִּי אֲנִי יְהוֹה הַבֹּרֵתִי כִּי  
בַקֶּנְאוֹתֵיךָ בְּכָלוֹתִי חֻמְתֵי  
כְּסוּ אֶתְנֵךְ לְחֶרֶב וְלִחְרָפָה  
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר סִבּוֹבוֹתֶיךָ  
לַעֲנֵי כָל־עוֹבְרֵי וְחַדְוָתֶיךָ כִּי  
חֶרְפָה וְגִזְפוֹה מִיּוֹסְרוֹ מִשְׁמֵהָ  
לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סִבּוֹבוֹתֶיךָ  
בַּעֲשִׂוֹתֵי בְּךָ שְׁפָטִים בְּאֵף  
וּבְחֶמְדָּה וּבְתַכְּחוֹת חֶמְדָּה  
אֲנִי יְהוֹה דַּבַּרְתִּי בְּשִׁלְחוֹ  
אֶת־חַצֵּי הָרָעֵב הָרְעִים  
בְּהֵם אֲשֶׁר תִּחַלְּמֵשִׁחוֹת  
אֲשֶׁר אֲשֶׁלַח אוֹתְךָ לִשְׁחַתְּכֶם

זניע  
זרי  
ל

ל  
וכל  
מלבו  
דכות  
ב  
א

ז  
ל

ז

ז

ז  
ז  
ז

ואם ז בטע בסוף וסימנתי מדישו במקום  
ונשיתו

תקח ז זקנ זמין וסימנתי ממלך אפק  
במלאת ז הדברים טבעים המצוד ו תיני

זמין וזמין לזמין לזמין לזמין לזמין  
והוא וזמין לזמין לזמין



אפו בך ושפטתך כדרכך  
ונתתו עליך את כל לא  
תועבותיך ולא תחוס עונ  
ולא אחמול כדרכך עלך  
אתו ותועבותיך בתוכך  
תחיון ויריעתם כראני יהוה  
מכה הנה חיוס הנה כאה  
וצאה הצפרה צץ המטה  
פכה חיון החמסו קס  
למטה דשע לא מהסולא  
מהכונסולא מהמחסולא  
נה כהם באה עת הגיע  
חיוס הקונה אל השמח  
והמכר אלית אבל כיו חיון  
אל כל חמונה כיו המכר  
אל המכר לא ישוב ועון  
בחמס חיותם כיו חיון אל  
כל חמונה לא ישוב ואיש  
בעונו חיתו לא ותחוקו  
תקעו בתלוע נהכיו הכל  
ואו הלה למלחמה כו  
חרוני אל כל חמונה חרב  
בחון והדבר והרעב  
מבית אשר בשרה בחרב  
ימות ואשר בשר רעב  
ודברו אכלנו ופלטו  
פלוטוהם וחיו אל החיים  
ביוני הגאות כלם חמות

איש בעונו כל חמרים  
תרפונה וכל בריוס תלנה  
מיוס וחנן שקים וכסתה  
אותם פלעות ואל כל  
פנים בושה ובכל ראשוחם  
קרה כספם בחוצות  
ושלוחו והבם לנהק  
והיו כספם והבם לא  
והכל לה צולס ביום עברת  
יהוה נפשם לא ישבעו  
ומיעהם לא ומלאו כו  
מכשו ל עונם הנה ועבו  
עדיו לגאון שמחו וצלמו  
תועבותם שקוציהם עשו  
בן על כן נתתו להם  
לנהק ונתתו ביד חמרים  
לבו ולקשע הארץ  
לשלל וחלקה וזה סבותי  
פני מהם וחללו את צפוני  
ובאו בה פרוצים וחללוה  
עשה חרותו כיו הארץ  
מלאה משפט חמיוס  
והעיר מלאה חמס  
והביאתו רעיוס ורשו  
את בתיהם ודשבתו גאון  
עוים ונחלו מקד שיהם  
קפדה באוב קשו שלום

ואו יהוה על יהוה תבוא  
ושמעה אל שמועה תהיה  
ובקשו חיון מנבוא ותורה  
תאכל מכהו וענה מוקנים  
המלך ותאכל ונשוא  
ולבש שממה יהו עם  
הארץ תבחה לנה מהרפם  
אעשה אתם וכמ שפטוהם  
אשפטם וירעו כראני יהוה  
ויהו בשנה השנות בששו  
בחמשה לחדש אני וישב  
בביתו וקני יהודה  
וישכום לפע ותפל עלו  
שם מד ארני יהוה ואראה  
והנה דמות כמר אה אש  
ממראה מתנו ולמטה  
אש וממתנו ולמעלה  
כמראה חור כעו החשמה  
ושלח תבנות ויקחני  
בעצת ראשו ותשא אתי  
ריחביו והארץ וביו השמים  
ותבא אתו ורוש למח  
במראות אלהים אלפתח  
שער תפנומות הפונה  
צפונה אשר שם מושב  
קמל הקנאה המקנה  
והנה שם כבוד אלהו

והנה ח' חוד על חוד כיו שפני כח ויקום עות  
כיו מניח ואת שבת חושך

ולא חוס ח' לא ונאבד לו ולא תחוס עונך נפש  
בנפש וגם אני אגרע כו דרפיק כדרכך

עדיו ג' ולא שמו איש עדיו ונכו עדיו במתג  
ורסו עדיו לבנות

וַיִּשְׂרָאֵל כְּמֵרְאֵה אֲשֶׁר י  
 רֵאִיתוּ בְּבִקְעָה וַיֹּאמְרוּ י  
 אֱלֹהֵי בֹאֲדָם שֶׁאֵנָּה עֵנֶךָ  
 הִרְרָה צִפּוֹנָה וְאֵשׁ אֵעִינֶה הִרְרָה צִפּוֹנָה  
 וְהִתְחַבְּרָה לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ מִלְּ  
 הַקְּנֵאָה הַזֶּה בְּבִאֵה וַיֹּאמְרוּ  
 אֱלֹהֵי בֹאֲדָם הִרְאֵה אֶתְּךָ  
 מִחֵם עֲשׂוּם תּוֹעֵבוֹת מִן  
 גְּדִלוֹת אֲשֶׁךְ בְּיַד יִשְׂרָאֵל  
 עֲשׂוּם פִּי לְרַחֲקֶה מֵעַל  
 מִקְדָּשׁוֹ עוֹד תִּשׁוּב תִּרְאֵה  
 תּוֹעֵבוֹת גְּדִלוֹת

וַיָּבֵא אֶתְּךָ אֶלְפֶתְךָ הַחֵצֵר  
 וְאֶרְאֵה וְהִנֵּה חֵרֶךְ אֶחָד מִן  
 בְּקוֹר וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי בֹאֲדָם  
 חֵתְרָנָה בְּקוֹר וְאֶחָד מִן  
 בְּקוֹר וְהִנֵּה פֶתַח אֶחָד  
 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי בֹאֲדָה  
 אֶתְּךָ תּוֹעֵבוֹת הִרְרָה עוֹת אֲשֶׁר  
 חֵם עֲשׂוּם פִּי וְאֶבֶר לִי  
 וְאֶרְאֵה וְהִנֵּה כָּל תִּבְנֵת  
 רַחֲשׁוֹכָה מִשְׁקָן וְכָל  
 גְּדִלוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל מִחֵקֶךָ  
 עַל הַקְּוֹר סְבוֹבֵי סְבוֹבֵי  
 וְשִׁבְעִים אִישׁ מִזְקֵנֵי בְּיַד  
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ בֹאֲדָם  
 עַמְדָּה בְּתוֹכְכֶם עַמְדָּה לִי

לְפָנֶיהֶם וְאִישׁ מִקְטָרְתוֹ  
 בְּמִדּוֹ וְעֵתֶר עֲנוֹתָ קְטָרְת  
 עַל הַיָּד וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הִרְאֵה  
 בֹּאֲדָם אֲשֶׁר זָקֵנֵי בְּיַד  
 יִשְׂרָאֵל עֲשׂוּם בַּחֲשֵׁךְ  
 אִישׁ בְּחִדְרוֹ מִשְׁבוֹתוֹ  
 אֲמָרוּ אִם יִהְיֶה רֵאֵה  
 אֶתְּךָ עוֹבֵי יְהוּדָה אֶתְּךָ אֶרֶץ  
 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי עוֹד תִּשׁוּב  
 תִּרְאֵה תּוֹעֵבוֹת גְּדִלוֹת  
 אֲשֶׁר חֵמָה עֲשׂוּם וְיָבֵא  
 אֶתְּךָ אֶלְפֶתְךָ שַׁעַר בְּיַד  
 יְהוּדָה אֲשֶׁר אֵל הַצִּפּוֹנָה  
 וְהִנֵּה שֵׁם הַנְּשׂוּם יִשְׁבוֹת  
 מִבְּבוֹת אֶתְּךָ תִּתְקַן

וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הִרְאֵה  
 בֹּאֲדָם עוֹד תִּשׁוּב תִּרְאֵה  
 תּוֹעֵבוֹת גְּדִלוֹת מֵאֵלֶיךָ  
 וְיָבֵא אֶתְּךָ אֶלְחֵצֵר בְּיַד  
 יְהוּדָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה פֶתַח  
 הַיֹּכֵל יְהוּדָה בֵּין הָאֹלָם  
 וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ בְּעֵשְׂרִים י  
 וְחֲמִשָּׁה אִישׁ אַחֲרֵיהֶם  
 אֵל הַיֹּכֵל יְהוּדָה וּפְנֵיהֶם  
 קִרְמָה וְחֵמָה מִשְׁתַּחֲוִיתֶם  
 קִרְמָה לְשִׁמְשׁ וַיֹּאמְרוּ  
 אֱלֹהֵי הִרְאֵה בֹאֲדָם הַנִּקְלָה  
 לְבֵית יְהוּדָה מֵעֲשׂוֹת אֶת

הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עֲשׂוֹפָה  
 בְּיַד אֱלֹהֵי אֶרֶץ חָמָס  
 וְיִשְׁבוּ לְחֵבְעֵסֶנִי וְחָמָס  
 שֶׁלְּחֵס אֶתְּךָ הַזְּבוֹרָה אֵל  
 אֶפְסֵי וְנִקְרָא אֶעֱשֶׂה מִן  
 בְּחֵמָה לְאֶתְּךָ חֵס עֵינֵי וְלֹא  
 אֶחָד מִלְּךָ וְקִרְרָאוּ בְּאֵינֵי קוֹל  
 גְּדוֹל וְלֹא אֲשַׁמַּע אֶתְּכֶם  
 וְיִקְרָא בְּאֵינֵי קוֹל גְּדוֹל  
 לֵאמֹר קִרְבוּ פִקְדוֹתַי  
 הַעֲדוּ וְאִישׁ כָּל מִשְׁחָתוֹ  
 בְּיָדוֹ וְהִנֵּה שֵׁשׁ אֲנִשׁוּם  
 בְּאִיִּם מִדְּרָךְ שַׁעַר הָעֲלִיז  
 אֲשֶׁר מִפְּנֵה צִפּוֹנָה וְאִישׁ  
 כָּל מִפְּעוֹ בְּיָדוֹ וְאִישׁ אֶחָד  
 בְּתוֹכְכֶם לְכַשְׁבֵּי חֵס וְקִסֵּת  
 הַסֵּפֶר בְּמִתְנֵן וְיָבֵא  
 וְיַעֲמִדוּ אֵל מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת  
 וְכִכּוֹרֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִעְלָה  
 מֵעַל הַכְּרֹב אֲשֶׁר הָיָה  
 עָלָיו אֶל מִפְּתוֹ הַבַּיִת  
 וְיִקְרָא אֱלֹהֵי אִישׁ הַלְּבָשׁ  
 הַבְּהִיִּם אֲשֶׁר קִסֵּת הַסֵּפֶר  
 בְּמִתְנֵנוּ  
 וַיֹּאמְרוּ יְהוּדָה אֱלֹהֵי עֲבָר  
 בְּתוֹךְ הָעֵר בְּתוֹךְ יְהוּדָה  
 וְהַתְּלוּתוֹ עַל מִצְחוֹת  
 הָאֲנִשׁוּם הַנֶּאֱמָרוּ וְהַנֶּאֱמָרוּ

1  
כת  
15

6

7

8

9

10

11

12

13

14

לבוש בדיים י ואיש אחד בתוככם ויבא את  
 עינו וארץ

כעשרים י ותהי חממה הראשונה ויבא את  
 ויאמר יד י המעבדו יד ידים ושב עים איש

מחזק י מישר על המחקה מחקה על החד  
 ותרא אנשי

על כל חטו עבות הנעשות  
פתו כהויל אלה אמר באוני  
עברו בעד אחריו ותפו  
על תחט עיניכם ואל תחמלו  
ולקו בחור ובתולה וטף  
ונשנס תהרגו למשחות  
ועל כל איש אשר עליו  
חטו אל תנשו וממקדשו  
תחלו ויחלו באנשים  
חוקנים אשר לפני חבות  
והאמר אלוהים טמאן את  
חבית ומלאן את החצרות  
חללים צאו וצאו והכו  
בערו ויהלכו בזה פותם ונא שאר  
אני ואפליח על פני ואועק  
ואמר אלה אדני יהוה  
המשחות אתה את כל  
שאריות ישראל בשפכה  
את חמתך על ירושלים  
והאמר אלו עוז פות ישראל  
והחורבן גדול במאד מאד  
ותמלא הארץ דמים  
והעיר מלאה מטח כו  
אמרו עוב יהוה את כי  
הארץ ואנו יהוה ראה  
ונסאנו לאתחוס עינו  
ולא אחמל דרכם בראשם  
נתת יהוה האיש לבש

הכרובים אשר הקסת  
כמתנו משוב דבר  
לאמר עשותי כאשר  
עויתנו  
ואראה ודנה אל הקוע  
אשר על דאש הכרובים  
כאכוס פור כמראה כי  
דמות כס אנראה עלוחם  
והאמר אלה האיש לבש  
הכרובים והאמר בא אל  
פניות לגלגל אל תחת  
לכרוב ומלא חפנה כי  
גחלו אש מפניות לכרובים  
והק על העיר וכא  
לעניות כרובים עמדים  
מומנו לבית גבאוי  
האיש והענו מלא את  
החצר הפעמות וברס  
כבוד יהוה מעל הכרוב  
עד מפתו חבית ומלא  
חבית את הענו והחצר  
מלאה אתנגה כבוד  
יהוה וקול כנפי הכרובים  
נשלע ער החצר כי  
חיוניה כקול אל שמי  
כדברו ויהי בעותו את  
האיש לבש הכרובים כי

לאמר קח אש מפניות  
לגלגל מפניות לכרובים  
וכאנו עמד אצל האופן  
וישלה הכרוב את גדו  
מפניות לכרובים אל  
האש אשר מפניות הכרובים  
וישא ויתו אל חפני לבש  
הכרובים ויקחו ויצאו ורא  
לכרובים תכנית יוד אדם  
תחת כנפיהם וראה כי  
ודנה ארבעה אופנים כי  
אצל הכרובים אופן אחד  
אצל הכרוב אחד ואופן  
אחד אצל הכרוב אחד  
ומראה האופנים כעני  
אבות רשיש ומראה אוחם  
דמות אחד לארבעתם  
כאשר יחיד האופן בתוך  
האופן בלכתם אל ארבעת  
רבעיהם ולכו לא וסבו  
בלכתם כו המקום אשר  
יפנה הראש אחריו ולכו  
לא וסבו בלכתם וכל  
בשרם וגבדם ויהוהם  
וכנפיהם ודאופנים מלאים  
ענים סבוב לארבעתם  
אופניהם לאופנים להם  
קורא הגלגל באוניו ארבעה

נתתי ג' קמץ ירבע בראשם מצמית הארץ  
והחטיב למעורר הכל נותני

החיונה ב' חט וקול כנפי הכרובים  
ושבתי ויחזיק

אל האש ב' ויהי כח כחות וביאו נביעתי וישלח  
הכרוב את ידו

פנים לאחד פני האחד פני  
הכרובים השני פני אדם  
והשליש פני אדם  
והרביעי פני שור והרפוע  
הכרובים הוא החזה אשר  
ראיתו בעד הקברובות  
הכרובים ילכו האופנים  
אצלם ובשאת את הכרובים  
את כנפיהם לרום מעל  
הארץ לא יסובו האופנים  
גסה מאצלים בעמדם  
ועמדו וברומם ירומו אותם  
מירוח החיה בהם ויצא  
כבוד יהוה מעל כפתו  
הבית ועמד על הכרובים  
וישאו הכרובים את  
כנפיהם וירוממו את הארץ  
לענין בעאתם והאופנים  
לעמדתם ועמד פתח שער  
בית יהוה הקדמון ונבד  
אלהי ישראל עליהם  
מלמעלה היא החיה  
אשר ראית תחת אלה  
וישד אל בעד כפרו וארע  
מכרובים חמת ארבעה  
ארבעת פנים לאחד וארבע  
כנפים לאחד ורמות ור  
אדם תחת כנפיהם ורמות

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

פניהם חמיה הפנים אשר  
ראיתו על שד הקברובות  
והאונם איש אל עבר פניו  
ולכו ותשא אתו ונתבא  
אתו אל שער בית יהוה  
הקדמון והפועד קדמיה  
והנה בפתח השער עשרים  
וחמשותף איש ואראח ב  
בתום את יאזניה בועז  
ואת פלטיהו בובניהו שור  
העם  
ויאמר אלו בואלם אלה  
האנשים החשבים אה  
והי עינים ענות עקור  
הוא את האמרים לא  
בקהובנות בנים היא  
הסוד ואנחנו הכשר  
דקהובנות עליהם  
הנבואה ותפל על  
רמתם ויאמר אלו אמר  
קד אמר יהוה בן אפרתם  
בית ישראל ויב עלות  
והחכם אני יקעתי  
הרבותם קלילכם בעיד  
והאתם מלאתם חוץ תיה  
חלל  
לכו בזה אמר ארבע יהוה  
חלילכם אשר שמיתם

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

בתוכה קמה הכשר והוא  
הסוד ואתכם הוציא  
מתוכה חרביר אתם והוצ  
אביא עליוכם נאם ארבע  
יהוה והוציא אתכם  
מתוכה ונתתי אתכם ביד  
זרים ועשיתי בכם שפטים  
בחרב תפלו על גבול  
וישראל אשפוט אתכם  
והעתם כי אני יהוה יהוה  
לא תהיה לכם לסוד  
ואתם תתו בתוכה לבישר  
אל גבול ישראל אשפט  
אתכם וידעתם כי אני  
יהוה אשר בחקו לא  
הלכתם ומשפטו לא  
עשיתם וכמשפטו הגוים  
אשר סביבותיכם עשותם  
והחוב הנבוא ופלטיהו  
בובניה מת ואפל על  
פני ואעק קול גדול  
ואמר אלה ארבע יהוה  
בלה אתה עשה את  
שארית ישראל  
והודו ביהוה אלהי לא  
בואם אחור אחור אנכי  
באלתי וכל בית ישראל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

יהוה בראש פסוק היא מוצאת היא החיה  
היא לא תהיה לכם  
יהוה בראש פסוק יהוה מוצאת היא החיה  
היא לא תהיה לכם

קדש ליהוה

כלה אשר אמרו להם ישנו  
יהוה שלם רחוק מעל יהוה  
לנו הוא נתנה הארץ  
לנו רשעה לכו  
אמר כה אמר יהוה  
כיון הרחקתם בניו וכיו  
הפיעותים בארצות ואחי  
להם למקדש מעט  
בארצות אשר באו שם  
לכו אמר כה אמר  
יהוה יהוה וקבעתי אתכם  
מזה עמים ואספתי אתכם  
מזה ארצות אשר נפצותם  
בהם ונתתי לכם את ארצות  
ישראל ובראשיתה י  
והסירו את כל שקוצות  
ואת כל תועבותיהם כמעט  
ונתתי להם לב אחר ורחח  
הרשעה אתו בקרבכם  
והסרתו לבה אכזר בשום  
ונתתי להם לב בשרי  
לעשוב חקתי וילכו ואת  
משפטיו ישמרו ועשו  
אתם וחקי להם לעם ואני  
אחיה להם לא יהיו  
אל לב שקוציהם  
ותועבותיהם לבם חלק  
דרכם בראשם נתתי נאם

לא ומכר

אדני יהוה וישאו הכהנים  
את כנפיהם ויהיו אופנים  
לעמתם וכבוד אלהיהם  
ישראל עליהם מלמעלה  
ועל כבוד יהוה מעל  
תוף הערו ויעמד על  
החר אשר מקדם לער  
ורוח נשאתנו ותבאנו  
כשולמה אל הגולה י  
במראה ברוח אלהים  
ויעל מעלי המראה י  
אשר ראיתו ואמר  
אלה גולה את כל בני  
יהוה אשר הרגנו

ויהי ובר יהוה אלו לא  
בדאלם בתוך בית חמור  
אתה ישב אשר עינים  
להם להאות ולראו  
אונם להם לשמע ולא  
שמעו כי בית מרו חס  
ואתה כן אדם עשה לך  
כלו גולה וגלה יומם  
לעניניהם וגלית ממקומך  
אל מקום אחר לעניניהם  
אודו וראו כי בית מרו  
חמה והוצאת כליו בכל  
גלה יומם לעניניהם ואתה

תצא בערב לעניניהם  
כמו צא וגלה לעניניהם  
חתך לבבך בקור והוצאת  
בו לעניניהם על בתיך  
תשאב בעלטה תוציא  
פניך תבסה ולא תראה  
את הארץ כי מופת  
נתתך לבית ישראל י  
ואעש כן באשר צויתו  
כלו הוצאתי בכלי גולה  
יומם ובערב חתך תולדו  
בקור ביד בעלטה הוצאתו  
על בתיך נשאתי לעניניהם

ויהי ובר יהוה אלו לא  
בבקר לאמר בוא אדם חלוא  
אמרו אלו בית ישראל  
בית המרומה אתה עשה  
אמר אלו הם כה אמר  
אדני יהוה הנשוא המשא  
הזה ביהוה שלם וכל בית  
ישראל אשר חמה בתוכם  
אמר אני מופתכם כאשר  
עשיתו כן ועשה להם  
כגולה בשבי כל בני חמור  
אשר בתוכם אל בתיך  
ישא בעלטה ויצא בקור  
והתרו להוציא כן פני

ויצא ג ותצא אשר בתוכם לפעולתך דבר  
גרש לץ ויצא מדח 0

דועבתיך ג ב מל וחד חס ונאו שמד בו אדם  
חודע את ידו שלם והוד עתה 0

על הדור ד תעבדו את האלהים ויהיו חס  
בדקים אשר מצב לבית חמור ויעמד 0

יבסח יעו אשר לא יראה  
לעו הוא אתה ארץ ופרשתו  
אתר שתי עליו ונתפשו  
במעודתיו וזה באתי אתו בנלו  
ארץ כשדום ואותה לא  
יראה ושם ימות וכל אשר  
סביבתו עורה וכל אגפו  
אודה לבלו וחורב ארוק  
אחיהם וידעו כי אני  
יהוה בפי צי אותם בעוים  
והייתי אותם בארצות  
והותרתו מהם אנשי מספר  
מחרבמר עבונם דבר לעו  
יספרו את כל יתו עבותיהם  
בעוים אשר באו שטו ונדע  
בראני יהוה

והו דבר יהוה אליו לאמר  
בואלם לחמך בני עשתאכל  
ומימך ברגעה ובה אנה  
תשתה ואמרת אל עם  
הארץ כה אמר אדני יהוה  
לוי שכי ויו שלם אל  
ארמת ישראל לחמם  
בד אנה ואלו ומימיהם  
בשממון ושתי לצעות שם  
ארעה ממלאה מחמם כל  
תישבים בה וזה ערים

הני שבות תחוננה והארץ  
שממה תהיה וידעתם כי  
אני יהוה  
והו דבר יהוה אליו לאמר  
בואלם מה חמ של חנה  
לבס על ארמת ישראל  
לאמר ואלכו הימים ואכל  
כל חוו לכו אמר אליהם  
כה אמר אדני יהוה השבתו  
אתה של חותל אומ שלו  
אתו עיד בני ישראל כי אם  
דבר אליהם קרבו הימים  
והבר כל חוו כי לא יהיה  
עוד כל חוו שוא אומקסס  
חלק בתוך בית ישראל  
כי אני יהוה אומר את  
אשר אדבר דבר ויעשה  
לאתמשך עוד בימיכם  
בית חמרו אדבר דבר  
ועשיתו נאם אדני יהוה

והו דבר יהוה אליו לאמר  
בואלם חנה בית ישראל  
אמרו חחוו אשר הוא  
חזה לימים רבים ויעתו  
רהוקות הוא נבא לכו  
אמר אליהם כה אמר אדני  
יהוה לאתמשך עוד כל

דבר אשר אדבר דבר  
ויעשה נאם אדני יהוה

והו דבר יהוה אליו לאמר  
בואלם הנבא אל נביאו  
ישראל הנבאים ואמרת  
לנביאי לבס שמעו דבר  
יהוה כה אמר אדני יהוה  
הו על הנביאים הנבלים  
אשר הלכיו אחר רוחם  
ולבלתו ראו בשעלים  
בחרבות נביאי ישראל  
הו לא עליתם בכפרצות  
ותגרו נגר על ביות ישראל  
לעמד במלחמה ביום  
יהוה חוו שוא אומקסס בוב  
האמרו נאם יהוה ויהוה  
לא שלחם ויחלו לקים  
דבר חלו א מחזה שוא  
חיותם ומקסס בוב אמרתם  
ואמרו נאם יהוה ואני  
לא דברתי

לכזכה אמר אדני יהוה  
יעו דברכם שוא וחיותם  
פוב לבו חני אליכם נאם  
אדני יהוה וזה יהיה נדי אל  
הנביאים החזים שוא  
והקסמם פוב בסוד עמי

רוחם ג יא רפתה רוחם אשר חלבים אחר

חלק ג קמני ואנני איש חלק ומחמם חלק ופח  
חלק יעשה מזוהה ט נחר וחלק משמח ח

אל יחשבו כי בשונה התשעיות נביא ישראל אף כי ארבעה וחסד סמך מלך בכל ואספתי לא יעלה ויחזק רוח  
וחזירו אז יקראל ויטבו ויטבו וישעיהו יוכל עזרא יבנות ב מ א ואצורה את חנני אחי

בדכו מידכו ג וזרעתי שנים בו לבו ש א  
נעתי ב וכל אני יהיה עד מאד

לא יחזקו ויבנתו בית ישראל  
לא יבנתו ואל ארמית ישראל  
לא יבאו וידעו כי אני  
אדני יהוה יעו וכל עו  
הטעו את עמי לאמר  
שלום ואנו שלום והוא  
בנה ויין והנסטחים אתו  
תפל אמר אלטה תפל  
ויפל הנה גשם שוטף  
ואתה אנני אלגי שתפליה  
והתם ערות תבקע והנה  
נפל הקור הלא אמר  
אלוכם איה הטוח אשר  
טהתם לבו פה  
אמר אדני יהוה ויבק עתי  
רוחם ערות בחבתי וגשם  
שטף באפי יהוה ואבני  
אלגי שחמה לבלה  
והרסתי אתה קור אשר  
טחוקת פל והנעמתי אל  
הארץ ונבלה יסדו ונפליה  
וביתם פתחת וידע עתם כי  
אני יהוה וכליתי את חמתי  
בקור ובטחים אתו תפל  
ואמר לכם אנו הקור ואנו  
הטחים אתו ונביא ישראל  
הנבאם אל יהוה שלום  
והחיים לה חזק שלום

ואני שלום נאם אדני יהוה  
ואתה בזואדם שום פניך  
אלבנות עמך המתנבאות  
מלכה וזנבא עליהו  
ואמר תכסא אמר אדני  
יהוה הוילמת פרות כסוות  
על כל אצילי וידוע שות  
המספחות על ראש כל  
קומה לצודד נפשות  
הנפשות קצודד נעל לעמי  
ונפשות לבנה תחמנה  
ותחללנה אתו אל עמי  
כשעלי שערים ובפתותי  
לחם לחמית נפשות אשר  
לא תמותנה ולחיות נפשות  
אשר לא תחמנה בבו בנת  
לעמי שום עבוב  
לבו כד אמר אדני יהוה  
הנני אדכסותות כעד אשר  
אתנה כצדקות שם את  
הנפשות לפי חות וקד עתי  
אתם מעל ודו עתוכם  
וישלת את הנפשות לא  
אשר אתם מצדקות את  
נפשים לפי חות וקד עתי  
אתם מספחותיכם וכלית  
את עמי מידכו ויהוה עו

בדכו למענה וידע עתו  
אני יהוה יעו חכמות לב  
צדיק שקדו אני לא  
הנאמתו ויהוה ידוע  
לבית שוב מידכו חתע  
לחיותו לבו שוא לא  
תחוננה וקסט לא תקסמה  
עוד וזעלתי את עמי  
מידכו וידע עתו נבאני יהוה  
ונבוא אל אנשים מוקני  
ישראל השבו זפע  
והוירב יהוה אל לאמר  
בואקם קאנשים הלקה  
העלונק ליהוה על לבם  
ומכשול ענע נתע נכח  
פניהם האחדש אדרש  
לחם לבו ויבד  
אותם ואמרת איהוה כח  
אמר אדני יהוה ארש  
ארש מבית ישראל אשר  
יעלה אתה ללח אל לבו  
ומכשול ענע ושים נכח  
פניו ונבא אל הנבוא אני  
יהוה נעתי לזכה בוב  
גלוקו למצותי ש את  
בית ישראל בלבם אשר  
נולדו עליו ויהוה חכמים  
לבוא אמרתי בית

מבית ישראל וישחט עליה וכל אשר יקדו  
אשר יעלה ושלח חיון  
ולחוק ג ולחוק ידוע עומדך לגל ולחוק  
לכל לבדוק ולחוק דביות  
יש וביעו ב משפטי מוסו חטש את עמי  
וחזו יש ביש שחוק ושאק

יִשְׂרָאֵל כִּי אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה  
שׁוּבוּ וְחַי שׁוּבוּ מֵעַל גְּלוּיְכֶם  
וּמֵעַל כָּל הַתּוֹעֲבוֹתֵיכֶם הַשְּׂבוּ  
פְּנֵיכֶם כִּי אִישׁ אִישׁ מִבֵּית  
יִשְׂרָאֵל וּמִהַגֵּר אֲשֶׁר עִיר  
בְּיִשְׂרָאֵל וְנִמְרַם אַחֲרֵי וְעַל  
גְּלוּיָיו אֶל לְבוֹ וּמִכְשׁוֹלֵי  
עֵנִי שׁוּם נִכְחַפְנִי וְכֹא  
אֶל הַנְּבוֹא לְדַרְשָׁלוֹ כִּי  
אֲנִי יְהוִה נְעַנְדָּה לְבִי וְנִתְּנֵי  
פְּנֵי בְּאִישׁ הַחַיָּא וְהַשְׂבִּיתִיחוּ  
לְאוֹתוֹ לְמִשְׁלָם וְהַכְרַתִּי  
מִתּוֹךְ עַמּוֹ וּרְעִיתֶם כִּי אֲנִי  
יְהוִה וְהַנְּבוֹא כִּי  
וּפְתַח וְדַבֵּר דְּבַר אֲנִי יְהוִה  
פְתִיתִי אֶת הַנְּבוֹא הַחַיָּא  
וְנִטְוִיתִי אֶת חַיָּוֵי עַלְוֵי כִּי  
וְהַשְׂבִּיתִי מִתּוֹךְ עַמּוֹ  
יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאֵו עֹנֵם כְּעֹו  
הַדְּרִשׁ כְּעֹו הַנְּבוֹא יְהוִה  
לְמַעַן לְאוֹתֵעוּ עֵדֵי בֵּית  
יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי וְלֹא וְטַמְאֵו  
עֵד בְּכָל פְּשִׁיעֵיהֶם וְחֵוֹלוֹ  
לְעֵס נִנְאֵי אַחֲרֵי לְחֵם  
לְאֵלֹהִים נִנְאֵם אֲדֹנָי יְהוִה

וַיְהִי דְבַר יְהוִה אֲלֵי לְאֹמֶר  
בְּדָרִים אֲרֵץ בֵּית חֲטָא לְוֵי

לְמַעַן עַל וְנִטְוִיתִי וְדָוִי  
עַל יְהוִה וְשִׁבְרִתִּי לְחַמְטָה לְחֵם  
וְהַשְׂבִּיתִי חַתֻּבָּה רַעֲבוֹה כְּרַתִּי  
מִמַּעַן אֲדָם וּבְהַמָּה וְהַיָּוִי  
שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים  
בְּתוֹכָהּ וְנָח דְּנֵאֵל וְאֹוֹב  
הַמָּה בְּעַרְקָתֶם וְנִצְלוּ  
נַפְשֵׁם נִנְאֵם אֲדֹנָי יְהוִה לְוֵי  
חַיָּה רַעֲבוֹ אַעֲבִיר בְּאֲרֵץ  
וְשִׁבְרִיתִי וְהִיתָה שְׂמֵמָה  
מִכָּל עֹוֹר מִפְּנֵי חַיָּה  
שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים  
בְּתוֹכָהּ חֵרָאֵנִי נִנְאֵם אֲדֹנָי  
וְהוּא אִם בְּנֵים וְאִם בְּנֵית  
וְנִצְלוּ הַמָּה לְבָדֵם וְנִצְלוּ  
וְהָאֲרֵץ תְּהִיָּה שְׂמֵמָה אִו  
חֵרֵב אֲבִיא עַל הָאֲרֵץ י  
הַחַיָּא וְאֹמְרִיתִי חֵרֵב תְּעַבְרִי  
בְּאֲרֵץ וְהַכְרַתִּי מִמַּעַן אֲדָם  
וּבְהַמָּה וְשְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים  
הָאֵלֹהִים בְּתוֹכָהּ חֵרָאֵנִי נִנְאֵם  
אֲדֹנָי יְהוִה לְאֵנִי צְלוּ בְנֵים  
וּבְנֵית מִיָּהֶם לְבָדֵם וְנִצְלוּ  
אוֹ דְבַר אֲשֶׁלַח אֶל הָאֲרֵץ  
הַחַיָּא וְשִׁבְרִיתִי חַמְטֵי עַלְוֵי  
בְּדָם לְחַכְרִית מִמַּעַן אֲדָם  
וּכְחַמְטֵהּ וְנָח דְּנֵאֵל וְאֹוֹב  
בְּתוֹכָהּ חֵרָאֵנִי נִנְאֵם אֲדֹנָי

וְהוּא אִם בְּנֵים וְנִצְלוּ  
הַמָּה בְּעַרְקָתֶם וְנִצְלוּ  
נַפְשֵׁם נִנְאֵם אֲדֹנָי יְהוִה לְוֵי  
חַיָּה רַעֲבוֹ אַעֲבִיר בְּאֲרֵץ  
וְשִׁבְרִיתִי וְהִיתָה שְׂמֵמָה  
מִכָּל עֹוֹר מִפְּנֵי חַיָּה  
שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים  
בְּתוֹכָהּ חֵרָאֵנִי נִנְאֵם אֲדֹנָי  
וְהוּא אִם בְּנֵים וְאִם בְּנֵית  
וְנִצְלוּ הַמָּה לְבָדֵם וְנִצְלוּ  
וְהָאֲרֵץ תְּהִיָּה שְׂמֵמָה אִו  
חֵרֵב אֲבִיא עַל הָאֲרֵץ י  
הַחַיָּא וְאֹמְרִיתִי חֵרֵב תְּעַבְרִי  
בְּאֲרֵץ וְהַכְרַתִּי מִמַּעַן אֲדָם  
וּבְהַמָּה וְשְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים  
הָאֵלֹהִים בְּתוֹכָהּ חֵרָאֵנִי נִנְאֵם  
אֲדֹנָי יְהוִה לְאֵנִי צְלוּ בְנֵים  
וּבְנֵית מִיָּהֶם לְבָדֵם וְנִצְלוּ  
אוֹ דְבַר אֲשֶׁלַח אֶל הָאֲרֵץ  
הַחַיָּא וְשִׁבְרִיתִי חַמְטֵי עַלְוֵי  
בְּדָם לְחַכְרִית מִמַּעַן אֲדָם  
וּכְחַמְטֵהּ וְנָח דְּנֵאֵל וְאֹוֹב  
בְּתוֹכָהּ חֵרָאֵנִי נִנְאֵם אֲדֹנָי

וַיְהִי דְבַר יְהוִה אֲלֵי לְאֹמֶר  
בְּדָרִים מֵהִי הַחַיָּה עַץ הַנְּפִי  
מִכָּל עַץ הַזְּמוּרָה אֲשֶׁר  
הִיָּה בְּעֵצֵי תִיעֵר הַזְּקִיחַ  
מִמֶּנִּי עַץ לְעֵשׂוֹת לְמַלְאֲכָה  
אִם יִקְחוּ מִמֶּנִּי וְיִתְּדוּ לְתִלּוֹת  
עַלְוֵי כָּל כְּלֵי הַחַיָּה לְאִישׁ

וּנְצִיבֵי ד' מֵל הַנְּבֵי הַחַיָּה כִּי מִיָּמִינוּ מִן  
הַמְּקַדִּישׁ דִּיאָה הַחַיָּה וְנִנְאֵיב י

וְהַשְׂבִּיתִי אֶת חַיָּה הַשְׂדֵה אֲלֵי כִי תִנְיִיעַל  
וְהַשְׂבִּיתִי רַעֲבוֹ בְּאֵלֵי י

בָּלוּ אֲבָלָה אֶת שֵׁן קַצְוֹתָיו  
שָׁמָּה אֶתֶּן עֲלֶיךָ נָאָם אֲדָנִי יְהוָה  
וּתְבַטְּחוּ בַּיּוֹפֵךְ וַתִּזְעַן עַל שִׁמְךָ  
וַתִּשְׁפֹּכַן אֶת תְּנוּעַתְךָ עַל בֶּלַעַ  
עוֹבֵר לְוַהֵי וַתִּקְחוּ מִבְּגְדֵיךָ  
וַתַּעֲשׂוּ לָךְ בְּמוֹת טָל אֹת  
וַתִּזְעַן עֲלֵיךְ לֹא בְּאוֹתוֹלָא  
יְהוָה וַתִּקְחוּ כָּל תְּפֹאֲרוֹתָיִךְ  
מִזְבַּח וּמִכֶּסֶּף אֲשֶׁר נָתַתָּי  
לָךְ וַתַּעֲשׂוּ לָךְ צֶלְמֵי זָכָר  
וַתִּזְכַּר וַתִּקְחוּ אֶת בְּגְדֵי  
רֶקְמַתְךָ וּתְכֵסִים וְשִׁמְנֵי  
וּקְטֹרֶתִי נָתַתִּי לְפָנֶיךָ  
וְלְחָמוֹ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָּךְ סֵלֶת  
וְשִׁמוֹ וּדְבַשׁ הָאֵל לְתִירֶךְ  
וַתְּתוֹחוּ לְפָנֶיךָ לֵירוּחַ  
נִיחֻי וַחֲוֵי נָאָם אֲדָנִי יְהוָה  
וַתִּקְחוּ אֶת בְּנֵיךָ וְאֶת בְּנוֹתֶיךָ  
אֲשֶׁר גִּלְּדַתְּ לָךְ וַתּוֹבַחִים לְחַס  
לְאֵיבֹל הַמַּעַט מֵתִינוּתְךָ  
וַתִּשְׁחַטּוּ אֶת בְּנֵיךָ וְאֶת תִּנְיָנִים  
בַּהֲעֵבֹר אֹתָם לְחַס וְאֵת  
כָּל תְּנוּעַתְךָ וְאֶת תִּנְיָנֶיךָ  
זְכַרְתָּ וַתִּזְכַּר נֶעְרֶיךָ בַּחַיּוֹתָיִךְ  
עֵירוֹס וַעֲרִיחַ מִתְּבוֹסְסַת  
כְּרֶמְךָ הֵייתָ וַחֲוֵי אַחֲרֵי מַלְּאָכְיִךְ  
אֹוֹ אוֹיֵךְ לֹא חָסָה אֲדָנִי יְהוָה  
וְתִבְנֶה לָּךְ גְּבוּלַת עַל הַיָּם רָמָה

מֵאֵלָה לְחִמְלָה עֲלֶיךָ וְתִשְׁלַח  
אֶל פְּנֵי הַשָּׁדָה בְּנֵעַל נִפְשְׁךָ  
בְּיוֹס הַלְּדֹת אֶתְךָ וְאֶעֱבָר  
עֲלֶיךָ וְאֵרְאֶךָ מִתְּבוֹסְסַת  
כְּרֶמְךָ וְאֵמַר לָךְ בְּכַמִּיךָ חֲיוֹ  
וְאֵמַר לָךְ בְּכַמִּיךָ חֲיוֹ רִבְבָה  
בְּצִמְחַת הַשָּׁדָה נָתַתָּה וַתִּבְנֶה  
וְתִבְנֶה לָּךְ וְתִבְנֶה בְּעַיְנֵי עַדִּים  
שָׂדִים נִבְנוּ וּשְׂעָרְךָ צִמְחָה  
וְאֵת עַרְסֹו וְעַרְוֹתָ וְאֶעֱבָר עֲלֶיךָ  
וְאֵרְאֶךָ וַחֲוֵה עַתְּךָ עֵת דָּלוּס  
וְאֶפְרָשׁ כְּנַפְיִךְ עֲלֶיךָ וְאֶכְסֶה  
עַרְוֹתֶיךָ וְאֶשְׂבַּע לָךְ וְאֶבֹּא  
בְּכַרִּית אֶתְךָ נָאָם אֲדָנִי יְהוָה  
וְתִבְנֶה לָּךְ וְאֶרְחַצְךָ בַּיּוֹס  
וְאֶשְׂטַף דְּמִיךָ מֵעַל רֹאסְךָ  
בְּשֵׁמוֹ וְאֶלְבִּישְׁךָ רֶקְמָה  
וְאֶנְעֶלְךָ תְּחִשׁ וְאֶחְבֹּשׁ  
בְּשֵׁשׁ וְאֶכְסֶף מְשׁוֹ וְאֶעֱרָךְ  
עַד וַאֲתַנְּה צִמְדִּים עֲלֵי רֵיךְ  
וְרִבִּיד עֲלֵי רֹוּךְ וְאֶתוֹנִים  
עַל אַפְךָ וְעַגְלוֹס עַל אֹנַךְ  
וְעֵטְרוֹת תְּפֹאֲרוֹת בְּרֹאשְׁךָ  
וְתַעֲלֵי וְהֵבֹו כְּסָף וְמֵלְבֹוֶשֶׁךָ  
שְׁשׁוֹ וְשׁוֹרֶה וְרֶקְמָה סֵלֶת  
וְדִבְשׁוֹ וְשִׁמוֹ אֶכְלָתִי וְתִיפֹו  
בְּמָאָד מְאֹד וְתַעֲלֵהוּ לְמַחְוָה  
וְיִצְאֵלְךָ שֵׁם בַּיּוֹס בְּיּוֹפֶךָ כִּי

נִתְּנָה לְאֶבְלָה אֶת שֵׁן קַצְוֹתָיו  
אֲבָלָה חָאשׁ וְתוֹכוֹ נְחֹר הַיִּצְלַח  
לְמַלְאָכָה חָנָה בַּחַיּוֹתֵי תָמוֹס  
לְאֵי עֲשֵׂה לְמַלְאָכָה אָרְפָּו  
אֵשׁ אֲבִלְתָּחוּ וַיַּחֲרוֹג עֲשֵׂה  
עוֹד לְמַלְאָכָה לְכֹו  
כַּה אֵמַר אֲדָנִי יְהוָה כַּאֲשֶׁר  
עָצָה נְפֹו בְּעֵין הַיָּעַר אֲשֶׁר  
נָתַתָּה לָּאשׁ לְאֶבְלָה כֹו נָתַתָּה  
אֶתֵּי שְׂבוֹרוֹ שְׂלֹוּ נָתַתָּה אֵת  
פְּנֵי בְּהֵם מִהַאֲשׁוּ וְחָאֵשׁ  
תִּאכְלִים וַיִּדְעָתָם כִּי אֲנִי יְהוָה  
בְּשׁוּמֵי אֶתְפָּנֵי בְּהֵם וְנָתַתָּה אֵת  
הָאָרֶץ שְׂמָמָה יַעַז מֵעַל  
מֵעַל נָאָם אֲדָנִי יְהוָה

וְהַיּוֹד בְּרִיחוֹת אֵלוֹ לְאָמַר  
בְּרִאָה סְחֹרְךָ אֶתִּירוֹ שְׁלַם  
אֶתְּנוּ עֲבֹתֶיךָ וְאֶמְרָתָּ כַּה  
אֵמַר אֲדָנִי יְהוָה לִירוֹ שְׁלַם  
מְכֻרֵיךָ וְלִירוֹתֶיךָ מֵאָרֶץ  
הַכְּנַעַנִי אֶבְרָהָה וְאֶמְרָה וְאֶמְרָה  
חֲתָנֶיךָ וּמוֹלְדוֹתֶיךָ בְּיוֹס  
הַיִּדְלֹוּת אֹתְךָ לְאֶבְלָתֶיךָ  
וּבְמִיֹוֹס לְאֶרְחָעֵת לְמַשְׁעַן  
וְחֵמְלָח לְאֶחְמַחְתָּ וְחֵמְלָח  
לְאֶחְמַחְתָּ לֹא חָסָה עֲלֶיךָ  
עַז לְעֲשׂוֹת לָךְ אַחַת

ויהו ב ליהו נחח ויהו כו הוא אמר ויהו  
זמולדותיך ע ומשכתי ולחמי אשר נהתי

כמאד מאד ו והפתי אתך ולישמעאל וצני ישראל  
פלד ואיבה אוקך עזו וישראל ויהודה וגיפי

תבואו ותבוא ג ב מל וזהו חס ותבוא בערואל  
תבואו ליהם אתי מלבטו תבואי



תגלה ג אשר לא תגלה ערותך בטרת תגלה  
דעותך וכסוד שנאמר נחמד ותגלה ערותך

ולוא ב מל בסוף ולוא חיתה סדס ולוא תכניא  
דמעתיך ס קח ב קמץ אמר אתה תקח לך עלמים

זרע ג חס ואת זרע בית אביך חבל חיונם  
ולא בזרע גדול נ

ואסור אתה כאשר ראיתו  
ושמרו כחצי חטאתך  
לא חטאה ותרכי את עבותך  
מהנה ותצרכי את אחותך  
בכלתו עבתך אשר עשותו  
גם את שאי כלמתך אשר  
פלת לאחותך בחטאתך  
אשר החת עבת מהו תצרכנה  
ממך וגם את בושו שאו י  
כלמתך בצרכתך אחותך  
ושבתי את שביתתו את שבית  
סדס ובעניתי ואת שבית שמרו  
ובנותיהו שבית שביתך י  
בתוכנה למעו את שאי כלמתך  
ונכלמת מכל אשר עשית י  
בנחמך אתו ואחותך סדס  
ובנותיהו תשבנו לקדמתו י  
ושמרו ובעניתי ואת תשבנו י  
לקדמתו ואת ובעניתי תשביעה  
לקדמתכו ולוא חיתה סדס  
אחותך לשמועה בפוך בום  
גאונך בטרת תגלה רעתך  
כמועת חרפת בעות ארס וכל  
סביבותיה בענת פלשתים י  
חשאטות אותך מסביב את  
זמתך ואתה עבותך את  
נשא אתום נאם יהוה  
כוכה אמר אדני יהוה

ועשית אותך כאשר עשית  
אשר בזות אלה להפר ברית  
וכברתי אני את בריתי אותך  
במיני עיריך וחקימותי לך  
ברית עלים וזכרת את הדרכיך  
ונכלמת בקחתך את אחותיך  
הגדלות ממך אל הקטנות  
ממך ונתתי אתה לך לבנות  
ולא מבריתך וחקימותי אני  
את בריתי אתך ונדעת פיאני  
יהוה למען תזכרו ובשתי י  
ולא יהיה לך עוד פתח פה  
מפני כלמתך כנפרי לך לכל  
אשר עשית נאם אדני יהוה  
ויהי דברי יהוה אלו לאמר בן  
אלם חור חורח ומשל משל  
אלבית ישראל ואמרת כה  
אמר אדני יהוה הנשר הגדול  
גדול הנפלים ארד תאבר  
מלא חנניצה אשר לו חרקה  
בא אל הלבנו וויקח את י  
צמרת הארז את ראש ענקותו  
קטף וביאהו אל ארץ פנינו  
בעור רכלים שמו ויקח מורע  
הארץ ויתנהו בשר הורעקח  
עלמים רבים צפצפה שמו  
ויצמח ויהי לגפו סרחת שפלת

קומה לפנות דלותו אלו  
ושרשו תחתו יתנו ותהו  
לגפו ותעש בדים ותשלח  
פר את ויהי נשר אחד גדול  
גדול בנפוס ורבניצה והנה  
הגפו חזאת כפנה שרשית  
עליו ודלותו שלחה לו  
להשקות אותה מערבת  
מטעה אל שדה טוב אלמים  
רבים היא שתולה לעשות  
ענף ולשאת פרו להוות לגפו  
אדית אמר כה אמר אדני  
יהוה תצלה חלו את שרשית  
ונתקו את פריה וקוססו נבש  
כלטרפו צמחה תובש ולא  
כרע גדולו ובעס רב י  
למשאות אותה משרשית  
והנה שתולה התצלה חלא  
בנעת פה רוח הקדום תובש  
נבש על ערבת צמחה תובש  
ויהי דברי יהוה אלו לאמר  
אמרנא לבית המרו חלא  
ידעתם מה אלה אמר הנו  
בא מלך בכל ירושלם ויקח  
את מלכה ואת שריו ויבא  
אותם אלו בכלה ויקח  
מזרעיהם לזכה ויברת אתו

אחותיך ב וחד ואחותך וסימנח שמרו  
אדברת לפדס ושמרו חס י

והקומותי ג מל חברתי אני יהוה כה אמר  
ימך את כסא מלכותך

ולשאת ב לעשות עק ולשאת פרי ולשאת  
אם חלוק





אלהרו ישראל

אמר כגפן פרמך עלמים די  
שתול הפרח והענף היתה  
ממים רבים ויהו לה מטות  
עו אל שבטו משלום ותגבה  
קומתו על בני עבנים ויכא  
בגבהו ברכה לותו ותתשי  
בחמה לארץ שלכה ורוח  
הקדים הוביש פריה התפרקו  
ויבשו מטח עתה אש אכלתהו  
ועתה שתולה במדבר בארץ  
עוהו צמא ותצא אש ממטח  
ביום פריה אכלה ולא היתה  
במטח עו שבט למשול  
קונה היא ותחו לקונה

והובשנה השביעית בחמשו  
בעשור לחדש באו אנשום  
מזקני ישראל לדרש את  
יהודה וישבו לפניו

ויהו דבר יהודה אלו  
לאמר בן אדם דבר את  
זקני ישראל ואמרת להם  
כה אמר אדני יהודה הלהרש  
אתי אתם באים חו אני אם  
אדרש לכם נאם אדני יהודה  
התשפט אתם התשפטו בן  
אדם אתתועבת אבותם

חודיעם ואמרת אלוהם פה  
אמר אדני יהודה ביום בחרו  
בו ישראל ואש אדני לורע  
בית יעקב ואדע להם  
בארץ מצרים ואש אדני להם  
לאמר אני יהודה אלוהים  
ביום ההוא נשאתי ידו להם  
להוציאם מארץ מצרים  
אל ארץ אשר תרתי להם  
זבת חלב ודבש עמי הוא  
לכל הארצות ואמר אלוהים  
איש שקוצי עינו ושלבו  
ובגללו מצרים אל תטמאו  
אני יהודה אלוהים ומרדו  
בולא אכלו לשמע אלוהים  
את שקוצי עיניהם לא  
השליכו ואת גלגל מצרים  
לא עבדו ואמר לשפך חמת  
עליוהם לכלות אפיו בהם  
בתוך ארץ מצרים ואעש  
למעו שמו לבלתי חתל  
לענע הגנים אשר הפך  
בתוכם אשר ערעתי אלוהים  
לענייהם להוציאם מארץ  
מצרים ואוציאם מארץ מצרים  
ואבאם אל המדבר ואתו להטאת  
חקותיו ואת משפט חודיעתי אותם  
אשר יעשה אותם האדם

והופדום וגם את שבתותי נתתי  
להם לחיות לאות ביני  
וכנייהם ללעת כי אני יהודה  
מקדשם ומרדו בות  
ישראל כמדבר בחקותו  
לא חלבו ואת משפטו מאסו  
אשר יעשה אותם האדם  
והופדום ואת שבתותי חללו  
מאד ואמר לשפך חמתו  
עליוהם כמדבר לבלותם  
ואעשק למעו שמו לבלתי  
החל לענע הגנים אשר  
הוצאתים לענייהם וגם  
אני נשאתי ידו להם כמדבר  
לבלתי חלבו אותם אל  
הארץ אשר נתתי זבת  
חלב ודבש עמי היא לכל  
הארצות ועו במשפטו  
מאסו ואת חקותו לא חלבו  
בהם ואת שבתותי חללו  
כיו אחרו גלגליוהם לבס חלק  
ותחס עני עליהם משחתם  
ולא עשיתו אותם כלה  
במדבר ואמר אל בני חס  
במדבר בחוקי אבותיכם  
אלתלכו ואת משפטוהם  
אלתשמרו ובגללוהם אל  
תטמאו אני יהודה אלוהים

ב  
ח  
ז  
כ  
ל

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

ב  
בסיפ

ג

ד  
ח  
ח  
בסיפ

ה

ו

ז

ח

ט  
פ  
ל  
ל

י

יא  
ב  
ואמר  
לחדג

יב  
ח

ל  
ג  
א  
ב

ה

ו

ז

ח  
ב  
ל

י

יא  
בסיפ

יב  
ל

יג  
ח

יד

טו

טז

יז  
ב

יח

בחקותי לכו אתם שפטי  
שמרו עשו אותם ואת  
שבחתי קדשו וזהו לאות  
בני בניכם לדעת כי אני  
יהוה אל הוכם וימררו בן  
הבנים בחקותי לא הלכו  
ואתם שפטי לא שמרו  
לעשות אותם אשר יעשה  
אותם האדמונתו בהם את כי  
שבחתי חללו ואמר לשפך  
חמתי עליהם לבלות אפנים  
במדבר וזה שבתו את יהוה  
ואעש למעו שמו לבלתי  
החל לעני חזים אשר כי  
חוצאתי אותם לעניהם גם  
אני נשאתי את דרו לחם  
במדבר לחפין אתם בגוים  
ולירות אותם בארצות ועו  
מ שפטי לא עשו חקותי כ  
מ אסו את שבתותי חללו  
ואחרו גלו אבותם חזו כ  
עניהם וגם אני נתתי להם  
חקים לא טובים ומ שפטים  
לא יחיו בהם ואטמא אותם  
במתנות כח עבוד כלפטר  
וחסל מעו אשמים למעו  
אשר ידעו אשר אני יהוה  
לכו דבר אל בית ישראל

באדמונת אליו הם כח  
אמר אדני יהוה עוד זאת  
גדפו אותי אבותיכם במעלם  
במעל ולאביאם אל הארץ  
אשר נשאתי את דרו לתת  
אותה להם ויראו כל גבעה  
רמה וכל גען עבת ומבחו  
שם את זבחיהם ותעו שם  
בעם קרבנם וישומו שם  
רוחני חוחיהם ויסקו שם  
את נסביהם ואמר אל הים  
מה חבמה אשר אתם חבאים  
שם ויקרא שמה במה עד  
היום הזה

לכו אמר אל בית ישראל  
כח אמר אדני יהוה חברך  
אבותיכם אתם נטמאים  
ואחרו שקו ציהם אתם זנים  
וכשאת מתנתוכם כח עבוד  
בניכם באש אתם נטמאים  
לכל גליליכם עד היום  
ואני אדרש לכם בית  
ישאל חו אני נאם אדני  
יהוה אם אדרש לכם כי  
והעלה על דוחכם חזו לא  
תהיה אשר אתם אמהים  
נהיה כגוים כח שפחות כי  
הארצות לשרת עין ואבו

חוצאתם אדני יהוה אם  
לא כד חזקה ובורע  
נטוה ובחמה שפוכה אמלך  
עלונם וחוצאתי אתכם  
מזה עמוס וקבצתי אתכם  
מזה ארצות אשר נפוצתם  
בם ביד חזקה ובורע נטוה  
ובחמה שפוכה והביאתי  
אתכם אל מדבר העמים  
ונשפטי אתכם שם פנים  
אלפנים באשר נשפטי  
את אבותיכם במדבר ארץ  
מצרים כח אשפט אתכם  
נאם אדני יהוה וזה עברתי  
אתכם תחת השבט והביאתי  
אתכם במקרת חברות  
וברותי מכס המרדנים  
וחפושעם בו מארץ כי  
מגרוחם אוצין אותם ואל  
אדמת ישראל לא רבו  
ודעתם כראני יהוה ואתם  
בית ישראל כח אמר אדני  
יהוה איש גילו לכו עבדו  
ואחר אם אינכם שמעים  
אלו ואת שם קדישו לא  
תחילו עוד במתנותיכם  
ובגליליכם כי כח קדישו  
בהמרום ישראל נאם אדני

יעבדוני ב חס וחס מל עם לא ידעתי וחבירי  
כי בחיי קדשי דתלמידי מל

ב פסוק כל כל וכל וחגלה את כל ירושלים  
והיה כי יאמריו אליך

אמרתי ב כל כלטנ שם ארץ ואם ואחרי כל  
ירוק ירושם כי נכס נירוש

יהוה שם יעבדני כל בנות יי  
ישאל כלתו בארץ שם  
ארצו וישם אדרוש את  
תרויבונסו אתראשות י  
מש אותיכם בכל קדושותם  
בדוחני חח ארצה אתכם  
בהוציאוי אתכם מן העמים  
וקבצתי אתכם מן הארצות  
אשר נפעתם בס ונקדשתי  
בכם לעיני העמים וידעתם  
כי אני יהוה בהביאוי אתכם  
אל אדמת ישראל אל הארץ  
אשר נשאתי אתי ואתי לתת  
אותה לאבותיכם וזכרתם  
שם את דרכיכם ואת כל  
עלילותיכם אשר נטמאתם  
בס ונקטתם בפניכם בכל  
רעותיכם אשר עשיתם  
וידעתם כי אני יהוה בעשותי  
אתכם למעשיו שמי לא יי  
כורכיכם הרעים וכעלילותיכם  
הנשחתות ביות ישראל נאם  
אדני יהוה

דברי יהוה כה אמר אדני  
יהוה הנני מצותיך אל ש  
ואכלה בך כל עין וכל  
עין וכל את כפה לתבת  
שלהיבתו ערבותה כל פעם  
מנגב עפונה ור אוכל בשר  
כי אני יהוה בערתי לא  
תכבה ואמר אהה אדני  
יהוה חמה אמרתי יהוה לא  
ממשל משרים הוא

אתה נאנח ואמרת אל  
שמועה כבא אה נאם כל  
לב ורפן כל ימים וכחתי כל  
רוח וכל ברבים תלכנה מוס  
חנה באה ועדתה נאם אדני  
יהוה

והודבר יהוה אלו לאמר  
בוא אדם הנבא ואמרת כח  
אמר אדני אמר חרב חרב  
היחדה וגם מרטה למע  
טבח טבח היחדה למעד  
היה לה ברכ מרטה או  
נשוש שבט בנימ אסתכל  
עצויתו אתה למרטה יי  
לתפש בכף הוא היחדה חוב  
והוא מרטה לתת אותה  
ביר הורג ועק והולך כח  
אדם כי הוא היתה בעמו  
היא בכל נשואי ישראל  
מגירו אל חרב היו את עמי  
לכו ספק אל ירך כי בחו  
ומה אסגם שבט מאסת  
לא יהיה נאם אדני יהוה

והודבר יהוה אלו לאמר  
בוא אדם שום פנק אל ירושלים  
ודטף אל מקדשיוס והנבא  
אל אדמת ישראל ואמרת  
לאדמת ישראל כה אמר  
יהוה הנני אלקי וחוץ אתי  
חרבו מת ערה וחרתו ממך  
צדוק ורשע ועו אשר  
הכרתו ממך צדוק ורשע  
לכן תצא חרבו מת ערה אל  
כל בשר מנגב צפון ומדע  
כל בשר כי אני יהוה הוצאתי  
חרבו מת ערה לא תשוב  
עירי ואתה בוא אדם  
האנח בשבחו מתננים יי  
ובמרוחות תאנח לעיני העם  
והיה כויתאמריו אליך על מה

ואתה בוא אדם הנבא והך  
כף אל בך ותכלל חרב  
שלושתה חרב חלליס הוא  
חרב חלל חגורל החדרת לתם

אמרתי לו י ואמר אהה האמרים לוי האמה אה  
שמחתי באמרים לו

ודשע ה ואמרתי לאדמה יעו אשר ודשע ואהב  
חמס תם ודשע הוא מכלל יבאיש ויחפיר

לכו ב בט בסוף וסומעו מן בנימיא

למען למנוח לבני יהודה חסידים  
על כל שיערו וחס נתתי אבחת  
חרב אח עשויה לברק י'  
מעטה לטבח התאחדו ס'  
הומע השומו השמילו אנה  
פניך מערות וגם אני אבא  
כפול אל כפול והענתו חמת  
אני יהודה דברתי

ויהי דבר יהודה אליו לאמר  
ואתה כן אדם שיש לך שנים  
דרכים לבוא חרב מלך בכל  
מארץ אחד יצאו שני חס  
וירב ראש דרך עיר  
ברא דרך שנים לבוא חרב  
את רבת בני עמון ואת יהודה  
בירושלם בעצרה כרעמר  
מלך בכל אל אס הדרך  
בראש שני חרבים לקסס  
קסס קלקל בחצום שאל  
בתרפוס ראה בפכך ביקלו  
היה הקסס ירושלים לשום  
ברוסלפת חפת ברעח לחרים  
קול בתרועה לשום פרוס  
על שיערום לשפך סללה  
לבנות הוק והטח להם י'  
בקסוס שוא בעניהם  
שב עי שבעות להם והוא

מזכיר ענין להתפש  
לבו כה אמר ארני  
יהודה נעו הזכרכם עונכם  
בהגלות פשעכם להראות  
חטאותיכם בכל עלילותיכם  
נעו הזכרכם בפשע תפש

ואתה חלל רשע נשוא  
ישאל אשה באחרונה  
בעת ענין קץ

כה אמר ארני יהודה  
הסור המצנפת וחרים  
העטרה זאת לא זאת  
השפלה הגבה והגבה  
השפול ענה ענה ענה  
אשומעו גם זאת לא היה  
עדיא אשר לו המשפט  
ונתתיו

ואתה כן אדם הנבא ומרת  
כה אמר ארני יהודה אל  
בני עמון ואל חרפתסו ומרת  
חרב חרב פתיחה לטבח  
מרוטה לחייל למען ברק  
בחזות לך שוא בקסס לך  
פוב לתת אותך אל עארו  
חלל רשעם אשר בא  
זכס בעת ענין קץ השב  
אלת ערכה במקום אשר

נבראת בארץ מכרותיך  
אשפט אתך וישפכתו עליו  
ועמו באש עברתי אפיו  
עליך ונתתיו בסמאניס  
בערים חרשו משחות  
לאשת תהיה לאכלה ממך  
יהיה בתוך הארץ לא  
תזכרו בני אני יהודה דברתי

ויהי דבר יהודה אליו לאמר  
ואתה כן אדם התשפט  
התשפט את ענין הדמים  
והורעתה את כלתו עביתך  
ואמרת כה אמר ארני יהודה  
עוד שפכתדם בתוכה לבוא  
עתה ועשתה גלולים עליה  
לטמאה ברמך אשר  
שפכת אשמת ובגלולך  
אשר עשית טמאת  
ותקרי בני ומך ותבוא ע

שענתך על כן נתתך חרפה  
לגויסוקלסה לכל הארצות  
הקרבות והרחקות ממך  
ותקלסו בך טמאת השם  
רבת חמה העד נשואו  
ישאל איש לזרעו חו  
בך למען שפך דם אב  
ואם הקלו בך לגר עשו

לקחת ולקחת ב דגש ולקחת בידך עשה  
נשך ותרביית לקחת

לעני גוים ב ונחל בך והוגדלתי והתקדשתי  
ואל ההרים לית כותה וחד ואקרא חרב על הארץ  
ועל ההרים

בנעוריהן לית כותה וחד אשר בנינו בנעוריהם  
מגדלים בנעוריהם

בעשק בתוכך יתום ואלמנה  
הונכר קדשו ביות ואת  
שבתתו חללת אנשו רמול  
הונכר למעו שפיהם ואל  
החרים אכלו בך זמח עשו  
בתוך ערות אב גלה בך  
טמאת הנדה עטבך ואוש  
את אשת רעהו עשה  
תועבה ואוש את כלתו  
טמא בומה ואוש את  
אחתו בת אביו ענה בך  
שחר לקח בך למעו שפך  
דס נשך ותרביית לקחת  
ותכצע רעך בעשקואתו  
שכחת נאם ארנן יהוה  
והנה חבתי כפו אל בצעך  
אשר עשית ועל דמך  
אשר חיי בתוך הועמד  
לבך אסתחוקנה ורנך  
ליוס אשר אנ עשה  
אותך אנ יהוה דברתי  
ועשיתו ופיוצותו אותך  
בגוים חוריתך בארצות  
והתמתי טמאתך ממך  
ונחלת בך לעני גוים  
ודעת כראנן יהוה

לכניג  
קרי

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ללל  
מל

ל

ל

ל  
ובל  
ארמית  
דבול

והודבר יהוה אלו לאמר

בנאדם חיולו בית ישראל  
לסוג כלם נחשת וברזל  
וברזל ועפרת בתוך כור  
סגס כסף חיו  
לכוכה אמר ארנן  
יהוה ועו חמת כלכם לסגס  
לכו הנני קבץ אתכם אל  
תוך ירושלם קבצת כסף  
ונחשת וברזל ועפרת וברזל  
אל תוך כור לפחת עליו  
אש לחנתוך כו אקבץ  
באפו ובחמתי והנחתי  
והתכתי אתכם וכנסתו  
אתכם ונפחתי עלכם  
באש עברתי ונתכתם בתוכה  
כהתוך כסף בתוך כור כו  
תתכו בתוכה וירעתם כו  
אנן יהוה שפכתי חמתי  
עליכם

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל  
בטע

ל

ל

ל

והודבר יהוה אלו לאמר  
בנאדם אמר ליה את ארץ  
לא מטחרה היא לא גשמה  
בוס ועס קשר נבי אום  
בתוכה בארי שנגא טרף  
טרף נפש אכלו חסו וקד  
וקחו אלמנותיה חרב  
בתוכה כהנה חמסות וכת  
ונחללו קדשו כו קדש

להל לא אהבו לונבוזה טמא  
לטהור לא הודיע  
ומשפחתו תיה עליו עיניהם  
ואחל בתוכם שריח בקרפה  
כזאבים טרפו טרף לשפך  
דס לאבד נפשות למע  
בצע בצע ונכז איה טחו  
להם תפל חוים שוא וקסמים  
להם כזב אמרים כה אמר  
ארנן יהוה ויהוה לא דבר  
עם הארץ עשקו עשק  
וגלו וגל ועעו ואביו חוננו  
ואתה צר עשקו בלא  
משפט ואבק שמדס אנש  
גדר גדר ועלך בפרץ לפנ  
בער הארץ לבלתי שחתה  
ולא מצאתי ואשפך  
עליוס ועמו באש עברתי  
כלותים דרכם בראשם  
נתתו נאם ארנן יהוה

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל  
עמד

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

והודבר יהוה אלו לאמר  
בנאדם שתים נשים בעת  
אס אחת חיו ותזננה במעוים  
בנעוריה וזנו שמה מעבו  
שריה וזנו שם עשו דהן  
בתוליהן ושמותו אהלה  
הגדולה ואהלוכה אחותה

ועני ואביו ב עב הארץ כל ענמותי תאמנה

טרף ל חסו נביאיה ארזה טרף בדי בנינו  
עלי פחדם טרף נפשו באפו

ויקח ב קניז נביאיה לחודיה היתה  
וכל לשון ארמית דבורתו

והתחנה לו ותלדנה פעם ובעות  
ושמותו שמרון אלה כ  
וורו שלם את לובה ותזן ל  
אלה תחתי ותעב על  
מאחיה אל אשר קרובים  
לבשית כלת פחות וסגנעם  
בחורו חמד כלם פרשים רכבו  
סוסים ותתן תונותה עליהם  
מבחר בני אשר כלם וכל  
אשר עבה בכל גליליהם  
נטמאה ואת תונותיה כ  
ממצרים לא עבה כי אותה  
שכבו בעוריה והמה עשו  
דהן בתורה וישפכו תונותם  
עליה לכו נתתיה בירמאתיה  
בירבני אשר עבה  
עליהם המה גלו ערותה  
בניה ובנותיה לקחו ואתה  
בחרב חרבו ותהישם לנשים  
וישפוטום עשובה  
ותרא אחותה את לובה  
ותשחת עגבתה ממנה ואת  
תונותיה מונוני אחותה אל  
בני אשר עבה פחות וסגנעם  
קרבים לבשו מכלול פרשים  
רכבו סוסים בחורו חמד כלם  
וארא כי נטמאה דהן אחר  
לשתיה ונתוסף אלה תונותיה

ותרא אנשי מחקה עליה קור  
עלמי כשדוים חקקוס כששור  
חגורו אזור במתניהם סרוחו  
טבולים בראשיהם מראה  
שלשים כלם דמות בני גד  
כשדוים ארץ מולדתם כי  
ותעגב עליהם למראה עניה  
ותשלח מלאכים אליהם  
כשדויה וכלאו אליה בני  
בבל למשכב דרום וטמאו  
אותה בתונותם וטמא בט  
ותקע נפשה מהם ותגל  
תונותיה ותגל את ערותה  
ותקע נפשו מעליה כאשר  
נקעה נפשו מעל אחותה  
ותרבה את תונותיה לזכר  
אתימו בעוריה אשר זנתה  
בארץ מצרים ותעבה על  
פלגשיהם אשר פשר כ  
חמורים בשרם ורמת סוסים  
ורמתם ותפקרו את זמת  
נערוך בעשות ממצרים  
דהן למעו שדו נערוך  
לכו את לובה כד  
אמר אדני יהודה הנע מעד  
אתמ אחלוק עלוך את  
אשר נקעה נפשו מהם  
והכאתם עליך מסכיבי בע

בכלוב כשדוים פקוד ושוע  
וקוע כלבני אשר אותם  
בחורו חמד פחות וסגנעם  
כלם שלשים וקרו אים  
רכבו סוסים כלם וכלאו עלוך  
הצור רכבו וגלגל ובקתה  
עמוס צנה ומגו וקובע  
ישומו עלוך סכיב ונתת  
לפניהם משפט וישפטוך  
במשפטיהם ונתתו קנאת  
קדועשו אותך בחמה אפך  
ואונך וסורו ואחרותך ל  
בחרב תפול המה בעך  
וכנולתך וקחו ואחרותך  
תאכל באש וקפשו טוק  
את בניך ולקחו כל  
תפארתך ודשבת זמתך  
מפך ואתונותך מארץ  
מצרים ולאת שאן עונך  
אלהם ומצרים לא תזכרו  
עוד  
כי כד אמר אדני יהודה הנע  
נתק ביד אשר שנאת ביד  
אשר נקעה נפשו מהם  
ועשו אותך בשנאה ולקחו  
כלי עקב ועקבך עירם  
וערניה ונגלה ערות זננתך  
וזמתך ותזנותך עשו אלה

דחיים ד ג חל ואעבד עליך וביאו אלה לפתוחיה  
דחיים שמו ושכרו דחיים נ

ובכל אשר ה אמרתי אליכם ונמשה ארמיה  
ותסלף יפנד וישוע אשר עבדה נ





פְּרוֹךְ וְהִמְקִי שְׁתוּ חֲלָבְךָ וְנִתְּנָה  
אֶת־רֵבֶבֶךָ לְנֹהַגְמַלִּים וְאֶת־  
בְּנֵי עַמּוֹן לְמַרְבָּץ צֹאזוֹ וְדַעְתָּם  
כִּי אֲנִי יְהוָה

כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב  
מִחֲאָפְדֵי דוֹר קֶעֶב בְּכָל־  
וַתִּשְׁמַח בְּכָל־שֹׂאטְן בְּנַפְשׁ  
אֶל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לִכְזוֹת הִנְנִי  
נֹטְוִת וְאֶת־דְּרוֹ עֲלֶיךָ וְנִתְּנָה  
לְבַגְלֵגוֹים וְהַכְרַתִּיךָ מִד־  
הָעַמִּים וְהִיאֲבִדְתִּיךָ מִד־  
הָאָרְצוֹת אֲשֶׁמִּוֹרְךָ וְדַעְתָּ  
כִּי אֲנִי יְהוָה

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב אֶמֶר  
מוֹאָב וְשִׁעֵר חֵנֶה כְּכֹל  
הַגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה לִכְזוֹת הִנְנִי  
פֹתַח אֶת־פִּתְחָהּ מוֹאֲבֵי עֵינַיִם  
מֵעֵרֹו מִקְצֵהוּ צִבְיָה אֶרֶץ  
בֵּית הַחַיִּים שִׁוִּיִּת כְּעַל מַעֲזֹו  
וְקָרִיתָהּ לִבְנֵי קָדְשׁ עַל־  
בְּנֵי עַמּוֹן וְנִתְּנָה לְמוֹרֶשֶׁת  
לְמַעַן לֹא־תִזְכַּר בְּנֵי עַמּוֹן  
בְּנֹיִם וּבְמוֹאָב אֲעִשֶׂה כִּי־  
שִׁפְטוֹם וְדַעְתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב לִי  
עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסֵי נִקְסֵי לְבַיִת  
וְהוֹרִיחַ וְאֲשִׁמוּ אֲשׁוֹם וְנִקְמֹו

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב לִי  
עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסֵי נִקְסֵי לְבַיִת  
וְהוֹרִיחַ וְאֲשִׁמוּ אֲשׁוֹם וְנִקְמֹו  
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב לִי  
עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסֵי נִקְסֵי לְבַיִת  
וְהוֹרִיחַ וְאֲשִׁמוּ אֲשׁוֹם וְנִקְמֹו  
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב לִי  
עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסֵי נִקְסֵי לְבַיִת  
וְהוֹרִיחַ וְאֲשִׁמוּ אֲשׁוֹם וְנִקְמֹו  
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב לִי  
עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסֵי נִקְסֵי לְבַיִת  
וְהוֹרִיחַ וְאֲשִׁמוּ אֲשׁוֹם וְנִקְמֹו  
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב לִי  
עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסֵי נִקְסֵי לְבַיִת  
וְהוֹרִיחַ וְאֲשִׁמוּ אֲשׁוֹם וְנִקְמֹו  
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב לִי  
עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסֵי נִקְסֵי לְבַיִת  
וְהוֹרִיחַ וְאֲשִׁמוּ אֲשׁוֹם וְנִקְמֹו

וְהוֹרִיחַ וְאֲשִׁמוּ אֲשׁוֹם וְנִקְמֹו  
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה  
אֵלָי לֵאמֹר כֹּדֵאֲדָם יַעֲזֹב  
אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עַד עַל־רוּשׁ לִשְׁלֹם  
הָאֶחָד נִשְׁבְּרָה דְלִתּוֹת הָעַמִּים  
נִסְכָּה אֵלָיו אֲמַלְאָה הַחֲרֻבָה  
לִכְזוֹת אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה

הִנְנִי עֲלֶיךָ עַד וְהָעֲלִיתִי עֲלֶיךָ  
גַּיִם רַבִּים כֹּה עֲלֹת הַיָּם לְגִלְיוֹן  
וְשִׁחַתְוּ חַמּוֹת עַד וְהָרָסוּ  
מִגְדְּלוֹת וְסִחִיתִי עִפְרָיִם  
מִמֶּנֶה וְנִתְּנָה אוֹתָהּ לְעַחֲוִיח  
סֶלַע מִשְׁטַח חֲרָמוֹם תִּחְוֶה  
בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נֹאֵם  
אֲדֹנָי יְהוִה וְסִיחִיתָ לִכְזוֹ  
לְגַיִם וּבְנִיתִיח אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה  
בַּחֲרֵב תִּהְרַגְנָה וְדַעְתָּ כִּי־  
אֲנִי יְהוָה

כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי  
מִבְּנֵי אֶרֶץ עַד נְבוּזַדְרֵאֲצַר  
מֶלֶךְ בְּכָל־מִצְרַיִם מֶלֶךְ כִּי  
מַלְכִים בְּקוֹס וּבְרֵכָב  
וּבְפָרִשִׁים וְקָהָל וְעַסְדֵּיב  
בְּנֹתֶיךָ בַּשָּׂדֶה בַּחֲרֵב יִהְיֶה  
וְעָלָן עֲלֶיךָ דִּיק וּשְׁפָר עֲלֶיךָ  
סֶלֶלָה וְהַקִּים עֲלֶיךָ צִנְה  
וּמְחִיק בְּלוֹוִתוֹ בַּחֲמוֹתֶיךָ  
וּלְגִדְלֵתֶיךָ וְתֵץ בַּחֲרֵבוֹתֶיךָ  
מִשְׁפַּעַת סוֹסוֹ וּבִקְסֵי אֲבָקִים  
מִקּוֹל פֶּלֶשׁ וְגִלְגַל וְרֵכָב  
תִּהְיֶה שְׁנֵה חוֹמוֹתֶיךָ בְּכֹאוֹ  
בְּשַׁעֲרוֹתֶיךָ כִּמְבֹאוֹ עֵד  
מִבְּקָעָה בְּפִקְסוֹת סוֹסוֹ  
וְרָמַס אֶת־כָּל־חוֹצֵתֶיךָ עִמָּךְ  
בַּחֲרֵב יִחַדְג וּמַעֲבֹוֹת עֵדְךָ

כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹב לִי עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסֵי נִקְסֵי לְבַיִת וְהוֹרִיחַ וְאֲשִׁמוּ אֲשׁוֹם וְנִקְמֹו  
אֲבָקִים אֶת מִצְרַיִם חֲרֵב מֶלֶךְ בְּכָל־מִצְרַיִם אֲנִי צֹאזוֹ בַּשָּׂדֶה עֲשִׂיחַ חוֹצֵתֶיךָ

לכל יושביה ב' וקראתם דרוז בארץ אשר נתנו  
חתימתם ויושביה ב' מל ארץ אכלת ונשאו

עב עולם ב' משומי עם עולם והורדתך את  
על צר ב' מי יעזב את ואתה בז אדם

גבל ב' חד זקנ וזקנ פול וקנ גבל וחכמה  
גבל ועמו ועמלין

לארץ תרדו ושללו חילך  
ובחורבנותך והדסו חומותיך  
ובתו חמדתך ותעו ואבנך  
ועצרו עפרך בתוך מים ושמו  
והשפתו המון שורד וקול  
כנוריק לאיש שמע עוד ונתתך  
לצחוח סלע משטח חרמים  
תהיה לאתבנה עוד פ' אע  
ויהוד דברתו נאם ארע יהוד  
כה אמר ארע יהוד  
לצור הלא מקול מפלתך  
באנק חלל בהרג חרג בתוכך  
ידעשו האונם ונדדו מעל  
כס אותם כל נשיאיו חנים  
והסירו את מעילוהם ואת  
בגדיר קמתם ופשטו חרדות  
ולבשו עלה ארץ ישבו וחרדו  
לרגעם ושמו עליו ונשאו  
עלך קניה ואמרו לך און  
אבדתנו שבת מימים הער  
ההללה אשר היתה חוקה  
ביום היא וישביה אשר נתנו  
חתימתם לכליו שביה עתה  
וחרדו האון ווס מפלתך  
ונבחרו האונם אשר פוט  
מצאתך  
אמר ארע יהוד בתתו אתך  
ער נחרבת מערים אשר לא

ושבו פה עלות עלוך את  
תחום וכסוף חמים חרבים  
והורדתיך אתו ורדו בור  
אל עם עלם והו שבתך  
בארץ תחתיות כחרבות  
מעלם אתו ורדו בור  
למעול לאתשבו ונתתו  
עבוב ארץ חיים בלחות  
אתך ואנך ותבק שוולא  
תמצאו עוד לעולם נאם  
ארע יהוד  
ויהוד דבר יהוד אלו לאמר  
ואתה כו אדם שא על צר  
קונדו אמרת לצור הושבת  
על מבואתנס רכלת העמים  
אל אונם רבים  
כה אמר ארע יהוד  
צור את אמרת אנ כלולת  
ופו בלב ימים גבולך בנך  
כלל ופוך ברו שום משמד  
בעלך את כל לחתים ארו  
מלבנו לקחו לעשות תרו  
עלך אלונם מבשו עשו  
משוטף קר שך עשו שו  
בת אשרים מאו בתים  
ששבר קמה ממעלים  
הנה מפר שך לחיות לך  
לנס תכלתו אונם מאו

אלושה תיה מכסך ושב  
צודו ו ארוד חו שטוס לך  
חכמך צודו חן המה  
חללך זקנ גבל וחכמה חו  
כך מחו קו בך כל אנות  
חיס ומלחום חו כך לערב  
מערכך פרס ולו ופוט חו  
בחילך אנשו מלחמתך מגו  
ונכע תלובך המה נתנו  
הדרך בע ארוד וחילך על  
חומותיך סביב ונמרום  
במנה לותודתו שלטונם  
תלנו על חומותיך סביב המה  
כל לופך תרשו שחרתך  
מרב כרחו בכסך ברוד  
ברילו עופרת נתנו עבונך  
חו תכלו משך חמה וכלו  
בנפש ארס וכלו נחשת  
נתנו מערכך מבית ונערכה  
סוסים ופרשים ופכרים נתנו  
שבוניך בע דדו רכלך  
אונם רבים סחרת נרד  
קרנות שו והובנעם השבו  
אשכרך ארם סחרתך מנב  
מעשך בנפך אונם  
ורקמה ובוין וראמת וברד  
נתנו בעבונך יהוד ו ארץ  
וישראל המה רכלך פחטו

בעזבונך ב' ארם סחרתך וזיוו

חומותיך די מל משנת סוסיו ושללו חילך  
בע ארוד וחילך שנים בור

ושבו ג' על הארץ ישבו ובעו במים ולא ישבו  
ועשיריהם בשפל וחד וישבו



מקדשך ב מל מרב עונך נורא אלחים מקדשך נ  
הכונן א את כרוב ברב רכלתך וחוכן י חד מל נ

קדש ליהוד

עלתה ג תמים אתה חרשתם רשע עזרי וליא  
עלתה בר כרוב י וחה בעלתה דיהוד

לא ומכר

בעשרה ב חה בשנה העשרית וחזר בשנה  
עשרה שנה

מִסְכַּתְךָ אֲדָם פְּטוּלָה וַיְחַלֵּם  
תְּרִישׁוּשׁ שֶׁחֵסוּ וַיִּשְׁפָּח סִפּוּר  
נִפְדָּו וַיִּבְרַקְתָּ וַיְחַבְּמָל אֶתְּתַפְּרָךְ  
וַיִּקְלֹךְ לְךָ בְּיוֹם חִבְרָאךָ בּוֹנֵנִי  
אֶתְכָרוּב מִמֶּשֶׁח הַסּוּבָךְ י  
וַתִּתְּנֵךְ בְּחֹר קֹדֶשׁ אֱלֹהִים  
הָיִיתְּ בְּתוֹךְ אֲבֵי אֲשֵׁחַתְּהִלְתָּ  
תָּמוּס אֶתְּחַבְּרִיךָ מִיוֹס  
חִבְרָאךָ עַד נִמְצָא עֲלֵיתָח  
בְּךָ בְּרַב רְכִלְתְּךָ מְלֹן תּוֹבְדֵי  
חִמְסוּתְּחַטָּא וְאַחֲלִילְךָ מֵחֹר  
אֱלֹהִים וְאַפְדָּךְ בְּרַב הַסּוּבָךְ  
מִתּוֹךְ אֲבֵי אֲשֵׁחַ גְּבַה לְבָךְ  
בּוֹפִיךָ שֶׁחַתְּחִכְמָתְךָ עַל  
וַפְעַתְךָ עַל אֶרֶץ חֵשׁלְכְתוֹךְ  
לְפַנֵּי מַלְכִים נִתְּתוֹךְ לְהָאוֹת  
בְּךָ מִרַב עֲוֹנֵךְ בַּעַל רְכִלְתְּךָ  
חִלְתָּ מִקְדְּשׁוֹךְ וְאוֹעֵא  
אֲשֵׁמִתּוֹבְבָךְ הוּא אֲכִלְתְּךָ  
וְאַתְנֵךְ לֵאפֹךְ עַל חֵאֶרֶץ לַעֲנִי  
כִּדְאוֹךָ כִּד וְזוֹרְעֵךְ בְּעַמּוֹס  
שֶׁמֶמוֹ עֲלִיךָ בְּלִחּוֹת הַיּוֹת  
וְאוֹנֵךְ עַל עוֹלָם:

וַיְחִי וַיְבָרֵךְ יְהוָה אֱלֹן לְאָמֹר:  
בְּדָאֵלִים שְׂוִים פִּנְיָךְ אֶל צִדְדוֹ  
וַחֲנֵבָא עֲלֵיךְ וְאַמְרַתְּ כַּח אָמֹר  
אֲדֵנִי יְהוָה הִנְנִי עֲלֵיךְ צִדְדוֹ

וַנִּכְבְּדְתָּ בְּתוֹכְךָ וַיִּרְדֵּעַ כִּי  
אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתֵיךָ בְּהַ שְׁפָטוֹס  
וַנִּקְרָה שְׁתוֹבְבָה וַיִּשְׁלַחְתָּ בָּהּ  
דְּבָרְנִדְמַס בְּחַוְצוֹתֶיהָ וַנִּפְלַל  
חִלְ בְּתוֹכָהּ בְּחָרֵב עֲלֵיךְ  
מִסְכִּיב וַיִּרְדֵּעַ כִּי אֲנִי יְהוָה  
וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל  
סִלּוֹן מִמֶּאֱוִל וְקוֹץ מִכָּאֵב י  
מִכָּל סְכִיבֹתֶם הַשְּׂאֲטוֹס  
אוֹתָם וַיִּרְדֵּעַ כִּי אֲנִי אֲדֵנִי  
יְהוָה:

כֹּחַ אֲמַר אֲדֵנִי יְהוָה בְּקִפְצֵי  
אֶתְבֵּית יִשְׂרָאֵל מִזֶּה עַמּוֹס  
אֲשֶׁר נִפְצוּ בָס וַנִּקְרָה שְׁתוֹבְבָם  
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וַיִּשְׁבּוּ עַל  
אֲדָמְתָם אֲשֶׁר נִתְּתוּ לְעַבְדָּו  
לְוַעֲקֹב וַיִּשְׁבּוּ עֲלֵיךְ לְכַטָּח  
וַבְּנֵי בְתוּס וַנִּטְעוּ כְרָמִים  
וַיִּשְׁבּוּ לְכַטָּח בַּעֲשׂוֹתֵי י  
שְׁפָטוֹס בְּכָל הַשְּׂאֲטוֹס י  
אֶתָם מִסְכִּיבֹתָם וַיִּרְדֵּעַ כִּי  
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

בַּשְּׁנָה הָעֲשׂוֹרִית בַּעֲשָׂרֵי מ  
בַּשְּׁנָיִם עָשָׂר לְחֹדֶשׁ תִּיהִ רֵבֵר  
יְהוָה אֱלֹי לְאָמֹר כִּי אֲדָם  
שְׂוִים פִּנְיָךְ עַל פְּרִיעָה מִלֵּךְ  
מִצְרַיִם וְחֵבָא עֲלֵיךְ וַיַּעַל

מִצְרַיִם כִּלְהַ דְּבַר וְאַמְרַתְּ כַּח  
אֲמַר אֲדֵנִי יְהוָה הִנְנִי עֲלֵיךְ  
פְּרִיעָה מִלֵּךְ מִצְרַיִם חֲתָנִים  
הַגְּדוֹל חֲרִיבָךְ בְּתוֹךְ יִאֲרֹו  
אֲשֶׁר אֲמַר לִי וַיִּאֲרֹו וְאֲנִי  
עֲשׂוֹתֵנִי וְנִתְּתוּ חֲחֵי וְעַל חֲחֵי  
וְחֵדְבָקְתוּ דָגַת יִאֲרֹו לִי  
בְּקִשְׁקֵי שְׁתוֹרָה וְעַל יִתְּרָךְ  
מִתּוֹךְ וַיִּאֲרִיךְ וַאֲתָ כִּלְהַ דָּגַת  
יִאֲרִיךְ בְּקִשְׁקֵי שְׁתוֹרָה תְּרַבֵּךְ  
וְנִטְ שְׁתוֹרָה חֲמַדְבְּרָה אוֹתְךָ  
וְאַתָּ כִּלְהַ דָּגַת יִאֲרִיךְ עַל פְּנֵי  
הַשְּׂדֵה תְּפוּל לֹא תֵאֱסָף  
וְלֹא תִקְבָּץ לְחַיֵּת הָאֶרֶץ י  
וְלַעֲרֹף הַשָּׁמַיִם נִתְּתוֹךְ לְאֵלֶיךָ  
וַיִּרְדֵּעַ כִּי יִשְׁבּוּ מִצְרַיִם כִּי  
אֲנִי יְהוָה וַיַּעַל הַיּוֹתֶם מִשְׁעַנֵּת  
קִנְה לְבֵית יִשְׂרָאֵל בְּתַפְּשֵׁם  
בְּכַבְּכֶן תִּרְוֹץ וְכַכְּעַתְּלָתֶם  
כִּלְכֵּתֶךָ וְכַח שְׁעַנְסֵךְ עֲלֵיךְ  
תִּשְׁבֵּר וְחֵעַמְדָּתְךָ לְחַק כִּל  
מִתְּנֵם: לְכֹן כַּח  
אֲמַר אֲדֵנִי יְהוָה הִנְנִי מִבֵּיא  
עֲלֵיךְ חֲרִיב וְחֵכְרַתִּי מִמֶּךָ י  
אֲדָם וְכַח מֵה וְיִתְּתָה אֶרֶץ  
מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְחֵרְבָה י  
וַיִּרְדֵּעַ כִּי אֲנִי יְהוָה וַיַּעַל אֲמַר  
יִאֲרֵ לִי וְאֲנִי עֲשׂוֹתֵי לְכֹן י

בחרב ט אתה בא אליו כילא בחרב ונחית ונפלו בחרב איבוחכר ונפלו חלל ואתו הדגת ונפלו אשור וירדו  
כוסים ונכשלו בחרב ובלחבר וליא אושיעה כצרוינה ובחרב  
טו פניך על ב על פרעה על חד שעיר ושאר  
טז פניך אל

יסדותיה ב לקחה ומצותה ויצא  
אש בעיניו ב בתריה יסדותיה כג

תהיה ה כה כן בנביא ותהיה ג שמואל לו ולא תחוס עני בתוך ערים מחובות והיגלו  
עניי ומימם וכל אומות דמותהו בל מן ג וספרתם לכם ושל אהיו ומן והקדיתם לכם עד סוף דסיפ

וגאל

ולא

במעבדים ויהי חל חלה  
בכוש כנפל חלל במערים  
ולקחה מונה ונהרסו  
יסדותיה כוש ופוט ולול  
וכל ערב וכוב ובע ארץ  
חברית אתם בחרב יפלו

ל  
ל

בה אמר יהוה ונפלו סמכי  
מערים וכד גאו ענה  
ממגדל סונה בחרב יפלו  
בה נאס ארבע יהוה ונשמו  
בתוך אכצת נשמות ועלו  
בתוך ערוס נחרבות תהויה  
ודעו כי אע יהוה בתתך  
אש במערים ונשברו כל  
ערוס ביום תהויה יצאו  
מלאכים מלפני בעים  
לחרוד את בני בטח  
והיתה חל חלה בתם ביום  
מערים כו הנה באה

ל  
ל

בה אמר ארבע יהוה  
והשבת את המזו מערים  
בני נבוכדראצר מלך בבל  
הוא ועמו אתו ערי עמים  
מובאים לשחת הארץ  
והרוקו הרבות על מערים  
וכל או את הארץ חלה  
ונתתי יארים חרבה ומכה

ל  
ל

בראשון באחד לחד שתה  
דבר יהוה אלו לאמר כו  
אדם נבוכדראצר מלך  
בבל העביר את חילו עבדה  
עולה אל ער כל ראש  
מקרחו כל כתף מרוטת  
ושכר לא הוה לו ולחילו  
מצר עלה עבדה אשר  
עבד עליה

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

לכוכב אמר ארבע  
יהוה הנני נתן לנבוכדראצר  
מלך בבל את ארץ מערים  
ונשאתה כנהו שלל שללה  
ובזבחה ויהוה שבר כו  
לחילו פעלתו אשר עבד  
בה נתתי לו את ארץ ס  
מערים אשר עשור נאס  
ארבע יהוה ביום תהויה  
אנמח קרו לבית ישראל  
ולך אתו פתח ופח בתוכם  
ודעו כי אע יהוה

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

הנני אלו ואלו ארבע ונתתי  
את ארץ מערים לחרבות  
חרב שממה ממגדל סונה  
ועתה בל כוש לא תעבדה  
הל אדם ונהל בהמה לא  
תעבדה ולא תשב ארבעים  
שנה ונתתי את ארץ מערים  
שממה בתוך ארצות נשמות  
ועתה בנות ערים מחרבות  
תהיון שממה ארבעים  
שנה וחפצתי את כל עמים  
בעים וחרותים בארצות  
בה אמר ארבע יהוה  
מלך ארבעים שנה אקבץ  
את מערים מוח עמים כי  
אשר נפעו שממה וישבתו  
את שבות מערים ויהו שבתו  
אתם ארץ פתוחם עלי  
ארץ מכורתם והיו שם  
ממלכה שפלה מוח ממלכות  
תהיה שפלה ול את הנשא  
עד על עמים והמעטתים  
לבלתי רדות בעים ולא  
יהוה עד לבית ישראל  
למבטח מזכיר עו בפעתם  
אתריהם וכד עו כי אע  
ארבע יהוה  
והיב עשרים ושב עשנה

ל  
ל  
ל

ל  
ל

ל  
ל

ל  
ל

אתם לא ויקח ורחב בעים חיוס ויערבו ויפקדו שר וירא וסוף וגם הקמתי וגם ערב השכח אתם בעונת אבותם לא מאסתים אם לקרא לך כי לא נחל מלכד הכרית אל חזקיהו  
כל ימי החלכנו ולא ברא אתם ויבאו הירינה ואולם נחם אך לא יחשב ונכרת יהוה לא תחזי בוא כתבה כספם וזחבם וצאצאיהם ואם נבאים הם וידעו מי אני יהוה  
פרס כוש ובני ארץ חברית נחבא דב אל תלך אל תקנא וכל דיבור דכות בר מז







ד  
כז  
א

חטא לא תובנה ומשפט  
 ונדקה עשה חן וחסד  
 ואמרו בני עמך לא יתכן  
 דרך ארנו והמה דרבס לא  
 ותכו בשוב צדוק מצדקותו  
 ועשה עלומת ביהם ופשוט  
 רשע מרשעתו ועשה  
 משפטו עדיקה עליוס חסד  
 חיה דאמרתם לא יתכן  
 דרך ארנו איש פדרכו  
 אשפוט אתכם בית ישראל

ד  
כז  
א  
ח  
כז  
א

והיבשתי עשרה שנה  
 בעשרי בחמשה לחוקש  
 לביתנו באהלי הפלוט  
 מיוח שלם לאמר הפתה  
 העד וחד חונה חיתה אל  
 בערב לפע בוא הפלוט  
 ופתח אתפי ערבוא אל  
 בכקרו ופתח פו ולא נא לבית  
 עיר  
 והי דבריהוה אל לאמו  
 בוארם ישיב חחרבות  
 האלה על ארמית ישראל  
 אמרוס לאמד אחד חיה  
 אכרהס ויירש אתה ארץ  
 ואנחת רבים לענתה הארץ  
 למורשה

ד  
כז  
א  
ח  
כז  
א  
ח  
כז  
א

ושחל בואמרתם לאמן  
 כפשענינו חטאתנו עלנו  
 נכס אנהנו נמקס ואיק  
 נחיה אמר אליהס חזקוני  
 נאס ארע וחיה אס אחפץ  
 במות חרש עברי אס בישונ  
 רשע מדרכו וחיה שובו  
 שובו מרביבם הרעס  
 ולמה תמדתו בית ישראל

ואתה בוארם אמר אן  
 בני עמך צדקות הערונ  
 לאת צלנו ביום פשע  
 ורשעתה רשע לא יכישל  
 בה ביום שובו מרשעי  
 וצדוק לא יחיל לחיותם  
 ביום חטאתו באמרו  
 לצדוק חיה יחיה והוא  
 בטח ועל צדקותו ועשה  
 עול כל צדקותו לאתנות  
 ובעולו אשר עשה בו  
 נמתטמא מן כל רשע  
 חמתם מן שבתם אתו  
 ועשה משפטו עדיקה  
 חן וחסד על גלותו  
 וצדקות חסותם לן  
 בלתי עשות על חן וחסד  
 לאימות כל חטאתו אשר

ד  
כז  
א

לצפה וראד אתה חרב באח  
 על הארץ ותקע בשופר  
 ויזחור את העם וישמעו כי  
 חשמע את קול השופר  
 ולא תהדרות בוא חרב  
 ותקח חורבנו בראשו יחיה  
 את קול השופר שמעו לא  
 עה רמזו ביה חיה והוא לי  
 נהרנפשו מלטה צפה  
 מידאח את חרב באח  
 ולא תקע בשופר ויהעס  
 לא תהדרות בוא חרב ותקח  
 מהסנפשו אבעונתקח  
 ודכו מידה צפה אדהש  
 ואתה בוארם צפה נתקח  
 לבית ישראל ושמתנפלו  
 דבר ויזוקרת אתם ממני  
 באמה לרשע רשעמות  
 תמותול ארבית להזחור  
 רשע מדרכו חיה רשע  
 בעונותיו ורמזו מידה כי  
 אבקשו אנה מיהודה רת  
 רשע מדרכו לשוב מפעה  
 ולא שב מדרכו חיה אבעונ  
 וכתו ואתה נפשך העלית  
 ואתה בוארם אמר אל בית

ד  
כז  
א



כלמת הגנים ויהי ענין  
והיה אל היהם אתם והיה  
עמל בית ישראל נאם אתו  
והיה ואתו עאני עאני  
מדיעתי ארם אתם אני  
אלהיכם נאם ארני והיה

ויהי דבר יהודה אל לאמר  
בואדם שים פטני על חור  
שער והנבא עזרו אמרת  
לו כח אמר ארני יהודה הנני  
אלך הרשע ערונטותי ויהי  
עלך ונתתך שממה  
ומשממה ערונטותי אשים  
ואתה שממה תהיה ויהי עת  
כראני יהודה יען חיות לך  
אובת עולם ותגור את בני  
ישראל על ידי חרב בעת  
אודם בעת עז קין לבנות  
אני נאם ארני יהודה מלדס  
אעשה ודס יהרפך אסלא  
דס שנאת דס יהרפך ונתת  
אתהר שעה לשממה  
ושממה ודכרתני ממני  
עברו ושב ומלאתי את  
חרון חלכין גבעתיך  
וגאיתך וכל אפיקיך  
חללי חרב יפלו ויהי שממת

עד אשר חפיו צותם אותנה  
אל החוץ והושעתי  
לעאני ולא תהוננה עד  
לבו ושפטתני ביו שח לשח  
והקמתי עלוהם דעה אחר  
ודעה אתהו את עבדו חייך  
הוא ירעה אתם והוא יהיה  
לחן לרעה ואני יהודה אהיה  
להם לא להיום ועבדו דוד  
נשיא בתוכם אני יהודה  
דברתי וכרתי להם בנות  
שלום והשפתי חיה דעה  
מזה ארץ וישבו במרבה  
לבטח חושני במערים ונתת  
אותם סביבות גבעתי  
ברכה והודרתני הגשם בעת  
גשמי ברכה יהיו ונתנו עין  
השלה את פרוו וזה ארץ  
תתן יבולה והיו על ארמתם  
לבטח ויהי כראני יהודה  
בשכרו את מטות עלם  
והצלתיס מיד העבדוים  
בחסול איהו עוד בו לגוים  
וחית הארץ לא תאכלם  
וישכו לבטח ואין מחמר  
והקמתי להם מטע לשם  
ולא יהיו עוד אספי רעב  
בארץ ולא ישאו עוד

והכי אותם אל ארמתם העתים  
אלהי ישראל באפיקוים ובכל  
מושבו הארץ במדעה טוב  
ארעה אתם וכחתי מרום די  
ישראל יהיה ניהם שם תרבענה  
בנוח טוב וכרעה שמו תרעה  
אלהי ישראל אני ארעה  
עאני ואני ארבי עם נאם ארני  
יהודה אתה אכרת אבק שואת  
חנרת את שובל נשברת אהבש  
ואת החולה אחוק ואת  
השמנה ואת החוקה אשמך  
ארעה במשפט ואתנה  
עאני כח אמר ארני והיה  
הנני שפט פדושה לשח  
לאליס ולעתודים חמעט  
מנס המדעה הטוב תדע  
ויתל מרעלס תרמסו ברגלכם  
ומשקע מים תשתו ואת  
העויתים ברגלכם תרפשו  
ועאני מרמס רגלכם תרענה  
וכרפש רגלכם תשתנה

לכונס אמר ארני יהודה  
אלהים הנני אני ושפטתי  
בידשה ברוה וביושה רזה  
יען בעד וכבתתה חרפני  
ובקרעכם תנעו וכל חנולות

ג כח שון ברגלכם תרפשו ומרפשו רגלכם  
מעון רפשו ומקו משחול

וכביבות ב וכביבות בית האלהים ונתתי  
אותם וכביבות

ואתנה ג וחל אתנה וסינדהו חנניה  
כיעדנה דכפויא



וטחורתם ב' וכבדתם בגדיכם וזרקתי עליכם  
ולא אתם ב' והושעתי ויעם יהודי ויאמר

אל אימתכם ב' ואותן לבם דחמים ורקחתי  
אתכם מן הגוים

בושו ג' מל' בושו וגב' נכלמו בושו והכלמו  
בך בטחו ולא בושו

אלהי עַד כִּלְמַת הַגּוֹיִם  
וְחִרְפַּת עַמִּים לֹא תִשְׂאוּ עֹד  
וְגוֹי לֹא תִכְשַׁל עַד נֶאֱמַר  
אֲדַע יְהוָה  
וְהוֹדוּ בְרִיתוֹהוּ אֱלֹהֵי לְאֻמֵּי  
בְּזֶמְרָתוֹ בְּיַת יִשְׂרָאֵל וְשֹׁבֵים  
עַל אֲדַמְתָּם וְטָמְאוּ אוֹתָהּ  
בְּדַרְכָּם וּבִעְלִילוֹתָם כִּי טָמְאוּ  
הַנְּדָה חִיתָה דְרַכָּם לִפְנֵי  
וְאֶשְׁפֹּךְ חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם עַל  
הַדָּם אֲשֶׁר שִׁפְכוּ עַל הָאָרֶץ  
וּבְגִלּוֹתֵיהֶם טָמְאוּ וְאֶפְיוֹן  
אֲתָם בְּגוֹיִם וּזְרוּ בְּאַרְצוֹת  
בְּדַרְכָּם וּבִעְלִילוֹתָם כִּי  
שִׁפְטוּתוֹם וּרְבוּא אֱלֹהֵי  
אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם וַיִּחַלְלוּ  
אֶת שֵׁם קְדֹשׁוֹ בְּאֵמַר לָהֶם  
עֲסִיתוּהוּ אֱלֹהֵינוּ אֲרִיצוּנוּ  
וְאֶחְמַל עַל שֵׁם קְדֹשׁוֹ אֲשֶׁר  
חָלַלְתֶּם בְּיַת יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם  
אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁמָּה

ג' ו' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט

ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט

שָׁמוּ הַגּוֹיִם חִמְלָה לְלַבְגּוֹיִם  
אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ  
הַגּוֹיִם כִּי אֱמַי יְהוָה נֶאֱמַר  
אֲדַע יְהוָה כְּהַקְדֵּשׁוּ בְכֶם  
לַעֲשֵׂה הִסּוּ וְלִקְחַתִּי אֶתְכֶם  
מִזֵּה הַגּוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם  
מִכָּל הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי  
אֶתְכֶם אֶל אֲדַמְתְּכֶם  
וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טָחוּרִים  
וְטָחַרְתֶּם מִכָּל טָמְאוֹתֵיכֶם  
וּמִכָּל גִּלּוֹתֵיכֶם אֲטַהֲרֶנּוּ  
אֶתְכֶם וְנָתַתִּי לְכֶם לֶב  
חָדָשׁ וְרוּחַ חָדָשׁ אֲתוֹן  
בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת לִבִּי  
הָאֵפוֹן מִכִּשְׁרֹכְכֶם וְנָתַתִּי  
לְכֶם לֶב בְּשָׂרִי וְאֶת רוּחִי  
אֲתוֹן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת  
אֲשֶׁר בְּחִקְיִי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי  
תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם וּשְׁבַתֶּם  
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתוֹנְכֶם  
וְהוֹיִתֶם לִי לְעַם וְאֶנְכִּי  
אֶחֱיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים כִּי  
וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל  
טָמְאוֹתֵיכֶם וְקָרָאתִי אֶל  
הַדָּג וְהַדְּבִיבִיתִי אֶתּוֹ וְלֹא  
אֲתוֹ עֲלֵיכֶם רַעַב וְהַדְּבִיבִיתִי  
אֶת פְּרִי הָעֵץ וְתִנְכַחַתִּי  
חֲשֵׁדָה לִמְעוֹ אֲשֶׁר לֹא

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט

תִּקְחוּ עֹד חִרְפַּת רַעַב  
בְּגוֹיִם וּזְכַרְתֶּם אֶת דְּרַכֵּיכֶם  
הַרְעוּ וּמַעַל לִיכֶם אֲשֶׁר  
לֹא טוֹבוֹכֶם וְנִקְטַתֶּם בְּפָנֵיכֶם  
עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְעַל תוֹעֵבוֹתֵיכֶם  
לֹא לִמְעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה  
נֶאֱמַר אֲדַע יְהוָה וַיִּדְעוּ  
לְכֶם כִּי שׂוֹ וְהַכְּלָמוֹ  
מִדְּרַכֵּיכֶם בְּיַת יִשְׂרָאֵל  
כִּי אֵמַר אֲדַע יְהוָה  
כִּיּוֹם טָהַרְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל  
עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת  
הָעָרִים וְנִבְנוּ הַחֲרֻבוֹת  
וְהָאָרֶץ הִנְשֵׂמָה תַעֲבֹד  
תַּחַת אֲשֶׁר הוֹיִתָה שְׂמֵמָה  
לַעֲנֵי כָל עֹבְרֵי וְאֵמַר  
הָאָרֶץ חִלּוּ הִנְשֵׂמָה חִיתָה  
כִּי עָבְרוּ וְהָעָרִים הַחֲרֻבוֹת  
וְהַנְּשֵׂמוֹת וְהַנְּחָרְקוֹת  
בְּעוֹרוֹתֵי שְׂבֻחוֹתֵי עוֹלָמִים  
אֲשֶׁר יִשְׂאָרוּ סְבוּבוֹתֵיכֶם  
כִּי אֲנִי יְהוָה בְּנִיתִי הִנְחָרְסוֹת  
נִטְעַתִּי הִנְשֵׂמָה אֲנִי יְהוָה  
דִּבְרַתִּי וְעָשִׂיתִי  
כִּי אֵמַר אֲדַע יְהוָה  
עוֹד וְאֵת אֲדַרְשׁ לְבֵית  
יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לְחֵם  
אֲרִבְהָ אֶתְכֶם כַּעֲזוֹ אֲדָם

ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט

טחורתי עליכם כי חטאתי  
החלתיכם וחדל וטחורתי אמרי נעם

שמח ל' סוף פסוק בסוף וסימנתי את בני ואמל  
בעשרים וחמש סביב

כצאן קדשים כצאן וירושלם  
במו עריה כן תהינה הערים  
החרבות מלאות צאן אדם  
ודיעו כראי יהודה

הינה עליה יהודה ויוצא  
ברוח יהודה ויניחנ בתוך  
הבקעה והוא מלאה עצמות  
ודיעבורני עליהם סבובי  
סבובי ונח רבות מאד על  
פני הבקעה והנה יבשות  
מאד ויאמר אלו כד אדם  
התחיינה העצמות האלה  
ואמר אדני יהודה אתה  
יהי עת ויאמר אלו הנבא  
עליה עצמות האלה ואמר  
אליהם העצמות היבשות  
שמעו דברי יהודה כה אמר  
אדני יהודה לעצמות האלה  
הנה אני מכיא בכס הרוח  
וחייתם ונתתיו עלכם צדום  
וחילתי עלכם בשר וקדמתי  
עליכם עד ונתתני בכס הרוח  
וחייתם וידעתם כראי יהודה  
ונבאתי כראש צויתי ויד  
קול כדנבא והנה רעש  
ותקדכו עצמות יעצם אל  
עצמותי ויהנה עליהם

גרים וכשר עליה ויקרם  
עליהם עוד מלך עליה ורוח  
אזי בדם ויאמר אלו כ  
הנבא אל הרוח הנבא כו  
אדם ואמר אל הרוח  
כה אמר אדני יהודה  
מ ארבע רוחות באו הרוח  
ופחיו פה רועם האלה יהיו  
והנבאתי כראש צויתי ונבוא  
כאם הרוח והיו ויעמדו  
על גליותם חיל גדול מאד  
מאד ויאמר אלו כד אדם  
העצמות האלה כל בית  
ישראל הנה הנה אמרים  
וכשר עצמותינו ואברה  
תקותנו נגורנו לנו לכו  
הנבא ואמר אל יהודה כה  
אמר אדני יהודה הנה אני  
פתח את קברותיכם כ  
ודעליתי אתכם מקברותיכם  
עמי ונבאתי אתכם אל  
אדמת ישראל וידעתם  
כי אני יהודה בפתיח את  
קברותיכם וכו' ולתי אתכם  
מקברותיכם עמי ונתתי את  
רוחי בכם וחייתם ונתתני  
אתכם על אדמתכם וידעתם  
כי אני יהודה דברתי ועשיתי

נאסיהוה  
ויהי דבר יהודה אלו לאמר  
ואתה כד אדם קודלך עין  
אחר וכתב עליו לוהויה  
ולבני ישראל חכנו ולקח  
עין אחר וכתב עליו לווסה  
עין אפרים וכל בית ישראל  
חכנו וקרב אתם אחר אל  
אחר לך לעין אחר וחיו  
לאחדים בדרך ובאשר  
יאמרו אלו כה בני עמך  
לאמר הלוהו תגיד לנו מה  
אלה לך דבר אלהים כה  
אמר אדני יהודה הנה אני  
לקח את עין ווסה אשר  
בד אפרים ושבטו ישראל  
חכנו ונתתני אותם עליו  
את עין יהודה ועשיתם  
לעין אחר וחיו אחר ביהו  
וחיו העצים אשר תכתב  
עליהם בדרך לעיניהם  
ודבר אלהים כה אמר  
אדני יהודה הנה אני לקח  
את בני ישראל מן  
הגויים אשר תלכו שם  
וקבעתי אתם מסביב  
ונבאתי אתם אל אדמתם  
ועשיתי אתם לגוי אחר

וכאשר ב ראש פסו וכאשר יעני אתו  
וכאשר יאמר

חבריו ד חן חבריו יבשו ואתה בן אדם ושל  
ושל אחוה כ כח חברו

אל עיניו ב ותקדכו עצמות יעצם יעצם שח  
וא ידך וציע אל עיניו

בארץ פהרון שר אלו וכלה  
אחר יהיה לכלם למלך ולא  
יהיה עוד לשני גוים ולא יהיה  
עוד לשתי ממלכות עדה ולא  
יטפ או עוד בגללהם  
ובשקו ציהם וככל פשעיהם  
והושיעתי אתם מכל רע  
מושבתי הם אשר הטאו בהם  
וטהרתי אותם והיה לרוע  
ואני אחיה להם לאלהים  
ועבדתי הוד מלך עליהם ודוע  
אחר יהיה לכלם וכמ שפטו  
ילכו וחקותי ושמרו ועשו  
אותם וישבו על הארץ אשר  
נתתי לעבדי לעקב אשר  
ישבו בה אבותיכם וישבו  
עליה חמה ובעיהם ובני  
בניהם עד עלם ורוד עבדי  
נשיא להם לעלם וכרתי  
להם ברית שלום ברית עלם  
יהיה אתם ונתתם וחרבות  
אותם ונתתי את מקדשי  
פתוחם לעלם ויהיה משפתי  
עליהם ויהיו להם לאלהים  
והפחהו להלועם ויהיו  
הגוים כי אני יהיה מקדש  
אתי ישראל ביהות מקדשו  
פתוחם לעולם

ויהי דבר יהוה אלי לאמר  
בואדם שיש פניו אל גוג  
ארץ חמגו ונשוא ראש מע  
משד ותכלו הנבא עליו  
ואמרת כה אמר אדני יהוה  
חנני אלו לגוג נשוא ראש  
משד ותכלו ושו וכבתו ובעת  
חחוס כל חוקי הו עאת אותי  
ואת כל חוקי סוסים ופרשיו  
לכשו מכח לכלם קהל  
רב צנה ומגות פשי חרבות  
כלם פרס כו שופוט אתם  
כלם מגו וכו עגמר וכל  
אגפיה בית תוגרמה ורבותי  
עפוזו ואת כל אגפיו עמיו  
רבים אתה חכזו וחקו לה אתה  
וכלק חלק הנקח לים עלה  
והיות להם למשמר מינים  
רבים תפקד באחיות השנים  
תכו אאל ארץ משובבת  
מחרב מקבעת מעמוס רבים  
על חרו ישראל אשר חו  
לחרבה תמיד וחי א מעמוס  
הויעאה וישבו לבטח כלם  
ועלת כשאה תבוא כענו  
לכסות הארץ תהיה אתה  
וכל אגפוד ועמוס רבים  
אתך קח אמר

אדני יהוה ויהי ביום ההוא  
ועל דבריו על לבבך שנת  
מחשבת רעה וזאמרת אעשה  
על ארץ פרוזות אבוא כי  
השקטו וישבו לבטח  
כלם וישבו באז חומה  
וכרתי חרותם אזו להם  
לשלל שלל ולכבו כי  
להשיב יהל על חרבות  
נושבות ואלעם מאסר  
מגוים עשו מקנה וקנו  
ושו על טבור הארץ שכל  
ודרו וסחלו תרשו וכל  
כפוליה ואמרו לך הל שלל  
שלל אתה כאחלקו בו  
הקח לתקח לך לשאת כסו  
והב לקחת מקנה ק  
וקנו לשלל שלל גויה  
לכוננבא כד אדם  
ואמרת לגוג כד אמר אדני  
יהוה הלא ביום ההוא  
בשבת עמי וישראל לבטח  
תדעו ובאתם מקומי ונתת  
עפוז אתה ועמו רבים  
אתה רכבו סוסים כלם כי  
קח גויה ותול רבו עלת  
על עמי וישראל פענו  
לכסות הארץ באחיות הנשים

על ארץ על

על ארץ על

על ארץ על

על ארץ על

על ארץ ג וסומנו מכוונת השלכות פרוזות ואנחנו ערות בחיובק ידיו בגוים יהיו על ארץ ושמים לומטור כמחשבת  
וכל על ארץ מנבים האוריתא לכוחו ס פרוזות הפרוזות ג ואמרת אעלה פרוזות תשב ירושלם על כל  
ויהודים ס אתך ג בעניניה גמר ובאת על הדף ס

תהיה והבאתו על ארצו  
 למען רעת הגוים אתו כי  
 כדקדשו ככל לעיניהם גוג  
 כה אמר ארצו יהיה  
 חאתה הוא אשר הפרתו  
 בנמים קדמונים ביד עבדו  
 נביאוישראל הנבאום י  
 בנמים הקם שנים לחביא  
 אתה עליהם  
 וסיה ביום ההוא ביום  
 כו אנו על אדמת ישראל  
 נאם ארצו יהיה תעלה חמת  
 באפיו ובקנאתו באש עבדתו  
 הפרתו אסל אבנים החווא  
 וזוהר עש גדול על אדמת  
 ישראל ורעשו מפני הג  
 היסועף השמים וחת  
 השדה וכל הרמש הרמש  
 על הארמה וכל האדם  
 אשר עלפני האדמת כ  
 ונחרסו ההרים ונפלו כ  
 המדרגות וכל חומה לארץ  
 תפול וקלא אתו עליו לכל  
 חרו חרב נאם ארצו יהיה  
 חרב אויב באחו תהיה  
 ונשפטתי אתו בדבר וכתם  
 וגשם שוטף ואבני אלגביש  
 אש וגפרות אמטור עליו

ועל אנפיו ועל עמס רבים  
 אשר אתו וחת גדלתו כ  
 וחתקדשתו ונודעתו לעני  
 גוים רבים וידע כו אנן  
 יהיה ואתה כו  
 אדם הנבא על גו ואמרת  
 כה אמר ארצו יהיה חננ  
 אלה גו נשוא ראש משך  
 ותכל ושבכתו ורשאתו  
 והעלותו מן כתי צפון  
 וחבאתו על הרי ישראל  
 וחביתו קשתך מיד כ  
 שמאלך וחצונך מיד ומנך  
 אפוק על הרי ישראל  
 תפול אתה וכל אנפוך  
 ועמים אשר אתך לעוט  
 צפור כל כנף וחתת שדה  
 נתת לאלה על פני  
 השדה תפול כו אנן הפרתו  
 נאם ארצו יהיה ושלחתו  
 אש במגו ויב שכי האמס  
 לבטח וידע כו אנן יהיה  
 ואתשם קדשו אודיע  
 בתוך עמו ישראל ולא  
 אחל אתשם קדשו עוד  
 וידעו הגוים כו אנן יהיה  
 קדו שבישראל חנה באה  
 ונדחתה נאם ארצו יהיה

הוא היום אשר רבתי וצאו  
 ושבתי ער ישראל ובע  
 ודשו קובנשק ומגו וצנה  
 בקשת ובחצים ובמקלך  
 וברמח ובכערו בהם אש  
 שבע שנים ור אשאו עצים  
 מזה שדה ור אשאו מו  
 חיערים כו בנשק ובערו  
 אשו שללו את שלל וחס  
 ובוזו את בוזו חס נאם כ  
 ארצו יהיה  
 וחת ביום ההוא אתו  
 לגוג מקום שם קבר כ  
 בישראל ג העברים קדמת  
 חס וחסמת היא את העברים  
 וקברו שם את גו את כל  
 המונה וקראו גא חמו  
 גו וקברו בית ישראל  
 למעוטה את הארץ כ  
 שבעה חרשים וקברו כל  
 עם הארץ וחת להם לשם  
 חס הכברו נאם ארצו יהיה  
 ואנשו תמור ובהו עברים  
 בארץ מקברים את העבים  
 את חנותרים עלפני הארץ  
 לטהרה מקצה שבעה כ  
 חרשים וחת עברו העברים  
 בארץ ור אה עצם אדם ובעה

אחל ג ב חמי וחד פל חום הוה היום הוה  
 ואת שם קדשו וואינו בתר לשני כ

ובשבי ביושבי ג ב חס וחד מל ומיג קשר  
 ושלחתי אש וכללות כ

לעני גוים ב ונחלה כו לעני גוים וחתו חוה  
 ונשפטתי אתו וחת על רשעים כ



השער מקבית קנה אחד י  
ועמד את אלם השער מקבית  
קנה אחד ועמד את אלם  
השער שמנה אמות ואולו  
שתים אמות ואלם השער  
מקבית ותאני השער הרך  
הקדוים שלשה מפה ושלשה  
מפה מדה אחת לשלשתם  
ומדה אחת לאלם מפה ומפו  
ועמד את הרוב פתוח השער  
עשר אמות ארך השער  
שלוש עשרה אמות ונגול  
לפני התאנוה אמה אחת י  
ואמה אחת גבול מפה והתא  
שש אמות מפואר שש אמות  
מפו ועמד את השער מגג  
התאלנוה ורחב עשרים י  
וחמש אמות פתח נגד פתח  
ועש את אלם ששום  
אמה ואל אול השער השער  
סביב סביב ועל פני השער  
היא תוה על פני אלם  
השער הפנימי חמשים י  
אמה וחלונות אטמות אל  
התאוס ואל אלוהמה י  
לפנימה לשער סביב סביב  
וכן לאמות וחלונות סביב  
סביב לנעמי ואל אול

תמרים ויבני את החצר  
החיצונה והנה לשכות  
ורצפה עשור לחצר סביב  
סביב שלשים לשכות אל  
הרצפה והרצפה אל  
כתף השערים לעמת י  
ארך השערים הרצפה  
התחתונה ועמד רחב י  
מלפני השער התחתונה  
לפני החצר הפנימי מחוץ  
מאחורי הקדוים והצפון  
והשער אשר פניו הרך י  
הרצפה לחצר החיצונה י  
מדה ארבו ורחבו ותאו  
שלושה מפואר שלשה מפו  
ואלו ואלמו הנה במדת  
השער הראשון חמשים  
אמה ארכו ורחב חמש  
ועשרים באמה וחלונו  
ואולמו ותמרו במדת י  
השער אשר פניו הרך  
הקדוים וכמעות שבע  
ועלובו ואלמו לפניהם  
ושער לחצר הפנימי נגד  
השער לצפון והקדוים  
ועמד משער אל שער  
מאחורי האמה ואלכנו הרך  
ההדוים והנה שער הרך

ההדוים ועמד אלו ואלמו  
במדות האלה וחלונם לו  
ולאולמו סביב סביב י  
כחלונות האלה חמשים  
אמה ארוך ורחב חמש  
ועשרים אמה ועמילות  
שבעה עלותו ואלמו  
לפניהם ותמרו לו אחר  
מפו ואחר מפו אל אולו  
ושער לחצר הפנימי הרך  
ההדוים ועמד משער אל  
השער הרך ההדוים מאחורי  
אמות ויבני את החצר  
הפנימי כשער ההדוים  
ועמד את השער ההדוים  
במדות האלה ותאו ואלמו  
ואלמו במדות האלה י  
וחלונות לו ולאולמו סביב  
סביב חמשים אמה ארוך  
ורחב עשרים וחמש אמות  
ואלמות סביב סביב ארך  
חמש ועשרים אמה ורחב  
חמש אמות ואלמו אל  
הער החיצונה ותמרו אל  
אלו ועמילות שמונה מעל  
ויבני את החצר הפנימי  
הרך הקדוים ועמד את  
השער במדות האלה ותאו

אולי  
יא  
בית  
ה  
ב  
בית  
בו  
בניא  
ל  
מל  
א  
ל  
א

בניורת  
דבית  
הגיתו

אלחצר ב' ויבני את החצר ההדוים ואלמו  
הדוים

על גודות הבית אלפני ואלפני בר מז ד' עלפני ועלפני השער  
ועלפני הכתוב וזמורת אליהם והנומר תין דפטו







אדם את מקום כסאו ואת  
מקום כפות רגלו אשר כי  
אשכנשם בתוך בני ישראל  
לעולם ולא טמאו עוד  
בית ישראל שם קדשו  
המה ומלכיהם בונותם  
ונפגרי מלכיהם במותם  
בתתם ספם את ספיו מיוותם  
אצל מוותיו וחקור בני  
ובני הסוטים ואת שם  
קדשו בתועבותם אשר כי  
עשו ואל כל אתם באפי עתה  
ירחקו את זנותם ופגרי  
מלכיהם מפני ושכנתו  
בתוכם לעולם  
אתה כוונתם הער את  
בית ישראל את חבית  
ויכלמו מעונותיהם ומרהו  
את תכנתו ואם נכלמו  
מכל אשר עשו עזרת  
חביתות כונתו ומוצאו  
ומוצאו וכל עזרתו ואת כל  
חקתו וכל עזרתו וכל תורתו  
חידע אתם וכתב לענייהם  
וישמו את כל עזרתו ואת  
כל חקתו ועשו אותם ואת  
תורת חבית עליהם אשר  
כל גבול סביב סביב קדש

קדש חסד את תורת חבית  
ואלה מהות המופת באמות  
אמה אמה וטפח וזיקה אמה  
ואמה רחב וגבולה אל  
שפתה סביב זרת האחד  
וזה גב המופת וזיקה כס  
הארץ עליה ערה התחתונה  
שתיים אמות ורחב אמה  
אחת ומה עליה הקטנה  
עליה ערה הגדולה ארבע  
אמות ורחב אמה כי  
וזה הרגל ארבע אמות  
ומה הרגל וללמ עליה כי  
הקרנות ארבע וזה הרגל  
שתיים עשרה ארבע שתיים  
עשרה רחב רבוע אל  
ארבע עשרה ערוה עליה  
ארבע עשרה ארבע ארבע  
עשרה רחב אל ארבעת  
רבע ערוה ונבול סביב אותה  
הצנה אמה וזה חיק לה  
אמה סביב ומעלת חופנות  
קרית ויאמר אלו כן  
אדם כה אמר ארבע יהוד  
אלה חקות המופת ביום  
העשותו לה עלות עליה  
עליה וזה חיק עליו הם  
ונתתה אל הכהנים הלויים

אשר חס מורע על חק הקדש  
אליהם ארבע יהוד לשרתני  
פר כן בקר לחטאת ולקחת  
מדמונותתה על ארבע  
קרנותיו ואל ארבע פנות  
העזרה ואלה גבול סביב  
והטאת את אות וכפרתהו  
ולקחת את הפר החטאת  
וישרפו במפקר חבית מחוץ  
למקדש ובוים השני כי  
תקריב שער עוים תמים  
לחטאת וחטאו את המופת  
כאשר חטאו בפר בכלותך  
מחטאת תקריב פר כן בקר  
תמים ואול מוה צאו כי  
תב סנה קרבתם לפני יהוד  
והשליכו הכהנים עליהם  
מלחוד עלו אותם עליה  
ליהוד שבעת ימים תעשה  
שער חטאת למס ופר  
כן בקר ואילמד הצאו  
תמומים ועשו שבעת  
ימים וכפרו את המופת כי  
וטהרו אתו ומלאו גרו  
ויכלו את הימים  
והיה ביום השמיני  
והלאה ועשו הכהנים על  
המופת את עולותיכם וישר

ידו ה' חס וישלך וסמך אהרו וישא אהרו וכלא  
ידו ימין וידו וזריבנה

ונורתי ג' אנה חקו האלמים ואם נכלמו לכל  
חקות בית יהוד סוחר ונורתי ינערו ס

ונורתי ג' וישלך וסמך אהרו וישא אהרו וכלא  
ידו ימין וידו וזריבנה

על מקדשיו אל מקדשיו  
הקדשים ונשאוב למתם  
ותו עבותם אשר עשוונתתי  
אותם שמרו משמרת ק  
הפית לכל עבדתי ולכל  
אשר ועשהבו  
והכחעם הלויים בני צדוק  
אשר שמרו את משמרת  
מקדשן בפתעות בני י  
ישראל מעתה תמה י  
יקרבו אלי לשרתני ועמתי  
לפני להקריב לי חלב  
ודם נאם אדני יהודה המד  
יבאו אל מקדשיו ותמה  
יקרבו אל שדחני לשרתני  
ושמרו את משמרת יהודה  
בכואם אל שער החצר  
הפנימית בני פשתים  
ילבשו ולא יעלה עליהם  
צמר בשרתם בשער  
החצר הפנימית וכותה  
פארי פשתים יהיו על  
ראשם ומכנסו פשתים  
יהיו על מתניהם לא  
וחגרו כחית וביצאתם  
אל החצר החיצונה אל  
החצר החיצונה אל העם  
ופשטו את בגדיהם אשר

בנתכר ער ללב וערלו  
בשך להוות במקדשיו  
לחלקו את פתו בדת קדושים  
את לחמיו ללב ונתנו  
את כבודתי אל כלה עבותם  
ולא שמרתם משמרת י  
קדשיות ונתנו לשרת  
משמרתו במקדשיו לכם  
כה אמר אדני יהודה  
כלבונכר ער ללב וערלו  
בשך לאבוא אל מקדשיו  
לכלבונכר אשר בתוך בני  
ישראל כי אם תלוים י  
אשר רחוק מעל פתעות  
ישראל אשר תעמיעל  
אחרו ללויים ונשאו  
ענסי ויהי במקדשיו י  
משרתים פקדות אל שער  
הפית ומשרתים את הפית  
המה וישחטו את העולה  
ואת החי על עם ותמה  
ועמרו לפני העם לשרתם  
ועו אשר ישראל ואת  
בגדיהם ויהיו לבית ישראל  
למכשול עו עלבונשאת  
יהי עליהם נאם אדני  
יהודה ונשא עונם ולא  
יגשו אל לבתו ולולשת

ואת שמו כסור צאתי אתכם  
נאם אדני יהודה  
וישב אתו דרך שער  
המקדש החיצון הפנה  
קדו ויהו סגור ויאמר  
אלו יהיה השער ההוא סגור  
יהיה לא יפתחו או איש לא  
יבא בו ויהיה אלהי י  
ישראל סגור ויהיה סגור  
את חנניו ונשא אהוא י  
ישבם לאבן להחם לפני  
ויהיה מדרך אולם השער  
יבאו מדרבו יצא ויבאו  
דרך שער הצפון אל פני  
הפית וארא והנה מלא  
בסודות את פית יהודה  
ואפל אל פני ויאמר אל  
יהיה פואלם שום לבך  
וראה בעיניך ובאונך  
שמע את כל אשר אני  
מדבר אתך לכל הקות  
פית יהודה ולכל תורתו י  
ושמתי לבך למכוא הפית  
בכל מוצאן המקדש י  
ואמרת אלמתי אל בית  
ישראל כה אמר אדני יהודה  
רביכם מפלתו עבותכם  
בית ישראל בדת אבכם

כה אמר ד בט בטיפ בקבועי בו נכר בראשו שער כ

מן ראשו דיספוד עד עבר בטר העני אל כל זמני עבר בתוך העני עד בעשרים וחמש שנה על כל ועל כל בר מן ג אל כל ראש דרך מתעלה מים גדולות ומן בעשרים עד סוף סיפוד אל כל ואל כל בר מן חז ולגשור על כל קדשו כ



מצות ואכל ועשה הנשוא  
ביום ההוא בערו ובער  
כל עם הארץ פר חטאת  
ושבעת ימיה חג ועשה  
עולה ליהוה שבעת י  
פרים ושבעת אילים  
תמימים ליום שבעת י  
הימים ונהטאת שער  
עיוס ליום ומנחה אופה  
לפר ואופה לאל ועשה  
ושמו חיו לאופה בשבעת  
בכחשה עשר יום לחוש  
בכח ועשה כאלה שבעת  
הימים כחטאת כעלה  
וכמנחה וכשמו  
כדאמר ארני יהוה  
שער החצר הפעמית  
הפע קרום יהוה סגור  
ששת ימי המעשה וכיום  
השבת יפתח וכיום החוש  
יפתח וכא הנשיא הרך  
אילם השער מחוץ ועמל  
על מוות השער ועשו  
הכהנים את עלתו ואת  
שלמו ודשתחוה על  
מפתו השער ויצאו השער  
לאסגר עד חערב ימי  
ודשתחוה עס הארץ פתח

ח  
כ  
ב

ח  
כ  
ב

ח  
כ  
ב

המאתים ממשקה ושראל  
למנחה וקעלה ולשלמים  
לכפר על יחס נאם ארני  
יהוה  
כל העם הארץ וחדו אל  
התרומה הזאת לנשוא  
בני ישראל ועל הנשוא  
יהוה העלות והמנחה  
והנסך בחגים ובחרישים  
ובשבתות בכל מועד ובית  
ישראל הוא ועשה את  
החטאת ואת המנחה  
ואת העולה ואת שלמים  
לכפר בער בית ישראל  
כדאמר ארני יהוה  
בראשון באחד לחוש  
תקח פר בובקר תמים  
ותטאת את המקרה ש  
ולקח הבחו מכם החטאת  
ונתו אל מוות הבית ואל  
ארבע פנות הערה י  
למזבח ועל מוות שער  
החצר הפעמית וכן תעשה  
בשבעת בחוש מאוש  
שנה ומפתו וכפרתם את  
הבית בראשון בארבעת  
עשר יום לחוש יהוה לכם  
הפע חג שבעת ימים

לול אחוה בוישראל ולא  
חוני עור נשוא את עמו  
והארץ ותעל לבית ישראל  
לשבת יחס  
כדאמר ארני יהוה רב  
לכם נשוא ווישראל חמס  
וישרה סורו ומשפט ימי  
ועדקה עשו הרומי י  
גרשיתכם מעל עמו נאם  
ארני יהוה מאונר צדק  
ואופת צדק ובת צדק יח  
לכם האופה והפת תכו  
אחד יהוה לשאת מעשו  
החמר הבת ועשנת י  
החמר האופה אל החמר  
יהוה מתפנתו וזשקל  
עשרים גרה עשרים י  
שקלם חמישה ועשרים  
שקלם עשרה וחמישה  
שקל המנה יהוה לכם  
זאת התרומה אשר תרמו  
ששית האופה מחמר י  
החטים וששיתם האופה  
מחמר השערים וחחק השמו  
הבת השמו מעשר הפת  
כזכר עשרת הבתים חמו  
כיעשרת הבתים חמר  
ושה אחת מוה צאו מד

ח  
כ  
ב

ח  
כ  
ב

ח  
כ  
ב

ח  
כ  
ב

ח  
כ  
ב

ח  
כ  
ב

ח  
כ  
ב

ח  
כ  
ב

סדר ה' ויטב אתי ויאמר אלי שנים בן  
כח אמר סדר חותם צר

ימנה ה' ויאמר אלי כח אמר וחדו ב' בן יסר  
על איש חדר בעני

זאת העולה ה' המציאו גליו ושחט את  
חכש ועל הנשיא וחדו

השע החו א בשפתות  
וכחשים לפני יהודה עליה  
אשר יקרב הנשוא ליהודה  
ביום השבת ששה כבשים  
תמומסו אויל תמים לא  
ובגכה אופה לאיל  
ולכשים מגכה מתתרו  
ושמו חו לאופה  
וביום חדר שפר בו  
בקר תמומסו ששת לא  
כבשים ואל תמומס יהו  
ואופה לפרו אופה לאיל  
ועשה מגכה ולכשים  
כאשר תשיגו יהו ושמו חו  
לאופה וכתב הנשוא דרך  
אולם השער יבוא וברבו  
וצא ובוא עס הארץ  
לפני יהוה במו עדים הכא  
דרך שער צפון לה שתחות  
יצא דרך שער נגובהא  
דרך שער נגובהא דרך  
שער צפונה לא ושוב  
דרך שער אשר בא בו  
ס נכחו יצאו והנשוא  
בתוכם בכו אס וכו א ובעאתם  
וצאו ובהנים ובמו עדים  
תחיה המנחה אופה לפו  
ואופה לאיל ולכשים

ל  
חס

ל

ב

ל

ל

בשר  
היוז

ב  
ז

ל

מתתרו ושמו חו לאופה  
וכמעשה הנשוא נרכה  
עלה אויל תמים נרכה  
ליהוה ופתחו לו את השער  
הפנה קדים ועשה את  
עלתו ואת שלמו באשר  
ועשה ביום השבת ויצא  
וסגר את השער אחרי  
צאתו וכבש בו שנתו  
תמים תעשה עלה לחם  
ליהוה בכקר בכקר  
תעשה אתו ומגכה תעשה  
עלו בכקר בכקר ששות  
האופה ושמו שלושות  
תחו להם אתה סלת מגכה  
ליהוה חקות עלים תמול ועשו  
את תכבשו את המנחה  
ואת שמו בכקר בכקר  
עלת תמור  
כדאמר אדני יהוה  
כיהו הנשוא מתעלה לאיש  
מבניו נחלתו היא לבניו  
תחיה אחותם היא בנחלה  
וכתו מתנה  
מנחלתו לאחד מעבדיו  
ותיתה לו ער שנת הדרוד  
ושבת לנשוא אך נחלתו

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

בירכנים

יעש

ל

ל

ל

ל

ל

בניו להם תהיה חול אויב  
הנשוא מנחלת העם  
לחונתם מאחותם מאחות  
ועל את בניו למעו אשר  
לא יפצו עמו או שמא אחו  
וביאו במבו אשר על  
כתה השער אל הלשנות  
הקדיש אל הכהנים  
הפנית צפונה והנה שער  
מקום ברכתם ומה  
ויאמר אלו זה המקום  
אשר יבשלו ימים הכהנים  
את האשם ואת החטאת  
אשר יאפו את המנחה  
לבלתי חוציא אל החצר  
החיצונה לקרש את  
העם ויוציאו אל החצר  
החיצונה והי עברו אל  
ארבעת מקצועי החצר  
והנה חצר במקצוע החצר  
חצר במקצוע החצר  
בארבעת מקצועי החצר  
חצרות קטרות ארבעים  
ארוגישלשים רחב מדו  
אחת לארבעים מקצוע  
וטור סביב בהם סביב  
לארבעתם ומבשלות עשו  
מתחת הטורות סביב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ולא יקח ג אשר לא יסא פניה בטר מבטל  
ולא יקח חנשיא

ויוציאו ג מל אל חניני ויוציאו לאור גריאה  
ויוציאו למיחב

ובוא ג ב מל חס ובכא אשר וחסדו  
ובכא אשר ונביא עם הארץ

ויאמר אזני אלתי בפתח השמים  
אשר יבשרו שם משדת חיות  
אתוכו ועם וישבעו אלתח  
חבית וזנה מים וצאים מתחת  
מפתח הפתח קדמי הברכה  
חבית קדים וחמים ירדים  
מתחת מפתח הפתח יי  
חומות מגב למזבח  
וצאני דרך שער צפונה  
ויסבני דרך חוץ אל שער  
חוץ דרך הפונה קדים  
והנה מים מפכים מוחפת  
חומות בעצאת האיש  
קדים וקו בידו וימד אלף  
באמה ויעברני במים מי  
אפסים וימד אלף ויעברני  
במים מים ברבים וימד אלף  
ויעברני מים תנים וימד  
אלף נחל אשר לא אוכל  
לעבר בית או חמים מי  
שחו נחל אשר לא יעבר  
ויאמר אלי הריאת כוראם  
ויולכני וישבני שפת הנחל  
בשובני וחנה שפת  
הנהל עץ רבמאף מזה  
ומזה ויאמר אלי חמים  
האלה וצאים אל הנחל  
חקרמונה וירדהו עליו ערבה

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו  
לקז  
לקח  
לקט  
לקכ  
לקכא  
לקכב  
לקכג  
לקכד  
לקכה  
לקכו  
לקכז  
לקכח  
לקכט  
לקככ  
לקככא  
לקככב  
לקככג  
לקככד  
לקככה  
לקככו  
לקככז  
לקככח  
לקככט  
לקכככ  
לקכככא  
לקכככב  
לקכככג  
לקכככד  
לקכככה  
לקכככו  
לקכככז  
לקכככח  
לקכככט  
לקככככ

וכאן נבטיה אל וצאני  
חמי וצאים וערפאו חמים  
והנה כל נפש חנה אשר  
ישלץ אל כל אשר יבוא  
שם נחלים ונהו ונהו יי  
הנה רבה מאד כובאוי  
שמה חמים האלה וירפאו  
וחיכל אשר יבוא שמה  
הנחל ונהו יעמדו עליו  
הונם מעוגדו ועד עז  
עגלים משטוח לחרמים  
והיו למיעה תהיה דגתם  
כדגת הים הגדול רבה מאד  
בעצאתו וגבאון ולא ירפאו  
למלח נתנו ועלה נחל יעלה  
על שפתו מוח ומה כילען  
מאכל לא יפול עליו ולא  
יתם פרוי לחל שיו יבכרני  
מימיו מזה מקדש הפתח  
ווצאים ותנו פרוי למאכל  
ועליו לתרופה

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו  
לקז  
לקח  
לקט  
לקכ  
לקכא  
לקכב  
לקכג  
לקכד  
לקכה  
לקכו  
לקכז  
לקכח  
לקכט  
לקככ  
לקככא  
לקככב  
לקככג  
לקככד  
לקככה  
לקככו  
לקככז  
לקככח  
לקככט  
לקכככ  
לקכככא  
לקכככב  
לקכככג  
לקכככד  
לקכככה  
לקכככו  
לקכככז  
לקכככח  
לקכככט  
לקככככ

כח אמר ארני יהוה הגבול  
אשר תתנחלו אתם ארץ  
לשני עשר שבט ישראל  
וסף חבלים ונחלתם אותם  
או שבט אחיו אשר נשאתו  
את בני לתתם לאבותיכם

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו  
לקז  
לקח  
לקט  
לקכ  
לקכא  
לקכב  
לקכג  
לקכד  
לקכה  
לקכו  
לקכז  
לקכח  
לקכט  
לקככ  
לקככא  
לקככב  
לקככג  
לקככד  
לקככה  
לקככו  
לקככז  
לקככח  
לקככט  
לקכככ  
לקכככא  
לקכככב  
לקכככג  
לקכככד  
לקכככה  
לקכככו  
לקכככז  
לקכככח  
לקכככט  
לקככככ

ונבטיה הארץ ונאית  
בנהלה וזה גבול הארץ  
לפאת צפונה מזהים חבל  
הדרה חתלו לבוא ערבה  
חמת ברותה סבירים  
אשר בין גבול דמשק  
ובין גבול חמת חער חתנו  
אשר אל גבול חורן ונהו  
גבול מזהים חער ענו  
גבול דמשק וצטו צפונה  
וגבול חמת ואת פאת צפון  
ופאת קדים מבין חורן ונהו  
דמשק ומבין חער ומבין  
ארץ ישראל חדרו ומגבול  
על הים הקדמוני תמזו  
ואת פאת קדומה ופאת  
נגב תימנה מתמר עד מו  
מריבות קדש נחלה אל  
חיים הגדול ואת פאת תימנה  
נגב ופאתים תים הגדול  
מגבול ערנכח לבוא חמת  
ואת פאתים וחלקתם את  
הארץ הן את לכם לשבטי  
ישכאל ונהו נפרו אותם  
בנחלה לכם ולחברים חברים  
בתוככם אשר חולד ובעים  
בתוככם ומיו לכם באוכח  
בדני ישראל אתכם יפלו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
לכא  
לכב  
לכג  
לכד  
לכה  
לכו  
לק  
לקא  
לקב  
לקג  
לקד  
לקה  
לקו  
לקז  
לקח  
לקט  
לקכ  
לקכא  
לקכב  
לקכג  
לקכד  
לקכה  
לקכו  
לקכז  
לקכח  
לקכט  
לקככ  
לקככא  
לקככב  
לקככג  
לקככד  
לקככה  
לקככו  
לקככז  
לקככח  
לקככט  
לקכככ  
לקכככא  
לקכככב  
לקכככג  
לקכככד  
לקכככה  
לקכככו  
לקכככז  
לקכככח  
לקכככט  
לקככככ

ב יתנו ב בראש תיבת ולא קני חזקה  
עליו והארץ שישבים יצאו

איש באווי ב לכל בני אחין תהיה ונחלתם אותם  
לתת ב אם מאן ומאן ונחלתם אותם

יבשר עורו וזהו כל נפש חיה וזהו  
עמיו עליו ומשבות וכוון וזהו מקורו

כל ספרג בית ישראל כל מן ט בני ישראל שולח אני כבוד יאכלו את טרי ותגודכו אליהם  
את מקום כסאי כל בן נכלי וחסות לויכ לתהני המקדיש

בנוסח ב מל ה ותיסר העני בתוסח וידי  
הכית בתוסח למושב ב ולמגיש אה

בנחלה בתוך שבטי ישראל  
והיה בשבט אשר גד הגר  
אתו שם תתע נחלות נאם  
אדני והנה  
ואלה שמות השבטים  
מקצה צפונה אל גדר הדרך  
חתלו לט אחמת חער עניו  
גבול דמשק צפונה אל גדר  
חמת ותידלו פאת קדים  
הים בן אחד ועל גבול  
הן מפאת קדים ערפאת  
נמה אשר אחד ועל גבול  
אשר מפאת קדים חער  
פאת נמה נפתלו אחד  
ועל גבול נפתלו מפאת  
קדמה ערפאת נמה מנשה  
אחד ועל גבול מנשה  
מפאת קדמה ערפאת  
נמה אפרים אחד ועל  
גבול אפרים מפאת קדים  
וערפאת נמה ראובן אחד  
ועל גבול ראובן מפאת  
קדים ערפאת נמה יהודה  
אחד ועל גבול יהודה  
מפאת קדים ערפאת  
נמה תקוה חתרומה אשר  
תרימו חמשה ועשרים  
אלף רחב וארץ באחד

החלקים מפאת קדימה  
ערפאת נמה ותנה המקדש  
בתוכו חתרומה אשר  
תרימו ליתנה ארץ חמשה  
ועשרים אלף ורחב עשרת  
אלפים ואלה תהיה  
תרומת הקדש לכהנים  
צפונה חמשה ועשרים  
אלף נמה רחב עשרת  
אלפים וקדימה רחב  
עשרת אלפים ונגבה ארץ  
חמשה ועשרים אלף ותנה  
מקדשה והנה בתוכו לכהנים  
המקדש מבני צדוק  
אשר שמרו משמרתו  
אשר לא תעו פתעות בני  
ישראל באשר תעו הלויים  
והיתה להם תרומת יי  
מתרומת הארץ קדש  
קדשים אל גבול הלויים  
והלויים לעמת גבול  
הכהנים חמשה ועשרים  
אלף ארץ ורחב עשרת  
אלפים כל ארץ חמשה  
ועשרים אלף ורחב עשרת  
אלפים ולא ימכרו ומכרו  
ולא ימרו ולא יעבדו ראשות  
הארץ כי קדש ליתוה

וחמשת אלפים הנותר  
ברחב על פני חמשה  
ועשרים אלף חל הוא  
לעור למושב ולמגיש  
והיתה הער בתוכה ואלה  
מהותיה פאת צפון  
חמש מאות וארבעת  
אלפים ופאת נגב חמש  
חמש מאות וארבעת  
אלפים ומפאת קדים  
חמש מאות וארבעת  
אלפים ופאת נמה חמש  
מאות וארבעת אלפים  
והנה מגיש לעור צפונה  
חמשים ומאתים ונגבה  
חמשים ומאתים וקדימה  
חמשים ומאתים ונמה  
חמשים ומאתים והנותר  
בארץ לעמת תרומת  
הקדש עשרת אלפים  
קדימה ועשרת אלפים  
נמה ותנה לעמת תרומת  
הקדש והיתה תכו אתה  
ללחם לעבדי העור  
ותעבד העור ועבדו  
מכל שבטי ישראל כל  
חתרומה חמשה ועשרים

ועבדו ב מל והעבד העור וישמחו לו כל  
מלכיה

כל קדימה ארץ ורחב ב מל ורחב וארץ ואחור  
הער ועל גבול חתרומה למד עת ירושלים

מל ונחל שמוח השבטים עד ספרג וסיפרא קדימה  
ב מל ה קדים לראובן ראובן חתרומה מן

ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

שער נפתח אחר סכוב  
שמינה עשר אלף ושס  
העיר מיום יהודה שמה

סכובם הפסוקים שלספר  
אלף ומאותם ועבעים  
ושלשה ס

י  
יא  
יב  
יג  
יד

דברי יהודה אשר הנה אל  
הושיע כוזב ארו במו עניה  
ותם אחו וחו קניה מלכ  
והודה ויבני מרבעס בן  
חאשמלך דישראל תחלת  
דברי יהודה כהושיע

טו  
טז  
יז  
יח  
יט

והאמר יהודה אל הושיע  
לך קח לך אשת זנונים  
תלדי זנונים כהנה תונה  
הארץ מאחרי יהודה וילך  
ויקח את גמר בת הכלים  
ותחר ותלד לו בן והאמר  
יהודה אליו קרא שמו כו  
והיעאל כיעוד מעט כו  
ופקדתי את דימו וזרעאל  
על בית יהוא וזשבתו  
ממלכות בית ישראל כו  
והיה ביום ההוא ושבתי  
את קשת ישראל בעמק  
והיעאל ותחר עוד ותלד  
בת והאמר לו קרא שמה

אחר על גבול גד אלפאת  
נגב תומנה והנה גבול מתמו  
מו מרובת קדש נחלה  
על היס הגדול ואת הארץ  
אשר תפולו מנחלה כו  
לשכטו וישראל ואלה  
מחלקותם נאם ארבע יהודה  
ואלה תוצאות העיר  
מפאת צפון חמש מאות  
וארבעת אלפים מדה כו  
ושערי העיר על שמות  
שכטו וישראל שערים  
שלשה צפונה שער  
ראובן אסר שער יהודה  
אחר שער לוי אחר ואל  
פאת קדימה חמש מאות  
וארבעת אלפים ושערים  
שלשה ושער חוסר אחר  
שער בנימין אחר שער  
הז אחר ופאת נגבה חמש  
מאות וארבעת אלפים  
מה ושערים שלשה  
שער שמעון אחר שער  
יששכר אחר שער זבולון  
אחר פאת ימיה חמש  
מאות וארבעת אלפים  
שעריהם שלשה שער  
גד אחר שער אשר אחר

כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט

אלף בחמש שדה ושערים כו  
אלף רכובות תלומן את  
תרומתה קדש אל אחות  
העיר והנתר לנשיא מיה  
ומנה לתרומת הקדש  
ולאחות העיר אל פני  
חמשה ועשרים אלף  
תרומה על גבול קדימה  
ומנה על פני חמשה ועשרים  
אלף על גבול ומה לעמת  
חלקום לנשיא והיתה  
תרומת הקדש ומקדש  
חבית בתוכה ומאחות הלום  
ומאחות העיר בתוך אשר  
לנשיא יהיה כיון גבול  
יהודה וכיון גבול בנימין  
לנשיא יהיה ויתר השכטום  
מפאת קדימה על פאת  
ימה בנימין אחר ועל גבול  
בנימין מפאת קדימה על  
פאת ימיה שמעון אחר  
ועל גבול שמעון מפאת  
קדימה על פאת ימיה  
יששכר אחר ועל גבול  
יששכר מפאת קדימה  
על פאת נגבה וכיון אחר  
ועל גבול זבולון מפאת  
קדימה על פאת נגבה גד

י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יח  
יט

כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט

ל  
מ  
נ  
ס  
ט  
י

יא  
יב  
יג  
יד

תולד ג דאם פסוק תחלוז דברי יהודה תחלת  
חכמה תחלוז דברי פיהו ס

סביב ג דאם פסוק שמונה עשר דשעים ותחלוז  
סביב בעוסו בלחזור ס

קדמה ג חס נפתח משה זבולון ס סוג  
נמו ס כל וחזקה אל לנשיא וכל קריה  
לנשיא דפי ס

לאתמה פ' לא אוסוק עו  
ארוס את בית ישראל ב'  
נשא אשה אלהים ואת בית  
והודם ארנס וחו ש' ע' ע'  
ביתוה א' ויהס ו' לא י'  
או ש' ע' ב' ק' ש' ת' ו' ב' ח' ו' ב'  
ו' ב' מ' ל' ח' מ' ה' ב' ס' ו' ס' ו' ב' פ' ר' ש' ו'  
ו' ת' ג' ל' א' ת' ל' א' ר' ו' נ' ע' ה' כ'  
ו' ת' ה' ד' ו' ת' ל' ד' ב' ו' ו' א' מ' ר' ק' ה'  
ש' מ' ל' א' ע' מ' ו' ב' א' ת' ס' ל' ה'  
ע' מ' ו' א' נ' ב' ל' A' א' ה' ה' ל' K' S'

והנה מספר בני ישראל  
בין הים אשר לאמר  
ולא יספר ודוק בכליוס  
אשר אמר להם לה'  
עמי אתם ואמר להם  
בני אלהים ונקבעו ו' ב' ג'  
והנה בני ישראל ו' ח' ו'  
ו' ש' מ' ו' ק' ה' ר' א' ש' א' ה' ה'  
ו' ע' ל' מ' ו' ה' א' ו' א' ו' ב' ו' ה' ו'  
ו' ס' ו' ה' ו' א' ל' א' מ' ה' ו' ל' א' ח' ו' K'  
ע' מ' ו' L' א' ו' ו' ת' כ' ב' ר' ה' ה'  
ח' ב' ו' ב' א' מ' כ' S' ח' ו' ב' ה' ו' A'  
L' A' ש' ת' ו' א' נ' ב' L' A' A' S'  
A' S' ה' ו' T' S' R' ו' E' T' ה' כ'  
N' P' E' T' ו' A' P' O' P' O' T' M' B' R'  
S' H' A' R' P' O' T' A' P' S' T' O' T' E' T' S'

ע' פ' ה' ה' ו' ו' צ' ו' ע' ו' S' P' O' T'  
ה' ו' L' R' ה' ו' L' ו' L' ו' L' ו' L' ו' L' ו' L'  
ו' ש' T' S' P' A' R' T' ו' L' ו' L' ו' L' ו' L'  
ב' ע' M' A' ו' A' T' L' ו' L' ו' L' ו' L'  
A' R' H' S' M' B' N' ו' E' T' S' ו' L' ו' L'  
כ' ו' N' T' H' A' M' S' ה' K' S' ה' S' H'  
ו' H' I' T' S' כ' M' A' R' I' A' A' L' L' I' A'  
A' H' A' R' M' A' H' E' B' I' N' T' E' L' ו' L' ו' L'  
ו' M' I' C' H' A' E' L' ו' P' S' A' L' M' S' ו' L' ו' L'  
ו' S' Q' U' I' T' I' B' O' ו' H' E' B' R' A' E' L' ו' L'  
ו' D' E' Q' U' I' T' I' S' ו' N' G' R' A' T' I' O'  
A' T' T' R' I' B' U' T' I' O' N' E' S' ו' L' ו' L'  
ה' K' S' A' ו' D' O' S' P' A' A' T' M' A' H' A' T' I' C'  
ו' L' A' T' S' I' O' A' N' T' O' N' E' S' ו' L' ו' L'  
ו' L' A' T' M' P' A' A' M' E' S' A' L' I' A' ו' L'  
ו' A' S' S' O' M' A' A' S' H' ו' L' ו' L'  
כ' D' A' S' H' O' M' S' T' O' N' E' L' A' ו' L'  
M' E' S' S' A' G' E' S' ו' L' A' ו' L' ו' L'  
כ' A' N' K' I' N' T' E' T' I' O' N' E' S' ו' L' ו' L'  
ו' H' E' B' R' A' E' L' ו' L' ו' L' ו' L' ו' L'  
ה' K' I' N' G' D' O' M' ו' L' ו' L' ו' L' ו' L'  
L' B' E' R' I' B' O' A' S' S' O' B' O' L' Q' U' I' T'  
ה' N' E' B' E' T' I' O' ו' T' I' B' I' S' I' O'  
כ' M' O' E' R' O' ו' H' E' L' I' T' I' O' ו' L' ו' L'  
ו' P' S' A' L' M' S' L' B' Q' U' O' T' A' T' E' R' O' T'  
ו' E' P' I' C' L' A' T' A' ו' L' ו' L' ו' L'  
L' E' G' E' N' D' A' A' H' A' B' I' T' A' S' L' A'  
ו' C' I' T' A' T' I' O' N' E' S' ו' L' ו' L' ו' L' ו' L'

מ' ש' ו' ש' ו' S' P' O' T' S' H' E' S'  
ו' S' P' I' R' I' T' U' S' ו' L' ו' L' ו' L' ו' L'  
ו' H' E' B' R' A' E' L' ו' L' ו' L' ו' L' ו' L'  
A' S' A' M' B' R' A' A' T' O' R' E' H' A'  
L' A' S' A' R' ו' T' I' B' I' L' I' O' M' A' A' D' B'  
ו' S' E' M' I' T' O' S' L' I' C' E' R' I' O' A' K' L' A' T'  
ו' H' E' B' R' A' E' L' ו' P' O' P' U' L' I' T'  
ע' L' I' A' A' T' T' I' M' I' K' B' E' L' S'  
A' S' A' R' T' I' K' S' T' O' R' L' I' O' N' E' S'  
ו' N' I' C' H' I' L' I' T' A' T' I' O' N' E' S' ו' L' ו' L'  
כ' M' A' T' R' I' A' L' I' T' Y' ו' L' ו' L'  
ו' A' S' S' I' M' I' L' I' T' I' O' N'  
L' B' O' H' E' N' A' A' N' K' I' M' S'  
ו' H' E' B' R' A' E' L' ו' M' O' N' I' T' I' O' N'  
ע' L' I' B' A' ו' N' O' T' I' O' N' E' S'  
כ' R' O' M' I' A' K' S' T' O' R' A' L' I' T' Y'  
ע' M' I' L' I' T' A' T' I' O' N' E' S'  
ש' M' O' N' I' T' I' O' N' E' S' ו' L' ו' L'  
ע' L' I' T' A' M' A' R' T' I' C' I' A' T' I' O' N' E' S'  
ו' H' E' B' R' A' E' L' ו' S' T' O' R' I' A'  
ו' H' O' M' I' N' I' Q' U' I' T' A' S' ו' L' ו' L'  
ת' K' R' A' A' T' I' O' N' E' S' ו' L' ו' L'  
ו' H' E' B' R' A' E' L' ו' S' M' O' N' I' T' I' O' N'  
כ' P' I' D' A' A' T' T' O' N' E' S'  
כ' S' E' M' I' T' I' O' N' E' S' ו' L' ו' L'  
כ' M' I' S' S' I' O' N' E' S' ו' L' ו' L'  
ו' E' S' E' C' I' O' N' E' S' ו' L' ו' L'  
ה' A' R' M' I' H' O' N' I' S' T' I' O' N' E' S'

והלחמה אשר מות ארץ  
והשפכתם לבטה  
וארשתוקה לעולם  
וארשתוקה לופערק  
ופעשפטובתקסדוכרוקיס  
וארשתוקה לופאמונה  
ונרעת את יחודה

וזנה פנים הווא אעה  
נאס יהודה אעה את  
השמים והסועה את הארץ  
והארץ תענה את הדין  
ואת הנהו שואנה יענה  
וקסועה את הנהו אלה  
הנהו יענה לופארץ ורחמי  
את ארם מה ואמרתי  
לה אעמו עמו אתה וקוא  
ואמר אלה  
ואמר יהודה אלו עיר לה  
אהב אשה אהבת רע  
ומנאפת באהבת יהודה  
את בני ישראל והס פעם  
אל אלהים אחרים ואת  
אשוי ענבים ואת  
לו בחמשה עשר כסף  
וקמר שערים ואת  
שערים ואמר אלי הומוס  
במים תשוב ללאתי

ולא תהיו לאיש וגם אב  
אלוה פומוס רבם ושב  
פני ישראל אין מלך  
ואין שר ואין זבח ואין  
מצבה ואין אפודות רבים  
אחר ישלכו בני ישראל  
ובקשו את יחודה אלהים  
ואת הויד מלכם ופחה  
אל יהודה ואל טובו באחרות  
הימים

שמעו דבר יהודה בני ישראל  
בית ליהודה עשו שמי  
הארץ פ אומת ואין  
חסד ואחדעת אלהים  
בארץ אלה זכח שורצה  
ונבונאף פכר עו הומוס  
בדמוס נגע עקס תאב  
הארץ ואמלל כליו שב  
פה פחת השדה ובער  
השמים וגסדגי היק כי  
יאספו אה איש אהרב  
ואל חכה איש ועמך במות  
כדוכשלת חיוס וכשל  
גסנבו אעמך לילה ודמות  
אמר נדמו עמי מכל  
הרעת מראנה הרעת  
מאסת ואנאס אה מפתו  
ליות שכוחות רות אל הויד

אשכח בניך עם אני פומוס  
כוחט אולו ככודס כקלן  
אמר חטאת עמו ואכלו  
ואל ענסי שאו נפשו  
והנה כעם כפיהו ופקדתו  
עליו דרכו ובעליו מ  
אשוכו ואכלו ואלו אישכע  
חנינו אופר עו כר את  
יהודה עכו לשמר ונות  
ומזותיהו שוקה לב עמו  
כעצו וישאל וקלו ונד  
לו כירוח ונעיס התעה  
ויוט מתחת אלהים ער  
ראשו החרים חכחו וע  
הבשת וקטרו תחת אלו  
ולבנה ואלה פומוס ענה  
על כו תוענה בני תוכס  
וכלות תוכס תנאפנה לא  
אפקוד על פשתוכס כו  
תוענה ועל כדלותוכס כו  
תנאפנה כיהס עס חנות  
פחדו ועס חקך שות ונבו  
ועס לא נבו וילבט אס  
זנה אתה ישראל אל  
ואשס ודוהו ואל תבאו  
הגל ואל תעלו בית און  
ואל תשבש חוהוה כו  
כפכה סררה סרו ישראל

ב  
ב  
ל

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

בנותכם ב מל כל נביאיה וענה בטוניהם  
מכח ב ואמאסאך כי חונתם ירבע

דעת אלהים ג שומע דבר יהודה כי חסד חפצתי  
או תבין יראת יהודה

ואדבר ל אישוי ענבים שמי טוב ואתני  
שמר ואדבר עשירי רבים

עֲתוּר עֵס יְהוָה כִּכְבֹּשׁ יֵי  
בְּמִרְחֵב חֲבוּר עֲצִיבִים אֶפְרַיִם  
הִנֵּה לִוִּי סָבָא ס הַזֵּינָה  
הַזֵּינָה אֲהַבּוּ הַכּוֹלֹן מִגֵּנֵה  
עַבְדֵי רוּחַ אוֹתוֹת בְּנִפְיֹה י  
וַיְשׁוּבוּ מִבְּחֹתֶם:

שָׁמַעְתָּ אֶת תְּהַלְלוֹתַי יֵי  
וַחֲקֵי שׁוֹבוֹת יִשְׂרָאֵל י  
וּבֵית הַמֶּלֶךְ הָאוֹנֵנוּ בְּלִבֶּם  
הַמִּשְׁפָּט בִּפְתַח חַיִּיתֶם י  
לְמַצְפַּח הַר שֶׁתִּפְרוֹשֶׁהָ עַל  
תְּבוֹרוֹ שֶׁחֲטָה שְׁטוּם יֵי  
הַעֲמִיקוּ וְאַנִּי מוֹסֵר לְכֵלֶם  
אֲנִי וְעַתָּה אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל  
לֹא אֲנִי כֹחַ מִמֶּנִּי כִּי עֲתִיחַ  
הַזֵּינָה אֶפְרַיִם נִטְמָא י  
וְיִשְׂרָאֵל לְאוֹתֵנִי מֵעַל לִוְיָהֶם  
לְשׁוֹב אֶל אֱלֹהֵי חֵס כִּי רוּחַ  
זְנוּעִים בְּקִרְבָּם וְאֵת יְהוָה  
לֹא יִדְעוּ עוֹנֵה גְאוּלֵּי יִשְׂרָאֵל  
בְּפִעוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם י  
יִכְשָׁלוּ בְּעוֹנֵם כִּשְׁלֹגִים  
יְהוּדָה עֲמֵס בְּצִאֲנֵם יֵי  
וַבְּקִרְבֵּי לִבִּי לְבַקֵּשׁ אֶת  
יְהוָה וְלֹא יוֹמַצְאוּ חֲלָץ  
מִחֵס בִּיתוֹת בְּנִדוּ בִּזְנוּעֵם  
וְרִים יִלְדוּ עִמָּהּ וְאֶמְלֵם

חִדְשׁ אֶת חֲלָקֵיהֶם  
תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּגִבְעֵה  
חֲצִצְרָה בְּרַמָּה חֲרוֹעֵי בֵית  
אֲוִי אַחֲרוֹב בְּנִימוֹ אֶפְרַיִם  
לְשִׁמָּה תִּהְיֶה בְּוֹס תּוֹכַחַה  
כִּשְׁבָט לְיִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתָּ  
נִאמְנָה הַזֵּי שָׂרֵי יְהוּדָה  
כִּמְסִיג גְּבוּל עַל לִוְיָהֶם אֲשִׁפּוֹךְ  
בְּיָמִים עֲבָדְתִי עֲשׂוּק אֶפְרַיִם  
רַעֲיוֹן מִשְׁפָּט כִּי הוּא לְחֵלֶךְ  
אַחֲרֵי צִוּוֹתֵי אֲנִי כִּעֲשֵׂל אֶפְרַיִם  
וּבְרַקֵּב לְבֵית יְהוּדָה וְיִרְאֵה  
אֶפְרַיִם אֶת חֲלָוֹ וְיַחֲזִיק  
אֶת מִזְבְּחוֹ וְיִלְךְ אֶפְרַיִם אֶל  
אֲשׁוּר וְיִשְׁלַח אֶל מֶלֶךְ  
יִרְבֹּב וְיִתְּנֵהוּ לְאוּבָל לְרַפָּא  
לְכֵס וְלֹא זְנִיחָה מִכֶּסֶךְ  
מִזֹּרֵר כִּי אֲנִי כִּשְׁחָר  
לְאֶפְרַיִם וּבְכַפּוֹר לְבֵית  
יְהוּדָה אֲנִי אֲנִי אֶטְרַף  
וְאֵלֶיךָ אֲשָׂא וְאֲוִי מִצִּיל  
אֵלֶיךָ אֲשׁוּבָה אֶל מִקְוֵמוֹ  
עַד אֲשֶׁר יִשְׁמָעוּ וּבְקִשׁוֹ  
פָּנַי בְּצִדֵי לֶחֶם וְיִשְׁחַרְנֵנִי  
לְכִי וְיִשׁוּבָה אֱלֹהֵי הַזֵּי כִּי  
הוּא אֶטְרַף וְיִרְפָּאֵנִי יְהוָה יֵי  
וְיַחֲזִיק שֵׁנִי וְיַחֲזִינוּ מִיָּמִים בְּוֹס  
חֲשָׁלוֹ שׁוֹי קִמְנִי וְנַחֲוִיחַ

לְפִנְיֹו וְנִדְרָעָה נִדְרָפַח לְדַעַת  
אֶת יְהוָה כִּשְׁחָר נִכְוֹן מִצְאוֹ  
וַיְבֹא כַּגֶּשֶׁם לָנוּ כִּמְלִקְוֹשׁ  
וְיִרְדֵּה אֶרֶץ מַחֲאֵשׁ חֲלָל  
אֶפְרַיִם מַחֲאֵשׁ חֲלָל  
וְיִהְיֶה וְחִסְדֶּךָ כִּי בִעַנְךָ  
בְּקִרְוֹתֶיךָ מִשְׁמֵם חֲלָל  
עַל כֵּן חֲצִבְתָּ לְבִנְיָאֵים יֵי  
חֲרָגְתוּם בְּאֲמֵרוֹתֵיךָ יֵי  
וּמִשְׁפָּטֶיךָ אֲוִי יִצְאֵי כִי  
חִסְדֵי חֲפָצְתִי וְלֹא זָבַח  
וְדַעַת אֱלֹהִים מֵעֲלֹת  
וְחֵמָה כִּי אֲרַם עֲבָדֵי כִרִית  
שֵׁם בְּנִדוּ בְּגִלְעָד קִרְוֵת  
פָּעִיל אֲוִי עֲקִבָה מִדָּם  
וּכְחִצֵּי אוֹשֵׁי גֵרוּדִים חֲבָר  
כַּחֲנִים דִּרְדִּיר צַח וְיִשְׁנָמָה  
כִּי זָמַח עֲשׂוֹ בְּבֵית יִשְׂרָאֵל  
רֵאוּתִי שֶׁעָלִי יְהוָה שֵׁם  
זְנוּת לְאֶפְרַיִם נִטְמָא  
וְיִשְׂרָאֵל גִּם יְהוּדָה שֶׁת  
קִצִּיר לְךָ כִּשְׁוֹבוֹ שָׁבוֹת  
עִמָּה  
כִּרְפָאוֹ לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה  
עוֹן אֶפְרַיִם וְיִדְעוּ שְׁמוֹן  
כִּי פָעִיל לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְבֵי וְכֹא  
פִּשְׁטָנֵי הַזֵּי בְּחִוּץ וּבְלֵי  
וְאֲמוּזֵל לְבָבֶם כִּלְדַעַתֶם

וְדַעַת ג' דִּלּוֹת וְחֵשׁוֹת תִּמְאֵר וְנִגְלָח עוֹן אֶפְרַיִם  
אֲשֶׁר חֲדָאִיתוּ וְנִדְרוֹת ס

כִּי אֲנִי ג' וְחֵמָה כִּי אֲדַם אֲנִי כִּי אֲדַם תְּמוֹנוֹת  
אֲם כִּסְיִי כִּי אֲדַם ס

לְדַעַת ב' וְחֵמָה יִכְלֵל לְכַפֵּי עַתְלֵחֻזִּי וְעַת  
לְדַעַת ס בְּתַלְמֵי מִלְּ



יהוה ושב אפרים מצרים  
ובאשר טמא ואלה לא  
וסכו ליהוה ואלה לא יעבדו  
לזוכיהם כלחם אונים  
להם כל אכלו וטמאו  
כלחמם לנפשם לא יבוא  
בת יהודה כהתעשו לזוס  
מועד ולזוס חגי יהודה כי  
הנה הלכו משד מצרים  
תקבצם לתקבתם מחמר  
לכספם קמו שורשם חוח  
באה ליהם באו ימי הפקדה  
באו ימי שלם ירעו  
וישראל אורל חנביא  
משע אש חרוח על לב  
ענק ורכה משטמה  
צפה אפרים עם אלהו  
גל אפח יקו ש על כל  
דרכו משטמה בכית  
אלהוה עמיו קו שחתו  
כומי חגבעה וקור ענים  
ופקוד חטאתם  
בעגבים במדבר מצאתי  
וישראל כבכורה בת אנה  
בראשות חורא ותו אבותיכם  
הנה באו בעל פוער ונקחו  
לנשות ויחזו שקועים  
באחפס אפרים בעגבי

ותענק ככותם מלדה  
ומבטו ויחרוו כי אם  
יגדלו את בנייהם ושכלתם  
מאדם כרגס או להם  
בשורי מהם אפרים כי  
כאשר ראתו לעוד כי  
שתולה כנהו אפרים כי  
לחוציא אל הרג בנייתו  
להם יהודה מהתנו תד  
להם רחם משכיל וישקים  
עמקום כל דעתם בגלגל  
כישם שנאתם על רע  
מעל ליהם מביות אנשים  
לא אוסף אהבתם כל  
שרייהם סררים חכה י  
אפרים שר שסוב שפתי  
כלו עשו גם כי ילדו  
והמתי מחמרי בטנס כי  
ויאסס אלהו כי לא שמעו  
לו ויהיו נדחים בענים  
גפו כן קו ישראל  
פתי ויחלו כרב לפרוי י  
הרבה למזבחות כטוב י  
לארע חטובות מצבותי י  
חלק לבם עתה ואשמו הוא  
יערף מזבחותם וישרד כי  
מצבותם כי עתה ואמר  
אז מלך לנו כי לא יראנו

את יהוה וזה מלך מה עשו  
לע דברו דברים אלות שא  
כות ברית ופרכה כראש  
משפט על תלמי שררי י  
לעלות בית און נגרו  
שכו שמרו כראב עליו  
עמו וכמרו עליו ועלו  
על בניו כגלה ממעגס  
אותו לא שור וכל מנחה  
למלך ירכב בשנה אפרים  
וקח ויכישו ישראל י  
מענתו נדמה שמרו  
מלכה כקנה על פנימים  
ונשמרו בזכות אח חטאת  
וישראל קו וירדו געלה  
על מזבחותם ואמרו לחיים  
כסוע ולבעיות נפלו כי  
עלנו  
כומי חגבעה חטאת כי  
וישראל שם עמרו לא  
תשועם בנגעה מלחמה על  
בני עליה באותי ואסרם  
ואספנו עלהם עמים כי  
באסרם לשתני ענתם  
ואפרים עגלה מלמה  
אהבתי לרוש ואני עבדתי  
על טוב עי ארה ארבות  
אפרים יחרוש ויהרהר כי

ורבה י לא אגשנו לעובר משטמה  
ורבה היא על האדם

בבית אלהו ב משטמה וחמל כחש חרניא  
בוקק ב חטת יחור גכ

יחוש ב מל ארכוב אפרים חירעון  
בסלע סוסים



תמרורים ודמיו עליו ופוש  
וחרפותו וישב לו ארנון  
כדבר אפרים רתת נשא  
הוא בני ישראל והאשם  
בבעל ומתו עתה יוספו  
לחטאנו עשו להם מסכה  
מכספם כתבונם עצבים  
מעשה חרשים כלה להם  
הם אמרוים זבחן אדם  
עלום וישקונו לבו והיו  
בענו בקר וכטל משמים  
הלך כמאן וסער מגרו  
וכעשן מארבה ואנבו  
יהיה אלהיהם מארץ  
מצרים ואלהים זולתה  
תדעומו שבע און בלתו  
אנו דעתך במרבר בארץ  
תלאכות במרעתם  
וישבעו שבע עונתם לבס  
עלבו שכחוננו ואהו להם  
כמו שחל פנמר על דרך  
אשור אפגשם כרב שפול  
ואקרה סגור לבס ואכלם  
שם כלבו א חותה שרה  
תבקעם שחתבי ישראל  
מביב עורף אחי מלך  
אפוא וישועך בכר ערף  
ושפטוך אשר אמרת

תעה לו מלך ושרים אתו  
לך מלך באפי ואקחי  
בעברתי  
צור עין אפרים עפונה  
חטאתו חכליו וילדה וכו  
לן הוא כול לא חכם כרית  
לא עמד במשבר פנים  
מנד שאול אפרים ממות  
אנאלם אלו רכרית מות  
אחיקטבך שאול נחם  
יסתר מעיני כו הוא כו  
אחוס ופרוא וכו אקדום  
לוח יהיה ממדבר עליה  
חבוש מקורו וחרב מעינו  
הוא או שסה או צר כלכל  
חמדה תאשם שמרו  
פומרתה באלהיה בחרב  
יפלו על ליהם ורששו  
וחריותו ובקעו

שוכה ישראל עד יהודה  
אלהיה כו בשלת בעונך  
קחן עמפס דברים ושוב  
אלהיה אמרו אליו כל  
תשא עוון וקחטוב ונשלמה  
פרים שפתוננו אשור לא  
הישועו על סוס לאנוכב  
ולאנמר עוד אלהינו

למעשה ידענו אשר בך  
ירחם יתום ארפא משוכתם  
אחכם נרבה כושב אפי  
ממענו אהיה כטל לוישראל  
ופרח כשושנה תוך שרשו  
כלבנו וילכו ונקותו ויהו  
כנות הודו ורחלו כלבנו  
ושבו ושבוב עלו וחו דגו  
ופרחו כגפון זכרו כיון  
לבנו אפרים מדלו עוד  
לעצבים אני ענותי  
ואשורנו אני ככרוש  
רענו ממנו פרק נמצא  
מוחכם וכו אלה נכו  
ודעם כו שרים רכבו  
יהיה רצה קום וכו בם  
ופשעים וכו בם

דבר יהודה אשר יהיה אל  
וואל בופתו ואל שמעו  
זאת חוקנים ודאונו כל  
וישבו מארץ החיותה  
זאת כו מכם ואם בימי  
אבותיכם עליה לבניכם  
ספרו וכו בכם לבניהם  
וכניהם להוד אחר יתה

ידחם ב חד פול וחד קמ אשר בך ירחם  
יכום ומודח ועבי ירחם

וגלחים ה פחד ופחד מה מעלי זולתי אמר  
לבהלני מלכי מקדם

כשורך ב רכב שמים בשורך שחוקי ישראל  
אפסוך ב ויצאו וקנץ אשר אמרת



אשפור ה' מל עתה מקרב עלותם אשפור  
כמה וחדד אחריו כן וגם על העבדים

כל וישעיהו ואין עוד וכל קרובו אין עוד בר לו ב' וגם אחד אלוהים ואין עוד חמתיים אינה יודעת  
מאומה חזקתו ב' בתו לשון לזכרו מאסחול וארזי צפוני

נְהַיֵּם יְהוָה עַתָּה קוֹלוֹ לְפָנַי  
חִלּוֹ בְּיַדְּכֶם אֲדַמְנֶהוּ  
כִּי עֵצָם עֲשֵׂה לְבָרוּכִי  
עֵזֶל חֶסֶד וְחֶסֶד וְחֶסֶד אֲמַד  
וּמְרִיכֵל נְבוֹנִים עִתְּחֵנָם  
וְהוּהוּ שָׂבוּ עֲדוֹ כְּכֹל לְבָבָם  
וּבְצִוִּם וּבְכֹחַ וּבְמִסְפָּד  
וְקִרְעוּ עוֹלֵי לְבָבָם וְאֵל בְּגֵדוֹם  
וּשְׂבוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם  
כִּי חֲנִינוּ וּרְחוּם הוּא אֲרָךְ  
אֲפִיס וּרְכֵס וְנָחַם עַל  
הַדָּעָה מִיּוֹד עֵשׂוֹב וְנָחַם  
וְהוּא אֵד אַחֲרָיו בְּרַכְהוּ  
מִטּוֹ וְדוֹנְסָךְ לִי הוּהוּ אֱלֹהֵיכֶם

י  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

עַל עַמּוֹתַי וְהוּהוּ אֲמַר  
לַעֲמֵי הַנֶּגֶז שֶׁלַח לְכֶם אֶת  
חֲדָה וְחֲדָה וְחֲדָה שְׁתֵּי עוֹד  
וְשָׁב עִתָּם אֲתוֹ וְלֵאמֹר  
אֲתֶכֶם עוֹד חֲדָפָה בְּגֵיט  
וְאֵת הַצְּפוֹת אֲרֻזְיָךְ  
מֵעֵלְיֶכֶם וְהִדְחֵתוּ אֶל  
אֲרָץ צִיחֵי שְׂמֵמָה אֶת  
פְּנֵי אֱלֹהֵיכֶם חֲקוּמְנֵי  
וּסְפִין אֶל חֲדָס הָאֲנָרָה  
וְעַל כַּאֲשֶׁר וְתֵלַע צִחֵתוֹ  
כִּי חֲדָה לְעֵשׂוֹת אֶל  
תִּירְאוּ אֶת מַלְאָכָיו וְשִׁמְרוּ  
כִּי תִגְדָּלוּ וְהוּהוּ לְעֵשׂוֹת  
אֶת הַיָּדֵי אֵל בְּחַמּוֹת שׁוֹר  
כִּי שְׂאֵר אֲנִי מִדְּבַר  
כִּי עַן נִשְׂא פְרוֹחַ תִּאֲמַר  
וּגְפִן נִתְעַוְוֶה לִּם וּבְנֵי צִוֹ  
בִּלְהוֹשֵׁם חוֹ בִּיתוֹהֵם  
אֶל הוֹכֵם מֵעַתָּה לְכֶם אֶת  
הַמִּזְרָה לְעֵזְבָה וְהוּהוּ  
לְכֶם גֵּשֶׁם מִקֵּד וּמִקֵּדוֹשׁ  
כִּי אֲשׁוּמְלֵךְ אֲחֵיכֶם  
בְּרוֹחַ שׁוֹקוֹ הוּיִקְבֹּם  
תִּירְאוּ שׁוֹחֲדוֹ שֶׁלֹּא מֵת  
לְכֶם וְתִשְׁמַע אֲשֶׁר  
חֲאָרְכָה וְתִלְקוֹתְהוּ  
וְהַגִּים הוּלֵךְ הַגְּדוֹל אֲשֶׁר

י  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
כ

שֶׁלֹּא חָזַק בְּעֵינֵי אֲבֹתֵיכֶם  
אֲכֹל וְשָׂבוּ עוֹד לְלֵתֵם אֶת  
שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר  
עֲשִׂיתֶם עִמָּכֶם לְחַפְלוֹ אֹלָה  
וּבְשׁוֹ עֵמֶי לְעֵלְמֵי יוֹד עֵתֵם  
כִּי בְּקִרְבֵי שָׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי  
וְהוּהוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד  
וְלֵאמֹר עֵמֶי לְעֵלְמֵי

מ  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
כ

הגנות ב' ודחה שמים את הגנות ומלאו  
ואט ב' זמל ודחה המטר ונתל מפניו

חול ב' ושלמה לבס יהוה אצל חולו אם אשמו  
כדב חולו ב' ולמבח ב' ויקם את המצרי בני  
ודאלי ב'

ויאמר ט' וסימחון יקנך בחלו חוסה בלם  
יבד ויאמר ויבד ב' ויבד חוסה

ויהי שלם וקבעתו את כלה  
הגוים והודו רבים אל עמק  
יהושפט ונשפטו עמם  
שם על עמי ותחלו ישראל  
אשר פרו בבעים ואת  
ארץ חלקו ואל עמו  
היו עבדו ותעוהו ללבונו  
והיה להם כבוד וישתו  
והם מותאם לערו עוהו  
ובלילה לתפלת חגמה  
איתם שלמים עליו ואם  
גמלים אתם עלו קלמיה  
אשונב גמלים פראשכם  
אשר בספר החבי לקחתם  
ומחמרו הטבים הזאתם  
להובילכם ובעי ויהיה ובי  
יהי שלם מבריתם לבעי החיים  
לבעי הרהוקים בעל גמלים  
וזמם מעורם מותאם קוס אשור  
מכתתם איתם שמחה וחסות  
גמלים פראשכם ויכרתו  
את בעים ואת בעיותם כפר  
בעי ויהיה ויכרתו לטובאם  
אלנו ומחוק מ' ויחנה הכר:

קראו את פנים קדשו  
מלחמה לערו חגבורים  
וגשו ועלו כל אנשו חמלה

פתי אתכם לחרכות רא  
ומזכרתכם להמחוס  
החלש ואמר גבור אני  
עושו וכו' כל הגוים  
מסביבונק בעושימה  
הנהת וזוהנבורה ועוהו  
ועלו הגוים אל עמק  
יהושפט פ' שם אשכ  
לשפט את כל הגוים  
מסביב שלהו מל כל  
בשל קצור באו הח  
פ' מלאה גת השוקו  
חוקים כרפה רעתם  
המונים חמונים בעמק  
החרוץ פ' קרובים יהיה  
בעמק החרוץ שמשחרח  
קדרו וכוכבים אספונגות  
והנה מעורו שאג  
ומה שלם יתו קולו ובעשו  
שמם ונרץ ויהיה מחסו  
לעמו ולעוהו לבעי ישראל  
חזקתם פ' אני יהיה  
אלהים שכן בענין חר  
קדשו ויהיה ויהי שלם  
קדשו והים לא בעבה  
כה ערה  
פ' חזו אוטם חת  
עמם ויהי ע' ויהי כנה

חלב וכל אפיקו ויחנה חלבו  
מיום ומעו מכות יהיה  
ויצא ודשקה את נחל  
השטוס מערום לשמחה  
תהיה ואיום למרבר  
שמחה יהיה מחמס בני  
ויחנה אשר שפכו דם  
נקי אבאר עם ויחנה  
לעולם תשב ויהי שלם  
לדור ודור ונקות דמם  
לאנקות ויהיה שכן בעוהו

דכור עמוס אשר היה  
בנקרים מתקו ע אשר חנה  
על ישראל בימי עניה  
מלך יהודה חזק ורבעם  
בזו אש מלך ישראל  
שנתום לפי הרעש ויאמר  
ויהיה צווי שאג עמרו שלם  
יתו קולו ויכרתו את  
הרעש ויכרתו אש חכמה  
פ' ויהיה ויהיה על קדשו  
פ' שיער רפ' שקו ע' ארבעה  
לא אשונב על דושק  
פ' ויהיה חכמה ויהיה ער

י. ל. ט

י. ל. ט

י. ל. ט

י. ל. ט

ושלחתי אש בכית חואל  
ואכלה ארמנות כד הדר  
ושברתו ברוח המשק כי  
והכרתו וישל מבקעת  
אוזותו מך שוכט מבית  
ערו וגל עס ארס קחה

אמר יהוה  
כאמר יהוה על שלשה  
פשיע עוהו על ארבעה  
לא אשובנו על גלותם  
גלות שלמה לחסונה כי  
לא דוסו של חתו אש בחומת  
עיה ואכלה ארמנותיה כי  
והכרתו וישל מאשדוך  
ותמך שוכט מאשק לון  
והשובות ידו על עקרו  
ואכתי שאות פלשתים

אמר ארבעה יהוה  
כאמר יהוה על שלשה  
פשיע עוהו על ארבעה  
לא אשובנו על חסונם  
גלות שלמה לא דוסו לא  
וכהו ברות אהוסו של חתו  
אש בחומת ער ואכלה  
ארמנותיה  
כאמר יהוה על שלשה  
פשיע אדוסו על ארבעה

לא אשובנו על רפו בחרב  
אחור ושחת רחמיו וטרף  
לעד אפון עברתו שמרה  
נצח ושלחתי אש פתומו  
ואכלה ארמנות בצרה

כאמר יהוה על שלשה  
פשיע בני עמו ועל כי  
ארבעה לא אשובנו על  
בקעס חרות הגלעד למעו  
הרחוב את גבולם והצנו  
אש בחומת רפה ואכלה  
ארמנותיה בתרועה ביום  
מלחמה כסע ביום סופה  
והלך מלכס בעבה הוא  
ושרו יחורו אמר יהוה

כאמר יהוה על שלשה  
פשיע מוא אכלה ארבעה  
לא אשובנו על שרפו  
עצמות מלך אהוס לשוד  
ושלחת אש במואב  
ואכלה ארמנות הקריות  
ומת בשאון מואב כי  
בתרועה בקול שופר  
ותכרתו שופט מקרבה  
ובל שרות אהרוג עמו  
אמר יהוה

כאמר יהוה על שלשה  
פשיע יהודה ועל ארבעה  
לא אשובנו על מאסם  
את תורת יהוה וחקו לא  
שמרו ונת עוס כזביתם  
אשר הולכו אבותם כי  
אחר יהוסו ושלחתי אש  
כיהודה ואכלה ארמנות  
יהושלם

כאמר יהוה על שלשה  
פשיע ישראל ועל ארבעה  
לא אשובנו על מברס  
בבסקר צדוק ואמון בעבור  
נעלים יד שאפים על עפר  
ארץ בר אש רלים והרף  
עננו וטנו ואיש ואינו  
ולכו אל הנערה למעו  
חלל את אשם קר שמו על  
בגדים חבלים וטנו אצל  
פלמזפן ויוו עע שוסו שות  
בית אלהים ונמח שמות  
אתה אמרו מפניהם אשר  
בגבת ארזים גבהו וחסו הוא  
כאלונסו ואשמוד פרוו  
ממעלו ושרשו מתחת ואנכי  
העליתו אתכם מארץ כי  
מצרים ואולך אתכם כי  
במדבר ארבעים שנה כי

והייתי אש ו ואכלתי תשמעו ופחדתי בבתי  
אלהי בחומת זמטן וכשל זדון בחומת רבה

אדמונתו כי חס ועלמח ארבעה בחומת  
עיה וישבח ישראל וארמנותו שגאוי כי

ולא זכרו ו לא זכרו בני ישראל ולא זכרו ברית  
אחיה ולא זכרו נפלאותך כי



המתאווים ב' כי שם קברו את העם הזה  
הניחו ב' אשר הניחו עליה וזרקו לארץ

לבית ישראל ה' חסדי יחוד אזכרה כי כה אמר יהוה לבית ישראל כי כח אמר אדני זכר חסדי וכל יחודי  
דבונתיו ברוח חד ולבני ישראל תברו כ' ובאר ה' וחצר שועל עד גלים ואל תדרשו כי שוחד

בשער מוכיח ודבר תמים  
יתעבו לבו יגעו בו שסכלם  
על דלומש את בר תקחו  
ממענותי וית בעתס ולא  
תשבובם בר מחמד נטעתם  
ולאת שתי אתי ונס פירעתו  
רבים פשעו כנסו ועצמים  
חטאתיכם צדתי עזיך  
לקחוי כפרו אכונם בשער  
הטו לבו חמשניל בעת  
ההוא איהם כי עת רעה הוא  
דרשו טוב ואל דע למעו  
תחיו ויהיו יחוד יהוה אלהי  
צבאות אתכם באשר אמותם  
שנאו דעו ואהבו טוב  
והצנו בשער משפט אלו  
יחטו יהוה אלהי צבאות  
שארותיו סוף לבו  
כה אמר יהוה אלהי צבאות  
אדני בכל דהכות מספר  
ובכל חוצות יאמרו יהוה  
וקראו אכל אכל אכל ומספר  
אלווד ענהו ובכל כרמי  
מספר כראעבר בקרבך  
אמר יהוה  
הו חמת אויס אתי וס יהוה  
למה יהי לכם יוס יהוה הוא  
חשך ור אאו באשר ינס

אלהי ישראל כי הנה יצור  
חריס ובר ארוח ומגיד לאדם  
מה שחזו עשה שחר עפה  
ודרך על צמתי ארץ יהוה  
אלהי צבאות שמו  
שמע אתה דבר יהוה אשר  
אנכי נשא על ינס קינו בית  
ישראל נפלה לא תוסוק קום  
בתלת ישראל נטשה על  
אדמתה און מקומה כי כה  
אמר אדני יהוה ה ערה יצאת  
אלף תשאור מאה וזהו צאת  
מאה תשאור עשרה לבית  
ישראל כי כה אמר יהוה  
לבית ישראל דרשוני וחקו  
ואלת דרשו בית אל והגלגל  
לא תבאו ובאר שבע לא  
תעבדו כי הגלגל גלה יגלה  
ובית אל יהיה לאון דרשו  
את יהוה וחו פוי צלחנא שבית  
יוסף ואכלהו ואון מכה לבית  
אל החפנים לל ענה משפט  
וצרקה לארץ חמחו עשה כמות  
ונסיל וחפך לבקר עלמותווס  
לילה החשיך הקורא למי  
הוסו שפנס על פה הארץ  
יהוה שמו חמכלוג שוד עליו  
ושוד על צר רבו אשנאו

לכס נקיון שנים בכל עריכם  
וחסד להם בכל מקומותכם  
ולא שבתם עדינאס יהוה ונס  
אנכי מצעת מכם את הגשם  
בעור של שחר חרשום לקניה  
והמטרתי על עיר אחת ועל  
עיר אחת לא אמטור חלקה  
אחת תמטור וחלקה אשר  
לא תמטור על מה תבשי  
ונעש שתים שלש ערים  
אל עיר אחת לשתות מים  
ולאושבעו ולא שבתם י  
עדינאס יהוה הכיתי אתכם  
בשדפון ובירקון חרבות  
געותיכם וברמינסות אנכם  
ויתיכם יאכל חגים ולא  
שבתם עדינאס יהוה  
שלחתי בנס דבר בדרך  
מגרים חרתי בחרב בחורנים  
עם שבי סוסיכם ואלה  
באש מחניכם ובאפנס ולא  
שבתם עדינאס יהוה חפתי  
בכם כמהפכת אל חים את  
סדסנא את עמר הותהו וכאו  
מצל משרפתו ולא שבתם עדי  
נאס יהוה לבונה אעשה  
לדו ישראל עקבנות את  
אעשה לך חכונ לקראת

ואעלה ג' ואואפן ואעלה ואעלה באש מחניכם  
ואעלה את שרי יהודה

והים ב' חסד לך חמשיניל למעו וזמך כבוד יהוה  
וסוב כרמי ודום ודיוצאת ב' מאה תבאר וזהו צאת  
בתי יהוה חל

על שער ועל עיני ה' ולא יבדו יחודי ד' ומדא ונס  
נעמי הנעמי כרבי ב' שבעים שבעים

ונשאתם ב את אביכם ובאתם ונשאתם את  
סבותי בגליך ב חודשי שאול הסד מעלו

שבר ג בלשון כשבר נבלי ויעזיב ומשבר רוח  
תליליו ולא נחלו על טבר ווסק

ונשאו ב ומטחו על חים ונשאו חודי ומטחו ב  
ותלילי נשאו לבו לבו רוח יחוד

א שמפע האריופנע הרב  
בא תביתוס מן ירו על הקור  
ונשכו הנחש הל אחשך ווס  
וחודל אאור ואפל ולא  
נגד לו שנאתו מאסתו  
חנכסול ארוח בעצותיכם  
ביאסת עלול עלות  
ומנחתכם לא ארעה ושלם  
מדי אובם לא אבוט חסד  
מעל המון שרדך חמרת  
בבדך לא אשמע ויגל במים  
משפט וצדקה כנחל איוון  
חכמים ומנחה חגשתם ל  
במדר ארבעים שנה בית  
ישקאל ונשאתם את סבות  
מלככם ואת מיון על מינם  
כונכ אלתיכם אשר עשיתם  
לכם והגדיתו אתכם מהלצה  
לדמ שיק אמר יהודה אלוה  
עבאות שגור

חודשי אונם בציון וחבטחוס  
בדרי שמחו ונקבו ראשית  
חגולס ובא להם בנת ישראל  
עבדו בלנה ויהי אולתם משם  
ונגדו פתחיה ונתפל שונם  
חטובים כחמל כנתו אלה  
אסדב גביתם מעלכם  
חמניס לוסר עותג שח

שבת חמס השכבים על  
מטות שווסר חוס על  
עשותם ואכלים ברים  
מצאו ועלוס מתוך מרבק  
חפרטוס על פנה נבל כדוד  
חשכו להם כל שור השונם  
במדר קונן וראשית שמנס  
ומשחור לא נחלו על שבר  
וסק לכו עתה וגלו בראש  
גלוס ווסר מרוח סרוחוס  
נשב נארני יהוד בנפשו  
נאס יהוד אלהי עבאות  
מתאב אנכלי אתגאו ויעקב  
וארמנתו שנאתו וחסגרת  
ערו מלא אחותנה אם  
ותרו עשרה אנשוס בפית  
אחר ומתו ונשאו דורו  
ומסרפו לחוציא עצמים  
מזהבית ואמר לא אשר  
בירכתי הבית חעוד עמך  
ואמר אפס ואמר חס מלא  
לחזקיר בשם יהודה

כיהנה יהודה מצוה  
וחבה תבנה הגדול רסוסים  
ותבית חקטן בקעס כ  
חורצו בפל עסוסים אם  
יחרוש בכפרים כחפבתם  
לראש משפט ופני צדקה

ללעתה השמחים ללא  
וכר ת אמרוס תלוא כחוקנו  
לקחנו לנו קרנים כוהענ  
מקום עלונם בית ישראל  
נאס יהוד אלהי ח עבאות  
גורל חצו אתכם מלכו  
חמת ער נחל העובה

כה הדיאנו ארני יהוד והנה  
יוצר גבו פתחלת עלות מי  
הליל שוהנה לקש אחר  
גנחמלק ויהיה אם כלה  
לאכול את עשב הארץ  
ואמר ארני יהוד סלחנה  
מיוקוס יעקב כקטו חוא  
נחס יהוד על זאת לא  
תודה אמר יהוד כה מי  
הדיאנו ארני יהוד והנה  
קרא לקב באש ארני יהוד  
ותאכל את הנחוס רבה  
ואכלה את החלק ואמר  
ארני יהוד חורלנא מי  
יקוס יעקב כקטו חוא  
נחס יהוד על זאת גטחוא  
לא תהיה אמר ארני יהוד  
כה הדיאנו יהודה ארני נענ  
על חמת אנן וכירו אנן

השונם ג חור ודוף גדול אעקוף חלעג  
השונם

עשב הארץ ח ויכס את עיו ויאמר יהוד והדיאנו  
כלה חור פסדנך וידענך רב ויעקב

חשמוס ג ללא זבד לעשות רע אלה ג

נאם ידני יהוה ז' מקבץ נדחי ישראל כי אב תנבסי שבעו והעניו וקטר מחמץ וחוללו שורות היכל  
והבאו חשמש והטלחתי רעב וכל יוזקאל זכור ברתי ז' נאם יהוה נשאלים חוה שוא חלא מחוה  
ונצתי רוחי :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מִתְנָה אֲתָח  
רֵאחַ עַמּוֹס וַיֹּאמֶר אֲנִי וַיֹּאמֶר  
אֲדַע חֲנֻכֵּי שֵׁם אֲנִי בְּקִרְבֵּי  
עַמּוֹיִשְׂרָאֵל לֹא אוֹסִיף  
עוֹד עֲבוֹד לְוַיִּנְשְׂמוּ בְּמֹת  
וַיִּשְׁחָקוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּשְׂרָאֵל  
וַיִּחַרְבוּ וַיִּקְמְתוּ עַל בֵּית  
וַרְבֵּעַם בְּחִרְבֵּי:

וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה כַּחֲ  
בֵּית אֵל אֶלְרַבְעָם מֶלֶךְ  
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קִשְׁרָה עֲלֶיךָ  
עַמּוֹס בְּקִרְבֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל  
לֹא תִכְלֵה אֶרֶץ לְחִמְרָה  
אֲתָכִי לְדַבְּרוֹת כִּי כֹה אָמַר  
עַמּוֹס בְּחִרְבֵּי וּמֹת וַרְבֵּעַם  
וַיִּשְׂרָאֵל גָּלָה וַיִּגְלֶה מֵעַל  
אַרְבֵּיתוֹ:

וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָה אֵל  
עַמּוֹס חֲזֹה לֶךְ בְּרַחֲלֶךָ אֵל  
אֶרֶץ יְהוּדָה וְאָכַל שֵׁם  
לְחֵם וּשְׁם תִּנְבֵּא וּבֵית אֵל  
לֹא תוֹסִיף עוֹד לְהִנְבֵּא כִּי  
מִקְדָּשְׁמִלְךָ הוּא וּבֵית  
מִמְלַכְךָ הוּא וַיִּנְעוּ עַמּוֹס  
וַיֹּאמֶר אֵל אֲמַצְיָה לְאַנְבִּיָּא  
אַנְבִּי וְלֹא כֹה נִבְּנָא אַנְבִּי כִּי  
כִּי קָדְשׁ אַנְבִּי וְכֹלֵם שִׁקְמוֹס  
וַיִּקְחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצֵּאוֹ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה לֶךְ חֲנַבֵּא  
אֶל עַמּוֹיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה  
שָׁמַע דְּבַר יְהוָה אֲתָח אָמַר  
לֹא תִנְבֵּא עַל יִשְׂרָאֵל  
וְקִיאַתְּ טוֹף עַל סִיתֵי שִׁחָק  
לִכּוֹ כֹּה אָמַר יְהוָה אֲשֶׁתֶּךָ  
כִּי עוֹר תִּזְנֶה וּבִנְיָה וּבִנְיָה  
בְּחִרְבֵּי וּפְלוֹ וְאַרְמֵתְךָ בְּחַבֵּל  
תַּחֲלִק וְאֲתָח עַל אֲרַמֵּה  
טַמְאָה תִּמּוֹת וְיִשְׂרָאֵל  
גָּלָה וַיִּגְלֶה מֵעַל אַרְבֵּיתוֹ:

כֹּה הִרְאֵנִי אֲדַע יְהוָה וְהִדַּע  
כְּלוֹב קוֹץ וַיֹּאמֶר מַה יִּי  
אֲתָח רֵאחַ עַמּוֹס וַיֹּאמֶר  
כְּלוֹב קוֹץ וַיֹּאמֶר יְהוָה  
אֵלֶיךָ בְּאֵי שִׁקְץ אֵל עַמּוֹ  
יִשְׂרָאֵל לֹא אוֹסִיף עוֹד  
עֲבוֹד לְוַיִּנְשְׂמוּ שׁוֹרֹת  
חִיבֵל בְּמוֹס הַחוּא נָאִם  
אֲדַע יְהוָה כִּי חֲפָנִי בְּכָל  
מְקוֹם הַשְּׁלִיחַ הַסֵּ:

שָׁמַע עוֹלָה אֲתָח שִׁאֲפוּס אֲבוֹחַ  
וְלִשְׁבִּית עַנְוֵי אֶרֶץ לֹא אָמַר  
מִתִּי עֲבַד חֲחֵד שׁוֹנֵשְׁבִיתָח  
שָׁבַר וְחַשְׁבִּית וּנְפִיתָח בְּרִי  
לְחִקְטוֹן אִיפֹה לְחִגְדִּיל

ג' פסוק וכל טל חדר ראש פלו וכל טלל העינים  
והפכתי חגובים ויאמר בעינים

שָׁק לִלְעֵוֹת מֵאֲנִי מִרְמָה  
לְקִנְיֹת בְּכִסְרֵי לֹס וְאֲבוֹחַ  
בְּעֲבוֹר נְעִלוֹס וּמִפֶּל בְּרִי  
נִשְׁבַּר נִשְׁבַּע יְהוָה בְּנֵאֻחַ  
וַיִּקְבַּ אִם אֲשַׁכַּח לְנֶעֱחַ  
כִּלְמֵ עֲשׂוּתֵס חֵעַל וְאֵת  
לֹא תִרְגַּן הָאֶרֶץ וְאֲכַל כֹּל  
וְשִׁבְכָה וְעֵלְתָה כֹּאֵר  
כִּלְה וְנִגְרָשָׁה וְנִשְׁקָה  
כִּי אֲדַר מִצְרַיִם:

וְהִנֵּה בְּיוֹם הַחַוֵּי אֲנִי אֲדַע  
יְהוָה וְהִבֵּאתִי חֵשֶׁם  
בְּצַחֲרוֹס וְחַח שְׁכַתִּי לְאֶרֶץ  
בְּנוֹס אֲדַר וְחַפְכַתִּי חַגּוּבֵס  
לֹא אֲכַל וְכֹל שְׁנֵי וְיִבְסֵל קוֹנֵה  
וְחַעֲלוֹתִי עַל כִּדְמַתֵּנִס  
שָׁקוּ עַל כִּדְרֵי אֲשֶׁר קָרַחַה  
וְשִׁמְתִּיחַ כִּי אֲכַל וְחֹד  
וְאַחֲרֵיתָח בְּיוֹס מִרִי:

הִנֵּה וּמִיֹּס כִּי אֲנִי נָאִם אֲדַע  
יְהוָה וְחַח שְׁלַחֲתִי חַעֲב  
בְּאֶרֶץ לֹא אֲדַעֵב לְלִחַס  
וְלֹא צִמֵּא לְמוֹס כִּי אִם  
לְשִׁמְעַ אֲתָח דְּבַרִי וְחַח  
וְנֵעַ מִיֹּס עַד יֹס וּמִצְפוֹ  
וְעַד מִזְרְחֵי שׁוֹטְטוֹן לְבִקְשׁ  
אֲתָח דְּבַר יְהוָה וְלֹא אוֹמַר צֹאוֹ

טו י' לביש את דברי יהוה ושטן  
והפכתי חגובים ויאמר בעינים

זבניך זבניך ג' ויאמר חגובים אל ל...  
חזון חתנופית לכן כה אמר יהוה

את כל דבריו ב' וזבני ונתח את כל דבריו לג  
תוכל הארץ



ואשר תפלט לחרב אתו  
אתה תמרע ולא תקצור  
אתה תדרדור ותלאתסוף  
שמו ותירושולאתשתח  
מו וישתמר חקות עמרו  
וכל מעשה בית אחאב  
ותלכו במעצותם למען  
תתנו אתך לשמה וישב  
לשרקה וחרפת עמו  
תשא  
אלל לו כי היותו באספר  
קוצ בעללת בעור און  
אשכול לאכול בבורה  
אנתה נפשו אבד חסוד  
מזה אקין וישר באדם  
און כלם לרמים יארבו  
איש את אחיו ויערו  
חרם על חרע בפוס לחיטוב  
חשך שאל והשפט  
בשלוס ותגדול דבר חות  
נפשו הוא ויעפתו טובם  
כהר קישר ממסוכה יום  
מעפולפקדתך באה עתה  
תחיה מכוכתם אל תאמנו  
כרע אל תבטחו באלוף  
משכבת הוקה שמרפתו  
פוך פוכו מנבל אב בתקמה  
באמה בלה בחמתה אוכו

איש אנשו ביתו ואני  
בנהוה אצפה אוחולה  
לא לחישעו ושמעני  
אלהי אל תשמחו אבותי  
לוינפלתו קמתו כר  
אשבכה שך יהודה אור  
ועה יהודה אשאם  
חטאתו לו ער אשר יהונ  
רובועשה משפטו  
ויצאני לאור אראח  
בערקתו ותרא אובתו  
ותכסה כושה האמרה  
אלו אמו יהודה אלהיך  
עני תראוניה פה עתה  
תחיה למרמס פטוט  
חוצות יום לבנות גרונך  
יום זהה אורחקהק יום  
חואו עירך יבוא למע  
אשור וערו מעור ולמע  
מעור ועד עהר יום מיס  
וקר החרוהנתה הארץ  
לשממה על ישביה מפח  
מעל יחוס  
רעה עמך בשבטך עאו  
נחלתך שכני לבדך ישע  
בתוך ברמל ירען בשון  
וגלעד כימי עולם כימי

עאתך מארץ מערים  
ארמו נפלאות וראוים  
ובשונם כל גבורתם ישומ  
ודעלפה אונדהם תחרשנה  
ואחשפוכו כנחש בחדו  
ארקן ורגו ממסגרתותם  
אל יהודה אלהינו יפחדו  
ודראו ממך מראל כמוך  
נשא עזועבך על פשע  
לשאדות נחלתו לא החזיק  
לעד אפוכי חפץ חסד  
חואו ישוב ורחמינו וכבש  
ענתו ותשלוך במעלות  
וס כל חטאותם תתן אמת  
לו עקב חסד לאברהם  
אשר נשבעת לאבתנו  
מימי קדם

משאניניה ספר חזון נחום  
האלק שוי אל קנו אנקם  
יהנה נקם יתוה ובעל חמה  
נקם יתוה לצרו ונוטר  
חואל אוביו יהוה ארץ  
אפוס וגדול כחונקה לא  
נקח יהוה בסופה ובשעה  
הרפואתנו אכר גדל חזון  
ביום ובשעה וכל חנה חות

אונת יג בלחה אונתה נפשו ונפשו אונתה  
ויעט נפשו ושע אונתה רעס  
חשר יג פת על הדיו כפיס וכנינו חשר חמשא  
חשר שמחול ובער חזיני

על פת יג וישמר וד על פת וישמר וד על פת  
וגדול יג יחול ארץ אפוס חזון ורחום יחוד  
בגרויה יג



שנתו בעל תבשמים  
חצית תבשמים בועיה  
מלכותם כבשמה הננו  
אלה נאם יהיה עבדות  
ועתה שולק על פנך  
והלא תנוס מעורן  
ובמלכות קלונך והשונע  
עלך שיקצם ונבלתך  
ושבתך בלא וזעה כל  
דאך יהוד ממך ואמר  
שודת ענוה מי עור לך  
מאן אבק שנת מוסלך  
התטבי מנא אמוהל  
השכח במאקס מיס ספר  
לך אשר חולס מיס  
הזפתה שיעצמה וציות  
ואך קצה פוט ולבוס קו  
בעורתך וגם הוא לגלה  
הדכה בשבי גם על ליה  
ירטשו בראש ברחונות  
ועל עפוליה יהיו גרלוכל  
גד ליה חנקו ביקס גם  
את שבויה תהו געלמה  
גם תבקשו שוינאוי  
בלבנת האנס עק  
בפדום אסלע ועפל  
עלפי אפלהק עמר  
בשים בקרפך לאמן פוח

נפתחו שער ארצך אפלה  
אש בריהך ממך צר שאם  
לך חוקי מצערה בא  
במטותיך וצמר החוק  
מלבן שסתאבלך אש  
תביתך חרב תאבלך  
מלך התבפר פולק יש  
התנבחה באובה הדבית  
ותלך בכוכבי השמים  
לק פשטו עף מערלך  
בארצה וטפס חרף פנוב  
במי החונט בגרות בוס  
קנה שמ שורחה ונדך  
דל אער עמקומו אום  
ממך עלך מלה אשור  
ושבע ארורה ופשו עמר  
על החרוט ואך מקבץ  
אזכרה לשכר עולה  
מביתך כל שמעו שבעך  
תק עונך עלך פו ערמי  
לא עברה דעתך חמה  
חמש אשה היתה תבאן  
חנמא עתאנה ויהוה  
שואתה את שמע  
איעך אליך חמס ולי

תושב עלמה תראע אח  
ועמד תבוס ושר חמס  
לעני החורב ומרון  
ושא על בנתפוג תורה  
ודא נא לנעח משפט  
פוח של מכחור אנה צורן  
על קווצא משפט משפט  
דאובניו והדמיטוהתמיה  
תמחוה על פל פל מינס  
לא תאמינו מיספר כר  
הנעמקים את הכשרים  
הנך חמר והנמחר הוהו  
למך חמר ארץ לרשת  
משפנות לאדו אום ונרא  
האמפענמפט וישא את  
יגאוק לו בעמלס סופס  
והו פיאמי ערבי ופשו  
פר שוועפשו מרהוק  
יכא ועם בנשור השלאל  
כלה דחנט ונא מנמת  
פניהם קרומיה ויאק פחל  
שבי ויהא במלכס ותקס  
ורונס משחק לו חולכי  
בכער ישהק ויער עמר  
וילכיה או חלף קחונינך  
ואטום ונפשו לאלה ויהוה  
אמה בירס ויהוה אלהי  
קד שור אפלות יהוה כו

בנשר ד' יום וסומתו חשויער ושר טוש  
בטיט ו' ונעברתו חשויער בטיט

ולג ינא ב' ואת הערבי עוה יחשע עלכו חפג  
והודר ט בנודר ב' פל ושחוק הדכלי באר צטיט

אנכל ד' חל כי אפ חלחב והוא כגשר חולכי אפ  
ויונע גם איש שולכי



על שבעות יהוה שמעתי  
שמעך ראתי יהוה פעלך  
בקרב שנים חמיהו בקרב  
שנים תודיע ברע רחס  
תזכור אלה מתמוזבוא  
וקרו שמחר פארו סלה  
בסה שמים הודו ותהלתו  
מלאה הארץ ונעה באור  
תהיה קרנים מידו לו  
רשם חבון עיה לפנו  
ולך רברו ונא רשף י  
לרגליו עמהו מדד ארץ  
ראה ויתר גוים ויתפצעו  
הדרר ער שחו גבעות  
עולם חלונות עלם לו  
תחת אור ראיתו אתה  
כישור רגליו ורועות ארץ  
מדין תבנתרום חרה  
יהוה אם בנתרום אפך  
אסבים עברתך כי תרפב  
על סוסוך מרפבתוך  
ישועה ערה תעור  
קשתך שבעות מטות  
אמר סלה נהרות תבקע  
ארץ דאוף וחולו הרים  
ורם מים עבר נתו תהום  
קולו רום יהוה נשא  
שמ שורה עמד ובלה

לאור חצונך יהי לנו לנה  
ברק חנותך בוים הצע  
ארץ כאף תרוש גוים  
ונאת לויש עמך  
לושע אתם שיהך מחצת  
ראש מבית רשע ערות  
וקוד ערצנאר סלה

נקבת כמטו ראש פריו  
יסעך להפיצני עליועתם  
כמול אכל עע במסתר  
הרבת בים סוסוך חמר  
מוס רבים שמעתי ותרנו  
בטני לקול צללו שפתו  
יבוא רכב בעצמו ותחתו  
ארע אשר אנה ליום  
צרה לעלות לעם עידע  
כי תאנה לאת פרחו און  
יבול בנפנים פת שמעשה  
זותו שדמות לא עשה  
אכל גור ממכלה צאו  
ואון בקר בנפתים ואני  
ביהוה אעלוה אני לה  
באלהיו ושע יהוה אתני  
חלו וישם רגל באלות ועל  
במותי וירכנו למנע פנענותי

דבריהוה אשר חנה אל  
עפנה בזכריו בוגר ליה  
בדאמרנה בוח וקמה מימי  
ואשיחו בדאמון מלך  
יהודה אסף אסף כל מעל  
פני הארמה נאס יהוה  
אסף אדם ובהמה אסף  
עוף שמים ודג הים  
וחמכ שלות אתה רשעים  
והכרתו אתה אדם מעל פני  
הארמה נאס יהוה ונשותי  
ידו על יהודה ועל כל  
וישבו ירושלם והכרתו  
מזה מקום היה את שאר  
חבעל את שם הכמרים  
עס חכמים ואת כי  
המשתחיים על הגנות  
לעבא השמים ואת  
המשתחיים הנשבעים  
ליהוה והנשבעים במלכם  
ואת הנסוגים מאחרי  
יהוה ואשר לא בקשו  
את יהוה ולא דרו שחו  
הם מפני ארעו יהוה כו  
קדוב יום יהוה כו חכון  
יהוה ובה חקר שן קראו  
והיה במס זכה יהוה כי

חזקיהו ג דבר יהוה גב אלה משל שלמה אטר חזקיהו עוה סומ וחד בטט שלט לחשע עד תרזן דכונתו  
גד מן חד וחד בשע חרבי עור למלך חזקיהו ס במותי ג ב חס וחד מל משוד רגלי אסוד יהוה גדני

דאוך ג דאוך וחולו הרים דאוך מים אלמני  
דאוך מים וחילו ס





והעולות והשבותים כתב • והשבותים מארץ מצרים כתב • ושאר  
והשבותים כתב • ולאחד • חד קמ וחד פת ולאחד קראתי חבלים ולאחד  
איך יחס •

והעולות יונק בתלות כתב • נשים בינו ענו בתלות כתב • דוממתי בתלות  
בתלות אחיה רעותיה בחורים וגם בתלות ומגלה בתלות כתב ושאר  
בתלות •

על ידו לא אחזקו לך  
על ידו לא אחזקו לך  
הנה אנכי מצוה את  
הארץ איש בידו יעשו  
וכד מלכו וכתתו את הארץ  
ולא אצל מידם וארבע  
את הארץ החדנה לבן עמי  
הצאו ואקח לך שני מקלות  
לאחד קראתי נעסול לאחד  
קראתי חבלים וארבע את  
הצאו ואבקר את שלשת  
הרעים בידך אחד ותקצר  
נפשו בדם וגם נפשו בזה  
כי ואמר לא ארעה אתכם  
המנה תמות והנכחות ק  
תכחור והנשאות תאמנה  
אשה את כשק רעותה  
ואקה את מקל את נעם  
ואגיד אתו לחפור את  
פירתי אשר ברת את כל  
העמים ותר ביום החוא  
והעונו עמי הצאו כי  
השמרים אתי כי דבריהם  
הוא  
ואמר אלוהים אם טוב  
בעיניכם הבו שכרו ואם לא  
הכלו וישקלו את שכרי  
שלשים כסף ואמר יהוה

ביתו אשר קה להם נקבעם  
מפיהם וכתב כמו רבו  
הארץ עם עמי וכתב הקום  
וכברו והיו את כעיהם וישבו  
והשבותים מארץ מצרים  
וכאשר אקבעם ואל ארץ  
גלעד ולבנו אבי אס ולא  
ופעאלהם ויעבר פים עיה  
ומכה בים גלים והבי שוק  
מעלות ואר והורל גאון  
אשה ושבט מערים וסור  
וגברתים ביהוה וכשמו  
והד לבו נאם יהוה

פוח לבנו ודלתות אנכי  
אשכארוך הילל ברוש  
כנפל ארץ אשר אהרים  
שהו יהוה ואלו אלונ בשן  
מנה יער הפער קול  
ידלת הדר עם כי שהיה  
אדרתם קול שאנת כפודים  
כי שהיה גאון הורדו

כי אנר יהוה אלהי רעה  
את צאו חורגך אשר  
קניתי יהוה ולא ראשמי  
וכברו יהוה ואמר פתח יהוה  
ואעשר ורעהם לא חמור

בחרים ותרו שיעבסוהו  
שאלו מהוה מטל בעת  
מלקו שיהוה עשה קוחם  
וגטר גשמים יתן להם לאיש  
עשב כשדה כו התרפס  
דבר אהו והקוס כו חו  
שקר ותלמות השוא  
ודברו הכל וטחמו על  
בונם עו כמו צאו ועני  
מאורעה  
על הרעס חרה אפועל  
העתידים אפקוד כפקד  
יהוה צבאות את עירן את  
בית חוריה ושם אותם  
כקום חור ופמלם מה מעט  
פני מעט יתד מעט קשת  
מלונת מעט וינא כד נוגש  
יהוה יהוה כפוליס נוסים  
מקטוה יצות כמלהנה  
ולו גמי כי יהוה עם  
והבי שור כפי סוקים י  
וגברו ונאומות יהוה ואת  
בית חוריה אשועוה שנתם  
כרה כמות יהוה באשר  
לענותים כי אני יהוה י  
אלהיהם ואענק ותו ספוי  
אמרו ושקח להם כממו  
גמולם יהוה שניהם להם

והעולות • ודוממתי בתלות • ושאר  
בתלות אחיה רעותיה בחורים וגם בתלות ומגלה בתלות כתב ושאר  
בתלות •

והעולות • ודוממתי בתלות • ושאר  
בתלות אחיה רעותיה בחורים וגם בתלות ומגלה בתלות כתב ושאר  
בתלות •

והעולות • ודוממתי בתלות • ושאר  
בתלות אחיה רעותיה בחורים וגם בתלות ומגלה בתלות כתב ושאר  
בתלות •





אשר יעשה יהוה עליהם  
על קרוביהם יהוה  
תלכם כפי חשיבתם ואסוף  
כל הגוים סביב ותב וקסם  
ובגדים לרב מאד וכוונתה  
בגפת הסוס הפרל הגמל  
והחמור וכל בהמה אשר  
יהיה במחנות המצאה כמנפתה  
הוא יהיה ויהיה כל הנימל אשר  
הגוים הבאים עליהם שלם  
ועל מדי שעת בשעת כי  
לה שתחות למלך יהוה  
עבאות ולחג את חג הסבות  
ויהיה אשר לא יעלה מ  
מאת משפחות הארץ  
אלוהי שלם לה שתחות  
למלך יהוה עבאות ולא  
עליהם יהוה חגיגות ואם  
משפחת מעבים לא תענה  
ולא באה ולא עליהם י  
תהיה חגיגת אשר יתן  
יהוה את הגוים אשר לא  
יעלו לחג את חג הסבות  
ואת תהנות ותמאות מעבים  
וקטאתם בגוים אשר  
לא יעלו לחג את חג הסבות  
ביום היום ויהיה על גויות  
ספוס קרובי יהוה ותענו

הסורות בבית יהוה כמקדש  
לפני המזבח ויהיה כל סוד  
בדיו שלם ופיה יהיה קדש  
ליהוה עבאות וכל אוכל  
הזבחים וזקחון מהם  
ובשלותיהם ולא יהיה  
כניעו עני בבית יהוה  
עבאות ביום ההוא

ויהא

משא דבר יהוה אל ישראל  
במר מלך אברם אתם  
אמר יהוה ואגרתם במה  
אחבתני הלא אעשה  
לעקב ואגרתם ואלה  
את עקב ואת עשו שבת  
ואשים אתכם למעלה  
ואת מעלותי לתנות מדבר  
כיד אשר ארום ה' ישע  
ונשכבונגיד חכבות פה  
אמרו יהוה עבאות תפה  
יבנו ואני אהיה וסוף און  
להם יגדל שעת ועד עם  
אשר עם ויהנה עד עולם  
ועעכם תראינה ואתם  
תאמרו ונכל יהוה מעל  
למלך ישראל ביום ההוא

אבועבד ארעו ואם אב  
אע אונ כפוי ואם ארעם  
אע אונ כפוי ואם ארעם  
יהוה עבאות לבס חכבות  
ביום שמי האמת כמקדש  
אות שקד מעי עני על מזבח  
לחם מגאל ואמרתי נמה  
נאלטו מיכאל שר  
יהוה יהוה אונות וש  
עד ליום און כסות עשו  
פסח ויהיה און כע הקרוב  
נאלטו חרע און חוט  
הויש אפנד אמה ויהוה  
עבאות ויהוה חלוא פני  
אל ויהוה מיכאל ויהוה  
ואתו שא מכס פונט אב  
יהוה עבאות מננס ככס  
חטור דלותם ולא יהוה  
מובח חנס און חספ  
בכס אמרו יהוה עבאות  
ומבועבד ארעו און  
במבועבד ארעו און  
במבועבד ארעו און  
ובבדל קוס נמקטת פני  
לשמי ויהוה טהור כו  
יהוה שמו בגוים אמר יהוה  
עבאות ואתם כחל ויהוה  
באמר בכס של חואר ומעל

מחל ויהוה שמו בגוים אמר יהוה עבאות ואתם כחל ויהוה באמר בכס של חואר ומעל



וערבה ב וערבה ליהודא אם תשכב לא תפחד  
והדיקתי ב והדיקתי אחריכם והדיקתי לכם

ויצאתך ב מז חרמיה ויצאתם ופשותם  
משח עבדו ג מה דק חזק ואמץ זכרו תורג

כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ וּכְבוֹדֹת מִכְבָּסוֹם  
וּשְׂבַמְצֵרָה וּמִטְהַל כֶּסֶף  
וּטְהַר אֶת בְּנֵי לֵוִי וְזָקַק אֹתָם  
כַּיְהוֹדוּ כְּכֶסֶף וְהוֹדוּ לַיהוָה  
מִגִּישִׁים מִנְחָה בְּעֶדְקָה וְעֶרְבָה  
לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה  
וְרוּשָׁלַם כּוֹמֵי עוֹלָם  
וּבְשָׁנִים קָדְמֹנִית וּקְרִבְתִּי  
אֵלֵיכֶם לִמְשַׁפֵּט וְהוֹתִיתִי  
עַרְמָהּ בְּמִיּוֹד בְּמִשְׁפָּט  
וּבְמִנְאֵפִים וּבְנִשְׁבָּעִים  
לְשָׂקָר וּבְעֵשְׂקוֹ שֶׁבַר  
שְׂבִירָה אֲלֵמֶנְה וְהוֹסֵם וּמִטֹּר  
גֵּר וְלֹא יִרְאֵנִי אֲמַר יְהוָה  
עֲבָאוֹת כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא  
שָׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי עֵקֶב  
לֹא כִלִּיתֶם לְמִיּוֹ אֲבֹתֵיכֶם  
סֵדְתֶם מִחֲקוֹ וְלֹא שְׁמַרְתֶּם  
שׁוֹבוּ אֵלָיו אֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם  
אֲמַר יְהוָה עֲבָאוֹת וְאַמְרַתֶּם  
בְּמַחְנֵי שׁוּבֵי הַיַּקְבֵּעַ אֲנִים  
אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קִבְּעִים  
אֹתִי וְאַמְרַתֶּם בְּמַחְנֵי קִבְּעֵנִי  
הַמַּעֲשֵׂה וְהַתְרוּמָה בְּמֵאֵה  
אֲתֶם נִגְאָרִים וְאַתֶּם אֲתֶם קִבְּעִים  
הַגּוֹי כִּלִּי הַכִּיָּאֵו אֶת כָּל  
הַמַּעֲשֵׂה אֶל בֵּית הָאוֹצַר  
וְהוֹטֵרָה בְּבֵיתִי וּבְחֻנֵּי

נֹא כִּי אֵת אֲמַר יְהוָה כִּי  
עֲבָאוֹת אִם לֹא אִפְתַּח  
לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם  
וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בְּרִבְכָה  
עַרְבֵי הַיָּם וְנִעַרְתִּי לָכֶם  
כָּאִלּוּ לֹא שְׁחַרְתֶּם לָכֶם  
אֶת פְּרוֹת אֲרָמָה וְלֹא  
תִשְׁכַּל לָכֶם הַגִּפּוֹן בַּשָּׂדֶה  
אֲמַר יְהוָה עֲבָאוֹת וְאַשְׁחֵה  
אֶתְכֶם כָּל חַיִּים כִּי תִהְיוּ  
אִתְּם אֶרֶץ חֶפְץ אֲמַר  
יְהוָה עֲבָאוֹת  
חֹקוּ עַל הַדְּרוֹכִים אֲמַר  
יְהוָה וְאַמְרַתֶּם מִהֵנָּה בָּרְנוּ  
עַל הַדְּרוֹכִים אֲמַרְתֶּם שׁוּא עָבֹד  
אֱלֹהִים וּמִהֵנָּה כִּי  
שְׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתֵּנוּ וּכִי הִלְכְנוּ  
קִדְרַנְתֶּם מִפְּנֵי יְהוָה עֲבָאוֹת  
וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֵׁרִים  
וְהִים גַּם נִבְנֵנוּ עֲשׂוֹרֵי שְׂעָה  
גַּם כָּחֲנוּ אֱלֹהִים וּמִלְטוּ  
אֲנֵנוּ בְּרָחוּ וְרֵאוּ יְהוָה  
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִקְשִׁיב  
וְהוֹדוּ וַיִּשְׁמַע וַיִּפְתַּח כֶּסֶף  
זָכְרוּ לִפְנֵי לִירְאוּ יְהוָה  
וְלִחְשְׁבוּ שְׁמוֹ וְהוֹדוּ לוֹ  
אֲמַר יְהוָה עֲבָאוֹת לָכֶם  
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה

וְחִמְלַתִּי עֲלֵיכֶם כְּאִשׁוּר  
וְחִמְלֵי אוֹשׁ עַל בְּנֵי הָעִבְרִי  
אֲתוּ וּשְׂבַתְתֶּם וְרֵאוּתֶם בְּכֹחַ  
צְרוּק לְרֵשַׁע בְּכֹחַ עֵבֶר  
אֱלֹהִים לְאִשׁוּר לֹא  
עֲבָדוּ

כִּי הִנֵּה חוֹסֵם כָּאֵל בְּעֵר  
כִּתְנוּ וְהוֹי כְּלוֹלִים וְכִל  
עֲשֵׂה רֵשַׁע קְשׁוּלָה ט  
אֲתֶם חוֹסֵם כְּבֵא אֲמַר יְהוָה  
עֲבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא יִעֲזֹב  
לָהֶם שֶׁרֵשׁוּ עֲנָה וּזְרָחָה  
לָכֶם וְרֵאוּ שְׁמוֹ שְׁמִי  
עֲדִיקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ  
וּיְצַא תֶּם וּפִשְׁתֶּם בְּעַגְלוֹ  
מִרְבָּקוֹ עֲסוֹתֶם רֵשָׁעִים  
כִּי הָיוּ אֲפֵר תַּחַת כַּפּוֹת  
רְגְלֵיכֶם כִּי אֲשֶׁר אֲנִי  
עֹשֶׂה אֲמַר יְהוָה עֲבָאוֹת

זָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדוּ  
אֲשֶׁר עָוִיתִי אֹתוֹ כְּחֹרֶב  
עַל כִּלְיֵי שֶׂרֶאֱלֵה חֲקוּם  
וּמִשְׁפָּטוֹס הִנֵּה אֲנִי  
שִׁלַּח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי  
הַנְּבִיאִים לִפְנֵי בְּאוֹס יְהוָה  
הַגֵּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַיָּשׁוּב  
לְבָבוֹת עַל בְּנֵים וְלֵב

אלהי ה' ומלאך יהוה ולכן אזור ויען אלהי  
חנה אנני כוח ויערטה ואלהי כובל עזרא  
עבודת

ומדפיא ג הנוע מעלה לה וזרחת לכי ינוח דבש כ  
תשכל ג מחוז וצדתי תפלט כ

כחוב ג וישב מצרף ומטהו בן ויעזרו עמדי  
חוזותי כחצ כלמני ב קדש דמלכני אבתכס כ

בְּיַסְעֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲנִי

וְחַבִּיתִי

אֶת

הָאָרֶץ

נָה

חֶרֶס

ב  
סוף  
פסוק  
בסוף

סכום הפסוקים שלפני  
אלף וחמשים











בארה ב שם אנט בארה בנו ושמה ושלשה ויתרו  
ובארה קדמיה כתב חי

על כל פני ב וחדעב חיה וישבו באהלותם  
וימלו ב בני ישראל באהלה אבותיהם

אלהי עמי הארץ ב וימלו באלהי וימלו אנט  
אלהי ירושלים

בני ראובן בכור ישראל  
העדר ופלא חנה ופרמי  
בני ואל שמעיה בני גוג  
בני שמע בני מכה בני  
ראה בנט בעל בנט בראה  
בני אשר הגלה תלנת ל  
פלגסר מלך אשר הוא  
נשוא אלה אובני ואחזי  
למשפחתנו בהתנחש  
לתלדותם חראשו ועאל  
ובתיהו ובלע בו עשו כן  
שמע ביהואל הוא וישב  
בער ערו ועד נמו וב על מעו  
ולמנה וישבע לבוא  
מדינה למוהנהר ויהו  
פרת בני מקנת סרבו בארץ  
גלעד ובימי שאול עשו  
מלחמה עסקת עם אום  
ומלו בנדסו וישבן באהלותם  
על כל פני מורת הגלעד  
ובני גד לבגדס ושבו  
בארץ חבשו ערס לבנה  
ואל חראשו שפט המשנה  
וקענו שפט בפשוה אחותם  
לפני אבותיהם מיכאל  
ומשלם ושב עויתו ועבו  
היו עבק שבעה  
אלה בני אביהו

בן חור פטר בן גלעד  
בנו סבא בן שישו כן  
והיו כוסות אהובו עבדיאל  
בנתנו ראש לפת אבותם  
וישבנו על ערס בששו  
ובבנותיה ובכל מנהר שן  
שהו על תוע איתם כלם  
התנו שובנו ויתם מלך  
יהודה ובימי מלכעם מלך  
ישראל  
בניד אובו וגליוה ערס  
מנשה מוכני חור אנשים  
נשא מנו וחרכו רכי  
קשת ולמתי מלחמת  
ארבעים וארבעה אלה  
ושבעים אות וששים יצאו  
עבא וישו מלחמה עם  
החגרי אום וטור ונפיש  
ונורבו עוה עלו הסוננתו  
בנדס חגרי אום וכל  
שעמחם כי לא חוסו עקו  
במלחמה ונעתור לתט  
ביבטחו בו ושבו מקנתם  
במלחמה חמישים אלה  
וצאו מאתם וחכשים  
אלה וחמורים אל פוס ונפש  
אדם מאה אלה כוח לית  
רביע נפיו כי מה אלהים

המלחמה וישבו ונתתם  
ערס הגלעד  
ובני חזק שבת מנשה  
וישבו בארץ מנשו ער  
בעל חרמון ושער וחר  
חרמון חמה רכב ואלה  
ראשויות אבותם ועפר  
וישעו ואלו אלו ערואל  
והמלכה וחור ויהו חנה ואל  
אנשים בכורו חור אנשו  
שמות ראשום לבנת  
אבותם וימלו באלה  
אבותיהם וימנו אחרי אלה  
עמיה ארץ אשר חשמן  
אלהים מפני חסו ועל אלה  
ישראל אתה נח פול מלך  
אשור ואת רוח תלנת  
פלגסר מלך אשר ונגלם  
לראובן ולגלעד ולחצני  
שבת מנשה ויביאם לחור  
ובכור וחרא ונתר גוון  
ערס חוס הנה  
בני לוי גרשו קת ומירו  
ובני קת עמרם יעזר  
וחברו ועיאל  
ובני עמרם אחרו  
ומשה ומרים ובני

על כל פני ב וחדעב חיה וישבו באהלותם  
וימלו ב בני ישראל באהלה אבותיהם

על כל פני ב וחדעב חיה וישבו באהלותם  
וימלו ב בני ישראל באהלה אבותיהם

על כל פני ב וחדעב חיה וישבו באהלותם  
וימלו ב בני ישראל באהלה אבותיהם

חלוד יא חס ו ועני ויחזק ועוריה שנים בן ואלעזר ב בן ויקח ויהוה חלוד  
 את גז וראיה בן טובל שנים בן פינחס ס וחז חס ו יקח חלוד את עמרים

ג פסוק בסיב כל חז חלקף לחברה ובני קחוג ובני קחוג בני קחוג קחמיה  
 עמרים ויקח חלוד וינינה עמרים ויקח חלוד וינינה עמרים ויקח חלוד וינינה עמרים

קדש לחוה לא ומכר

אחד ונבוא אביהו אלעזר  
 ואתמר אלעזר חלוד את  
 פינחס פינחס חלוד את  
 אבישו עזרא כישנע חלוד  
 את בקור ובקור חלוד את  
 עזר ועזר חלוד את חנה  
 ורחנה חלוד את מרים  
 מרים חלוד את אמריה  
 ואמריה חלוד את  
 אחוטוב ו אחוטוב חלוד  
 את צדוק ו צדוק חלוד  
 את אחומען ואחומען  
 חלוד את עזריה ועזריה  
 חלוד את חנני וחנני  
 חלוד את עזריה הוא  
 אשר כהן בפית אשר  
 בנה שלמה בירו שלם  
 וחלוד עזריה את אמריה  
 ואמריה חלוד את  
 אחוטוב ו אחוטוב חלוד  
 את צדוק ו צדוק חלוד  
 את שלום ו שלום חלוד  
 את חלקיה וחלקיה  
 חלוד את עזריה ועזריה  
 חלוד את שריה ו שריה  
 חלוד את יחזקאל ו  
 יחזקאל חלוד את חלוד  
 חלוד את חלוד חלוד חלוד  
 חלוד חלוד חלוד חלוד

בן נבכר נאצר

בני לוי גר שם קתומרי  
 ואלה שמות בני גר שום  
 לבני ושמעון קתת  
 עמרם ויעזר וחברון  
 ואנואל בני מררי  
 מהלוי ומשון אלה  
 משפחותם לוי לא בתיהם  
 לגר שום לבני וחת  
 בני זמה בני וזמה בני  
 עזר בני ורח בני ואתר  
 בני בני קתת עמינרב  
 בני קרח בני אסיר בני  
 אלקנה בני ואביסף בני  
 ואסיר בני ותחת בני  
 אורואל בני עניה בני  
 ושאור בני וכני אלקנה  
 עמשון ואחומות אלקנה  
 בני אלקנה עזר בני ונתת  
 בני אלכ בני ורחם בני  
 אלקנה בני ובני שמואל  
 חכרי ושני ואביה  
 בני מררי מחלו  
 לבני בני שמעון בני עיה  
 בני שמעון בני חנה בני  
 עשנה בני  
 ואלה אשר העמוד דוד

על דוד שור בית יהודה  
 ממנחם הארון ויהוה  
 משרתים לפני משכן אהל  
 מועד בשור ערבנות שלמה  
 את בית יהודה בירו שלם  
 ויעמדו כמשפטם על  
 עבודתם ואלה העמרים  
 ובניהם מבני הקהתי חומז  
 המ שורק בזואל בן  
 שמואל בן אלקנה בן  
 ירחם בן אורואל בן תנח  
 בן עזר בן אלקנה בן זמחת  
 בן עמשון בן אלקנה בן  
 ואל בן עזריה בן עפניה  
 בן נתח בן אסיר בן אביסף  
 בן קרח בן יעזר בן נתח  
 בן לוי בן שראל  
 ואחיו אסף העמד  
 על מונח אסף בן ברכיהו  
 בן שמעון בן זמכאל בן  
 בעשנה בן זמכאל בן  
 אתני בן זרח בן עניה  
 בן איתו בן זמה בן שמעון  
 בן נתח בן זמכאל בן לוי  
 ובני מררי אחיהם  
 עלה שמאל אור איתו בן  
 קישו בן עזר בן זמכאל  
 בן חשביה בן זמכאל בן

עזר בן זמכאל בן זמכאל בן זמכאל  
 וכל נביא דכונת ב מ ג כ

בסוד ג לא ישתוו ויחזקו משותפים כל ילידי  
 על ידי אביהם בשור

יחזקאל אסר ב ואלה אשר נדדו בני ישראל ואלה  
 העמרים חלוד

ולא

וגאל

חלקה בואמא צובנכו  
שמר צובנחלו צובמושו  
צובנחלו צובנכו  
ואחוחם הלויים עתניס  
לכל עבודת משכן בית  
האלהים ואהרו ובנו  
מקטירים על מזבח  
העולה וזעל מזבח הקטרת  
לכל מלאכת קדש  
הקדשים ולכפר על  
ישראל בכל אשר עשה  
משה עבד האלהים

ואלה בני אהרו אלעזר  
בנו פינחס בנו אבישוע  
בנו מקובנע עויבנע ורחם  
בנו מריות בנו אמרזה  
בנו אחיטוב בנו ערוק  
בנו אהוב צון בנו  
ואלה כושבותם  
לש ורותם כגבולם לבנו  
אחיהם למשפחת הקהתו  
כלהם תיה חגיה לוייתו  
לקם את חברו בארץ  
יהודה ואת מגרשית  
סביבתיה ואת שדת העיר  
ואת העיריה נתנו לכלב  
בדפנד

אהרו נתנו את ערו חמקלט  
את חברו ואת לבנה ואת  
מגרשית ואת חתרו ואת  
אשת מעו ואת מגרשית  
ואת חילו ואת מגרשית  
את דכירו ואת מגרשית  
ואת עשו ואת מגרשית  
ואת בת שמש ואת  
מגרשית וממטה  
בנינו את גבע את מגרשית  
ואת עלמת ואת מגרשית  
ואת ענתות ואת מגרשית  
כל עריהם שלש עשרה  
עיר במשפחותיהם  
ולבנע קהת חנעתיים  
במשפחת המטה ממחצית  
מטה חצו מנשה בגבול  
עבוס עשרה  
ולבנע גרשום למשפחותם  
ממטה יששכר וממטה  
אשר וממטה נפתלי  
וממטה מנשה בבשו  
ערים שלש עשרה  
לבנע מררי למשפחותם  
ממטה ראובן וממטה גד  
וממטה זבולון בעל ערים  
שתים עשרה ויתעבנ  
ישראל ללויים אתה ערים

ואת מגרשית ויתעבנ  
ממטה בני יהודה וממטה  
בנע שמעון וממטה בני  
בנעון אתה ערים האלה  
אשר יקראו אתהם בשמות  
וממשפחות בני  
קהת ויהיו ערי גבולם  
ממטה אפרים ויתעו להם  
את עיריהם קלט את שכם  
ואת מגרשית בחד אפרים  
ואת גורו ואת מגרשית  
ואת קמעסו ואת מגרשית  
ואת בית חורון ואת  
מגרשית ואת אלון ואת  
מגרשית ואת גת רמון  
ואת מגרשית וממחצית  
מטה מנשה את ענ ואת  
מגרשית ואת כל עשו ואת  
מגרשית למשפחת לבנע  
קהת חנעתיים  
לבנע גרשום משפחת  
חצו מטה מנשה את גזו  
בבשו ואת מגרשית ואת  
עשתרות ואת מגרשית  
וממטה יששכר את קדש  
ואת מגרשית את דברת  
ואת מגרשית ואת דאמת  
ואת מגרשית ואת עגם

ל

שם קדש

וממטה

ממטה

ממטה

ממטה

ממטה

ממטה

ממטה

ממטה

ממטה

ל  
א  
ט  
בעין

ל

אברהם ה' וישכר לבנו ויהודה ויהודה ויהודה  
ועד אשר יקראו ידב הימים

ככל אשר יצוה משה ב' וזכניהם נשאו הארון ואהרו  
ובנו ו מטה מנשה ל' לקחו יקרא עשתרות

ערי המקלט ל' ואת הערים דבר אל בני ישראל  
דיחו וישע אהרו ויתנו להם

בכוח חיל עשרת אלף  
וכתוב וכתוב  
בדחו וכתוב כל חווי עשונם  
ואהיה וכתוב חיתו  
ותקשרו וכתוב אחר וכתוב  
אלה בענין עשרת אלף אשר  
חאבות וכתוב חילתם  
שבעה עשר אלף וכתוב  
וענין עשרת אלף חמשה  
וענין חמשה עשר עשר  
חכם בני אהיה וכתוב  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל

ואת כל אשר יצא  
בכוח חיל עשרת אלף  
וכתוב וכתוב  
בדחו וכתוב כל חווי עשונם  
ואהיה וכתוב חיתו  
ותקשרו וכתוב אחר וכתוב  
אלה בענין עשרת אלף אשר  
חאבות וכתוב חילתם  
שבעה עשר אלף וכתוב  
וענין עשרת אלף חמשה  
וענין חמשה עשר עשר  
חכם בני אהיה וכתוב  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל

ואת כל אשר יצא  
בכוח חיל עשרת אלף  
וכתוב וכתוב  
בדחו וכתוב כל חווי עשונם  
ואהיה וכתוב חיתו  
ותקשרו וכתוב אחר וכתוב  
אלה בענין עשרת אלף אשר  
חאבות וכתוב חילתם  
שבעה עשר אלף וכתוב  
וענין עשרת אלף חמשה  
וענין חמשה עשר עשר  
חכם בני אהיה וכתוב  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל  
חכם בני אהיה וכתוב  
בני אהיה וכתוב אל  
אשר וכתוב אל

ל  
ש  
ח  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל



ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סט

וישפח ויחא בנו ברועה  
וזכריה ומשלם וחזקון וחקר  
וישמרו ווילואה וזכב  
בני אלפעל ונוקים וזכרו  
וזכרו ואליעני ועלתו  
ואלו אלועד וכל איה  
וישמרת בני שמעי וישפח  
ועברו ואלועד וזכרו  
וחנו וחנוניה ועלם וענתיה  
ויסדיה ופניאל בנו ששק  
וישמ שכו ושחריה ועתליה  
ועל שיה ואליה וזכרו  
בנו ירחם אלה ראשי אבות  
לתלדותם ראשום אלה  
וישבו בירושלם ובגבעון  
וישבו אבנו גבעון וישם  
אשתו מעכה ובנו חכמו  
עברו וזכרו וקז שובעל  
ונבנו וזכרו ואחיו וזכר  
ומקלות חולוד את שמאיה  
ויאפהמה נגד אחיהם  
וישבו בירושלם עם אחיהם  
ועל חולוד את  
קז שוקוש חולוד את  
שאול ושאול חולוד את  
והונתו את מלפושוע  
ואת אבנו נבו את אשבעל  
ובזיהונתו מריב בעל ומריב

בעל חולוד את מוכה וכוונ  
מוכה פיתו ומלך ותארע  
ואתו ואת חולוד את  
והועלה והועלה חולוד  
את עלמתו את עומת  
ואת זמרו וזמרו חולוד  
את מועא ומועא חולוד  
את בני ארפח בנו יי  
אלעשה בנו אצל בני  
ולאצל ששה בניסואיה  
שמותם עירו קס וכזו  
וישמעאל ושערה וי  
ועברו וחסנו כל אלה בני  
אצל ובנו עשק אחיו  
אולם בכרו ועשה שש  
ואלפלטה של ששה וכוונ  
אולם אנשים גבורי חול  
דרכי קשת ומרבים בנוס  
ובנו בניס מאה וחמש שום  
כל אלה מכני בנימו  
וזכרו ישראל התינושו וחנוס  
בתובים על ספר מלכו יי  
וישראל ויהודה חלו לנגל  
במעלם והיו שבים  
הראשנים אשר באחיותם  
בעריהם וישראל הכהנים  
הלויים והנענים וכוונ שלם

וישבו בני יהודה ומזבני  
בני מזבני ומזבני אפרים ומזבני  
עולי בוע עמיהוד בועמרו  
בזמרו בזבני מזבני פרוץ  
בזיהודיה ומזח שולוני  
עשנה חכמו ובני ומזבני  
זרחיעאל ואחיהם שש  
מאות ותשעים ומו בני  
בנימו ס לוא בנום שלם בו  
חודנה בוח סנאה וזכנה  
בזרחסואלה בז עובד  
מכרום שלם בז שפטוח  
בז עואל בז בני יהואחז  
לתלדותם תשע מאות  
וחמשים וששה כל אלה  
אנשים ראשי אבות לבית  
אבותיהם ומזבניהם  
ידעיה ויהויה ובנו קיווע  
ועודנה בז חלקיה בזום שלם  
בז ערוק בז מדינות בז  
אחוטוב נגד בית האלהים  
ועליה בזורחס בז  
פסחוד בז מלכיה ומעשו  
בז ערואל בזיהודיה בז  
משלם בז משלמות בז  
אמרו אחיהם ראשי לבית  
אבותם אלה ושב עם מאות  
ויששים גבורי חול מלאכת

ה  
כב  
מלח  
חוז  
וקר  
ועל  
מלח  
ל  
י  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סט

י  
כ  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סט

וחנס כתובים ב וכלי ישראל המיחשו  
על חקינות ס

והיו שבים ג ב מל והיו שבים בארץ מצרים  
חראשנים והיו שבים במזרח ס

וואל ה דימי ברבת אלהים ברך עבד ובני  
מזכה וזכריה ירא את יהודה ס

היה ב' בתר' לש' ושלח והנשע בנות ובהנהג' \*  
לשבת הימים ב' ומהלכו ואחיהם בחצרותם \*

לשבת ג' חס' והתנו אותם בלשבת עשרים לשבת  
בלשבת פטורים \*

המפתח ב' ויקחו את המפתח ויפתחו והם על  
המפתח \*

עבודת בית האלויים ומוחלויים  
שמעיה בוח שוב בה עריקם  
בוח שניה מובע מררו \*  
ובקפקר חרשונל לומתנה  
בומיכא כחברו בודאסק  
ועבדנה בן שמעיה בוגלל  
בחדותו וברכה בודאסק  
בואלקנה חיו שבבחה  
נטופתיוה שערס שלום  
ועקובוטלג' ואחוימו  
ואחיהם שלום חראשוע  
הנה בשער המלך מוכחה  
המה השערס למחנותכ  
לווי שלום בודאסק  
בזקרה ואחיו לבית אבו  
הקרחים על מלאכת עבודה  
שמרו חספים לאהל \*  
ואכתיהם על מחנה יהוה  
שמרו חספים ופועם בוד  
אל עור נגיד הנה עליהם  
לפנים יהוה עמו זכרנה בוד  
משלמיה שערפתח לאהל  
מועד כלם חבורים לשערס  
בספים מאתו שנים עשר  
המה בחצרות התחשם  
המה יסד רודו שמואל חראח  
באמותם והם ובניהם על  
השערס לבית יהוה לבית

האל למשמרות לארבע  
רוחותיהוה שערס מורה  
זמה צפונה ונגבה ואחיהם  
בחצרותם לבוא לשבעת  
חמים מעת אלעת עם  
אלה כובא מונה המה \*  
ארבעת זכרו השערס  
הם חלויים והיו על הלשנות  
ועל האצרות בית האלויים  
וסביבות בית האלויים לנו  
כיעליהם משמרת והם  
על המפתח וזכר לבקר  
ומהם על כל הנהגות המ  
במספר יביאום ובמספר  
ורצאום ומחם ממעם על  
הכרס ועל כל כל חקדש  
ועל חסלת והיו חושמו  
והלכנה והבשמים ומובע  
הכהנים וקחו המזקחת  
לבשמים ומתנה מוחלויים  
הוא חכבוד שלום הקרהו  
באמונה על מעשה החבתים  
ומובע חקחת \*  
על חס המערכת להכין  
שבת שבתו אלה חמי שריוס  
ראשו אבות לויים כל שבת  
פטורים מיומם וילה עליהם  
במלאכה אלה ראשו \*

האבות ללויים לתלדותם  
ראשים אלה ושכנו וישלם  
ובגבעו ושכנו אבותינו  
ישלם אשתו מעכה \*  
ובנו הכבוד עבדו וצור \*  
וקי שוב על ונרונב ונרונב  
ואחיו חכרות ומקלות \*  
ומקלות חוליד את שמאם  
ואף הם נגד אחיהם ושכנו  
ביו שלם עם אחיהם \*  
ונר חוליד את קיש  
וקיש חוליד את שאול  
ושאול חוליד את יהונתן  
ואת מלכישוע נאביעב  
ואת אשבעל ובויהונתן  
מריב על ומריב על חוליד  
את מיכה ובנו מיכה פיתן  
ומלך ותחרע ואחיו חוליד  
את יערה ועדה חוליד את  
עלמת ואת עומות ואת זמח  
וזמרו חוליד את מוצאי  
ומוצא חוליד את בני אודמיה  
בן אל עשוד בנו אצל בנו  
ואצל ששה בנים ואלי  
שמותם עוריקם בכרו וישמעאל  
וישעוריהו עבדו וחננו אלה  
בנו אצל \*  
וכל שתיים נחמו בני ישראל

יעאל  
קרי

בלוי

ה

ה

ה

ה

ה

ה

על לחם ב' והנף הכוח אותם ומ בני חקחת \*  
המערכת ב' חמץ ושמות אותם ומ בני חקחת \*

ולבקר ב' והם על המפתח בערב ולבקר \*  
וסביבות ב' ונעתי אותם וסביבות בית האלויים \*

שבת ד' כח' וסימנחזן והיגה עלה להיו קדש \*  
ור שבת שבגון דבורהו \*





היהו  
היהו  
היהו  
בואהלו  
בדשמה אהראובני ראשי  
לדאובניו עליו שלשום  
חננו כובעכהו שפט  
המתני  
העשתרתו שמע  
ויעאל בני חותם הערערו  
והיעאל כושמרו  
והא אחיו התינו  
אלואל חפחותיהם  
וושחה בני אלנעס  
והתמה המואבי אלואל  
ועבד  
המצביה  
ואלה חבאים אל הוור  
לעוקלג עור עור מפני  
שאול פוקיש והמה  
בגבורים עורו המלחמה  
נשקו קשת מומנים  
וישמ אלום באבנים ובחצים  
בקשתם אחו שאול מבני  
הראשי אחו עור וואשבני  
השמעה הגבעות ויהואל  
ופלט בני עומות וכרכה  
ויהווא הענתות וישמעיה

הגבעוני גבור בשלשום  
ועלה שלשום ויהמנה  
ויהוואל ויהונו ויהבד  
הגרתו אלעזר  
ויהומוותוכ עליה ושמרוהו  
ושפטוהו החרפו אל קנה  
וישנהו ועדאל וועור  
וישבעס הקרחים ויעלה  
הבריה בני ירחס מוהגור  
ומוהגור ונכרו אל דוד  
למצר מדבכה גבורי החל  
אנשו עבא למלחמה  
ערכו צנה ורמח ופני  
ארוה פניהם וכצבאים  
עלה חתום למקר עור  
הראשי עבדות השני  
אלואל השלשום שמנה  
הרביעי ויהמנה החמשי  
על השש ואלואל  
השבעי ויהונו השמוני  
אלואל חתשו עור ויהמנה  
העשורו מכבני עשתי  
עשר  
גדראשו חצבא אחר  
למאה הקטו והגדול  
לאה אלה הם אשר  
עברו את הירדן בחדש  
הראשון ויהווא ממלא על

כל גדויותיו וכל ויהו אתם  
העמקים למינה ולמעב  
ויהומונו בני עמון ויהויה  
עד למצד לדוד ויעצרוהו  
לפניהם ויעזו ויאמר להם  
אסלשלוס באתם אל  
לעורנו ויהוה לו עלובס  
לבב לחד ואלה דמותנו  
לצדו בלא חמס בכפיו  
יהא אליו אבותינו ויהוה  
ורנח לבשה את  
עמשו ראש השלושים  
לדוד ויעמה בד וישו  
שלום שלום לך ושלום  
לעורך בני ערה אל חירף  
והקבלם דוד ויהתנס כראשו  
הגדוד  
וממנשה נפל על הויה  
בבאו עסקל שתום על  
שאול למלחמה ולא  
עורס מבעצה של אחו  
סרני פלשתים לאמר  
בראשוננו ופול אל אדני  
שאול בלכתו אל עוקלג  
נפלו עליו וממנשה ערעו  
ויהוה ויהוה אל וממנשה  
ויהוה ויהוה ואלה ואלה

והגדול ב דבר דוד נפ אחר למאה הקטו  
מזכרה ג קח שלחו כד ויהוה ושב ומן הגדי

לפחד ג למחול ליהוה למחול שילל קדמיה  
זכעבאים על חזותי

ובלכה ב בתר לטען וברכה ויהוה וברכה  
לראש משפיר ממצא ב חנני ממלא ויהוה

ראשית אלפים אשר למנשה  
והמה עורו עם דוד על  
הגדוד פיגבורי חול כלם  
והיו שרים בצבא בלעת  
יום ביום ובאו על דוד לעזר  
עד למחנה גדול כמחנה  
אלהים:

ואלה מספריה ראשית חלוצי  
לצבא באו על דוד חבירוני  
להסב מלכות שאול אלו  
כפוי חוק בני יהודה  
נשא וענה ורמח ששת  
אלפים ושמונה מאות  
חלוצי צבא מובני  
שמעון גבורי חול לצבא  
שבעת אלפים ומאה:  
מובני חלוצי ארבעת  
אלפים ושש מאות:

והחוצי חבירוני לאחיהו  
ועמו שלשת אלפים  
ושבע מאות וערוק  
נער גבור חול ובית אכז  
שרים עשרים ושנים:  
ומובני בנימין אחי  
שאול שלשת אלפים  
וער הנה מרביתם שמרים  
משמרת בית שאול:  
ומובני אפרים עשרים

אלף ושמונה מאות גבורי  
חול אנשי שמות לבית  
אבותם: ומחצי  
מטה מנשה שמונה כ  
עשר אלף אשר נקבו  
בשמות לבוא להמלך  
את דוד: ומבני

יששכר ויהויעז בני  
לעמיס להעת מה יעשה  
ישראל ראשיתם מאתם  
וכל אחיהם על פיהם:  
מבני חוצי צבא  
ערבו מלחמה בכל כלי  
מלחמה חמשות אלף  
ולערו כל אלב ולב:

ומנפתלי שרים אלף  
ועמקם בצנה וחנית  
שלשים ושבעה אלף:  
ומזכני ערכו  
מלחמה עשרים ושמונה  
אלף ויש שמאות:

וכאשר יוצאו צבא  
לערו מלחמה ארבעים  
אלף: ומעבר  
לירדן מוחר אובני וחגרי  
וחצי שבת מנשה בכל  
כלי צבא מלחמה מאה  
ועשרים אלף: כל

אלה אנשי מלחמת ערבו  
מערכה בלבב שלם באו  
חבירוני להמלך את דוד  
על כל ישראל וגם כל  
שרית ישראל לב אחי  
להמלך את דוד ויקחו  
שם עם דוד ימים שלושה  
אכלים ושותים כו חבירו  
להם אחיהם וגם הקרובים  
אליהם ערי ששכר חבלון  
ונפתלו מביאים לחם  
בחמורים ובגמלים ובפרהים  
ובבקר מכל קמח דבליס  
ועמיקים ויוז שמו ובקר  
וצאן לרב כושמחה בישאל

וינעץ דוד עם שריו כי  
האלפים והמאות לכל  
נגידו ויאמר דוד לכל  
קח לי ישראל אם עליכם  
טוב ומזחוק אלינו כי  
נפרצה נשלחה על אחינו  
חנש ארזים בכל ארצות  
ישראל ועמקם חבוקים  
וחלום בערו מגר שיהם  
ויקבצו אלינו ונסכה את  
ארוז אלינו ואלונו מלא  
ד' שנהו בימי שאול ויאמרו

וזירג וב מוד נודג ויצר לו מו שמך ויקרא שמואל מלפני דוד מפני אביש ויחד לבו מדברי שמואל את יהוח  
 את האלילים וישמע אוריהו ונתן ויחטפט ס את האלילים ויקרא ואוריהו וזירג בנעב ס היר והיר מל וזר חס ס

כִּלְקָח לַלְעִשׂוֹת בְּיַד  
 יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה בְּעֵינֵי כָל הָעַם  
 וַיִּקְחֵל בַּיּוֹד אֶתְכֶם יִשְׂרָאֵל  
 מִדַּשְׁתָּהּ מִצְרַיִם וְעַתָּה לִבְיָא  
 חֵמַת לְהָבִיא אֶת אֲרוֹן ה'  
 הָאֱלֹהִים מִקָּרְנֵת יַעֲקֹב מִי  
 וְעַל הַיּוֹד וְכָל יִשְׂרָאֵל בִּעֲלֵתָהּ  
 אֶל קָרְנֵת יַעֲקֹב אֲשֶׁר י'  
 לַיהוָה לְהָעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת  
 אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְחֻדּוּ וַיִּשָׁב  
 חֶבְרוֹנִים אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם  
 וַיָּרְכְבוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים  
 עַל־עֲלֵה חַרְשֵׁה מִבֵּית  
 אֲבִנְיָב וַעֲבָדָה וַאֲחֵיו נִחְמְס  
 בַּעֲלֵה וַיַּהֲדוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל  
 מִשְׁחָקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים  
 בְּכַל־עֵן וּבִשְׂרִירִים וּבַכְּנָזוֹת  
 וּבַגְּבָלִים וּבַתְּפִיסִים וּבַמַּעֲלָמִים  
 וּבַחַעֲצוֹת וּבִבְאוּ עַד־גֵּה  
 כִּי הָיוּ יִשְׁלַח עַל אֶת־כְּרוֹ  
 לֵאחֻז אֶתְּךָ אֲרוֹן כִּי שָׁמַט  
 הַבְּקָר וַיִּקְרָא אֶת־יְחִזְקֵל בְּעֵמָּה  
 וַיִּבְחָר עַל אֲשֶׁר שְׁלַח יְהוָה עַל  
 הָאָדָם וַעֲבָדֵת שֵׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים  
 וַיִּחַר לַיהוָה כִּי־כָבַד יְחִזְקֵל  
 כִּי־כָבַד עֲבָדָה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם  
 חֶבְרוֹן כִּי־כָבַד עַל הָאֵם  
 הַיְהוָה וַיִּקְרָא יְחִזְקֵל אֶת־בְּנֵי אֱלֹהִים

בְּיָסֹס הָאֱלֹהִים לֵאמֹר הַיּוֹד  
 אֶבְיָא אֱלֹהֵי אֶתְּךָ אֱלֹהֵי  
 וְלֹא־הָסִיךְ בַּיּוֹד אֶתְּךָ אֱלֹהֵי  
 אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי דָוִד וַיִּשְׁחַד  
 אֶל־בֵּת עֲבָדֵי אֲדָם הַזְּבִיר  
 וַיִּשָׁב אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַד  
 בֵּית עֲבָדֵי אֲדָם בְּבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה  
 חֳדָשִׁים וַעֲבָדֵי יְחִזְקֵל אֶת־בֵּית  
 עֲבָדֵי אֲדָם וַאֲתָכֶם אֲשֶׁר  
 לְיָדְכֶם וַיִּשְׁלַח חֲנֻלָּם  
 מִלִּדְּבָרֵי מַלְאָכִים אֱלֹהֵי  
 וַעֲבָדֵי אֲדָם וְחָרְשֵׁי קֹדֶשׁ  
 וְחֲרָשֵׁי עֲצֵים לְבָנוֹת לוֹ  
 בְּיַת־וַחֲדָה קָדוֹשׁ כִּי־חֲכָמוּ  
 יְחֻדּוּ לְמַלְכָּה עַל־יִשְׂרָאֵל  
 כִּי־שָׂאתָ לְמַעַלְה מַלְכוּתוֹ  
 בְּעַבְדֵי עַמּוֹ וַיִּשְׁרָאֵל  
 וַיִּקְחָה הַיּוֹד עֹד  
 נַשִּׁים בְּיָוֹד שְׁלֵם וְיֹלְדֵי  
 הַיּוֹד עֹד בְּנִים וּבָנוֹת י'  
 וְאִלְהָ שִׁמּוֹת חַיִּל לִלְלוֹתִים  
 אֲשֶׁר הָיוּ בְּיָוֹד שְׁלֵם  
 שָׁמוּעַ וַיִּשְׁוֹבְבָתוֹ וַיִּשְׁלַח  
 וַיַּחֲרֹוֹ אֱלֹהֵי שֹׁמֵעַ וְאֶל־פִּלְטֵי  
 וַנִּגְדַּם וַנִּפְגַּם וַנִּפְרַע וַאֲלֵי־שָׁמֶעַ  
 וּבְעֵלְיָה וַאֲלֵי־פִלְטֵי  
 וַיִּשְׁמַע עַל־פְּלִשְׁתִּים כִּי־נִפְגַּם

הַיּוֹד לְמַלְכָּה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל  
 וַיַּעֲלֵהוּ בְּכָל־שָׁמַיִם לְבַקֵּשׁ  
 אֶת־דָּוִד וַיִּשְׁמַע הַיּוֹד וַיַּעֲבָד  
 לְפָנֵיהֶם וְכָל־שָׁמַיִם בְּאוֹת־פִּשְׁטוֹ  
 בְּעַמְּקוֹר פֶּאִסִים וַיִּשְׁאַל הַיּוֹד  
 בְּאֵלֵי הַיּוֹם לֵאמֹר הַאֲעִלְהָ  
 עַל־פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה מִכָּאן בְּיָדוֹ  
 וַיִּבְחָר לוֹ וַיְחַדּוּ עֲלֵה וְעַתָּה מִכָּאן  
 בְּיָדְכוֹ וַעֲבָדֵי עַל־פְּרִצִים  
 וַנִּבְסַשׁ שֵׁם הַיּוֹד וַיִּבְחָר הַיּוֹד  
 פְּלִיזָה אֱלֹהִים אֶת אֲוָבָיו  
 בְּיָדוֹ כַּפְּרָא מִים עַל־כֵּן יִזְכָּר  
 קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם חֶבְרוֹן  
 בְּעַל־פְּרִצִים וַיַּעֲבָד שֵׁם  
 אֶת־אֱלֹהֵי הַיּוֹם וַיִּבְחָר הַיּוֹד  
 וַיִּשְׁרָפֵם בְּאֵשׁ  
 וַיְסַפְּרוּ עֹד פְּלִשְׁתִּים וַיַּפְּשָׁטוּ  
 בְּעַמְּקוֹר וַיִּשְׁאַל עֹד הַיּוֹד  
 בְּאֵלֵי הַיּוֹם וַיִּבְחָר לוֹ אֱלֹהִים  
 לְאֵת עֲלֵה אַחֲרֵיהֶם חָסֵב  
 מַעַלְיָהִים וּבְאֵת־לְהַסֵּמֵם  
 הַבְּכָאוֹס וַיִּחַדּוּ כְּשָׂמֵעַ אֶת  
 קוֹל הָעֵבֶר הַבְּכָאוֹס וַיַּחֲבֹאוֹ  
 אוֹתֵם וַאֲכַלְהֵם מִיָּד  
 הָאֱלֹהִים לְפָנֵי־לְחָבֹת אֶת  
 מַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיַּעֲבָד הַיּוֹד  
 בְּאֵשׁ עֲוָה וַיִּבְחָר הַיּוֹם  
 אֶת־מַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים מִגְּבֵעַ

ויאמר לו והוא י ל כל ולחזקן שלוחי קח את  
 פר חסוד וישאלו דודי בגלותם כ  
 נשגור ג אפי נשגור נשגלו והוא כסו עפרית  
 כן נשגור ליעזר כ



וויאמר חיי לשרו כל אלה נבליים וכעדות אסף תראש ובחכות נבליים וכעדות אסף תראש וכל ישראל מעלים נבליים וכעדות אסף תראש וכל ישראל מעלים נבליים

וכל חלוים ב ונתה גכ עדוק ודודי הכינול בעעיל כמעליהם ג ואסף וחלוים בע אסף

ל יהודה אלהי ישראל אסף תראש ומו שנהו זכריו ועאל ושמור מלות ויחויאל וכת תלה ואלנא בוכנו חו ועבר אלסו ועאל בכל ונבליים וכעדות אסף תראש כמי על תינן מן שמו ועבנו חויחויאל הפהנים כח צרות תמיד לפני ארנו כרות אל תיס בניס תהוא אננתו כוד בראש להרות ליתוחה בנד אסף ואחיו

חודו ליהוה קראו בשמו שירו לו זמירו חתה ללו בשם קדשו הרשו ויהוה ועו זכרו נפלאתיו אשר עשה זרע ישראל עבדיו הוא יתוה אלהינו זכרו לעולם בריתו אשר כרת את אבותם ונעמידם לועקב לחק לאמר לב אתו ארץ כנענו בהיותכם מתי מספר ונתת לנו מנוי ארצנו לאהניח לאיש לעשוקם אלתנו עובדיו שוחו בכל נפלאותיו ושמח לבם מבקשו ויתוה בבקשו פניו תקוד מפתחו ומשפטו כוהו: בני ועקב בחורו בכל הארץ משפטיו: כבר ענה לאלף קוד: ושנועתו לעקב לישראל בהיות עולם חכל נחלתכם כמעט וגהום בה: וממ מלכה אל עם אחר ומוכח עליהם מלקום: ובנבואו אל תרעו:

שירו ליהוה בלח ארץ ספרו בגוים את כבודו כי גדול יהוה ומה ללמ אף כו פל אלו תעמים אל לויס חוד וקדר לפניו חבו ליהוה משפחות עמים

יהוה ומבחו שבעה פרים ושבעה אילים ויזהב מכתב כל כמעל פניו וכל חלוים כנשאים אתה ארזו ומה שחרים וכנעה השרח משאח משחרים ועל דווקא אפודי בה וכל ישראל מעל את ארזו כרות יהוה בתרועה ובקול שופרו כח צרות וכמעל תינן משמע עים בנבליים וכעדות והו ארזו כרות יהוה בא ערעה וידו ומוכל בת שאול נשקפה בעד החלו ותר אאת המלה דודי מרקד ומשחקותכו לו בלבה: ונבואו את ארזו ח אלהים ויעינו אותו בתוה ח אהל אשר נטשה לו חוד ומקורבו עלותו שלמים לפני ה אלהים וכל דודי מה עלות ח עליה וח שלמים וברך אתק עם בשם יתוה ויחלק לכל איש ישראל מאושועי אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשועי ויתנו לפני ארזו יתוה מוחלויס משרתים וליחזקו וליחודות ולחלל

ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ל  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ותי מספר ה ויאמרי יעקב ודמיין יהודי ופלטי חרב בהיותכם בהיותם ו ושיארא מתי במתי מעט ט דרשו וזהו ג בהמציאו דרשו ויהוד ועו וחבריו ט מוזר אליהם ב ואם חרש וחרש בשרו דוברי ט

ולהודות ג ב חס וחד מל ויתן לפני ארזו יהוד ויהי כאחד ויעמד ויחזקיהו ט

אוֹבִיבִיךָ י מִלְכוּתוֹ וְהוֹבִיבִיךָ לְמִשְׁגַּח וְיִכְרִיחֶנּוּ אֶת כָּל אוֹבִיבִיךָ וְיִכְרִיחֶנּוּ אֶת כָּל אוֹבִיבִיךָ כִּי הִנֵּה אוֹבִיבִיךָ יִחְיֶינָה בְּזוּרֵי עֵרְבָה אֲשֶׁר חֲרָפִי כִּי תִצַּע לְמַלְחָמָה וְיִדְמֶה אֲשֶׁר יִצִּיחֶנּוּ לְךָ אֵיבֶיךָ כְּתוֹב וְשִׂאֵרָא אֵיבִיבִיךָ כִּי

שִׁפְטוֹ וְשִׂאֵרָא י בְּ וַיֹּאמֶר מִשְׁחָה אֶת אַחַד דְּבַר הַיָּמִי כִּי

הָבִי לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ  
הִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה בְּחַדְרֵת קֹדֶשׁ  
אֶת־תְּכוּן תִּבְלֵ כָּל תְּמוּט  
וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹס יְהוָה מֶלֶךְ  
יִעֲלֶץ הַשָּׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ  
מִלְפָנֶי יִחוּה בִּכְאֵל שְׁפוּט אֶת־הָאָרֶץ  
וְאֶמְרֵן יְהוָה שִׁוְעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ שִׁוְעֵנוּ  
לְהַדוֹת לַשֵּׁם קָדְשְׁךָ  
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל כִּי  
מוֹחַ עוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה

הָעֲלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל עַד  
הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵלֹהֵי כְּאֵהָל  
אֶל־אֱהָל לֹמְכֵי שְׂכֹן כָּכָל  
אֲשֶׁר חָתַתְתִּי לְכַתֹּב כָּכָל כִּי  
יִשְׂרָאֵל הִרְבֵּה דַבְּרֵתִי אֶת  
אֶחָד שִׁפְטוֹ וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר  
צוּרֵתִי לְהַעֲרִיב אֶת עַמּוֹ  
לֵאמֹר לִמָּחָה לֹא בָעִתֶּם  
לוֹבֵי תִּצַּע אֲחֵינוּ וְעַתָּה כִּי  
תֹאמְרוּ לַעֲבָדֵינוּ לְדוֹר

וַיַּעֲבֹר שֵׁם לְפָנֵינוּ אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה לְאַסְפּוֹל אַחֵינוּ לְשִׁילַת לְפָנֵינוּ  
הָאֲרוֹן תִּמְוֶד לְדַבְּרוֹס בְּיוֹמֵינוּ עֲבָד אֲדָם וְאֲחֵינוּ שְׂשׂוֹס  
וְשִׁמוּנָה וְעֲבָד אֲדָם בְּחַדְרֵתוֹ וְחִסָּה לְשִׁעְרוֹס אֶת  
עֲרוֹק חֲכָמוֹ וְנִאֲחָז חֲכָמוֹס לְפָנֵינוּ מִשְׂכֹּן יְהוָה בְּבִמָּה אֲשֶׁר  
בְּגִבְעוֹן לְחַצְזוֹת עֲלוֹת לַיהוָה עַל־מִזְבֵּחַ הָעֹלֹת תִּמְוֶד לְפָנֵינוּ  
וְלַעֲרֵב וְלִכְלֵ חֲכָמוֹס בְּתוֹרַת יְהוָה אֲשֶׁר עֲנָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַמּוֹס  
הַיָּמִין וְהַדְּיוֹת וְיִשְׂרָאֵל חֲכָמוֹס אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בִשְׁמוֹת לַהַדְּיוֹת י  
לַיהוָה כִּי לַעֲלֵס חֲסָדֵינוּ עֲמָהֵס הַיָּמִין וְהַדְּיוֹתוֹ חֲצֵצְרוֹת כִּי  
וְעַל־תוֹס לְמִשְׁמוֹעֵס וְכָל־שׂוֹר הָאֱלֹהִיס וְכִנְיֵהוּ יְהוָה לְשִׁעַר  
וְלִכְוֹ בְּלִיָּה עִם אִישׁ לְבֵיתוֹ וְיִסָּב דְּוִיר לְבָרָה אֶת־בֵּיתוֹ

כִּי אֲמַר וְיְהוָה עֲבָאוֹת  
אֲנֵנוּ לְקַחְתֵּנוּ מִן־הַנִּיחַ מִן־  
אֲחֵרֵינוּ וְנִאֲנוּ לְהַיִּית נְעִדֵי  
עַל־עַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל וְאֲחֵינוּ  
עַל־כָּכָל אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי  
וְאֶכְרִית אֶת־כָּל אוֹבִיבִיךָ  
מִפְּנֵינוּ וְעַשִּׂיתִי לְךָ שֵׁם  
כְּשֵׁם הַגִּדִי לִיס אֲשֶׁר בְּאָרֶץ  
וְשִׁמְתֵנוּ מִקוֹס לַעֲמוֹ כִּי  
יִשְׂרָאֵל וְנִטַּעַתִּי וְיִשְׂכֹּן  
תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַע עוֹד וְלֹא  
וְסוֹפּוֹ בְּנֵי עוֹלָה לְכַלְתוֹ  
כִּי אֲשֶׁר בְּרֵאשׁוֹנָה וְלִמְנוּס  
אֲשֶׁר צוּרֵתִי שִׁפְטוֹס עַל־  
עַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל וְחֲכָמוֹס אֶת  
כָּל אוֹבִיבִיךָ וְאֵגִד לְךָ מִבֵּית  
וְבִנְיָה לְךָ וְיִחוּה וְיִחוּה מִכְּלָאוֹ  
וְיִצִּיחֶנּוּ לְכַתֹּב עִם אֲבֹתֶיךָ כִּי

וַיְהִי כִּי אֲשֶׁר וְשִׁבְּ דְּוִיר בְּבֵיתוֹ וַיֹּאמֶר דְּוִיר אֲלַנְתוֹ הַנְּבִיא הִנֵּה  
אֲנִי וְיִשְׂכַּב בְּבֵית הָאֲרוֹס וְאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה תַּחַת וְהוֹעֵת י  
וַיֹּאמֶר נְתוֹ אֶל־דְּוִיר כָּל אֲשֶׁר בְּלִבְכֶם עֲשֵׂה כִּי הָאֱלֹהִיס עִמָּךְ  
וְיִחוּ בְּלִיָּה הַחַיִּים וְיִחוּ דְּבִרֵי אֱלֹהִיס אֶל־  
נְתוֹ לֵאמֹר לְךָ וְאִמְרַת אֶל־דְּוִיר עֲבָדֵינוּ כִּי אֲמַר יְהוָה לֹא אֶתָּה  
תְּבַנְּה לְךָ הַבֵּית לְשִׁבְתִּי כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבֵית מוֹחֵהוּס אֲשֶׁר

וְיִחוּ בְּלִיָּה הַחַיִּים וְיִחוּ דְּבִרֵי אֱלֹהִיס אֶל־  
נְתוֹ לֵאמֹר לְךָ וְאִמְרַת אֶל־דְּוִיר עֲבָדֵינוּ כִּי אֲמַר יְהוָה לֹא אֶתָּה  
תְּבַנְּה לְךָ הַבֵּית לְשִׁבְתִּי כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבֵית מוֹחֵהוּס אֲשֶׁר

וְאִמְרוּ וְהַיָּדוּ בִּיהוָה בְּבוֹ הַשְּׁמִיעַ הַלְלוּ הַשְּׁמִיעַ עַל אֲרַמְנוֹת מַרְחֵי וְיִשְׂרָאֵל הוֹשִׁיעֵנו כִּי  
וְיִסְמַנְנוּ מַעֲלֵהֵם לְבָרָךְ כִּי כָּל שְׂמוֹאֵל דְּכּוֹתֵהוּ בְּרַחֵם חַד וְיִסָּב אֶת עַמָּא כִּי

וְאִגַּד י חַס וְאִגַּד לְכֵס הַיּוֹם וְאִגַּד לְךָ וְיִבִּיא י

קדש ליהוד

לא ומכר

והקדמות אתה עבד אחרית  
אשר יהיה בפניך ויהי עתה  
אתם לביתו יהוה אלהיכם  
וכונתו אתכם או עד עולם  
אני אהיה לך לאבתי  
יהיה לך לבן והסדור לאסור  
מעמו כאשר הסידורתי  
כאשר היה לפניך עמך יהוה  
בביתו ובכל לביתו עד עולם  
וכסאו יהיה נכון עד עולם  
ככל הדברים האלה וככל  
החזון הזה כן הבריתו אל  
יהוה:

וכא הבל יהוה וישבלנו  
יהוה ויאמר מראי יהוה  
אלהים וכו' ביתי כי הביאתי  
עד חלם ותקטנו ואת בעלך  
אלהים ותדבר על בית  
עבדי דלי כהן וראותני  
כתיב הארם המעלה יהוה  
אלהים כהן סוף עור יהוה  
אלהיך לבניך את עבדי ואתה  
את עבדיך עתה יהוה בעני  
עבדיך כל עשית את כל  
העוולות האלה להידיע  
אזכרתי לך יהוה און  
כפון ויאמר אלהים ויקבל  
אשר שבענו בארם וכו'

בעמך ישראל ונתן אהיה  
בארץ אשר חלל האלוים  
לפחות לך עם לשום לך  
שם גדלות ונראות לגיש  
מפני עמך אשר פרות  
ממערכות גינת ונתת את  
עמך וישראל לך לעם  
עד עולם ואתה יהוה היות  
להם לאלהים ועמך יהוה  
הדבר אשר הברית על  
עבדיך ועל ביתו ויאמרו  
עולם ועשה כאשר כי  
הבריתו אמן ויגמלו שמה  
עד עולם לאמר יהוה  
עבדות אלהים יהוה אל  
אלהים לישראל וכו'  
יהוה עבדיך נכון לפניך כן  
אתה אלהי גלות את  
און עבדיך לבנות לך בית  
על כן צא עבדיך לחתפול  
לפניך ועתה יהוה אתה  
הוא אלהים ותדבר על  
עבדיך הסופה ה' את ועתה  
הוא לך לכהן את בית  
עבדיך להיות לעולם לפניך  
כי אתה יהוה בוכתו מכה  
לעולם  
ויהי אחריו ויהי בוכתו את

כל שתיים וכפני עמך ונתן את  
נתתיה מיד כל שתיים  
ויהי אתם אב ויהוה מואל  
עבדים ליהוה וישא מנהג  
ויהי יהוה את הדר עור מלה  
עבד חמתה בלכתו להעב  
יהו בנה דפרת וילכו יהוה  
מפני אלה וכו' ושבעת כי  
אלפים פק שום ועשית אלה  
אשר גדל ויעקר יהוה את  
כל הדבר ויהי מפני מאה  
דכתיב וכל ארם דרמשק  
לעזר ליהוה עור מלה עבד  
ויהי יהוה בארם עשית שנים  
אלה אשר שוטטם יהוה בארם  
ויהי משק ויהו ארם ליהוה  
עבדים נשא מנהג וישע  
יהוה ליהוה בכל אשר  
הלה ונתן יהוה את שלטו  
היה אלה אשר הוא על עבדי  
הדר עור ויהוה ארם יהוה  
דמטבחת ומכא עני יהוה עור  
לקח יהוה נחשת רבה מא  
כח עשות שלמה את נס  
הנחשת ואתה עמך ונתת  
כל הדבר שתי  
וישע עתה עמך חמת כי  
הכה יהוה את כל יהוה עור

רבה מאי וישע עורו ויהוה יהוה כדגל חוש  
הגדול ומטבחת ויהי נקודת

ואת כל ב ויקח את ארם ויהוה ומטבחת  
על עבדי ב וישע ויהוה יהוה ויהוה און נ

ואני אלהים ג דגנו עתה על כן גדלת יהוה און  
כמוך ס המעלה ב קמין כחמל האדם ויהוה און

למשועה ב והיות לה לגשועה דב הימ  
שיד הסוס נ

אל ארץ בני עמון ב דק אל ארץ בני עמון לא  
קצבת ויבאו עבדי דודי

הדודים ד ג מל וחד חס ואת הדודים ואת אביו  
ותביו וישלח וישלח ב בתרייה חס כ וחד גדרים

אלה ונבואת מלך מעבד  
ואת עמו ויבאו ויחננו לפני  
מדתא וכני עמון  
נאספוי מערוהם ויבאו כי  
למלחמה וישמע  
היה שלח אתו אב ואת  
כל צבא הגבורים ויצאו  
בני עמון ויערכו מלחמה  
פתח העיר וחמלסט אשר  
באו לבדם בשדה הירא  
ואב כוחית פניה מלחמה  
אלו פנים ואחרת נחור מל  
בחור בשר אל ויערך כי  
לקראת ארם ואת ותר  
העם נתומד אבשי אחיו  
ויערכו לקראת בני עמון  
והאמר אסתחוק במלני ארם  
והיות לו לתשועה  
ואספני עמון וחוק  
ממה ודו שעתה חוק כי  
ותחוקה בער עמנו ובער  
ערי ארם ויהיה חסו  
ביעני ויעשה ויש האב  
ותע אשר עמו לפני ארם  
למלחמה ויניסו מפניו ויבנו  
עמון וראו כינס אלט ותסו  
גסיהם מפני אבשי אחיו  
ויבאו ויערכו ויבאו ויבאו

בני עמון ומלך בני עמון  
והאמר הוזה אעשה הסד  
עסחניו פונה ש מעשה  
אביו עמו הסדו שלח ויחיד  
מלאכיס לתחמו על אביו  
ויבאו עבדי דוד אל ארץ  
בני עמון אל חטו לתחמו  
והאמר שור בני עמון  
לחננו הככבר דוד את  
אבך בעיניך כוש לחלך  
מנחמים קל אכעבור לחקך  
והפך ויבאו אל ארץ כנען  
עבדיו אלה וילקח חננו את  
עבדיו דוד ויגלהם ויכרת  
את ביהותם פחצ עק  
הכפש עה וישלחם וילכו  
והיה דוד ויגיד על האנשים  
וישלח לקראתם ביהות  
האנשים נבלמים מאר  
והאמר המלך שכי כורהו  
עד אשר יצמח וקנצט  
ושבתם והראונו  
עמו כי התבאשו עסדו  
וישלח חננו וכלני עמון  
אלה ככר כסף לשכר להם  
מו ארם נהלים ומז ארם  
מעכה ומעונות ופרישים  
וישכרו להם שנים וישלחם

מלך עבדו ושלח את הדוד  
בני ארם ויחיד ויחיד ויחיד  
לדל שלום ויבנו על אשר  
מלך פתח עיר ויכחו כו  
איש מלחמות תעו חנה  
הודיעו וכלו כלו ויבוסם  
והשתגם אתם הק לויש  
המלך כווד להנה עם  
הכסף והנהב אשר נשא  
בכל הגוים מארם וממלא  
ונכני עמון ומפלשתים כי  
ועמלק ויבשו בודעה  
ותפח את ארם כנען ארם  
שמונה עשר אלה וישק  
כפארום נעכס ויחור כל  
ארם עבדים לדוד וישע  
ותח את דוד בכל אשר  
היה וימלך דוד על כל  
ישראל ויהי עשה משפט  
ויעקוה לכל עמיו ויבאו  
עבדו מלך עבד ארם וישפט  
בארם ויבאו מוכר ויחוק  
בארם ויבאו מלך כו  
אניתה כחניס וישו אסופר  
וכח חובותם על חבתי  
ותפלתו ויבני ויהי חרף אשם  
לדוד המלך  
ויהי אחר כותב עש מלך

על האנשים וז תכפז העבד רבשקו וחבירו  
ופקדו על האנשים וילכו ויגידו

על אביו ב וישקו אותם ויבאו ויבאו  
מן ארם ג ויבנו בלך לשכר להם ב כו כ

ואת מלך ד ואת מלך העי וחבירו ואת מלך  
מעבד וחבירו

יהושלם ופרא ארס  
כוננפ לפני ישראל וישלחו  
מלאכים ויוציאו את ארס  
אשר מעבר הנהר ושופך  
שרעבא הודיעו לפניהם  
ויהי להודי ויאסף את כל  
ישראל ויעברו הנהר ויבאו  
אלהם ויערו אלהם ויערו  
הודי לקראת ארס מלחמה  
וילחמו עמו ויגס ארס  
מלפני ישראל ויתרגו ויהי  
מארס שבעת אלפים רכב  
וארבעים אלף איש רגל  
ואת שופך שרה צבא חמית  
והוא עבדו הודיעו כן  
עפוי לפני ישראל וישלמו  
עסדויהו ויעבדוהו ולא  
אבה ארס להושיע את  
בני עמון שרה  
ויהו ליעת תשובת  
השנה ליעת צאת המלכים  
ויהו ויאב את חול העמ  
וישחת את ארץ בני עמון  
ויבאו ויערו את דביה ויהויה  
ישב ביהושלם ויהי ויאב  
את דביה ויהרסו ויקחו  
הודי את עשרת מלכס מעל  
ראשו וימציאם שקל לפניו

והכבדו אביו וקרה ותהי  
על ראש הודי ושלל כ  
העיר הוציא חרבמה מאר  
ואת העם אשר בבה הוציא  
וישר במגלה ובחרויע  
הברו וכל מגרות וכו ועשה  
הודי לכל עמו בני עמון  
וישב הודי וכל העם  
יהושלם ותהו  
אחריו ותעמד מלחמה  
בגור עספלותו או  
היה סבבו חשיתו את  
ספרו ליהויה הרפאים כ  
ויבניעו ויהויה עיר מלחמה  
את פלשתים ויהי אלחנן  
בן אשר את לחמו אחו  
גלית הגיתו ועץ חניתו  
כמנור ארנס  
ותהו עיר מלחמה  
בנת הודי איש מרה  
ואעבעתו שש ושש  
עשרים וארבע וגס הוא  
נולד להרפא ויהויה את  
ישראל ויפלו ויהויהו כן  
שמעא אחי הודי אל  
נולדו להרפא בנת ויפלו  
כוד הודי וביר עבדו

ויעמד שטו על ישראל  
ותסת את הודי למנת את  
ישראל ויאמר הודי אל  
וואבו אל שרי העם לבו  
ספרו את ישראל מבאר  
שבעו ערדו והביאו אל  
ואדעה את מספרם ויאמר  
וואב יוסף יהודה על עמו  
פהם מאה פעמים תלא  
אדני חמלה כלם לאדני  
לעבדים למחויבקש זאת  
אדני למח יהודה לאשמה  
לוישראל ויהי חמלה חוק  
עליו ואב ויציאו אב כ  
ותחלה כל לוישראל ויבאו  
יהושלם ויהו ויאב את  
מספר מפקד העם אל  
הודי ויהו כל לוישראל  
אלף אלפים ומאה אלף  
איש שלף חרב ויהויה  
ארבעים אות ושבעים אלף  
איש שלף חרב ויהו ויבניעו  
לאפקד בתוכם כו נתעב  
הברחמלה את ויאב ויהויה  
בעניו האלהים על הדבר  
היה ויהי את ישראל  
והאמר הודי אלה האלהים  
חטאתו מאד אשר עשותו

בעני האלהים ב אלו וישר ויהויה כו ויהויה  
חו ושל טוב בעני האלהים נ

חוק ה פל וכל הארץ ויקו ויוסף ויהויה כו חוק וישר  
ויהויה מלא מואב ויהויה חמלה נ

אשר גלה ל ויהויה עמון כל העם ויבאו הודי  
והביאו ויבאו ארס מלפני ישראל נ

לדשחותה ד וענה המלעדי דישעיהו כי  
על בבל מונחו וישלח הלאהם ובו חנשים

קנה ג ב כה ה וחז בת ר או קנה מיד עמיתך  
כי קנה אקנה דשמואל וחבירי

ויעש ב רפ ויעש אדני המלך ויעש הבא אלו  
לעלות ב קמצ דאה נתתי חבדק ומנת המלך

אתה דבר יהודה ועתה העבד  
נא את עניו עבדך כונס בלתי  
מאד

וידבר יהודה אל נר הוזה הויד  
לאמר לה ודברת אל הויד  
לאמר כח אמר יהודה שלוש  
אני נטה עליך בחר לה  
אחת מהנה ואעשה לה  
וכאמר אל הויד והאמר  
לופה אמר יהודה קבל לך  
אם שלוש שנים רעב  
ואם שלשה חרשים כ  
נספה מפני עריו וחרב  
או ביד למישנת ואם  
שלשת זמוס חרב יהודה  
ודבר בארץ ומלאך יהודה  
משחות בכל גבול ישראל  
ועתה ראה מה אשוב  
את שלח הויד

והאמר הויד אל נר  
ערלו מאד אפלה נא ביד  
יהודה כדבוס רחמיו מאד  
וביד אדם אל אפר ויתנו  
יהודה דבר משכאל תפל  
מישראל שבעים אלף  
איש וישלח הלאה חוסי  
מלאך לורו שלם לח שחותה  
וכח שחותה ראה יהודה ונתחם

על חרעה והאמר למלאך  
המשחות רב עתה חרף  
יהד ומלאך יהודה עמר  
עסרו ארנו חובוסו

וישאל הויד את עניו  
וארא את מלאך יהודה עמר  
בין הארץ ובין השמים כ  
וחרבו שלופה בידו נטמה  
על דרו שלם ופול הויד  
והזקנים מכסוים בשקום  
על פניהם והאמר הויד אל  
האלהים הלא אני אמרת  
למנות בעם ואני הוא אשר  
חטאתו וחרעה הרתו  
ואלה חצאומה עשו כ  
יהודה אלהי תהו נאנה בן  
ובכית אביו וכעמה לא למנה  
ומלאך ויתנה אמר  
אל נר לאמר הויד כו  
ועלה הויד להקום מופח  
ליחנה בנרו ארנו חובסו  
ועל הויד בדבר נר אשר  
דבר בשם יהודה וישב ארנו  
וירא את חמלאך וארבעת  
בניו עמו מתחפאים וארנו  
השחטום ונבא הויד עד  
ארנו ויבט ארנו וירא את  
הויד ויצא מזהגו וישתחו

להויד אפים ארעה והאמר  
הויד אל ארנו תנה לי מקום  
הגרו ואכנה כו מופח לחנה  
בכסף מלא תנהו לו ותעצר  
המגפה מעל העם והאמר  
ארנו אל הויד קח לך ויעש  
ארנו המלה הטוב בעניו  
ראח נתתי תבקר לעלות  
והמורגים לעצים וחסטום  
למנהה הכל נתתי והאמר  
המלה הויד לארנו לאמ  
קנה אקנה בכסף מלא  
כן לא אשא אשר לך  
ליחנה ודעלות עולה חנם  
ויתנו הויד לארנו במקום  
שקלו והבמשקל שש  
מאות וחבן שס הויד מופח  
ליחנה ויעל עלות ושלמים  
ויקרא אל יהודה ויענהו  
באש מוח שמים על מופח  
העלה והאמר  
ויתן למלאך וישב חרבנו  
אל נרנה בעתה היא כדא את  
הויד כרענהו ויהוה בנרו  
ארנו חובסו ויבכ שס  
ומשכו יהודה אשר עשה  
משה כמדבר ומופח העלה  
בעתה היא כפמה בגבעה

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

נחתי ג קמצ דראשם סוף פסו מעניות  
הארז הדמדח הכל נתתי

ובעמך ג ובכה ובעמך הננו משלוחך לא למנח  
הלא אני ג הגידו מחטה אמרתו

למנוח ה את עפר הארץ ויסת את דויד הלא אני  
אמרתו וואב בן ערוהר למנוח ומנו



את שלמה בני ישראל  
והאסף את כל שרי ישראל  
והכוונתו ויהיו ויספרו  
הלו וקמבו שלשום שנה  
ומעלה ויהיו מספרתם להגלותם  
לגבורים שלשום וישמונה  
אלה מאלה לנעח עליה  
מלאכת בית יהודה עשרים  
וארבעה אלף ושיטתים  
ושפטים ששתי אלפים  
וארבעת אלפים שערות  
וארבעת אלפים מהללים  
להתחבב לים אשר עשיתי  
להלל ויהלל ויהלל  
מהללות לבני לו  
לגישו קחת ומרה  
לגישו לעה ושמי  
בני לעבד הלא שמואל  
והתמואל שלשום  
בני שמי שלמות  
והוא ויהיו שלשה אלה  
ראשונות אבות ללעו  
ובני שמי עונות חנא  
ועשו בנה עה אלה בני  
שמעון ארבעה ויהיה חת  
הוא שיהיה השנה עש  
וכתוב עה לאהרן בני  
ומה לבית אכל לקחה את

בני קסת עמכם יעתק  
הכרזו ועאל ארבעה  
בני עמכם אהן ומה  
והכל אהלו להקדושו  
קדש קדשום הוא אהבו  
עד עולם להקטור לפני  
יהוה לשבת ולבית כשבו  
עד עולם ובישה אוש  
באלהים בני וקדאו על  
שבת הלו בני עשה  
גישום ואל שר בני גישום  
שמואל הראש ויהו בני  
אלו ער רקבנה הראש  
ולאמה לאה ער בני  
אחרים ובני רחבנה רבו  
למעשה בני ויעה  
שר קיתסורא שכני רבו  
ויהו הראש אמרת  
השני ויהו אל השלישי  
והקמעים דבני בני עיאל  
מבנה הלא שיהיה השנה  
בני מרה ומה ומי שובני  
מרה אל ער ויהיה שובני  
אל ער והיה לל בני  
באס בניות וישאום בני  
קוש אהתום בני מי ש  
מרה ויהיה חת ויהיה  
אלה בני חת לבית

אבותיהם ראשי האבות  
לקדויהם במספר שמות  
להגלותם עשה המלאכה  
לעבודת בית יהוה מקו  
עשרים שנה ומעלה פי  
אמר יהוה חננה יהוה  
אלהי ישראל קעמו ושבו  
בחד שלם עד שלם וגם  
ללוים אהל שאת את  
המשכן ואת כל כליו  
לעבדתו בני בדרבה יהוה  
האחרים חמה מספר בני  
לוי בני עשרים שנה וקמנו  
בני מעלים להבני אהרן  
לעבודת בית יהוה על  
החצרות ועל האלמנות  
ועל סוחר לכל קהש  
וקמשה עבודת בית האלקים  
והלחס חק עיבת ולסלת  
למעלה ויהיה חק המצות  
וזמנתו למעשה ולכל  
מי שיהיה ומה ויעבד  
בבקר בבקר להודות ויהיה  
להתחבב ולעבד ולכל  
העלות עליה ליהוה כי  
לשפנות להרשיט ולמעשים  
במספר בני שפוט עליהם  
ממה לפני יהוה ושמרו

ס. ס. ס. ס. ס. ס. ס. ס.

ס. ס. ס. ס. ס.

ס. ס. ס. ס. ס.

ס. ס. ס. ס. ס.

ס. ס. ס. ס. ס.

ס. ס. ס. ס. ס.

ס. ס. ס. ס. ס.

ס. ס. ס. ס. ס.

את משמרת אחי למועד ואת  
משמרת הקדש ומשמרת  
בני אחריו אחיהם לעבדת  
בית יהודה  
ולבני אחריו מחלקותם בני  
אחריו נדבואביו אלעזר  
ואותמר וימת נדבואביו הוא  
לפני אביו הם ויבנים לאחיו  
לחסן ויכתבו אלעזר ואותמר  
ויחלקם דוד וצדוק מז  
בני אלעזר ואחיהם מז  
בני אותמר לפקדתם כי  
בעברתם וימצאו בני  
אלעזר רבים לראשו כי  
הזכרים מזבני אותמר כי  
ויחלקום לבני אלעזר  
ראשום לבית אבות ששה  
עשר ולבני אותמר לבית  
אבותם שמונה ויחלקום  
בגורלות אלה עם אלה כי  
היו שרי קדש ושרי  
האלהים מבני אלעזר  
ובבני אותמר  
ויכתבם שמעיה כז  
נתנאל הסופר מז הלוי  
לפני המלך ויהשרים וצדוק  
הכהן ואחיהם לבן אביתו  
וראשי האבות לכתבים

וללויים בית אב אחר אחיו  
לאלעזר ואחיו אחיו כי  
לאותמר  
ויצא הנזיר הר אשוז  
לוחות רוב ליהויה  
השקן לחדם  
השלוש לשערים  
הרבעי למלכות  
החמישי למינים  
הששון להקוץ  
השבעי לאבניה  
השמיני לישוע  
התשיעי לשכניהו  
העשירי לאלגשיב עשתו  
עשר ליקום שנים  
עשר לחפה שלשה  
עשר לישבאב ארבעה  
עשר לבלגה  
חמשה עשר לאמר  
ששה עשר לחור שבעה  
עשר לחפצן שמונה  
עשר לפתח הדת שעה  
עשר לחוקיאל  
העשרים לנכון  
אחד עשרים לגמול  
שנים ועשרים לדלוחו  
שלשה ועשרים  
למעניהו ארבעה

ועשרים  
אלה פקדתם לעבדתם  
לבוא לבית יהודה כמשפטם  
בד אחריו אבניהם כאלעזר  
צנחיהו יתוה אלהו ושראל  
ולבני לוי חנו תרים לבני  
עמרם שובאל לבני מ  
שובאל יחד יהוה  
לרחביהו לבני רחביהו  
הראשי שנה ליעציהו  
שלמות לבני שלמות  
יחת ובני יהוהו  
אמר יהוה שני יחויאל  
השלושי יקמעס הרביעי  
בני עיואל מוכה  
לבני מוכה שמור אחו  
מוכה וישנה לבני  
ישנה זכר יהוה בני  
מכרו מחלוימושו בני  
יעוציהו בני בני מרח  
ליעוציהו בני ושחם וזכור  
ועבדו למחלויאלעזר  
ולאחיהם לובנים לקוש  
בני קוש וזכרמאל  
ובני מישו מחלויעזר  
וירימות אלה בני חלום  
לבית אביתיהם ויפילו גם

ישחיהו ב בתר לטו והטור הדביע קדמיה  
למעניהו בני ושחם

אמניהו ג ובני יהודה וזכר אמניהו כחז ועל  
דוד עזר ומעמם

ובני ד ושאל לכד ומלכות נגם כל החוקים  
ויחלקום בגורלות ויבדו יהודה

ויוסף ו חודד מערימה בן שלשים הוא השליט ושית יודו היה במעריים אלה ועמדו לבני אסף זכור אמר  
גאלת בורוע עמך ויאמר יואב כ ט שם אנט כ וצרי ב בתר לשעז נכאת וצרי לחיט בני הימ כ

ויתן האלהים ב כל אלה בעת ויתן האלהים  
את דניאל כ

הם עבד לות לעמת אחיהם  
בני אהרן לפני הווד המלך  
ועדוק ואחוי מלך וכאשו  
האבות לכהנים וללויים  
אבות הדאש לעמת אחיו  
הקטן והגדול  
הווד ושאריו העבד לעבדה  
לבני אסף והומו וידותיו  
הנביאים בכנרות בנבלים  
ובמזלותים ויהיו מספרם  
אנשי מלאכה לעבדתם  
לבני אסף זכור ויוסף  
ונתנה ואשר אלה בני  
אסף על יד אסף הנביא  
עליו המלך לידותיו  
בני ודותיו גדלוהו ועלו  
וישעיהו ושבחהו ומתתוהו  
שישה עליו ויהיו אבותם  
ודותו בכנור הנבא על  
הדות וחקל ליהנה  
לחיומו בני הומו  
במנהו מתנהו עניאל  
שבואל ורומות חנניה  
חנניאל ואתה גדלתו  
ורממתו ער ושכבשה  
מלות הווד מחו את  
כל אלה בנים להנהיג  
המלך פרביו האלהים

לחרים קרו ויתן האלהים  
לחיומו בנים ארבעה עשר  
ובנות שלו שכל אלה  
עליו אבותם בשור  
בית נהוה במזלותים  
נבלים וכנרות לעבדת  
בית האלהים על ויהו  
המלך אסף ודותו כ  
והומו ויהיו מספרם עם  
אחיהם מלמדו שור  
ליהוה כל המבין מאתם  
שמונים ושמונה ויפילו  
גזרות משמרת לעמת  
בקטן כגדול מבין עם  
תלמיד  
ויצא הערל הר אשון  
לאסף ליוסף גדלוהו  
השני הוא ואחיו ובנו  
שנים עשר השלש  
זכור בניו ואחיו שנים  
עשר הרביעי  
ליוצרו בניו ואחיו עני  
עשר החמישו  
נתנהו בניו ואחיו שנים  
עשר השש  
בקהו בניו ואחיו שנים  
עשר השבע  
ישראל אלה בניו ואחיו שנים

עשר השמונה  
ישעיהו בניו ואחיו שנים  
עשר חתשועי  
מתנהו בניו ואחיו שנים  
עשר העשור  
שמע בניו ואחיו שנים  
עשר עשתועשך  
עראל בניו ואחיו שנים  
עשר השנים עשר  
לחשבה בניו ואחיו שנים  
עשר לשלשה עשר  
שובאל בניו ואחיו שנים  
עשר לארבעה עשר  
מתנהו בניו ואחיו שנים  
עשר לחמשה עשר  
לורמות בניו ואחיו שנים  
עשר לששה עשר  
לחנניה בניו ואחיו שנים  
עשר לשבעה עשר  
לוישכבשה בניו ואחיו  
שנים עשר לשמונה  
עשר לחנני בניו ואחיו שנים  
עשר לתשעה עשר  
למלות בניו ואחיו שנים  
עשר לעשרים  
לאליה בניו ואחיו שנים  
עשר לאחד ועשרים  
לדותר בניו ואחיו שנים

כבשים

מתנהו ו ועמדם אחיהם ואלוהו לידותיו  
בני דותו לארבעה עשר כ

נתנהו ו וישלחו כל השנים ויבאו אל גדליה  
והבור אשר השליך החמישו ועוסדה כ

מתנהו ו לחיט בני חנני השועי מתנהו  
וכן בני אסף כ



והיא היתה כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז

ואמר יהוה אל משה ואל  
אלהי ישראל ויאמר אל  
העברת את ישראל ממצרים  
וכן יהי עמך ומלכות  
על ישראל ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו

ואמר יהוה אל משה ואל  
אלהי ישראל ויאמר אל  
העברת את ישראל ממצרים  
וכן יהי עמך ומלכות  
על ישראל ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך  
אחזיהו ויהי שם המלך

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט

ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו  
ויהי עמו כהן ויהי עמו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז

ועלה אתנות ויהי ויהי  
המרנתו ועלה עאו  
ויהי ההגרו כל אלה שרו  
הרבוש אשר למלך דוד  
והזנתו דוד דוד  
ויעץ איש מבין וסופר  
הוא ויחזאל בן חכמוני עס  
בני המלך ואחותפל  
ויעץ למלך וחושן הארמי  
רע המלך ואחור  
אחותפל והורע בובעלה  
ואבנתרו ושה עבא למלך  
וואב  
ומקחל הויד את כל שרו  
ישראל שרו השבטום  
ושרו המלקות המשרתים  
את המלך ושרו האלפים  
ושרו המאות ושרו כל  
רבוש הקנה למלך ולבניו  
עס הסרוסים והגבורים  
ולכל גבור חמל אל לוי  
ורושלם ולקס דוד המלך  
על דגלו ויאמר שמעוני  
אחור עמי אני עס לכל  
לבנות בית מניחה לארון  
ברית יהוה ולהרים רגל  
אלהינו ויחכינתו לבנות  
והאלהים אמר לו לא

למכו עשרים שנה ולמטה  
כי אמר יהוה להרבות את  
ישראל ככוכבי השמים  
וואב בן צרווה החל  
למנות ולא כלה ויחד  
בונאת קצף על ישראל  
ולא עלה המספר במספר  
דברי הימים למלך דוד  
ועל אצרות המלך  
עומות כדערואל  
ועל האצרות כ  
בשדה בערים ובכפרים  
ובמגדלות יהונתן בן  
עונתו ועל עשו  
מלאכת השדה לעבדת  
הארמה ערו כובלוב  
ועל הכרמים שמע  
הרמתי ועל שבכרמים  
לאצרות חינו וזבדי השפמי  
ועל יותוס וד שקמים  
אשר בשפלה בעל חנו  
הגדלו ועל אצרות  
השמו ויעשו ועל  
הבקר הרעים בשרון  
שטרו השרון ועל  
הבקר בעמקום שפט  
בוערתי ועל הגמלות  
אכיל הישמעלו

עשר החדש בניה הפרעתו  
מובני אפרים ועל מחלקות  
עשרים וארבעה אלף  
השנים עשר לשנים  
עשר החדש חלדו לשר  
חנטופתי לעתניאל ועל  
מחלקות עשרים וארבעה  
אלף  
ועל שבטו וישראל לראובני  
נגיד אלו עור בן זכרו  
לשמעוני שפטוהו  
בזמ עכה ללו  
חשביה בן קמואל לאהו  
צדוק ליהויה אלהו  
מאחור דוד ליששכר  
עמרן בן מוכאל  
לזבולן וישמעיהו בן  
עבדיהו לנפתלי ויהונתן  
בן ערואל לבני  
אפרים הוישע בן עזניהו  
לחצי שבט מנשה וואל  
בן פריהו לחצי  
המנשה גלעד יהו בן  
זכריהו לבנימו  
ועשו אל בן אבנר  
לבו עוראל בן ירחם  
אלה שרו שבטו וישראל  
ולא נשא דוד מספרם

141

חול ד' קמני ולמשלמיהו ויקחלו ויטכור מספר  
וכל אתנחול וסופי פסוק דבנות

בונאת ג' ובחננו נא בזאת ויחד בונאת קצף לא  
לכס ליהוה כוחד וביאור עליו קצף

ולא נשא ב' ולא נשא דוד ולא נשא אולם  
לשמעוני ב' נשיא בית מנשה שפטוהו







ויניצאו יב את המלל לבת הארץ כל העדה הנערים המרגלים ויעשו כן כאשר בא את מצבות את אוריתו ויעלו את בן המלך את כל חטמאד את ארם ו החותים ה' ארץ ארץ מלכי מלכי ולמלכיה

החכמים ב' וניצאו כל החכמים יעם החכמים וחד אשר הצדיקים והחכמים

לא שאלת ותשאל לך חכמה  
ומדע אשר תשפוט את  
עמי אשר המלכות עליך  
החכמה והמדע נתון לך  
ועשר ונכסים וכבוד אתו  
לך אשר לא תנה כו  
למלכים אשר לפניך  
ואתרוף לא יהיה כבוד ונבא  
שלמה לבמה אשר כי  
בנבעז ויהי שלם מלפני  
אח למועד ומלך על  
ישראל

והאסף שלמה רכבו ופרישים  
ויהיו ארף וארבע מאות  
רכבו שינים עשר ארף כי  
פרישים ויניחם בערן הרכב  
ועסק מלך בירושלם ויתו  
חמלך את הכסף ואת  
חזקב בירושלם כנאבנים  
ואת הארזים נתן כשקמים  
אשר בשפלה לרב ומוצא  
חסוסים אשר לשלמה  
ממצרים ומקוא סחת  
חמלך מקוא וקחו במקור  
ויעלו ויוציאו ממצרים  
מרכבה כשישם אות כסף  
וסוסים בחמשים ומאה  
וכו לכל מלכי החתנים ומלכי

ארכם בידם ויעני אוריאמר  
שלמה לבנות בית לשם  
יהוה ובית למלכותו ויספר  
שלמה שבעים ארף איש  
סבל ושמונים ארף איש  
חצב פהר ומנצחוס עליהם  
שלשת אלפים וישש  
מאות

וישלח שלמה אל חורם  
מלך צר לאמר כאשר  
עשית עם דוד אבך כי  
ותשלחלו ארזים לבנות  
לו בית לשבת בו הנה אני  
בונה בית לשם יהוה אלהי  
לך קדוש לך להקטור  
לפניו קטרת סמים ומערכת  
תמיד ועלות לבקר ולעבד  
לשבתות ולחדשים כי  
וקמו עירי ותנה אליהנו  
לעולם ואת עלו ישראל  
וחבת אשר אני בונה  
גדול כבוד גדול אליהנו  
מכל האלילים ומיועצר  
כח לבנות לו בית כו השמים  
ושמי השמים לא יכל לקחו  
ומי אני אשר אבנה לו  
בית כו אסל הקטור לפניו  
ועתה שלחלו איש חכם

לעשות בוחב וככסף  
ובנה שתי וכבדו ובאורו  
וכרמול ותכלת וודיע  
לפתח פתוחים עם החכמים  
אשר עמו ביהודה כי  
וכורו שלם אשר חכנו  
היה אביו שלח לו  
עני ארזים ברושאים  
ואל גומים מה לבנו כו  
אני ודעתו אשר  
עבדיו יהוה יעם לבנות  
עני לבנו והנה עבדך  
עם עבדך ודחבן לו  
עצום לרב כו חבות כי  
אשר אני בונה גדול  
וקבל אונה לחטבים  
לכרתו העצים נתתי  
חטום כמות לעבדך  
כרום עשרים ארף כי  
ושערים כרום עשרים  
ארף ויון בתים עשרים  
ארף ושמו בתים עשרים  
ארף והאמר  
חורם מלך צר ככתב  
וישלח אל שלמה כי  
באתבת יהוה את עמו  
נתנה עליהם מלך ויאמר  
חורם ברוך יהוה אלהי

ויניצאו ה' ונעלה ויעלו בעת ההיא נאם יהוה  
הלא הם וורדך

ודיע ה' וחס נאם שמוע אמרו אל טוביחה לעוון  
ודיע לפוסח פתוחים

מכל האלילים ה' ענה ויעזי כו גדול אלהים  
וחד ודנינו מכל האלילים

וישראל אשר עשה את  
השמים ואת הארץ אשר  
נתן לדוד קפלך בן חכם  
וידע עשך לובנה אשר  
בנה בנות ליהודה ובנות  
למלכותו ועתה שלחתי  
איש חכם וידע בונה כי  
לחורם אבי בראשית מן  
בנות בן ואביו איש צלו  
ודע על עשות בוחב  
ובכסף בנחשת בברזל  
באבנים וביצנים בארזים  
בתכלת ובכסף ובכסף מול  
ולפתח כל פתוח ולחשב  
כל מחשבת אשר ינתן  
ל' עם חכמו ויחכמו אדני  
דוד אביו ועתה החטום  
ודשערום השמים והארץ  
אשר אמר אדני ושלח  
לעבדיו ואנחנו נבדת  
עצום מזה לבנו ככל  
צרכנו וביאס לה רפסקות  
עלינו ופיו ואתה תעלה  
אתם ורוי שקלם

וספר שלמה כל האנשים  
הגדלים אשר בארץ כי  
וישראל אחרי הספר אשר

במדה ג' דגם לאתעשו על אף חוזק וחוזק  
ואלה חסדי שלמה

ספרם דוד אביו וימצינו  
מאה וחמשים אלף כי  
ושלשת אלפים ויש  
מאות ונעש מאס שבועם  
אלף סבל ושמנים אלף  
חצב בחר ושלשת אלפים  
ויש מאות מנצחים  
לה עבד את העם ויחל  
שלמה לבנות את בית  
יהודה ביהושלם פחד  
המוריה אשר נראה כי  
לדוד אביו אשר הכין  
במקום דוד בנרו ארנו  
היבוס ויחל לבנות כי  
בחדש השני בשני בשנת  
ארבע למלכותו ואלה  
היסוד שלמה לבנות את  
בית האלהים הארץ  
אמות במדה הראשונה  
אמות ששים והחב אמות  
עשרים וזאולס אשר  
עלפני הארץ על פני  
רחב חבית אמות עשרים  
והגבה מאה ועשרים  
ויצפחו מפנימה והב  
טחור ואת חבית הגדול  
חפה עץ ברזים ויחפחו  
והב טוב ויעל עלות מרס

וישראל אשר עשה את חבית  
אביו קרה לתפארת כי  
והיה כזה פרוס ויחף  
את חבית הקרות הספים  
וקורותיו ורלתותיו והב  
ופתח כרוכים על הקרות  
ויעש את חבית חרש  
הקדשים ארבו על פני  
רחב חבית אמות עשרים  
ורחבו אמות עשרים  
והפחו והב טוב לכפרים  
שש מאות ומשקל כי  
למספרות לשקלים כי  
חמשים והב עליות כי  
חפה והב ויעש בכות  
קדש הקדשים כרוכים  
שנים מעשה צעצועם  
ויצפו אתם והב וכנפי  
הכרוכים ארבע אמות  
עשרים בנה האחד לאמות  
חמש מציעת לקוד חבית  
והבנה האחרת אמות  
חמש מציע לכנף הכרות  
האחר ויבנה הכתוב האחד  
אמות חמש מציע לקוד  
הבית והבנה האחרת אמות  
חמש מציע לכנף הכרות  
האחר כנפי הכרוכים האלה

האחר ג' ואמר אלוה ביום האחד וכנפי הכרוכים  
וכנף הכרות דסופי פסוקי יא

ואת חבית ה' ויניע מבית ויאמר יהודה גם את יהודה  
אשר יחיד שוירי וחבירי ואת חבית הגדול



לבב מאד ה' וגם יהודה ונתן למלך ויעש שלמה  
ני במצור ויאספו ויבטלו

באחל ה' איה שרה זאת התורה וירא יהוה מנשים  
ויעלו ויעלו וחד וימחמו באחל

ואת אחל ה' וכפר וכלה ונשאנו את יהוה  
ויעלו ויעלו

למלך שלמה לבית יהוה  
עשית מלך בכבוד ומה  
ועקם המלך בעיני הארמה  
בן סבות וכמו צר צרנה ומעש  
שלמה על העולם והיה  
לכוב מאד כי לא פאך  
משקל הענקית  
העשה שלמה צרנה  
הכלים אשר פתם אלהים  
ואת מלכת הים ואת  
ישלמנה ועלתם להם  
הפעם ואנקהם יתנו  
ונתתהם לכעס כממש  
לפני הים ויהי סגור  
ועפרות שהם נמלקום  
ועב הוא מכלות ויהי  
ועבמות ומה נקוות  
ועפיות ומה חותות ועב  
סגור ופתח חבת כלתו  
הפעמות לקדש חקדשים  
ועלת חמית לקהל ויהי  
ותשלם המלאכה אשר  
עשה שלמה לבית יהוה  
ותבא שלמה את  
קדשי הויה אביו ואת  
הבסו ואת העבובות  
הכלים ועבובות ונתת  
סא הים

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

אזנק חלש למה את קני  
וישראל ואת כל ראשו  
המטות נשואו קאבות  
לבני ישראל אלו ימים  
להעלות את ארום כרות  
ותוה מיער הויה הוא  
צוק וקנו לו אל קמלה  
כד אוש ושראל פתג  
הוא הויה שה שב עותבאו  
כל וקנו ושראל וישרא  
הלוים אתם ארום ויעלו  
אתם ארום ואת אהל  
מו ער ואת כל מלך קודש  
אשר בא אהל העלו אתם  
הפנים הלוים ויהי  
שלמה הויה ערת  
וישראל חט עדים עליו  
לפני ארום מנבחוס צאן  
וכקד אשר לא יוספה ולא  
ימעו מדבובו ארום  
את ארום בנות הויה אל  
מקומו אל דבור חבת  
אל קדש חקדשים אל  
תחת כנפיו הכהנים והיו  
הכהנים פרישום כנסו  
על קוס הארום והכסו  
הפרישום על ארום ועל  
בנו מלך עלה וישראל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

חבדים וירא ראשו חבדים  
מדה ארום על פני הדבור  
ולא יראו חזו צה ויחד  
שם ער היום הויה ארום  
בארום רק שני הלות  
אשר נתן משה בחורבא  
אשר כבת יהוה עם בני  
וישראל בני אתם ממעבהם  
והחובצאת חבדנים מן  
חקדש שני כל חבדנים  
הנכצאים התקדשו ארום  
לשכנו למחקקות ויהי  
השיתום למלך לאמרי  
לקומו לידתו ולכניסת  
ולא חקדש מלבשום ביו  
במצלותם ובנבואם ובעיות  
עמדים מורה למבוח  
ועבדים כתנים למאד  
ועשרות כחג הדום כחצנות  
וקול אחד למחצנים  
ולמשרות לקדש וקול  
קול אחד לקול ולחזו  
לויה ופוחים וקול  
בחוצות ובמחצנות  
וכפיל השותק ובקול ליהוה  
מי טוב מל עולם חסיד  
וחבית מלא ענו שית יהוה

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

ואת הכסף ו כסף משעראך את חזרה ויקו  
חזו שני וחלש דוד ויהי

על מקום ה' על מקום דם האשה רבונית ויהי  
וכבוניס ויהי מור ונהי יריב וינהי

למאד ה' ויניח למנה חקדש ויבטלו חבדים  
וחד וקדש עשית אנשים ויהי



71

71

היה יום סולידא אל המקום  
אשר אמרת לישום שמך  
שם לשמוע אל התפלה  
אשר יתפלל עבדך אל  
המקום הזה ושם עת  
אלתחנני עבדך ועמך  
ישכאל אשר יתפללו אל  
המקום הזה ואתה כי  
תשמע ממקום שבתך  
מוקשמים ושם עת  
וסלקת אסו חטא אנש  
להעונש אכו אלה  
להאלתו ובא אלה לפני  
מזבח בבית הזה ואתה  
תשמע מוזה שמים כי  
ועשית ושפטת את  
עבדך להשוב להשע  
לתת דרכו בראשו כי  
ולת צדוק צדוק לתת  
לו כצדקתו  
ואם ינגף עמך כי  
ישכאל לפני אונב כי  
יחטא ואלך ושב וקולו  
את שמך ואתפללו כי  
והתחנני לפניך בבית  
הזה ואתה תשמע מו  
השמים וסלקת לחטאת  
עמך וישכאל וזה שובותם

אלה אדמה אשר נתתה  
להסול אבותיהם  
בהעצרת השמים ולאן  
יהיה מטר כיוחטא ואלך  
והתפללו אל המקום  
הזה וזהו את שמך  
מחטאתם וישוכו כי  
תענס ואתה תשמע  
השמים וסלקת לחטאת  
עבדך ועמך ישכאל  
כיתורם אלה דרך הטוב  
אשר ולכוביה ונתתה  
מטר על ארץ אשר  
נתתה לעמך לנחלה  
לעב כיוחיה  
כארץ דבר כיוחיה  
שדפון וחקון ארבה  
וחסיל כיוחיה כי יצר  
לו אוביו בארץ שערתו  
כלנגע וכל מחלה כל  
תפלה כלתחנה אשר  
יהיה לכל האדם ולכל  
עמך ישכאל אשר יהיו  
איש נגעו ומכאבו ופכש  
כפיו אלה בבית הזה כי  
ואתה תשמע מוזה שמים  
מכו שבתך וסלקת ונתתה

לא שכך דרכו אשר  
תדע את לבבו כי אתה  
לבהך ידעת את לבב  
בני האדם למעו וקראוך  
ללכת בדרךך כל הימים  
אשר הם חיוס על פני  
האדמה אשר נתתה כי  
לאכתיו וגם  
אל הנכרו אשר לא  
מעמדו ישכאל הוא ובא  
מארץ רחוקה למעו  
שמך הגדול והדך חחוקה  
וירועה ונטונה ובאו  
והתפללו אלה בבית הזה  
ואתה תשמע מוזה שמים  
ממכו שבתך ועשית  
ככל אשר זקרא אלה  
חנכו למעו יהיו כל  
עמו חארץ את שמך  
ולו אתה אתך כעמך  
וישראל וקול עת כושמך  
נקרא על הבית הזה  
אשר בניתי כיוחיה עמך  
למלחמה על אויביו כדך  
אשר תשלחם והתפללו  
אלוה דרך העיר הזאת  
אשר בחרת בך והבית  
אשר בניתי לשמך וישמע

ד  
ט  
כ  
כא  
כב  
כג

וכל  
חיות  
דמות  
ב  
בסיפ

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

על הבית ד טרם ישכבו וכפר על חביו וטוחד כי שמך נקרא וכבוד יהודי על חביו סוכל מלכיות וישעיהו דנותחו  
ב ד מ ד ארז אל הבית לחיות ענין פתוחו ופריש כפיו ובא וזהו פל

אל חרף ב וט אלה אל חרף כי תורם אל  
הדרך הטובה דב הימי

מזה שנים את תפלתם ואת  
 תחנתם ועשיתם משפטים  
 כי יחטאו לך כי את אדם  
 אשר לא יחטא ואנפת  
 בסונתתם לפני אבות שנים  
 שזביחהם אל ארץ רחוקה  
 או קרובה ודשונו אל  
 לבבם בארץ אשר נשבו  
 שם ושבו והתקעו אליך  
 בארץ שבים לאמר חטאנו  
 העווננו ורשענו ושבו  
 אלקיך בכל לבבם וככל  
 נפשם בארץ שבים אשר  
 שבו אתם והתפללתי  
 ארעם אשר נתת לאבותם  
 ודעיל אשר בחרת ולבית  
 אשר בניתי לשמך ושמעתי  
 מזה שמים ממבוא שבתך  
 את תפלתם ואת תחנתהם  
 ועשיתם משפטים וסלחת  
 לעמך אשר חטאו לך  
 עתה אל תזידי ונתא עונך  
 פתוחות ואונך קטבות  
 לתפלת חמיקוס הזה  
 ועתה קולעיה יהיה  
 אלהים לעמך אתה ואת  
 עמך בפתוך יהוה אלהים  
 ולבשית שיעה וחסודך

י  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לש  
 לט  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לש  
 לט  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לש

ישמחו בטרב יהוה אלהים  
 אלהיכם לפני משוחך וזכה  
 לחסדו דוד עבדך  
 וככלות שלמה להתפלל  
 והאשר רדה מה שמים  
 ותאכל העלה והזבחם  
 וכבוד יהוה מלא את  
 הבית ולא יוכלו הכהנים  
 לזבא אל בית יהוה כר  
 מלא כבוד יהוה את בית  
 יהוה וכל בני ישראל  
 ראם בקדתי האש וכבוד  
 יהוה על הבית ויברעו  
 אפים ארעה עליהם צפה  
 וישתחוו והדרות לתהוה  
 כי טוב כי לעולם חסדו  
 והמלה וכל העם וזכוס  
 זכה לפני יהוה  
 ויזבח חמיקוס שלמה  
 את זבח הבקר עשרים  
 ושנים אלקי וצאן מאה  
 ועשרים אלקי ותקנו את  
 בית האלהים חמיקוס וכל  
 העם והכהנים על משחות  
 עבדוס והלהים בכל השור  
 יהוה אשר עשה דוד  
 חמיקוס להרות ליהוה כר

ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לש  
 לט  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לש  
 לט  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לש

י  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לש

לעולם חסדו בטרב יהוה  
 ביום וחזונם מקדש ערס  
 נבנם וכל ישראל עבדוס  
 ויזבח שלמה  
 את תוך החצר אשר  
 לפני בית יהוה כר עשוד  
 שם ק עלות ואת חלבו  
 השלמים כר מוזה חמיקוס  
 אשר עשה שלמה ללא  
 עזר להכלל אונתיה  
 ואת חמיקוס ואת חלבו  
 ויעש שלמה את חמיקוס  
 בעת ההוא שבעת ימים  
 וכל ישראל עמו קוד  
 גדול מאד מלבוא חמיקוס  
 ערבות מצותם ויעשו  
 כוס השמים עשרת כמי  
 תבנת חמיקוס עשו שבעת  
 ימים ויהי שבעת ימים  
 וכלום עשרים ושלשה  
 להשתחמן בענין שיה  
 את העם לאתלקות כ  
 שבחוס וטובי לב על  
 חטוביה אשר עשת יהוה  
 ליהוה ולשלמה חמיקוס  
 עמו וכל שלמה את  
 בית יהוה ואת בית חמיקוס  
 ואת כל הבא על לב שלמה

אבותיהם ט חס בסיפ וימעלו באלהי ואלה משפחותיהם וימזימום לתלדותם ואבותיהם על מחנה יחזק ובני מושי  
ויברכו כל הקהל ואתה תשמע ואמר על אשר עשו ועוד חס לא חסנו לבבם

לכל עבר ב ותפשו את דגליך ודבית חס אשר  
ואסלה ב שוטטו בחוצות ויבנו עמם

לעשות כבית יהודה ויבית  
הצלה  
והלא יהיה א שלמה בלה  
ויאמר לו שבעתי את  
תפלתי וקחתי במקום  
הזה ל לבית זבח הו  
אני עי השמים ולא יהיה  
מטור וקדאעים על הצב  
לאני הארץ ואם אשליח  
דבר בעמיהו פגעו עמי  
אשר יקרא שמי עליהם  
התפללו ויבקשו פני  
וישאו מור ביהם הריעם  
ואני אשמע מור שמים  
ויאמר לו חס אתם וארפא  
את ארעם עתה עני  
הזה פתחתו ואני ק שבות  
לתפלותי במקום הזה  
וינתח ביתי ויהיה קדושתו  
אם ויבית חסו ויהיה שמי  
קט ער עליהם והו עני  
הלוי קט כל חנניה ואני  
אסתיף לנפשי אשר חסו  
הזה אבדו וליעוהו כל  
אשר יפתחו ויזקו ויפשו  
תשמע וקחתי את  
בני ישראל ויבנו ביתי  
לדודי אבדו לאמר לא

יבית לך איש מושל כח  
בישור אלו אסתי שבות אתם  
ועונתם הקויתי ויצינתי  
אשר נתינו לפניכם והלכתם  
ועבדתם אלו חס אחרים  
והשתחיתם להם ונשי  
ונת שיתם בעל ארצתי  
אשר נתתי להם ואת הבית  
הזה אשר הקדשתי לשמי  
אשליח מער פני ואפגעו  
למי שר וליעוהו בכל העמים  
וקבית הנה אשר הנה עילוי  
לכל עבר עליה וישטו אמר  
בלה עשה ויהיה ככה  
לארץ ואת הבית הזה  
ואמר על אשר עשו את  
יהוה אלהי אבותיהם אשר  
הוציאם מארץ מצרים  
ויהיו קדו בארצם אחרים  
השתחוו להם ויעבדוהם  
על כן חסו עליהם את  
כל הרעה הזאת  
והו מקץ עשרים שנה  
אשר בנה שלמה את בית  
יהוה ואת ביתו וקדוהם  
אשר נתן הוה ל שלמה  
בנה שלמה אתם וישב

שם את בני ישראל ויהיה  
שלמה חמת עובה והחוק  
עליו ויבנו את תדמר במדבר  
ואת כל ערי המסבנות אשר  
בנה בחמת ויבנו את בית  
היהוה עליו ואת בית  
הודו התקתו עמו מעור  
חומות ודלתות ובהיה ואת  
בעלת ואת כל ערי המסבנות  
אשר חו לשלמה ואת  
כל ערי הרבנות עמו  
הפרשים ואת כל חשק  
שלמה אשר חשק לפנות  
בחד שלם ובכלבנו ובכל  
ארץ ממ שלתי כל העם  
הנותר מוח חתו והאמר  
והפרו ויהיו ויבנו ויבנו  
אשר לא מישראל חמת  
בוצע חס אשר נתינו מי  
אחר חס בארץ אשר לא  
בנו בני ישראל ויעלם  
שלמה למס ער חס חסו  
ומבני ישראל אשר לא  
נתו שלמה לעבדים כי  
למלאכתו כחמה אנשו  
מלחמה ושרי שלומו  
ושרי רבנו ופרשו

הו

הו  
הו  
הו

הו  
הו  
הו

ואת ביתו ויבנו ויהיה חסו ויעבדו את  
המליך ולשלוהו בנה שלמה ויבנו ויבנו ויבנו

ועל ארץ ויבנו ויהיה חסו ויעבדו את  
אחרים ממ שלתי חסו ויעבדו את

ולא סרו ב' ולא סרו ומי ושמאול ולא סרו מנות כ  
ודש תמיד ב' אשר באח אהם ואל יבוא בית יט

עד היום ט מיוחד הוא אבי מואב הוא אבי בני עמון וישמרו למינאור ובשאור מתנתוכם היא מעבת חבירו ל  
ותכז כל מלאכת שלמד וביום הרבעי ויקונן ורמחור לפת המלך ט ושאר א עד היום הזה ט

ואלה שרו הנציבים אשר  
למלך שלמה חמשנים כ  
ומאתים חרדים בעם ואת  
בתפרעה העלה שלמה כ  
מעור דוד לבית אשר  
בנה לה כו אמר לאת שב  
אשה לל בבית דוד מלך  
וישראל כו קדש המה כ  
אשר באה אלוהם ארו  
וחוה  
או העלה שלמה עלות  
לוחוה על מוצח יהוה  
אשר בנה לפני האולם  
ובדבריוס ביום לה עלות  
כמצות משה לשבתות  
ולחמשום ולמויערות שלוש  
פעמים בשנה כחג המצות  
וכחג שבועות וכחג הסכות  
ועמד כמ שפט דוד אביו  
את מחלקות הכהנים על  
עבודתם ואלוים עלי שמחותם  
להל ולשרת נגד הכהנים  
לדברקם ביומו והשערים  
כמחלקותם לשער ושער  
כו כז מצות דוד אוש  
האלהים ולא סרו מצות  
המלך על הכהנים והלוהם  
לכל דבר ולא צרות ותכו

כל מלאכת שלמה עד  
היום מוסק בית יהוה ועד  
כלתו שלם בית יהוה  
אן חלק שלמה לענין  
גברואל אולות על שפת  
הים בארץ אהוים וישלח  
לו חודס כוד עבדו אוניות  
ועבדים יודענים וכלאו  
עם עבדו שלמה אופירה  
ויקחום שם ארבעים אות  
וחמשום כפר וקב וכלאו  
אל המלך שלמה

ומלכת שבא שמעה את  
שמע שלמה ותבוא  
לנסות את שלמה בחודות  
בדיו שלם כחול כבד  
מאר וגמלם נשאים  
בשמים וקב להב ואבן  
יקרה ותבוא אל שלמה  
ותדבר עמו את כל אשר  
היה עם לבכה ויער לה  
שלמה את כל דבריה  
ולאניעלם דבר מישלמו  
אשר לא הגיד לה ותרא  
מלכת שבא את חכמת  
שלמה והבית אשר בנה  
וימאכל שלחנו ומושב

עבדו ומעמד משרתו  
ומלכו שיהם ומשקו  
ומלכו שיהם ועליתו  
אשרו עליה בית יהוה  
ולא הנה עורכת רוח  
ותאמר אל המלך אמת  
הדבר אשר שמעתו  
בארצי על דבר הוה  
חכמתך ולא האמנתו  
לדבריהם עד אשר באת  
ותראנה עיני וחנה לא  
הגדלי חינו מרבית כ  
חכמתך יוספת עליה שמועה  
אשר שמעתו אשרו  
אנשורו אשרו עבדו  
אלה העמדים לפניך  
תמיד ושמעם את  
חכמתך והויהוה אלהיך  
כרוך אשר חפץ בך  
לתתך על כסאו למלך  
ויהוה אלהיך באהבת  
אלהית את ישקאל  
להעמידו לעולם ותתן  
עלוהם למלך לעשות  
משפט ויעבדו ותתן  
למלך מאה ועשרות  
כפר וקב בשמים להב  
מאד ואבן יקרה ולא

וספת ג וספת לגוי יהוה וספת לגוי  
וספת על השמועה כ

מאכל ד בת ובסל חיצונו שלחנו וחבירו  
ונפטו מאכל תאור כ

על הכהנים ג ולא סרו מנות ומלך וידיש ויוקחיו  
ויחידו בית יהוה כ וחד ועל הכהנים כ

היה כפושם ההוא אשר יי  
 נתנה מלכת שבא למלך  
 שלמה וגם עבדו חירם י  
 ועבדו שלמה אשר הביאו  
 זהב מאופיר הביאו עצו  
 אל צמיוס ואכזיקרה ויעש  
 המלך את עצו האלגמית  
 מסלות לבית יהוה ולבית  
 המלך ובנקרות וגבלים י  
 לשרוס וראנראו כהם  
 לפנים בארץ יהודה יי  
 והמלך שלמה נתן למלכת  
 שבא את כל הפצה אשר  
 שאלה מלכד אשר י  
 הביאה אל המלך ותחפך  
 ותלך לאמצה הוא יי  
 ועבדו י  
 ויהי משקל הזהב אשר  
 בא לשלמה בשנה אחת  
 שש מאות וששים ושש  
 ככרו זהב לצד מאנשו  
 חתרוס וחסחרים מביאים  
 וכל מלכו ערב ופחות  
 הארץ מביאים זהב  
 וכסף לשלמה ויעש  
 המלך שלמה מאתים  
 צנה זהב שחוט שש  
 מאות זהב שחוט ויעלה

על הצנה האחת וישלש  
 מאות מגנים זהב שחוט  
 שלש מאות זהב ויעלה  
 על קמנו האחת ויתגס  
 המלך בבית גער הלבנון  
 ויעש המלך כסא שן  
 גדול ויצפחו וקב טחור  
 ויששק עלות לכסא וכבש  
 בזהב לכסא מאחזוס י  
 וחרות מזה ומנה יי  
 מקום השבת ושנים י  
 אריות עמרים יי  
 החרות ושנים עשר אריות  
 עמרים שם על שש  
 הפעלות מזה ומנה לא  
 נעשה כן לכל מלכה  
 וכל כליו משקה המלך  
 שלמה זהב וכל כליו בית  
 גער הלבנון זהב סגור  
 או כסף נחשב בימי  
 שלמה למאומה בראניות  
 למלך הלבנות תרשיש  
 גם עבדו חירם אחת  
 לשלוש שנים תבואת  
 אניות תרשיש נשאות  
 זהב וכסף שנהבים וקופים  
 ותוכים י  
 ויגדל המלך שלמה מכל

מלכו הארץ לעשר וחכמה  
 וכל מלכו הארץ מבקשים  
 את פני שלמה לשמע  
 את חכמתו אשר נתן  
 האלהים בלבו והם מביאים  
 אוש מנחתו כלי כסף  
 וכלי זהב ושלמות נשק  
 ובשמים סוסים ופכרים  
 דברי שנה בשנה  
 ויהיו לשלמה יי  
 ארבעת אלפים אריות  
 סוסים ומרכבות ושנים  
 עשר אלה פרשים ויניחם  
 בערו הרכב ויעם המלך  
 בירו שלם ויהי מושל  
 בכל המ לבוס מד הנהר  
 ועד הארץ פלשתים ועד  
 גבול מצרים ויהיו המלך  
 את הכסף מרושלם יי  
 באבנים ואת הארזים נתן  
 כמקמוס אשר בשפלה  
 להב ומוצאים סוסים  
 ממצרים לשלמה ומכל  
 הארצות ושאר דברו  
 שלמה הרשנים והאחוזנים  
 הלא הם כתובים על דברו  
 נתן הנביא ועל נבואת  
 אחיה חטולוני ובחזות

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

בסוף

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה





כִּי מֵעַלְיוֹ בִּיהוּדָה בְּאֶלְמוֹנֵי  
וּמֵאֲתוֹס וְכַבּוֹב שִׁשִּׁים אֶלֶף  
פְּרָשִׁים וְאִתּוֹ מִסְפָּר לַעֲמָ  
אֲשֶׁר בָּאוּ עִמּוֹ מִמִּצְרַיִם  
לִזְבִּים סָבִיבִים וְכֹשִׁים וְלִזְבִּים  
אֲתַעֲרִי חֲמֵצוֹת אֲשֶׁר  
לִיהוּדָה וְכִבְּאֵי עִירֵי שְׁלֹם  
וְשִׁמְעֵיָה הַנְּבִיא  
בְּאֶלְדֵּי רַחֲבֵעַם וְיִשְׂרָאֵל  
וְחֹדֶה אֲשֶׁר נִאֲסָפוּ אֶלֶף  
וְחֵשֶׁלֶם כִּפְּנֵי שׁוֹשָׁק  
וְיֹאמֶר לְהֵס כְּחֵד אֲמַר יְהוָה  
אַתֶּם עֲנִיתֶם אֹתוֹ וְאָף  
אֲנִי עֲנִיתִי אֶתְכֶם בְּיַד  
שׁוֹשָׁק וְכִבְּנֵעַן שָׂרֵי  
יִשְׂרָאֵל וְהִמְלִיךְ וְיֹאמְרוּ  
יִזְרִיק וְיֹהֵה וְכִבְּ אֹת יְהוָה  
כִּי וְכִבְּנֵעַן הָיָה וְכִבְּ יְהוָה  
אֶל שִׁמְעֵיָה לֵאמֹר  
נִבְנֵעַן לֹא אֲשַׁחֲוֶתֶם  
וְנִתְּחִי לְהֵס כִּי עֵט לְפִלִּיטָה  
וְלֹא תִתֶּן חֲמַתּוֹ בְּיַד שְׁלֹם  
בְּיַד שׁוֹשָׁק כִּי וְיֹהֵה לוֹ  
לְעַבְדֵי הָיָה עֵט עֲבֹדָתוֹ  
וְעֲבֹדָתוֹ מִמִּלְכוּת הָאָרֶץ  
וְעַל שׁוֹשָׁק מֶלֶךְ  
מִצְרַיִם עִלְיוֹ שְׁלֹם וְיִקְחָת  
אֲעֲרֹת כְּוִית יְהוָה וְאֵת

אֲעֲרֹת כְּוִית הַמֶּלֶךְ אֵת  
הַכֹּל לְקַח וְיִקַּח אֶת מִגְנֵי  
חֹזֶב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה  
וְיַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם  
תַּחֲתוֹהֶם מִגְנֵי נְחֹשֶׁת  
וְהַפְּקוֹד עֲלֵיהֶם שָׂרֵי  
הָרֵעִים הַשְּׂמָרִים פֶּתַח  
בֵּית הַמֶּלֶךְ וְיִהְיֶה מִדְּרִיבֹא  
הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה בָּאוּ  
הָרֵעִים וְנִשְׂאֹם וְהַשְּׂמָרִים  
אֶלְתָּא הָרֵעִים וְכִבְּנֵעַן  
שִׁבְמִמֶּנִּי אֶף יְהוָה וְלֹא  
לְחִשְׁחֹת לְכִלָּה וְגַם  
בִּיהוּדָה הָיָה רַבֵּי־טוֹבִים  
וְיִתְחַזַּק הַמֶּלֶךְ  
רַחֲבֵעַם בְּיַד שְׁלֹם וְיִמְלִיךְ  
כִּי בְּיַד אֲרַבְּעֵים וְאַחַת שָׁנָה  
רַחֲבֵעַם בְּמִלְכוּתוֹ שִׁבְעֵי  
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בְּיַד שְׁלֹם  
הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה  
לְשׁוֹם אֶת שִׁמְעֵיָה שֶׁם מִכְּלֵי  
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אֲמֹ  
נֵעַמָּה הָעַמֻּנִית וְיַעֲשֶׂה  
הָרֵעִים לֹא חֲכִיךְ לְבֹדֵדוֹ  
לְדָרוֹשׁ אֶת יְהוָה  
וְדַבְּרוּ רַחֲבֵעַם  
הָרֵעִים וְיֹהֵה אַחֲרוֹנִים הָרֵעִים  
הֵם כְּתוּבִים בְּדַבְּרוֹ שִׁמְעֵיָה

הַנְּבִיא וְעָדוֹ הַחֹזֶה לְהַתְּחַשׁ  
וּמִלְחָמוֹת רַחֲבֵעַם וְרַבֵּעַם  
כֹּל הַיָּמִים וְיִשְׁכַּב רַחֲבֵעַם  
עַם אֲבֹתָיו וְיִקְבֹּר בְּעִיר  
דָּוִד וְיִמְלִיךְ אֶכְנִיָּה בֶּן־וֹ  
תַּחֲתָיו  
בְּשָׁנַת שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה  
לְמֶלֶךְ יִרְבֵּעַם וְיִמְלִיךְ אֶכְנִיָּה  
עַל יְהוּדָה שְׁלוֹשׁ שָׁנִים  
מֶלֶךְ בְּיַד שְׁלֹם וְשֵׁם אֲמֹ  
מִכְּוִית בֵּית אֹהֵרָאֵל מִדֹּ  
נִבְעֵיָה וּמִלְחָמָה הָיָה תַּחֲבִין  
אֶכְנִיָּה וּבִין יִרְבֵּעַם וְיֹאמֶר  
אֶכְנִיָּה אֶתְּחַמֵּלְכֶם בְּחֹל  
גְבוּרַת מִלְחָמָה אֲרַבֵּעַם אֹת  
אֶלֶף אִישׁ בְּחֹר  
וְרַבֵּעַם עָבַד עִמּוֹ  
מִלְחָמָה בְּשָׁמוֹנֵה מֵאוֹת  
אֶלֶף אִישׁ בְּחֹר גְּבוּרָה חֹל  
וְיִקַּס אֶכְנִיָּה מֵעַל  
לְחַר עֲמָרִים אֲשֶׁר בְּחַר  
אֶפְרַיִם וְיֹאמֶר שִׁמְעֵיָה  
יִרְבֵּעַם וְכִלְיֵי יִשְׂרָאֵל הָרֵעִים  
לְכֶם לְהָעֵת כִּי יְהוּדָה אֶלְתָּו  
וְשָׂרֵי אֶלְתָּו מִמִּלְכָּה לְחֹדֶה  
עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם לֹד  
וְלְבָנָיו בְּרִית מִלְּחָמָה  
וְיִקַּס יִרְבֵּעַם בְּתַבַּט עָבַד

וְכִבְּנֵעַן מִכְּוִית ה' עֲמָרִים וְיִמְלִיךְ שְׁלוֹשׁ שָׁנִים שְׁלֹם  
לְשָׂרֵי וְכִבְּנֵעַם וּמִבְּעֵי אֶכְנִיָּה

מִמִּלְכוּת הַגִּירָוֹת ז' עַם מִלְּעוֹתוֹ כִּי יְהוּדָה לֹ  
וְיִתְחַזַּק וְיִתְחַזַּק וְיִתְחַזַּק בְּיַד אֶלְתָּו

ויקברו את אביהם בעיר דוד ויקברו את אביהם בעיר דוד ויקברו את אביהם בעיר דוד

שלמה בודוד ומרד על  
אדניו ויקבעו עליו אנשים  
רקוס בנע בלוע וותאמצו  
על חכעם כו שלמה כ  
ורחכעם היה לערורך ללב  
ולא התחזק לפניהם ועתה  
אתם אמרתי להתחזק  
לפני מלכת יהודה כו  
בנדרו ואתם חמוז רב  
ועמכם עגלו וזהב אשר  
עשה לכם ירבעם לא הים  
הלא אהדתם את כהנך  
יהוה את בני אהרן והלויים  
ותעשו לכם כהנים כעמך  
הארצות כלהפאל מלא  
ידו כפר בובקר ואולם  
שנה יהיה כהן ללא  
אלהים ואנחנו  
יהוה אל הינו ולא עובדנו  
וכהנים משרתים ליהוה  
בנ אהרן והלויים במלאכת  
ומקטרים ליהוה עלות  
בבקר בבקר ובבערב בערב  
וקטרת סמוס ומערכת  
לחם על השלחן הטהור  
ומנולת הזהב ונרותיה  
לבער בערב בערב כו  
שמרוס אנחנו את משמדת

יהוה אל הנו ואתם עיבתם  
אתו יהנה עמנו כראש  
האלהים וכחנו וחצרות  
התרועה להרוע עלונסנו  
ישראל אל תלחמו עם  
יהוה אלהי אבותיכם כו  
תצלו חו וירבעם חסב את  
המארב לבוא מאחריהם  
ויהוה לפני יהודה והמארב  
מאחריהם ופני יהודה  
והנה לחם המלחמה פנים  
ואחור וצעקו ליהוה  
והכהנים מחצרות כהצעות  
ורועו איש יהודה ויהוה  
כהרוע איש יהודה והאלהים  
נגף את ירבעם וכל ישראל  
לפני אביה ויהודה ויניסו  
בני ישראל מפני יהודה  
ויתנם אלהים בידם ויכו  
כהם אביה ועמו מכה רבה  
ויפלו הללוים מישראל אל  
חמש אמות אלה איש  
בחרו ויבצעו בני ישראל  
בעת ההוא ויאמצו בני  
יהודה כי נשענו על יהוה  
אלהי אבותיהם וירקם  
אביה אחרי ירבעם וילכו  
מלני ערים את כמות אל

ואת בני יהוה ואת זשנה  
ואת בני יהוה ואת עפרו  
וכנתיה ול אער כח  
ירבעם עוד כימי אביהו  
והפחה ויהוה ומת  
ותחזק אביהו וישאל  
נשים ארבע עשרה וילד  
עשרים ושנים בניו ויש  
עשרה בנות ויתר דברו  
אביה וירכמו ודברו  
כתובים במדרש הנבוא  
עליו שכב אביה עם  
אבתו ויקבה אתו בער  
דוד וימלך אסא בני  
תחתו כימי שקט הארץ  
עשר שנים  
ויעש אסא הטוב והישר  
בעיני יהוה אלהיו ויסר  
את מזבחות הנבר והכמות  
וישבר את המצבות וצדע  
את האשרים ויאמר  
ליהוה לדהו שאת יהוה  
אלהי אבותיהם ולעשות  
התורה והמצוה ויסר  
מכל עביו ויהוה את הכמות  
ואת החפנים ותשקט

חטוב והישר ל שמה ושמועל וליאניס ויגור אסא  
ויבש בואת וחזקוהו כ

ודבריו ה שבעת מתו האיש והיאשנים ויגור  
דברו אביה לאבדשכיל אינס נשמע כ

ובערב ל יהוה על המשכן בבקר תאמר חתרת  
ל ביר ומקטרים ליהוה כ





זכרון זכרון ג' ולמשל אחריו תינו דפסקה  
ועמדת הלויים והנה אמרתי ו

שמחן דגובדיו מלויין גדיעוני דיעואל נמרוד דרב ימי ונאושיו דבליא שות וכן יכונה דבגלותו עורר דועריו  
חויים ונאוב ערא ונצפה הצעמני אמר הקוללות בוני דערא סליא דוער פיתון קל ושנב אדוניה שלומית דעורג  
וקווא שומר

קדש לחיה

ברפאים וישבב אסא עם  
אבתו ומת בשנת ארבעים  
ואתת למלכו ויקברוהו  
בקרבתו אשר פכה לו  
בער דוד וישבוכהו  
כמ שאבב אשר מלא בשמים  
וזנים מרקקוס כמרקחת  
מעשה וישרפלו שרפא  
גדולה עד למאה

ומלך יהו שפט בנו תחתו  
ויתקוק עלו שרפא ויתו  
חול בכל ערו והורה  
חבערות ויתו נצובים  
בארץ יהודה ובערו י  
אפרים אשר לכד אסא  
אכו ויהו והוק עם  
יהו שפט כו חלה בדרבו  
הוד אכו הקראשנים  
ולא הקש לבועלים כו  
לא להו אכו ככש  
ובמעותיו חלה ולא  
כמעשה ישראל וכן  
יתו אתה ממלכה בנו  
ומתנו כל יהודה מנחה  
ליהו שפט ויהלו עשר  
וכבוד לרב ונצפה לבו  
בדרבו ויהו ועד הקיר

אתה בקות ואתה אשחים  
מחורה  
ובשנת שלוש למלכו  
שלח לשרון לבו חול  
ולעבדיה ולזכריה  
ולנתנאל ולמיכאל ולמר  
בערו יהודה ועממם  
הלויים שמעיה ונתניהו  
ובדלחיו ועשה אל לא  
ישמריו צות ויהונתן י  
ואדניהו וטוביהו וטוב  
אדוניהו הלויים ועממם  
אלו שמעיה ויהורם הכהנים  
וקלמיהו ויהודה ועממם  
ספרת וכתיהו ויסבו  
בכל ערו ויהודה וקלמיהו  
בעס ויהודה חר יהודה על  
כל ממלכות הארצות  
אשר סביבות יהודה ולא  
גלמיו עס יהו שפט ומד  
פל שנים מביאוס לחו שפט  
מנחה וכסף משא גם  
הערבויאוס מביאוס לו  
צאו אולוס שבעת אלפוס  
ושבעמאות ותנשים י  
שבעת אלפוס וישבעי  
מאות  
ויהויהו שפט חלה ונבל

עד למעלה ויכו ביהודה  
בירניות וערו מסכנות י  
ומלאכה רבה חנה לו בענו  
יהודה ואנשיו מלחמה גבורי  
חול בורו שלם ואלה י  
פקדתם לבית אבותיהם  
ליהודה שרו אלפוס  
עדנה שר ועמו  
גבור חול שלש מאות  
אלף ועליו והחנן  
השר ועמו מאתים ושמעון  
אלף ועליו  
עמסנה בחרו חמתנה  
ליהו ועמו מאתים אלף  
גבור חול ומצובעמו  
גבור חול אלובע ועמו  
נשק וקשת ומנו מאתים  
אלף ועליו  
והובדו ועמו מאה ושמעון  
אלף חלוצי צבא  
אלה תמשרתים את  
המלך מלכו אשר נתו  
המלך בערו חמבער בכל  
יהודה  
ויהו לחו שפט עשר וכבוד  
לרבו ויתתו לאחאב ויהוד  
לקץ שנים אל אחאב י  
לשמדו ומבחו אחאב

עדנה ג' ב כג א ואלה פקדתם ומבני פחל  
מוצב חורב עדנא

וגיל ג' וסימננו ויעחק שמואל לחושפט  
אנשי מלחמה ב' כל אלה ומנ בני חרד באנשי  
מלחמה חרד ואנשי מלחמה

וחפלותיה ב' ויאמר יהוד אל בני ישראל  
מביאים לחושפט







וכובני הקרחים להלל ליהודי  
אלהינו ישראל בקול גדול  
למעלה הוי שכימו כפקר  
ויצאו למדבר תקוע ובעאתם  
עמדי יהושפט ויאמר ה  
שמעוני יהודה וישבו כי  
יהוה שלם האמינו ביהודה  
אלהיכם ותאמנו האמינו  
בנבואו והצלוחו ויועץ  
אל העם ויעמד משררים  
ליהודה ומהללים להדרת  
קדש בעאת לפני החלון  
ואמרום הודו ליהודה כן  
לעלם חסדו ובעת החלו  
בנה יתה לה נתן יהודי  
מארבים על בני עמון מואב  
והרשעו הבאים ליהודה  
וינפלו ויעמדו בני עמון  
מואב על ישיבי הרשעו  
לחחרים ולה שמיד ונבלותם  
בוישבו שער עירו אוש  
ברעו להם שחית ויהודה  
בא על חמ עפה למדבר  
ויפנו אליה חמיו והנס פגרים  
נפלים ארצה ואו פלוטה  
ויבאו יהושפט ועמו לבו  
את שללם וימצאו כהם  
לדבר בני שופרים וכלו

חמדות ונצלו להם לאון  
מי שאו יהו ימים שלושה  
פזוים אתה של לכו רב  
הוא ובזום הרבעי נקהלו  
לעמק ברכה פרשם ברכו  
את יהודה עליו קראו את  
שם המקום יהוה אעמק  
ברכה ערה היום וישבו כל  
איש ויהודה וירושלם  
ויהושפט בראשם לשון  
אלהי שלם בשמחה כן  
שמחם יהודה מאוביהם  
ויבאו וירושלם בנבלים  
ובכנרות ובחצצרות אל  
בית יהודה והי פחד אלהים  
על כל מלכות הארצות  
בשמעם בונלחם ויהוה  
עם אויבי ישראל ויתשקט  
מלכות יהושפט וינחלו  
אלהיו מסביב

וימלך יהושפט על יהודה  
בזשיל שים וחמש שנה  
במלכו ועשרים וחמש  
שנה מלך בירושלם ושם  
אמו עובדה בת שלחו  
וילך בדרך אביו אסא  
ולאסר מפנה לעשות

הישר בעני יהודה אך  
הבקות לאסרו ועוד העם  
לא חכינו לכבם לאלהו  
אבותיהם ויתל חברו כי  
יהושפט הראשנים כי  
ודאחרנים חנם כתובים  
בדבר יהוה כחוננו אשר  
העלה על ספר מלכו  
ישראל ואת חרובו את חפר  
יהושפט מלך יהודה עם  
אחיה מלך ישראל הוא  
הרשעו על עשות ויחברו  
עמו לעשות אניות ללכת  
תרששו ועשו אניות  
בעצות נבר ויתנבא אל עור  
בוד דנהו ממרשה על  
יהושפט לאמר כחת חפר  
עם אחיהו פרץ יהודה את  
מעשי וישברו אניות  
ולא עזרו ללכת אל  
תרששו וישכב יהושפט  
עם אבתו ויקבר עם  
אבתו בעיר דוד ומלך  
יהורם בנו תחמו וילד אחים  
בנו יהושפט עזרה ויחאל  
ויכרוהו ויעקרהו מיבאל  
ושפט יהוה כל אלה בני  
יהושפט מלך ישראל ויתו

ט  
חל  
בסיפ

חושע  
דפוח  
ב

להם אכיהם מתנות רבות  
לבספוליה בולמגנות עם  
ערי כפרות ביהודה ואת  
חממלכה נתנו ליהורם פו  
הוא הזכור  
והקם יהורם על ממלכת  
אביו ויתחזק ויהרג את  
כל אהיו בחרב וגם משרי  
ישראל בושלשום ושתים  
שנה יהורם במלכו ושמונה  
שנים מלך ביהושלם וילך  
בדרך מלכו וישראל כ  
כאשר עשובות אחאב  
ביבת אחאב היתה לו  
אשה ויעש הדע בעיני  
יהוה ולא אבה יהוה  
להשחות את בית דוד  
למען חבוית אשר פרת  
לבווד וכאשר אמר לתת  
לו ניר ולבניו כל הימים  
בוכו פישע אהוס מתחת  
ירחודה ומלוכו עלותם  
מלך ויעבר יהורם עם  
שריו וכל דרכי  
עמו ויהוקם לולה ויך  
את אהוס חסובכ אליו  
ואת שרי חרכי ופשע  
אהוס מתחת וירחודה

עד חתום חנה אז תפשע  
לבנה בעת הזיא מתחת  
ידו כועב את יהוה אלה  
אבותיו וגם הוא עשה דמות  
בהרו יהודה ויון את  
ושבו יהושלם והח את  
יהודה  
ובא אליו מכתב מאלהו  
הנביא אלמר כח אמר  
יהוה אלהי יהוד אבנך  
תחת אשר לא חלכת בדרך  
יהושפט אבנך ובדרכיו  
אסא מלך יהודה ותלך  
בדרך מלכי ישראל ותעו  
את יהודה ואת ושבו  
יהושלם כחונות בית אחאב  
וגם את אחיך בית אבנך  
הטובים ממך חרנת חנה  
יהוד נגמ מגפה גדולה  
בעמך ובבניך ובנשוק  
ובכל רכושך ואתה בחלום  
רבים במחלה מעקה עד  
יצאו מעדכו החלו ימים  
על ימים ויער והוק על  
יהורם את רוח הפלשתים  
והערבים אשר עליה  
בושום ויעלו ביהודה כי  
ויכק עויה וישבו את כל

הרכוש הנמצא לבית המלך  
וגם בניו ונשייו ולא נשא ארובו  
כי אסיהו אחו קטן בניו  
ואחריו כל זאת נגפו יהודה  
במעון לחלו לאו מרפא  
ויהו לימים מיהימים וכעת  
צאת חקץ לימים שנים  
ויצאו מעו עם חלו ומת  
בתחלאסרעס ולא עשו  
לועמו שרפק כשרפת  
אבותיו בושלשום ושתים  
הנה במלכו ושמונה שנים  
מלך ביהושלם וילך בלא  
חמלה ויקברוהו בעיה  
דוד ולא בקברות המלכים  
ומלוכו וישב יהושלם  
את אחיו וצע הקטן  
תחתיו ככל הדאשנים  
הרג הגוד הבא בעינים  
למחנה ומלך אחזיהו  
ביהורם מלך יהודה  
בוארבעים ושתים שנה  
אחזיהו במלכו ושנה  
אחת מלך ביהושלם ושם  
אמנו עת יהוד פת עמח  
גם הוא חלך בדרכו בית  
אחאב כמאמו היתה ויעתו

ואת שבו ט וידח למנשר ולא חוריש מנשר ג בו  
ובולן אשר נפלה ותועד וירשעיהו

ואת שרי ג ויעבר וירכי בעירה חראני יהוד  
ויעבר יהורם

ולא עשו ה' ותירא ולא עשו חסד על אשדל  
שמע ולא שמעו שרפח



עם יצא השבת לא  
 פנתו וקוצו עכפון את  
 הקמול קות ומה וזה ע  
 הפוח לשת המאת את  
 החנה קו ואת המענה ואת  
 השלטוס אשר למלך יהוה  
 אשר בית האל וחסו ובעדו  
 את פל העס ואיש שולח  
 בניה בפתח הבית וזכרות  
 עיר בפתח סבלת השמן אלית  
 למזבח ולבית על המלך  
 סבלו ויהי צנא את בוחמיק  
 והתני עליו את הנצור ואת  
 הערות ומה לבו אתו  
 והכישו וזהו חזונה וכו' וכו'  
 ויהי אחריו יהוה המלך  
 ותשמע עתל ויהי את  
 קול העס וזכר צס ותקדו להם  
 את המלך ותבוא אל העס  
 סת וקוה ונתרא תפתח כי  
 חמלך עמר על עמורו  
 בפתח וזהו שנתם וזהו חצרות  
 על המלך וזהו עם הארץ  
 שמתו וזהו קל בפתח וזהו  
 וחם שוחים בבלו השורי  
 ומהו העס להגל ותקרע  
 עתל וזהו את בנותיה ויהי אמר  
 קשר קשר ויהי צנא

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לס

יהוה עכפון את שרי  
 המאת פקדו החול והאמר  
 אלהם היו צנא את אלמית  
 השירות והפא אחריה  
 והנת בהרב פי אמר הכוח  
 לא תמותו קות וקוה כי  
 וישורו להגורס והכוא  
 אלמית אשר ערדו סוסים  
 בית המלך והנתו קוש  
 והכנת הקוה על ברות בני  
 ופח כלונטום והכוח המלך  
 לחיות לעם ליתו ונתבאו  
 כל העם בית העבד והקעו  
 ואת מופו והקו והאור בעמ  
 שפוח ואת מופו והנע  
 קדמ לזע המופות והשם  
 והורע פקדות בית יהוה  
 ביה הכוונס והואם אשר  
 תקדו וזהו על בית יהוה  
 להעלות עלות וזהו בפתח  
 כתיבת משנה בפתח וזכור  
 עליו חתמו וזכור העמול  
 על שעת בית וזהו וזהו  
 וכו' אמר לכו לכו וקח  
 את שנתם וזהו וזהו  
 האחרית ואת המופות  
 בלעס ואתו כל עם הארץ

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לס

וזהו את המלך מפתח  
 וזהו ונתבאו פתח קשר  
 סעלוח ברות המלך והושקו  
 את המלך על פסא המלך  
 והשמה כל עט המלך  
 והעור שקטה ואותו וכו'  
 וקוה ונתבאו בזה שבע  
 שנים וקוש במלכו וארבע  
 שנה מלך בירי עליו וקוש  
 אמו צבוח מן אר שבע  
 והעש והאש והשך בעני  
 והנה בירי והקוה עכפון  
 והשאלו חזונה  
 ונשים שמתם וזהו בפיס  
 ופח והקו והקו ונתבאו חנה  
 עטל בראש לחהש את  
 בית יהוה והקבץ את הכוונס  
 ותלוטם והאמר ליתו צנא  
 לעברו וזהו וזכור בעמ  
 ושראל בסקר לחקיק את  
 בית אלהים מזה שנקו  
 בשעה ואתם נקמת וזהו  
 ולא מתרוס והטו וזהו  
 המלך לחזונה קוש  
 והאמר לו מתו על לא תמות  
 על חלוקתם וזכור אמו וזהו  
 ומורו שלם את מלשאת  
 בראש עפר יהוה ותקדו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לס

לושכאל לאהלה עתה  
עתלה והמר שעת פנה  
פרצו את בית האלהים וגם  
כל קהשו בית יהוה עשו  
לבעלים ויאמר המלך  
ויעשו ארון אחד ויתגהו  
בשער בית יהוה חוצה  
ויתגדלו ביהודה וביהושלם  
לחבוא ליהודה משאת  
מישה עבד האלהים על  
ישקאל במדבר וישמחו  
כל השרים וכל קעם  
ויבאו וישלכו לארון  
עד לבלה ויהי בעת וביא  
את הארון אלפקדת המלך  
בית הלויים וכל אותם כן  
רב הכסף ובא סופר המלך  
ופקודי פקדו חראש ויערו  
את הארון וישאחו וישנחו  
אלמקמו ביה עשו ליום  
ביום ויאספו כסף להב  
ויתגהו המלך והחוצה  
אלעושה המלאכה עבודת  
בית יהוה ויהיו שברים  
חיצונים וחרשים לחמש  
בית יהוה וגם לחכשיבדול  
ונהשת לחוק את בית  
יהוה ויעשו עשו המלאכה

ותעל ארובה למלאכה  
בחדסו ועמדו את בית  
האלהים על מתכונתו  
ויאמרו ויבדלו אתם חבואו  
לפני המלך והחוצה את  
שאר הכסף ויעשו חילום  
לבית יהוה כלו שרת  
והעלות וכפות וכלי זהב  
וכסף ויהיו מעלים עלות  
בבית יהוה תמורד כל ימו  
והודיע  
ויוקו ויהודיעו וישב עמיהם  
ומת בומאה וישלשום  
שנה כמותו ויבקברו  
בערדוד עס המלכים  
כמעשה טובה בישקאל  
ועס האלהים ויביתו  
ואחר מות יהונדע באו  
שרו ויהודה וישתחווי  
למלך או שמע המלך  
אלהים ויעבדו את בית  
יהוה אלהי אבותיהם  
ויעבדו את האשמים ואת  
העצבים ויהי קצף על  
יהודה ויהיו שלום באשמתם  
וזאת וישלח בהם נבאים  
להשיבם אל יהוה ויעירו

כס ולא האונו  
ויהי אלהים לבשה  
את כריה ביהודה עתה  
ויעמד מעל לעס ויאמר  
לאס כה אמר האלהים  
למה אתם עבדים את מצות  
יהוה ולא את עלוהו כי  
עבדתם את יהוה ויעוב  
אתכם ויקשרו עליו  
וירגמוהו אכו במצנת המלך  
בחדר בית יהוה ולא זכר  
ואש המלך החסד אשר  
עשה ויהודיע אביו עמו  
ויהרג את בנו וכמותו אמר  
ורא יהוה ויהי

ויהולת קופת השנה עלה  
עלו חול ארס ויבאו אל  
יהודה ויהיו שלום וישחיתו  
את כל שרי העם מעם  
וכל שללם שלחו למלך  
הרמשיק כובם צער  
אנשים באויחיל ארס  
ויהודגו ביתם חול להב  
מאד כי עבדו את יהוה  
אלהי אבותיהם ואת  
זאש עשו שפטים ובלדתם  
מפני כיעובי אתו במחלות

ביתו ו יאלד שוחט ויעבדו ויאשו אשר עמו  
אשר ישב שמו ויעשו נבד ועד האלהים

לחשוב ג וישלח בהם ויעד בהם אשר העידו  
בם לחשובם אלהי

ולא זכר ג שר המשקים ולא זכר ויאש המלך  
לא זכר חדם רגליו

רבים התקשרו עליו עבדיו  
בדמו בני יהודה עתה פהו לי  
והרגו על מטתו ומת  
ויקברו בעיר יהודה ולא  
קברו בקברות המלכים  
ואלה חמתקשרים עליו  
זכר בו שמעת העמונית  
והזכר בו שמרית המואבות  
ובנו ורב המשא עליו  
ויסוד בית האלילים הנם  
בתומים על מקדש ספר  
המלכים ומלך אמציחו  
בנות חתמו  
בועשלים וחמש שנה  
מלך אמציחו ועשרים  
ותשע שנה מלך ברו שלם  
וישם אמו יהו ערו מוח שלם  
ויעשה הישר בעני יהודה  
לך לא מלבב שלם ויהי  
כאשר חוקה הממלכה  
עליו ויהרג את עבדיו  
המכיס את המלך אביו  
ואת בניו לא חמית בו  
ככתוב בתורה בספר משא  
אשר ענה יהודה לאמר  
לא נמותו אבות על בניו  
וכנים לא נמותו על אבות  
כי אושכחטאו נמותו

ויקבץ אמציחו את יהודה  
ויעמידם לבית אבות  
לשריה אלפוס ולשרי  
המאות לכל יהודה ונעמו  
ויפקדם למבו עשרים  
שנה ומעלה וימציאם  
שרי אות אלף בחור  
ויצא עבא אחז רמחוניה  
וישבר מן ישראל מה אלה  
גבור חול במאה כפר כסף  
ואיש האלילים בא אליו  
לאמר המלך אל נבוא  
עמך עבא ישראל פואו  
יהודה עם ישראל כל בני  
אפרים בוי אסכא אתה  
עשה חוק למלחמה כי  
יכשולך האלילים לפני  
אויב כוי שכח באלהים  
לעזור ולהכשור ויאמר  
אמציחו לאיש האלילים  
ומה לעשות למאת חכפר  
אשר נתתו לגדוד ישראל  
ויאמר איש האלילים יש  
לו חנה לתת לה הרבה מזון  
ובדיו לס אמציחו לה גדוד  
אשר בא אליו מאפרים  
ללכת למקומם ויחר אפס  
מאר במיהודה וישבו כי

למקומם בחריאף  
ואמציחו את חוק  
וינהג את עמו וילך גיא  
המלח ויך את בני שער  
עשרת אלפים ועשרת  
אלפים חיים שבו בני  
יהודה וביאוס לראש  
חסל עויש לרכוס מראש  
חסל עוכלם נבק עובדי  
הגדוד אשר השוב כי  
אמציחו מלכת עמו  
למלחמה ויפשטו בערו  
יהודה משמרו וערבית  
חורו ויבו מהם שלשת  
אלפים ויבו בנה רבא  
ויהי אחרי כן אמציחו  
מהכות את אדומים ויבא  
את אלה בני שיער  
ויעמידם לו לאלילים  
ולפניהם וישתחוה ולחם  
יקטר ויחראף ויחנה  
באמציחו וישלח אליו  
נבוא ויאמר לו למה  
דלשת את אלהי העם  
אשר לא העלו את עמם  
מגדה ויהי כדברו אליו  
ויאמר לו הלו עין לך

וירבה עם  
וירבה עם  
וירבה עם

ואת בניו הם די ולמדו כלו בבית הקים ומחנה  
ואת בניו לא חמית

וכלם ג' וכלם נבזשו וכלם נבגד וכלו לבית אבותם  
וכלם בשמות ויבו מדת ב' אנשי הע שלשת  
אלפים

ועד בית ג' משמרו ועד בית חורו ועד בית  
הגדודים וילך למען





עמו ויחזק עליהם ויתנו  
לו בני עמון בשנה היא  
מאה פפר כסף ועשרת  
אלפים כרוס חטום ושעורים  
עשרת אלפים זאת השנה  
לפני עמו ובשנה השנית  
וחשל שות ויתחזק ויתם  
כי הכין הרבו לפני יהוה  
אלהיו ויתר הכרו ויתם  
וכל מלחמתו ודרבון  
הנס פתובים על ספר מלכו  
ישאל ורחמי בן  
עשרים וחמש שנה היה  
במלכו ויששע שנה שנה  
מלך בירושלם וישכב  
ותם עם אבתו ויקברו  
אתו בעיר יהודה ומלך  
אחו בנו תחתו

בועשרים שנה אחו  
במלכו ויששע שנה שנה  
מלך בירושלם ולא עשה  
הישר בעניו יהוה כרחוק  
אכיו וילך ברחמי מלכו  
וישראל וגם מסכות עשה  
לבעלים והוא הקטור  
בג אבן הנס ומכר את  
בנו באש פת עבות הגוים

אשר הרשו יהוה מפני בני  
ישראל ויזכרו ויקטר בכמות  
ועל הגבעות ותחת כל עץ  
רענו ויתנחו יהוה אלהיו  
ביר מלך ארם וכבוו  
וישב מלנו שביה גדולה  
ויבן או דרמשק וגם ביד  
מלך ישראל נתו ויך בו  
מכה גדולה

ויהרג פקח בוד מלכו  
ביתודה מאה ועשרים  
אלף ביום אחד הכל בני  
חיל בעולם את יהוה לו  
אלהו אבותם ויהרג ויכרו  
גבור אפרים את מעשיו  
בזה מלך ואת ערוקם  
נגד הבית ואת אלקנה  
משנה המלך

וישב בני ישראל  
מאחיהם מאתים אלף  
נשים בנים ובנות וגם  
שלל רב בזו מהם ויבאו  
אתה שלל לשפרו  
ושם היה נבוא  
ליהוה ערד שמו ויצא  
לפניה עבא הבא לשמו  
ויאמר להם הנה בחמת  
יהוה אלהי אבותיכם על

ויהודה נתנם בידכם ותהרג  
בם בועף עד לשמים  
הגע ועתה בני יהודה  
ורו שלם אתם אמרו  
לכבש לעבדים ולשפחות  
לכם הלא הק אתם עמכם  
אשמות לוחוה אלהיכם  
ועתה שמענו והשובו  
השביה אשר שכיתם

מאחובם כי חרו אף יהוה  
עליכם ויקמו  
אנשים מראשו בני אפרים  
עריהו ביהוה חנו ברחמי  
בזמ שלמות ויחזקו ויבן  
שלם ועמשא בוחד לו  
על הבאים מזדעבא  
ויאמרו להם לא תבואו  
את השביה הנה כי

לא שמת יחוח עלנו אתם  
אמרו להסוף על  
חטאתנו ועל אשמתנו  
כידבה אשמה לנו וחרו  
אף על ישראל  
ועזב חלוץ את  
השביה ואת השביה לפני  
השרים וכל הקהל ויקמו  
האנשים אשר נקבו  
בשמות ויחזיקו בשביה

ויקמו האנשים ב וילכו אשר נקבו בשמות  
ותריו ויקמו אנשים

משער ד וכתב לו וכתב שם ושלמה דאשנח  
ואת אלקנה ו לאשמת ב אם הכהן חשבתי

ולא עשה ה ומכישת שנים בניו עשרים בו  
עשרים ודיא האלויים



יעאל דבר יעאל ד' ובגבעון ותינחך שמעו יעאל ביד יעאל הסופר ומ' בני אילי גפן ושארא יעאל  
כתב יעאל קרי' וחד ומ' בני זרח יעאל כ' לברות ב' מל' לברות עני לבנון לברות ברית \*

והחנינו וי' ומ' ותינחך וכל חקל משתחווים  
ובער חל העלה \* וכבשים ב' ודם פרים וביאו \*

לכני לברות ברית ליהודה  
אלהו ישראל וישב ממנו  
חרוז אפרו בעי עתה אלי  
תשלו מרובכם בחר יהודה  
לעמך לפניו לשרתו ולהיות  
לזמשרתים ומקטרים

ותקמו הלוים מחת ברעמי  
ויואל ברעמי ח' מד בני  
הקנותי ומזבני מרדכי קוש  
ברעמי ועוריהו בד' י  
יהלילאל ומחגי שני  
ויואל ברעמי ועוריהו אה  
ומזבני אל יצפו שמרי  
ועוראל ומזבני אסוף י  
בריהו ומתעיהו

ומזבני הימן ויואל  
ושמיעי ומזבני  
יהודה שמעיה ויעוראל  
ומאספו את אחיהם ומתקוש  
ומבאו כמענות המלך ברכי  
יהודה לטהר בית יהודה  
ומבאו חכמים לפני נביא בית  
יהודה לטהר ויוציאו את  
כל הטמאה אשר נמצאו  
במזבליהו ויהיה בית  
יהודה חקל ויהיה לחי  
לחור צאלת קררו ויהיה

ותקלו באחד לתדש וראשו  
לקדש וביום שמונה י  
לחדש באו לאולם יהודה  
הקדשו את בית יהודה  
לזמית שמונה וביום  
ששה עשר לחדש  
הראשו פלי

ומבאו פנקמה אל  
חוקיהו המלך והאמור  
טהרנו את כל בית יהודה  
את מזבח העלה ואת  
כל כליו ואת שרתו  
המערכת ואת כל פליה  
ואת כל הכלים אשר י  
הזניה המלך אהו במלכותו  
במעל חכמי ויהקדשנו  
וחלם לפני מזבח יהודה

וישפס חוקיהו  
המלך והאסף את שרי  
העיר ומעל בית יהודה  
ומבאו פרים שבעה י  
ואולם שבעה ונבשום  
שבעה ונפולו עינים  
שבעה לחטאת על  
המלכה ועל המלכה  
ועל יהודה והאמר לפני  
אחד חכמים ליהודים  
על מזבח יהודה שחטו

הבקר והקבלי חכמים  
אתה לים ויהי קו חמ' בכה  
וישחטו האלים ויהי קו  
הדם חמ' בכה וישחטו י  
חכמי שנים ויהי קו חמ' ב  
חמ' בכה ויהי שו' אד' שני  
החטאת לפני המלך י  
ויהי קו חמ' בכה ויהי קו  
על חמ' וישחטו חמ' בכה  
ויהי קו חמ' בכה חמ' בכה  
לכני על כל ישראל  
מילך ליהודאל אמר  
המלך י עליה ויהי קו חמ' בכה  
ויעלד את חמ' בכה  
יהודה בכ' כלום נבכילם  
ובכבודת כל צות יהודי וי  
חיה המלך ונתו חמ' בכה  
בד' יהודה חמ' בכה בד'  
נביאיהו עמ' יהודה  
בכיל ר' ויהי חמ' בכה

בחד צלות  
והאמר חוקיהו ליהודים  
העלה ליהודים ויהי קו  
יהודי על כל יהודי שני  
יהודה ויהי צרות ועל  
יהודי יהודי מלך ישראל  
ובל' חמ' בכה משחטו  
ויהי קו חמ' בכה חמ' בכה

במ' חמ' בכה ויהי חמ' בכה  
משחטו \*

ויהי חמ' בכה חמ' בכה  
חמ' בכה חמ' בכה חמ' בכה

במ' חמ' בכה חמ' בכה  
חמ' בכה חמ' בכה חמ' בכה



קדיש ליהוה

לב אהר לעשות מצות המלך  
והשרים בדבר ויהוה אספן  
והו' שלם עסוב לעשות את  
המצוות בחדש השני  
קח לך מ' וקמו'  
והסורו את המצוות אשר  
בירו' שלם ואת כל המצוות  
הסורו וישלוכו לנהל'  
קדרו וישחטו הפסח  
בארבעה עשר לח' הש  
השני והכהנים וז' לויים  
נב' למו' ויתקדשו ויביאו  
עלות בית יהוה ויעמדו  
על עמדם כמשפטים  
בתורת משה איש שהאלהים  
הכהנים ורקיים את הים  
מד' הלוים כירבת בקהל  
אשר לא התקדשו ויהלוים  
על שחוטת הפסח ויסל  
לאטהור להקדוש ליהוה  
כיו' מרבית העם רבת ל'  
מאפרים ומנשה ויששכר  
וזבלון לאחטו ויביאו  
את הפסח בלא כבתוב פו'  
התפלל ויחזקו עליו  
לאמר יהוה הטוב וכפר  
בשע' כל לבבו חכיו להרוש  
האלהים יהוה אלהי אבותינו

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

לא ומכר

ולא פטתה קדיש  
ושמע ויהוה אל  
וחזקו וירפא את העם  
ויעשו בני ישראל  
הנמצאים בירו' שלם את  
המצוות שבעת ומוס  
בשמתה גרו לה ומה ללוים  
ליהוה חוס ביום הלויים  
והכהנים בכל הע ליהוה  
ודבר ויחזקו  
על לב כל הלוים המשפטים  
שכל טוב ליהוה ויאכלו  
את חמו' על שבעת חומוס  
מזבח חוס ויבחו שלמוס  
וג' תוהים ליהוה אלהי  
אבותיהם  
ויעצו כל הקהל  
לעשות שבעת ומוס  
אחרים ויעשו שבעת  
ומוס שמחה בני חזקו  
מלך יהודה הלוים לקהל  
אלה פרים ושבעת אלפים  
וצאו ויהי חוס חרמו  
לקח פרים אלה ויצאו  
עשרת אלפים ויתקדשו  
כהנים לרב וישמחו כל  
קהל יהודה והכהנים לו  
והלוים וכל הקהל הבאים

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

מישראל והגרם הבאים  
מארץ ישראל ויהו' שבים  
ביהודה ויהו' שמחה  
גדולה בירו' שלם כיומו  
שלמה בן דוד מלך  
ישראל לא כואת ל'  
בירו' שלם ויקמו  
הכהנים הלוים ויברכו  
את העם וישמע בקולם  
ותבואת פלתם למען  
קדישו לשמים

ובכלות בלו את יצא כל  
וישראל הנמצאים לערו  
ויהודה וישברו המצוות  
ויהוה האשרים וינתצו  
את המצוות את המצוות  
מכלו ויהוה ויבנימו ובאפנים  
ומנשה ער לכה וישבו  
בלבבו ישראל איש  
לא חותנו לעריהם

ויעמד ויחזקו את מחלוקת  
הכהנים והלוים על  
מחלוקתם אגשכפרי עבדתו  
לכהנים וללוים לעלה  
ולשלמוס לשרת ולחנות  
ולחלל בשערו כהנות

והכהנים והלוים ה וראסא את כל שרי חזקו עליו ושחטו הפסח וישמו וכל קהל ועל חזקו וליג נעשו ויחזקו וראסא האבות וכלות אלה נמשה איש האלהים ו ואת הברכה ויגשו בני יהודה בני יקראו ויעמדו על עמדם תפלה ויקם ישוע

מרבית ג וכל מרבית ביהוה ויחזקו לא הגדיל חזיונו מרבית העם

כל מלך דבקרית דאית בה גרשה ותבריא אית ביניהון שוה בלבי כמות וחמים גבון ויטרגו ויפקדו  
בר מן דאית בה גרשה ותבריא והיא בשוה ופוחה ותעלו על שפת לשון בני ישראל אל תלחמו על  
הכהנים ודלויהם

הלכים וזמעות דצרי הימים וזמעות  
דגו תידוש ב אשר לא ישאד לך וכפריין

בְּקָטוֹן מִלְּבַד הַתְּנַחֲשִׁים  
לְזָכְרוֹס מִכּוֹן שְׁלוֹשׁ שָׁנַס  
וְלִמְעַלָּה לְכַלְהֲבֵא לְבֵית  
יְהוָה לְדַבְּרוֹס כּוּמוֹ י  
לְעִבְדֵיכֶם כְּמִשְׁמֵרוֹתֶם  
כְּמִחְלָקוֹתֵיהֶם וְאֵת הַתְּנַחֲשִׁים  
הַכֹּהֲנִים לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם  
וְהַלְוִיִּם מִכּוֹן עֲשָׂרִים שָׁנָה  
וְלִמְעַלָּה כְּמִשְׁמֵרוֹתֵיהֶם  
כְּמִחְלָקוֹתֵיהֶם וְלִהְיֵהוּ  
בְּכָל טַפְס נְשִׂיחָם וּבְנֵיהֶם  
וּבְנֵיתֵיהֶם לְכָל קָהָל כּוֹ  
בְּאֲמוֹנֵתֶם וּתְקַדְּשׁוּ קֹדֶשׁ  
וְלִבְנֵי אֲהֻרָה הַכֹּהֲנִים בְּשִׁלְי  
מִגִּישׁ עֲרִיחָם בְּכָל עֵר  
וְעֵר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְבְּוּ  
בְּשִׁמּוֹת לְתֵת מְנוֹת לְכָל  
זְכָר בְּכֹהֲנִים וְלְכָל הַתְּנַחֲשִׁים  
בְּלוֹס וְעֵשׂ בְּנֵי אֵת יְהוֹקִיָּהוּ  
בְּכָל הַדּוֹרָה וְלִעֲשֵׂה הַטּוֹב  
וְהַיֵּשֶׁר וְהָאֱמֶת לְפָנֵי יְהוָה  
אֱלֹהֵי וּבְכָל מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר  
הִחֲבֵב עֲבֹדֶת בּוֹתֵי אֱלֹהִים  
וּבְתוֹרָה וּבְמִצְוֹה לְהִרְשֵׁ  
לְאֱלֹהֵי בְּכָל לִבְכוֹ עֲשֵׂה  
וְהָעֲלִיחַ  
אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת י  
הָאֱלֹהִים בְּאֵסְנֵי חֵרֶב מִלֶּךְ

הָאֱשֵׁר לְבֵית עֲדוֹק וְיֹאמְרוּ  
מִחֵחַל הַתְּרוּמָה לְבוֹא  
בֵּית יְהוָה אֲכֹל וּשְׂבוּעַ  
וְהוֹתֵר עַל לְרֹב כּוֹ יְהוָה  
בְּרָךְ אֶת עַמּוֹ וְהַנְּתֵר אֶת  
הַחֲמוֹן יְהוָה  
וְיֹאמְרוּ יְהוֹקִיָּהוּ לְחֵזֶן  
לְשִׁכּוֹת בְּבֵית יְהוָה וּבְנֵי  
וּבְנֵי אֵת הַתְּרוּמָה יֵא  
וְחַמְעֵשֶׁר וְחַקְדְּשִׁים י  
בְּאֲמוֹנָהוּ וְעַלֵּיהֶם נְגִיד  
כּוֹנְנֵיהוּ הֵלֹו וְשָׁמַע  
אֲחִיהוּ מִשְׁנָה וְיַחֲוֹאֵל  
וְעִזּוֹנָהוּ וְנַחַת וְעֲשֵׂה אֵל  
וְרוּמוֹת וְוּזְבָר וְאֱלֹהֵי אֵל  
וְסִמְכֹנָהוּ וּמַחַת וּבְנֵיהוּ  
פְקוּדוֹס מִנִּד כּוֹנְנֵיהוּ י  
וְשָׁמַע אֲחִיו בְּמַפְקָר י  
וְיַחֲוֹקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וְעִזּוֹנָהוּ  
נְגִיד בֵּית הָאֱלֹהִים וְקוֹלָא  
כּוֹנְנֵה הֵלֹו הַשּׁוֹעֵר  
לְמִזְרְחָה עַל גְּבוּלֵת הָאֱלֹהִים  
לְתֵת תְּרוּמַת יְהוָה וְקִדְשׁוֹ  
הַקְּדָשִׁים וְעַל גְּבוּל עֵרֹו  
וּמַעֲמוֹ וְיֵשׁוּעַ וְשָׁמַע עֵרֹו  
אֲמַר יְהוָה וְשָׁמַע עֵרֹו בְּעֵרֹו  
הַכֹּהֲנִים בְּאֲמוֹנָה לְתֵת  
לְאֲחֵיהֶם כְּמִחְלָקוֹת כְּעֵרֹו

וְהָיָה וּמְנַת הַמֶּלֶךְ  
מִזְכּוֹשׁוֹ לְעֹלוֹת לְעֹלוֹת  
הַבְּקָרוֹת וְהַעֲלוֹת  
לְשַׁבְּתוֹת וְלַחֲדָשִׁים וְלַמַּעֲוִים  
כְּכַתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה וְיֹאמְרוּ  
לְעַם לְוִי שְׂבוּ יְהוָה שְׁלֵם לְתֵת  
מְנַת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְמַעַן  
יְיַחֲקוּ בְּתוֹרַת יְהוָה וְכַפְּרָן  
הַדְּבָר הַרְבּוֹ כְּנֵר שְׂרָאֵל  
רֵאשִׁית וְגוֹתוֹרֵי שׁוֹעֵהוּ  
וְדָבָר שׁוֹכֵל לְתוֹבֵי אֵת שְׂרָה  
וּמַעֲשֵׂר חֶכֶל לְהַבְּכִי אֵו  
וּבְנֵי שְׂרָאֵל וְיַחֲוֹדָה י  
חֵוֹשׁ בִּסְבָּעֵרֹו וְיַחֲוֹדָה  
גַּס חֵס מַעֲשֵׂר בְּקָרוֹ וְצֵאוֹ  
וּמַעֲשֵׂר קְדָשִׁים הַמִּקְדָּשִׁים  
לְיְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַכּוֹנֵן  
וְתַנּוּ עֲרֻמוֹת עֲרֻמוֹת  
בְּחַדְשֵׁי שְׁלֵשׁוֹ  
הַקְּלוֹ הַעֲרֻמוֹת לְיִסּוֹד  
וּבְחַדְשֵׁי שְׁבַע כְּלוֹ  
וּבְנֵי וְיַחֲוֹקִיָּהוּ  
וְהַשְּׂרִים וְיַרְאוּ אֶת הַעֲרֻמוֹת  
וּבְרָכוּ אֶת יְהוָה וְאֶת עַמּוֹ  
יִשְׂרָאֵל  
וְיִרְשִׁי יְהוֹקִיָּהוּ עַל הַכֹּהֲנִים  
וְהַלְוִיִּם עַל הַעֲרֻמוֹת וְיֹא  
וְיֹאמְרוּ אֱלֹו עֲרֻמָּה וְחַפּוֹ

האמת ג וראמת ותערום ועש כזאת אחרי  
דבריהם ו לבוא ב אהרן בלתי ידעו ו ו  
לשון אהיה לבוא

ובניהם ובנותיהם ג וביא דוד ואנשיו והעם  
אשר עמם ולחמיהם

והזוהר ג והמלאכה חיה ויאמר ושרותי מה  
ויאמר אליו עדיהו





ויחזיק ויפזז ויזכור את ימינו ויזכור את ימינו  
ערפו וזכרו את עמנו

שמואל הנביא ויזכור בכותו מנשה ויקברוהו ביותו להודיע כי כל ישראל קברוהו וכן הוא אמר וימת  
שמואל ויקבעו כל ישראל מנשה אנשו ביותו קברוהו לכן הוא אמר ויקברוהו ביותו ויזכור בכותו  
במדבר למד

דקאסו שמרו לעשות את  
כל אשר צויתם לכל  
חטוריה וחוקים והמשפטים  
בדמשח ונתע מנשה את  
יהודה וישבו ירושלים  
לעשות כעצו הגוים אשר  
השמיה יהודה מפני בני  
ישראל  
ודבר יהודה אל מנשה ואל  
עמו ולא תקשיבו ויבא  
יהודה עליו הם את שרו  
העבא אשר למלך אשר  
ולברו את מנשה בחוקים  
ויאסרוהו בפני שתיים וולו  
ויו לזכו בכלה וכדעה  
לו הלה את פני יהודה אלהו  
ויבנע מאד מלפני אלהו  
אבתו ויתפלל אליו ויעתר  
לו וישמע תחנתו וישובהו  
ירושלים למלכותו וידע  
מנשה כי יהודה היא  
האלוים ואחרו לו בנה  
חומה חיצונה לעיר דוד  
מערכה לגחון בנחל  
ולבו אבשער הדגס וסבב  
לעפל ונגביהת מאד וישם  
שריחול בכל הערים  
הבצרות ביהודה ויסר את

אלהו הנכרו את הסמל  
מבית יהודה וכל המזבחות  
אשר בנה בחר בית יהודה  
ובירו שלם וישלה חוצה  
לערו ולכו את מזבח יהודה  
ויזבח עליו וזכו שלמים  
ותורה ויאמר לו יהודה  
לעבוד את יהודה אלהו  
ישראל לכל עדר העם  
וזכום בפמות רק ליהודה  
אל יהודה ויתר הכרו מנשה  
ותפלתו אל אלהו ודברו  
החזום המרבנים אלו  
בישם יהודה אלהו וישראל  
הגם על הכרו מלכו ישראל  
ותפלתו וידעתו לו וכל  
חטאתו ומעלו והמקמות  
אשר בנה בהם במות  
והעמיד האשרים והפסלים  
לפני הכניעו הגם כתובים  
עלה ברו חזו וישכב כי  
מנשה עם אבתו ויקברוהו  
ביתו ומלך אמוז בנו  
תחמו  
בדעשרים ושתים שנה  
אמוז במלכו ושתים שנים  
מלך בירו שלם וישם  
הרעב עני יהודה באשר

עשה מנשה אביו ולכל  
חפסולים אשר עשה  
מנשה אביו וזבח אמוז  
ועבדו ולא נבנע מלפני  
יהודה כהפנע מנשה אביו  
כי הוא אמוז הרבה אשמה  
ויקשרו עליו עבדו ומיתחו  
בביתו ובנו עסד ארץ את  
כל חק שרגום על המלך  
אמוז וימלכו עסד ארץ  
אתי אשמה בנו תחמו  
בדשמונה שנים יאשיהו  
במלכו וישראל שום ואחת  
שנה מלך בירו שלם  
ויעש הישר בעיני יהודה  
וילך בדרכו דוד אביו  
ולאסר ימיו וישם אמוז  
ובשמונה שנים למלכו  
והוא עזרנו נער החל  
לדורו של אלהו דוד אביו  
ובשתיים עשרה שנה חזק  
לטהר את יהודה וירושלים  
מוחבמות והאשרים  
והפסלים והמסכות ונתעו  
לפניו את מזבחות הבעלים  
והחמנים אשר למעלה  
מעליהם גרעה אשרים

ולך בדרו ב אחו ואשיחו דבריו וימים

ב כח כף וקרו בית וסומנוהו במלבו וביו ובנו  
והחמנים ב וחאשרים אשר למעלה נ קדמ קמוז

ולבו ד ויאמר אלהם עזרנו עזרנו חזק ויאמר  
לא יוכל ואחרי כן

והפסלים והמסכות שפר  
והדק ויורק על פני הקברים  
החבקים להם ועצמות כהנים  
שרף על מבחותים ונטהר  
את יהודה ואת ירושלים  
ובעלי מנשה ואפרים ו  
ישמעאל ועד נפתלי ו  
בחלבתייהם סביב ונתן  
את המובחות ואת האשנים  
והפסלים פתת להן קובל  
חמניסנה עבד ארץ  
ישראל וישב לירושלים

ובשנת שמונה עשרה  
למלכו לטהר הארץ  
והבית שלח את שפון  
אנליוהו ואת מעשיוהו  
שרח ערו ואת קאחבו  
וואחו המופר לחוק את  
בית יהודה אליו ויבאו  
אל חלקיהו והכהו הגדול  
ותנו את הכסף המובא  
בית אל הים אשר אספר  
הלום שמלו הסף מת  
מנשה ואפרים ומסל  
שארית ישראל ומכל  
יהודה ובעמנו וישבו  
ירושלים ונתנו על ידי

עשה חמלאכה חמפקדים  
בבית יהודה ונתנו אתו  
עשו חמלאכה אשר  
עשום בבית יהודה לבחוק  
ולחוק הבית ונתנו לחרשים  
ולבנים לקנות אבני כי  
מחיצבו ועצום למחברות  
ולקרורות את הבתים אשר  
הישחותו מלכו ויהודה  
והאנשים עשום  
באמונה במלאכה כי  
ועליהם מפקדים יחת  
ועבדיהו הלום מופני  
מרו ויכריה ומשלם מו  
בני חקתיים לנצחונותיהם  
כלמכו בכלי שיה ועל  
הסבלים ומנצחים לכל  
עשה מלאכה לעבדיה  
ועבדיה ומהלום סופרים  
ושטרים ושוערים כי  
ובהו ציאם את הכסף  
המובא בית יהודה מצא  
חלקיהו ונתנו את ספר  
תורת יהודה ביד משה ויש  
חלקיהו ויאמר אל שפון  
הסופר ספר התורה כי  
מצאתו בבית יהודה ונתנו  
חלקיהו את הספר אל

שפון ויבא שפון את הספר  
אל המלך וישב עוד את  
המלך דבר לאמר כל  
אשר נתנו ביד עבדיה הם  
עשום ויתכנו את הכסף  
הנמצא בבית יהודה ונתנוהו  
על יד המפקדים ועל ידי  
עשו המלאכה ויאמר  
שפון הסופר למלך לאמר  
ספר נתנו לו חלקיהו כי  
הכהו ויקראו שפון  
לפני המלך ויהי כשם ע  
המלך את דברו התורה  
ויקרא את בנדיהו ויצו  
המלך את חלקיהו ואת  
אחיקם בושפון ואת י  
עבדיו בוכיכה ואת שפון  
הסופר ואת עשיה עבד  
המלך לאמר לכו דרשו  
את יהודה בערו ובער  
הנשא אל בוישראל וביהודה  
על דברו הספר אשר  
נמצא ביהודה חמת יהודה  
אשר נתנה לנו על אשר  
לאשמרו אבותנו את  
דבר יהודה לעשות ככל  
הכתוב על הספר הזה ויחלק  
חלקיהו ואת אשר חמלאכה אל

נא  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל



והעלות ג והעלות עליו חנוכה והעלות יסוד  
והעלות עליו על חנוכה

ודתיו לידולו ב חס אסף לחימו לידתיו ואשר  
וחימו וידתיו כ ושארא יתרוו כול בר מן ג כול  
ידתיו כ

אשר ויהי ג ויענה כמשנע הויז אכיו ויפילו  
ודתיו חפשיהוים בענסה ס

אשר ויהי ג ויענה כמשנע הויז אכיו ויפילו  
ודתיו חפשיהוים בענסה ס  
והעלות ג והעלות עליו חנוכה והעלות יסוד  
והעלות עליו על חנוכה

והעלות ג והעלות עליו חנוכה והעלות יסוד  
והעלות עליו על חנוכה  
והעלות ג והעלות עליו חנוכה והעלות יסוד  
והעלות עליו על חנוכה

והעלות ג והעלות עליו חנוכה והעלות יסוד  
והעלות עליו על חנוכה  
והעלות ג והעלות עליו חנוכה והעלות יסוד  
והעלות עליו על חנוכה

והעלות ג והעלות עליו חנוכה והעלות יסוד  
והעלות עליו על חנוכה

והעלות ג והעלות עליו חנוכה והעלות יסוד  
והעלות עליו על חנוכה

והעלות ג והעלות עליו חנוכה והעלות יסוד  
והעלות עליו על חנוכה





לכתיב... לידוע... שכתב... לידוע... כי אתה יהודה לידוע...  
ואתה ב' לידוע... כח דברי בידוע... אעתיך.

ולטוש... כל בלשן... ורדח... כל ישראל... העליות... ללטוש... אדם... יא... שוב...  
במדת... כי אין... במדת... זכר... שרדח... במדת... יקבדו...

לכתיב... לידוע... שכתב... לידוע... כי אתה יהודה לידוע...  
ואתה ב' לידוע... כח דברי בידוע... אעתיך.

לכתיב... לידוע... שכתב... לידוע... כי אתה יהודה לידוע...  
ואתה ב' לידוע... כח דברי בידוע... אעתיך.

על דבר... ויהי... לידוע... כי אתה יהודה לידוע...  
ואתה ב' לידוע... כח דברי בידוע... אעתיך.

לכתיב... לידוע... שכתב... לידוע... כי אתה יהודה לידוע...  
ואתה ב' לידוע... כח דברי בידוע... אעתיך.

לכתיב... לידוע... שכתב... לידוע... כי אתה יהודה לידוע...  
ואתה ב' לידוע... כח דברי בידוע... אעתיך.

לכתיב... לידוע... שכתב... לידוע... כי אתה יהודה לידוע...  
ואתה ב' לידוע... כח דברי בידוע... אעתיך.

על דבר... ויהי... לידוע... כי אתה יהודה לידוע...  
ואתה ב' לידוע... כח דברי בידוע... אעתיך.

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט



תביט לתת בידך עליה ועוב חלבה  
ותוס אתה היות עזר אשר זרוע ערשע  
וזרע תדרוש שרשעו בלתי מצא יחזה מלך  
עולם ועד אבדו גוים מארצות את עמם  
שמעת יחזה תקיז לבם תקישוב אונך  
לשפטיתו סודך ברוך עזר לערץ אנשי

ה  
ה  
מ  
ל  
ו  
ט  
ו  
ד  
ב  
ל

יאמר יחזה אשיות פושע ופיה לו  
אמרות יהודה אמרות טהרות כסא עזר  
בעלול לארץ מוסק שב עתוס  
אתה יתוהת שמרם תצננו מן הדור  
והעולם סביב רשעים ותחלכו כוסלות לבני אדם

ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל

מזה ארץ  
למנעם לדור

בית הוה חסיתי איה תאמר לנפשו נהו  
הרבים עפור ביהנה הרשעים והלכו  
קשת כוננו חצם עליתר לרות במלאפל  
לישראל בנות שתות יתרוסו  
עדיק מהפעל יחזה ביהובל קדשו  
יחזה בשמים כסאו עינו יחזו  
עפעפו ובחנו בני אדם יחזה צדיק וקבו  
ודשעו אהב חמס שנאה נפשו  
ימטר על רשעים פחוס אש וגפרות  
ורוח זולעפות מנת כוסם ברצו קותוה  
עדיקות אהב ישר יחזו פנינו

נ  
ל  
ב  
ל  
ב  
ח  
ח  
ב  
ג  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל

למנעם מזמור לדוד  
עד אנה יחזה תשבחני נעח עד אנה תסתור  
את פניך ממני עד אנה אשיות עצות  
בנפשו וגו' בלבבו חמס עד אנה יחזו  
אזכור עליה הביטה עניו יחזה אלהו  
האורה עניו פדאישו חמיות פוד אמר  
אזכור וכלתו צמ וגלו כו אמוט  
ואני כחסדך בטחתי נגל לבו בן שועתך  
אשר רדה יחזה כי גמל עלי

ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל

למנעם לדוד

אמר נבל לבו איו אלהים השחותו חת עניו  
עלילה איו עשה טוב יחזה משמים  
השקוף על בני אדם לקאות הישמע שמל  
הרש את אלהים הכל סר יחזו נאלחו  
איו עשה טוב אונגס אחר גי  
הלא נה ע' כל פעליו איו אכלו עמו אכלו לחם  
יחזה לאקראו שספחדו פחד בראלהים  
בדור צדיק עצת עני תבושו ל  
כי יחזה מחסרו מיתו מצווי שועת ישראל  
בשוב יחזה שבות עמו נגל לבו ושמח ישראל

ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל

למנעם על השמיעות מזמור לדוד  
הוישועה יתוה כותמר חסוד כופסו אמועם  
מבני אדם שוא יודברו אוש את דיעו  
שפת חלקות בלב ולב יודברו  
וכרת יחזה כל שפתו חלקות לשון  
מדברת גדלות אשר אמרה לל שוננו נגפור  
שפתונו אתנו מו ארוז לנו  
מישוד עניו כ' אנטת אביונים עתה אקוט

ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל  
ל

אתה יחזה ג' ראש פסוק אתה יחזה תשומך לא תמלא רחוק ממני אתה  
יחזה לעולם שב ס בחסדך ב' נחית ואני ס וחד ובחסדך תנימית אביו ס

יחזה יחזה ודבר אך ביהוה לו אמר כי צדיק יהוה עשוד צדיקות  
חנה ס חלקות ג' עבדו לנו חלקות שויא ידברו וכו' ויחזה ס

והוא כבודו בראשית השנה וכל ימי חיינו  
ואנוסבד ב' אהן בנקיון כפי אקומה נא קרמיה חס

ועתה שנים לא אשב ועקב לעלמי לא אבוא ועם בני יום אל זכר  
כאשר יתיצב הטעם על האות השלישי חזק על הדביע האריך

אלו פרבטחתי אלא כן ישה אלי עליו אויבילי  
גם כל קויף לא יכשו יכשו הוונדו יסקס  
דרכי יהיה הודיעני ארחותיך למרני  
חדונני באמתך ולמדני כראתה אלהי ישע  
אותך קויתו כל יום זכרך חמור יהיה  
וחסדך כפי מעלם חמה חטאות נעורו  
ופשע אל תזכר כחסדך וזכרתי אתה  
למען טובך יהיה טובו אשר יהיה  
עליו וזרה חטאים כדרך ודרך עניים  
כפי שפטו למד עניים דרכו כל ארחות  
יהיה חסדו אמת לנצח ברותו ועדתו  
למען שמך יהיה וסלחת לעוני כירכהוא  
מיחה האשה יהיה ויהיה בדרך יבחר  
נפשו בטוב מלון וזרעו וירש ארץ  
סוד יהיה לראו זכרותו להודיען  
עניתיך אלהי הוא אורי ראשית גדל  
פניתי וחנני כחוד ועני אני  
עזתי לכן הרחיבו מעצוקותי וצואני  
ראת עני ועמד ושאל כל חטאותיו  
ראה איביו כדכו ושנאת חסס שנאוני  
שמחה נפשו והעילני אלא כוש  
כחסי תוכי תסוי שדוערונני כיוותך  
פיה אלהים אתישראל מכל צרותי

לזה שפט ייהיה כראני בתמי חלכתי  
וכיהוה בטחתי לא אמע כחנני יהוה ונסני  
עוונתי כל יומי ולכן כחסדך לנגר עני  
והתחלכתי באמתך לא ישתתי עם מתישוא

י  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ

י  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ

ועתה נלמיס לא אבוא ושנאתי קהל מרעים  
ועתה שנים לא אשב ארחן בנקיון כפי  
ואסנבה את מופתך יהיה לשמע  
בקול תודה ולספור כל נפל אותך  
יהיה אחבתי מעו ביתך ומקום משכנו כבודך  
אלת אסף עם חטאים נפשו ועס אנשי  
דמים חיי אשר בידיהם זמה  
וחנני מלאה שחר ונענתמי אלהי פרני  
וחנני רגלי עמדה כמי שורב מקהלים אברך יהוה

לדוד יהוה אורי ישעי כפי אויבא  
יהוה מעוז חיי כמי אפחד בקרב עלי  
מרעים לא כל את בשרי עיו ואויבוי  
המה כשלוני כפי אסתחנה עלי  
מחנה לא ירא לכו אסתקו עמי מלחמה  
בזאת אני בוטח אחתיש אלהי מנת  
יהוה אותה אבקש שבתו בכייה יהוה  
כל ימי חיי לחונת בועסיהוה ולבקר בחיכל  
כי ופענני בסכה ביום רעה וסתנני בסתר  
אתלו בעור ירוממע ועתה ירום ראשי  
על אויביו סביבותי ואזכרה באקדו  
זכתי תרועה אשורה ואמר לה יהוה  
שמי ביהוה קולי אקרא וחנני וענני  
לה אמר לבי כקשופני אתפני יהוה אבקש  
אל תסתר פניך ממני אלתט באף עבדך  
עזתי חיות אלתט שנואל לעניכתי אלהי ישע  
כראני ואמיו עזוני יהוה ואספני  
הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור

י  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ

תם ב' דחס לשון תמימות תכ וישור יצדני מגן להלכי תמי ב' וחד  
תקותך ותם דרכיך ב' טוב ד' רכ וסימנחין וחליפנו נפשו אנסנה  
ביום טובה ב

ומקום ג' ומקום רגלי אכבד ומקום נשחז כבודך ומקום היצד  
ושא ג' את מספר שמונת עליה ראש הפסדה לכל חטאותי

לפע עוודה אלתנו פנפ' עוודי קמו  
ק' ערש קרופת חמס לילג'י חזקתה  
לד' את כטוב יהוה בארץ חמס  
קנה אל יהוה חוקו אבץ לבך וקנה אל יהוה

ל' חזק אלף יהוה אקרא עירך אל חזקתך  
כמע פתח שח כמע ונע' ש' לתן עתה יהוה  
ש' ע' קול חזקתך בשו' ע' אלף כפ' א' א' חזקתך

י' ב' אל דבור קדשך אלת חזקתך  
עוד ש' ע' ונע' ע' א' א' חזקתך  
עוד ע' קול ע' ב' חזקתך חזקתך חזקתך  
וכרע ע' על ל' חזקתך כפ' ע' ונע' חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

מזמור ליהוה חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך

חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך  
חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך חזקתך





החפץ ג' החפץ ימלא את ידו מי האיש החפץ חיים החפץ שלום עבדו כ  
בעב ב' ויניא אדום לקראתו אודך בקהל רב סעד שחקים ב' ונשא יי  
בהשמש

על מקומו ב' וגם כל העם הזה  
ועוד מעט ב' ונשא יי

ישעיהו וקונו יהודה ויהיה טעמה על ידו  
גלים וקונו יהודה טעמה על יו

לא ומכר

וגאל

ולא

בחנו פולעו מעונ  
אדני כמה תראה  
צפניו יחודותו  
בעם ענום אהלך  
שנא חנם יקר צוענו  
ועל רגע ארץ  
ונרחובו עלו פיהם  
ראתה עננו  
אדני אל תרחק ממני  
למשפטו אלהו אדני  
יהוה אלהי  
אלהי אמו רוב לבס  
וכשו ונחפזהו ונחפו  
ובלמה המגדולים עליו  
חפצו ער קונו אמרו תמרה  
החפץ שלום עבדו  
כל היום תהלתך  
למנצח לה עבדו יהוה לרוח  
נאם פשע לרשע כקרב  
לנגד עיניו  
למצא עינו לשנא  
חול לה שמול להו טוב  
משכבו ותמצב על דרך  
יתה בה שמים חסדך  
ערקתך כהרואל  
אדם ובחמה תו שיע  
ובני אדם בעל כנפיו  
מדין ביתך

ב  
א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לפ  
לד  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לפ

כיצד מקור חיים  
משך חסדך לידעך  
אלתבו אני רגל גאנה  
שסנפלו פעלו אח  
להודיאל תתחר במרעס  
בכח צור מהרה ומלך  
בטח ביהוה ועשה טוב  
ורשה אמונה  
התולך משאלת לבך  
ובטח עליו והוא עשה  
עד קדום שפטך כעדרים  
והתחולל לו  
דרכו באיש עשה מזמות  
ועבד חמה  
כמרעס יבדתו וקונו יהודה  
ארץ ועוד מעט ואורשע  
מקומו ואנו  
על דב שלום  
וחרק עליו שנו  
כיד אח כתר אונמו  
והרכו קשתם  
לטבותי ישראל  
וקשתותם תשב רנה  
מחמור רשעים רבים  
תשב רנה  
ודע יהוה ימי תמימים  
לאיבשו בעת רעה

ה  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לפ

על דרך ה' ותסר בגדי אלמונתה רכבי אתנו וישנה הסלות והנה  
לדם כמו שחלאו וחסב ל לעבוו ד' ואני ככבש המלוי חרעתי  
אורידם חרב פתחו

דוב ג' ב מל וחז חל שמש בגבעו דוב האנק דוב לוח  
השובה ג' ועתה השיבה ארתי השיבה נפסי השיבה לה ששון





בְּרַעַח בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפְנֵי עוֹרָי  
אֵלֵי כָּל־חַיִּים אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ מִהַתְּשׁוּחָה  
נַפְשׁוֹ וּמִהַתְּהַמֵּי עָלָיו הוֹחִיל לִלְאֵלִים  
כִּי עֵד אֹדְנֵי וְשׁוֹעֵת פִּנֵּי וְאֵלֶיךָ

שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מַגְוֹ לְאַחֲסוּךָ  
מֵאִישׁ מִרְמֵהוּ עֵי תִפְלֹטְנֵי כִּי אֲתָה אֱלֹהֵי  
מַעֲזוֹ לִמָּה זִנְחָתְנִי לִמֵּי דָהָר אֲתָה לִי  
בְּלַחַץ אוֹיֵב שֶׁלֹּא אֹרֶךְ וְאֵמֶתְךָ  
הִמָּה וְנַחֲוֵנִי וְכִי אֲנִי אֶלֶּה רִקְדֵשׁךָ וְאֵל  
מִשְׁכַּנְתּוֹךָ וְאֵבֹא אֵיךְ מִזִּבְחַת אֱלֹהִים  
אֶל־אֵל שִׁמְחָתְנִי לִוּוֹ אֹדְךָ בְּכַנּוּר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי  
מִהַתְּשׁוּחָה נַפְשׁוֹ וּמִהַתְּהַמֵּי עָלָיו  
הוֹחִיל לִלְאֵלִים כִּי עֵד אֹדְנֵי וְשׁוֹעֵת פִּנֵּי וְאֵלֶיךָ

לִמְנַעַח לְבַנִּי קְרַח מִשְׁכּוֹל  
אֱלֹהִים כִּי אֲנִי שִׁמְעֵנִי אֲבוֹתַי סִפְחֵלֵנִי  
פַּעַל פִּיעַל תְּבִימִי הִסְבִּימִי קִדְמִי אֲתָה הִרְךָ  
גִּוּס הוֹרֵשׁ תּוֹת טַעַם תִּרְעַל אֲמִים וְתִשְׁלַחֲסֵנִי  
כִּי לֹא בְחַרְבְּסוּר שׁוֹאֲרֵךְ וְזָרוּ עֵסִי  
לֹא הוֹשִׁיעָה לִּמִּנִּי כִּי מִיִּנְךָ וְזָרוּ עֵךְ  
וְאֹרֶךְ פִּנְךָ כִּי רַעֲוֹתֶם אֲתָה הוֹאֲמֵלְכֵנִי  
אֱלֹהִים צִוֵּה וְיִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב בְּכִי צִרְעוֹנֵנִי  
בְּשִׁמְךָ נִבּוֹס קִמְעֵנִי כִּי לֹא בָקִשְׁתִּי גִבּוֹרִים  
וְחָרְבֵנִי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי כִּי הוֹשִׁיעַתְנִי צִרְעוֹנִי  
וּמִשְׁנֵאֵינוֹ תִבְנִי שׁוֹת בִּי אֱלֹהִים חֲלֵלְנִי כִּי  
חַיִּים וְשִׁמְךָ לְעֵלְמִי נִדְחָה סִלְהֵ  
אֲמַנְתָּ וְתוֹת כְּלוֹמְנִי וְלֹא תִצַּא בְּעַבְדֵי אֲוִתַּי

יַעֲזֹב בּוֹ וְאֵשֶׁר שָׁכַב לֹא זָקֵק לְקוֹס  
גַּם אִישׁ שְׁלוֹמֵוֹ אֲשֶׁר בִּטַּח תּוֹבֵוֹ אוֹכֵל  
לְחֵמוֹ הַגָּדוֹל עָלָיו עֵקֶב וְאֲתָה יְהוָה  
חַנּוּן וְחַקוּמֵנִי וְאֵשֶׁר לִמָּה לְחַסֵּם בּוֹ אֲתָה יָדַעְתָּ  
כִּי חֲפַצְתָּ בּוֹ כִּי לֹא יִרְעֶה אוֹיְבֵי עָלָיו  
וְאֲנִי בְּתַמִּית מִכְתָּבֵי וְתִצְוִיבֵנִי לִפְנֵיךְ לְעֵלְמִי  
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיְּהֵעֵלְמִי  
וְעַד הָעֵלְמִי אֲמִנּוּ וְאֲמִנּוּ

לִמְנַעַח מִשְׁכּוֹל לְבַנִּי קְרַח  
כִּי אֲנִי תִרְעַל עַל אֲפִי קוֹמִים כִּי נַפְשׁוֹ  
תִּרְעַל אֱלֹהֵי אֱלֹהִים עִמָּה נַפְשׁוֹ  
לְאֱלֹהִים לִלְאֵלֵיךָ מִתִּי אֵבֹא אוֹ אֲרָאֵה  
פְּנֵי אֱלֹהִים הִיִּתָּה לִוֵּד מַעֲתוֹ לְחַס  
וּמַסֵּ וְלִלְהֵ בְּאֵמֶר אֱלֹהֵי כָּל־חַיִּים  
אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ אֵלֶּה אוֹכֵלְהוּ אֲשַׁפְּכֵה  
עַל נַפְשׁוֹ כִּי אֲעַבְרֵבְסֵךְ אֲהִדֵּם עַרְבֵי־בֵית  
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה חֲמוּן חוֹגֵג  
מִהַתְּשׁוּחָה וְחֻנּוֹ נַפְשׁוֹ וְתִהְיֶה עָלָיו  
הוֹחִיל לִלְאֵלִים כִּי עֵד אֹדְנֵי וְשׁוֹעֵת  
פִּנֵּי אֱלֹהֵי עַל נַפְשׁוֹ תְּשׁוּחָה עַלְכֵּוֹ  
אֲכַרְךָ מֵאֲרָץ יִרְדּוֹ וְחֲרַבְנוֹס מִהַר מַעַר  
תַּחַס אֶל־תַּחַס קוֹרָא לְקוֹל צַנּוּרֶיךָ  
כִּי מִשְׁבַּרְךָ וְגִלְיָךְ עָלָיו עֲבָרָה וּמַסֵּ  
יִצְנֵת וְהַחֲסֵדוֹ וְכִלְוֵה שׁוֹרְחָ עֵמוֹ  
תִּפְלֵה לִלְאֵלֵי חַיִּי אוֹמְרָה לִלְאֵלֵי סִלְעֵי  
לִמָּה שִׁכַּחְתִּי לִמָּה קוֹרָא אֵלֶיךָ בְּלַחַץ אוֹיֵב

הוֹשִׁיעֵנִי בְּ יִצְחָק אֵישׁ מִשְׁבַּל  
כִּי הוֹשִׁיעֵנִי וְיִצְחָק כִּי

בְּאֵמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי בְּאֵמֶר לֹחֵם עִבְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי בְּאֵמֶר אֱלֹהֵי בְּאֵמֶר  
חַד וְיִהְיֶה בְּאֵמֶר וְהוֹשִׁיעֵנִי שׁוֹרְחָ בְּ וְיִהְיֶה שׁוֹרְחָ חֲמַסוֹ וְאֵלֶיךָ וְכִלְוֵה  
סִדְרָה עֲבָרָה

תשיבנו אחור מער ומשנאינו שסו לנו  
תתנו כעצאנו מאכל  
תמכר עמך כל אחו ו לאדבות במחוריהם  
תשומנו חרפה לשכנינו לעוקלים לסביבותינו  
תשיבנו משל בגוים מנדד אש בלאמים  
כל היום כלמתונגרו ובשת פני כסתנו  
מקול מחקר ומצוק מפני אויב ומתנקם  
כל זאת באתנו ולא שכחנו ולא שקרנו בכריתך  
לאנסוג אחור לבנו ותט אשרינו מן ארץ  
כי הוי תנו במקוס תנוס ותכס עלינו בעלמות  
אס שכחנו ישס אלהינו ונפר שפנינו לאזור  
הלא אלהים יחקר זאת כיהוא ארע עלמות לב  
כי עליה הוגנו כל היום נחישבנו כצאו טכחה  
עיר חלמה תישוא ארע הקיצה  
אל תונח לנו צח לפי הפנה תסתור  
תשבח ענינו ולחננו כפי שחה לעפר נפשנו  
הבקה לארץ בטננו קומה  
ערתה לנו ופרנו למעו חסדך

למנעו על שנים לבני קרח שפול שור  
די חות תיש לבו דבר טוב אמר אנ  
מעשו למלך לשוני עטסופר מהור  
יפיות מבני ארס חוצק חו בשפתותיך  
על גביך אלהים לעולם חגור חרבך  
על ענין עור חורב וחורב וחרבך על חרבך  
על גביך אבות ענה צדק ותורה  
טראות ימך חצור שנינים עמיסות חתך  
כל גלגל אויב חמלק כס אר אלהים עולם

ועד שבט מישור שבט מלכותך  
אחבת צדק ותשנא רשע על פו משחק  
אלהים אלהיך שמו ששון מחברך  
מרואח לות קציעות כל בגדתיך מו  
היכלי שו מני שמחוק בנית מלכים ביקרותך  
נבכה שגל לוימך בכתס אופור  
שמע בבתי רא וחטוי אונך ושכחו עמך  
ובית אביך ותאו קמלך יפוך  
כיהוא ארעך ותשתחודו וכתער  
במנחה פניך יחלו עשירו עם  
כל כבודך בתמלך פנומה ממשכעות והב  
לבושה לרקמות תובל למלך  
בתולנת אחריה רעותה מובאות לך  
תוכלנה בשמחות וגל תבאוה  
בחיכל מלך תחת אכתיך יחור בעך  
תשיות מול שרים בכלה ארץ אכורה  
שמך בכל דוד ודוד עלכו עמיסות חורבך לעל ועוד

למנעו לבני קרח על עלמות ישור  
אלהים לנו מחסדיע ערה בצרות  
נמצא מאר עלכו לאנרא בהמור  
ארץ וכמוט חרוס בלב ומיס יחמך  
יחמרו מומו ירעשו ווריס בגאותו סלה  
נהר פלגו ושפחו ער אלהים קודש  
מישפני עלחו אלהים בקדבה בל תמוט  
יערה אלהים לפנות בקר חמו גוים  
מטו מלכות נתו בקולו תמוג ארץ  
יחוד עבאות עמו משגלנו אלהי עקנסה

חור ל וחד וחגור ג מל ועלו חגור חרב ונאמר לגיחוי ואלישע חזביא  
חגור חרבך וחגור נגדו לכנעו כ שנעו כ וכל אשר חנינו חניך חני כ  
ומט ג האמון האמון אשרינו כ

ונבל ו פת ויגלה גס היא ב בו ושמתו בהם יו ויבולומשך סמ משך ונב  
ליקמות כ לפנות צדק ב וישב חיס וערה אלהים כ וחד ותבא האש כ  
לפנות הבקר כ

הריע לאלהים ב כל העמים תקע בף להנצח שיר מזמור ב  
ברוך היום ב וזוהי יחודה את חיס משבר ב

למד א בכח למד חיה באבי למד חיצוני למד אידא ב  
למד א רף שכחתי נחתי שמתי ב וכל אה ע רכות בר מו ה למד חיצוני

לכחו מ מעל ותיהו אשר שם שמות בארץ  
בשבת מלחמות ער קצה הארץ קשת יטו  
וקצץ חנית עגלות ושרף באש חרפו ודעו  
באנכי אלהים אהים ב גוים אהים  
בארץ יהודה עבאת עמי משגב לנו  
אלהינו עקב סלה

כאשר שמענו צונו בעוד יהודה עבאת  
בעוד אלהינו אלהים וכוננה ער עולם סלה  
דמית אלהים חסדך בקרב חובלך  
בשמך אלהים כותה לתך על קצווארך  
ערק מלאה ומיך ישמה הרצון תגלה  
בעת יהודה למעו משפטך סבו צמות קופו  
ספרו בעד לה שיתו לבכתי להוליה  
פסגו ארמנותיה למעו ספרו לזהו אהו  
פיה אלהים אלהינו עולם ועד  
הוא ונהגנו עלמות

למען חלבי קרח מומד  
כל העמים תקעו תהי עילא אהים בקולו  
כיהודה עליו נרא מלך גדול על כל הארץ  
ידבר עמים תחתני ולא מים תחת רגלינו  
וכחלנו את עקלת אשר אהב סלה  
וחיה בקול שופר ומרו אלהים ומרו  
ומרו למלכנו ומרו מן מלך בליה ארץ  
אלהים ומרו משגור מלך אלהים על גוים  
אלהים ישבע כלם אקרשו טובו עמים  
נאספו עם אלהי אברהם בן אלהים  
בגוי ארץ מאד נעלה

למען חלבי קרח מומד  
שמעו את כל העמים האזינו כל שינו  
חלה גס בני אדם גס בני אשוחד  
עשורו אביון פי ידבר חכמות  
והגות לבו תבונות אטה למשל אנו  
אפתח פכניו חודתי למד אורא בני מוכע  
עו עקביו סובע חביט חוס על חולם  
וברב עשרם יתה ללו אח לא פרו שפון  
איש לא אתו לא אלהים כפרו וקד פתחו נפש  
וחל ללעולם ויהו עור לבנעח  
לא יראה שחת בוראה חכמות  
נמיות נחד כסנל ובעי אבות נענו  
לאחרים חולם קרבים בלתי מידעום  
משכנתם להר הרוד קראו צלמותם  
עלו ארמות ואדם במקור בליתן  
נמשל ככהמות נכמו ויה דרבים כסל לנו  
ואחריו חס יבוי חס ירעו סלה בנאו לשאו

שור מומד לבני קרח  
גדולותיה ומה לל מאד בעוד אלהינו  
הרקדשו ופה נוף משוש בליה ארץ  
הרצון ורבתי עפון קדמת מלך רב  
אלהים בארמנותיה נרע למשגב  
בהנהח מלכום נו ערב עברו נחדו  
המחראו כו תמהו ובהלו נתפון  
רעה אחותם שם חול פיולה  
בהיו קום בשב אנו חת ישיש

למען חלבי קרח מומד  
שמעו את כל העמים האזינו כל שינו  
חלה גס בני אדם גס בני אשוחד  
עשורו אביון פי ידבר חכמות  
והגות לבו תבונות אטה למשל אנו  
אפתח פכניו חודתי למד אורא בני מוכע  
עו עקביו סובע חביט חוס על חולם  
וברב עשרם יתה ללו אח לא פרו שפון  
איש לא אתו לא אלהים כפרו וקד פתחו נפש  
וחל ללעולם ויהו עור לבנעח  
לא יראה שחת בוראה חכמות  
נמיות נחד כסנל ובעי אבות נענו  
לאחרים חולם קרבים בלתי מידעום  
משכנתם להר הרוד קראו צלמותם  
עלו ארמות ואדם במקור בליתן  
נמשל ככהמות נכמו ויה דרבים כסל לנו  
ואחריו חס יבוי חס ירעו סלה בנאו לשאו

שור מומד לבני קרח  
גדולותיה ומה לל מאד בעוד אלהינו  
הרקדשו ופה נוף משוש בליה ארץ  
הרצון ורבתי עפון קדמת מלך רב  
אלהים בארמנותיה נרע למשגב  
בהנהח מלכום נו ערב עברו נחדו  
המחראו כו תמהו ובהלו נתפון  
רעה אחותם שם חול פיולה  
בהיו קום בשב אנו חת ישיש

לכנס ב וקחה פולחם וראיתו וישש  
לבכס שיתו לבכס ב

לכנס ב וקחה פולחם וראיתו וישש  
לבכס שיתו לבכס ב



על או עשה טוב אלהים משמים  
השקוף על בני אדם לראות היש משכיל  
דו שאת אלהים בלו סג יחדו נאלחו  
או עשה טוב או גם אחד הלא  
ידע פעלו או אכלו עמו אכלו לחם  
אלהים לא קראו שם פחדו פחד לא  
הנה פחד כראיה אלהים פור עצמות הנה  
הבשתה כראיה אלהים מאסם מותו מצו  
ושעות ישראל בשוב אלהים  
שבות עמו על יעקב ושם ח ישראל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

רוח נדיבה תסמכני אלמדה פשעו דרכי  
וחטאים אלו די שוב הצילני מרמים  
אלהים אלהות שועתי תנו ל שועי צדקתך  
אדני שפתי תפתח ופיו יגיד תהלתך  
פלא תחפץ ובה ואתה עלה לא תרעה  
זכרו אלהים רוח נשברה לבני שביר ונרבה  
אלהים לא תבוה הוטובה בר עונת את  
ציון תבנה הומות ירושלים או תחפץ  
זכור צדק עלה וכלול או עלה  
על מבח פרוס

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

למנצח משכיל לדוד  
בכא הו פוס ויאמר ה' שאול הלא דוד  
מסתתר עמנו אלהים בשמך הו שועי  
ובגבורתך תרננו אלהים שמע תפלת  
האוונה לאמרפה כו זרים קמו על  
ועת צום בק שונ פשו לא שמו אלהים לנגדם  
סלה הנה אלהים עזר ל אדני בסמך נפשו  
ושוב הרע לשורו באמתך הצמותם  
בנרבה אובח חלק אודה שמך יהיה מי טוב  
כי מכל צרה הצילני ובאוב ראית עני

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

למנצח משכיל לדוד  
בכא הו אג הארמי ונה ל ש אול אמר  
לובא דוד אל כו אחי מלה תהלה  
ברעה הגבור חסד אל כל היום  
היות תחשב לשונך כתר מל ש עשה  
דמיה אלהים עמטוב שקה מרבר צדק סלה  
אחבת כל הבהובלע לשון מרמה  
גם אליה עך לנצח וחתרו וסחך אהל  
ושר שך בארץ חיים סלה ויראו צדיקים  
ויראו ועלו וישחקו הנה הגבר לא  
ישום אלהים מעונו ובטח ברב עשור  
יעבדותו ואנו כותר ענו בבית אלהים  
בטחתי בחסד אלהים עלם וער אודך  
לעלם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נה חסדך

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

למנצח משכיל לדוד  
האוונה אלהים תפלתו ואל תת עלם מתה עת  
הק שובה לו ועני ארוה ב שיהו ואתמה  
מקול אויב מפני עקת רשע כמקוטו על  
או ובא וישטמו לבו וחול בקרבו  
ואימות מות נפלו עלו וראו ורעו ונבא

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

למנצח משכיל לדוד  
אמר נבל בלבו או אלהים השחיתו וחתעתי

תועלם ב' חד חזקת פול ומבטורך לא תועלם ואל תועלם נ  
ישום אלהים ב' חדבר אשר ישום אלהים בכי הנה הגבר נ

הבישות ב' כו הו שיענו מצוינו שם נחלו פחד נ  
הרמיו בוכ הבישות תינינו הבישות נ







עלית ב לידות כמו אפל לידות במסותריהם קדש לחזו  
עלית ב חז כולו וחד כולו ויתגדלו כל דאחד בהם שבעת שרי פרס ועדי  
ראוי קדש ב חס למען יהודי אשר נאמן נחר פלגיו אשרו תבחר

קדש לחזו

אסו כרתוך עלי צוע פאש מרות אהתך  
פוחית עורתה לו וכצל כנפוך ארנו  
דבקה נפשו אחרוך בותמכה ומינך  
והמה לשואה וכן שונפשי זכאו  
בתחתיות הארץ וערהו עליה  
חרב מנת שעליו יחורו והמלה  
ישמח באלהים ותהלל כל חנשבע  
בו מוסכר פו דובר שקר

למנצח מזמור לדוד

שמע אלהים קולו בשוחר מפחד  
אויב תצר חור תסתורני מסוד מדעים  
מרגשת פעלי או אשר שוננו כחרב  
לשונם דרכו חס דברמר לורת  
במסתרים תם פתאם ירחוק לא יוראו  
וחוקו למוד דבר רעים פרו לטמון  
מוקשים אמרו מורא אהלנו  
וחפשו עלות תמנו חפש מחפש  
וקרב או שולב עמק וירם אלהים  
חן פתאום חיו מכותם וכן שולחו  
עלימו לשונם ותגדלו כלה אהבם  
ויהראו פלאדם ויגדו פעל אלהים  
ומעשהו השכילו ושמה  
צדוק ביהודה וחסה בו ויתהללו כל ישראל

למנצח מזמור לדוד שיר

לך רכיה תהי אלהים בעיני ודך ישלם עדי  
שמע תפלה ערוך כלב שר ובאו

דבריו עונת גברו מנו פשענו אתה תכנס  
אשרו תבחר ותקרוב ושכח חצרוך  
נשבעה בטוב ביתך קדש חובלך  
נוראות בצדקת עננו אלהו ישענו  
מכטח כלקצו ארץ וגם רחקים  
מכחו חרום בכחו נאור בגבורה  
משפוח שאו זמים שאו גלוחם  
והמון לאמים ויהאו ישבו קצות  
מאות תור מוצאוי כקר וערב תרנו  
פקדתה ארץ ותשקקה רבת תעשרתה  
פלג אלהים מלאמום תכונ דגנס  
מזכו תמנה תלמיה ריה נחת גרודה  
ברביכום תמגנה עמחה תכהך  
עטרת שנת טובתך ומעגלך ירעפת  
השו ורעפו נאות מדבר וצל  
גבעת תחגרגנה לבשו כליוס העאו  
ועמקוים ועטפו כר ותרו ועו אה נשוח

למנצח שיר מזמור ה' עול אלהים  
כלה ארץ זמרו כבוד שמו  
שומו כבוד תה לתו אמרו לאלהים  
מה עורא מעשיך ברב עיר ובחשו  
לך אנבוק כל ארץ וישתחוו לך  
וזמרו לך זמרו שמך סלה  
לבו וראו מפעלות אלהים נורא עלולה  
על בני אדם חפך לס לב שיה  
בנהר יעברו בכנר שס נשמחה בו  
מי של בגבורתו עלם עינו בגוים תצפנו

דומיה ב מל ופ וללה ולא דמיה לי נאלמני דומיה גר לאלהים  
דומיה נפשו לך דמיה דמיה

ומעשרו ג מה יהוד משפט הער ואיטביעון וידאו כל אדם  
ותחללו ב ביהוד ויגדו ישמח יצחק ביהוד

אעלה ה אמר מלאככה לאנתתה דיארונה אידך למכטייה קוטרתי  
דידושלים מ מוחים ב וחרבות מוחים עלות מוחים

לא ומכר דלא

אסירי ב מוניא אסירי בלו שרור יחד אסירי שאגנו  
יחד את כל האסירי

וצאל

הסוררים אלהימו למו סלה ברכו עמים  
אלהינו וזה שמו עקול לתלתו השם נפשו  
בחיים ולא נתנו למו טרגלנו כוכחנתנו  
אלהים צרפתנו כצדקתנו הבאתנו  
במצודה שמת מועקה במתנתנו  
הרבתת אנו של ראשנו באנו באש  
וכמוס ותוצו אנו לרוחה אנו אבותיך עולות  
אשלים לך נדתי אשר פצו שפתו  
ודברו בערלה עלות מוחים  
אעלה לך עסק טרת אילים אעשה בקר  
עם עתודים סלה ~~לפי שנתנו אספיה~~  
כלוראו אלהים אשר עשה לגפשו  
אלו פרקראתו ורומס תחת לשוננו  
אנו אסד אותנו בלבו לאו שמע אדנו  
אנו שמע אלהים הק שוב בקול תפלתו  
ברוך אלהים אשר לאה סור תפלתו וחסדו מאת

נקום אלהים יפוצו אויביו ונגוסו  
משנאו מפניו כהנהף עשו תנהף  
כהמס דונג מפניאש ואבדוד שעוס  
מפני אלהים וצדוקים ושמחו  
ועלצו לפני אלהים וישושו בשמחה  
שורה לאלהים ופרו שמו סלה  
לרכב בערבות בנה שמו ועלו לפניו  
אבותיו מים ורין אלמנות אלהים  
במעון קדשו אלהים מו שובי חודים  
ביתו מוצו אסורים בכושדות  
אך סוררים שכנו עהיה אלהים בצאתך  
לפני עמך בצעדך בישומוסקה  
ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים  
הה סיני מפני אלהים אלהינו ישראל  
גשם נרבות תנף אלהים נחלתך ונלאה  
אתה כוננתה חיתך ושבובכה  
תכח בטובתך לעני אלהים אדנו ותנו  
אמר המבשות צבא רב מלמי צבאות  
והדיו ידיו ונותנות תחלק שלל  
אסת שכבו ביו שפתים פנפי ונה  
נחפה בכסף ואכרותיה בורקרק  
חרין בפרי ששיו מלכוס כהת שלל  
בצלמו הרה אלהים הר בפשו  
הרצונם הרבשו לפתח צדו  
היום גבננים החר חמד אלהים לשבנו  
אף אהוה אשכו לנצח רכב אלהים  
רבתים אלפי שנאו אדנו בק סנו בקדש  
עלות למדוס שבית שבו לקחת מתנות

למנע חבננת מומור שור  
אלהים יחננו וברכנו ואר פנו  
אתנו סלה להעת בארץ הרבה  
בכל אום וישועתך ודוד עמוס אלהים  
ודוד עמוס בלם ישמחו ורננו לאמים  
בית שפט עמוס מישר ולא מוס  
בארץ תנחם סלה ודוד עמוס אלהים  
ודוד עמוס בלם ארץ נתנה וכולה  
וברכנו אלהים אלהינו וברכנו אלהים  
והראו אנתו כל אפסיר ארץ  
למנע חלוד מומור שור

וירא ה ונשמדוס מאד ויגיו מערב יליחה אלהינו ונחדו וברכנו  
אלהים ויראו גים את שם יחח רגלינו ג ב מל וחד חס ולא מוס תחור  
וליא נק למט רגלנו עמדות היו רגלינו כ

שמע אלהים ג אל תודאי כי שמע אלהים אנו ויה עבה תיננה  
ביח ב ביח יחוד צל ביח שמו







קומד אליהם ב דיבור ויבך שפטח הארץ ו ושארא קומד וידוע  
בינאן ב וכל חום בעאן לבן יעשן אפך ו ושמש ב ולא יבד שרב  
אתה הכינור ו

פַעְמִיד לְמִשְׁאוֹתֵינֶנּוּ כְלַחֲרֵע  
אוֹיֵב בְּקֶדֶשׁ שֵׁאֲנִי צְרִיד בְּקֶרֶב  
מוֹעֵד שְׁמוֹ אוֹתֶתֶס אֲתוֹת וְרַעִי  
כִּמְבִיא לִמְעֵלָה בְּסִבְדֵי עַץ קְרִדְמוֹת  
וְעַת פִּתּוּחֵי יַחַד בְּשִׁשׁוֹל  
וְכֹל פִּוֹת וְקִלְמוֹן שֵׁלְחוּ בְּאֶשׁ מְקִדְשְׁךָ  
לְאַרְץ חִלְלוּ מִשְׁבֹּד שְׁמֶךָ אֲמִרוּ  
בְּלִבְסֵינֵנּוּ יַחַד שֵׁרְפוּ כְלִמּוֹעֵדוֹ  
אֶל בְּאֶרֶץ אֹתֹת וּמוֹת לֹא רְאוּנוּ  
אוֹדְעוּ נְכֵמָה וְלֹא אֲתֵנוּ יִדְעֵ עַדְמָה  
עַד מִתְּנֵי אֱלֹהִים יִסְרָף צֶר וַעֲנָן אוֹיֵב  
שֶׁמֶךְ לִנְעֻחַ לְמָה תִּשְׁנֹבֵט וְיִמְנֹךְ  
מִקְרַב חוֹקֵךְ כִּלְהַ וְאֱלֹהִים מִלְּבָבִי  
מִקְדָּס פִּיעַל יִשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ  
אֲתָה פּוֹרֶתֶת בְּעֹדֵי יָם שְׁבֵרֶת רֵאשִׁי  
תִּנְנִנֵס עַל חַמֹּס אֲתָה הַצֵּצְעַת  
רֵאשִׁי לְוִיָּתוֹ תִּתְנַנְנוּ מֵאֲבָלֵי עֵס לְעֵינַיִם  
אֲתָה בְּקַעַת מֵעִוּוֹנֵיךְ אֲתָה חֹבֶשֶׁת  
נְחֵרוֹת אֹתוֹ לְךָ הִיִּם אֶתֶלֶב לְיִדְעָה  
אֲתָה הַכִּינֹוֹת מֵאוֹר וְשֶׁמֶשׁ  
אֲתָה הַצֵּבֶת כְּלַבּוֹלוֹת אֶרֶץ קִרְיַת וְחֹף  
אֲתָה וְצִרְתָּס זְכִיר אֶת אוֹיֵב חַקְוִי וְחֹף  
וְעַס נְבָל נֶאֱעִו שְׁמֶךָ אֲלֵתְנוּ לַחֲסֵת  
נֶפֶשׁ תּוֹרֶךְ חֵית עֲכִידָה אֵלֶי תִּשְׁבַּח לִנְעֻחַ  
הֵבֵט לְכַרִּית בִּי מִלְּאֹן מִחֲשַׁבּוֹת אֶרֶץ  
נְאוֹת חַמֹּס אֵלֶי שְׁבֵתָךְ נֶבֶלְסִי  
עֵנִי וְאֲבִיּוֹן יִחַלְלוּ שְׁמֶךָ קוֹמָה אֱלֹהִים  
רִיבָה רִיבְךָ זְכִיר חֲרָפֶתְךָ מֵעַתְּנָבֵל כְּלַחֲרֵע

וְאָמְרוּ אוֹיְבֵי הַיְיָ עֲלֵה  
חֲנֵה אֱלֹהֵי רִשְׁעִים וְיִשְׁלוּ עֲלֵיךְ שְׁנִיחֵל  
אֶרְדּוּק וְכִיתִי לִבְבִי וְאַרְחֵץ בְּנִקְמוֹתַי  
וְאַחֲזִנְגֵי עַל הַיָּם וְתוֹכַחְתִּי לְבְּקָרִים  
אִסְאָמְרֵתִי אִסְפְּרָה כִּמוֹ הַנָּח הַיָּם  
בְּנִיךְ בְּנִדְתִּי וְאַחֲשִׁבָה לְדַעַת זֹאת  
עַמְלֵי חֵי אֲבִיעֵנִי עַד אָבִיא אֶל  
מִקְדְּשֵׁי אֱלֹהִים אֲבִיעֵה לְאַחֲרֵיתֶם  
אֶרְבֵּחַ לְקוֹת תִּשׁוֹת לִמּוֹ הַפִּלְתֶם  
לְמִשְׁוֹאוֹת אוֹף חֵיוֹ לְשִׁמְחָה כְּרַנֵּעַ  
סִפּוֹתֵי מוֹבִלְהוֹת כִּחְלוֹס מֵהַקּוֹן  
אֲדִנּוּ בְּעִיר עֲלֵמֵס תְּבוּחַ בִּי וְתַחֲמִץ לִבִּי  
וְכִלְוֹתִי אֲשֵׁתוֹנוּ וְאַנִּי בְּעֵר  
וְלֹא אֲרַע בַּחֲמוֹת חֵיוֹתִי עַמְךָ  
וְאַנִּי תְמוֹד עַמְךָ אֲחֹזֶת בְּיָדֵי מוֹנֵי  
בְּעֵצְתְּךָ תַּנְחֵנִי וְאַחַר כְּכֹד תִּקְחֵנִי  
מִיָּדִי בְּשִׁמּוֹס וְעַמְךָ לְאַחֲמַעְתִּי בְּאֶרֶץ  
כִּלְהַ שְׁאֵהוֹ וּלְבָבִי עוֹר לִבִּי וְחֵלֶקֶן  
אֱלֹהִים לְעֵלְסִי כִּי הִנֵּן רְחֵם קוֹיְךָ  
וְאַבְהוֹ הַצִּמְתָּה כִּלְוֹנָה מִמֶּךָ  
וְאַנִּי קֶרֶבֶת אֱלֹהִים לִי טוֹב שְׁתִּיבֵא אֲדֵנִי  
וְהוֹד מִחֵסִי לְסִפֵּר כְּלַמֵּל אֲבוֹתֶיךָ

מִשְׁנֵי לַלְאֶסְקָה  
לְמָה אֱלֹהִים זְנַחַת לִנְעֻחַ וְעֵשׂוֹ אַפְךָ  
בְּצֵאֹן מֵרַעַתְךָ זְכִיר עַדְתְּךָ  
קָנִיתִי קֶדֶס גְּאֵלֶת שֶׁבֶט נְחֵלְתְּךָ  
חֲרָצִיוֹן וְהַיְשַׁכְּנֵתִי בְּךָ הַרְמוֹמָה

חֲבוּשָׁתוֹ בִּי בִתְרוּן לְשׁוֹן וְאֲמִר חֲבוּשָׁתוֹ חֹמֵר אֲתָה חֲבוּשָׁתוֹ קֶדֶס חַס  
זֹנָה בִּי אִם זָנַח אֲתָה יִשְׂרָאֵל הַצִּמְתָּה כִּלְוֹנָה מִמֶּךָ וְכִרְמִיד חַס וְחַס  
אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֵת לִבִּי חֲזוֹנָה

עַד מָה דִּי אֲשׁוּר תִּשְׁבַּךְ וְלֹא אֲתֵנוּ יִדְעֵ עַד מָה תִּזְנַח לִנְעֻחַ תִּסְתַּד לִנְעֻחַ  
וְלֹא אֲדַע גִּי לֹא אֲשַׁב אֲלֵמְדָה וְאַנִּי בְעֵר וְלֹא אֲדַע מִיָּד מֵיָד מֵעֵלָיִם



ולא יהיו ג בעים ובעות תולדי לא תקח לך אשה ולא יהיו מאבותם ספסל  
יחזקאל דכוחהון בר מן חד והיתה ידו אל חנביאים 0

עבודת ב מל בקר לא עבוד זרמו מים עבודת 0  
בזר משח וגארוהו ב אלה משיע נחור בניצא 0

בכע ערוס צמדך וישק עטת קמת רכה  
 וזעאנו לוס נסלע וזרר פטרת תמוס  
 וזסו פו עוד לחטגלו זמרות עליון פניך  
 ונסו אל כל צבס לשאר אכל לנפשות  
 ודברו באלוים אמרו חזק לאל  
 לעתך שלחו במדבר חנה כח צורה ומוס  
 פוסו תלים וישטפו חגסל חק וכל תת  
 אסכוז שאר לעמו לבו שמע עוזה  
 ויתעפרו אשנשקה בעקב וגס לא  
 עלה בישראל מלאה אמני באלוים  
 ולא בטחו בישועתו ויצו שחקים ממע  
 ודלוני שמוס פתח ומטר עליהם  
 מן לאכלו ונשמוס נתנו לבו  
 לחס אפרים אכל איש עיריה שגח  
 לחס לשבע וסעקרוס בשמוס  
 ונתג בעו תיכז ומטר עליוס בעפר שאר  
 וכחו לימים עוף כנף ויפל בקרב מחנהו  
 סכב למשוננתו ואלכו שבע עומאד  
 ותאותם וכל לחס לאהו מתאותם  
 עוד אכלם בפיתם ואף אל אוס עתה פוס  
 וחרו במשענתם ונכחו רישראך חכרת  
 בכל זאת תטאו עד ולא אחא מע  
 בגפלאותה וכל לבתה כל ימיהס  
 ושתתם בפחלה אסחרגס וירישוהו  
 ושבנו שחרו ואל וזכרו באלוים ענתם  
 ואלו לזון גאלס ויפקוהו בפיתת  
 וכל שונס יכבוירו ולבס לא נכו עמו  
 ולא נאמעו בבריתו וזדא בחרוס

ראף מוס אלוים ראף קגו ותחכות  
 ורמו מוס עבות קדנתע שחקים  
 אף צעוד יתחלב קולר עכר פבל  
 הארו ברקיס תבך רעה ותרי עשה ארץ  
 בים דרפכו שבולך פמוס נפס  
 ועקבותך לא נעו נחית כצא עמר

משכיל לאסר

חאוניה עמו תורתו חטו אונכס לאמר פו  
 אפתחה במשלו פו אביעה חרות מעקדם  
 אשר שמעו ונדעס ואבותינ ספרו לני  
 לא נכחה גבניתס להור אחרו  
 נספרים תדלות וזוחה ועוהו ונפל אתו  
 אשר עשה ויקס עדותי בעקבותיה  
 שס בישראל אשר צוה את אבותינ  
 להודיעס לבנתס למעשה יהוה דור  
 אחרו ופנס ויהו וקמו וספרו לבניתס  
 וישקו וכל ללוים כלסם ולא ישכחו  
 מעלתי לא ומעו תו ונצרו  
 ולינו וזכר אבותם דור סודר וזכר  
 וזר לא חכו לבו ולא נאמעו את אל חוהו  
 כדא פריס נושקו וזמך שת חפכו בוס קרב  
 לא שגרו ברת אלוים ונתו חתמא על לפת  
 נשכחו עלילותו ונפל אותו אשר חראס  
 נדא אבותם עשה פלא ספרו צמוס שרדה עו  
 כק געמו עברס ומצמוס כמרת  
 ונתנו בענו ויחס וכל לילה כזאר אש

לשבע 4 ואכלתם ואכלתם כגליו לחס יגורח שלח 0 ורמוס ולחם פתח לית כחיס  
 וכל 4 וכוונתו אים מור בששיתא 0 רוגר ורמח 0 חר פת ור וחז סור 0 מקול פדש  
 בני אפרים

וישמו 4 רב וכוונתו העניס וישפלו כסלים 0 ויעבדו 0 ויקחו 0 ויקחו 0 ויקחו 0  
 יורם 4 אפ לא סמנורם חכרה פולא כמנינו וזכרה כמנינו 0 וזר וצויה לבחור 0

שלו ה' כח כן הנה חגיגה ותבאחו בית יהודי כי נגלה ויחוד תינו ויפסו  
כאשר עשיתי מזוע נבית וביאו אנשים ויטש ואחיה

החלף ב' מל בסוף חולך תמים ופעל צדק רוח חולך ולא ישוב  
וקדוש ישגאל ב' למען יראו וידעו וישובו וינצו אל

אח לשכונב אדם ותפארתו כדער  
ותתן לשכני עיני ויסער לחרב עמו  
בחרו אכלה אש ובעלתו חת עבר  
ובתלתו לא הוללו כחניו בחרב נפלו  
ואלמנתיו לא תבכינה ויקץ כישו אדני  
כגבור מתרונו מינו ויק צרו אחור  
חרפת עולם נתו למו ומאס באהל  
יוסף ובשבת אפרים לאבחר  
ובחר את שבט יהודה את חר עינו  
אשר אהב ויבן כמורמים מקדשו  
בארץ יסדה לעולם ובחר ביהודה עבה  
ויקחה ממכל את צאן מאחר  
עלותה בראו לדעות כיעקב עמו  
ובישראל נחלתו ויריעם  
כתם לבבו ובתבונת כפיו ונחם

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

וכפר עוול אשחיות וחרבה לה שיב אפו  
ולא יערך לחמתו ויזכר כבשר חמה  
רוח חולך ולא ישוב כפה ימרוחו במדבר  
ועצבוהו בישומות וישבו וינסו אל  
וקדוש ישראל התו לאבחרו אתו  
וס אשר פרס מניצר אשר שם במצרים  
אתותו מופתו בשדה צעו ויחפן לדס  
ואריהם סונו ליהם ככלו שתינו ושלח  
בהם ערבו אכלם וצפרה עות שחיותם  
והט לחסיל וכולם ויגיעם לארבה  
וחרג בכרד גפנם ושקמותם כחנמל  
ומסג לבד בערם ומקניהם לה שפס  
ישלח כס חרוז אפו עברה וועס ווערה  
משלחת מלאכיר עים יפלים נתוב  
לאפו לאחשך ממות נפשם וחיתם  
להבר הסגור ויה כל בכור במצרים  
ראשות אונים באת ליהם ויסע  
כצאו עמו ויעהגם כערב מדבר  
ונחם לבטח חול אפחדו ואת אויביהם  
כסח חים וביאס אל גבול קדשו  
הרוח קנתה ימיו ויעיש מפניהם  
גויסו פילם כחכל נחלה וישכו באד ליהם  
שבטו ישראל וינסו וימרו את  
אלהים עליו וערותיו לא שמרו  
ויסגו ויבגו ויבאבותם נחפכו כק שת רמיה  
חכיע סוקו ובכמותם ובפסיליהם יקני אוחו  
שמע אלהים חת עבר ומאס מאר  
בישראל וישמשכו שלו י

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

מזכור לאסף  
אלהים באו גיוס כנחלתך טמאו  
את חיובל קרשך שמו את ירו שלם לעים  
נתנו את נבלת עבדך מאכל  
לעוף השמים כשר חסידך לחיותו  
ארץ שפכו רמס כפמים סביבות  
יהו שלם ואו קובך הינע חרפה  
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו  
עדמה ויחוח תאנף לנעח תבער  
כמו אש קנאתך שפה חמתך  
אלה גיוס אשר לאה ענה ועל מלכות  
אשר בשמר לאקראו כי אכל את יעקב

א

טמאו ג אשר טמאו אחותם עוד יאנו עשולי ומזמור לאסף כ וחד וטמאו כ  
דובר ב ואת איבה שפכו וינעו כ קדמיה חס כ

אל הגוים ה' ושמתי בהם אור ויבוא אלי הגוים בהגלותי אותם אור כבודי שפר  
חמונה דתיוס כ ויטבו ב' ויגיש ויערש כ וחד לעמל ישכן סלח כ

שבעתים ו ב קמצ וארבעה פת כל הדיקון יקם קח אגרינת  
הלבנה וחשבילשכנינו ונמצא יסלם שרופה ב ויבא דוד שרפד  
באש

1  
ואתנו ויהי שמו אלהינו עונת ראשונים  
מהר ויקדמונו רחמיך כדלונמאד  
עחנו ואלהינו שנו על דבר כבוד שמך  
ודע לנו וכפר על חטאתינו למען שמך  
למה הוא מרוחגוים איה אלהים  
ודע בגוים לעינו נקמת דם עבדיך  
השפוך תבי אלפניך אנקת אסור  
כדל זרועך הותר בני תמותה ודשב  
לשכנינו שבעתים אלהים חופתם  
אשר חרפוך ארצי ואנחנו עמך וצאני  
מך עתק נודה לך לעולם  
לדוד ודרר נספר תהלתך

למה פרצת גרויח וארוה כל עבדיך  
וכרס כנה חוזר מיד חושי ודעה  
אלהים עבאות שובנא חבט משמים  
ודאח ופקדגפו זאת וכנה אשר לך  
נטעה ימנו ועלבו אמצתה לך  
שרפה באש כסויה מגערת פניך יאבו  
תחודך על איש ימנו על כן אדם  
אמצת לך ול אנסוג ממך וחננו בשמך  
נקרא יהוה אלהים עבאות שובנא  
פניך ונשעה

למנעח על הגתות לאסר  
חננו לאלהים עינו חושי לאלהינו עקב  
שאחמכה ותנחתך כעור נעים עמכל  
תקעו בחריש שופר בכסה ליום חגנו  
מי חק לוישראל הוא משפט לאלהינו עקב  
עדות כבודו שמו בעאתו על ארץ  
מצרים שפת לאה עתו אשמע הסודות  
מסבל שכמו כפיו מהוד תעברנה  
בעיה קראת ונאחלצך אענב כסתך  
רעם אכחך עלמי מריבה סלה  
שמע עמיו ועודך בך וישראל  
אסת שמעל לא יהיה בך אל זר  
ולאת שתחוד לאנבר אנכי יהוה  
אלהיך חמ עלך מארץ מצרים קרח  
פודואמלאחו ולא שמע עמו לקוח  
וישראל לא אבה לך ואש לחחו  
בשרותות לבס ולכו במו עצותיהם  
לו עמו שמעל וישראל בדרמ ויחלכו

למנעח אל ששנים עדות לאסר מוקח  
דעת וישראל אונה נחבצאו חסר  
ישב הכרובים חופיעה לפני אפרים  
וכנעמו ומנשה עוררה את גבורתך ודכה  
לוי שעתה לנו אלהים קשובנו  
ודארפנד ונישעה יהוה אלהים י  
עבאות ערבת עשנת בתפלת עמך  
האכלתם לחם דמעה ותשקמו  
בדמעות שלוש תשימנו מדון לשכנינו  
ואובנו ולענולנו אלהים עבאות י  
השובנו ודארפנד ונישעה גפו  
מצרים תסוע תגרש צוים ותטעה  
פנת לפניה ותשרש שרשוח ותמלא ארץ  
כסוהרים עלה וענפיה ארזיאל  
תשלח קצרה עדים ואלנה ונקותיה

בשרותות ב מל ולא שמע דנמצא קשר ואשלחונו נושאנו בשרותות  
ולא תשתחו ב למיעט ודוק לא יהיה בך

וכפר ד קרב אל המבזה שנים בו וחולך מהדח אלה עדה עורנו  
עורנו ב קרצ ערט אלהי ושענו עורנו וחוח אלהינו וחד ועורנו

לכו לטקלה ענייה ליקם כמדתו  
כסוסדא לכו ככר פנת לק שונו כמדתו  
לאר חוזר לכו לארמה שונו כמדתו  
כערכו כוואב וכונו וכערכו כמדתו  
אשר אכרו נדשה לוי את נאות אלהים  
אלהו שיתמו כעלכל כקט אפרוחו  
כאש תכעריה וכלחכה תמחט כקוט  
כפנת דפס כס עקר וכסופת כמדתו  
כילא פניה חקלה וכקשו שמה חקה  
כעו חסדו עתע חחפה ומוקדו  
הקשו כמדתו שמה יהיה לכיך  
עליו עבדי הארץ

לכעו על חמדת לכו חוזר חמדת  
כמדתו כמדתו חמדת חמדת  
כספוח כמדתו חמדת חמדת חמדת  
לכו חוזר חמדת חמדת חמדת חמדת  
כעאה כמדתו חמדת חמדת חמדת  
אפרוחים חמדת חמדת חמדת חמדת  
עליו חמדת חמדת חמדת חמדת  
עליו חמדת חמדת חמדת חמדת  
לכו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
כעו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לכו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת

ודאד ו' בחוד ודחח חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אט ודאד חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת

כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אשר חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לחמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת

כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אשר חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לחמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אשר חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לחמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אשר חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לחמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אשר חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לחמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת

כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אשר חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לחמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אשר חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לחמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אשר חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לחמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
כמדתו חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
אשר חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
לחמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת

חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת  
חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת חמדת

בכית אליה  
בשמי שבני יחיה אלהים חוננו ביד יחיה  
לא יבני עטות  
יחיה עבדות

נהדר באהילך שעי  
להלכים בתקום  
אשרי אדם בטהרה

למנו לבני קרח מקור

שבת שבות יעקב  
פסות כל הטאת סלה  
השבות מחוז אגף  
דפרי בעסה עמנו  
תמשך אפן לדוד  
האיות שותח עמו ושמח  
ישעך תהו דע  
האלוהו כחידו  
אחסרוהו ואלטובו לנסה  
לשכו פבוד  
צדק  
אמת מארץ תעמח  
נסחיה  
זאב ענו ותו זבחה  
תיאס לדוד פגמו

טובו סלה  
האוני והחוד הפלות  
בקר ותנוונת בוס צרת אקר אבות עמי  
אוד קוד בלודס ארבי  
בליס אשר עשית  
לפנה ארבי  
מקנול אתה ועשח נפלאות  
אלהים לביך  
אחלה באמתך  
אודי ארבי אלח  
תבניה שמה לעולם כחסדך גיור על  
חצית נפשך שאול תחתיך אלוהים  
ועת עריו צמק שונפשו  
ואתה ארבי  
ארה אפוס ובחקה ואת  
פנה אלו ותנו תט ערה  
ועשו עמך  
חראו שונא ובענו  
שרתם ונוח קננו

למנו מקור שור  
אונב יחיה שעת צו  
בפח אכמו ביה  
אוכה דתו עמנו  
ועת עתנו  
חלענו וישו אמש  
על פנה ותא יסענו עלו ותוה יסעך  
חולד שם קרה

5  
12  
14  
17  
20  
23  
26  
29  
32  
35  
38  
41  
44  
47  
50  
53  
56  
59  
62  
65  
68  
71  
74  
77  
80  
83  
86  
89  
92  
95  
98  
101  
104  
107  
110  
113  
116  
119  
122  
125  
128  
131  
134  
137  
140  
143  
146  
149  
152  
155  
158  
161  
164  
167  
170  
173  
176  
179  
182  
185  
188  
191  
194  
197  
200

2  
5  
8  
11  
14  
17  
20  
23  
26  
29  
32  
35  
38  
41  
44  
47  
50  
53  
56  
59  
62  
65  
68  
71  
74  
77  
80  
83  
86  
89  
92  
95  
98  
101  
104  
107  
110  
113  
116  
119  
122  
125  
128  
131  
134  
137  
140  
143  
146  
149  
152  
155  
158  
161  
164  
167  
170  
173  
176  
179  
182  
185  
188  
191  
194  
197  
200



דלא

ונאל

תכונ עמו אפרו עתא מעני לאישוא  
 אויבבו וכו' עליה לא יענו  
 וכתתו מפני צרו ומשנאו אגף  
 ואכזבו עתו חסדו עמו וכשמו תרום קרנו  
 ושמתו בים ידו ובעהרות ימינו  
 הוא וקראנו אכי אתה אלו צוה וישועת  
 אתאנו כבוד אתהו עליון לכלי ארץ  
 לעולם אשר מורלו חסדו ובריתו נאמנת לו  
 ושמתי לך זרעו וכסאו כימי שמים  
 אסנו עובדנו תורתו וכסא שפטו לא ילכו  
 אסחקתו ויחללו ופצותי לא ישמחו  
 ופקדתי ב' שבט פשע וכו' געס עונס  
 וחסדו לא אפור מעמו ולא אשקד באמונת  
 לא אחלל בריתו וכו' אשפתו לא אשנה  
 אחת נשבעתי בקדשתי אסלחוד אביב  
 והעו לעולם יהיה וכסאו כשמי שנגהו  
 כנהיפו עולם ועל פשח קנאמו סלה  
 ואתה ונחתות אס התי עברת עם משיחך  
 גאתה ברית עבדך חללת לארץ נוקח  
 פרצת כל גדרתיו שמת מבצרו מחתה  
 שסחו כל עברו דרך הנה חרפה לשכנו  
 הרומות ימינו צדו השמחת כל אויבבו  
 אפת שוב צור חרבו ולא חקומתו בפלהמה  
 השבת מטחרו וכסאו לארץ מגרתה  
 חק צרת ימינו עליו העטות עליו  
 בוישה סלה ערמיה יהודה תסתיר לנצח  
 תבער כמו אש חמתך וכראנו מה חלד  
 ערמיה שוא אבראת כל בני אדם

ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

מי גבר יחיה ולא ירא אהמות ומלט  
 נפשו מיד שאול סלה איה חסדך  
 ה' ראשנים יאדנו נשבעת ליהוד באמונתך  
 וכך אדנו חרפת עבדך שאתו בחוקי  
 כל דבקים עמים אשר חרפו אויבך  
 יהודה אשר חרפו עקבות משיחך  
 ברוך יהודה לעולם אמו וואמו

ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

תפלה למישה אושה אלהים  
 אדנו מעוז אתה הוית לנו כדור ודר  
 בטרם תרום ידנו ותחולל ארץ ותבול  
 ומעולם עד עולם אתה אל  
 תשב אננו שער דכא את אמר שובנו בני אדם  
 כי אלה שנים בעניך פנים את מולכו וכו' עבד  
 ואשמורה בלילה זרמתם שנה יחיו  
 בבקר כחצור יחלף בבקר יצוץ וחלף  
 לערב ימולל ויבש כו' כלנו באפך  
 ובחמתך נבהלנו שית שנתנו לנגדך  
 על מעל למאר פנקך כו' כל ימינו פנו  
 בעברתך כלנו שנינו כמו הגדה  
 ימי שנותנו בהם שבעים שנה ואס  
 בגבורת שמונים שנה וכהבס על ואו  
 כו' חישו נעפה מוודע עו אפך  
 וכיראתך עברתך למנות ימינו כו' חורע  
 ונבאלכב חכמה שובה יהודה ערמת  
 והנחם על עבדך שבענו בבקר חסדך  
 ונרננה ונישמחה בכל ימינו שמחנו

ומעולם ג' ב' מל' חס ומעולם לא שמעו חלא אני מושה ומעלם  
ומעולם עד עולם ג' דכא ג' לא יבא כו' עזבא ואת דכא ושמל רוח  
תשב אננו ס

הדימות ג' ועל מה הדימות קול וחבירו הדימות יצחק ס דיטעיהו  
הדימות כתיב ושאר הדימות כתיב ס ולכונ ג' גבר במסלתו ואיש  
בדרכו ובמשפטו לא ילכונ ס

וידברו ו' מל וזה נחמנו ממעשנו ודינו לא שפכה שמענו את שמעו ולא  
נאמר עוד אלהינו ויהי נעים אדני שנים בר

לארך ימים ג' ושבתי בבית יחוד לביתך נאור קדש למח לנחח  
שלום ג' חס בלשן אנכי שלמי באו ימי השלום ושלום רשעים

פיהו תעננו  
למנו אלהינו  
היה לנו אלהינו  
יהוה ייחודו

אשר עשה לנו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו

יהוה ייחודו  
אלהינו ייחודו  
יהוה ייחודו



מזמור ב בטע בסיפ שיר הנכתב שירו ליהודה המלך יהודה ב כי את המלך יהודה עבאות הריענו לפני המלך יהודה

אֶשְׁלַח מְנוּחָה וְיִתְּתָה סִבּוֹב עֲרוּרֵי  
הָאָרֶץ כִּדְרֵי תַחֲתָיִם לְכָל  
הָרִים כִּהְיוּ נְגַמְסוּ מְלַפֵּעַ יְהוָה לְפָנָי  
אֲהוּז כַּלְהָ אֶרֶץ הַגִּידוֹת שִׁמְשׁוֹת עֲרַקוּ  
וְכִאֲבֵלֵי עַמּוּס כִּבְדוּ וְכִשׁוֹפְלֵי עֵבֶר  
פַּסְלֵהֶם מֵהַלֵּל לֵלוֹס בְּאַלְלוֹס וּשְׁתִּתְחוּ  
לֹא כְּאֵלֵהֶם שְׁמַעְהוֹת שִׁמְחֵי עֵינַי  
וְתַגְלֵה בְנֹת יְהוּדָה לִמְעַנֵּי מִשְׁפֹּטֶיךָ  
יְהוָה כִּי אֶתְהַיְהוֹה עֲלוֹתְךָ כִּלְהָ אֶרֶץ  
מֵאֲרֶזְעֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים אֲחֵרֵי יְהוָה  
שִׂטְאוֹרֵעַ שְׂמֵרַנְפִּשׁוֹת חֲסִידוֹ מִיָּד  
דַּשְׁעַס וְיַצִּיל אוֹר זֶרַע לִצְדִיק  
וְלִישׂר לִבֵּי שִׁמְחָה שִׁמְחָה  
צְדִיקוֹס בִּיהוָה וְחֹדוֹ לִכְבַּר קְדָשׁוֹ

מִזְמֹר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר הַהַיֵּשׁ כִּי  
נִפְלְאוֹת עִשָּׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ וּמִוְנוֹ  
הוֹדוּ עַקְדָּשׁוֹ הוֹדוּ עֲדוֹתָה וּשְׂשׁוּעֹתָ  
לִעַנֵי הַגּוֹסֵס גִּלְהָ עֲרַקְתּוֹ זָכַר חֲסִידוֹ  
וְאֲמַנְתּוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָל אֲפִסִּי  
אֶרֶץ אֶת יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ הַרְוֵנוּ לַיהוָה  
כִּלְהָ אֶרֶץ פְּעָחוֹר רָנְנוּ חֲמַדּוֹ וּמְרִוֹ  
לִיהוָה כְּבֹנֵר כְּבֹנֵר וְקוֹלוֹ מְרִיחַ  
כִּי עֲצוֹתָ וְקוֹל שׁוֹמֵר הַרְוֵנוּ לִפְנֵי  
הַמַּלְקֵי יְהוָה וְרֵעַם הַיָּם וּמְלֵאוֹ  
תַּכְלוּ וְשִׁבְעֵהָ נַחְלוֹת יִמְחַאוֹכְךָ  
יְהִי הָרִים וְרַגְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה כִּי בֵּא  
לְשֹׁפֵט הָאֶרֶץ וְשֹׁפֵט תַּבֵּי כְּעֲרֶק

וכל ארית  
דמות  
ברוך  
בסיפ  
בטע

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ולא אנונו ב הוא עשנו ולא אנונו ולא אנונו וזכרים  
לרוד מזמור ג ליהודה הארץ ומלואה חסד ומשפט נאס יהודה

וְעַמּוּס כִּמּוֹ שִׂרִים  
יְהוָה מְלַח וְרַגְנוֹ עַמּוּס וְשַׁבֵּב כְּרוֹכֹס  
תְּנִיט הָאֶרֶץ יְהוָה בְּצִוּוֹ גִדּוֹלוֹתָ  
הוּא עַל כָּל עַמּוּס וְהוּא שֹׁמֵר  
גִדּוֹלוֹ וְנֹר אֶקְדֹּשׁ הוּא וְעַמְלֵךְ  
מִשְׁפָּט אֶתְבֵּ אֶתְהַ כִּוְנֵת מִישֵׁרִים  
מִשְׁפָּט וְעֲרִיקָה מִיַּעֲקֹב אֶתְהַ עֲשׂוֹת  
רוּמַלְוִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ  
לְהַדָּם רְגִלָּיו קְהוֹשׁ הוּא מִשָּׁה וְאֲחֵיו  
כִּכְחַנּוֹ וְיִשְׁמֹאוֹל בְּקָרְאוֹ שִׁמוֹ  
קְרִיאוֹס אֱלֹהֵהָ וְהוּא יַעֲנֵם  
כְּעַמּוּד עֲנוּ וְדַבֵּר אֱלֹהִים שִׁמְחוּ עֲרַתּוֹ  
וְחֻקְנֵתוֹ לָמוֹ יִתְּנֵה אֱלֹהֵינוּ אֶתְהַ עֲנִיתָם  
אֲלֵנָּשׁ אֲהִי תִלְחַס וְנָקַם עַל עַלְוֹתָם  
רוּמַלְוִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ  
לְהַר קְדָשׁוֹ מִקְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מִזְמֹר לְתוֹרָה הַרְוֵנוּ לַיהוָה כִּלְהָ אֶרֶץ  
עַבְדּוֹ אֶתְהוֹה בְּשִׁמְחָה בְּאוֹ לְפָנָי כְּרַנְנָה  
הָעוֹבֵי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא אֱעִישֵׁנּוּ  
וּלֹא אֲנֵחֵנוּ עֲמוּ וְצָאוּ מְרֵעֵתוֹ בָּאוּ שְׂעָמוֹ  
כִּתּוֹרָה חֲצִרְתּוֹ בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לּוֹ  
בְּרַכּוּ שִׁמּוֹ מְרִטוֹב יְהוָה כִּי  
לְעַלְמֵס חֲסִידוֹ וְעַד דָּר וְדָר אָמִינוּתּוֹ

לְהוֹדוֹ מִזְמֹר חֲסִידוֹ מִשְׁפָּט אֲשׁוּרָה לְךָ  
יְהוָה אֹמֵרְחָ אֲשַׁכְּלַח בְּרַחֲךָ תָמוֹס  
מִתֵּי תָכוֹ אֱלוֹ אֶתְהַ לְךָ בְּתַס לִבְכֵי בְּקוֹבְכֵיתּוֹ

וקול שופר ג וזה ביום השלישי לאמר לא בני ארץ מצרים בחיננו  
משח ג ראש פסוק משח עבדו משח עבד יהוה משח ואחריו

לבית ישראל ג חסדי יהוה אובד תשאיר עשהד דרשונו וחיו זכרי  
חסדי ג וכל חסדאל דכוחהו בר מן חד ולבני ישראל חברו

שיחו ב אתם ודעתם את האיש ואת שיחו ולפני יהוה ישפך שיחו  
ותשליכני ב מעולה כי נשאתני ב חד דא פס וחד סוף פס

תליס ומתד יהוד וזכרך ב חושע שמני ושקוני  
קינה אתה יהוד כסאך ב תליס ושקוני

לא אשית לנגי עיני הברבל על עשה  
סטים שנאתו לא ידבק בו לבב עקש  
יסוד ממנו דע לא ארע מלושנו בסתר  
רעהו אותן אצמות גבד עינים ורחב  
לבב אתו לא אוכל עינו כנאמני ארץ  
לשבת עמרו חלה בדרך תמים  
הוא ושרתנו לא ישב בקרב פותו  
עשה רמיה דבר שקרוס לא פו לנגי עיני  
לבקרוס אצמות כלה שער ארץ  
להכרות מעור יהוד כל פעלו או

תפלה לעני כוועטף ולפני יהוד ושפך  
שיחו יהוד שמיעה תפלתו ושויעתו  
אלה תכונא אלתסתר פניו מפי  
בזוס ער לו חטה אלו אנר בזוס  
אקרא מהר עני כיוכלו בעשו ומו די  
ועצמותו כמזקד נחרו הנכה בעשב  
ויבט לבו כישכחתו מאכל לחמו מקול  
אנחתו דבקח עצמו לבשרו רמותו  
לקאת מדבר חיותו ככוס חרבנות  
שקדתו ואחיה כעפור בודד עלג  
כל חיוס חרפוני אונבו מהולו ומו נשבעו  
כיאפר פלחם אכלתו ושקונו בכנו מסכות  
מפני עמרו וקצף מנישאתנו ותשליכנו  
ימי כעל נטו ואני כעשב אויבש  
ואתה יהוד לעולם תשב וזכרך ליהודי  
אתה תקום תרהם ציון כיעת לחנה  
כיבאמועד כירצו עבדו את אבניו

ואת עפרה יחננו ויהא אונזים את שם  
יהוד וכל מלכו הארץ את כבודך כובנה  
יהוד ציון נראה בכבודו פנה אלת פלת  
הער ער ולא בזה את תפלתם  
תכתב זאת להוד אחרון ועס נברא  
ותלונה כיה שקוף מפרוס קדשו  
יהוד משמוס אל ארץ הקיט לשמע  
אנקת אסור לפתח בע תמותה  
לספר בציון שם יהוד ותהלתו ביהו שלם  
כהקבץ עמים נחרו וצמלכות  
לעבר את יהוד ענה בהרד פחו קצרו ומו  
אמר אלו אלת עלני כחצו ומו  
בהוד הוריס שנותור לפניס הארץ וסדת  
נעשה יהוד שמים חמה הוא אבדו  
ואתה תעמו וכלם כבגד וכלו  
כלבוש תחלפס ונחלפו ואתה הוא  
וישנותיק לא ותמו כנע עברו וישכוננו  
חרעס לפניך יכוז

לדוד פרמו נפשו את יהוד וכל לקרבו  
את שם קדשו כרבו נפשו את יהוד  
ואלת שפכו כל גמולו הסלח לכל עני  
חרפא לכל תחלו אובו הגואל משחת חייבו  
המעטור כיו חסד יהוד חמיוס חמי שבע בטוב  
ערוך תתחדש כנשר נעורו כיעשה צדקות  
יהוד ומשפטיוס לכל עשוקוים ונרוע הרבו  
למישה לבני ישראל עלולותו רחום וחנין  
יהוד ארץ אפוס ורב חסדו אל נעצו ירוב

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

בודד ג ומל ואני בודד במועדיו כי חנה עלו אשר שודדתי ואחיה  
חוכה ג ב חס וחד מל ושם איש ישראל חכה אפרים חוכה בעשב  
וחד ימצא חגב וזכה ומל

בשבת ב חד מל וחד חס סדד ישכנו בני עבדיך ישכנו  
ואחיה הוא ב נקח תנקה ואחיה הוא ושנותיק

בלי עברנו בלי שכון לבקורת הארץ  
המשלח צענים בנהלים ביו חרוב  
יהלבו וישקו בלחותו שבו ושכרו  
פראום צבאם עליהם עוף השמים  
ושכון מבין עפאום ותנו קול  
משקח חרוב מעליותו מפרו צעניו  
תשבע הארץ מצמיה חזיר לבהמה  
ועשב לעבדת האדם להוציא לחם  
מח הארץ והוא שכל לב אנושי  
לה צוח פנים משמו והס לב אנושי  
וכה יציעו ויבשו יחיה ארץ לבנו  
אשר יציעו אשר יציעו צפירי וקניו  
חסידה פרושים פנה חרובי חזובים  
לעולם כלשם מחסה לשכנים  
עשיתו רוח לבועתם שמיטה עמבוא  
תשתחשה ויהי לילה בולת רמש  
בלחות הער תפריזו שאנים לטורף  
וילכדו שמאל אכלם תכרחו ושמעו  
ואספנו אל לעונתם תכרחו יצא אדם  
פעלו וילכדתו עורגו מחרם  
מגשור יחיה כלם בחמה עשית  
בלה הארץ קניו והחום יחיה  
החום יחיה שסד נישו ואו מספר  
חיות קטנות עטו לות שם אנויות ודלנו  
לחיות ודלנותם לטורף כלם אורף  
ישגורו לתת אכלם בעתו תנו  
לחם מלקטו תפתח חרדו וטבעו טוב  
ותקנה ויבדלו תקח רוחם ויעו

ולא עלים קודר לא בחרטאנו עשה לנו  
ולא ביעונו עמל עלנו כי כברה שמים  
על הארץ צבר חסדו עליו אף פרח מרח  
מפיעו חרוק קניו את פשעיו  
כרתם אב עלבנים רחם יהיה עליהם  
כחזאנו עיונו זכור ביעפר אנחנו  
אנו שפח צדונו כעון חרובו כעון  
פריח עברו באנו ולא אנו עין מקדמו  
חסד יהיה מעולם ועל עלם עליהם  
אנו קח לבענים לשמרו ברותו לזכו  
פקחו לעשותם וזה פשמים הכזבסאו  
ומלכותו בכל משלה ברכו יהיה מלאכו  
גבור כח עשיר זכו לשמע בקול זכו  
סכנה יהיה כל זבאח אשר תתן עשור עונ  
בוסותיהם כל עשיו בכל מקלות  
ממשלתו ברכו עשו את הורה

ברקני נפשיו רתח ותיה אלה גבלת  
מאר יהיה רתח נטח אור בשלמה  
נטח שמים בודיעה תמקרוח במוס  
עלותו שם עקט רבו ומה לה על  
כפיריה עשה מלאכו ודחות  
משורתו אש רוחו וסד ארץ על י  
כפיריה כל אמוס עולם ועד  
תווס כלבו שפסותו על חרוב ועמו  
מיס כח עבדתו יטח מוקד רעמך  
יעשו ויעלו חרובי ויהי בק עות  
אף ליקום ויהי סדת להם גבור שבת

לעשותם ב מל וב חס ושורת את דמנו ויקדא משור ודיותה  
עמו לטמא ביוחיו ורובו ג או רכוח אשר חלבים תקף

עשור ה בלופ דוב ויהיה מלאכו ודחות שכחו אל משפט שמים וא  
על הארץ ב בלופ כי כברה שמים ויקדא רעב

*[Faded handwritten text in two columns on the left page, with some legible words like "עבודת", "אבות", "אשר", "אשר", "אשר"]*

*[Faded handwritten text in two columns on the right page, with some legible words like "אשר", "אשר", "אשר", "אשר", "אשר"]*

ט

בעבודת שפרו חקיו

ותורתיו ינערו

הללוהו

הללוהו

הודו ליהוה מי טוב

כי לעולם חסדו

מיומלל גבורות יהוה ושמי כלהלתו

אשר ישמרו משפט עשה צדקה בכל עת

זכרו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך

לראות טובות בחוריק לשמח בשמחת

גודך להתהלל לעמחלתך חטאנו עם

אבותינו העונו והרשענו אבותינו

כמערים לאה שפילו נפלאותך

לא זכרו את רב חסדך ומרו על

וס בוססוף והישועים למען שמו

להודיע את גבורתו ויגער בוססוף

והחנב ומלובס פתחנות במדבר

הישועים מפר שונא ויגאלס מיר אונב

ויבסומס צרותם אחר צרותם לא נותר

ויאמינו בדבכו ושירו תהלתו

בחרו שבת מעשו לא חכו לענתו

ותאנו תאוה במדבר וינסו אל

בישימון ויתו להם שאלתם

וישלחו קוזו בנפשם וקנאו לבישה

במתנה לאהו קדושי הנה תפתח ארץ

ותמל ענתו ותכס על ערות אכוס

ותבער אש בערתם להכה תלהט

השעים יעשו עגל בחורבו וישתחוו

למסכה ומורו את כבודם

בתבנית שור אבל עשב אשכחו אל

ה

ב

מחב

ל

ח

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ב

ויבחו

ב

ל

ל

ל

ל

ל

ב

ויבחו

ב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

חמור

ל

ל

כב

ב

ויבחו

ישע

ב

חאמיר

ל

מושיעם עשה גדלות במצרים

נפלאות בארץ חס נוראות עליוס סוף

ויאמר לה שמידם לולו משה בחורו

עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מה שחית

ומאסו בארץ חמה לאה אמונו לדבחו

וירגנו באהליהם לאשכעו בקול יחידו

וישאוהו להם להפיל אותם במדבר

ולתפול זרעם בגוים ולזרותם בארצות

ויצמדו לבועל פעור ויאכלו זבחיותם

ויבעסו במעלה להם ותפרץ בס מגפה

ויעמד פונחם ויפילו ותעצר המגפה

ותחשב לו לצדקה להרודודי עד עלם

והקצופו על מריבם וירעלם שחב בעיניהם

כחמרו את דוחו ויבטאו בשפתיו

לאה שמדו את העמים אשר אמר

יהוה להם ויתעקבו בגוים ויבזו מעשיהם

וינבזו את עצבותם ויהיו להם למקש

ויבזו את בנייהם ואת בנייהם

לישרים וישפלו להם נלך הם בנייהם

ובנותיהם אשר זבחו לעצבנו כנענו

ותחנף דארץ כדמים ויטמאו במעשיהם

ויזנו במעלה ליהם ויחר אף ויחזק בעמו

ויתעב את נחלתו ויתנם ביד גוים

וימשלו בהם שניאיהם ולתצום אויבותם

ויבניעו תחת נדם פעמוס רבות יצודם

ויחמה ומרו ביעצתם ומכבו בעונם

ויראו בצער להם בשמעו את דנתם

ויזכרו להם בריותו וינחם כרב חסדו

אויבותם מל ויחר אף יהוה שנים בו כי שמחה יהוה זאת אויבותיהם  
כסה חים נמעט אויבותיהם אנניע ויחצוים

כמדבר ו עח משלח ונעוב שם תכל עלמה אבידו פו אפשר וטנוד וישם  
את נניגה ויוליכס בנחמות

ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם  
הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו  
מוהגים להרות לשם קדשך  
להשתכח כתה לתך ברוך יהוה אלהי  
ישראל מן העולם ועד העולם  
ואמר כל העם תללוהו

ה'  
מל  
בכת

ב

ל

ב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

היהו ליהוה כיוטוב כיו לעולם חסדו  
יאמרו ואלו יהוה אשר גאלם ממצרים  
ומארצות קבצם ממצרים וממצרים  
מצפון ימים תעובדו כדבר בישומיו  
היה עיר מושב לאמצאן העבים  
גס צמאים נפשם בהם תתעטף  
ויצקו אלהיהם בער להם מצוקותיהם  
מעולם ויהרוכס בדרך ישראל  
ללכת אל ער מושב יהוה ליהוה חסדו  
ונפל אותו לבני אדם כיה שביע  
נפש שקקה ונפש רעה מלא טוב  
ישבי חשך ועלמות אסירי ענוכרול  
מחמרו אמקתל ועצת עליו נאצו  
וכנע בעמל לבם כשלו ואין עיר  
ויוצקו אלהיהם בער להם מצוקותיהם  
השיעם ויצאם בקשך ועלמות  
ומוסרותיהם ונתק יהוה ליהוה חסדו  
ונפל אותו לבני אדם כיה שביע  
נחשת וברוחו ברזל גרוע אולוס מידו

ל  
ח

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

פשיעם ובעונותיהם יתענו בלאכל  
תתעב נפשם וגיע עיני שערות  
ויוצקו אלהיהם בער להם  
למצוקותיהם ושיעם ושלח דברו  
ורפאם וימלט משחותותם וידו ליהוה  
חסדו ונפל אותו לבני אדם  
ויוצקו זבחי תודה ויספרו מעשה ברכה  
ויהוה יהוה באניות עשו ולא כה במוסר  
המה ראוי מעשה יהוה ונפל אותו במצוקה  
ויאמרו וימרו ויחס ערה ותחמט גלו  
ועליו שמים ירו ויהוה נפשם ברעה תתמת  
ויוצקו ויניעו עיני שפור וכל חמתם תתבלע  
ויצקו אלהיהם בער להם מצוקותיהם  
ויצאם ויקסס ענה להמח ויהוה גלו הם  
וישמתו כיה שבתקו וינחם  
אלמחו חפצם ויהוה ליהוה חסדו  
ונפל אותו לבני אדם ויהוה חסדו  
בקהל העם ובמושב וקעם יהוה ליהוה  
ישם נהרות למדבר ומצא מוסל צמאון  
ארצו למלחה מרעת וישבו בה  
ישם מדבר לאגס מים וארץ ציה  
למצא מים וישבו שם העבים  
ויכוננו עיר מושב ויהוה שדות  
ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה  
ויבדכס וירבו מאר וכהמתם לאומעט  
וימעטו וישחו מעצר רעה ונגו  
שפר בוז על עינים ונתעם בתהו לארץ  
וישגב אכיו מעינו וישם מצאן משפחות

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

יזם ג' אך יקם יהוה את דברו יקם יהוה את דברו יקם סעיה  
ובמושב ב' ובמושב לצים ובמושב יקעם

ה' מומדון ראשון וסופתו הללו יהוה מלל עבדיהוה קדמיה  
שעמדיה הללו נפשי כי טוב זמרה מן השמים שירו ליהוה אל בודשו

ורמחז מי חגיש חכם ויבו את זאור • חושע מי חכם ויבו את...  
תליב מי חכם וישמר אלה • מעטים ב וחי ימו יהיו דברד •

ואל תכס אל תמחה • זכרה לו ואל תמח •

יהא שר חסד וחסד • וכל עולה •  
קסא פיה כוחס וישר אלה ותפנה

יהא שר חסד וחסד • וכל עולה •  
קסא פיה כוחס וישר אלה ותפנה

קסד יהיה  
שור מזכור להור נפו לכו אלום  
אשוקה אפרה אהבתי ענה  
חבל וכפור אפרה שחר ארה כעמים  
יהיה ואפרה בל אמו כחול מע  
שמים חסדך ועד שחקוס אמתך  
קמה על שמים אלוס ועד כלה אמן  
לכ עומל עוה יהיה חוש עומונה ענו  
אלום חכמו בקרש אלהן את קה שנס  
ועקסטת אמה לול אלה כנשה  
ואפרים כעוה אמו יהיה חקון  
כחבונת חשע על אהום אשוקה ע  
על אשת אהו עש כחול  
עד ככרש עחונ ע אלוס יהיה אלוס  
נחמנו לע אהום כחאוקמה  
חכיל ענו כע ע אהום יהיה  
כאל חונני אלהן חונני

קסד יהיה  
שור מזכור להור נפו לכו אלום  
אשוקה אפרה אהבתי ענה  
חבל וכפור אפרה שחר ארה כעמים  
יהיה ואפרה בל אמו כחול מע  
שמים חסדך ועד שחקוס אמתך  
קמה על שמים אלוס ועד כלה אמן  
לכ עומל עוה יהיה חוש עומונה ענו  
אלום חכמו בקרש אלהן את קה שנס  
ועקסטת אמה לול אלה כנשה  
ואפרים כעוה אמו יהיה חקון  
כחבונת חשע על אהום אשוקה ע  
על אשת אהו עש כחול  
עד ככרש עחונ ע אלוס יהיה אלוס  
נחמנו לע אהום כחאוקמה  
חכיל ענו כע ע אהום יהיה  
כאל חונני אלהן חונני

למעשה להור כחמור  
אהוהד לכו אלה חש כחול  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע  
לשון שקר ודכלי חשע חשע חשע חשע  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע

למעשה להור כחמור  
אהוהד לכו אלה חש כחול  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע  
לשון שקר ודכלי חשע חשע חשע חשע  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע  
יהיה חשע חשע חשע חשע חשע חשע

אעלוה ג ב חס וחד כל ואני בחדה אעלוה אלוים ישר כחיסון  
וחפידו • קדמח כל • חפידו • אור חלוים חפידו עילוי חסעו

אעלוה ג ב חס וחד כל ואני בחדה אעלוה אלוים ישר כחיסון  
וחפידו • קדמח כל • חפידו • אור חלוים חפידו עילוי חסעו



הוא יע ב כלא בחרב ובחנית דל תי ולי יהושוע  
ענתו ב אני ענתי ואשורנו אני ענתי מגד

וסף ד ואחריז לא יוסף ווסף יחזת על עמי יסף יחזת עליכם ווסף וז  
אלהיך וכל אוריתא דכותהו בר מן ב אביעם שנים בו

היתה יהודה לקדשו ישראל ממולותיו  
הישראליהם חזרו יסב לאהור  
ההרים רקדו כאלים גבעת כבני צאן  
מהללתי את פתעם חזרו תסב לאהור  
ההרים תקדו כאלים גבעת כבני צאן  
מלפני אדון חילו ארץ מלפני אלוהי עקב  
החפמי העיר אגסמים חלמוש  
למענימים לאנו יהודה לאלנו  
במשמך תו כבוד על חסדך על אמתך  
למה ואמרו חגיגים איהנא אלהים  
ואלהינו בשמים כל אשר הפך עשה  
עצבתם פסוק ונהב לעשה חיו אדם  
מהללתי חסדך ונבר עניס להסול לא יהו  
אנניס להסול אושמש אלהים  
ולא ורוחון ויהוה סולא ימוש  
דגליחם ולא יחלבו לאהני כגרונס  
במזנס יהו עשיחם כל אשר בטח פחם  
ישר אל בטה ביהוה ערם ומגנס הוא  
מת אחרו בטה ביהוה ערם ומגנס הוא  
ודאו יהוה בטה ביהוה ערם ומגנס הוא  
יחזה זכרנו וברך וברך את בית ישראל  
זברך את בית אחרו וברך יהוה יהוה  
הקטנים עסקה לים יסף יהוה עלינס  
עליכס ועל בניכם ברוכים אתם ליהוה  
עשה שמים וארץ השמים שמים  
ליהוה והארץ נתן לבני אדם לאהמיתם  
יהללוה ולא כליליהו וזכה  
ואנחנו נברכה מה עתה ועד עולם

הללוה

אחבתו כיו שמעיהוה את קול תחנונו  
כחטתו אנו לו ופיו אקרא  
אפפוני חבלות ומצרו שאול מצאו  
צרה וינו אמצא וכישם יהוה אקרא  
אנה יהוה מלטה נפשי חנו יחזת ויעמק  
ואלהינו מרחס שמרפתאנס יהוה  
הלתולו יהושוע שובי נפשו  
למעני חובי ביהוה גבל עלוכי  
כחלצת נפשו ממות את עני מותמעה  
אתדגלי מרחו אתה לה לפני יהוה  
בארעות החים האמנתו כי ארבו  
אני ענתי מאד אני אמרתו כחפוי  
כל הארס כוב מה אשוב ליהוה  
כלתגמו לחו ענו פוס ישי שעות אשא  
וכישם יהוה אקרא נברו ליהוה אשלם  
נגדהנא לכל עמו וקר בעני יהוה  
חפותה לחסדיו אנה יהוה כראני עברך  
אנה עברך בודאמתך פתחת לכוס רו  
לה אוכח זכח תודה וכישם יהוה אקרא  
נגדהנא ליהוה אשלם נגדהנא לכל עמו  
בחצרות כית יהוה בתופכי יהוה אשלם  
הללוה  
הללו את יהוה כלגים שבח והו  
כל האמים כוגבר עלינו חסדו  
ואמית יהוה לשלם  
הללוה  
הורו ליהוה כטוב כילעלם חסדו

ט סופי בסוף מ ד מלח קדמית ונלית לא נסב ו על בתוליה על החרוב כל גע כל מלח זמלים דברים טובים דברים אדום בגים אדום שבט מישווי שבט  
על חסדך על אמנתך אבי ישראני על עמי ישראל דגלי ח וסימחון במוט מטה עמדה דמעה אחר מראח וברך נר כ וכל לשון מעין דבות  
בזויר אננים דמך



ב פסוק באלף בירא דמיז בסופיהו דמטעין כי פזודיק דרשתי כ  
ואתחלבה ברחבה לך אני חושעני ס סיגנחון כפד ס

ב פסוק באלף בירא דמיז דמטעין בסופיהו כי פזודיק בצלתי  
ואתחלבה ברחבה לך אני חושעני ס סיגנחון כפד ס

בסערתך שעשע אנשוי עצתו

דבקה לעפר נפשו חני כדברך  
דרכי ספרתי ותענני למדני חקוק  
דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך  
דלפה נפשו מתונה קימני כדברך  
דרך שקר הסר ממני ותורתך חני  
דרך אמונה בחרתי משפטיו שויתי  
דבקותי בעדותך יהיה אלהי שני  
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ

הורני יהוה דרך חקיך ואצונה עקב  
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב  
הדריכני בנתוב מצותיך כי כו הפצתי  
הטלבי אל עדותיך ואל אל בצע  
העבר עיני מראות שוא כדרךך חני  
הקסל עברך אמרתך אשר ליראתך  
העבד חופתי אשר יגדתי כי משפטיו טובים  
הנה תאכתי לפק דיך בצדקתך חני

יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ויבאני חסדך יהוה תשו עתך באמרתך  
ואענה חרפי לבר כי טחתי כדברך  
ואלתני כמי לבי אמת עיני מאויל משפטך חני  
ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד  
ואתמליקה ברחמיך כי פק דיך דרשתי

לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס

[Faded Hebrew text with musical notation, likely a continuation of the psalm or a related text.]

ב פסוק באלף בירא דמיז דמטעין בסופיהו כי פזודיק בצלתי  
ואתחלבה ברחבה לך אני חושעני ס סיגנחון כפד ס

ב פסוק באלף בירא דמיז דמטעין בסופיהו כי פזודיק בצלתי  
ואתחלבה ברחבה לך אני חושעני ס סיגנחון כפד ס

מינות ג סודר נמנע נדעם חכר לבי יקח מינות והעמדנו עליונו וכל  
דסמיק לאדברה דכוחהוון בר מז ג לא עזבתם נסכלת פקודי יהוה  
תלמיז מה נמלינו איוב מה נמלינו

ותורתך ה בארץ ביתא דבא דרך שקר נפשו בצמי סעפיה שנתתי  
ידחקך צדק לעולם תאבתי לישועתך וחוז

ידיה ידעו ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

פיהו ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
ותאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

מה אהבת תורתך כל ימי חייך אשתות  
באנכי תובעני מצותך כי לעולם חזק  
בכל מצותך חשבתי כי לעתידך שוחה לך  
מקום אתנשן כי פקודיך נצרתו  
כי אחר עבד אתו ואלו למען אשקוד בך  
ממשפטך לאסותי כי אשחזרתנו  
מהנמל לנו לחם אמיתך מדבש לחם  
מפקודיך אתבוננו עלפו שנאתי כל ארח שקר

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

נלנו ויבנה ואור לתוכי  
נשב עיניו ויבנה ויבנה ויבנה  
נשב עיניו ויבנה ויבנה ויבנה  
נשב עיניו ויבנה ויבנה ויבנה  
נשב עיניו ויבנה ויבנה ויבנה  
נשב עיניו ויבנה ויבנה ויבנה  
נשב עיניו ויבנה ויבנה ויבנה  
נשב עיניו ויבנה ויבנה ויבנה

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

סעפוט שנתתי ותורתך אהבתי  
סתרו ונעתי נעתי ותורתך אהבתי  
סתרו ונעתי נעתי ותורתך אהבתי  
סתרו ונעתי נעתי ותורתך אהבתי  
סתרו ונעתי נעתי ותורתך אהבתי  
סתרו ונעתי נעתי ותורתך אהבתי  
סתרו ונעתי נעתי ותורתך אהבתי  
סתרו ונעתי נעתי ותורתך אהבתי

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

אשת חיים כבוד ויראתי יעשך

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ותורתך ה ואל תניל ויאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
דסמיק בנעם ס חיותני ב מיוחדו בור כי עם חיותני

שעשעו ו וחל גם ערתך ויאמר דוד ויהי עיניהם ואלה הם עיניהם  
תאבתי לישועתך ושעשעו את בני אדם

כל אלף ביתא רבא אית בכל פסוק אמורה ודיבור ודירך ועדות ומשפט ופיקוד וציווי ומורה וחקים ואמונה רמו לעשרת הדברים בר מן פסוק חד ערב עבדך ולמדו  
 מן ראשה דסיפריא עני אלפביתא רבא חנוני ס ומו אלף ביתא עד סופה דסיפ חנוני בר מן ג חנוני דרך שחר חליתי פער פעה אלי ס כומן דחוק ס

קדש ליהודי פסוק בלא ביתא רבא מן ג מלח זאל תצל על כו ס לא ומכר

קדמוני בני ישראל וישועה לדבריך ויחלתי  
 קדמוני בני ישראל וישועה לדבריך ויחלתי  
 קדמוני בני ישראל וישועה לדבריך ויחלתי  
 קדמוני בני ישראל וישועה לדבריך ויחלתי  
 קדמוני בני ישראל וישועה לדבריך ויחלתי

ראח עני וחלעני כיתורתך לא שכחתי  
 רובך רובו אלע לאמרתך חנוני  
 רחוק מרשעים ישועה כחוקך לא דרשו  
 רחמיך רבוס יהודה כמשפטו חנוני  
 רבוס רדפו וערו מערותיך לא נטותי  
 ראיתי בגרים ואת קוטטו אשר אמרתך  
 לא שכחתי ראה כפר קידוך אהבתי  
 יהודה כחסדך חנוני ראשיתך  
 אמת ולעולם כל משפט עירך

שרים רדפוני חנם ומדבריו כפחך לבי  
 שש אנכי על אמרתך כמו צא שלל רב  
 שקר שנאתי ואת עבד תורתך אהבתי  
 שב עבוסם חללתך על משפטו עירך  
 שלום רב לאחבי תורתך ואור למו מכשול  
 שברתי לוישועתך יהודה ומצותיך עשיתי  
 שמרה נפשו עיריך ואהבם מאד  
 שמרתו פקודיך ועיריך ככל דרמינגר

תקדמוני לפנה יהודה כדברך חנוני  
 תבואת חנות לפנה כאמרתך חנוני

ב יתיר  
 לביח  
 תדשואח

ה  
 חט  
 ל  
 ב  
 ל

ל  
 ב  
 ל  
 ל  
 ל  
 ל  
 ל  
 ל

ל  
 ל  
 ל  
 ל  
 ל  
 ל  
 ל  
 ל

עני עבדך לטוב אלי עשקני יהוס  
 עני כל לוי לישועתך ולאמרת עירך  
 עשה עס עבדך כחסדך וחוקך למדני  
 עבדך אע חנוני וארעה ערותך  
 עת לעשות ליהודה הפרו תורתך  
 על פני אהבתי מצותיך מיתב ומפו  
 על כובל פקודיך לוישועתך כלא ארשקו שנאת

פלאות ערותיך על כונצרתם נפשו  
 פתח דברו ויאור מבין פתחים  
 פופערתו ואשפה כול מצותיך ואבת  
 פנה אליו חנוני כמשפט לא קבו שמך  
 פעמי חנו כאמרתך ואלת שלטני כלאו  
 פרני מעשק אדם ואשמרה פקודיך  
 פניך הארבע עברך ולמדני את חוקך  
 פלגים ירדו עני על לא שמרו תורתך

צדיק אתה יהודה וישר משפטיך  
 צדקת צדק עיריך ואמונה מאד  
 צמתתני קנאתי כישכחו דברך צד  
 צדפה אמרתך מאד ועכרה אהבה  
 צעור אנכי ונבזה פקדונך לא שכחתי  
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת  
 צדוק מצוק מצאני מצותיך שעשע  
 צדק עיריך לעולם חנוני ואחיה

קראתי בכל לב עני יהודה חקוק אערה  
 קראתיך הושיעני ואשמרה עיריך

דבור דנתכ דברך ח ויאמר מעח יאמן נא בעלותי יחי נא דמלכיה  
 נמי נאו דברך קדמותי שלום ויענו כל הקהל ס

על לא ג ווס את רשעים פלג מים ירדו עני ותמלתי זכח ס  
 ודמוני עד לא ותאמר ליעולם אחיה עד לא עשח ס



שלא י... שלא י... שלא י...  
לברית שלא י... ושאילא אשר לא י...

הצדיקים י... יאולי וחסרון אלוה ויש ני לא ינוח שנים בן שמגיע אלדם  
כמעשה הצדיקים אשר הצדיקים והחכמים י...

בְּיָדֵינוּ כְּפִי הַמֶּלֶךְ  
שֶׁלֹא תִשָּׁרְפוּ שְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
בְּפִי הַמֶּלֶךְ כִּי תִּשְׁפָּט  
בְּיָדֵינוּ כְּפִי הַמֶּלֶךְ  
לַעֲשׂוֹת שְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
בְּפִי הַמֶּלֶךְ כִּי תִּשְׁפָּט

ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו

בְּיָדֵינוּ כְּפִי הַמֶּלֶךְ  
שֶׁלֹא תִשָּׁרְפוּ שְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
בְּפִי הַמֶּלֶךְ כִּי תִּשְׁפָּט  
בְּיָדֵינוּ כְּפִי הַמֶּלֶךְ  
לַעֲשׂוֹת שְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
בְּפִי הַמֶּלֶךְ כִּי תִּשְׁפָּט

ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו

שִׁיר הַמַּעֲבָדִים  
הַשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם

ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו

שִׁיר הַמַּעֲבָדִים  
הַשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם

ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו

ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו

שִׁיר הַמַּעֲבָדִים  
הַשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם

ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו

שִׁיר הַמַּעֲבָדִים  
הַשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם

ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו

ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו

שִׁיר הַמַּעֲבָדִים  
הַשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם  
לִשְׂמֵי עֲמֻנֹתָם

ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו  
ו

ולא חזראם כסודם ולא חסדונו ולא יחידו פאבותם ולא נסונו  
ממך ולא אמרו גורל ב פול ועל גרלמטה בני בנינו כלא ינוח כ  
ולא שמעו צעקתם

ה שרף בכועיב אם אם אמר כסודו יחודו איהואם יחודו תדבק לשוני  
כ לא יסנו אלא יד ער דאה יחודו והביטתי כיאם חזקתי כ ואריבער דאשו  
כ שרף אם תחוד אם אביא אם תוידו דאם כח כ

י  
כנל  
1

ולמציט  
נא

במחיר  
יורה  
נא

בית  
לשם

נא  
נא

לנ

אור  
נחל  
יחזק

יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית

יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית

יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית

יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית

נבואה ונבואה ג ונבואה ונבואה ונבואה ונבואה ונבואה  
ערכתי ג ונבואה ונבואה ונבואה ונבואה ונבואה

במועב

נא  
נא

נא  
נא

נא  
נא

נא  
נא

ונחזקת  
נא

נא  
נא

בשמה  
נא

נא  
נא  
נא  
נא

נא  
נא  
נא  
נא

יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית

יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית

יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית

יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית  
יחזקאל  
בבית

שיר ג ברה ג ושירי הנחמת על שירי הנחמת אהרן הכהנים הנח  
שמעתי אל תסג לכנס בחדם וכל רות דבועתו בה מן ב בת ודי  
כי שמעתי מברוך נעמי נ



וראה ג' ראש פסוק וראה בנים לבנים וראה גם דרך ענין כי וראה  
ועשה ו עוללה ב' אשרי שואחו שאי אלו כפוך על נפש טבתו מל' ס

מעשי יא כח ו חריהק משנטי להכעסני ויקטרו דרב חימי תמשיחו  
כי שמחתני המה דאגו גדלים נאעשים לא אמנוכי נגמר ס

פליאה

על אדמת נכרי אס אשכחך יהוה שלם י  
תשכח ומנוי תדבק לשוני לחכי אס לא  
אופרני אס לא אעלה את יהוה שלם  
על ראש שמחתך זכר יהוה לבני אדם  
אתו ס יהוה שלם האמרים ערו ערו  
עד הו סוד בתי בת בכל השנה יהוה  
אשרו שיש שלם אתה מילך שגמלת לנו  
אשמושו אחוונפן את על ליה אלה סלע

ל

ב

ב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ב

ל

ב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

לדוד אודך בכל לבני נגד אלו ס אמרוך  
אשת חוה אלהי כל קדש ו אורה את שמך  
על חסדך ועל אמתך כיה גדלת על כל  
שמיך אמרתך כיום קראת ותעני  
תרהבני בנפש יעני חדוה יהוה  
בלמלכו ארץ כו שמי עו אמרו פיך  
השיר ו כורכי יהוה כדור כבוד יהוה  
בדס יהוה ו שפ ליר אה ו גבה  
ממרחק ו גרע אס אלהי כקרב ערה  
תחיני על אף אובי תשלח יהוה  
ותו שיעני ומנוך יהוה ו גמר ב ערו  
יהוה חסדך לעולם מעשונך אלהי תור

למנצח לדוד מזמור  
יהוה חקרתי ו תרע אתה גרעת  
שבתנו ו קומו בנתה לרשע מרחוק  
ארחו ו רב עזרת ו כל דרכי חסד נתה  
כי און מלה בל שוני הו ו חוה ו רעת כלה  
אחור ו קרס ערתי ותשת עלו כפכה

למנצח מזמור לדוד  
חלצני ו חוה מאדס רע מאיש  
חמסית תנצנני אשר חשבוני עות בל

ידך ה' חס בסיב אל נשאיך ותנחת עלי ידך כי יומם ולילה על אף  
איבי תשלח פותח את ידך ו כל קרונות חסדך בד מן יא מל ס

ולא אחז ב' ולא אחז עשה ומים יצרו ולא אחז בהם ס וחד חסדך לא אחז  
ידעך ג' חס וכל אשח וכל אשח ונפשי ידעת לא ג'







הללויהו

שורו ליהוה שור חדש ונה ליתובקהל חסדוים  
ישמחו ישראל בעשו בעצותיו וגדלו במלכם  
יהללו שמו כמחול בתק וכו' ומהרלו  
קדו צוה יהוה בעמו ופאר ענוס ביושועה  
ועליו חסודים בכבוד ורגנו על משכבותם  
ורוממות אל בגונם וחרכ בפיות מרם  
לעשות תקפה בגוים תוכחות בלא אמוס  
לאסור מלמהם בזקום ונכפריהם ככלו כהל  
לעשות בהם משפט כתוב הדרהו אל כל חסדיו

הללויהו

הללויהו

הללויהו אל בקדשו  
הללויהו בגבורתו  
הללויהו בתק עשופך  
הללויהו בתקו מחול  
הללויהו בצל עליו של מעלה ומהו בצל עלותיו עת  
כל חנשמה תהללה

סכום הפסוק אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה

איש היה בארץ עין איוב שמו ותהיה לו  
אשה היא תסו וישר וירא אלהים וסר  
מירע ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות  
והיו מקנהו שבעת אלפרצאו ושלשת  
אלפרגב לוס וחמש מאות עמרה בקר  
וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד  
והיה האיש ההוא גדול מכל בני קדום  
והלכו בניו ועשו משתח בית איש ימו

והלכו וקראו לשלשת אחותיהם לאכל  
ולשתות עמהם והיו כו הקופו ויצו חמשתה  
ושלח איוב ויקד שסוח שכנים בבקר  
והעלה עלות מספר כלם כו אמר איוב  
אולי חטאו בני וכרכו אל הים כל לבכם  
ככה יעשה איוב כל תומים

ויהי היום ומבאו בניו אל הים להתיצב  
על יהוה ויברא גם השטן בתוכם והאמר  
יהוה אלהי השטן מאן תבא מעו השטן  
את יהוה והאמר משוט בארץ ומתהלך

בה והאמר יהוה אלהי השטן השמת לבך  
על עברי איוב כו אמר כלהו בארץ איש  
תסו וישר וירא אלהים וסר מרע מעו  
השטן את יהוה והאמר החנם ירא איוב  
אלהים הלא את שכת בעדו ובעדיותו

ובער כל אשר לו מסכב מעשה ודמי  
בביתו ובקנתו פרץ בארץ ואולם שלח  
נא ידך ונע בכל אשר לו אסל על פניך  
וכרכו והאמר יהוה אלהי השטן הנה כל  
אשר לו בידך רק אליו את שלח ויהי

ויצאה שטן מעס פני יהוה והיו היום  
ובנו ובנותיו אכלים ושתיים וזו בבית אחיהם  
הכבוד ומלאך בא אל איוב והאמר הבקר  
היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם  
ותפל שבתא ויתקחם ואת הנערס חכו לפו  
חרבו אמלטתה רקאע לכמי להגיד להי  
עוד והוה מדבר ויהי בא והאמר איש אל הים  
גפלו ומוח שמים ותבער בצאו ובנערים

ל  
ב  
ב  
אבטלום  
ב  
ה  
כ  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ  
לס  
לע  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ  
לס  
לע

ל  
ב  
ב  
א  
ח  
כ  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לכ  
למ  
לנ  
לס  
לע

ואת הנערס ואת הנערס וידעתו הכו לפי חרבו והבירו  
ומלאך בא ב דאש פסוק ומלאך בא אל סגול אל איוב  
ומהמשתח ב ויאמר להם שמעו וחי כו חקינו

רבח מאד ה הבשר עודנו והיה כל נפשו היה ויחיה יעמדו עליו ומטבח  
ומכו ויהי מקנהו והיה האיש ההוא ב לערס אשר חפך יהוה איש  
היה בארץ עין





בכפר רמנו מי יבוא ס אשרי אנושי ב יעשה זאת יוכחנו אלוהי ס

אלהי ס השמחים אלי גיל תבוא בלח אלו קבר ונטו הוא אלו חרב שרש  
בתוח אלימים ס ולרוח ס ולרוח משפט ולרוח אמרי נאטי ס

מבול מלח אסו שט עס כחור חלמות  
מאנה לנו ענפשו חמה כדור לחמן  
מיתו תבוא שאלתו ותקותו יתו אלוה  
והאל אלוה וידכאנו ותהירו וחבצענו  
ותהירו עתה חמתו ואסלדה בחולה לא  
וחמול כול אכחדתו אמרו קרושי  
מחכחו כיאחל ומה קצו כרא ארונו נפשו  
אסכח אכנס כחו אס כשוו נחוש  
האס או ערתו כו ותשנה נהחה ממע  
לפס כרעהו חסד ווראת שדו מעוב  
אחו פגרו כמותחל כאפוק נחלוס מעקרו  
הקדרוס מני קרח עלומו ותעלם שלג  
בעת וזכרו נעמלתו בחמונו עכו ממ קומס  
ולפתו ארחות דרכם יעלו בתהו וואברו  
הבוטו ארחות תמא הלכות שבא  
קורלמו בשו כבי בטח כאו  
ערוהו חפרו כרעתה היותם לא  
תראו חתות ותוראו הכרא מרתו חטלו  
ומכחנס שחורו בערו ומלטונו מרער  
ומנו ערו צנס תפרונו חורונו ואנו  
אחריו שומה שגיתו חכנו לו  
מהנמר עו אמרו שר ומה חוכו  
הוכח מכנס הלהוכח מלס תח שבו  
ולרוח אמרו נאש אה עליתוס י  
תפולו ותכחו על דו עכס ועתה הו אולו  
פנו כו ועל פנכס אס אכוב שובונא  
אלתהו עלה וישבו עור צד קובח  
הישבו לשונם עלה אס חפרו לא גבו חתות

פני ארץ ושל חמוס על פני חוצות  
לשום שפלוס למרוס וקדרוס שגבו ושע  
מפר מחשבות ערומוס ולאת עשה  
ודיה סת שנה לכר חכמוס בערמס  
ונצת נפלוס נמהרה חמס ופגשו חשך  
וכלולה ימי ששן בצהרוס והשע  
מחרב כפידס ומור חוק אכחו  
ותחולל ל תקוה ועלתה קפעה פיה  
הנה אשר ונאנו ש יוכחנו אלוה ומוקר  
שהו אלהתמאס כו חוא וכאוב ווחכש  
למחן ודורו תרפונה בשש צרות יצולך  
ובשב על או עכר ריע ברעב פדך ממות  
ובמלחמה מודו חרב בשוטל שו ותחבא  
ולאתורא משר כו כוא לשד ולכפן  
תשחק ומחיתת הארץ אל תורא  
כי עס אכנה שרה ברותך וחותה שרה  
השלמ חלה ורעת כר שלוס אהלך  
ופקדונוך ולא תחטא ורעת כורב  
ורעך וצאצאו כעשבה ארץ תבוא  
כמלח אלו קבר בעלות גרוש בעתו  
הנה זאת חק קנוה כו הוא שמ ענהו אתה דעך  
ונעו אנו בו אמר  
לו יש קולו ישקל בעשו והיתנו י  
כמ אנוס יש אחר כרעתה מחור ומוס  
יכבר על כו דברו לעו כו חיצו שחו  
עמדי אשר חמתם שתה רוחו בעתו  
אלוה ערכונו חונק פרא על דו ש  
אס יגיד שור על בלילו היאכלתמל

דכי ה הכי קרא שמו הכי אחי אהד הכי יט עור מן השלטה הכי  
נכדו הכי אמרונו לטוע ג ב חס וחד מל עלכו לא טמניך וענה לא  
ונכל מאנה לנו ענפשו ס

ובמלחמה ג או חנסה אלהים ואת בית יחדיה אדחם ברעב כדך ס  
הנה ולא באנוס לא במלחמה י ולא תעשינה ג ונסדו כלה נשטים  
תחמחשבות







עונות ו מל כמה לי ותודישני אם עונות תשמליה כי חמד עונות חרב  
כי בחטאינו ובעונות אבותינו ועונות אבותיכם

ביגוד ב ומל ודויתא נפש אדני צדורה חתם בעדור פשע ו חזי  
כיגוד אבן במדגמה ו זגיר ב ויאמר אל בנותי ונעוע אדם

ידעתו גס אני לאנפלי אנכי מפס י  
אולם אני אל שדי אדכרו והוכח אל אל אחי  
ואולם אתם טפלו שקר רפאו אל קלכם  
מיתנו החרש תחרושון ותחולכם לחכמה  
שמעת את וכתנתן ורבות שפתת הקשונו  
הלא תדברו עולה ולו תדברו רמיה  
הפנו תשאון אסלא תרובון  
הטוב כתיחקר אתכם אספיה תלבאנוש  
תהיתלכו הוכח ווכיח אתכם  
אספסתר פנים תשאון הלא שאתו  
תבעת אתכם ופחדו ופל עליכם  
זכרניכם משלה אפר לגבוהמר גבוכם  
החרושו ממעו וואדברה אני ויעברע  
מה עלי מה אש אבשר בשרו פשו או שום סבנו  
הזיק טלנו לא אחל אהך דרכי  
אלפנו אוכיח גסהואלו לישועה  
כיל אלפנו חנה וכו אשמעו שמוע מלתו  
ואחותו באניכם הנהנא ערכתו משפט  
ידעתו כראני אצדק מוחו וירוב עמו  
מעתה אחרי שואגוע ארשתום  
אל תעשעמדו אזמפנוך לא אסתר  
בפק מעלי הרחק ואמתך אל תבעתני  
יקרא ואנכי אענה או אדברו וחסובני  
כמה לו עוונות וחטאות פשעיו וחטאתו ויעני  
למה פנוך תסתור ותחשבני לאויב לה  
העלה נפח תערוץ ואתקשוכש תרדוף  
כותבת בעל מררות ותודישני עונות נעור  
ותשם נפס הרגלו ותשמור כל ארחות

ל  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

על שרשו רגלו תתחקך וחו אפרק ביכלה  
כפני אכלועש אדם ולד אשה  
קצר ומוס קשב עינו כעין יוצא ומל  
והרח בעלול אועמוד אה על הפקת  
עונך ואתו תבוא כמשפט עמך  
מיתוטוהור מטמאל לא אחד אס חרוצוס  
וכי מספר חדשו אתך חסו עשיתול אעבו  
שעה מעליו ויחלל עזר צח פשכו קמו  
כויש לעין תקות אסופרתו עור יחלוף  
וינקתו לאתחול אסוקוב ארץ שרשו  
ובעפר ימות גועו מויחמוס ופרח  
ועשה קצור כמותטע ונברומות ויחלש  
ונוע אדם ואנו אולומיס מגרים  
ונחרו חרבוניש ואיש שכבול אקום  
עד בלתו שמיס לא נקוצו ולא ערו  
משנתם מיתובש אול תצפנו  
תסתורני ערשות אפר תשתלחק  
ותזכרני אסומות גברו היחית כל  
וימצבאי אחל ערביא חלופתו  
תקרא ואנכי אענך למעשה זדוה  
תכסף כויעתה צערו ותספור לא  
תשמר על חטאתו חתם בעדור פשעו  
ותטפל על עוני ואולם חדנופל וכול  
וצור יעתק ממקמו אבניס שחקו מים  
תשטן ופוחה עפר אקץ  
ותקות אני שחאכרת מתקפחו לנעח  
ותקלך משנת פנו ותשלחו ויכברו בנו  
ולא יהעו ונערו ולא זכנו לנו

ל  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

כסוכר ב כסוכר במושב עיר ידעה כשכול יומו ו חזי וכסוכר כ  
יעורו ג ב חס וחזי מל יערו מדרכי ארץ יעורו ויעלו הזוית  
ולא יערו משנתה

אסתר ב חז גרשת אתי אך שתיב ו חזי ואסתר מצנו  
תריבוז ג ומל מה תריבוז עמי האתם תריבוז לבעל הפנו תשאון  
ודשירני ב לך נא דאר או אדבר קדמיה חס













בעפר כסף וכו' מרובו מלבנוש  
 וכו' ויהי עמך כח  
 וכו' עשה נער  
 עשו וטובו לא יאסף עמו פקח ואינו  
 נשוגח בעמם בלחון ללוח ג' פתח סוקה  
 ויש עתה קחם וכל השעורה ומקבו  
 ויהי עמך כח ויהי עמך כח  
 ויש עתה קחם וכל השעורה ומקבו  
 ויהי עמך כח ויהי עמך כח  
 ויש עתה קחם וכל השעורה ומקבו  
 ויהי עמך כח ויהי עמך כח  
 ויש עתה קחם וכל השעורה ומקבו  
 ויהי עמך כח ויהי עמך כח  
 ויש עתה קחם וכל השעורה ומקבו  
 ויהי עמך כח ויהי עמך כח

ב  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 לך  
 לץ  
 לם  
 לנ  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 לך  
 לץ  
 לם  
 לנ

ראמות תבייש לא יאסף ומשך חכמה מפונקס  
 לא יערכה פטרות ללא  
 תסלקה ויהי עמך כח ויהי עמך כח  
 מקום פנה ויעלמה מעיני כליו  
 ומעוף השמים נסתרה אפיה ומות  
 אמר ב' יתנו שמענו שמענו  
 אלוים קבו חרבה והוא מדע את מקומו  
 כהן אלקי עותה ארץ וכו'  
 תחת כל השמים יראה לעשות לו ויהי עמך  
 ויניס תקו במדה בעשתו למטר חק  
 ויהי עמך כח ויהי עמך כח  
 הינה ושחקה והאמר לאדם  
 הזוראת אדני היא חכמה וסודו כרע פשוט  
 וסוף אוכל את משלו והאמר  
 מיתנה מרחוקים כימי אלו ישנים  
 בחלוניו עליו ראשו לאורו אף השן  
 כאשר חיות מימי חופו בסוד אלוה  
 על אהל בעוד שדו עמדי נביכות נבי  
 בחף תלופו בחמה ועוד ועוד עמו  
 פלג שמו בעתו שער עליו קרת  
 ברהוב אכז משכו ראוני נערים  
 ותכאון איש שום קמו עמדי  
 שרים עינו במלום וכו' וישומו לשום  
 קול נערים נחבאו אל שונם להנס ריבך  
 כי או שמעיה ותאשרנו עור אהיה ותענה  
 כן אמילט עם משוע תנוסור אעור ל  
 ברכת אכז עליו קבא וכו' אל מנה אתו  
 ערק לבשתו וכו' שע

ב  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 לך  
 לץ  
 לם  
 לנ  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 לך  
 לץ  
 לם  
 לנ

ישפוק ב ב חס וחדי מלא אדם ישפוק עפר שמוחו ושפך עינו בפניו  
 כי וסוף על חטאיו ופסע ב בתויה של

יחז ב קמו יחז נא מעט מים גם שבי גבור וקח ברוח מעפר  
 בארץ החיים ג אמדתי לא אראה וד חלקי בארץ החיים ולהתמצא



















ח שישלח ברובה ולא כסדקו איז ישועתה לו חנו מלאך יחזה לך דמיה תהיה בפיש שמי ושאו חדים שלום אשתי שיאנו ונפין כי לית חז היחודה איש אש בחיקו  
 כל מלה דבקריות דאית בה תרין מתאמין דמיון אז קדם לחזו געי רבא או געי זעירא פתחין בפחד בר מזו ה' בינר להם ישאלנני ובה תוידא אז יקראנני ג' בן זמשחיהו  
 ואז לא קדם לחזו געי לא פתחין במות חנו חקיקו

בְּלוֹת חוֹהֵם לְרֵאשֵׁי עֲנָקִים לְגִגְרוֹתַי  
 בְּנֵי אַסִּיפְתֵיךָ חֲטָאִים אֱלֹהֵי תַבְא  
 אֲסִי אֲמַר לִבְךָ אֲתֵנוּ נִאֲרֶבֶה לְהֵם  
 נִצַּפְנָה לְנִקְוֵי חַנּוּם נִבְלַעַם כִּשְׂאוֹל  
 חַנּוּם וְתַמּוּמִים מִיּוֹדְדֵי כֹהֵן  
 כְּלִיזוֹן יִקְרַנְמָעָא נִמְלֵא בְּתוֹנוֹ שְׁלֵל  
 גִּגְרוֹתַי תְּפִיל בְּתוֹכְנוּ כִּי־סֵא אֲחֵד־יְהוּדָה  
 לְכִלְנוּ בְּנֵי אֱלֹהֵיךָ בְּרַחֲמֵי אֲתֵם  
 מִנְעִיגְלָה מִנְעִיבְתֵם מִיּוֹדְדֵי חַנּוּם לְרַע  
 יְרוּצוּ וְיִמְחָרוּ לְשִׁפְחָדָם כִּי־חַנּוּם  
 מִזִּיחַ חֲרִשְׁתָּ בְּעֵינֵי כָל־בְּעַל־בְּנֵי  
 וְהֵם לְדַמְסֵי אֲרֻבוּ וְצַפְנוּ לְנַפְשֵׁיכֶם  
 כִּי־אֲרַחֲוֹת כָּל־בְּצֵעַ בְּצֵעַ  
 אֲתַנְפֵּשׁ בְּעַלְיוֹ וְיִקְחֵהוּ

חַכְמוֹת בְּחוּץ תִּרְעָה בְּרַחְבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ  
 בְּרֵאשֵׁי חַכְמוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחוֹ שְׁעָרֶיךָ  
 בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר עֲרִמְתִּי  
 פְתִיחַ תֵּאחַזְבוּ פִתִּי וְלַעֲוִים לַעֲזוּ חֲמִדִּי  
 לְהֵם וּבְסוֹלוֹתֵי שְׂנֵא וְדַעַת תִּשׁוּבוּ  
 לְתוֹכְחֵי חֲנִיחַ אֲבִיעָה לְכֵם רוּחוֹ  
 אֲדוּעָה דְבִרְיֵי אֲתֵם וְעַוְוֹתֵי קִרְאֵתִי  
 וְתִכְאֲנוּ נְטוּתֵי וְדוּ וְאִזּוּ מִקְשׁוֹב  
 וְתִפְרַעוּ בְּלַעֲצֵתוֹ וְתוֹבַחְתִּי לֹא אֲבִיתֶם  
 גַּם אֲנִי בְּאִוְדְכֶם אֲשַׁחֵק אֲלַעַג  
 בְּבִאֲפָחְדְכֶם כִּבְבֵא כִשְׂאוֹתֵיכֶם  
 פִּחְדְכֶם וְאִוְדְכֶם כְּסוּפָה וְאֵתֵךְ  
 בְּבִאֲעִלְיֹכֶם צַרְחָה וְעִנְקָה אִזּוּ

וְקִרְאֵנוּ וְלֹא אֲעִנָה וְשִׁחַדְנוּ  
 וְלֹא יִמְצָאֵנוּ תַחַת כִּרְשֵׁינָא וְדַעַת  
 וְדִאֲתֵי וְהִיזָה לֹא בְּחֵרוֹ לֹא אֲבִיבֵי לַעֲצֵתוֹ  
 נִאֲצִיבֵי כִלְתוֹכְחֵתִי וְהֵאֲכִילוּ מִפְרֵי  
 דְרִפְסֵי וּמִמַּעֲצֵי תוֹהֵם וְשִׁבְעוּ בְּו  
 מִשׁוֹבְתֵי פְתוּסֵי תַחְרָגִים וְשִׁלּוֹת  
 כְּסוֹלוֹתֵי תֵאֲפִרְסֵם וְשִׁמְעֵי לִי  
 וְשִׁבּוּבֵיטַח וְשִׁאֲנוּ מִפְּחָדֵי רַעַח

בְּנֵי אֲסִיפְתֵיךָ אֲמַר וּמַעֲצוֹתֵי תַצְפּוּ אֲתֵךְ  
 לְהִקְשׁוֹב לְחַכְמַת־אֲנָךְ תִּטָּה לְבָבְךָ  
 לְתַבְנוּהָ כִּי־אֵס לְבִיעָה תִקְרָא לְתַבְנוּהָ  
 תִתֵּן קוֹלְךָ אֲסִי תִבְקֵשׁ שְׁנָה כְּכִסְף  
 וּכְמִטְמוֹנִים תַחְפִּשְׁנָה אֲוִתְכִיזוּ  
 וְרֵאֲתֵי וְהִיזָה וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא  
 כִּי־יִחַזְוֵתִי וְתוֹ חַכְמָה לְפִי דַעַת וְתַבְנוּהָ  
 וְצַפְנוּ לְוִישְׁרוֹתֵי תוֹשִׁיחָה מִגִּזְו  
 לְהֵלְכֵיכֶם לְגִידֵי אֲרַחֲוֹתֵי מִשְׁפָּט  
 וְדִרְךְ חֲסִידֵי וְיִשְׁמַר אֲוִתְכִיזוּ  
 צַדִּיק וּמִשְׁפָּט וּמִישְׁרוֹתֵי כָל־מַעֲדָלוֹת  
 כִּי־תִכְוֹא חַכְמָה כְּלָבְךָ וְדַעַת לְנַפְשֵׁיךָ יִנְעַם  
 מִזְמִיחַ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ תִכְוֵנָה תִנְצַרְבָה  
 לְהֵצִילֵךְ מִדְרָה רַע מֵאִישׁ מִדְבַר תַּחְפִּיקָתִי  
 הַעֲיִבוּס אֲרַחֲוֵי יִשְׂרָאֵל לְלִבְתֵּי  
 בְּדִרְכֵי חֲשָׁד הַשְׁמִיחִים לַעֲשׂוֹת רַע  
 וְגִילוּ בְּתַחְפִּיקוֹתֵי רַע אֲשֶׁר אֲרַחֲוֵי חַסֵם  
 עַקְשׁוּסֵם וְגִלוּ חַסֵם בְּמַעֲלוֹתֵיכֶם  
 לְהֵצִילֵךְ מֵאֲשֶׁה זָרָה מִנְצַרְבָה

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ז  
זא  
זב  
זג  
זד  
זה  
זו  
זז  
זח  
זט  
ח  
חא  
חב  
חג  
חד  
חה  
חו  
חז  
חט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט

ומישראלים ג' ב' מל' וחד' חס' ודיעתי אלהי לקחת חסד' ח' שכל' אז' וזכ' ו  
 לא' אבו' ג' בעיב' לא' אבו' שמוע' לא' אבו' לעיני' ו

ותגמר ב' ככל אשר תאמר יאמרתי תאמר וידיעת יחזו ב' ונחזו ונחזו  
 לכלי ב' חילא אב' אחז' כים אחז' ו

וישב ב מל בסוף וזאנישב לבטח אתך מלך חשב על כסא דין  
ג מטע וחוקאיל לא כרת שרף מ משלו יהיה לשרף מ שיר חשיבים  
שרף יגז חסדי

בוגדים ה מל ובגד בוגדים בגדו למח וכיט בוגדים יבשו הבוגדים  
ריקם ובוגדים יסחו ממנה ובוגדים באדם תופך

בטמאקה עשרובקך הריבחה  
עמוק תחזיתיה שלום ענתים  
האלמהויקוס פס ותביתמאע

ב  
ב  
ב

אנהיהחלקה העבאלימיה  
ואתיתאלוהשכנה פשנהאל  
מותביתך ואלפאוסבעלות  
פלכאנהלאשוכו ולאשוכאנה  
התםלפעולתךברךנובעם ואתות  
עתיקוסתשגר בישורוםשוכאן  
ותמוסותרום השעם  
מארץופרת ובערוסוכו במע

ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב

וחזקתננהוסדארץ פק שמו  
בתבנה ברעון תחזיות נבוקע  
אשווקוסורעפיל בע אליו  
מעיעך נער אשה ומונה יהיה קום  
לפטר וזול גרועתך אנהיה  
לבטח הריבך ונבך לא תוק  
אסתשכל אתפדהעבם וסובה  
שתה אלהיך מפדהפנא  
ותשאלישעם פתק

ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב

ביתות אלהיך ובעיות נקד לך  
פארדומטוענות חיים ושלום קוסיל  
הסדואנה אל עבך קשות עזרה  
בשעל לחלף ומעאוקבלטוב  
בעני אלוסואדק בטח אלהיך  
לכך אל בנתך אשע פלגיה  
דעהוהוא אלהיך אלהיך  
הכס בענך וראתוהוקר פלע  
רפאות תהי לשרך וסקולעצמותך  
כבר אתוהוהנהוהאשוח כהתכ  
המלאו אסמךשבע ותחשוקהשכ

ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב

מאתוהוהנהוהאשוח ושמך קלה  
אלאבבעטוב משען כחולת לאל  
תהי לעשות אלהיך לעצמך  
לדושוב עזר אלוהיך  
אלהיך על עקב עון וזוה  
הישב לבטח אנהיך אל שוכ עט  
אסתשם אטל אבמלך עון א  
תקטבאישעם ואלאנכך  
פכיתבנה כהעצת יהיה נלו  
ואתשקוטסוה מארת יהיה  
במתרשע ונהעצודיקוסעכך  
אטל לעוסהואלך אבמלך עון  
פכיתבמתוהוהאשוח אבמלך עון

ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב

מקדוהוהבני אלהים והתקפתוהו  
מאת אשה אתה יהיה חמה  
אבמלך אנהיה אשה אדסה נא  
הבנה אדם ופוק ובענך פטובסחם  
מכוריהם ומכורין תבואתם  
תקדוהוה מפנים וכל אבך  
אנהיה אשה אתה יהיה חמה

ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב  
ב

אנהיה אשה אתה יהיה חמה  
אנהיה אשה אתה יהיה חמה

ב  
ב  
ב  
ב

ועלך ג קמץ לשמות מטות אבותי כפי נחלת אשר יחול כבוז  
חכמים ונחלך שמהאולה ג ב מל וזח חס ושנים זותים ואעו  
ואמר אליו ארך ימים

ועלך ג קמץ לשמות מטות אבותי כפי נחלת אשר יחול כבוז  
חכמים ונחלך שמהאולה ג ב מל וזח חס ושנים זותים ואעו  
ואמר אליו ארך ימים



עינו דכתיב עינו ה ועינו חללו ולא כחד ויבדח אבשלום ולעשות חטוב  
 יחזיק על את עינו תראינו יראו עני כידו חרץ בעני

ראשך ב וביא כמחלי וביא מתחלין ס קדמיה ראשך תנינו רישך פל ס  
 ואל תטש ואל תטש וגרתיך כוב ס חסד ואמת גרתיך כוב ושארא  
 גרתיך ס

ס

יהי קורבןך ושמח מאשת נעורך  
 אלהת אהבים ועלתהו יהיה ירך ככל  
 עת באהבתה תשגה תמיד ולמה  
 תשגה בנו בורה ותחבק חק נכריה  
 פונכה עני יהיה דרבי איש וכל  
 מעלתו מפלס עונותיו ולכדנו  
 אתה רשע ובחכרו חטאתו ותמך  
 הואימות באון מוסר וכרב אולתו ושגה

י

ה  
 ראש  
 פס

ס

ל

בנו אס ערכת להעך תק עת לור כפוך  
 נוקשת באמריוך לפדת באמריוך  
 עשה זאת אפוא בני והניצל כובאת  
 כפך רעך לך התרפס ורהב רעך  
 אלתתו שנה לעונך ותנימה לעפעפוך  
 הניצל כצמי מיד וכצפור מיד וקוש

ל  
 מל  
 בסיפ

י

ל

לך אלמלה עצל ראה דרכיה וחכם  
 אשר אולה קציו שטרומשל  
 תכוז בקוץ לחמה אנה בקצור מאכלה  
 עדמתו עזלת שכב מתו תקום  
 משנתך מעט שנות מעט תנימות  
 מעט חבק ידום לשכב ובא  
 כמה לך ראשך ומחסרך באיש מגו

ל

י

ה  
 ה  
 ה  
 ה

י

י

אדם בלועל איש און הולך עקשות פח  
 קרץ פעיט מלל פתולומיה באצבעתו  
 תחפלות כלבו חר שרע בכל עת  
 מדנים ושלח על כופת אסינו איתו

י

י

ל  
 חס  
 ל

י  
 חס  
 חס

י  
 ל  
 ל

ל

י  
 ל  
 חס  
 ל

י  
 חס  
 ל

י  
 ל  
 ל

י  
 ל

י  
 ל

י  
 חס

י  
 חס  
 חס  
 חס

פת עושיבך ואון מרפא

ששחנה שנא יהוה ושבעתו עבות  
 נפשו עניו רמות לשון שקר  
 וידום שפכות דם נקו לב חרש  
 מחשבות און רגלם ממחרות להויץ  
 לרעה ופוח כזבים עד שקר  
 ומשלח מרגלים בין אחים

י  
 יתיר

כזר בני מצות אבך ואל תטש  
 תורת אבך קשרם על לבך תמיד  
 עניו על גרתיך בזה תחלכך  
 תנחה אתך בשכבך תשמר עלך  
 והקוצות היא את שוחך פני מצוה  
 ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר  
 לשמרך מאשתקע מחלקת לשון  
 נכריה אלת חמד ופניה בלבבך  
 ואל תקחך בעפעפיה כי בעד  
 אשה זונה עד כפר לחם ואשת  
 איש נפש יקרה תעור

היחיתה איש איש בחוקו ובגורו  
 לאת שרפניה אסיה לך איש  
 על הגחלים ורגלו לאת כוונה  
 כזקבא אל אשת רעהו לא יזקה  
 כל חניע פה לא יזנו לגנב כי  
 וגנב למלא נפשו פוי יעב  
 ונמצא ושלם שבעתים את כלהו

ובגליו ד וקדש הוא ובגליו את ראשו לג יפוע ובגליו קדעים  
 ואדמח היחנה איש ס

שנא ה כי כל דעבת יהוה אשר שנא ולא תקים לך כי שנא אבשלום  
 כי שנא עליה שש הנע שנא יחוד ס





ויפול ג חס בסיף יצדקת תמים באין תחבולות מלאך דשע וכל קריית דכונתיון בר מן ז מל ס אבדח ב וסתלת אונס גס אהבת ס

קדבר ב חס העז נא העז הואת קדבר ופי אגיל מחתה קדבר ס ומערה ב ורסז מערה ועוב תוכחת מערה ס

# לא ימכר ולא יגאל

וצדק וקוסוד עלם פתח לשת  
 ופעשו לעינם קוה עזל לשת  
 ודאת יהודה תוסקו ימים ושת  
 השעם תיק צדקה תולת צדקה  
 שמחה ותקות השעם תאבד  
 כענין דהיה יתון ונתנה  
 לפעוד אן צדק לשעם בלומט  
 והשעם לאו שפוטאין פצוק  
 וטכחמה ולשון תוכחות תפלת  
 לופת צדקה עזרה ופול השעם  
 תוכחות מאוס בידה תועבת יהוה  
 חס של צדקה פארוו  
 וזכאקלו ואת צענים חכמה  
 תפלת ישות תתם וסלק פנתם ושת  
 לאו צדקה בום עברה ועדקה  
 תצול תפלת עזרת תמים תשיר  
 דרסו ופול שעתו ועל דמע  
 צדקת ישות תעלים וזכות  
 פנתם תכחו גמול אלם השעם  
 תאבד תפלת חס תנא ושת אבדו  
 צדקת ישות תעלים וזכות  
 פנתם תכחו גמול אלם השעם  
 תאבד תפלת חס תנא ושת אבדו  
 צדקת ישות תעלים וזכות  
 פנתם תכחו גמול אלם השעם  
 תאבד תפלת חס תנא ושת אבדו

וצדק וקוסוד עלם פתח לשת  
 ופעשו לעינם קוה עזל לשת  
 ודאת יהודה תוסקו ימים ושת  
 השעם תיק צדקה תולת צדקה  
 שמחה ותקות השעם תאבד  
 כענין דהיה יתון ונתנה  
 לפעוד אן צדק לשעם בלומט  
 והשעם לאו שפוטאין פצוק  
 וטכחמה ולשון תוכחות תפלת  
 לופת צדקה עזרה ופול השעם  
 תוכחות מאוס בידה תועבת יהוה  
 חס של צדקה פארוו  
 וזכאקלו ואת צענים חכמה  
 תפלת ישות תתם וסלק פנתם ושת  
 לאו צדקה בום עברה ועדקה  
 תצול תפלת עזרת תמים תשיר  
 דרסו ופול שעתו ועל דמע  
 צדקת ישות תעלים וזכות  
 פנתם תכחו גמול אלם השעם  
 תאבד תפלת חס תנא ושת אבדו  
 צדקת ישות תעלים וזכות  
 פנתם תכחו גמול אלם השעם  
 תאבד תפלת חס תנא ושת אבדו  
 צדקת ישות תעלים וזכות  
 פנתם תכחו גמול אלם השעם  
 תאבד תפלת חס תנא ושת אבדו

א  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 יו  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 לו  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ

א  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 יו  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 לו  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 למ  
 לנ

ולא ימכר ולא יגאל וסוף עזרת יהוה וסוף  
 עוב עמה כעבור ב סוף כעבור חס כעבור סופה ס  
 קדמה חס ס

וזכאקלו ואת צענים חכמה  
 תפלת ישות תתם וסלק פנתם ושת  
 לאו צדקה בום עברה ועדקה  
 תצול תפלת עזרת תמים תשיר  
 דרסו ופול שעתו ועל דמע  
 צדקת ישות תעלים וזכות  
 פנתם תכחו גמול אלם השעם  
 תאבד תפלת חס תנא ושת אבדו  
 צדקת ישות תעלים וזכות  
 פנתם תכחו גמול אלם השעם  
 תאבד תפלת חס תנא ושת אבדו

בעצמותו מבושה מה שבות צדוקים  
משפט תחבולת רשעים מדמה י'  
דבר רשעים ארבעים ופרו  
ישוים וצולס חפוד רשעים ואינם  
ובית צדוקים ועמד לפושבלו  
ודל לאוש ונעוה לב והיה לבו  
טוב נקלה ועבד לו ממתכבד  
וחסד להם ויריע צדוק נפש בהמתו  
ורחמו רשעים אכזר עבד אדמתו  
ושבע להם ומרח ריזים חסד לב  
חמד רשע מצוד רעם ושדש  
צדוקים ותנו בפשע שפתים  
מוקשרע ויעצא מצדה צדוק  
מפרו פוא ושבע טוב ונמוק  
ודל אדם ושוב לו דקף אורל  
ישר בענו ושמע לעצה חכס  
אורל ביום חדע בעסו ונסה קלח עינס  
ופוח אמונה ונד צד קוע שקרן מומה  
ושבוטה כמד קרות חרב ולשוו  
חכמים מתפא שפתאמת תבוז  
לעד ועד ארצעה לשו שקר  
מדמה בלב חק שורע ולעצו שלום כ'  
שמחה לאדאנה לצדוק כל און  
ורשעים מלאורע תועבת ותוה  
שפתיו שקר ועשו אמונה רצועו  
אדם ערום כסה דעת ולבנסתולס  
וקדא אולת ורחו צוים תמשול  
ודמנה תהוה למס דאעה בלבאיש

א  
ה  
ה  
א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לס  
לס  
לס  
לס

באון תחבולות יפלאעם ותשויה כרבווען  
רעיוע פוערבור ושנאת תקעום פוטח  
אשתחו תתמד כבוד וערוצים  
ותמכר עשר גמל גפשו אוש חסד  
ועבר שארו אכזר רשע עשה  
פעלת שקר ויריע צדקה שבראמת  
כודקה לחיים ומרחק רעה למותו  
תועבת והיה עק שולב ורצועו  
תמכר דרך גר ליה לאנקה רע  
ויריע צדוקים נמלט נוס והבכאף  
חורר אשה ופחה וסרת טעם תאות  
צדוקים אף טוב תקות רשעים עברה  
ושמפורנו סף עוד וחשך מושר  
אף למחסור נפש ברכה תרשו  
ומרוה גסה הוא חרא מע ברוקבהו  
לאוס וכרכה לראש משבור  
שחר טוב ובקשר צו ודרש  
רעה תכואנו פוטח בעשרו הוא  
יפול וכעלה צדוקים ופרחו עבר ביתו  
ונחל רוח ועבד אורל לחכס לב  
פרוצדיק עץ חיים ולקח נפשות  
חכס חוציק בארץ ושלם אף  
כדשע וחוטא אהב מוסר אהב  
דעת ושווא תוכחת בער טוב  
ופוק רצועו מיהוה ואיש מופות  
ירשוע לא וכוח אדם בישע  
וישר צדוקים בליקוט  
אשתחוה עטרת בעלה וכרכב

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לס  
לס  
לס  
לס

ישלם ב' קמע וחד פת ולקישלם נדר חן ציון בארץ ושלם ורא מצוד הוא ישלם \*

ונסף ג' ב פת וחד חז ווסף גב הוא ווסף על נחלת חמטח וש מפור ווסף עוד \* לאוס ב' מנעור וזאפס לאם \* וחד וליאם מליאם ואמץ \*

וְשִׁחַן וְדָבַר טוֹב וּשְׂמֵחָה וְתִרְמֵהוּ  
צְדִיק וְדִרְדֵי שְׁעֵם תִּתְעַם לֹא יִחְרֹךְ  
רַמְיָה צִידוֹ וְהוּזָא רֵם יִקָּר חֲרוֹץ  
בְּאֵרֶחֶץ קֶה חַיִּים וְדִרְדֵי נִתְּבַח אֲלֵמֹת  
בּוֹחֲכֵם מוֹסֵר אֵב וְלֵץ לֹא שִׁמְעַה עֲגֵרָה  
מִפְּרִי אִישׁ וְשֵׁן אֲכַל טוֹב וְנַפְשׁוֹ בְּגֵרִים חֲמֵם  
נִצְרַפֵּי שִׁמְרֵן נַפְשׁוֹ פִּשְׁקֵן שְׁתִּי מִחֲתָה לּוֹ  
מִתְאַוֶּה וְאוֹן נַפְשׁוֹ עֵצֵל וְנַפְשׁוֹ חֲרִיצִים תִּדְרֹשׁ  
וְכִי שָׁקֵר וְשֵׁן אֲצִיז וְרִשְׁעֵי בְּאִישׁוֹ  
וְחַפּוֹר עֲדָקָה תִּעֲרֹתֵם דִּרְהֵי  
וְרִשְׁעָה תִּסְלַף חֲטָאֵת וְשִׁמְתֵּעֵשׂוּ  
וְאוֹן כֹּל מִתְרוֹשֵׁשׁ וְהוּזָא רֵב  
כִּפְרוֹן נַפְשׁוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂה וְרִשׁ לֹא שִׁמְעַה  
גְּעִרָה אִוֶּר צְדִיק וְיִשְׁמַח וְעִרְשֵׁים  
יִדְעֵה רִקְבֹהוֹ וְיִתּוּמָצָה וְאֵתְעֵצִים  
חֲכָמָה חוֹזֵם כֹּל יִמְעֵט וְקִבֵּץ  
עֲלֵה יִרְכַּח תּוֹחֵלֵת מִמְשַׁכָּה  
מִחֲלֵה לֵב וְעֵץ חַיִּים תְּאוּהַ בְּאֵה  
בּוֹלְדֵי וְיִחַלְלוּ וְרֵא מִצְוֵה הוּא וְשֵׁלֵם  
תּוֹרַת חֲכָם מִקּוֹר חַיִּים לְסוֹד מִקְשָׁמוֹת  
שֶׁבֶל טוֹב יִתּוֹחַ וְדִרְדֵי בְּגֵרִים אוֹתוֹ  
כִּלְעֵרוֹם יַעֲשֶׂה בְּדַעַת וְכִסּוֹ  
וְכִי שֵׁן אֲוֵלֵת מִלֵּא אֲרִשְׁעֵי וּפְלִבְרֵעַ  
וְצוֹר אֲמוֹנִים מִרְפָּא רוּשׁ וְקִלוֹן  
פּוֹרֵעַ מוֹסֵר וְשִׁמְרֵן תּוֹכַחַת וְכִכְרֵי  
תְּאוּהַ נְדִיבָה תַּעֲרַב לְנַפְשׁוֹ וְתוֹעֵבַת  
כִּסּוֹלִים סוֹד מִרְעַה הֵלֶךְ אֶתְחַכְּמוֹם  
וְחֲכָמֵי עֵה כִּסּוֹלִים יִרְוֵעַ חֲטָאִים

תִּרְחַר רֵעֵה וְאֵת צְדִיקוֹם יִשְׁלֵם טוֹב  
טוֹב וְעֵחֹל כְּנִיבָעִים וְעַפְסוֹ לְצִדִיק  
חֹל חוֹטָא רַב אֲכַל נִיר רֵא שׁוֹם  
וְיִשְׁנֵם פְּהַל אֲמִשְׁפֵּט חוּשֵׁה שְׁכִטוֹ  
שׁוֹנָא בְּנוֹ וְאִהְיוּ שִׁחְרוּ מוֹסֵר  
צְדִיק אֲכַל לְשִׁבְעֵי נַפְשׁוֹ וְכִטוֹ  
רִשְׁעִים תִּחְסֵר חֲכָמֹת נִשׁוֹם  
בְּנֵתָה כִּיתָה וְאוֹלֵת בְּיָדֶיהָ הִרְסָנוּ  
הוֹלֵךְ בְּיָשָׁרוֹ וְרֵא יִחוּהַ  
דִּרְכּוֹ בְּוִחוֹ בְּפִי אֲוִיל חֲטָר גְּאוּהַ  
וְשִׁפְתֵי חֲכָמִים תִּשְׁמֹרֵם בְּאֵן אֲלֵפִים  
אֲבוֹס בְּרַ וְכִי כִּי אֹת כִּכַּח שׁוֹר  
עֲדָמוֹנִים לֹא יִכִּיב וְעַפְסוֹ חֲכָמִים  
עַד שִׁקֵּר בִּקְשָׁלֵץ חֲכָמָה וְאוֹן  
וְדַעַת לְכִבוֹן קֵל לְהַמְנִיגֵה לֵאשׁ כִּסּוֹל  
וְכִי לְדַעַת שִׁפְתֵי דַעַת חֲכָמָת עֵרוֹם  
הֲכִינֵה דִרְכּוֹ וְאוֹלֵת כִּסּוֹלִים מִרְכָּה  
אֲלוֹס וְלוֹץ אֲשֵׁם וְכִי וְיִשְׁרִים רִצּוֹן  
לְכִי דַעַת מִתְנַפְשׁוֹ וְכִי שִׁמְחָתוֹ  
לֹא יִתְעַרְבֵר בֵּית רִשְׁעִים וְשִׁמְד  
וְאֵה לְיִשְׁרִים וְפִרְיָה וְיִשְׁדִּרְדֵי שׁוֹר  
לְפִנֵּי אִישׁ וְאִתְרִיתָה דִּרְכּוֹ מוֹת  
גְּסִבְשָׁח וְכִי אֲכַלֵּב וְאִתְרִיתָה  
שִׁמְחָה תּוֹנָה מִדִּרְכּוֹ וְיִשְׁבֵּעַ סוֹד לֵב  
וְכִי עֲלוֹץ אִישׁ טוֹב פִּתְיוֹ אֲמוֹן לְכִי דַעַת  
וְעֵרוֹם וְכִי לֹא שׁוֹר חֲכָם יִרְא וְסֵר  
מִרְעַ וְכִי סוֹד מִתְעַבֵּר וְכִי סוֹד קְצֵר אֲפִים  
וְיִשְׁעָה אוֹלֵת וְאוֹן מוֹת יִשְׁנָא

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including the word 'תבואת' and other characters.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including the word 'בשלי' and other characters.

Vertical marginal notes on the far right side of the page, including the word 'יחכב' and other characters.

תחסר ג ב קמץ וחד פוג לא תחסר כל ביה ונפחת השמו לא  
תחסר וטו וישעם תחסר ו יפריח ב מריו מים יפריח ו  
יפריח ו קדמה חא

י כול ו בריש תבואת וקרר ו ישאג ישפטמו ועשו ורב וזכר  
יעפז וזכר ושוה וקרר יעוף ו חכמות ב פוג נשים שרתיח









אִכּוּנְאֵבּוּ וּמְאֹנֵי מַרְמֵה לְאֵטוֹב  
מִיְהוּדָה מִצַּעַר וְיִגְבַּר וְאֵדָם מִחֵיבוֹת רַבּוֹ  
מוֹקֵשׁ אֶדָם יִלְעֻקֵּךְ שׁוֹאֵחַר גְּדֵרִים לְבַקֵּר  
מוֹרָה רִשְׁעִים מֶלֶךְ חָכֵם וְיִשְׁבַּע עֲלֵיהֶם אֲפֹ  
נְרִיחָה נִשְׁמֵת אֶדָם אֲפִישׁ בְּלַחְדֵּי בְטוֹ  
חַסְדֵּי אֱמֵת וְצַדִּיק מֶלֶךְ וְסֵעַר בַּחֲסֵד בְּסֵאוֹ  
תִּפְאֶרֶת בַּחֲרוֹס כַּחֵם וְהִדְרִי וְקָנִים שׁוֹבָה  
חֲבָרוֹת פִּצְעַתְּ מִקְרִיבֶיךָ וְכַפּוֹת חֲדָרֵי בְטוֹ  
פְלִגְמִים לְבַמֶּלֶךְ בִּירֵיחָה עַל כָּל אֲשֶׁר  
יְחַפֵּן וְשָׁנֵן כִּלְדֵּי אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו  
וְתָכוּן לְבוֹת יְהוּדָה עֲשֵׂה צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט  
נִבְחַר לִיהוּדָה מִזֵּבַח רֵוִם עֵינֵי וְחַכְלִיב  
נִרְשָׁעִים חֲטָאֵת מַחֲשׁוֹת חֲרוֹץ  
אֶךְ לְמֹתֵר וְכָל אֶךְ אֶךְ לְמַחֲסוֹר  
פִּעַל אֲצִיחַת בְּלִשׁוֹן שָׁקֵר הַכֹּלֵמֶךְ  
מִבְּקִשׁוֹמֹת שֵׁדֵי רִשְׁעִים וְגוֹרֵם  
כּוֹמֵר אֲנִי לְעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט הַכֹּפֵּךְ  
דִּרְךְ אִישׁוֹר וְזֶךְ יִשְׂרָאֵל פִּעַל  
טוֹב לְשֵׁבֶת עַל פִּנְתֵיךְ מֵאִשְׁתֵּי מֵרִיעַ  
וְכִיתֵי חֲבֵרֵי נֶפֶשׁ רִשְׁעָה אִתְּהֵרֵעַל לֵא  
יְחֹבֵעֵי נִיזְרָעָהוּ בְּעֵנֵי לֵךְ וְחֲסֵפֶת  
וְכִי שִׁבְרָה לְחֵם וְקַחֲדֵעַת מִשְׁכִּיל  
צַדִּיק לְבֵית רִשְׁעֵי מַסְקָה רִשְׁעֵים לִרְעַ  
אֵטָם אֲנִי מִזַּעֲקֵתֵךְ גִּם הוּא אִי קָרָא  
וְלֵא יֵעֵד מִתּוֹ בְּסֵתֵר וְכִפָּה אֶךְ  
וְשִׁחַר בְּחֵק חֵמָה עֵינָה שְׁמַחָה לְצַדִּיק  
עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּמַחֲתֵה לְפִעֲלֵי אֲוֹ  
אֶדָם תִּוְעֵה מִרְרָה שֶׁבֶל בַּקָּה לְרִפְאֵי מִנִּיח

אִישׁ מְחַסוֹר אֲהָבְשֵׁמָחָה אֲהָבְוֹוֹ שְׁמוֹ  
לְאִישׁוֹר כִּפּוֹר לְצַדִּיק רִשְׁעֵי וְתַחַת  
יִשְׂרָאֵל כּוֹנֵן טוֹב שֵׁבֶת בְּאַרְצְךָ מִדְּבַר  
מֵאִשְׁתֵּי מֵרִיעַס וְכֵעֵם אֲוֵרָה נְחֵמָה וְשְׁמוֹ  
בְּנֵי חֵם וְכֵסִיל אֶדָם יְבַלְעֵנִי  
רִדְף צַדִּיק וְחֲסֵד יִמְצָא חֵם צַדִּיק וְכֵנֶךְ  
עֵדֵי בְרוּסֵי עַלֵה חֵם וְרַד עֵי מִבְּטָחָה  
שְׁמֵר פִּי וְלִשׁוֹנוֹ שְׁמֵר מִצַּרּוֹת נֶפֶשׁוֹ  
וְדִוְחֹר לֵךְ שְׁמוֹ עֲשֵׂה בְּעַבְרַת זְרוֹן  
תִּאֲוֹת עַצְלֵתְנִיתֵנִי כִּי מֵאֲנִי וְדָוִד לְעֲשׂוֹת  
כִּלְדֵּי וְכִי תִאֲוֵה תִאֲוֵה וְצַדִּיק יִתּוֹל אֲיָשָׁךְ  
זַבְחֵי רִשְׁעִים תִּוְעֵכָה אֶךְ כִּי זַבְחָה וְכִי אֲנִי  
עַד מִבּוֹס יֵאבֵד וְאִישׁ שׁוֹרֵם נִצְחֵי דְבַר  
חֵי אִישׁ רִשְׁעֵי נִוֹוִי שֶׁר הוּא וְכִי דְרַכְוִי  
אִי חֲכָמָה וְאִי תְבוֹנָה וְאִי עֵצָה לְגַדֵּי יְהוּדָה  
סוֹס מִכּוֹל לְיוֹם מִלְחָמָה וְלִיהוּדָה חֲתִישׁוֹעָה  
נִבְחַר שֵׁם מֵעֵשֶׂר רַבֵּי מִכֶּסֶף וּמֵהַבְּחֵן טוֹב  
עֵשׂוֹר וְרִשׁוֹנֵי שׁוֹ עֵשׂוֹת כָּלֵם וְיְהוּדָה  
עֵרוֹס רֵאֵה רַעַח וְחֲסֵתֵר וּפְתוּיִם עַבְדוֹ וְנִעַנְשׁוּ  
עַקְבֵּי עֵנֶה יִרְאֵת יְהוּדָה עֵשֶׂר וְכִבְדוֹ וְחֵם  
צַעֲסֵם פִּחִים בְּרִדְךָ עֶקֶשׁ שְׁמֵר נֶפֶשׁוֹ  
וְדַחֲקָמָהֶם חֲנֹךְ לְנֵעַר עַל פִּי דְרַכְוִי גָם  
כִּי וְזַקֵּן לְאַגְסוֹר מִמֶּנָּה עֵשׂוֹר בְּכִישׁוֹתֵי שְׁמוֹ  
וְעַבְדֵי לְוֹוֹ לְאִישׁ מִלּוּחַ זוֹרֵעַ עוֹלָה  
יִקְצוֹר אֲוֹ וְשִׁבְטֵי עַבְדֵּי וְכִלְה  
טוֹב עֵינֵי הוּא וְכִכֹּר מִנְתָן מִלְחָמוֹ לְהֵל  
גִּישְׁלָךְ וְיִצְאֵמֶרֶוּ וְיִשְׁבֵּת דוֹן וְקָלוֹן

והיה לך לזכרון כפי שיש לך ואל תשכח  
בביתך ואל תשכח לך לזכרון כפי שיש לך

והיה לך לזכרון כפי שיש לך ואל תשכח  
בביתך ואל תשכח לך לזכרון כפי שיש לך





מבטח ג' ב' קמץ חזק פת מבטח כל קצו ארץ בידאת ידוהו שו רעה  
שונה ושנה ב' כסל שונה באולתו ושנה בדברי חז מל וחז חס

וחלי ב' בתר לשג וחד אבולם חלוק וחלי נזם ידוב וחלי בתם  
ובמקום ב' ובמקום אשר ישנו שם ובמקום גרלים

מבטח בוגד ביום צרה מערה בנגד  
ביום קרה חמץ עלנתרו ושר צשורים על לבד

אסד עב שנאך האכלהו לחסו אס צמא  
השקהו מים בוגד חלום אתה חתה על  
ראשו ויהוה ישלם לך רוח צפון  
תחולל גשם ופניס צועמים לשון סתר  
טוב שבת על פנתג מאשת מדונס  
ובות חכר מים קרום על גפוש עיפה  
ושמועה טובה מארץ מרחק  
מענו נרפשו ומקור משחת צדוק מט  
לפניד שע אכלהבש חרבות לא טוב  
וחקר כבודם כבוד עיר פרוצה אין  
חומה איש אשר אין מעצר לרוחו  
כש לגב קוץ וכמטר בקציר כול אנאוח  
לכסיל כבוד כצפור לעד כדחור לעוף  
כז קללת חנם לא תבא שוט לסוס  
מתג לחמור ושבת לגו כסילים  
אל תעז כסיל כאולתו פות שוח לו גס אתה  
ענד כסיל כאולתו פויהוה חכם בעינו  
מקצת רגלים חמק שתח שלח דברים  
ביד כסיל דליו שקים מפסח  
ומשל בפי כסילים כצורד אבו במרגמה  
פונותו לכסיל כבוד חוח עלה ביד שנו  
ומשל בפי כסילים רב מחולל כל  
ושבר כסיל ושבר עברתם ככלב שם  
על קאו כסיל שונה באולתו  
ראית איש חכם בעינו תקנה לכסיל מפני

מעט שנות מעט תנימות מעט חבק  
ידים לשבב ובא שחלה רישו ומהסויד באשמג

גם אלה משלו שלמה אשר העתיקו  
אנשו חוקיה מלך יהודה כבד אל חום הסתר  
דברו כבד מלכם חקר דבר שמים לרום  
וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר  
הגו סועים מכסף ויצא לצרף כלו  
הגורש על פני מלך ויכזו בצרף קבס או  
אל תתחורר לפני מלך ובמקום גדלים  
אל תעמה כטוב אמר לך עליה הנה  
מה שפילה לפני נהיב אשר ראו ענתה  
אל תע אלו בכה פו מה תעשה באחריותה  
בהכלים אתך רעה רובך ריב את דעך  
וקור אחר אל תגל פו חסדך שמע  
ודבתך לא תשוב תפוחו וזהב במשביות  
כסף דבר דבר על אפנו נוס וזהב  
וחלובתם מוכיח חכם על או שמעת  
כצנת שלג ביום קציר צורנאמו לשלחו  
ונפש ארנו ושם

נשו או ורוח גשם אין איש מתהלל  
בבת שקר בארה אפוס ופתח קצו  
ולשון רכה תשבגרם דבש מצאת  
אכלהו פות שב ענו וחק אתו  
חקר רגל מבית רעה פולש בער ושנאך  
מפיו וחובחן שנו איש ענה ברעהו  
עישקר שורעה ורגל מועדת כ

קללת ג' כו קללת אלהים תלוי וזכא אלוהי כו קללת חנס  
כצפור ג' דגש וסימחון צדוץ למנוס וניקת

דעה ג' ב' מלדע וחז מלעל כו דעה היא דעה חתרה עשה שו דעה  
בארך ג' וחאמה מזה ויוף בגדלו בארץ אפיב

לעשותך ב' מל ומקדנני לעשותך וחיות לעשותך ס ומות ב' אבדון חיות  
סגים ג' מל כספך היה לטיגים הגו סגים מלסך כסף טגים

אמר ג' אשר לא תגלה עיורך בטוב תגלה דעתך תגלה ר' עמו וקול  
חיה וקולו עיורך נ' ומי יעמד ב' אתה נדא אתה אכזריות חמה

# קדש לחוד

בצפור נודדת מוקנה כואי שנודד ממקומו  
שמו קטרת ושמחלב ומתק רעהו  
מעצת נפש רעה רעה אכיר אל תעוב  
ובית אחיך אל תבוא ביום אורך  
טוב שכונ קרוב מאחר חוק חכם בעי  
ושמחלב ואשובה הרפו דבר  
עיוס ראיה רעה נסתר פתאים עבדו נעשו  
קח בגדו כו עבדו ובער נכרית חבלה  
מכרך רעהו בקול גדול במקד ה' שנים  
קלה תחשבו דלף טורד ביזס סגיר  
ואשת צדונים נשתנה צפניה צפוריה  
ושמו ומוניקרא ברזל כבדל יחר  
ואיש יחד פני רעהו נפרת אנה  
ואכל פרנה ושמר אדנו וכבר  
כמוס קפנים לפניס כולכה אדם לאדם  
שאול ואברה לא תשב ענה ועני אדם  
לא תשב ענה מצרף לכסף וכור לחב  
ואיש לפו מה ללו אם תכתוש את  
קאול כמכתש בתור הרופות בעלו  
לא תסור מעלו אולתו

ידעת רע פני צאנף שית לבך לעד רים  
כולא לעלס חסו ואס צור לדור דור  
גלה חצרונר אהדישא אנאספוע שבות חרים  
כבשוק ללבושך ומחור שדך עתודים  
ודוחלב עוים לחמך ללחם ביתך  
זחום לנעתיך נסו ואוז דדף רשע  
וצריקים ככפור וכטח בפשע ארץ רבים

אמר עצל שחלבכה ארובת חרובות  
חילת תסוב על צורה ועצל על מטתו  
טמו עצל חי בצלחת נלאה לה שוכח אלפו  
חכם עצל בעינו משבעה משבוט עם  
מחזיק באזני כלב עבר מת עבר  
על דוב לאלו כמתלה לה חירה  
וקוס חצים ומות כדאי שרמה את רעהו  
ואמר הלא משחק אני באפס עצים  
תכבדאש ובאזני רגזו ושתק מהו  
פחס לגחלים ועצים לא שואו שמונים לחי חרות

דברו נרגזו כמתלה מים והס מרהו חדר יבטו  
כסף סגים מצפה על חרש שפתים דלקוס  
ולכדע בשפתו ובכר שונא ובקרבו  
ישות מרמה כוחנו קולו אל תאמר  
בו כישבע תו עבות כלבו תכסה שנאה  
במשאון תגלה רעותו בקהל כרה שחת  
בדופו וגויל לאבו אלו תשוב  
לשושקד ושנא רביו ופקה חלק  
ונשח מרהה אלתתה לל בנים  
מחר כו לא תרע מהילך יום

והלל צור ואל אפך נכרו ואל שפתוך  
כבד אכזר ונטל החול וכעס אויל  
כבד משניהם אכזרות חמה ושטף  
אף ומרו עמר לפני קנאה טובה תוכחת מעה  
מאכה מסתרת נאמנים פצע אוהב  
ונעמלות נשוקות שונא נפש שבעה  
תבוס נפת ונפש רעה כלמר מתוק

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לך

והילך ג' ואנכי נפש חלק ומקדמי חלק ופרת חלק נ' וחד וחלק נשמת חכמה  
והלב ג' ונכדת חלק נגמה וחד וחלק נשמת חכמה נ' וחד חמאת ביקר וחלב ס

חיותו ג' הנדמה לשנוני ומקדמי חלק נגמה וחד וחלק נשמת חכמה  
בייב וחד ג' ונכדת חלק נגמה וחד וחלק נשמת חכמה נ' וחד חמאת ביקר וחלב ס





אגוד ב בתר לטנ לולו כעם אובב אגוד דברי אגוד בן יקח ס  
לנשים ב דגש ותחי שם לנשים אל תזנ לנשים חולף ס

בשש ב חד מל וחד חס ועמד ורעד בעו וחדו חגוד בענו מתניה ס  
בלילה דכנה בליל ב לא יכנה בליל נמר קומי דני בליל ס

הנמלים עם לאע  
ושפנים עם לאעצום  
מלך און לארבה  
שם מית פורים תתפש והוא ביהו כלו מלך

שלשה חמה מיטובי צעד  
מיטובי לבת לויט גבור בבחמת וולא אשונ  
מפני כל זרזור ונסאותו שומלך אל קום עמו  
אסבלת כח תנשא ואסזמותך לפח  
מימין חלבו צוא חמאה ומיץ אף וצוא  
דס ומיץ אפים וצוא רוב

דברי למואל מלך צשא אשר יסרתו אמן  
מחברו ומחבר בטע  
תנו לנשים חולף ודריבנה למחות מלכין  
אל למלכים למואל אל למלכים שתומן  
ולחונם או שכר פוי שתה וישכח מחקק  
וישנה חון כל בני עני תנו ישכר לאובד  
ויון למרונפש ושתה וישכח רושן

ועמלו לא וברעוד  
פתחפוד לאלס  
פתחפוד שפט צדק  
אלדיו כל בני חלוק  
ודיו עני ואכלון

אשת חולמו ומעא  
בטח פוז לב בעלה  
גבלת חו טובול אדע  
דרשה צמר ופשתים ותעשב חפץ כפית  
חיתח באניות סחר צמר חק תבוא לחמה

ותקס בעוד לילה ותתו טרף לביתו חוק לנעיותיה  
וממה שדחה ותקחהו מפרו נפיה נטע ברם  
חנה בעו מתניה ותאמץ זרו עתה  
טעמה מיטוב סחרה לא יכנה בליל נרה  
גדיה שלחה במישור וכפיה תמכו פלך  
כפה פרישה לעני ודריה שלחה לאביו  
לא תורא לביתך משלג מכל ביתה לבש שנים  
מרבדים עשתה לה ששוארגמן לבושה  
נודי בשערים בעלה בשבתו עמוקני ארץ  
סדיו עשתה ותמכר וחגור נתנה לבני עני  
עוהדר לבושה ותשחק לחם אחרון  
פיה פתחה בכמה ותורת חסד על לשונה  
עפחה חולכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל  
קמו בני חו ואשריהן בעלה והחלה לה  
רבות בנות עשוקול ואת עליות על כלנה  
שקק חחו והכל חפוי אשה וראתה חוה ואתה חלל  
תנולה מפרו ורדה וחל ליה בשערים מעשות

סכום הפסוקים  
תשע מאות  
וחמשה  
עשר

בבדמח ו דגש וסומנחון ונאו מעלת וחבורו תשקינו ופריה ליש ס  
פתח ד ויאמר פתח חלון פתח לבני פתח פוך וחבורו ס

לבני עני ג מן חסוי חור וחגור טעו לבני עני כמעבתי חב לבני  
עלות ו גס שם עליות כח עליות ואת עליות על כלנה ס

כל סופרא שיש בשישה משווי כתב י ברמז ב כתב ה כי שמועה מברך ו כל קריית דבורהו ברמז ו פתח ו  
 וכלי קריית דבורהו ברמז ו פתח ו כל קריית דבורהו ברמז ו פתח ו

אָקִבְרָהּ וְעָשָׂה יְתוּדָה לָהּ  
 וְכָדוּ סוּף מִהַמּוֹת וּפְרוּד  
 בְּעֵי וַיִּבְנֶה וַיִּתְרַאֲמֵת אֲמֵת  
 הוּא לְלֶכֶת אֶתְהַנְחֵל  
 לְרַבֵּר אֱלוֹהִים וְתִלְכַּע שְׁתִּיחָם  
 עַד בְּרָאֵה בֵּית לַחֵם וְיָחִי  
 כְּבֹרָאֵה בֵּית לַחֵם וְתָחֵם מִלֵּ  
 הָעוֹר עַל יְהוָה וְתִאמְרֵנָה  
 הִזְאֵת נִעְמָנוֹת אֱמֵר אֱלוֹהִים  
 אֶלְתִּקְרָאֵנָה לִי נִעְמָ  
 קְרָאֵנָה לִי מִרְאֵי מִהַמּוֹת שְׁתִּי  
 לִי מֵאֵד אֵנִי מִלְּאֵחַ הַלִּכְתִּי  
 וְיִקַּם הַשְּׂבָבִי וְיָחִי לְמַה  
 תִּקְרָאֵנָה לִי נִעְמָ וְיָחִי  
 עֵנָה בְּיָשָׁרִי חֶרֶץ עַל דֹּתֶיךָ  
 נִעְמָ וְיָחִי אֵמֵר אֱמֵת כְּלָתִי  
 עַמִּי הַשְּׂבָבִי מִשְׁרִי מִוֶּאֵב  
 וְיָחִי בְּאֵר בֵּית לַחֵם בְּתַחֲלִית  
 קִצְרֵי שְׁעָרֹת וְלִנְעָמִי  
 מִדָּע לֵאשָׁה אוֹשֵׁב בְּיָד  
 חֶרֶץ מִשְׁפַּחַת אֱלֹהִים  
 וְשָׂמוּ בְּעֵי וְתִאמְרֵי הִי  
 הִמּוֹ אֵבִיָּה אֶלְנִעְמָ אֵלֶיךָ  
 נִאֲחֵדְשִׁי הוּא לְקַטְטָה בְּשָׁבִילִים  
 אַחַר אִשְׁרָאֵל מִצְאָחוֹ בְּעֵמֶם  
 וְתִאמְרֵי לֵךְ לְכִי בְּתוֹמֹתֶיךָ  
 וְתִבּוֹאוּ תִלְקַט בְּשִׂדְהָ  
 אַחֲרַי הַקִּצְרִים וְיִקְרָא מִקְרָא

בְּאִשְׁרֵי עֲשׂוֹתֶם עֲקָמִיתִים  
 וְעַמְּרֵי יְתוּדָה לַחֵם וּמִצְאָנָה  
 מִנִּיחָה אֵשָׁה בֵּית אוֹשָׁה  
 וְתִשָּׁק לְהוֹתֵשׁ אֲנָה קוֹלוֹ  
 וְתִבְכֶּנָה וְתִאמְרֵנָה לֵךְ  
 אֶתְךָ נִשׁוּב לֵעֵי וְתִאמְרֵי  
 נִעְמָ שְׂבָבִי בְּנֵתִי לְמַה  
 תִּלְכַּנָּה עִמִּי הָעֵדָה לְרַבָּנִים  
 בְּמַעֲוֵהוּ לַחֵם לֵאנָשִׁים  
 שְׂבָבִי בְּנֵתִי לֵכִי מִן קִנְיִי  
 מִחַוֵּת לְאוֹשֵׁי מִי אֲמֵרְתִי  
 וְיִשָּׁלַח תִּקְוָה גַם חַוֵּתִי הִלּוֹ  
 חִלְלָה לְאוֹשֵׁי גַם וְלֵדְתִי  
 בְּנֵי חִלְלָה שְׂבָבִי עַרְבֵי  
 אֲשֶׁר יִגְדַּלְךָ חִלְלָה תַעֲגֵנָה  
 לְבִלְתִּי חַוֵּתִי לְאוֹשֵׁי אֵל  
 בְּנֵתִי מִיָּדִי מֵאֵד מִכֶּסֶם  
 מִיָּצְאָה כְּנֹדֵי יְהוָה וְתִשָּׁנָה  
 קוֹלוֹ וְתִבְכֶּנָה עַד וְתִשָּׁק  
 עַרְפָּה לְחַמּוֹתֶיךָ וְרֹתֶיךָ  
 בְּהוֹתֵיךָ אֱמֵר הַנֶּדָּה שְׂבָבִי  
 אֵל עֵמָה וְאֵל אֱלֹהֵי שְׂבָבִי  
 אַחֲרַי וְבִמְתָּךְ וְתִאמְרֵי רֹתֵי  
 אֵל תִּפְגְּעֵנִי לְעֹבְרֵי לְשׁוֹבֵי  
 מִאֲחֲרֵיךָ מִי אֵל אֲשֶׁר תִּלְכִּי  
 אֵלֶיךָ וְבִאֲשֶׁר תִּלְכֵנִי אֵלֶיךָ  
 עִמָּךְ עִמִּי וְאֵל חֶרֶץ אֱלֹהִים  
 בְּאִשְׁרֵי תְמוֹתֵי אֲמֵת וְשֵׁם

וְיָחִי בְּמִלְּשָׁפֶט שִׁפְטוֹם  
 וְיָחִי רַעַב בְּאֵרְךָ אוֹשָׁה  
 מִבֵּית לַחֵם יְהוָה לְגֹלְבִישָׁה  
 מִוֶּאֵב הוּא אוֹשָׁה וְשָׁנִי בְּנִי  
 וְשֵׁם הָאוֹשֵׁי אֱלֹהֵיךָ וְשֵׁם  
 אֲשֶׁתֹּךְ וְעַמְּרֵי שְׂבָבִי  
 כַּחַוֵּת וְכַחֵוֹז אֶפְרַתִּים  
 מִבֵּית לַחֵם יְהוָה וְיָבֵאוּ  
 שְׂדֵי מִוֶּאֵב וְיָחִי שֵׁם וְיָמֵת  
 אֱלֹהֵיךָ אוֹשָׁה נִעְמָ  
 וְתִשָּׁרֵאֵר הוּא אוֹשָׁה בְּנִי  
 וְיָשִׁאוּ לַחֵם נְשִׁים מֵאֲבוֹת  
 שֵׁם הָאֵחָת עַרְפָּה וְשֵׁם  
 הַשְּׂבָבִי רֹתֵי וְשָׂמוּ שֵׁם  
 כִּי עֲשָׂה שְׂבָבִי וְיָמֵתִי גַם  
 שְׂבָבִי מִחֶלְוִי וְכַחֵוֹז וְתִשָּׁרֵאֵר  
 הָאֵשָׁה מִשְׂנֵי וְלֵדִיָּה  
 וְיָמֵת אֵשָׁה וְתִקַּס הוּא כְּלָתִי  
 וְתִשָּׁבֵר מִשְׁרִי מִוֶּאֵב מִי  
 שִׁמְעָה בְּשִׂדְהָ מִוֶּאֵב מִי  
 פִּקְדֵי יְתוּדָה אֶת עֵמֶם לְתַת  
 לַחֵם לַחֵם וְתִצְאָמוֹ מִחַמַּת קוֹם  
 אֲשֶׁר חִתֵּהוּ שְׂבָבִי וְשֵׁתִי  
 כְּלֹוֹתִים עֵמָה וְתִלְכַּנָּה בְּיָדֶיךָ  
 לְשׁוֹבֵי אֵל אֶרְץ יְהוָה לֵכִי  
 וְתִאמְרֵי נִעְמָ לְשָׁתִי כְּלָתִי  
 לְכַנָּה שְׂבָבִי אֵשָׁה לְבֵית אֲמָה  
 עֵשָׂה וְיָחִי עִמָּכֶם חֶסֶד

יבולק יחזק ד' מיחדיו וישמרו עמו כי לא יחיד בך יברכך יחזק נודע צדק וישמרו לו וכל תלמידי זכורסדון ו  
תמול שלשום ב' זאג מתכנת הלבוש אשר לא ידעו ו מעבר יחזק אליו ישראל ב' ויתאנף יחזק בשלמה ו  
ישלם יחזק ו

תביא ג' גם מאכל זה כי עתה תביא וקח  
טוב ברו כי תביא ו

חלקתה שדה לבעו אשר י  
ממשפחת אלמלה והנה בע  
בא מבית לחם והאמר לקוצרים  
יחזק עמכם והאמרו לו וברכה  
יחזק והאמר בעולנו חננעב  
על הקוצרים למי הנערה  
היא ותועו הנער הנעב על  
הקוצרים והאמר נערה  
מי אביה היא השבה עם  
נעמי משרי מואב ותאמר  
אלקטה נא ואספתו בעמיו  
אחרי הקוצרים ותכווי  
ותעמוד מאז הבקר ועד  
עתה וזה שבתה הבית מעט  
והאמר בעו אלדות הלוה  
שמעת בתי אל תלכו ללקט  
בשדה אחרים לא תעבנה  
מזה וזה תלביקו עס נערתו  
עונת בשדה אשר יקצרו  
ודלכת אחריו הלוה  
צויתי את הנערים לבלתי  
נענה וצמת ודלכת אל  
הכלים ושתות מאשר  
ישאבו הנערים ותפל על  
פניה ותשתחו ארצה ותאמר  
אלהי מדיע מצאתי חובעונך  
להכירני ואנכי נכרתי ויעו  
בעו ותאמר לה הגר הגר

לכל אשר עשות את  
חמותי אחרי מות אישך  
ותעבדו אפדי ואמר ארץ  
מולדתך ותלכי אל עם  
אשר לאמר עת תקול  
שלשום שלם יחזק פעלך  
ותהו משפרתך שלמה  
מעם יחזק אל הושראל  
אשר באת לחסות תחת  
כנפיו ותאמר אמצא חו  
בעונת אדני מי נחמתני  
וכי ברת על לב שפחתך  
ואנכי לא אחיה כאחת  
שפחתך והאמר לה בעי  
לעת האכל גישו הלים קי  
ואכלת מזה לחסו וטבלת  
פתך בחמץ ותשב מצד  
הקצרים וצבטלה קלו  
ותאכל ותשבע ותתרי  
ותקם ללקט וצופע את  
בעליו לאמר גם בזה עמרים  
תלקטו וקאת כלומיה וגם  
שרת שלול מזה הצבתים  
וענתם ולקטה ולא  
תגערו ובה ותלקט בשדה  
עד הערב ותחבט את  
אשר ללקטה והיו כאופה  
ישערים ותשא ותכווי העיר

ותרא חמותה את אשר  
לקטה ותוצאותתו לה  
את אשר חותתה משבעה  
ותאמר לה חותה אופה  
לקטתה חס ואנה עשות  
ותומכרה ברוך ותגר  
לחמותה את אשר עשתה  
עמו ותאמר שם האיש  
אשר עשותו עמו חונם  
בעי ותאמר נעמי לכלתה  
ברוך הוא אלהיך אשר  
לא עיב חסדו אתה חונם  
ואת חמתים ותאמר לה  
נעמי קרוב לנו האיש  
מגאלנו הוא ותאמר הוה  
חמו אפיה גם כיומר אלו  
עס הנערים אשר לך תלביקו  
עד אסבלו את כל הקצור  
אשר לך ותאמר נעמי אל  
הוה כלתה טוב בתי פיתצאי  
עס נעירותי ולא תפגעו בך  
בשדה אחרות רכק בנעיות  
בעול לקט עד כלות קצור  
הישערים וקצור חונם  
ותשב את חמותה ותאמר  
לה נעמי חמתה בתי  
הלא אבך שלך מנוח אשר  
מיטבלך וענתה הלא בעי

גם תלמידי וישמרו עמו כי לא יחיד בך יברכך יחזק נודע צדק וישמרו לו וכל תלמידי זכורסדון ו  
תמול שלשום ב' זאג מתכנת הלבוש אשר לא ידעו ו מעבר יחזק אליו ישראל ב' ויתאנף יחזק בשלמה ו  
ישלם יחזק ו

לקט ב' וישמרו עמו כי לא יחיד בך יברכך יחזק נודע צדק וישמרו לו וכל תלמידי זכורסדון ו  
תמול שלשום ב' זאג מתכנת הלבוש אשר לא ידעו ו מעבר יחזק אליו ישראל ב' ויתאנף יחזק בשלמה ו  
ישלם יחזק ו

לאיש קטח איש כראם  
כלה הדבר היום ובע עליה  
השער והישב שם והנה  
הגאל עבר אשר הפר בעו  
והאמר קורה שבה פה פלני  
אלמנו והסרו וישב וילקח  
עשרה אנשים מוקניו  
הערו והאמר שבו פה  
וישב והואמר לגאל חלקת  
השדה אשר לאחוננו  
לא למלה מכרה נעמי  
השבה משדה מוא אבואני  
אמרתו אגלה אנך לאמר  
קנה נגר הושיבום ונגר  
וקני עמו אסתגאל גאל  
ואסלא וגאל הגנה לו  
ואדע כי אין זולתך לגאול  
ואנכי אחיך והאמר אנכי  
אגאל והאמר בעי ביום  
קנותה השדה מיד נעמי  
ומאת חות חמו אביה אשת  
המת קנתו לה קים שם  
חמת על נחלתו והאמר  
הג אל לא אוכל לגאול  
לו פנא שחית את נחלתו  
גאל לב אתה את גאלתי  
כי לא אוכל לגאל וזאת  
לפנים כושר אל על הגאל

ג  
ל  
ה  
בט  
ה  
ב  
כתב  
בסיפ  
ה  
ל  
והאדע  
ק  
ל  
ה  
מל  
והז  
חס  
קנית  
קני  
ג  
ל  
ג  
ה  
ל  
כפ

הלו אם עשור ועתה בתי  
אל תורה או כל אשר  
תאמרו אעשה לך כו  
וודע כל שער עמו כו  
אשת חול את ועתה כו  
אמנס כו אסגאל אנכי  
וגסו שגאל קרוב  
ממני לוניה לילה והנה  
בבקר אסוגאלך טוב  
וגאל ואסלא וחפץ כי  
לגאל וגאל תוך אנכי  
חיה הנה שכני עד הקוד  
ותשבב מרגלותי עד הקוד  
ותקם בטרוס וקור איש  
אתרעהו והאמר אל וודע  
כובאה האשה הגרו  
והאמר חבו המטפחת אשר  
עלך ואחז בה ותאחו  
בה וומר ששש ערום  
וישת עלוה ונכא העיר  
ותבוא אל חמותה ותאמר  
מי את בתי ותגדה את  
כל אשר עשה לך האיש  
ותאמר ששש ערום  
האלה נתו לו כי אמר  
אל תבו אורי קס אל חמותך  
ותאמר שש בת עי אשר  
תדעו איה וכל דבר כו

ג  
וכל  
ל  
ואביו  
דכות  
והדית  
ק  
אם  
מת  
ולא  
קרו  
ג  
ל  
וכל  
טכ  
איש  
ה  
ק  
הגד  
ו  
ל  
וחס  
לשו  
נחבד  
ג  
ו  
ג  
קני  
ולא  
כתב

מדעתנו אשר חמת את  
נעיותו הנה הוא אורה את  
גרו השערוס הלילה כי  
ורחצתו סכתו שמת כו  
שמלתך עלך ונרדתו  
הגרו אל תודעו לאיש  
עד בלתו לאכל ולשתות  
והו בשכבו וודעת את  
המקום אשר ישכב שם  
ובאת וגלות מרגלותיו  
וישכבתו והוא נגיד לך את  
אשר תעשו ותאמר אלוה  
כל אשר תאמרו אעשה  
ותיד הגרו ותעש בכל  
אשר צותה חמותה והוא  
כעו וישת ומוטב לבו ונכא  
לשכב בקעה קערמה  
ותבא בלט ותגל מרגלותיו  
ותשבב ויהל בחצי הלילה  
ויחרר האיש והלפת והנה  
אשה שכבת מרגלותיו  
והאמר מי את ותאמר  
אנכי חמת אמתך ופרשת  
כנפל על אמתך כו גאל  
אתה והאמר כרובה את  
ליחוח בתי היטבת חסדך  
האחרון מזה ראשו לבלתי  
לכת אחרו הפחדים אם

פלני אלמע ג ואנך הערוב וודעתי ומלך אדם  
והאמר סודת שבה פה

וישיר לך עדריה וישת על ראש אפרים וישת אל חמותך וישת על חסד סביבתו וישת עליה  
והיו מלכים וינחזו הלב ונחלת בך ודחי ממני אגר וארשתיך לו ונלו וזנים ויהי בשכני

ועל תמורה לקיים פלדבר  
שלף אושנעלו ונתן לרעהו  
וזאת התעורה בוישראל  
ואמר הגאל לבני קנה  
לך וישלף נעלו ויאמר  
בני לוקנים וכל העם  
ערום אתם היום כי קניתו  
את כל אשר לאלומיך  
ואת כל אשר לכליון  
ומחלו מירנעמיוגס את  
רות המאביה אשת מחלו  
קניתו לו לאשה להקום  
שם חמת על נחלתו ולא  
יכרת שם חמת מעם אחיו  
ומשער מקומו ערום  
אתם היום ויאמר כל  
העם אשר בשער וזה קנים  
ערום יתן ויהוה אתה אשר  
הבאת אל ביתך כרחל  
וכל אה אשר בנו שיתחם  
את בית ישראל ועשה  
חיל באפרתה ויקרא שם  
בבית לחם ויהי ביתך בבית  
פרץ אשר ילדה תמר לו ויהוה  
מוחזר ע אשר יתן ויהוה לך  
מוחזר ערה הו אתה ויקח בע  
את דות ותהלו לאשה ויבא  
אלה ונתן ויהוה לך הריון

ותלד בנות אמרנה הנשים  
אל נעמי ברנה ויהוה אשר  
לאה יטבית לך גאל היום  
ויקרא שמו בוישראל ויהוה  
לך למשיב נפש ולכלכל  
את שיבתך מכלתך אשר  
אהבתך ולדתו אשר הוא  
טוב לך משבעה בנים  
ותקח נעמי את הגלדי  
ותשתי חובי חקיה ותהול  
לאמנות ותקראנה לו  
השכנות שם לאמר ילד  
בולעמו ותקראנה שמו  
עובד היא אבי שוי אבי

ואלה תולדות פריץ פריץ  
הוליד את חצרון וחצרון  
הוליד את דם ודם הוליד  
את עמערב ועמערב הוליד  
את נחשון ונחשון הוליד  
את שלמה ושלמון הוליד  
את בעז ובעז הוליד את  
עובד ועובד הוליד את  
ישווי שיהוליד את דוד

שמונים וחמשה פסוק

שורה ישורים אשר לשלמה  
ישקנו בני שיקות פוחדו בו

טובים הדין מיו לרוח כש  
שמעך טובים שמו תורק  
שמך עלכו עלמות אהבו  
משכני אחרון נרוצה כש  
הביאני המלה חדרו עולה  
ושמחה בך נומרה דווק  
מיו מישורים אהבו

שחורה אני ונאווה בנות  
ירושלם באהלו קנה  
כוחי שנת שלמה אל תראני  
שאני שחורה חרת ששזפתני  
השמי שפני אמי נחרו בי  
שפני נטרה את הפרמים  
ברמי של ל לא נטרה כש  
הגדה לו שאהבה נפשו  
איכה תרעה איכה תרמיץ  
בעתרו שלמה אהיה  
פעטנה על עדרו חברות  
אסלא תדע לך חפיה  
בנשים צאלך בעקבי העא  
ודעו אתגדיתוק על משכנות  
הרעים

לקסתו ברכי פריעה ופיתו  
רעתי נאו לחוק בתרים  
ציארה בחרוזים תורי ותב  
נעשה לך עם נקדות הכסף  
עד שהמלה במספר נהרי

ד כת חית וקר דו אל תלמי בן עמיחור נחלה  
מבזלות רחוטנו ולחובם חטאות

ואמר לי ב מה אדבר ואמר לי ענה דודי ואמר לי  
ג מל בלשנ ודראיתו גים ומראיך נאחד ודאי לפניך  
מדאנו

גברו ה חס כי באמנע ומדגדג ברבו ומוד  
מלאכיו מצדו ישראל ואחיהם גברי חל

נתן ריחו צלור חמר דודו לו  
בין שדו ויליו אשכל חפפר  
דודו לו בכרמו עיו גרו  
הנר ופח ריעתו חנה  
ופח עניקה וינים חנה ופח  
דודו אהב מעם אה ער ישע  
רענה קרות בלנו ארום  
רחוטנו ברותים אנו חכצלת  
השרון שושנת העמקים  
כשו שנחכו החוחים כו  
רעיתו בין הבנות פתוח כי  
פענו חיער כו דודו בין  
הבנים בעלו חמדתו ושבתו  
ופרו מתוך לחמו הביאנו  
אל בית חמו ודגלו על  
אהבה סמכונו באשו שות  
רפדנו בתפוחים כחולת  
אהבה אני שמ אלו תחת  
לראשו ומנו תחבקנו  
השבעתו אתכם בנות  
ירושלם בעב אות או באלות  
השרה אם תערו ואם  
תעוררו את אהבה ער  
שוחפץ  
על חב עות דומה דודו לעני  
או לעפר האלים הנחיה  
עמד אחר פתלנו משגח

מזה חלנות מצוץ מו כי  
החרקים ענה דודו אמר  
לו קומי לה ריעתי ופתו  
ולכלה כיהנה הסתו  
עבר הגשם חלק חלק לו  
הנצנים נראו בארץ עת  
הזמר הגיע וקול התור  
נשמע בארצנו התאנה  
חנטה פנים והגפנים  
סמדר נתנו רוח קנמו לכו  
רעיתו ופתו ולכלה  
ונתנו כחגו הסלע  
בסתל חמר רגה חר אנו  
אתמר אה חשמי ענאת  
קולך כו קולך ענבו מראן  
נאוו אחוו לנו  
שעלים שעלים קטנים  
מחבלים כרמים וכרמונו  
סמדר דודו לו ואנו לו  
הרעה בשושנים ער  
שופוח חיוס ונסה הצלות  
סב המה לה דודו לעני  
או לעפר האלים על  
הרובתה על משפכו  
בלולות כן שתי את שאהבה  
נפשו בק שתי ו לא מצאתו  
אקומה נאו אסובבה בעור  
בשוקים וכר חבות אבק שח

את שאהבה נפשו בק שתי  
ולא מצאתו מצאו כי  
השמרים הסבבים בעור  
את שאהבה נפשו ראותם  
כמעט שעברתו מהס ער  
שמצאתו את שאהבה  
נפשו אחותו ולא ארפע  
ער שהבואתו אל בית  
אמו ואל חדר הדרתו כי  
השבעתו אתכם בנות  
ירושלם בעב אות או  
באלות השרה אם תערו  
ואם תעוררו את אהבה  
ער שוחפץ  
ואת עלה מו חמדבר יא  
פתימרות עשו מקטרת  
מולכונה מכל אכקת  
רוכל הנה מטתו של שלמה  
ששנים גברים סכוב לה  
מגברו ישראל כלם אחו  
חרב מלמדו מלחמה אוש  
חבבו עלו רבו מפחד בלולות  
אפריו עשה לוחמה  
שלמה מענו חלבנו כי  
עמדו עשה כסף רפידתו  
זהב מרכבו ארמו תוכו  
רצוף אהבה מבנת ירושלם  
צאנה ויר אנה בנות צנוח

מלמנו ב ויהי מספרים ער אחיהם בלם אהו  
חפץ

כפ ו חס רב לכה ופגע בכתיבתי העל כח אל  
אחיו וחבירו טב דמתי לך

י קומי ג ואמר אבני אריות גש עולות אקומה  
נא ואשובכה סתו וקומה ואזי סתו





